

Josip Pečarić, Zvonimir Hodak:
JOŠ JEDAN SMIJEŠNI 'ISTORIČAR'/
DR. SC. DRAGAN MARKOVINA

**Josip Pečarić
Zvonimir Hodak**

**JOŠ JEDAN SMIJEŠNI
‘ISTORIČAR’**

DR. SC. DRAGAN MARKOVINA

Zagreb, 2026.

© *Josip Pečarić*

KAZALO

UVOD	13
JOŠ JEDAN SMIJEŠNI 'ISTORIČAR'	13
IVICA GRANIĆ: ZNATE LI ZAŠTO JE IGOR ŠTIMAC META VEĆ 35 GODINA?	14
ZVONIMIR HODAK, HRVATSKI MATURANTI ZADALI UDARAC EKSTREMNOJ LJEVICI: NE NASJEDAJU NA JEFTINE KOMUNJARSKE PAROLE	20
MARKOVINA U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA	25
'AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU', ZAGREB, 2014.	25
JESU LI GLUPI „HRVATSKI“ POVJESNIČARI?	25
HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014. 31	31
PREDGOVOR	31
AKADEMIJA REDIKULA	33
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.	39
MARKO LJUBIĆ, GOLDSTEINI ŽIVE OD PROPAGANDE – ŠTO ĆE IM AKADEMICI, ZNANOST I ISTINA	39
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	44
„ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ. BRANITELJSKA HRVATSKA”- RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM	44
J.PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.	50
PISMA MLADENA KOSTIĆA	50
DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.	55
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U TISNOM	55
ANTONIJO BRAJKOVIĆ, PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U SKRADINU	60
THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.	67
JE LI KNIN ILI SLUNJ PITANJE SAD?	67
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.	72

ZVONIMIR HODAK, PRESUDE 'ČASNIH HAŠKIH SUDACA' SU UJEDNO I PRAVOMOĆNE PRESUDE SUŽIVOTU BOŠNJAKA, HRVATA I SRBA U BIH!	72
MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.	78
RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI	78
MIRO O KOMISIJI	82
PREDSTAVLJANJE LJUBIĆEVE KNJIGE U TISNOM	84
J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC, ZAGREB 2018.	89
ZAMISLITE FREDU MATIĆA KAKO U VUKOVARU '91. SKIDA 'ANTIFAŠISTIČKE' TENKOVE I DERE SE 'ŽIVIO DRUG TITO!'	89
PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.	94
AKO JE 'ZA DOM SPREMNI' USTAŠKA STEČEVINA, ČIJE SU ONDA HRVATSKI GRB, KUNA, HIMNA...?	94
IVICA MARIJAČIĆ, PETERO JAHAR VELIKOSRPSKE APOKALIPSE U HRVATSKOJ	97
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.	103
PREDSJEDNICA I 'LIAM SHI'	103
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI'“	107
DARIO KORDIĆ, ZAGREB, 2019.	113
ZVONIMIR HODAK, TITO IMA SVOJ MAUZOLEJ U BEOGRADU, A USKORO ĆE I DRAŽA, A TUĐMANOV SPOMENIK U ZAGREBU SVAKI DRUGI DAN NEKI 'NAPREDNI OMLADINAC' IŠARA	113
JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.	118
DR. JAREB IPAK NIJE PUČKOŠKOLAC	118
NI SABOR NE SMIJE ZABRANITI ZDS	130
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.	134
TUĐMAN IM JE RODONAČELNIK POVIJESNOG „REVIZIONIZMA“	134
PISMO PROF. DR. SC. IVU RENDIĆ-MIOČEVIĆU	137
OSLOBAĐANJE POVIJESNE ISTINE OD ANTIREVIZIONISTA	140
DRUKER / PREDSJEDNIK O PUHOVSKOM, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	146
ZVONIMIR HODAK, DA JE LAŽ O 667 UBIJENIH CIVILA PROŠLA IMALI BI Z4 HRVATSKU - DRŽAVU U DRŽAVI, A ONI KOJI SU TO PODMETNULI HAAGU SAD SU UGLEDNI GRAĐANI	146
JOŠ JEDAN PREDSJEDNIK DRŽAVE – REVIZIONIST?	151
PROF. DR. SC. MIROSLAV TUĐMAN, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	154
NOVO PISMO PRIJATELJIMA	154
ZVONIMIR HODAK, NE BI MOŽDA BILO LOŠE PJESMU 'LIJEPA LI SI...'	161
PREDLOŽITI MARKOVINI I PUSIĆU KAO STRANAČKU HIMNU?	161
PROF. DR. SC. NEVEN ELEZOVIĆ, ZAGREB, 2021.	166
ZVONIMIR HODAK, ZA JUGONOSTALGIČARSKI VIRUS JOŠ DUGO NEĆE BITI IZUMLJENO CJEPIVO	166

HOS, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	172
GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGA <i>TRI HRVATSKA KNJIŽEVNIKA</i>	172
MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	177
JOSIP JOVIĆ, ORJUNA REDIVIVA: PORFIRIJEVI POKLONICI I TUĐMANOVI MRZITELJI	177
ZVONIMIR HODAK, KAKO JE MURAL POSVEĆEN VUKOVARU I PRALJKU RAZOTKRIO MOŽEMO! I NJHOVU NEMOĆ U ZAGREBU	181
'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA, ZAGREB, 2022.	186
ZVONIMIR HODAK, EVO KAKO JE KLAN ŠERBEDŽIJA IZAŠAO IZ ORMARA, A KEKINU I NJEGOVIMA HLADNO PORUČUJEM 'UZALUD VAM TRUD SVIRAČI...'	186
ZVONIMIR HODAK, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	192
POSTAJE SVE JASNIJE DA KOMUNIZAM JOŠ UVIJEK NIJE POBIJEĐEN, ONI SE DANAS ZOVU... ..	192
IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN", ZAGREB, 2022.	197
HODAK: VELIKA POVIJESNA LAŽ JE POLITIČKA POSLOVICA DA POBJEDNICI PIŠU POVIJEST	197
INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	202
TUĐMAN I HAZU	202
O OBLJEŽAVANJU STOTE OBLJETNICE ŽIVOTA UTEMELJITELJA RH ..	206
MLADEN PAVKOVIĆ, JURICE, ŠTO BI BILO DA SU TVOJI POBIJEDILI? ..	214
"POKVARENI ČETNICI", DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	216
HODAK: KAKO ĆE LIJEVA FALANGA PREŽIVJETI OVAJ PLENKOVIĆEV 'NOŽ U LEĐA'?	216
J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	222
HODAK: PRESTANITE NAM DOLAZITI, SA ŽIGMANOM ILI BEZ NJEGA, PROČITANI STE	222
DALIĆ I MODRIĆ U MOJIM KNJIGAMA, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	227
HODAK: JEFTINA PROPAGANDA JUGO-NOSTALGIČARA OPET MARŠIRA NA ČELU KOLONE	227
Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' / MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	232
POLA MILIJUNA HRVATA OSTALO JE NA JAKO TANKOM LEDU	232
„RAZGOVARAJTE S VELIKIMA S POLAZIŠTA PRINCIPA, NIKADA NA KOLJENIMA“, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	237
HODAK: 'POBIJEDI LI U UKRAJINI PUTIN SLIJEDI NAM NOVA SRPSKA INVAZIJA'	237
FILIP LUKAS, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	242
SLOBODAN PROSPEROV NOVAK, KUCNUO JE ČAS	242
HODAK: VRAĆAJU NAM TITA I MILKU PLANINC NA TRGOVE I ULICE	249
Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' / MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	254
KOJA SE KUĆA OGLASILA NA SKANDALOZNU USPOREDBU TUĐMANA S MLADIĆEM?	254

KOD NAS KOMUNISTIMA SUDE SAMO ŠKORO I THOMPSON	259
TREBA LI UKINUTI I ABOLICIJU SRPSKIH POBUNJENIKA IZ 1997.?	265
ZVONIMIR HODAK, DUBOKA DRŽAVA ZNA ŠUTJETI	270
HODAK: LIJEVU MEDIJSKU FALANGU PLAĆAMO SVI MI, A ONA	
POZIVA NA FAJRUNT HRVATSKE DRŽAVE	274
OPET NAM SE SMIJEŠI BRATSTVO I JEDINSTVO	278
HODAK: 'IDEOLOŠKA LJEVICA JOŠ ČVRSTO DRŽI VLAST KOJU JE	
ZGRABILA DOK SU HOS-OVCI GINULI UMJESTO NJIH'	283
MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, DRAGOVOLJAC.COM,	
2023.	287
HODAK: ONI KOJE SMO U RATU PORAZILI VRAĆAJU SE PO SVOJE	287
ZVONIMIR HODAK, BOLNO SE SJEĆAM ŠTO JE POKOJNI TUĐMAN	
REKAO: 'KAD BI SAMO ZNALI S KIM SAM JA SVE MORAO STVARATI	
HRVATSKU'	291
PISMO PREDSEDNICIMA 3.	296
PISMO PREDSEDNICIMA 7.	298
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ,	
DRAGOVOLJAC.COM, 202.	304
DROBILICA I PREDSTAVLJANJE KNJIGE O ŠIMUNIĆU	304
ANTE TOMIĆ: ZNANSTVENIK ILI PODOFICIR?,	
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	306
UVOD	306
VUKOVAR: TRIJUMF TUĐMANIZMA DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	308
PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 7.	308
PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 11.	313
SANJA I TESA IVA DROBILICE, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	318
LAŽ KAO OSNOVNO PRAVILO HISTORIJSKE METODOLOGIJE PO IVU	
DROBILICI, 2.	318
NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA / HAZU I	
TUĐMANOVA BISTA, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	322
PISMO AKADEMIKINJAMA I AKADEMIKIMA 2.	322
NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA	326
ČESTITKA I KNJIGA NA DAR AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA	330
'AMATER' MIKI BRATANIĆ O 'POVJESNIČARU' DROBILICI	334
ZVONIMIR HODAK, JOŠ NISAM ČUO DA NETKO NAGOVARA LUKU	
MIŠETIĆA DA SVE OTKRIJE: DA ON TADA NIJE USPIO... ..	342
NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 4.	349
JUGOSLAVENSKI POVJESNIČAR DRAGAN MARKOVINA OBJAVIO	
ROMAN U KOJEMU KRVOŽEDNO SLAVI I OPRAVDAVA PARTIZANSKO	
UBOJSTVO MOSTARSKOGA FRANJEVCA FRA LEA PETROVIĆA	352
JURČEVIĆ ZA SABORSKOG ZASTUPNIKA KADA NIJE PODOBAN ZA	
AKADEMIKA	356
PODMETANJA BULAJIĆA I NJегоVIH UČENIKA U RH AKADEMIKU	
FRANJU TUĐMANU	359
JESU LI 'ISTORIČARI' ZNANSTVENICI?	379

HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2., ZAGREB, 2024.	382
ZVONIMIR HODAK, DUGO SE ČEKAO PONOVI DOLAZAK SRPSKOG SVETA: SADA JE UŠAO NA VELIKA VRATA	382
HODAK OPET 'ANIMIRAO' BROJNE ČITATELJE: 'HRVATSKA BI SE TREBALA KONAČNO USPRAVITI...'	389
JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU	392
NOVI PORAZ 'ISTORIČARA' U RH	398
KARDINAL FRANJO KUARIĆ. DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	402
ZVONIMIR HODAK, BEZ DA IKOME IŠTA SUGERIRAM, OVO JE MOJ IZBOR NA IZBORIMA: TAKVIH LJUDI JE IZUZETNO MALO	402
TKO ĆE ODGOVARATI ZBOG PROTUHRVATSKIH LAŽI JUSP JASENOVCA? DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	408
ZVONIMIR HODAK, LIPANJ 1941. I LIPANJ 2024.: TREBALO JE SEDAMDESET GODINA DA SE RASKRINKA JEDNA POVIJESNA LAŽ	408
ZNANSTVENI REVIZIONISTI I POLITIČKI AKTIVISTI, 4.	414
ISTRAŽIVAČ KOJI JE GODINAMA ISTRAŽIVAO ARHIVE I DOKAZAO DA JASENOVAC NIJE BIO NIKAKVO STRATIŠTE, NEGO RADNI LOGOR IGOR VUKIĆ	417
O PREDSTAVLJANJU KNJIGE	424
'ISTORIČARI' TJ. 'DRUGOVI POVJESNIČARI'	427
'HRVATSKI TJEDNIK' O CRNOGORAKOJ REZOLUCIJI (3.): DR. SC. DAMIR PEŠORDA	434
THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	437
JOŠ JEDNA 'CRTICA' IZ MOJE KNJIGE „HAZU I TUĐMANOVA BISTA“: POSTJUGOSLAVENSTVO	437
ZVONIMIR HODAK, EKIPI KOJOJ SMETA IMOTSKI NIJE SMETAO DOGAĐAJ U SVIBNJU: NA DJELU JE HISTORIJA HISTERIJE	442
PREDSTAVLJANJE KNJIGE HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2.	447
HOLJEVAC OTKRIVA GLAVNI PROBLEM S PUPOVČEVIM NOVOSTIMA: 'SRBI SU KONAČNO SHVATILI'	451
HAJKA NA HAZU / "MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA', ZAGREB, 2024.	458
KOLIKO U RH IMA MOZGOVA VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA?'458	
DR. SC. VLADIMIR GEIGER, DRAGOVOLJAX.COM, 2024.	465
PANIKA ZBOG PROJEKTA 'SNOVI'	465
JONJIĆA ZA PREDSEDNIKA RH, DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, DRAGOVOLJAC.COM., 2024.	472
ZVONIMIR HODAK, ČINI SE DA SE DUBOKA DRŽAVA ODLUČILA ZA ZOKIJEV NOVI MANDAT: DRAGAN ĆE DOBITI DRUGU NAGRADU	472
DOČECI SPORTSKIH HEROJA /: OD "BOJNE ČAVOGLAVE" DO "AKO NE ZNAŠ ŠTO JE BILO", DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	479

ZVONIMIR HODAK, THOMPSON NA TRGU JE KOLAC U SRCE NAŠIM JUGOFILIMA: STARA LIJEVA IKONA ZABRANILA BI MARKA	479
HODOČASNIK / MARKO PERKOVIĆ THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	485
ZVONIMIR HODAK, HRVATSKA JE POLITIČKA LUDNICA: PRIČA PARTIZANKE VJERE STARA JE I JEZIVA	485
MARCEL HOLJEVAC, THOMPSON I ZDS, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.....	491
HOLJEVAC: 'PA ONI NE MOGU SMISLITI SVJETSKI USPJEŠNE HRVATE, OD DALIĆA, TUĐMANA DO ĆIRE'	491
HOLJEVAC: 'MILITANTNI JUGOSLAVEN PRIREDIO MI JE JEDAN OD VEĆIH ŠOKOVA U ŽIVOTU'	500
J. PEČARIĆ I Z. HODAK, DR. SC. IVICA GRANIĆ, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	510
ZVONIMIR HODAK, MOŽEMOVCI MAJE KLJUČAN DOKAZ O LUKASU ODLUKA IZ '45: OVO JE KLASIČAN LOV NA VJEŠTICE	510
RUDI TOMIĆ U MOJIM KNJIGAMA. DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	515
RUDI TOMIĆ: JUGOSLAVIJE VEĆ DUGO NEMA, ALI JOŠ ZAPRAVO NIJE UMRLA U – HRVATSKOJ!	515
NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA / U PANICI ZBOG THOMPSONA, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.	527
UHBDR91.: NAJNEGATIVNIJE OSOBE U 2025. GODINI PO ODABIRU BRANITELJA... ..	527
TOMISLAV TOMAŠEVIĆ / NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA 2.,DRAGOVOLJAC.COM., 2026.	529
THOMPSON IH NATJERAO, A JEST ZABAVNO: SINIŠA HAJDAŠ DONČIĆ VELI DA I ONI, KOMUNISTI, VOLE HRVATSKU REPREZENTACIJU!	529
ZVONIMIR HODAK, JOSIPA DABRU IPAK PRATI SREĆA: DA JE TO PJEVAO I PRIČAO PRIJE 50 GODINA... ..	538
PUKOVNIK ROBERT ČULINA: JEDNOM TIGAR UVIJEK TIGAR!, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.	543
ROBERT ČULINA, STEPINAC KROZ TROJE OČIJU, MARKOVINA, GITMAN I POVIJESNA STVARNOST	543
ROBERT ČULINA, BRAĆA PO JUGOSLAVIJI	545
MARKOVINA NA PEČARIĆEVOM FACEBOOKU	547
'ISTORIČAR' SE POZIVA NA NJIHOVOG GLAVNOG 'ISTORIČARA' S KAŽU ZAVRŠENOM SREDNJOM ŠKOLOM SLAVKA GOLDSTEINA	548
MARKOVINA IZVUKAO GOLDSTEINA: 'ONO ŠTO JE POKUŠAO PREVENIRATI VRAĆA SE U OPASNIJEM OBLIKU'	552
NAPAD NA ZDS OSTVARUJE SE MEMORANDUM SANU 2. I OD TOGA NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA NEĆE ODUSTATI.	556
DNEVNO.HR OPET PROTIV HRVATSKE AKADEMIJE	558

PRILOG: OKRESTIRANA HAJKA JE NAPAD NA AKADEMIJU JER JE	
HRVATSKA!	560
HRVATI SU POBJEDNICI U RATU, A GUBITNICI U MIRU	568
OVO JE PROBLEM SRPSKIH SLUGU U RH: DJECA IM MOŽDA POSTANU	
HRVATI	577
HRVOJE KLASIĆU NEMA USTAŠA ! NISU PREŽIVJELI TITOVE	
KLAONICE!	580
HRSTIĆ BRUTALNO ZAKUCAO MARKOVINU: DALIĆ NIJE PODIJELIO	
HRVATE, NEGO IH PROBUDIO	581
DOKAZ DA SE TREBA PONIŠTITI ODLUKA O HRVATIMA VAN	
HRVATSKE I SABORU	583
DAMIR PEŠORDA, STVARNA SRBIJA ILI ČEMU TO TEŽE OVDAŠNJI	
JUGOFILI	584
LILI BENČIK, BLEIBURŠKA TRAGEDIJA I BRITANSKA OBMANA	587
ŽIVOTOPISI AUTORA	593
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ	593
ZVONIMIR HODAK	600

UVOD

JOŠ JEDAN SMJEŠNI 'ISTORIČAR

Prvi autor ove knjige napisao je niz knjiga o 'istoričaru' dr. sc. Ivi Goldsteinu. Da je pridjev 'smješan' prikladan za ovakve 'znanstvenike' pokazao je upravo Goldstein koji je svojim 'pronalaskom' drobilice u Jasdenovcu zaslužio i novo ime IVO DROBILICA.

Za njim ne zaostaje ni dr. sc. Hrvoje Klasić. Napisali smo dvije knjige o njemu: J. Pečarić, Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Thompson / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/hrvojeklasic.pdf>

i

J. Pečarić i Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Jasenovac / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, 2. dio“ dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/klasic2.pdf>

Uz ovaj Uvod ide tekst dr. sc. Ivive Granića u kome on piše o dr. sc. Draganu Markovini:

„Taj mostarski aktivist, publicist i medijski kolumnist, po struci je povjesničar. Valorizirajući njegov znanstveni i javni opus često se zaključuje kako ono dr. sc. ispred njegovoga imena djeluje kao čista zafrkancija.”

Očito radi se o još jednom 'istoričaru' za kojega se također može reći da je smješan.

Knjiga je sastavljena iz tekstova iz knjiga i sd facebooka prvog koautora, ali je među njima jako puno tekstova drugog koautora pa su prirodno obojica i autori knjige.

Autori

Foto: Privatna arhiva

KOLUMNA

IVICA GRANIĆ: ZNATE LI ZAŠTO JE IGOR ŠTIMAC META VEĆ 35 GODINA?¹

18. svibnja 2026.

Ivica Granić

Legenda kaže kako je Dragan Markovina Hercegovac, doduše nulte kategorije ali bez sumnje Hercegovac. I to jedan od onih zbog kojeg bi ostatak te zavičajne skupine dao sve da se rodio negdje drugdje. Ali eto, nije. Razgovarao sam s prijateljem Gašparom Bjeloperom o Markovini, kaže kako ih je prestao zanimati. ‘Dovoljno je što znam da će ta zavičajna sramota umrijeti živeći u Hrvatskoj. Ja

¹ O dr. sc. Ivici Graniću pogledajte knjigu: J. Pečarić i Z. Hodak, Dr. sc. Ivica Granić, dragovoljac.com., 2025.: <https://www.dragovoljac.com/pecaric/granic.pdf>

mogu odapeti sutra, mogu za petnaest godina, Markovina može za pet ili trideset, ali znam da će umrijeti živeći u Hrvatskoj’.

Ekstremno ljevičarski aktivizam

Taj mostarski aktivist, publicist i medijski kolumnist, po struci je povjesničar. Valorizirajući njegov znanstveni i javni opus često se zaključuje kako ono dr. sc. ispred njegovoga imena djeluje kao čista zafrkancija.

Prepoznat je njegov ekstremno ljevičarski aktivizam. Danas živi i radi u Splitu, osnivač je i prvi predsjednik kolokvijalno ‘Nove ljevice’, zapravo se radi o unikatnoj političkoj stranci poznatoj po tome da nikada nigdje nije osvojila ništa. Čini se kako se Markovina nije držao one alanfordovske maksime legendarnog Grunfa da ‘ako hoćeš upisati pobjedu ne smiješ upisati poraz’.

>Ivica Granić: Moralni mrtvaci u Bruxellesu ili zločin hrvatske europske šutnje

Hrvatska mu ‘ništa ne predstavlja’

Potpisnik je ‘Deklaracije o zajedničkom jeziku’, u kojoj se urnebesno tvrdi kako se u Hrvatskoj, BiH, Srbiji i Crnoj Gori govore nacionalne varijante zajedničkog policentričnog standardnog jezika.

Foto: Fah

Svojedobno je, opisujući odgoj u očinskoj kući i utjecaje koje je odatle prenio u svoj svjetonazor, 2012. god. u televizijsku kameru govorio: ‘Kad god je igrala Jugoslavija, na primjer kad bi išla himna, u stanu bismo se digli na noge i slušali

tu himnu. Ja danas, kad čujem Lijepu našu, volim gledati da Hrvatska izgubi. Meni Hrvatska ništa ne predstavlja.'

Nakon što su mediji ukazali na te riječi izrečene u dužem autobiografskom intervjuu objavljenom na portalu www.osobnasjecanja.hr, izdavač te zbirke intervjuua Documenta, kako stoji na Wikipediji, reagirao je uklanjanjem čitavog intervjuua i objavom reakcije u kojoj se tvrdilo kako se 'riječi ne mogu pravilno razumjeti izvan konteksta čitavog intervjuua', u kojem je Markovina 'na autentičan način pokazao tugu zbog svih stradanja tijekom rata i ljutnju na pokretače i vinovnike događaja'.

Dragan vs. Igor

Prije nekoliko dana Markovina je u Oslobođenju objavio kolumnu 'Uloga Igora Štimca u domicilnoj kontrarevoluciji', gdje, između ostaloga, piše kako je Štimac, zajedno s Pralijom, 1990. u Australiji inicirao skidanje petokrake s dresa Hajduka, kako je riječ o 'sramoti' kada je Hajduk tada istrčao 'kao skupina momaka u bijelim majicama bez grba' i time 'poništiio najsvjetliji dio tradicije Hajduka, onaj partizanski'.

On to izravno povezuje sa aktualnim Štimčevim ponašanjem u Mostaru, vuče paralele te piše kako je riječ o primitivizmu, divljanju, mržnji, potpirivanju tenzija, ratovanju s antifašizmom i simbolima 'sredine u koju je došao'.

Analitički se lako može zaključiti kako je čitava kolumna zapravo klasičan primjer političkog samorazotkrivanja, autor ne krije da mu je petokraka svetinja i da Štimca ne može podnijeti upravo zato što je bio prvi ili među prvima koji su je javno skinuli. Za njega su devedesete, to jest period odbacivanja jugoslavenskog totalitarizma 'početak domicilne kontrarevolucije', a ne početak hrvatskog nacionalnog buđenja, ili slično tome.

>Ivica Granić: Od ustaških imena do praznih kreveta ili kako je profesor s Princetona pokopao sezonu

Što je tu problematično

Markovina, naime, Hajdukove partizanske dane, kad je taj klub (lažno) bio klub NOV Jugoslavije, smatra 'najsvjetlijim dijelom hajdučke tradicije', dok skidanje komunističkog simbola i nametnutoga grba u vrijeme raspada Jugoslavije vidi kao zločin. Prije svega, on ignorira kontekst.

Naime, godina je 1990-ta, HDZ na izborima pobjeđuje, Hrvatska se budi, velik dio naroda više ne želi petokraku kao službeni simbol. Ali Markovina, unatoč svemu, čin skidanja petokrake koristi kao 'specifičan psihološki profil' ne bi li Štimca proglasio vječnim divljakom i krivcem za sve tenzije svugdje, sada u Mostaru u finalu Kupa.

Tipični narativ postjugoslavenske političke ljevice

Ovdje se može govoriti o tipičnom narativu postjugoslavenske političke ljevice. Svatko tko dira u njihove simbole, petokraku, Titovu Jugoslaviju, 'bratstvo-jedinstvo', tzv. antifašizam, automatski je primitivac, nacionalist, ustaša, islamofob.

Markovina to radi već godinama, iz Splita, Mostara, Sarajeva. Najbesmislenije u svemu jest činjenica kako on obrambeni Domovinski rat, kao i hrvatsku neovisnost, ne vidi kao oslobođenje, nego proces vidi kao nekakvu 'kontrarevoluciju', koju, razumije se, nikad nisu prihvatili.

>Ivica Granić: Hercegovac Pavlek i dvojba o kriminalu bijelih ovratnika ili bijelih čarapa

Štimac je trajna meta

Upravo zbog toga što je Štimac 1990. bio jedan od onih koji su to javno napravili, postao je trajna meta. Nije tu riječ o nogometu ili trenerskom radu Igora Štimca. To je marginalno. Riječ je o teškoj ideološkoj rani koja kod Markovine i sličnih nikada ne zarasta.

Petokraka i jugoslavenske vrijednosti su im draži od hrvatskog suvereniteta i identiteta, pa kad netko 'skine petokraku' mržnja prema njemu je trajna. Nije riječ o nekakvoj normalnoj kritici, protiv koje nitko ne bi imao ništa. Međutim, u pitanju je teška ideološka opsesija.

Čin skidanja komunističkog grba s hajdukovoga dresa bio je simboličan čin i dio šireg konteksta raspada Jugoslavije. Nije bilo govora o nekakvoj tajnoj operaciji ili, kako Markovina insinuira, kontrarevoluciji, nego o najobičnijoj jasnoj viziji i stavu u vrijeme kada se Hrvatska budila i stjecala neovisnost, a komunistički simboli su još uvijek bili službeni.

Svatko dobronamjeran shvatio je to kao hrabar potez, posebno jer je Hajduk tradicionalno imao jaku i regionalnu i hrvatsku identitetsku težinu.

Foto: Fah

Zašto mržnja traje

Štimac je kasnije bio kapetan Hajduka u finalu Kupa Jugoslavije 1991. protiv 'Zvezde' kada je Hajduk pobijedio 1:0, što je također imalo jak simbolički naboj. Za njega, i većinu Hrvata, petokraka nije bila nikakav sportski detalj, bila je ideološki simbol.

Stoga Markovina, koji i danas brani petokraku, vidi Štimca kao 'ustašu', 'desničara' ili 'nacionalista', jer je dirnuo u svetinju, jednu od jugoslavenskih komunističkih dogmi. Što se samog Igora tiče, to nije nešto novog. Kroz karijeru kao igrač, i kao izbornik i kao komentator, pa sad i kao trener Zrinjskog, ostaje dosljedan u javnom izražavanju vlastitoga hrvatskog identiteta.

Poput mnogih javnih ličnosti kritizira 'jugoslavensku ljevicu' koja po njemu nije hrvatska, komentira Thompsona, ZDS i simbole. To ga čini stalnom metom za određene medije i aktiviste, koji u njemu vide oličenje 'primitivnog desničarstva', ali i još puno toga.

Mržnja na duge staze

Je li normalno da mržnja traje 35 i više godina? Naravno da nije. Bilo bi normalno da je riječ, recimo, o racionalnoj kritici njegovih trenerskih odluka, izjava ili rezultata.

Svaka javna osoba zaslužuje komentar, kritiku i slično. Ali, ako je u pitanju opsesivna ideološka mržnja samo zato što je 1990. skinuo petokraku, onda da, to je toksično, to je patološki. To pokazuje da neki ljudi hrvatsku neovisnost nikada nisu prihvatili kao legitiman završetak jednog procesa i jedne umjetne totalitarne tvorevine.

Oni još uvijek vide 'kontrarevoluciju' tamo gdje većina građana vidi normalan proces nacionalne homogenizacije. Slično kao što neki nikada nisu oprostili ni Tuđmanu, ni Bobanu, Šukeru ni drugim ljudima koji su jasno stali na hrvatsku stranu onda kada je trebalo.

>Ivica Granić: Vraćam titulu da ne budem ustaša ili operna verzija plača nad podgrijanom juhom

Mržnja prema simbolima hrvatskog buđenja ostaje identitetsko pitanje

Vrijeme prolazi, generacije se mijenjaju, ali kod tvrdokornih jugonostalgicara, ORJUNA-ša i postjugoslavenskih aktivista mržnja prema ljudima i simbolima hrvatskog buđenja ostaje identitetsko pitanje.

Štimac je, htjeli oni to ili ne, dio te povijesti. U normalnoj državi ovakav bi čovjek bio ponos. U našoj je stalna meta onih koji nikad nisu prihvatili da je Jugoslavija završila 1991. i da je Hrvatska pobijedila.

Štimac je živi podsjetnik da su '90. mnogi Hrvati rekli 'dosta'

Zato svaka njegova utakmica, svaka izjava, svaki intervju postaje prilika za nove napade. Jer, dok god Štimac postoji, postoji i živi podsjetnik da su 1990. mnogi Hrvati rekli 'dosta'.

U konačnici, neka traje ta iracionalna mržnja. Ona ništa ne govori o Štimcu. Govori o onima koji je forsiraju. Govori o ljudima koji su petokraku stavili iznad domovine, iznad kluba i iznad istine.

A Igor Štimac? On će i dalje raditi svoj posao. Jer onaj koji je 1990. imao hrabrosti skinuti petokraku sigurno ima hrabrosti nositi 'svoju' metu na čelu evo već 36 godina. I baš zato ga silno poštujemo.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-granic-znate-li-zasto-je-igor-stimac-meta-vec-35-godina?fbclid=IwY2xjawR3kGZleHRuA2FlbQIxMQBicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhchBfaWQQMjlyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHvpT5-qFhi4Z1NWPJU_H0CFHovgphv_AM5u0wY4puCm3nQFApQQPKduwxf_aem_LCnFYmMS9QNrEmMweLGMIg

LIJEVOM NAŠOM

HRVATSKI MATURANTI ZADALI UDARAC EKSTREMNOJ LJEVICI: NE NASJEDAJU NA JEFTINE KOMUNJARSKE PAROLE

ZVONIMIR HODAK

"Nema mira među maslinama", naziv je filma koji je davno ušao u povijest tzv. neorealizma.

25.05.2026.

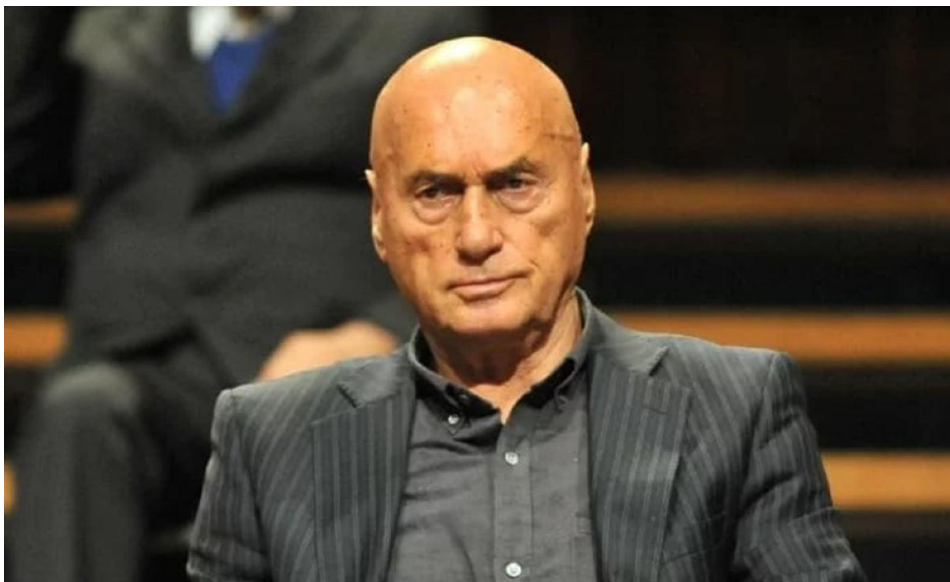

Foto: HINA

Iz dana u dan kod nas potres za potresom među maslinama. 'Jutarnji' donosi na naslovnici sliku Zlatka Mateše, bivšeg premijera i predsjednika Hrvatskog olimpijskog odbora uz tekst: 'Mateša prisiljen na ostavku'.

Nema veze što je u izjavi povodom ostavke rekao jasno i glasno da je to samo njegov čin moralne odgovornosti te kako bi omogućio hrvatskom športu da se što prije izvuče iz aferaške atmosfere zadnjih tjedana. Godinama ga poznajemo supruga i ja i znamo da je pristojan, sposoban i pošten. Svaki posao koji je do sada obavljao radio je savjesno, uspješno i bez 'škandala'. U svom dugogodišnjem mandatu na čelu Hrvatskog olimpijskog odbora održavao je brojne za šport

korisne kontakte i u zemlji i u inozemstvu. Svi su ga cijenili kao uspješnog menadžera. I naravno baš on prvi odlazi.

Već je dokazano kako su transferi iz Olimpijskog odbora prema skijaškom savezu bili u redu. Dakle, "Pavleku i ekipi" blokirana je imovina u vrijednosti 4,5 milijuna eura za pronevjerenih 30 milijuna koje očito nije 'maznuo' preko Olimpijskog odbora nego valjda od raznih sponzora. No o tom e mediji šute. Zanimljivije je bez argumenata napasti Matešu i njegovu suprugu.

FOTO: Nera Šimić/CROPIX

'Nek vidi Pedro u HOO-u'

Na vidjelo izlaze "grozne" istine. Koliko košta neki odjevni predmet supruge i slične jeftine fore, tipične za naše hrvatske medijske proždrljive morske pse, uvijek budne, zlobne i zavidne. Uostalom, znaju oni što Hrvateki vole. Nek' visi Pedro, ma tko to bio! Javnost je navodno silno "uzbuđena", a mutne snage iza scene trljaju ruke. Vrijeme da se fotelja popuni 'našima'. Kad se slegne prašina doći će nova ekipa i dalje će biti "perpetum mobile" do novih afera s drugim žrtvama. Tzv. loptački savezi vratit će se u okvir HOO-a čim im se obeća znatno više love. Kao da i do sada nisu dobivali lavovski dio 'kolača'. Dakle, kao i uvijek, sve se vrti oko love. Ministar športa uvest će navodno "transparentnija" pravila o raspodjeli javnog novca u športu, kao da to nije mogao i ranije, ali neće kontrolirati kamo odlazi novac brojnih sponzora koji je očito i u slučaju Pavleka bio glavni izvor bogaćenja pojedinaca na račun športaša.

Generalno rečeno, kaplarski su nas navukli...

Najnovija istraživanja su pokazala da novac nije imovina nego potreba. No, servirana nam je ne samo afera s krađom novca u športu. I Ministar pravosuđa također ima instant rješenje za brutalno ubojstvo dostavljača u Drnišu. Najlakše je mijenjati zakone. Napose onda kad se već postojeći potpuno ne provode. Mijenja Kazneni zakon i uvodi kaznu doživotnog zatvora. Razmišlja se o nekakvim mjerama nakon izdržavanja dugotrajnih kazni za najteža kaznena djela mada mi se to čini malo nebuloznim. Vidjet ćemo!

*Jeste li primijetili kako loše utakmice puno dulje traju?
Radnička prava oduvijek najbolje znaju neradnici.*

Janša šokirao i naše ljevičare

Janez Janša će biti novi premijer susjedne nam Slovenije. Ne skriva svoje simpatije prema Thompsonu. Kaže: "Vrijeme je da nastupi u Sloveniji". Kod nas je odmah nastala prava drama. Zar će Slovenci opet dobiti desnu vladu, a Thompson pjevati čak i u Sloveniji? Očito kod njih ljevica nije tako čvrsto zasjela na vlast i u oporbu kao kod nas.

Nije kriv krivi čovjek na krivom mjestu. Krivo je krivo mjesto.

Došlo vrijeme "norijade". Maturanti postaju studenti, a neki moraju čak početi raditi. Grozno! Nisu oni te sreće kao naši partizani. Nakon što su nas četrdeset pete "oslobodili" stanova, kuća i druge imovine, sada usred Zagreba njihovi potomci moraju slušati povike koji "lede krv" – ZDS. U Dubrovniku su maturanti čak bacili baklju na policiju. Dok u čitavom svijetu vlada jedno 'rajski' mirno ozračje, naši mladci bacaju baklje na 'muriju'. Grozno! Jutarnji list vidi svjetlo na kraju tunela: "Stabilna većina, zaokret udesno i nastavak afere..."

Situacija je u mljekarstvu sve teža. I krave se čude što volovi rade.

Dalija Orešković je razočarana, tužna, ružna i dužna našim maturantima. Ne može im oprostiti ludovanje koje se održava svake godine na svršetku škole. Za nju su oni neodgojeni i zaostali jer pjevaju Thompsonove pjesme i viču ZDS. Strašno! Ona valjda misli kako su trebali pjevati 'Po šumama i gorama...' i izvikivati 'Smrt fašizmu, sloboda narodu'. Kako ništa ne kuži od politike, čini mi se kako i treba biti tužna i razočarana jer mladi u Hrvatskoj ignoriraju njene 'ljevičarske' i komunističke ideje. Bravo mladi! Dakle, pred našim jugofilima stoje još mnogi nemogući zadaci: kako stati na kraj rastućem "nacionalizmu" i kako afirmirati "legendarno bratstvo i jedinstvo". Mladi ipak znaju da su to 'Tempi pasati' i na te jeftine komunjarske parole više ne nasjedaju.

Ljevičarima, na čelu s SDP-om i Možemo, koji su započeli "reality show" diljem Hrvatske, teško da će to puno pomoći na slijedećim izborima. Ipak drugovi se nadaju. Takve reality show-ove priređivala je lijeva sekta Možemo! u Zagrebu u predizborno vrijeme nakon Bandićeve smrti. Tad im je uspjelo, ali ne zbog dobrog performansa nego jer je baš prije izbora otišao Bandić i ostavio iza sebe

nesposobnu stranku. HDZ ipak nije nesposoban i zna sve te predizborne i izborne igrice pa će drugovima iz SDP-a i Možemo! trebati malo više od show-a da bi se dokopali vlasti na nacionalnoj razini i raznim Dalijama, Mrak-Taritaševićama i Pejovićama osigurali još četiri godine političke sinekure.

Svi misle da su u pravu jer imaju 'pravo glasa' na izborima.

Čitam u Hrvatskom tjedniku kako su Plenković i Milanović odbili odati počast žrtvama Bleiburga. To ne treba posebno čuditi kad se zna kojem krugu oboje pripadaju. Istodobno se naš popularni Pupi na Petrovoj gori duboko poklonio četnicima koji su baš od tamo krenuli u rat protiv Hrvatske. Sjećate se onih "poruka ljubavi" kao "Ubit ćemo Tuđmana, ovo je Srbija ...

*Uz sve nevolje koje nas prate i sreća nas je napustila.
Koliko trebam odrasti da bi ovima mogao dorasti?
Od kad su me omekšali više ništa ne tvrdim!*

Često smo balkanski iskompleksirani sami prema sebi. Nedavno je britanski radio onako ležerno i zafrkantski objavio smrt kralja Charlesa III. Odmah je u program ubačena pjesma 'God save the King'. A King živ i igra golf. Britanci, pedantni i skloni dinastiji, ostali su u šoku. Do tada su čvrsto vjerovali da 'God' čuva Kralja i Veliku Britaniju. Zato su se pred puno stoljeća i smjestili na svoj otok, marljivo osvajali svijet i uporno održavali tradiciju. Sad iznenada 'slobodni' medij objavi da je King odapeo.

Naime, u Velikoj Britaniji postoji unaprijed propisana procedura kad King napusti ovo kraljevstvo i ode u novo. Da se ovakav gaf dogodio negdje izvan britanskih otoka bila bi to 'šala mala' ili kako Britanci kažu: 'Piece of cake'. Međutim, takav gaf na otoku izazvao je opću pomutnju. Samo zamislite da HRT objavi kako je iznenada "otišao" drug Milanović. Bilo bi tu svega i svačega. I tuge, suza, ali i pjesme i plesa. No, takva pogreška se u 'Lijepoj njihovoj' ne može dogoditi. Stoga nam ostaje samo strpljenje .

Odlučio je okrenuti novi list. Nije ni vidio da je na zadnjoj stranici.

Markovina me nasmijao

Dragan Markovina, jugoslavenski 'istoričar' kojeg Hrvatska plaća, blago rečeno jako je začuđen. Zašto se posmrtni ostatci 'ustaške' vojske dočekuju s državnim počastima? Kao da se tu radi o pripadnicima ustaške vojske, a ne i o brojnim civilnim žrtvama. Dragi Dragane, ako ti to nije jasno onda "idi bre da se lečiš". Srećom Dragan i njemu slični su se 1995. uspjeli ukrcati u legendarnu 'traktorsku kolonu'. Nedavno sam prvi puta pročitao izraz koji mi se svidio – "lakrdijašitelji".

*Profesionalni uvlačivači u guzicu su zabrinuti. Sigurnih guzica je sve manje.
Neki plješču jer je predstava bila dobra, a neki jer je napokon završila.
Kad gospodarstvo klekne, ni molitva više ne pomaže.*

Naša je Vlada odlučila je rasteretiti gospodarstvo. Uzet će im i zadnju kunu.

Nevena Budaka muči teška dilema. Muči ga legendarna 1945. i "herojski" ulazak partizana u prazni i napušteni Zagreb. Prazan i napušten grad. I sam se sjećam. Rat je bio završen, kolone se kretale prema Sloveniji i Austriji. Kvislinzi su čekali na sigurnom. Zapadni saveznici i Rusi odradili su njihov posao. Što se tiče partizana, da nije bilo tzv. saveznika, oni bi još danas herojski čekali da netko odradi posao za njih. Ja sam čitav Drugi svjetski rat živio na Pantovčaku bez i jedne uzbune tako da rat nisam ni osjetio. Zagreb i Drugi svjetski rat još se nisu bili ni upoznali. I bolje je da je tako.

Generacije pamte krvave partizanske pokolje 1945.

Ako ne možeš poći od sebe, prođi pokraj sebe...

Kao i uvijek autor mnogih 'mudrih izreka' je Tomislav Mihanović...

<https://direktno.hr/kolumne/hrvatski-maturanti-zadali-udarac-ekstremnoj-ljevici-ne-nasjedaju-na-jeftine-komunjarske-parole-397028/>

<https://dugopolje.org/hodak-dragane-ako-ti-to-nije-jasno-onda-idi-bre-da-se-lecis/#gsc.tab=0>

MARKOVINA U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

'AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU', ZAGREB, 2014.

JESU LI GLUPI „HRVATSKI“ POVJESNIČARI?

Zvonimir Hodak (Dnevno.hr, 28. 07. 2014.) ponovno upozorava kako na katedrama za povijest na hrvatskim sveučilištima ne stanuje logika:

U nedjelju je bio 27. srpnja ljeta Gospodnjeg 2014. U Jugi je to bio praznik: Dan antifašističkog ustanka naroda RH. Zato je Anita Belak Krile u Slobodnoj demokratski dala prostor dvojici povjesničara za ocjenu tog kontroverznog događaja. Tri četvrtine teksta dobio je dr. Goran Hutinec sa Zavoda za povijest zagrebačkog Filozofskog fakulteta, a jednu četvrtinu dobio je prof. dr. Josip Jurčević sa Instituta za društvene znanosti "Ivo Pilar". Dr. Hutinec je vrijedni izdanak progresivno karijerističke struje naših novijih povjesničara. Kao da slušam Tvrta Jakovinu, Hrvoja Klasića, Dragana Markovinu i Vjekoslava Pericu. Svi su oni vjerni sljedbenici Mladena Zvonarevića, jugounitarista iz 1971.g., poznatog po svojim rigidnim stavovima. Činjenica je da je NDH nastala 10. travnja 1941.g. Naš dr. Hutinec je siguran da su ustaše u tih tri mjeseca poubijale tisuće i tisuće Srba, Židova, komunista, Cigana i napredne omladine. On, kao da ispunjava športsku prognozu, ležerno barata tisućama i tisućama civila koje su ustaše u ta tri mjeseca tamanile k'o u partizanskim filmovima. Po njemu se narod ustao "spontano" i, zajedno s Talijanima i četnicima, digao ustanak.

Sve u stilu "oj, narode Like i Korduna, došlo vrijeme da se diže buna!" A zločini nad Hrvatima, po Goranu su bili, kao po staroj jugošpranci, samo osveta za sve zlo koje su počinile ustaše. Tako sve do 1950.g.! Goran odbija heretičku ideju da bi i bez ustaškog nasilja došlo do ustanka jer su Srbi bili protiv svake ideje o stvaranju hrvatske države. On se pouzda u pouzdano izvješće "Oružništva NDH" koje krivnju za srpsko-četnički ustanak prebacuje na ustaše. Mora da je taj izvještaj pisao neki napredni omladinac tipa Rade Žigića. Ne znam samo zašto je Anita Krile oduzimala vrijeme mladom i ambicioznom dr. Hutinecu, mogla je jednostavno nazvati Stipu Mesića, Ivu Josipovića ili Milorada Pupovca. Mogla je

čak nazvati i našu poletarku Jadranku Kosor i čula bi sve iste šprance i povijesne floskule, koje je uostalom i htjela čuti kad je zvala dr. Hutineca. Prof. Jurčević samo ponavlja ono što je već odavno utvrđeno u ozbiljnim povjesničarskim krugovima. 27. srpnja je dan četničkog ustanka u Lici, potpomognutog od strane Talijana koji su, nakon 1943.g., zajedno s četnicima preko noći postali antifašisti. Osim prof. Jurčevića, nitko od progresivnih povjesničara ne spominje svećenika Juraja Gospodnetića koji je voljom progresivnog i napaćenog naroda ispečen na ražnju. Između ostaloga, i to nabijanje svećenika na ražanj, bio je jedan od razloga da komunistička Juga taj zloglasni dan proglasi jednim od najznačajnijih državnih praznika u RH. Tako je obilježila i početak svoje vlasti kao zločinačke. Na kraju, sjetite se 1991.g. kolike tisuće nevinih Srba su pobili tuđmanovci dok se oni nisu sjetili da u ljeto 1990.g., postave balvane. Nakon pušione u kolovozu 1995.g., smišljaju se novi scenariji. Najnoviji je ljubazni poziv Hrvatima u Vojvodini da se isele u svoju Tuđmaniju.

Charles Baudelarie je napisao: "mala je korist od očiju ako je um slijep!"

Doista je priglupa „znanstvena“ raščlamba dr. povijesnih znanosti Hudineca koji je „siguran da su ustaše u tih tri mjeseca od nastanka NDH poubijale tisuće i tisuće Srba, Židova, komunista, Cigana i ...“ Zapravo to možemo smatrati kao napredak u „logičkom“ promišljanju „hrvatskih“ povjesničara koji zastupaju jugo-komunističku paradigmu u povijesnoj znanosti u RH.

Zašto bi nešto tako glupo moglo biti napredak? Jednostavno, hrvatski povjesničari tog tipa uvijek mogu izjaviti i nešto što je još gluplje. Podsjetit ću vas na moje pismo koje sam svojevremeno uputio predsjedniku i Predsjedništvu HAZU na vijest da je I. Razred HAZU predložio Izornoj skupštini HAZU prof. dr. sc. Slavka, pardon Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU (vidjeti npr. Dnevno.hr, 15. 05. 2012.):

Predsjedniku HAZU,

Predsjedništvu HAZU

Moram pohvaliti Hrvatsku Akademiju Znanosti i Umjetnosti jer konačno u svoje redove prima najboljeg hrvatskog povjesničara. Ako ništa drugo već samom činjenicom da je prof. dr. sc. Ivo Goldstein egzaktno dokazao genocidnost hrvatskog naroda dovoljno je da ga se izabere za redovitog člana HAZU.

*A dokaz je zaista nešto izuzetno u povijesnoj znanosti, a široj javnosti je poznat zahvaljujući prof. Vladimiru Mrkociju koji u Fokusu, 6. prosinca 2002. navodi tvrdnju Ive Goldsteina iz njegove knjige Croatia: **A History**, Hurst & Co. London 1999.:*

- Četnici se osvećuju Hrvatima i muslimanima za genocid u NDH, kao na primjer 15. IV. 1941., kada je četnička jedinica koja se povlačila pred ustašama u Mostaru i okolici ubila više tuceta hrvatskih civila i popalila veliki broj kuća.

Dakle, 10. IV. 1941. je proglašena je NDH, a već u prvih 3-4 dana hrvatski narod je napravio genocid pa se četnici 15. IV. 1941. osvećuju za taj genocid. Takva genocidnost jednog naroda doista nije zabilježena u povijesti, pa se radi o izuzetnom otkriću kolege Goldsteina.

Pri tome treba uzeti u obzir da Pavelić još nije ni stigao u Zagreb, pa se za taj genocid očito treba okriviti cijeli narod.

Zahvaljujući kolegi Goldsteinu ne mogu se Hrvati više izvlačiti na zločine ustaša. Jednostavno rečeno – ovaj sjajan Goldsteinov dokaz pokazao je da se radi o genocidnosti cijelog naroda.

Pri tome ne treba smetnuti s uma da je niz sličnih izuzetnih dostignuća prof. dr. sc. Iva Goldsteina opisano npr. u:

[1] M. Brandt, Život sa suvremenicima, Zagreb, 1966., str. 190-191 Profesor Brandt (mentor Iva Goldsteina): To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falsificiranje i znanstveno nepoštenje, i ja sam digao ruke od njegova daljega znanstvenog razvitka.

[2] Neven Budak, O knjizi Iva Goldsteina "Hrvatski rani srednji vijek", Novi Liber, Zagreb, 1995, 511 str., Radovi, Zavod za Hrvatsku povijest, Zagreb 28 (1995.), 299-333. Prof. Budak: Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici.

[3] J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002.

[4] J. Pečarić, Nepoćudne knjige, Zagreb, 2003. Knjige [3] i [4] sam osigurao svakom članu Predsjedništva koji se doista želi upoznati s izuzetnim dostignućima kolege Goldsteina.

*[5] V. Geiger, Osvrt na knjigu Hrvatska 1918 – 2008 Ive Goldsteina: Niz otvorenih pitanja, Vijenac, 397, 21. 05. 2009. Zanimljivi su podnaslovi u članku. Npr.: **Sumanute tvrdnje i Ideološki zaključci.** Dr. Sc. Vladimir Geiger kaže: *Predaleko bi nas odvelo nabranje svih činjeničnih pogrešaka i interpretacijskih improvizacija u ovoj Goldsteinovoj knjizi, koju su skloni mu mediji, bez zadržke, nazvali »kapitalnim djelom«.**

Stoga je veličina HAZU izuzetna, jer tako velikog znanstvenika bira u svoje redove.

Čestitam s oduševljenjem.

Vaš,

akademik Josip Pečarić

Dakle po Goldsteinu su Hrvati uspjeli napraviti genocid još dok Pavelić nije ni stigao u Zagreb, dakle u nekoliko dana, pa doista tri mjeseca dr. sc. Hutineca zvuče kao manja glupost, zar ne? Znamo kako je Goldstein prošao na Skupštini – dobio je najmanje glasova u povijesti Akademije! Ali je zato postao veleposlanik u Francuskoj, jer to zbog čega nije izabran u HAZU vole čuti političari u RH koji služe tuđim interesima. Zato je u pravu Hodak i kada se pita zašto je Anita Krile oduzimala vrijeme mladom i ambicioznom dr. Hutinecu, kada je mogla jednostavno nazvati Stipu Mesića, Ivu Josipovića ili Milorada Pupovca. Mogla je čak nazvati i našu poletarku Jadranku Kosor i čula bi sve iste šprance i povijesne floskule, koje je uostalom i htjela čuti kad je zvala dr. Hutineca.

Doista, jesu li i tvrdnje dr. Hutineca priglupе, ili i on ima političkih ambicija? Ili jednostavno, ako govoriš ono što se vlastima sviđa – ne može ti biti loše, zar ne?

Ako je i to po srijedi, meni je ogavno kada netko „prodaje“ svoju znanost da bi od toga imao osobne koristi. To kažem i kada pišem i o Josipoviću, pa zašto ne bih i sada?

A druge strane, možda je bolje što je tekst Anite Belak Krile objavljen. Ljudi nisu glupi pa je najvažniji podatak koji su čitatelji mogli u njemu naći bio onaj prof. dr. sc. Josipa Jurčevića kako je tada svećenik Juraj Gospodnetić ispečen na ražnju. Time se „antifašisti“ i u Srbu sami sebe definiraju fašistima jer godinama slave jedan tako stravičan čin!

Istina, po Josipoviću bi tako nešto bilo „lijepo lice Hrvatske“ (Josipović opet zaboravio da je Vukovar spaljen pod petokrakom – gledajući partizanske borbe vidio 'lijepo lice Hrvatske', Hrvvijet, 27. 07. 2014.). Zapravo i Josipoviću i ostalim političarima koje spominje Hodak nije lako, jer stalno moraju prikrivati istinite podatke. Za razliku od onih kojima služe provodeći velikosrpski Memorandum SANU 2., oni ne mogu otvoreno lagati i smatrati da će narod kojima kao služe razumjeti te neistine.

Kako je potpuno drugačije kod Srba pokazuje nam ponajbolje jedna činjenica koja je postala poznata i hrvatskoj javnosti zahvaljujući knjizi mr. Sc. Mladena Ivezića „Titov Jasenovac“. U svom prikazu knjige dr. sc. Stjepan Razum kaže (Portal Dragovoljaca Domovinskog rata, 17. 05. 2014.):

U radnom i sabirnom logoru Jasenovac, uključujući i logor u Staroj Gradiški, umrle su tijekom četiriju ratnih godina (1941.-1945.) sveukupno 403 osobe (u Jasenovcu 262, a u Staroj Gradiški 141 osoba). To je podatak koji je tadašnjoj jugoslavenskoj javnosti otkrio Brozov general Jefto Šašić, ali tek nakon Brozove smrti, 1986. godine, i to 20 godina nakon njegove spoznaje. Naime, Savezni zavod za statistiku u Beogradu, na temelju Brozove naredbe, došao je do tog podatka 1966. godine, ali zbog tadašnjega pada Aleksandra Rankovića nije bilo uputno izlaziti s njime u javnost, jer bi se uznemirili „aveti“ velikosrpske politike, što bi ugrozilo Brozovu političku moć. No, nakon Brozove smrti, a na početku političkoga uspona Slobodana Miloševića, general Šašić izlazi u javnost s tim podatkom, ali ne radi istine, već kako bi njime dokazao kako su se i Broz i Savezni zavod za statistiku urotili u Jugoslaviji protiv Srba.

Drugim riječima, ne samo da je „Srbima laž najviše pomogla u povijesti“, već je zločin ako netko ukaže na njihovu laž. A to su hrvatski komunisti i Jugoslaveni dobro znali i onda i danas, zar ne? I dok Srbi, kao general Šašić to mogu otvoreno reći, ovi jadni hrvatski komunisti i Jugoslaveni moraju prikrivati istinu. I onda i danas!

Baš mi ih je žao!

Ali pustimo g. Vicka Golužu da im objasni (CRKVA NA KAMENU, Br.7], Srpanj 2014. stranica 29):

LJUBAV

Ako voliš
Hrvatsku svoju,
Njezino ime
I njezin rod,
Sve što joj činiš
Bit će dobro,
Jer ljubav ima
Božanski kod.

+ + +

Ako voliš
Hrvatsku svoju,
Sve što možeš
Za nju ćeš dati,
Jer kada zemlju
Srcem ljubiš
Čistu ljubav
I tijelo prati.

+ + +

Ako ti ime
Hrvatsko smeta
I tvoje srce
Jugu voli,
U svojoj zemlji
Ti si stranac
Kojeg i njezina
Državnost boli.

+ + +

Ako ne voliš
Hrvatsku svoju
I ako si blizu,
Negdje pri vlasti,
U srcu svome
Gajit ćeš mržnju
Sprdat se njome
I samo krasti.

+ + +

Onaj tko Hrvatsku
Srcem ljubi,
Zlo joj činiti

Nije u stanju,
Jer će slijediti
Vlastito srce,
I ako treba,
- POGINUT ZA NJU !

Vicko Goluža, CRKVA NA KAMENU, Br.7, Srpanj 2014. stranica 29.

Glas Brotnja, 28. 07. 2014.

Dragovoljac.com, 29. 07. 2014.

HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.

PREDGOVOR

Kada sam se pohvalio jednom svom prijatelju kako me akademik Josip Pečarić zamolio da mu napišem predgovor za njegovu novu knjigu, on je s blagim čuđenjem u glasu rekao: *Pa on je matematičar, a ne književnik!*

Čuo si, rekoh, za Winstona Churchilla, koji također nije bio književnik, nego političar, a ipak je 1953. godine dobio Nobelovu nagradu za književnost. Čitajući knjigu akademika Pečarića shvatio sam jedan neumoljivi redosljed i jedno nesmiljeno demaskiranje hrvatske ljevice. Pečarić, kao i svaki matematički genij, ne ispušta u svojoj analizi ni jedan zarez, ni jednu točku, a kamoli neku od bitnih činjenica kojom želi razotkriti svu bijedu i povijesni blef takozvane hrvatske ljevice. I opet mi padne na pamet Winston Churchill, koji je jednom izjavio da ljudi koji u mladosti nisu bili ljevičari u pravilu nemaju srca, a ljudi koji i u starosti ostaju ljevičari, u pravilu nemaju mozga. Hrvatska je danas premrežena onima koji su u mladosti bili ljevičari, a u svojim ozbiljnijim godinama nisu imali, a ni danas nemaju mozga.

Povijest hrvatske ljevice ujedno je i anacionalna povijest Hrvatske. Izuzetci kao što su August Cesarec, dr. Ante Starčević, Antun Gustav Matoš i ostali, na žalost su ipak samo izuzetci koji potvrđuju pravilo. Hrvatska ljevica koja danas vlada Hrvatskom politički, medijski, ako baš hoćete i duhovno, Hrvatsku shvaća i prihvaća kao dijete koje nisu željeli, ali je ono stjecajem okolnosti ipak došlo na svijet i mora ga se, barem zbog okruženja, tolerirati.

Gledajući danas što se događa oko hrvatske tužbe za genocid pred Međunarodnim sudom pravde u Haagu, ne mogu se oteti dojmu da se 80 % hrvatskog političkog vrha unaprijed raduje što se tužba ne će prihvatiti. Mnogi javno, ali još više u kuloarima, raspredaju priču kako nam je ta tužba bila nepotrebna i na kraju krajeva nitko u tom, tobože dogovorenom ratu, nije bio nevin. Slušajući predsjednika Republike i njegovog savjetnika dr. Dejana Jovića, Vesnu Pusić, Antu Nobila i mnoge druge, kod svih njih provlači se jedna zajednička crta razmišljanja, a to je da je ratnih zločina i svega onoga prljavoga što donosi rat bilo i na jednoj i drugoj strani, stidljivo se u kuloarima spominje genocidnost hrvatskog naroda koja je posebno došla do izražaja u akciji Oluja itd, itd.. Međutim, te floskule i zakulisna prodaja boze kod akademika Pečarića ne prolaze. Pečarić, kao svaki matematičar cijeni više od svega egzaktnu činjenicu, lišenu demagoških improvizacija i ispraznih tvrdnji. U svojoj knjizi, na 5. stranici Pečarić donosi preambulu svojih stavova sažetih u poznatoj izjavi Slobodana Miloševića na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995. godine:

Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine (kao što znamo Milošević nije matematičar jer je Vukovar branilo 1500 Hrvata, ne pola godine nego tri mjeseca); napadala je cijela Prva armija, zrakoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!?(...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom na najvećem dijelu fronte. (...) Pitanje je tko je, zaista, donio odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva je odluka, kada su imali sve uvjete za obranu, izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi?!!

Naslov je knjige *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*. Uvjeren sam da bi pravnoj ekipi koja zastupa interese Hrvatske pred Međunarodnim sudom pravde u Haagu knjiga matematičara Josipa Pečarića došla kao naručena i pomogla im i da sami riješe neke vlastite dileme i frustracije koje su pokazali u iznošenju hrvatskih stavova u prvom tjednu suđenja. Izjavu o Srbima koji su za vrijeme *Oluje* utekli iz Krajine kao zečevi nisu izmislili ustašoidni Hrvati niti su to riječi neke Thompsonove pjesme, nego je to izjava čovjeka koji je krenuo u rat za stvaranje velike Srbije i pripojenje tuđih tj. hrvatskih krajeva tzv. Velikoj Srbiji. Na kraju krajeva u tom, tobože, dogovorenom ratu i nakon njega Srbija je ostala i bez Crne Gore i Kosova, ali infantilna optužba o genocidu poslana je samo Republici Hrvatskoj.

Ali u Republici Hrvatskoj prosrpske stavove i priču o Jasenovcu i NDH studenti u Lijepoj Našoj slušaju na studijima povijesti, na filozofskim fakultetima u Zagrebu, Splitu i Rijeci. Mladi jugonostalgici kao što su Tvrtko Jakovina, Hrvoje Klasić, Dragan Markovina i slični likovi koji sustavno prodaju hrvatskim studentima povijesti ideje zbog kojih Hrvati u jesen 1991. nisu krenuli u rat. Kada spomenutoj gospodi dodamo još i dr. Ivu Goldsteina, koji u Parizu u hrvatskom veleposlanstvu drži Titovu sliku, onda je više nego jasno da je na djelu ljevičarska revizija hrvatske novije povijesti i da je knjiga akademika Josipa Pečarića *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, ne samo dobro došla, nego i prijeko potrebna da se stane na kraj prostituiranju Domovinskog rata u cijelosti, a posebno akcije Bljesak i Oluja.

Zvonimir Hodak

AKADEMIJA REDIKULA

Zvonimir Hodak u tekstu *Tko studentima u Lijepoj našoj predaje noviju hrvatsku povijest?*, Dnevno.hr, 24. 2. 2014. kaže:

Tko studentima u Lijepoj našoj predaje noviju hrvatsku povijest? Tko na studiju povijesti objektivno, racionalno i na temelju neospornih činjenica objašnjava i rasvjetljava sve naše "pijane novembarske noći", "antifašistički" ustanak u Srbu, Bleiburge, marševe smrti, naših 800 jama na sjeverozapadu Hrvatske i Slovenije, Jasenovac i stvarni broj žrtava u tom logoru, Goli otok i Staru Gradišku, Vukovar i Ovčaru, Bljesak i Oluju, Haag i presude hrvatskim generalima? Naravno, teret je na našim profesorima povijesti na Filozofskim fakultetima u Zagrebu, Splitu i Osijeku. Sve su to poznata i cijenjena jugonostalgičarska imena. Titov apologet Tvrtko Jakovina, nova povijesna zvijezda na našem znanstvenom nebu, Hrvoje Klasić koji je došao do važnog otkrića da su svećenici ubijeni nakon 1945.g. bili ustvari ustaše s kamom u zubima. On kaže: "Većina njih je aktivno sudjelovala u ustaškom pokretu, a neki su i okrvavili ruke." Sad napokon znamo tko su bila 663 katolička svećenika i među njima 88 bogoslova i sjemeništara te 31 časna sestra. Naoružane do zuba i s bombama u rukama naročito su se isticale časne sestre sve dok ih Klasić nije bezumno hrabrim jurišom slistio sa lica povijesti. Klasić, do zuba naoružan svojim predrasudama i jugonostalgičarskim mentalitetom, krenuo je u spašavanje vojničke časti hrabrih boljševika koji su u poslijeratnoj idili porazili znatno bolje nenaoružane civile, svećenike, novinare i časne sestre. Njegovo spašavanje boljševika asocira me da bi Klasiću bolje pristajalo ime Spasoje negoli Hrvoje. Nakon njegovih tekstova ime Hrvoje zvuči pomalo tragikomično!

U čemu griješi Hodak? On nije samo sjajni kolumnist, nego i vrsni odvjetnik. Bavi se profesijom u kojoj je logika itekako važna. O logici i povijesti razgovarao sam s dvojicom povjesničara. Jedan od onih koji zastupaju hrvatsku paradigmu u hrvatskoj povijesti objašnjavao mi je kako je logika nešto strano mnogim njegovim kolegama, dok me je drugi, pripadnik jugokomuističke paradigme u hrvatskoj povijesti, uvjeravao kako je različita logika u povijesti u odnosu na onu u matematici. Uvjeran sam da Hodak ne misli kako je logika različita u različitim znanostima, tj. nije drugačija ni u njegovom pravu, pa zato tako oštro sudi o Klasiću.

A da je doista problem u logici potvrđuje već sam naslov kolumne Tvrtka Dolića *U Hrvatskoj su mnogi 'znanstvenici' posvađani s elementarnom logikom*, Dnevno.hr, 28. 2. 2014.:

Protiv ustaša se nije borilo zbog ideoloških razloga, niti ih se zatvaralo, ubijalo ili proganjalo jer nisu bili komunisti, nego zato jer su bili zločinci, kolaboracionisti Hitlera i Mussolinija i jer su ubili stotine tisuća nevinih ljudi" – umije nam Klasić, koji je nekako previdio da su komunisti bili značajni "kolaboracionisti Hitlera i Mussolinija" sve do Hitlerovog napada na Staljina.

Svijet je bio zaprepašten kada su Slovenci otvorili Hudu jamu, a ono žrtve ustaša krasno naslagane, ubijene i zbijene, da ih što više stane. Kako nas obmanjuje Klasić, ispada da su ustaše na Križnom putu ubijale partizane i mrtve trpali u Hudu jamu. Suradnja talijanskih fašista i njemačkih nacističkih sa sovjetskom agenturom u prvoj Jugoslaviji započeta je prije raspada te tvorevine, da bi se nastavila sve do nacističkog pohoda na Sovjetski Savez, da bi se usprkos tome obnavljala sve do okončanja rata, kroz talijansko djelovanje protiv NDH i kroz njemačke i ustaške pokušaje da se komunistička partija odvoji od jugoslavenske i sovjetske. Slično Stipi Mesiću i Tvrtku Jakovini, Klasić posredno opravdava genocid nad Hrvatima, zločinačka ubojstva bez suda, počinjena tijekom Drugoga svjetskog rata i nakon njega, u drugoj Jugoslaviji. Kako nam svjedoči Klasić, rođen nakon gušenja Hrvatskog proljeća, neki katolički svećenici su okrvavili ruke, a partizani su ubijali tako da ne okrvave ruke! Nameće se zaključak da je za titoiste i titoističke komuniste ubijanje posve normalna stvar! Nekakva radna obveza.

Istine radi treba reći kako bi uz Mesića trebalo spomenuti prof. dr. sc. Ivu Goldsteina koji je s tatom Slavkom napisao cijelu knjigu o tome (*Jasenovac i Bleiburg nisu isto*).

Meni je mnogo zabavnije kada Klasić smatra kako bi bilo dobro da Katolička crkva konačno osnuje nekakvo povjerenstvo koje bi konačno pokazalo i dokazalo ove njegove tvrdnje kojima se rugaju i Hodak i Dolić o velikom broju svećenika-ustaša *s kamom u zubima*. Naravno, jasno je da su u skoro pola stoljeća Tito, Partija i njegovi povjesničari krili iz ideoloških razloga te zločince i red bi bio da napokon Crkva počne iznositi istinu, zar ne?

Sjetimo se i Klasićeva intervjua *Ako izbacujemo Tita zato što je bio diktator, hoćemo li i Dioklecijana? Ili Tuđmana?* Jasno je da je i dolaskom Tuđmana, koji je slično Titu – kako nam je lijepo objasnio Klasić – opet nisu istraživali zločini svećenika i časnih sestara, doista bi već bilo vrijeme da Katolička crkva posluša ovu novu zvijezdu jugokomunističke povjesnice.

Golema je Klasićeva skromnost. Naime tu se radi o njegovom velikom otkriću, a on zamjera što o tome nije pisano i govoreno prije nego što je on to otkrio! Ili opet ta prokleta logika?

Naravno, nekome je zabavniji dio kada Klasić, Goldsteini i dr. opravdavaju poslijeratne zločine tvrdnjom kako je to ipak bilo iz osвете, a neki su tu bili i krivi. S druge strane, oni koji su se oružjem pobunili protiv države nevini su. Naravno, jugokomunističkim povjesničarima je to logično. To i jest njihova logika.

Ja nemam problema reći da su partizani u osvetničkom bijesu nakon rata počinili brojne zločine do kojih nije smjelo doći – kaže Klasić i, naravno, dodaje ono čuveno 'ali'. – Ali bih volio da već jedanput netko od tih desnih povjesničara i intelektualaca kaže jasno i glasno, posebice mladima: ustaški režim je bio zločinački.

Čitam i ponovno čitam i ne mogu vidjeti gdje je on rekao kako je režim u Jugoslaviji bio zločinački. Ako ja dobro razumijem, oni priznaju da su tu i tamo po nekoliko stotina tisuća Hrvata i ubili, ali režim nije bio zločinački. Tito jest među deset najvećih zločinaca u povijesti, ali radio je i dobra djela. Eto postoji puno snimaka kako on miluje malu djecu, a slike one djece koje je dao pobiti ne ćemo pokazivati. Kad se ne vide – to se nije ni dogodilo.

Inače, Damir Galić je već pisao u *Dnevno.hr* 10. 9. 2013. o sličnim tvrdnjama ovog "povjesničara" u svezi poslijeratnih likvidacija hrvatskih emigranata:

Kada "povjesničari" daju izjave kako bi se dodvorili aktualnoj vlasti, onda stradaju i činjenice i istina ... Drugim riječima, objašnjava Tuđman, prema Klasiću, likvidacije su bile normalne u "onim" vremenima jer se ne radi o likvidacijama nekih romantičara i pjesnika, nego o okorjelim ubojicama. Klasić je, naime, ustvrdio da su ubijeni "nerijetko bili ljudi koji su bez problema bili spremni ubiti", ali i "spremni s oružjem ući u Jugoslaviju, postavljati bombe".

Tada mi je ove tvrdnje ovog "povjesničara" komentirao sjajni hrvatski publicist Javor Novak:

Koje krasno priznanje i puni dokaz zločinstava Titove vlasti. Ne samo da su bez suđenja otimali i ubijali ljude, nego evo, to su opravdano činili jer su emigranti POTENCIJALNO bili "spremni ubiti, s oružjem ući u Jugoslaviju i postavljati bombe". To je zaista jedno krasno pravo i uvjerljiv zakon, koji odobrava ubojstva svih onih koji bi možda mogli počiniti kazneno djelo. Kako je tu riječ o djelu nedokazive namjere, Titu i suradnicima pošteno suđenje takvim "zločincima" nije bilo ni potrebno, a niti je bilo izvedivo. Oni su ih ubijali unaprijed i za svaki slučaj. Zaista socijalizam s ljudskim likom.

I dok se Klasić bori za trg jednog od najvećih svjetskih zločinaca, pardon čovjeka koji je toliko volio mlade barem one koje nije dao pobiti, ovdje ću vas samo upoznati s e-pismom koji mi je poslao jedan kolega sa sveučilišta 11. 12. 2013.:

Bok Joško,

Zbog jednog događaja danas napisat ću par rečenica. Neka ostanu zabilježene.

Na putu prema zgradi Sveučilišta primijetio sam mnoštvo ruža, na trgu koji još uvijek nosi ime "najvećeg sina naših naroda i narodnosti".

Nakon par pogleda našao sam i sjećanje na ujaka kojeg nikad nisam imao prilike upoznati. Pokoj mu duši.

Moja je majka posljednje dvije godine učiteljske škole završila u Mariboru, kamo je bila preseljena njezina škola iz Mostara. Tako ju je kraj rata zatekao u zbjezu prema Bleiburgu. Postrojili su ih u red i kratko ispitivali. Tko si, što si. Kućna pomoćnica sam, izrekla je laž koja joj je spasila život. Učiteljice su bile razvrstane na drugu stranu.

Taj tren nije znala da će kroz kratko vrijeme u tom istom metežu ostati bez starijeg brata. Nije niti znala da će sutradan upoznati svog budućeg muža s kojim je u ljubavi proživjela preko šest desetljeća.

Onaj na čiju dušu pada ma i jedan ljudski život ne može biti nevin i nikakve zasluge ne mogu oprati njegove ruke. Kad to shvate i priznaju njihova djeca, moći ćemo zajedno ići naprijed.

Hodak i Dolić vjerojatno ne znaju kako se Klasić žali jer mladi će prije prihvatiti mišljenje jednog pjevača (Thompsona, J. P.) ili nogometaša (Šimunića, J. P.) nego doktora povijesnih znanosti. Nakon Šimunićeve izjave da nema ništa loše u pokliču "Za dom – spremni!" jer se radi o "starom hrvatskom pozdravu" ja sam se potrgao od objašnjavanja i dokazivanja da to nije istina. Ukazivao sam na dokumente koji potvrđuju da se radi o ustaškom pozdravu a ne nikakvom starom hrvatskom pozdravu, pozivao da netko javno protuargumentira tj. pokaže dokaze da se kao pozdrav koristio i prije, ali ništa.

Još bi bilo dobro da se radi samo o mladima. Ne vjeruju Klasiću ni hrvatski sudovi. Neobično je za znanstvenika da to ne zna pa samo kaže kako je stotine tisuća ljudi na facebooku dalo podršku Šimuniću, u anketama je većina "zaključila" da se radi o starom hrvatskom pozdravu.

Čak misle kako je smiješan "dokaz" kako nešto nije stari hrvatski pozdrav jer on to kaže s argumentom da su u NDH u dokumentima to tvrdili. Znali su u NDH da će netko kasnije tvrditi da se radi o starom hrvatskom pozdravu pa su sve takve preduhitрили dokumentima! Tako Eva Kirchmayer Bilić u tekstu *GLAZBOM I RIJEČJU ZA DOM KROZ POVIJEST (posvećeno hrvatskim braniteljima)*, Hrvatsko slovo, 6. 2. 2014. daje niz hrvatskih pjesama koje sadrže Šimunićev poziv "Za dom", pa kaže:

Za Dom spremni pozdrav je star 447, a možda i više, godina:

1566. Nikola Šubić Zrinjski

1684. Pavao Ritter Vitezović

1848. ban Josip Jelačić

1861. Ante Starčević

1894. Josip Eugen Tomić

(...)

Ovaj primjer zapravo pokazuje svu bijedu jugo-komunističke povjesnice. Valjda im u ono "jugo" spada i Srbija? A poznato je kako svi športaši iz Republike Srbije i Republike Srpske svoje pobjede proslavljaju s uzdignuta tri prsta (npr. Novak Đoković i mnogi drugi). Naime, pripadnici velikosrpske soldateske i tzv. JNA su tijekom ratova 1990-tih u Hrvatskoj, BiH i na Kosovu s tri uzdignuta prsta proslavljali masovna zvjerstva, ubojstva, silovanja, terorizam i razbojstva što se po međunarodnom pravu smatra elementima genocida, kulturocida i urbocida. Poznato je kako su prije Drugoga svjetskog rata Srbi polagali prisegu s tri podignuta prsta, ali spojena. Međutim, tri raširena prsta kakva danas podiže i Đoković i mnogi drugi pojavio se tek 1988., u vrijeme kada je već počela vladavina Slobodana Miloševića. Srpski povjesničari smatraju (Dnevno.hr, 8. 12.

2013.) *da bilo koji nacionalni pozdrav može biti njegovanje tradicije, ali može i napredovati.* Jadno je raditi nešto što nitko drugi ne radi. Povjesničarima u Srbiji ovi naši koji zastupaju jugokomunističku povijest koriste, ali im se moraju gaditi, zar ne?

Sjećam se kako sam se već smijao Klasiću kada se u jednom intervjuu zapitao *kako je moguće da se po Dalmaciji kliče Anti Paveliću i NDH ako se zna da su ustaše taj dio Hrvatske prepustili Italiji?! Znate, Trojni pakt vam nisu pravile Njemačka, Japan i Italija, nego NDH, Njemačka i Japan. I to Hrvatska koja je tek u nastajanju. I onda tako moćna NDH prepusti taj dio Hrvatske jednoj Italiji. Strašno, zar ne? Za razliku od današnjih srpskih slugu, koji izručuju Srbima cijelu Hrvatsku.*

Naravno, besmisleno je ukazivati na sve bedastoće ovih jugokomunističkih povjesničara i zabavljati se s time. Hodak u svom članku doista spominje i druge slične povjesničare:

U Rijeci studente povijesti educira izvjesni Perica. Jugoslaven od glave do 1995. Ni Oluja 1995.g. nije mu razbistrila njegove nepročešljane misli i ideje.

A u Splitu povijest predaje Dragan Markovina. To je isto kao da izraelsku povijest u Tel Avivu predaje Goebbels.

Ti egzotični primjerci nekadašnjeg bratstva i jedinstva pokazuju koliko je kvalitetan posao obavio povijesni guru jugoslavenstva prof. Mladen Zvonarević na zagrebačkom Filozofskom fakultetu. Časni je profesor 1971.g. otkucavao UDBI svoje studente, naravno – tajno. Međutim, javno je za njih tražio rigorozne kazne. Njegovo sjeme zla je niklo bolje negoli se mogao i nadati.

Hodak je svoj tekst počeo ovako:

Oscar Wilde je napisao: Povjesničar je osoba koja će dati točan opis događaja koji se nikada nije zbio.

To me je podsjetilo na prof. dr. sc. Damira Agičića koji je povodom neizbora Ive Goldstein za redovitog člana HAZU-a u svojstvu tadašnjeg predstojnika odsjeka za povijest FF-a komentirao moje riječi na Izornoj skupštini, koje ja uopće nisam tamo izrekao.

Zato mi je sada mnogo jasnije zašto mi je jedan hrvatski povjesnik, poslije tog neizbora Ive Goldsteina, napisao:

Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki

defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasniji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula"

Ovo treba usporediti s gornjom izjavom prof. Miroslava Tuđmana koji govori o takvim povjesničarima (i sa svog Filozofskog fakulteta) s navodnicima. To ima posebnu težinu jer je Tuđman jedan od najvećih, ako ne i najveći znanstvenik s tog fakulteta.

S druge strane, osnivanje nove akademije – Akademije redikula doista postaje sve izglednije. Istina, očito je postojala želja za preimenovanjem HAZU u SAZU (Srpska akademija znanosti i umjetnosti). Naime, i pored toga što se pokazalo kako je Ivo Goldstein na prethodnim izborima pokušao prevariti Izbornu skupštinu HAZU-a (vidjeti npr. Dnevno.hr, 18. 2. 2014:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/115288-nema-dvojbe-milanoviceva-kritika-crkve-je-potpuno-ispravna.html>),

nekoliko akademika je ipak predložila Goldsteina i u najnovijim izborima koji su u tijeku. Kako su bili upoznati s Goldsteinovom prijevarom (moje pismo akademikima i knjiga "Zabranjeni akademik") očito im je draža činjenica kako je Srbima laž najviše pomogla u njihovoj povijesti pa su bili uvjereni kako bi izbor Goldsteina od strane onih koje je pokušao prevariti zapravo najveća garancija da je došlo vrijeme kada se od HAZU može napraviti SAZU. Na njihovu žalost, Goldstein nije prošao u razredu, a ovaj put ga nije predložio ni njihov fakultet, pa će se morati sačekati s projektom pretvaranja HAZU u SAZU.

Ili im je jednostavnije odmah krenuti u stvaranje Akademije redikula. Već iz gornjeg teksta razvidno je koliko sjajnih povjesničara imamo kao kandidate za takvu akademiju. Zato nam ne ostaje ništa drugo nego samo konstatirati:

Kakva bi sjajna akademija bila ta *Akademija redikula*, zar ne?

Dnevno.hr, 19. 03. 2014.

DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.

MARKO LJUBIĆ

MORE I OBRAZ: Drž' slovenskoga lupeža, srpskome pomozi!

GOLDSTEINI ŽIVE OD PROPAGANDE – ŠTO ĆE IM AKADEMICI, ZNANOST I ISTINA

Dobro je što su i Vlada, i Predsjednica države, i HAZU, i kompletna javnost reagirali snažnom akcijom na pokušaj krađe hrvatskoga mora. Loše je što nitko od njih nije nikada ozbiljnije pokušao reagirati, izuzev nedavno hrvatskih znanstvenika oko akademika Pečarića i profesora Marušića, na trajne velikosrpske nasrtaje na hrvatski nacionalni duh i identitet.

„*Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih*“ (Mt 4,4). Žive li današnji Hrvati dakle samo od doručka, ručka i večere, je li kao vukovi, kada su gladni reže na pokušaj otimanja iz suparničkoga zvjerinjaka, ili, kao katolički i human europski narod, čija postignuća počivaju na usvojenim znanjima kroz svoju i opću ljudsku povijest, žive i od svoje nematerijalne baštine. Pismo koje su hrvatski znanstvenici akademik Pečarić i profesor Marušić uputili HAZU i hrvatskoj javnosti, upravo inzistira na punoj svijesti o nužnosti saznanja o vlastitom nacionalnom identitetu, nacionalnoj povijesti i istini. Bez toga će možda bića koja nastanjuju današnju Hrvatsku, jednoga dana imati i cijelu Sloveniju, ali će biti zombiji bez ikakve veze s hrvatskom povješću, tradicijom, imenom i korijenima. Smijemo li dakle obraniti more, a izgubiti duh, biti vlasnici kruha, a ostati bez duha?

Je li hrvatska nacionalna osobnost danas navodni genocid nad Srbima u vrijeme NDH, koji su više od sedamdeset godina velikosrpski propagandisti i hrvatski petokolonaši održavali brojkama od 700 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu? Zašto ni nakon 25 godina postojanja slobodne i suverene hrvatske države nemamo odgovor na to i slična povjesna pitanja, iz, ne tako daleke prošlosti? Zašto hrvatsku povijest pred cijelim svijetom i danas pišu, tumače i promoviraju velikosrpski umovi i njihove hrvatske sluge? Stvara li se upravo pred nama svima uz blagoslov aktualne vlasti, mainstream medija i utjecajnih struktura još jedna srpska krivotvorina olujnoga „genocida“ srpske „nejači“ u Hrvatskoj?

Akademik Josip Pečarić: „Šutnja o povjesnim lažima izrodila je devedesetih godina golema zla u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Pismo koje smo inicirali vidim kao veliku mogućnost upravo HAZU da potvrdi svoju ulogu u očuvanju nacionalnoga identiteta. Nitko nije pozvaniji od Akademije. Usprkos tome što dio akademske zajednice HAZU drži inertnom i neosjetljivom na nacionalna pitanja, ističem da je oko 160 akademika, biskupa, nadbiskupa, sveučilišnih nastavnika i doktora znanosti ovim pismom izrazilo uvjerenje da će Akademija ispuniti svoju povjesnu i nacionalnu zadaću. Ističem da bi bilo primjereno da administracija Akademije istakne ovo naše Pismo sa svim potpisnicima uz mogućnost potpore svima koji to žele, na svojim službenim stranicama, što ne prejudicira stav Akademije. Uvjeran sam da bi to omogućilo daleko veću potporu Pismu. To je pogotovo važno zbog bojkota javne televizije i najvećih tiskanih dnevnika u zemlji, jer izuzev tjednika 7dnevno i Glasa koncila, te nekoliko portala, oko Pisma vlada zabrinjavajuća šutnja.

Koliko je važno reagirati, svjedočimo i ovih dana rasplamsavanju nove velikosrpske krivotvorine o genocidnosti Oluje, pri čemu se zanemaruje činjenica da je Olujom oslobođena Hrvatska i spriječen potencijalni masakr u Bihaću, daleko veći genocid od onoga u Srebrenici“.

Zlo samo nikada neće stati, ako ga se ne iskorjени.

Zašto današnja Hrvatska šuti o tome, zašto o tome šuti Predsjednica hrvatske države, zašto na Dnevniku javne televizije seansa Milorada Pupovca i Vesne Teršelić uoči Dana pobjede, dobije i sklikom i tonom nekoliko minuta, a zahtjev tolikih akademika, biskupa, doktora znanosti o tako običnoj, i ljudskoj i znanstvenoj stvari – ni sekunde?

Koliko je nužno znati istinu o sebi i može li se prešućena i prihvaćena laž reflektirati i na izravan gubitak mora, rijeka, zemlje i šuma?

U jeku velikosrpske agresije na Hrvatsku, koju je mirno pratio gotovo cijeli svijet, a najvažnije europske sile, s izuzetkom Njemačke, podržavale politički i obavještajno, **francuski predsjednik Francois Mitterrand je nakon što je upoznat sa strahotama srpskoga divljanja u Vukovaru rekao u intervjuu njemačkom listu Frankfurter Allgemeine Zeitung: „Hrvati su bili na strani Hitlera, dok su se Srbi borili na strani Saveznika.“**

Dakle, zbog takvoga stava, kreiranoga u razdoblju nakon Drugoga svjetskoga rata, rukopisom komunističke i velikosrpske oligarhije u bivšoj Jugoslaviji, svijet je bio spreman podržati uništenje hrvatskoga naroda i oduzeti mu, uz identitet i materijalna dobra, narodski rečeno – djedovinu.

Nije li to najbolji znak upozorenja na vrhunsku višeznačnost zahtjeva koje donosi Pismo Akademiji o slobodi istraživanja. Misli li netko možda, da višestruko iskazani nedostatak elementarnoga poštovanja i respekta prema Hrvatskoj, tako vidljivoga u ponašanju međunarodne zajednice od prvoga dana samostalnosti, a pogotovo nakon smrti predsjednika Tuđmana, kao i u slučaju „Slovenija“, počiva na uočenome nedostatku hrvatskoga samopoštovanja?

Jasno da jest, i u prvom i u drugom slučaju. Tko će poštovati čovjeka koji se hvali da mu je žena – kurva?

Kako će gledajući Pupovca i Teršeličku na HTV-u i istodobno sasvim sigurno čitajući javni zahtjev hrvatskih znanstvenika koji njima nije promaknuo, strane diplomatske misije i stručnjaci za događaje u Hrvatskoj, imati respekt prema hrvatskoj državi? A na temelju njihovih mišljenja i istraživanja, formiraju se politike i ponašanje stranih država prema nama.

Politički, ali i ljudski obraz Milorada Pupovca, koji usprkos međunarodno potvrđenim dokazima da su laži o srpskim stradanjima tijekom i nakon Oluje usporedive s lažima o žrtvama Jasenovca, ovdje nije za raspravu, niti mi je namjera ikoga normalnoga u Hrvatskoj upozoravati na to. Kao i za Vesnu Teršelič, vrijedi posve jednaki razlog isticanja tih političkih i društvenih kreatura – golema potpora službene hrvatske države i nacionalnih medija upravo njima. To je prvorazredan problem, a ne njih dvoje i gomila sličnih „lumena“.

Kako je dakle moguće da se kompletna Hrvatska ujedini protiv lopovluka slovenske politike, a ista ta država golemim sredstvima pa i nasiljem, štiti i podržava laži i prijevare velikosrpske i petokolonaške strukture o hrvatskoj nacionalnoj povijesti i identitetu. Kako je moguće da jedan lupež valja, a drugi ne valja? A oba lupeža su nam htjeli ukrasti i djedovinu i ponos, ne nužno tim redosljedom. Koliko god gubitak ponižava čovjeka i narod, obično je nespособnost zaštite svoga, izraz nedostatka ponosa.

Iako je dokazano da postoje mnoge netočnosti oko Jasenovca, Goldstein prijeti kako neće tolerirati nikavo istraživanje. Pupovčeve „Novosti“, navodno novine srpske nacionalne zajednice u Hrvatskoj, čiji bi, zbog državnoga financiranja, osnovni smisao trebao biti integrirati tu zajednicu u suvremeno hrvatsko društvo i zajedničku kulturu državnosti, o pokušaju utvrđivanja istine o Jasenovcu pišu: *„Jezgro novoosnovanog Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, koje negira ustaške masovne zločine, nalazi se duboko unutar Katoličke crkve. Crkva je društvu dala nekolicinu istaknutih ljudi, počevši od njegova predsjednika, svećenika Stjepana Razuma, a kaptolski ‘Glas Koncila’ redovito publicira i promovira njegove članove.... Oni su naprosto postali dio sistema koji je 1990-ih uspostavio revizionistički povjesničar Franjo Tuđman, autor ideje o miksanju kostiju u Jasenovcu, a sve su naznake da vrijeme njihove pune afirmacije tek dolazi. Nema sumnje da će im registracija udruge, odobrena u ime liberalnih ustavnih načela, uskoro omogućiti prikupljanje značajnih donacija, zašto ne i onih iz državnog proračuna, za još intenzivniju promičbu fašističke ustaške države.“* (Nikola Bajto – Novosti - 23. svibnja 2015.)

Kako pomiriti strateški plan Hrvatske zaklade za znanost 2014. – 2018. koji je usvojio Hrvatski sabor na sjednici 17. travnja 2015. u kojemu piše: „**Moderan sustav znanosti zasniva se na širokom spektru temeljnih istraživanja i punoj akademskoj slobodi**“, s brutalnim nasrtajem Slavka Goldsteina, savjetnika predsjednika Vlade, upravo na tu strategiju?

Zašto bi bio problem na najvišoj državnoj razini, na razini vlade, Sabora, predsjednice države, svih nacionalnih institucija, a pogotovo HAZU, bespogovorno **podržati i osigurati** primjenu zahtjeva za slobodom znanstvenoga istraživanja koji je centralna bit i razlog istodobno, zahtjeva hrvatskih

znanstvenika Akademiji i očitovati se o tome pred svojim narodom i istodobno oštro osuditi Goldsteinovo ponašanje?

Nema razumnih objašnjenja, izuzev da netko jako moćan u ovoj zemlji, društvu i državi – laže i svjesno radi zlo svome narodu. S jedne strane proglašava i deklarira slobodu, a s druge strane, spriječava ju.

Jedini lijek za ovakve radikalne suprotnosti, za ovakvu diskriminaciju standarda i cijelih društvenih grupa, gdje je većina hrvatskoga naroda izrazito diskriminirana, što nasiljem, što desetinama godina medijske harange i propagande, jest – znanost. Samo i jedino znanost. Jer, ovo odavno nisu samo unutanji problemi Republike Hrvatske, već i golema hipoteka pred cijelim civiliziranim svijetom. A taj svijet će rijetko kada, gotovo nikako, zanemariti znanstvenu neupitnost i dobro plasiranu informaciju o znanstvenim istraživanjima, jednako kako će očekivati da sami to pokrenemo, jer to nije predmet njihovih primarnih interesa.

Ima li Hrvatska danas odgovor na dvojbe koje razaraju njezino nacionalno biće u okviru svoje znanosti i postoje li ljudi u Hrvatskoj i svijetu, koji mogu relevantno i objektivno, po načelima i zapovjedima koje su naveli Pečarić i Marušić u pismu, odgovoriti na njih, na prihvatljiv način cijelome svijetu, ne samo hrvatskome narodu?

Postoje. A ne zovu se Vesna Teršelič, Zoran Pusić, Milorad Pupovac, Slavko Goldstein, niti nekakav Markovina, Klasić i ostale nesretne figure. Zovu se drugačije.

Usporedimo karijere i kompetencije tih ljudi, njihovu pozvanost i prepoznatljivost u bilo čemu van plaćeničkih krugova stranih interesa, s nekima od uglednih hrvatskih znanstvenika koji diljem svijeta nude rješenja, a razuman svijet ih prihvaća i afirmira.

Jedan od njih je profesor Dragan Primorac, hrvatski liječnik, pedijatar, genetičar i forenzičar. Profesor je na američkim sveučilištima Penn State University i University of New Haven, suosnivač je Sveučilišnog odjela za forenzičke znanosti, Sveučilišta u Splitu, član je American Academy for Forensic Sciences, Hrvatskog društva za humanu genetiku, predsjednik je i utemeljitelj jednog od najuglednijih međunarodnih znanstvenih društava iz područja forenzičke i kliničke genetike „International Society of Applied Biological Science” u čijim znanstvenim tijelima rade i 4 Nobelovca, autor i urednik svjetskoga forenzičkoga udžbenika „Forensic DNA Application“.

Njegov tim suradnika i istraživača objavio je rad, istodobno prvu uspješnu identifikaciju **ikada**, žrtava Drugog Svjetskog rata pod nazivom "Identifikacija skeletnih ostataka žrtava komunističke vojske tijekom Drugog svjetskog rata

(<http://www.cmj.hr/2009/50/3/19480024.htm>) te time pokazao da je moguće utvrditi identitet žrtava i rekonstruirati kazneno djelo iz toga vremena. Tada su iz dvije masovne grobnice u Sloveniji (oko Škofja Loke) identificirali 6 osoba. Prema nalazima Primorčevoga tima, točno se moglo rekonstruirati vrijeme pogibije, način pogubljenja, pri čemu su položaji tijela, ostaci opreme i ukupni nalazi dali neupitan znanstveni odgovor na taj fragment povjesnih događaja.

Zašto bi Rusiji bilo važnije za njezin nacionalni identitet riješiti sve nepoznanice oko ubojstva carske obitelji Romanovih, koje su na njen zahtjev riješili najbliži suradnici profesora Primorca, a što ni blizu presudno ne utječe na ruski nacionalni identitet kao recimo mit o Jasenovcu i stradanju Srba u NDH, na hrvatski nacionalni identitet, a današnjoj Hrvatskoj upravo to bilo nebitno? Smiju li brojčano mali narodi imati ponos i dostojanstvo?

Upravo takvi ne smiju ostati bez ugleda, istine, ponosa, makar ostali bez kruha!

Da se samo mali dio bezbrojnih milijuna kuna zadnjih godina, koje hrvatska država daje raznim Pupovcima, Teršeličkama i Pusićima, za nasilje nad zdravim razumom hrvatskoga čovjeka, ponudi uz potrebnu političku volju, profesoru Primorcu za formiranje vrhunskih multidisciplinarnih međunarodnih timova, ne samo da bi se zaustavila agresija na Hrvatsku, nego bi on sa svojim kolegama znanstvenicima, sa potpisnicima ovoga Pisma i uz tihi ili glasnu potporu većine hrvatskoga naroda, vrlo lako svojim ugledom i kompetencijama postigao potporu najsenzibilnijih svjetskih država za pitanja raznih „Jasenovaca“ – SAD-a i Izraela.

Kome je u interesu plaćati nekompetentne osobe pored svjetski relevantnih znanstvenika i isto takve znanosti?

Samo onima koji imaju prljave ciljeve i iste takve interese prema Hrvatskoj.

Zašto to onda radi hrvatska nacionalna država?

Upravo u odgovorima na ta pitanja i promjeni takve državne politike, a prije nje, javne i društvene klime, je moć poruke Pisma hrvatskih znanstvenika i strah samoproglashene avangarde koja drži u umnom ropstvu generacije hrvatskoga naroda.

7Dnevno, 07. 08. 2015

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

**„ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ.
BRANITELJSKA HRVATSKA”- RAZGOVOR S
AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM**

„Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska"- nova je knjiga akademika Josipa Pečarića. Prije par dana predstavljena je u Zagrebu i već je u javnosti ostavila pečat.

- Poštovani akademici nakon što su knjige "Ako voliš Hrvatsku svoju" i "Propade im crvena Hrvatska" našle svoje mjesto među domoljubnim Hrvatima i odgovorile na niz pitanja prije i nakon predsjedničkih izbora u Republici Hrvatskoj svjetlo dana ugledala je i nova knjiga "„Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska"-što donosi novi naslov?

Prije svega zahvaljujući g. Oskaru Šaruniću predstavljanje se može vidjeti i na YouTubaeu:

<https://www.youtube.com/watch?v=Xyf9bqxHPCA>

Naslov knjige "Ako voliš Hrvatsku svoju" je i označio predsjedničke izbore u Hrvatskoj. Josipović je imao sve glavne medije u svojim rukama, namještene ankete popularnosti. Međutim, uspjeli smo preko lokalnih medija, portala ukazati većini naroda kako su na vlasti ljudi koji ne vole ni svoj narod ni svoju državu. Zapravo je još i gore. Ljudi na vlasti su sprovodili velikosrpski Memorandum SANU 2. Bio sam prvi u Hrvatskoj koji je ukazao kako se ne radi samo o nesposobnosti Vlade u rješavanju gospodarskih problema već o svjesnom uništavanju Hrvatske. Jedino tako oni mogu opstati navlasti. Ljudi bez osnovnih sredstava za život ne mogu razmišljati o drugim stvarima. Treba preživjeti. Zato je sada na djelu ideološki dio stare priče ' proglašavanje fašistima onih koji vole svoju domovinu. Tako je krenuo i Domovinski rat. I tada je, ako se sjećate, trebalo stalno dokazivati kako se ne radi o obnovi NDH. Međutim, danas je mnogo toga poznato. Djevojačke kose iz Hude jame su ponajbolji pokazatelj da su oni koji sebe proglašavaju antifašistima, zapravo fašisti. A jedini istinski antifašisti i u Hrvatskoj i u Europi s kraja dvadesetog stoljeća su hrvatski branitelji koji su pobijedili velikosrpsku fašističku (i nacističku) agresiju na svoju domovinu. Poznato je da su "antifašisti" podržavali Miloševića bilo izravno, bilo neizravno, a to čine i danas provodeći Memorandum 2. A sve to je i sadržano u naslovu

knjige. Zapravo, još je ponajbolji odgovor na Vaše pitanje dao jedan moj dragi prijatelj poznati hrvatski svećenik don Anđelko Kaćunko rekavši:

Ali od svega ti je najvažniji i najkorisniji NASLOV - jer razbija političko-ideološko nametnuto jednoznačje pojma ANTIFAŠIZAM. Sjajno si to iskoristio – hrvatska borba za slobodu u Domovinskom ratu doista je bila borba protiv yugočetničkog fašizma s potporom „mafionEUrije“!

- Glasno progovarate o stanju na vrućoj političkoj sceni u Hrvatskoj- Vaše viđenje postojećega stanja?

Dobrim dijelom sam odgovorio u prethodnom odgovoru. Tu treba dodati kako se već sada vidi da je većina naroda Shvatila kako ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu pa su najednom počeli iskazivati tu ljubav. Trajat će to do izbora. Naravno, teško mogu prevariti branitelje, a njima je teško odjedanput početi glumiti kako vole one koji najviše okrivljuju za nestanak njima ljubljene Jugoslavije. Po tome će ih narod uvijek moći prepoznati.

Ali evo i najsvježijeg primjera. U subotu sam dobio slijedeći e-mail od gospodina Michaela Packa:

Štovani Josipe,

Pozorno pratim sve Tvoje dopise, kritike i radove. Hvala Bogu, da u Hrvatskoj ima ljudi, koji bez straha javno istupaju i šire istinu, ne samo iz hrvatske prošlosti, već i sadašnjosti. Hrvatska se opet nalazi na raskrižju dobra i zla, istine i laži. Komunizam, koji se širi od ostataka gerijatričkih sljedbenika titovog zločinačkog režima i njihovih potomaka, zadnjih godina uzeo je maha i tome se svi moramo suprostaviti. Treba se samo držati europskih načela, gdje je komunistički režim označen kao totalitarni. No, to u našoj državi i nije lako, jer ova vlast i njeni sluganti umjetno stvaraju i danas fašiste, jer bez njih nema antifašizma.

U Engleskoj nije lako biti državotvorni Hrvat. Navest ću osoban primjer, koji mi se dogodio prilikom proslave Dana državnosti 17. lipnja u organizaciji Veleposlanstva. Već pri samome kraju svečanosti, skupila se mala grupica nas i sa ponosom smo pričali o našem prvom predsjedniku Dr Franji Tuđmanu. Rekoh, on je otac moderne hrvatske domovine. Na to je Australijski povratnik gđin Cetinich dodao: ali i Dr Ante Starčević je isto otac Domovine, a sad imamo i prvu MAJKU HRVATSKE DOMOVINE, našu predsjednicu Kolindu Grabar-Kitarović. Automatski sam zapjevao: OJ HRVATSKA MATI, NEMOJ TUGOVATI.....što je grupica prihvatila. U blizini stajao je veleposlanik gđin Grdešić, njegova supruga i još neki, gledajući nas kisela lica. Na kraju, pri izlasku, uljudno sam pristupio Veleposlaniku i rekao: ispričavam se, ako trebam, što smo mi Hrvati malo zapjevali. Uljudno, ali kiselo je rekao: niste trebali. Tad je svom gorčinom

nastupila njegova supruga i rekla: niste smjeli pjevati fašističku pjesmu. Odgovorio sam, gospođo, to je domoljubna, nikakva fašistička pjesma. Tri je puta ustvrdila, kako je to fašistička i više je razočarana, jer su s nama pjevali i hrvatski mornarski časnici u uniformi. Hvala Bogu, sa mnom kao svjedok bio je i gđin Franko Cetinich, koji nije mogao vjerovati svojim ušima. Vratio sam se natrag svojoj maloj grupici, ispričao im, te na kraju priupitao nazočnog bivšeg ministra i SDP-ovca gđina Komadinu: kad bih sada pred Vama zapjevao HRVATSKA MATI, biste li me Vi optužili kako pjevam fašističku pjesmu? Jasan odgovor bio je NE? Ovim činom svi smo se osjetili povrijeđenim, no nije ni čudo reakcije onih, koji skidaju sa zida veleposlanstva umjetnički portrait Dr Franje Tuđmana, sliku darovanu od našeg umjetnika gđina Kauzlarića

Tipičan primjer, kako danas proizvode fašizam u ime antifašizma.

Ima li među Hrvatima nekoga tko nije zapjevao ovu pjesmu? E pa znajte što o vama misle ovi na vlasti s napomenom da za njih riječ ustaša ima značenje kojega su oni godinama stvarali.

-Knjiga „Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska" govori i o ljudima koji su zaslužni što danas imamo slobodnu Hrvatsku, istinskim domoljubima koji ljube svoj narod i svoju Domovinu

Jedno poglavlje je posvećeno hrvatskim velikanima. Dva su posvećena ljudima koji stradaju zbog ljubavi prema Domovini: Branimir Glavaš (zatvaraju ga u Hrvatskoj) i Veljko Marić (bio u srbijanskom zatvoru, asada je u hrvatskom zatvoru). U prethodnim knjigama dosta sam pisao u skupinama branitelja koji su najzaslužniji što se danas možemo nadati onom što smo svojevremeno prof. Tomac i ja napisali u poznatom otvorenom pismu – želju da nikada više ne vladaju Hrvatskom oni koji je ne vole, niti vole hrvatski narod. To su Stožer za obranu hrvatskog Vukovara i stopostotni invalidi iz Domovinskog rata u Savskoj 66. Naravno, o njima pišem i u ovoj knjizi jer je napad u crkvi sv. Marko na stopostotne invalide iz Domovinskog rata pokazatelj ogromne mržnje kukurikavaca na vlasti prema svim braniteljima. Međutim, dva poglavlja su su posvećena i Hrvatskom nacionalnom etičkom sudištu i Društvu za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. U subotu sam imao posebno zadovoljstvo na javnoj sjednici predstaviti novog člana HNES-a dr. sc. Stjepana Razuma, predsjednika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, čovjeka koji je raskrinkao i dokazao kako se u Spomen području logora Jasenovac falsificiraju imena žrtava. Poznato je već svima daje mit o Jasenovcu bila osnova u borbi za očuvanjem Jugoslavije. Laži o Jasenovcu i o logoru u Jadovnom im i danas služe za opstanak na vlasti i u budućnosti za nekakvi novi savez u koje bi nam opet iz Beograda (i Londona) krojili sudbinu.

- S obzirom kako se približavaju izbori u Hrvatskoj, te kako pojedini

političari ne prežu ni od čega kako bi prikupili bodove i vratili povjerenje naroda možemo li uskoro očekivati novu knjigu?

Ja sam svakoga dana u hrvatskoj domoljubnoj problematici. Istina moje mogućnosti djelovanja su jako ograničene. Čini mi se da nitko u RH nije toliko prešućivan kao ja. Zapravo, moja djelatnost se sastoji od slanja mojih komentara na nešto više od tisuću e-mail adresa, a neki domoljubni portali moje tekstove i objave. Zapravo najredovitije me objavljuje Vaš portal i kamenjar.com. Oba portala su iz Hercegovine, pa to i pokazuje koliko sam bio u pravu kada sam se nazvao Hercegovcem iz Boke, zar ne? Zapravo to zna i prevariti naše ljude pa neki povjeruju da sam ja doista rodом iz Hercegovine. Tako na Portalu HKV-a, gdje su također objavili Pešordin govor (osim na Vasem govor je objavljen na još nekoliko domoljubnih portala), čitam jedan komentar u kome se kaže kako me je "Herceg Bosna porodila, kamena stina naše Boke mlikom majčinim dojila".

- Dr. Pešorda za Vaš angažman kaže da je sličan angažmanu Noama Chomskog u američkoj javnosti, koliko god bio različit u ideološkom pogledu: *Dok intelektualci "opće prakse" pišu komplicirano ne bi li u očima običnog svijeta ispali pametniji, Pečarić piše jasno, logično i jednostavno, imenujući stvari njihovim pravim imenom. Tako da se može reći da je i u pogledu izraza i stila blizak Chomskom, a udaljen, recimo, od Žižeka, koji je također intelektualac "opće prakse", samo na svjetskoj razini. Pečarić se u svojim tekstovima bavi isključivo hrvatskom politikom i hrvatskom stvarnošću, ako pak govori i o međunarodnim politikama i politikama pojedinih zemalja, to je samo u onoj mjeri u kojoj se te politike tiču Hrvatske. Što mislite o tome?*

Zapravo, poznato je da je Chomsky veliko ime u području lingvistike. Možda je poznato da je studirao i filozofiju. Međutim, on je studirao i matematiku. Čak na MathSciNetu ima četiri članka, pa bi prema uvjetima za izbore u Hrvatskoj mogao biti biran za docenta iz matematike na osnovu samo tih radova. Chomsky ima i Erdős-ov broj četiri. Zapravo prvi koji je ukazao na sličnost mog rada s Chomskyevim bio je prof. dr. sc. Božidar Tepeš. Kao mentor diplomskog rada mojoj kćeri s istim obrazloženjem joj je poredlagao i temu o Chomskom.

- Planirate li knjigu „Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska” predstaviti u Hercegovini?

Nadam se takovim predstavljanim i veselim im se. Međutim, vjerujem da ću prije takovih predavljanja stići u Mostar kao matematičar. Naime, u Mostaru organiziramo slijedeću međunarodnu konferenciju *Mathematical inequalities and application 2015 (MIA 2015)*, November 11-15, 2015, Mostar, Bosnia and Hercegovina (International conference organized on the occasion of 60th birthdays of Professors Neven Elezović, Marko Matić and Ivan Perić). Prva je bila u Trogiru, potom u Pakistanu i Južnoj Koreji i prošle godine ponovno u

Trogiru. Sada je na redu Mostar i čini mi se da je to prva međunarodna matematička konferencija koja se organizira u Hercegovini. Plenarni predavači su profesori Constantin P. Niculescu, University of Craiova, Craiova, Romania, Edward Neuman, Southern Illinois University, Carbondale, IL, USA, Zsolt Páles, University of Debrecen, Debrecen, Hungary, Tibor Poganj, University of Rijeka, Rijeka, Croatia, Yuki Seo, Osaka Kyoiku University, Osaka, Japan, Gord Sinnamon, University of Western Ontario, London, Canada.

- Želite li još nešto dodati?

Zapravo, osvrnuo bih se na slijedeći komentar o mom radu s portala HKV-a: *Izvrсна je načina razmišljanja koji je suprotnost onomu koje je nama kroz povijest nametnuto. Kako je u jednom dokumentarcu o sebi sam rekao, mi Hrvati se stalno uvijek nešto branimo, dokazujemo, pravdamo. Moramo znati napasti neprijatelja! Pečarić tako i djeluje.*

Koristim se i porugom. Dobar primjer za to je i moje subotnje pismo Hrvatskom saboru s prijedlogom da 5. kolovoza proglase Danom domovinske zahvalnosti i danom domovinske žalosti zbog Srba zečeva. Ali i tu se vidi problem o kome je riječ. Hrvate možete ocrniti najstrašnijim lažima, ali oni Vam se ne žele narugati. Tako vjerojatno ni to moje pismo ne će ugledati svjetlo dana ni na mnogim domoljubnim portalima, a o novinama da ne govorimo.

Upravo zbog takovog pisanja vjerojatno je najpopularniji hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak. Evo pogledajte kako on komentira Milanovićevu izjavu u Brezovici da je **“jedina hrvatska vojska u Drugom svjetskom ratu bili partizani”**:

Ne znam je li možda Premijer simpatizer “proleterske” povijesne škole, čiji su čelnici mladi titoisti Klasić, Jakovina, Markovina i Perica. No ako je slučajno točno što kaže Zoki onda su analogno tome i četnici bili hrvatska vojska! Naime, zajednički partizansko-četnički štabovi djelovali su sve do studenog 1942.g. Dokaz je i operacija Trio u travnju 1942.g., u istočnoj Bosni. Osovinske snage Nijemaca i ustaša porazile su zajedničke snage partizana i četnika. Zapovjednici Sila osovine bili su Paul Bader, Mario Roatta i Jure Francetić. Partizanima su zapovijedali Tito i Koča Popović, a četnicima Jezdimir Dangić i Stevan Botić. Sad Hrvati kao povijesni papci trebaju vjerovati da su četnici Dangić i Botić bili borci za Hrvatsku državu. Naravno i retardiranim je jasno da su se gospoda četnici s drugovima partizanima borili isključivo za velikosrpsku Jugoslaviju koju su, zahvaljujući prvenstveno Franklin Delano Rooseveltu, 1945.g., i dobili. Jednog dana Hrvati bi mogli popuštiti i teoriju po kojoj su 5. kolovoza 1995.g. hrvatske gardijske brigade i četnici zajedničkim snagama protjerale neokomunističke snage iz Knina. Naravno, svi će reći da je to notorna glupost, ali ipak.... Povijest oblikuju povjesničari, a to su, ne zaboravite, razni Klasići, Jakovine, Markovine i

Perice.

Međutim, čitatelji se mogu zabavljati na račun premijera pa i na drugačiji način interpretirati ovu njegovu kolosalnu misao. Meni ona pokazuje kako, s obzirom da su se partizani borili kako su i sami govorili i u praksi pokazali za obnovu Jugoslavije, premijer nama poručuje da jedino jugoslavska (čitaj: srpska) Hrvatska ima smisla. Dakle, tko o čemu – oni opet provode velikosrpski Memorandum SANU 2!

Razgovarala Danijela Šakota

Glas Brotnja, 29. 06. 2015.

J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.

PISMA MLADENA KOSTIĆA

Večernji list izvještava o ponovnoj zabrani Thompsonovog koncerta u Švicarskoj. Kao i 2009. Švicarci pokazuju kako i dalje podržavaju velikosrpsku agresiju pa se aktivno pridružuju onoj poznatoj "Laž je najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti". Naravno, ne treba zaboraviti da im u tome pomažu i srpske sluge u Hrvatskoj. Laži Švicaraca su iste:

"Blick u svom članku navodi kako je hrvatski pjevač **Marko Perković** "povezan s nacionalističkom scenom u Hrvatskoj" te da je negativno upao u oči pozdravom "**za dom spremni**" koji slavi fašistički ustaški režim...

Neue Zürcher Zeitung objavio je intervju s povjesničarom Stefanom Dietrichom pod naslovom "Ja smatram koncert problematičnim". Dietrich u njemu kaže: "Marko Perković alias Thompson simbolizira ekstremni hrvatski nacionalizam. Neke njegove pjesme ne govore samo o ratu u 1990-ima nego i o takozvanoj '**Nezavisnoj državi Hrvatskoj**', **Hitlerovoj i Mussolinijevoj satelitskoj državi**."

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/thompson-u-svicarskoj-nije-dobrodosao-prekinuta-prodaja-karata-za-njegov-koncert-1101116>

Prilikom Švicarskih laži 2009. govorio sam pred Švicarskim veleposlanstvom u Zagrebu:

http://www.hkz-kkv.ch/prosvjed_potpore_thompsonu.php

Najgore u cijeloj priči je to što su prošle godine švicarski Hrvati peticijom koju je potpisalo njih 5000 izborilo za istinu o Thompsonu. Među njima fra Šito Čorić, mr. Frane Vugdelija, Dr. Edo Krušlin, prof. Ivan Matarić, dr. Vlado Šimunović, dr. Davor Pavuna, Vinko Sabljo, dr. Franjo Zovko, dr. Pavo Medved ...

<http://fenix-magazin.de/peticijom-se-kod-policije-izborili-za-istinu-o-thompsonu/>

Ponovna zabrana je pljuska svim Hrvatima, a posebno našim sunarodnjacima u Švicarskoj kojima pokazuju koliko ih Švicarci malo cijene. Koliko Švicarcima ništa ne znače njihove riječi:

"Mnogi od oko stotinu tisuća Hrvata i njihovih potomaka u Švicarskoj tom zabranom su oštećeni i razočarani. Osjećamo da ona nije u duhu dosegnute europske uljudbe ni demokracije, a šteti ugledu same Švicarske. Ovdje se radi o zabrani osnovne slobode kretanja i bavljenja svojim pozivom, a bez igdje ikakva sudskog procesa ili presude pripadniku jednoga drugog naroda."

Istina veliki doprinos tomu dale su hrvatske vlasti koje i u Hrvatskoj progone pozdrav ZDS iako je to pozdrav HOS-a. Istina mnogima u svijetu koji su se nadali i koji su pomagali velikosrpsku agresiju to je i pravi razlog napada jer znamo kako su agresorski vojnici umirali od straha samo kada vide oznake HOS-a, da bi u "Oluji" u paničnom bjekstvu pobjegli tako da ih je sam Slobodan Milošević usporedio sa zečevima.

I ovom prigodom se posebno iskazao Mladen Kostić iz HNES-a svojim pismima švicarskim i hrvatskim vlastima:

Naslov: VRLO HITNO!!!!

Datum: Sat, 30 Jul 2016 14:10:34 +0200

Šalje: Mladen Kostic <M.Kostic@web.de>

Prima: Miro.Kovac@mvep.hr <Miro.Kovac@mvep.hr>, Tamara.Demoli@predsjednica.hr

CC: Zdravka.Busic@mvep.hr, zdravka busic <zdravkabusic@hotmail.com>, moliiradi@gmail.com, "Profesor Zvonimir Šeparović" <zvonimir.separovic@zg.t-com.hr>, Velimir <velimir.bujanec@gmail.com>

Štovani gospodine Ministre Dr. Kovač,

štovana gospodjo Demoli savjetnice za vanjsku politiku iz Ureda predsjednice Države Hrvatske,

ovih dana ste dobivali moju poštu i reakciju na neke švicarske novine i portale kopije (CC) u svezi sramnih laži i skandaloznih optužbi ne samo na najboljeg pjevača u Hrvatskoj gospodina Marka Perkovića Thompsona nego i na nas Hrvate. U međuvremenu je četničko-komunistička banda uspjela kod grada Schlieren u Švicarskoj isposlovati zabranu koncerta Marku Perkoviću Thompsonu! Povijest se ponavlja i hitno Vas molim da nešto učinite da se ova sramna trakavica završi i da se koncert održi!

Postavlja se pitanje što radi Veleposlanstvo u Bern-u? Ili konsulat u Zürich-u?

Potpuno je neprihvatljivo da se hrvatskom branitelju ponovo zabranjuju koncerti a četnici po Švicarskoj mogu pjevati što pože!e!

Molim Vas javite se ili poduzmite dipolmatskim kanalima što je u Vašoj moći!

Unaprijed Vam se zahvaljujem i želim sve najbolje.

Sa štovanjem

Mladen Kostić

Naslov:Aw: Re: VRLO HITNO!!!!

Datum: Sun, 31 Jul 2016 00:30:52 +0200

Šalje: Mladen Kostic <M.Kostic@web.de>

Prima: tmedved01@gmail.com, Tomo.Medved@branitelji.hr

CC: Miro.Kovac@mvep.hr <Miro.Kovac@mvep.hr>, Tamara.Demoli@predsjednica.hr, Zdravka.Busic@mvep.hr, zdravka busic <zdravkabusic@hotmail.com>, moliiradi@gmail.com, "Profesor

Zvonimir Šeparović" <zvonimir.separovic@zg.t-com.hr>, Velimir
<velimir.bujanec@gmail.com>, Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Štovani gospodine Ministre hrvatskih branitelja Medved,

na poticaj našeg dragoga gospodina Akademika Josipa Pečarića obraćam Vam se za zamolbom da pomognete u ovome problemu koje ga sam dolje već opisao pri dnu Maila kojega sam poslao Ministru MVP gospodinu Dr. Kovaču i u Ured predsjednice Države Hrvatske!

Meni je poznato da Vi imate puno posla ali Vas od srca molim da zajedno sa Vašim kolegom iz MVP gospodinom Ministrom Dr. Kovačem ovo pitanje riješite, neprihvatljivo je i uvreda za sve nas Hrvate koji volimo hrvatske branitelje zabrana prije svega branitelju gospodinu Marku Perkoviću Thompsonu da svojom pjesmom ohrabri svoj hrvatski narod, neprihvatljivo je da nekoliko Mailova stigne u ured gradonačelnika švicarskog gradića Schlieren i da se koncert nakon nekoliko plaćenih lažnih tekstova u koruptnom švicarskom tisku i da se na osnovu toga donese zabrana da pjeva gospodin Marko Perković Thompson! Na ovaj način se grubo krše ljudska prava gospodina Perkovića, ali i hrvatskog naroda kojemu pripada i moja malenkost!

Ako se kojim slučajem ne bih dalo riješiti ovaj problem, zahtijevam da se pozove švicarskog Veleposlanika u RH i uruči mu se prosvjedna nota a ako ona ne urodi plodom treba se razmisliti i o još drastičnijim mjerama naprimjer opozivu Veloslanika u Švicarskoj, jer do kada će mo mi trpjeti uvrede od razno raznih čudnih ljudi čudnog imena koji pojma nemaju što se dogodilo u Domovinskom ratu a nakon par lažnih Mailova razno raznih Stazića, Pupavaca, Goldsteina, Yuratovića, Yusipovića, Vilovića, donose zahtjev za zabranom koncerta!

Još jednom molim i pozivam gospodina Ministra MVP Dr. Kovača kao i Ured predsjednice da se ovaj problem riješi što je moguće prije!

Unaprijed se zahvaljujem i radujem se odgovorima.

Najsrdahnije Vas pozdravljam.

Sa štovanjem

Vaš

Mladen Kostić

Podsjetit ću vas kako je Vlaho Orepić, ministar unutarnjih poslova u tehničkoj Vladi, gostovao u nedjeljnoj emisiji N1 televizije. Upitan je li uzvik za "Za dom spremni!" ili natpis tog sadržaja u Hrvatskoj zabranjen, Orepić nije dao jasan odgovor. "Policija postupa u skladu sa zakonima RH. Kod nas je sve ispolitizirano, pa i to. Tvrdim da naše društvo u ovom trenutku nije sposobno pričati o vlastitoj prošlosti...Iznova upitan treba li policija kažnjavati nekoga ako uzvikuje "Za dom spremni!", ponavlja: "Policija radi po zakonu."

<http://narod.hr/hrvatska/orepic-izbjegao-reci-je-li-zabranjen-pozdrav-za-dom-spremni>

A zapravo ne postupa jer nigdje nije zabranjen pozdrav ZDS, ali je ušao u pravne akte u svezi s HOS-om.

Prošle godine su 4. kolovoza na paradi u Zagrebu ispred predsjednice države i predsjednice vlade ponosno nastupali i HOS-ovci sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, a već sutradan - kada je Thompson otpočeo svoj koncert u Kninu s Bojnom Čavoglave Šibenska polica podnjela je prijavu protiv njega jer pjesma koju Thompson pjeva četvrt stoljeća počinje sa ZDS.

To je po Orepiću ono "po zakonu"!

Zapravo treba razmisliti i o kažnjavanju Thompsona i zbog događaja u Srbu. Opet su tamo na udaru Opepićeve policije bili oni koji su uznemiravali okupljene Thompsonovom pjesmom „Lijepa li si“:

U Hrvatskoj ništa novo. Kako bi rekao moj legendarni vodnik prve klase u Bitoli "Status quo vadis. " Boris Miletić je, u općoj konformističkoj letargiji, odlučio malo nas prodrmati. Balkanska " Švajcarska. " Puna zaposlenost. Dionice rastu iz dana u dana. Sir pun rupa k'o inače. I da bi niskotlakaše digao u normalu, Boris objavi sliku putovnice Republike Istre. Je li to baš Republika Istra ili Demokratska Republika Istra, još nije do kraja razjašnjeno. Uostalom, poruka je jasna. Istarska koza. Sve čisto k'o boza.

Istra je posebna. Istra je svijet za sebe. Boris je poludio na govor mržnje u Srbu. Mrzitelji pjevali "Lijepa li si..." " Zna Boris autora. Neće taj u Arenu sve dok su živi Bajaga, Lepa Brena, Ceca, Bora Čorba. Mrzitelji lansirali zlobnu priču o svećeniku Jurju Gospodnetiću kojeg su hrabri, ali gladni partizani nabili na ražanj i živog ga ispekli. Boris zna da je to laž. Istarski svećenici Božo Milanović i Josip Pavlišić su bili aktivni u NOB, ali ih nitko nije nabio na ražanj. Boris pojma nema o pokoljima 27.srpnja 1941.g. Hrvata u selima Obljaju, Koritima, Luci, Ugarcima i Crnom lugu, o paljenju rimokatoličke crkve sv. Ilije Proroka, o zaklanih 62 Hrvata u jednom danu od čega petero žena i devetero djece. Ma, hajte' molim vas!!! Pa da je to istina onda bi afirmirani historičari tipa Hrvoja Klasića, Tvrtka Jakovine, Dragana Markovine i Vjekoslava Perice o tome pisali u Zborniku "Heroji NOB-a" " Osim toga, ako su toliki "narodni neprijatelji" zaista i bili malo priklani to je zbog toga što drugovi četnici još nisu imali svoje Državno sudbeno vijeće, pa nisu mogli Savu Štrbca, osobnog frenda Zokija Pusića, imenovati sudijom. No, sa Savom ili bez Save isto bi im se pisalo. Hrvatska je jedinstvena. Kao i obično. Istra je spremna za punu državnost. Samo da se Istarski ipsilon finalizira. Međimurski župan Posavec uvjeren je da su Međimurci sposobni ući sami u EU kad bi im se "morti" pripojili Varaždin i Koprivnica. Dalmacija regija davno ne da miran san na oči njihovim orjunašima. Dosta je Zagreb muzao devize koje Dalmacija sama sa svojih deset prstiju svako godine zaradi. U tom kolu jedino nema Dubrovnika. Oni su još za vrijeme rata pokušali osnovati Dubrovačku republiku. Na nesreću, uz dubrovačke rodoljube, pojavio se i pripadnici HOS-a pa zajedno rastjeraše miroljubive Crnogorce na Srđu. Ipak, Dubrovnik je republika i to demokratska sve dok joj je na čelu dužd Vlahušić koji se nešto spominjao i kod neuspjelog odcjepljenja za vrijeme rata. Kad svemu ovom dodate uvijek aktualnu granicu koja je i danas ucrtana u glavama naših komšija, Vulina, Dačića, Nikolića, Šešelja (a to je Karlobag, Ogulin, Karlovac i Virovitica) što nam ostaje? Ostatci ostataka. – reliquiae reliquiarum. A ako se Istra sa nadahnutim

Borisom Miletićem ipak odvoji s kim će onda Boris sklopiti postizbornu koaliciju. Mora izabrati između Forca Italija, Sjeverna liga ili Kalabrijska ujedinjena mafija. Problem je u tome što se i Kalabrijska mafija isto tako želi odvojiti od Italije...

Približavanjem 5. kolovoza i proslave pobjedonosne Oluje Milorad Pupovac izvješćuje nas o zahtjevu krajiških Srba, izbjeglih po Oluji iz RSK, da im Hrvatska nadoknadi penzije koje su primali od RSK-e. Mislim da je taj njihov zahtjev krajnja dRSKost!

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-nasi-domaci-profesionalni-ljevicari-napokon-se-slazu-s-papom-franjom-943239>

Da oni se Thompsonovom pjesmom, zapravo, bore protiv zaslužnih penzija koje su izborili boreći se devedesetih protiv ustaša, Zar ne?

Josip Pečarić

P.S. A što kaže Thompson:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/56230/Thompsonova-poruka-za-proslavu-oslobođenja-u-Kninu-i-Čavoglavama.htm>

01.09. 2016.

DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2017.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U TISNOM

Danas predstavljamo neobičnu knjigu – knjigu „Oba su pala“. Ona čini cijelinu s prethodnom mojom knjigom „Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!“. Naime u obje knjige je niz tekstova posvećeno napadu na Marka Perkovića Thompsona zato što je na proslavi u Kninu 5. kolovoza pjevao pjesmu „Bojna Čavoglave“ koja počinje s pozdravom ZA DOM SPREMNI! Svi znamo da je ta pjesma simbol Domovinskog rata.

Kako je napad na Thomsona zbog Bojne bio prije par dana doista je neobično imati na predavljanju dvije knjige o tom napadu, zar ne?

Jasno vam je da se radi o potpuno istovjetnom napadu od prošle godine. Jedno od dva pisma koja su skinula maske iz naslova prethodne knjige su upravo o tom prošlogodišnjem skandalu. Nekim potpisnicima se tada prijetilo izbacivanjem s posla. Posebno povjesničarima koji ne prihvataju jugo-komunističku paradigmu u povijesti pa pišu istinutu povijest! Razlika u prologodišnjem i ovogodišnjem napadu je jedino u tome što se prošle godine krilo od javnosti da se zapravo napada „Bojna Čavoglave“, dakle simbol Domovinskog rata, a ove godine u medijima to otvoreno priznaju.

U nedjelju prije odlaska u Sinj na Alku poslao sam prijateljima novo pismo Predsjednici RH. Pismo je odmah objavljeno na nekim hrvatskim portalima, a potpisali su ga uz mene i dvojica biskupa Vlado Košić i Valentin Požaić i generali Ljubo Česić Rojs, Marinko Krešić, Josip Štimac i Ivan Tolj.

Pismo ćemo tek poslati Predsjednici Republike Kolindi Grabar Kitarović ali izgleda da smo već dobili odgovor kao i prošle godine kada joj nije bilo važno što je i tada bila riječ o napadu na simbol Domovinskog rata – na „Bojnu Čavoglave“ pa je naše pismo bilo „na razini provokacije“. Naime ona je izjavila u nedjelju navečer: "Pravosudni organi, pravosudna tijela trebaju riješavati pitanje (pozdrava) 'Za dom spremni' i slično, a svi mi se moramo usredotočiti na to da stvorimo uvjete za bolji život za sve u Hrvatskoj, I neću ponovno komentirati jer mislim da to jest bitno pitanje, ali u ovoj zemlji ima toliko važnih pitanja, koja se tiču posla egzistencije, plaća," dodala je.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/57125/Predsjednica-o-pozdravu-'Za-dom-spremn-i-i-što-očekuje-od-izbora.htm>

U novom pismu smo je podsjetili i na činjenicu da je prošle godine na Paradi HV-a nastupao i HOS sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, koji jeste pozdrav odobren od hrvatskih vlasti. Je li Predsjednica mislila da su pravosudni organi tada

zakazali kada nisu procesuirali nju i tadašnjeg predsjednika Vlade? Ili se radi o onome što je po povratku u HDZ izjavio Prgomet? Naime on tvrdi da je HDZ još 2009. odlučio kako je ZA DOM SPREMNI ustaški pozdrav! Zapravo se nadam da to nije istina jer me to strašno podsjeća na centralne komitete Partije koji su isto tako na sastancima odlučivali npr. o broju žrtava u Jasenovcu.

Predsjednica je, na završetku Alke naglasila kako tek danas možemo sagledati značenje čudesne pobjede Sinjana 1715., a tako će, ističe, i neko buduće vrijeme pokazati svu povijesnu važnost Oluje i Domovinskog rata. Domovinski rat temelj je hrvatske države. Stoga prije svega, upravo na pobjedničkoj baštini Domovinskog rata moramo graditi budućnost svoje države, a neposredan dio te budućnosti su predstojeći izvanredni izbori.

<http://vijesti.hrt.hr/346861/predsjednica-na-pobjednickoj-bastini-domovinskog-rata-gradimo-svoju-buducnost>

Ako je to točno – a točno je – kako se onda mogu napadati simboli Domovinskog rata „Bojna Čavoglave“ i HOS?

A nisu na udaru samo HOS-ovci nego svi branitelji. O tome je govorio uoči otvaranja nadmetanja Alkarski vojvoda Ante Vučić u svom tradicionalnom obraćanju:

"Zar je moguće da smo zemlju, koju smo krvlju branitelja obranili, doveli do demografskog, gospodarskog i državotvornog rasula", zapitao se. Vučić je posebno spomenuo hrvatske branitelje u koje se, kaže, svi zaklinju kad ih trebaju, a u stvarnosti ih politika gura na kraj. "Hrvatski branitelji su u Domovinskom ratu, s krunicom oko vrata, svojim životom i žrtvom branili Hrvatsku pod zapovjedanjem prvog hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana i ratnog ministra obrane Gojka Šuška", rekao je.

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/politicari-vec-pristizu-sinjani-se-fotografiraju-s-plenkovicem-1104713>

A nije problem samo u odnosu naših političara prema braniteljima. Višnja Starešina u Slobodnoj Dalmaciji piše:

Srbija je učinila sve da "Oluja" bude osuđena pred Haaškim sudom kao hrvatski udruženi zločinački pothvat. Nakon oslobađajuće presude, Hrvatska, uz iznimku rezolucije koju su pokrenuli naši europski parlamentarci, nije (u)činila gotovo ništa, da neutralizira srpsku narodnu predaju u međunarodnim institucijama i javnosti.

Takav odnos prema vlastitoj državi i stalna politička snishodljivost prema državi agresoru, otvorio je prostor Miloševiću omladincu (Dačić) na mjestu šefa diplomacije, Šešeljevu učeniku na mjestu predsjednika vlade (Vučić) i Šešeljevu vojvodi pod ozbiljnom sumnjom za sudjelovanje u ratnom zločinu u Antinu, (predsjednik Srbije Tomislav Nikolić) da Hrvatskoj drže lekcije o demokraciji i dijele optužbe o ustašizaciji. A hrvatski veleposlanik ih pokupi u pisanom obliku i ponese kući.

Da je Hrvatska ozbiljna država onda propagandni rat službenog Beograda ne bi bio ozbiljna prijetnja. Ovako, on nije prijetnja istovjetna onoj iz devedesetih. Ali čini dvostruku neugodu: zbog bezobrazluka koji dolazi iz službenog Beograda i

tradicionalne nedoraslosti ili čak savezništva na koju je često nailazio u službenom Zagrebu.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumne/76-gost-kolumne/43955-visnja-staresina-srbijanska-verbalna-agresija-na-hrvatsku>

Jedan od ponajboljih hrvatskih kolumnista politolog Marko Ljubić sve to sjajno povezuje pišući kako *nacionalno svijesna Hrvatska, politika koja baštini hrvatsku državnost, koja se deklarira kao državotvorna i svi protagonisti takve političke scene ne smiju dopustiti da se jedan jedini simbol utkan u temelje hrvatske državnosti, a to je referendum o samostalnosti, tadašnje državno vodstvo, prvi demokratski izbori, oslobodilački rat i sve, baš sve njegove sastavnice, nikako ne smiju dopustiti – kriminalizirati i osporiti. To se odnosi i na HVO kao sastavnicu integralne obrane hrvatske nacionalne slobode.*

To nije stvar izbora ovoga ili onoga političara, to je stvar odnosa prema svojoj državi, svome narodu, njegovoj slobodi, ponosu i časti. Zbog toga Hrvatska nikako ni u kojim uvjetima ne smije pristati i dati blagoslov za kriminalizaciju – Za dom spremni. Nikako i nikada.

Zašto?

Ne zbog toga jer je to bio Pavelićev pozdrav, a bio je, ne zbog toga jer je današnjoj Hrvatskoj potreban Pavelić kao izvorišna paradigma, jer nije uopće, nego zbog toga jer je pod tim pozdravom ratovao slavni HOS, tisuće mladića i djevojaka, koji su dali više od sedamsto života u ratu za Hrvatsku i nikada ih nitko nije optužio za jedan jedini pojedinačni eksces, zločin. Nikada nitko.

Kako onda opravdati naziv vukovarskoga mosta s imenom legende Domovinskog rata – Jean Michel Nicolierom?

Dakle, Hrvatska braneći „Za dom spremni“ ne brani ustaše, Pavelića, fašizam ili iskazuje simpatije prema jednome totalitarizmu, nego suprotno - iskazuje poštovanje prema onima koji su pod tim pozdravom slomili jedini realni nacifašizam u sjećanju suvremene Europe nakon Drugog svjetskog rata, onaj srpski iz devedesetih.

Popusti li u tome Hrvatska, izravno je izložila sve do jednu stečevinu, sve do jedan temelj, jer su svi u kontinuitetu napadnuti. Realno je kod „Za dom spremni“ problem što je to uistinu bio pozdrav NDH i režima Ante Pavelića, ali ne može se nešto što je zloupotrijebio Pavelić a doživjelo silovitu reafirmaciju i novo vrednovanje u bitci za opstanak hrvatskoga naroda, predati na milost neprijateljima – svake Hrvatske.

Ne pristati na selektivne standarde

Ne može današnja Hrvatska pristati na selektivne standarde, pri čemu je nužno imati razumjevanja za osjećaje ljudi koji su stradali pod tim pozdravom, a istodobno veličati i nametati zlokobni „Smrt fašizmu“ ili sve moguće velikosrpske i komunističke oznake i simbole, kao izraz – demokratičnosti, ljudskih prava, zrelosti ili nekakve europske emancipacije.

Jer nisu ništa od toga. To bi bila obična kapitulacija i posrnuće.

HDZ mora to imati na umu. Jer, otvaranja vrata snagama kriminalizacije uspostave hrvatske državnosti, oslobodilačkoga rata i svih simbola iz toga vremena, makar bili istovjetni simbolima NDH režima, usporedivo je s

probijanjem nasipa nakon kojega ništa više bujicu ne može zaustaviti u rušilačkom pohodu.

Ako se HDZ jasno ne opredjeli o svim tim pitanjima, ali tako da se ne brani na dnevnoj osnovi od provokacija i zahtjeva, koji poprimaju sve dramatičnije i šire razmjere, neće poslati poruku – bitne različitosti od ljevice ili antife.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/24616-m-ljubic-hdz-mora-inzistirati-na-tezi-da-se-u-muenchenu-sudilo-zlocinackom-rezimu.html>

Da, Marko Ljubić sjajno upozorava današnju vlast što im je činiti da hrvatska vlast bude u hrvatskim državotvornim rukama. Da se ostvari ono što je dano u naslovu knjige koju predstavljamo: OBA SU DOISTA PALA!

Hoće li ga poslušati?

Ipak ovo predstavljanje ću završiti onim što je o svemu tome napisao naš poznati odvjetnik i isto tako sjajni kolumnist Zvonimir Hodak. Kao da ponajbolji hrvatski odvjetnik Hodak odgovara na predsjedničinu priču o ZDS i pravosudnim tijelima: *Iz slobodarske (Slobine) Srbije stiže nam prijetnja koju treba shvatiti krajnje ozbiljno. “Nikada više nećemo dozvoliti novu Oluju...” poručio je Vučić. Da srpski premijer misli ozbiljno dokaz je iznenadni porast proizvodnje – traktora u Srbiji. Vučić se na određeni način vratio u kolovoz 1902.g. Tog vrućeg kolovoza Nikola Stojanović objavio je u zagrebačkom Srbobranu paradigmatički stav Srbije prema njihovim “zapadnim pokrajinama”. Miroljubiv, kao što su sad Vučić, Šešelj, Nikolić, Vulin i ostali, naš srpski “brat” Nikola je napisao između ostalog “Do istrage vaše ili naše”. Zbog pomalo arhaičnog načina izražavanja možda je potrebno malo objašnjenje. Kako bi rekao Zoki – ili mi ili oni. Nikola ni malo nije dvojio kao ni Jovan Rašković tko će pobijediti u toj životnoj utakmici. Razloge je “znanstveno” obrazložio. Srbi pobjeđuju jer im to “garantuje proces opšte evolucije”, pa onda “prirodna životna snaga” i što je najvažnije “nadmoć na bojnopolju”. Zanimljivo je to bulaženje o Srbima kao vojnicima koji su, od stotinjak bitaka u svojoj povijesti, dobili samo jednu Cersku bitku. 1941.g. imali su vojsku za koju su tvrdili i pisali da je “treća armija u Evropi”. Kapitulirali su za osam dana. Pred Oluju su odbijali državu u državi koju im je europska birokracija nudila na pladnju uvjereni kako “Srbina vojnika” nitko ne može maknuti iz vječne SAO Krajine. Kihnuli su za nešto više od tri dana. Čak ih je i sam Sloba javno prozvao zečevima. Sada, u ime dobrosusjedskih odnosa, na Bajakovu dijele turistima CD-ove u kojima Oluju prikazuju kao genocidnu u kojoj je srpski narod protjeran sa svojih “vekovnih ognjišta.” Zamislite da Hrvatska onima koji iz bilo kojih razloga ulaze u Demokratsku republiku Srbiju dijeli CD-e o srpskim junaštvima u Vukovaru, Škabrnji, Voćinu, Dalju, Saborskom, Sertić Poljani...o likvidaciji 8500 ljudi u tri dana u Srebrenici. I koliko je “otac domovine” Dobrica Ćosić bio u pravu pišući o srpskim lažima s jednim svetim ciljem – ostvarenje Velike Srbije i granica Karlobag, Ogulin, Karlovac, Virovitica. Šaljući nam poruke da smo fašistička država, da je naš križ kukasti križ, Vučić tjera mak na konac. Hrvatske reakcije upravo su dokaz kako nas je Nikola Stojanović procijenio 1902.g. kad je tvrdio da Hrvati “nemaju jezika, običaja ni zajedničkog života”. Da nemaju “svijesti o zajedničkoj pripadosti” te da “u tuđim*

slugama gledaju ideal pa će i sami postati slugama.“ Na ove poruke “mira i ljubavi“ koje je Vučić slao RH uz prisustvo Milorada Pupovca, reakcija hrvatske lijeve medijske falange bila je 80% blaža od čvrste, jednostužne i energične poruke “fašistima“ koji su nas sramotili u Kninu s fašističko-nacističko-ustaškim ZDS. Što je najgore čak je i Thompson započeo svoje Čavoglave s ZDS-ni. Zašto? Zato jer ta pjesma tako i započinje. Pjevana je s tim tekstom od 1991.g. pa do 5. kolovoza 1995.g. Jeste li možda u tom razdoblju ponosa i slave čitali komentare Jelene Lovrić, Gorana Penića, Kreše Beljaka, Peđe Grbina, Kolinde, Branimira Pofuka i lijeve medijske falange ili gledatelja Žikine dinastije da su prosvjedovali protiv pjesme “Čavoglave“. Slažem se, idiote koji su zapalili srpsku zastavu treba kazniti. Hrvati ne pale tuđe zastave. Mi svojim pobjedama prisiljavamo naše neprijatelje da oni pale naše zastave, a svojih pobjedonosnih se ne odričemo. One su uvijek istih boja. A ZDS će na koncu završiti na referendumu. Čiji ishod se unaprijed zna. Dotle neka zaborave svi vlastodršci u RH da će ZDS suzbit policijskim i pravosudnim mjerama. Nema šanse. S tim usklikom išlo se u Domovinski rat. S tim usklikom ginulo se u Domovinskom ratu. Jugo-nostalgičare, medijske ljevičare i gledatelje Žikine dinastije može spasiti samo nada da će Hrvati na demokratskom referendumu odbaciti ZDS. Kad bi taj, za sada imaginarni referendum, ikada bio raspisan onda bih savjetovao Anti Tomiću, Jurici Pavičiću, Miljenku Jergoviću, Jeleni Lovrić, Miloradu Pupovcu, Marku Špoljaru, Silvani Perici, Tvrtku Jakovini, Hrvoju Klasiću, Draganu Markovini i sličnim likovima da ujedno predlože da se građani izjasne jesu li za to da ustaška kuna i dalje ostane sredstvo plaćanja u RH. Ha, ha ... kakva hipokrizija. ZDS ih užasava, ali kuna koja je istinska poglavnikova valuta, im je usprkos toga prirasla i srcu u džepu. Sve u svemu dječje bolesti hrvatskog medijskog prostora su neizlječive.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/idiote-koji-su-zapalili-srpsku-zastavu-treba-kazniti-hrvati-ne-pale-tude-zastave-mi-svojim-pobjedama-prisiljavamo-na-paljenje-nasih-zastava-945057>

Poslije Hodaka doista ne treba ništa komentirati, zar ne?

12. 08. 2016.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U SKRADINU

mr. sc. ANTONIJO BRAJKOVIĆ

Poštovani sugrađani, dragi prijatelji,

hvala vam što ste večeras ovdje i predstavljate svoj Grad, iskazujući tako na najbolji način dobrodošlicu i gostoprimstvo našim večerašnjim gostima.

Skradin je naselje čiji urbani kontinuitet seže u doba antike, doba u kojem je ovaj grad bilježio svoje vrhunce kao upravno, gospodarsko i kulturno središte ovog dijela Dalmacije, zadržavajući taj istaknuti položaj i važnost kroz srednjovjekovno i novovjekovno doba. Danas, u suvremenoj Hrvatskoj, iako brojčano malen, duga povijesna tradiciju i kulturna ostavština bile su razlog da se naselje Skradin titulira gradom. Iako svjesni da možda nikad neće zasjati nekadašnjim sjajem, važnosti i veličinom, organizacijom ovakvih manifestacija doprinosimo njegovom kulturnom razvoju i opravdavamo urbane atribute na ponos svih onih koji ga vole. Jedan od onih koji ga vole i posjećuju je i gospodin Josip Stjepandić, dr. strojarstva, porijeklom iz Modriče a na privremenom radu u Njemačkoj, koji je ovdje s obitelji na odmoru. Budući da ga s akademikom Pečarićom veže akademska srodnost, društvena angažiranost, domoljubni interes i prijateljstvo, predložio nam je mogućnost predavljanja njegove knjige, što smo sa vrlo rado prihvatili. A upravo će dr. Stjepandić u uvodnom ekspozu najaviti večerašnju temu i njenog glavnog protagonista, akademika Pečarića, koji je večars ovdje da bi s nama podjelio misli, stavove, ideje... iz svoje knjige *Oba su pala*.

Akademik Pačarić iznimna je osoba hrvatske znanstvene scene, rođen u zaljevu hrvatskih svetaca, gradu Kotoru 1948, diplomirao je 1972., magistrirao 1975., a doktorirao je 1982. godine matematičke znanosti disertacijom "Jensenova i povezane nejednakosti". Redoviti je profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, voditelj seminara "Nejednakosti i primjene" na Matematičkom odjelu PMF-a i glavni istraživač istoimenoga projekta Republike Hrvatske. Osim što je redoviti član HAZU, aktivni je član The New York Academy of Science i dopisni član Dukljanske akademije znanosti i umjetnosti. Jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti i najcitiraniji hrvatskih matematičar s objavljenih preko 1100 znanstvenih radova i više desetaka znanstvenih i publicističkih naslova u kojima se bavi temama ključnim za razumijevanje suvremenih procesa i stvaranja hrvatske države.

Samo ovih nekoliko biografskih crtica akademika Pečarića jasno ukazuju da ispred nas stoji čovjek grandiozne intelektualne snage i kreativne produktivnosti. Čovjek kojeg je životni i profesionalni put uspeo na znanstveni Olimp, dajući mu pravo na besmrtnost kao dar za ustrajnost i napor iz kojeg su stvorene ideje.

Nažalost, široj javnosti gotovo je nepoznat po idejama i talentu koji mu je podarila Providnost, dakle prirodnim znanostima i matematici, koja u svojoj kompleksnosti sadrži niti neraspesive i nedokučive za većinu nas običnih smrtnika, ali zbog zakonitosti i egzaktnosti koja je određuje, te ideološkoj bjelini, za istraživača i znanstvenika kao što je akademik Pečarić neusporedivo je lakša od puta zbog kojeg je ovdje i zbog kojeg ga poznajemo. A poznajemo ga po snažnom domoljubnom angažmanu i dobrim idejama, baš kao ono biblijsko stablo što se prepoznamo po plodovima. *Dobro stablo dobre plodove rađa.*

Promišljajući o sudbini vlastitog naroda, o nametnutim mu ideološkim zabludama i paradigmama, te moralnim i vrijednosnim inverzijama, akademik Pečarić namjerno izabire teži put, put služenja Domovini i naciji, put čija je misija širenja ideje koje imaju uporište u istini, pravdi, ljubavi prema Domovini i vrijednostima koji jednu naciju čine jačom i spremnijom na izazove koje u sebi nose suvremeni civilizacijski tokovi.

Taj put je teži jer ulazi u područje koje snažno ideološki kontaminirano i u posjedu onih koji streme biti gospodari prošlosti i sadašnjosti, a čiji monopol na istinu ugrožava budućnost ove nacije. U to područje akademik Pečarić ulazi bezkompromisno i hrabro, donoseći znanstvenu objektivnost, nove ideje i drukčiju paradigmu u kojima nema mjesta za laži i programirane istine.

Metodološki precizno, primjenjujući iskustva znanstveno istraživačkog rada iz područja prirodnih znanosti, akademik Pečarić u svojim ostvarenjima (koja imaju nacionalno, povijesno i političko opravdanje) ulazi u polemike, iznosi činjenice, objavljuje rezultate, objašnjava i stvara ideje koje mogu biti temelj za razvoj društvenih i političkih vrijednosti na kojima treba počivati zdravo i prosperitetno društvo.

Kao i svaki beskompromisni znanstvenik i istraživač, akademik Pečarić je predmet osporavanja, napada i difamacije, s druge strane, njegov rad predmet je hvaljenja, divljenja i neskrivenog obožavanja svih onih koji vjeruju u istinu njegovih ideja. A metafizička istina je samo jedna i kao organizatoru nam je drago što smo u prilici predstaviti vam akademika Pečarića i njegov dosadašnji znanstveni i publicistički rad, odnosno dati priliku za prosudbu o tome koliko su ideje koje ćemo ovdje čuti blizu istini.

Josip Pečarić

Danas predstavljamo neobičnu knjigu – knjigu „Oba su pala“. Ona čini cijelinu s knjigom „Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!“ o kojoj je već govorio dr. sc. Josip Stjepandić. Kao što sam napomenuo na predstavljanju u Tisnom u obje knjige je dan niz tekstova posvećenih napadu na Marka Perkovića Thompsona zato što je na proslavi u Kninu 5. kolovoza pjevao pjesmu „Bojna Čavoglave“ koja počinje s pozdravom ZA DOM SPREMNI!. Mnogi mladi u RH vjerojatno ne znaju koliko se puno puta Bojna izvodila na radiju i na TV-u za vijeme Domovinskog rata i da je ta pjesma simbol Domovinskog rata.

Kako je napad na Thomsona zbog Bojne bio par dana prije predstavljanja u Tisnom doista je neobično imati na predstavljanju dvije knjige o tom napadu, zar

ne? Kao da sam nadmašio sam sebe. Naime, godinama sam bio gost australskih sveučilišta. Jednom nas je moj suradnik Professor Bertrand Mond u Melbourneu sa sveučilišta vozio kući. Ankica i ja smo primijetili kako on kao pokvarena ploča ponavlja sam sebi u bradu: „Dva dana – dva rada!“ I doista sam u ta dva dana uspio napraviti dva rada. A sada evo imamo dvije knjige u dva dana.

Jasno vam je da se šalim jer se radi o potpuno istovjetnom napadu na Thompsona i Bojnu Čavoglave od prošle godine. A evo kako je ovogodišnji napad na Thompsona opisao poznati hrvatski književnik Hrvoje Hitrec:

„Središnju proslavu Oluje u Kninu prenosila je Hrvatska radiotelevizija a Thompson obećao da u službenom i službeno prenošenom dijelu koncerta ne će pjevati Čavoglave. Izvrstan je potez da je Knin povezan s Vukovarom, akcijom za Vodotoranj, kao i da se izvode pjesme iz svih dijelova Hrvatske, pa naravno i iz Istre koju Boris Miletić nakon svinjarije s putovnicom i dalje (za javnost) navodno ipak drži hrvatskim teritorijem. Malo je reterirao. Možda ipak dopusti da kroz tunel Učka putujemo pokazujući na izlazu samo osobnu iskaznicu.

Kamere su brzo ugašene kada je Thompson počeo pjevati Čavoglave, uz pratnju naroda i policije, to jest policija ga je pratila nakon što je sišao s pozornice i htjela mu uvaliti prekršajni papir koji je odbio potpisati jer je kazna propisana u njemačkim markama a one više nisu u optjecaju i ne zna kako ih nabaviti, pa će na tomu i ostati. Glede pozdrava ZDS koji u prekršajnom ni kaznenom obliku nije naveden pa ostaje u sferi nagađanja (kako je opazio i Orepić): izrečen je od hosovaca koji su s tim pozdravom ginuli u Domovinskom ratu, u ustroju Hrvatske vojske, daleko od muenchenske prve crte. A glede srpske zastave, vjerojatno se radilo o samozapaljenju – natopljena je hrvatskom krvlju koja lako plane u nezaboravu.

Iz Beograda je četnička klatež na vlasti kojoj su ruke još krvave iz prve polovice devedesetih, poslala novu, valjda desetu notu, pa je tako do sada u Zagreb poslan cijeli notni zapis pjesme „Spremite se, spremte četnici“!

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/24620-h-hitrec-2.html>

Međutim, Thompson nije obećao da u službeno prenošenom dijelu koncerta ne će pjevati Bojnu Čavoglave! Dr. Stjepandić i ja smo prije koncerta bili u Čavoglavama. Thompson nam je rekao da je dogovor da Bojna Čavoglave ide u sklopu vatrometa i odjavne špice odmah nakon "E moj narode". Tako su dogovorili s njegovim menadžerom Zdravkom Barišićem. Thompson nam je rekao da on ne vjeruje da će tako i biti i da oni sigurno neće poštivati dogovor.

Zajedno smo došli u Knin. Tamo su mu organizatori rekli o promjeni. Zanimljivo je bilo i to da su tražili i stanku od dvije minute da prije njegovog nastavka koncerta dva orkestra siđu s tribine. Je li i to bila igra da bi se poslije moglo tvrditi kao što jeste kako je Thompson pjevao Bojnu poslije završetka koncerta?

Kasnije mi je Thompson rekao da je Barišić vjerovao u tu priču o završetku prenošenog dijela koncerta Bojnom Čavoglave i bio je ljut zbog promjene odjavne špice.

Ma ja ti nisam uzrujan zbog toga, ali ne znam šta im neistina triba – rekao mi je Thompson.

Ja moram priznati da sam se i ja nadao da ipak Marka neće prevariti i dr. Stjepandić zna kako sam bio ljut isto kao i Thompsonov menadžer.

Otišli smo iz Knina, a da nismo znali za događaj s milicijom, pardon policijom.

Sutradan su mi prijatelji javili za to sramotno ponašanje policije. Među njima i biskup sisački dr. Vlado Košić koji nije mogao doći u Knin jer su ga branitelji zamolili da održi misu u Sisku. Tko već nije neka obavezno pročita njegovu homiliju:

<http://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/homilije/3575-homilija-na-dan-pobjede-i-domovinske-zahvalnosti-i-dan-hrvatskih-branitelja-2016>

Sjajna kolumnistica Hrvatskog tjednika Mirela Pavić mi ju je ovako prokomentirala: *Biskup Košić imao sjajnuuuu propovid u Sisku...suze mi na oči*, U nedjelju prije odlaska u Sinj na Alku poslao sam prijateljima novo pismo Predsjednici RH. Pismo je odmah objavljeno na nekim hrvatskim portalima, a potpisali su ga uz mene i kolege Stjepandića i dvojica biskupa Vlado Košić i Valentin Pozaić i generali Ljubo Ćesić Rojs, Marinko Krešić, Josip Štimac i Ivan Tolj.

Jedan naš poznati svećenik mi je napisao istog dana:

Postovani g. Pečariću,

Zašto tražiti naš pozdrav 'ZA DOM' kao službeni pozdrav u HV. Potreban je kao jedan od normalnih pozdrava u Hrvatskoj; Hvaljen Isus, Dobar dan, Bog s vama, živjeli, lijepi pozdrav...

Bog s Vama. ZA DOM - SPREMAN.

Odgovorio sam mu:

On to već jest jer su HOS-ovci dio HV.

Vlast to samo treba javno reći!

Pozz

Josip

Zapravo, to naše Pismo Predsjednici, koje je zvanično poslano jučer, završili smo ovako:

Podsjećamo Vas:

a) Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerali predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;

b) da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991(napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;

c) da je znakovlje postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.

d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvršteni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.

Zapravo su to činjenice o kojima sam već pisao, o njima sam govorio nedavno u Bujici, a upozorio sam i Ustavni sud kada Vrhovni sud nije smatrao potrebnim poštivati ove činjenice u slučaju Josipa Šimunića.

Jučer su na CroPortalu objavili članak u kome su istražili spomenute činjenice u svijetlu danas važećih zakona u članku: *'ZA DOM SPREMNI' VEĆ JE REGULIRAN I ZAŠTIĆEN ZAKONIMA REPUBLIKE HRVATSKE:*

„Nakon bezbroj novinarskih upita predstavnicima Vlade RH, Predsjednici Republike, vođama parlamentarnih stranaka i ostalim političarima i njihovom izmotavanju ili dodvoravanju potencijalnoj koaliciji i glasačima, povjesničarima i pravnicima, je li pozdrav "Za dom spremni" zabranjen zakonom i je li to povijesni hrvatski ili samo ustaški pozdrav, mi nudimo jednostavan odgovor i to surfajući samo 15-ak minuta, što su naravno mogli i oni koji nam vode ili bi željeli voditi državu.

Ne ulazeći u to je li pozdrav "Za dom spremni" povijesni pozdrav prije Drugog svjetskog rata, sa sigurnošću možemo potvrditi da NIJE zabranjen zakonom. Ne samo da nije zabranjen već je reguliran zakonom kao i sva obilježja i odore iz Domovinskog rata.

Naime, Zakonom o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji od 12. veljače 2013. u članku 2. stavak 1. precizirano je tko su to hrvatski branitelji iz Domovinskog rata.“

U tekstu se daje link na taj zakon i što je dano u Članku 2 tog Zakona

(http://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_02_19_322.html)

i komentira taj članak:

„Dakle, zakonom je regulirano da su pripadnici Hrvatskih obrambenih snaga (HOS) hrvatski branitelji iz Domovinskog rata, a budući da su sve postrojbe imale svoja obilježja na odorama, tako je i HOS imao znak s natpisom "Za dom spremni" koji je bio i uzvik na postrojavanjima.“

Potom upozoravaju na Pravilnik Ministarstva obrane o vojnim odorama

(http://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2011_05_58_1268.html):

„Nadalje, člankom 18. Pravilnika o vojnim odorama (NN broj 58/11 i 113/11) propisano je da hrvatski branitelji iz Domovinskog rata mogu u svečanim prigodama u OS RH i u prigodama službenog obilježavanja obljetnica vezanih uz događaje u kojima su sudjelovali u Domovinskom ratu ili na obljetnicama zbivanja iz Domovinskog rata nositi službene vojne odore, ako ih posjeduju, a mogu nositi i vojne odore iz Domovinskog rata.

Ako sagledamo ovaj Zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji i pravilnik Ministarstva obrane o nošenju vojnih odora, a znajući kako izgleda odora i dijelovi odore HOS-a u Domovinskom ratu te da se na njima nalazi "Za dom spremni", dolazimo do zaključka da su sva dosadašnja postupanja hrvatske policije i pravosuđa o oduzimanju predmeta, kažnjavanju na javnim skupovima zbog riječi "Za dom spremni" protuzakonita, a izjave naših političara ukazuju da ne poznaju zakone koje bi oni u najvećoj mjeri trebali štiti. Temeljem spomenutog zakona dolazimo do zaključka da je i presuda suda u slučaju Josipa Šimunića nezakonita jer tvrdnja suda da je pozdrav "Za dom spremni" ustaški, a ne osvrćući se na Domovinski rat, upravo je politička presuda

koja se ne temelji na zakonima Republike Hrvatske, a to upravo potvrđuje i ovaj zakon.

Preostaje im samo jedno objašnjenje koje bi bilo suludo, a isto tako bilo bi i čisto silovanje zakona, a to je kad kažu: možete nositi ali ne smijete izgovarati pozdrav "Za dom spremni".

Dakle, kome pravo, a kome krivo, ali pozdrav "Za dom spremni" je pozdrav iz Domovinskog rata i kao takav je dozvoljen.

Zapravo, ako smo pravna država onda bi se doista trebalo poštivati hrvatski zakoni i ono što kaže Predsjednica Republike Kolinda Grabar Kitarović. Naime ona je izjavila u nedjelju navečer:

"Pravosudni organi, pravosudna tijela trebaju riješavati pitanje (pozdrava) 'Za dom spremni' i slično..."

Zapravo lako je pretpostaviti što je ona mislila pod tim rješavanjem kada je i sama tvrdila da je ZDS „ustaški pozdrav“!

Očito bi neki u Pravosuđu sami morali odgovarati jer su svojim nepoznavanjem zakona osuđivali ljude. Najdrastičniji slučaj je onaj Josipa Šimunića poslije hajke na njega od bivšeg ministra Jovanovića. Hoće li ikada odgovarati i mnogi političari što se ne suprostavljaju pritiscima i osudama iz svijeta zbog zakonski dozvoljenog pozdrava iz Domovinskog rata – pozdrava ZDS?

Sve to sugerira da će vlast koja nije sposobna oduprijeti se pritiscima iz svijeta i hrvatskih komunista, kojima nikada nije bila draga naša pobjeda u Domovinskom ratu, upravo zato što je ZDS zakonit pozdrav tražit će njegovu zabranu. Zapravo oni i napadaju ZDS kako kaže sjajni kolumnist Marko Ljubić *ne zbog toga jer je to bio Pavelićev pozdrav, a bio je, ne zbog toga jer je današnjoj Hrvatskoj potreban Pavelić kao izvorišna paradigma, jer nije uopće, nego zbog toga jer je pod tim pozdravom ratovao slavni HOS, tisuće mladića i djevojaka, koji su dali više od sedamsto života u ratu za Hrvatsku i nikada ih nitko nije optužio za jedan jedini pojedinačni eksces, zločin. Nikada nitko. Kako onda opravdati naziv vukovarskoga mosta s imenom legende Domovinskog rata – Jean Michel Nicolierom? Dakle, Hrvatska braneći „Za dom spremni“ ne brani ustaše, Pavelića, fašizam ili iskazuje simpatije prema jednome totalitarizmu, nego suprotno - iskazuje poštovanje prema onima koji su pod tim pozdravom slomili jedini realni nacifašizam u sjećanju suvremene Europe nakon Drugog svjetskog rata, onaj srpski iz devedesetih.*

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/24616-m-ljubic-za-buducnost-ili-sa-stranim-mocnicima-u-ugodnu-beogradko-bruxsellesku-fotelju.rezimu.html>

Zato se lako može dogoditi ono što tvrdi naš poznati odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak:

A ZDS će na koncu završiti na referendumu. Čiji ishod se unaprijed zna. Dotle neka zaborave svi vlastodršci u RH da će ZDS suzbit policijskim i pravosudnim mjerama. Nema šanse. S tim usklikom išlo se u Domovinski rat. S tim usklikom ginulo se u Domovinskom ratu. Jugo-nostalgičare, medijske ljevičare i gledatelje Žikine dinastije može spasiti samo nada da će Hrvati na demokratskom referendumu odbaciti ZDS. Kad bi taj, za sada imaginarni referendum, ikada bio

raspisan onda bih savjetovao Anti Tomiću, Jurici Pavičiću, Miljenku Jergoviću, Jeleni Lovrić, Miloradu Pupovcu, Marku Špoljaru, Silvani Perici, Tvrtku Jakovini, Hrvoju Klasiću, Draganu Markovini i sličnim likovima da ujedno predlože da se građani izjasne jesu li za to da ustaška kuna i dalje ostane sredstvo plaćanja u RH. Ha, ha ... kakva hipokrizija. ZDS ih užasava, ali kuna koja je istinska poglavnikova valuta, im je usprkos toga prirasla i srcu i džepu. Sve u svemu dječje bolesti hrvatskog medijskog prostora su neizlječive.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/idiote-koji-su-zapalili-srpsku-zastavu-treba-kazniti-hrvati-ne-pale-tude-zastave-mi-svojim-pobjedama-prisiljavamo-na-paljenje-nasih-zastava-945057>

Zapravo bio bi to referendum o Hrvatskoj. Referendum koji bi pokazao koliko sam bio u pravu kada sam tvrdio kako Srbi dijele Hrvate na ustaše i srpske slugе. Referendum koji bi pokazao ima li danas više srpskih slugа tj. onih koji ne žele neovisnu Hrvatsku od 20-25 posto kako je svojevremeno tvrdio Tuđman! Moja pozicija je poznata: Ja vam ne volim biti slugа!

Završit ću s porukom vlastima Luke Podruga u današnjem Hrvatskom tjedniku: „*Trenutačna hrvatska vlast, od predsjednice do premijera, a posebno vladajuća koalicija HDZ i MOST, svojim odlukama pokazat će svoje domoljublje i opredijeljenost. Mogu birati između zaštite nacionalnih interesa i služenja Beogradu, između ulizivanja antihrvatskim antifašistima i zaštite digniteta Domovinskog rata i branitelja. Između njih sinova Udbe i nas sinova Oluje. Izbor je lagan i jednostavan, kao 1991., s hrvatskim narodom u tešku borbu ili sa stranim moćnicima u ugodnu beogradsko-bruxsellesku fotelju.*“

HVALA!

Skradin, 11. kolovoza 2016.

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.

JE LI KNIN ILI SLUNJ PITANJE SAD?

Stiže nam 5. kolovoz i opet se vlast pobrinula za dvojbu – gdje ići. Ne tako davno pitanje je bilo Knin ili Čavoglave, a sada evo Knin ili Slunj. Da hoće li se ići tamo gdje pozira vlast ili gdje pjeva Thompson.

Zvonimir Hodak piše:

„Oduševio me gradonačelnik Knina Marko Jelić. Jedna nova, moderna rasa lokalnih političara. Nema više Thompsona ni Čavoglava. Kaže progresivni Markan: “Moramo se držati temelja ove države, a to je antifašizam“. Nije Markan bio raspoložen za malo širu eksplikaciju svojih ideja zatucanim ognjištarima k'o recimo Miši Krstičeviću iz Ploča. On je iz okolice Knina i zna da su antifašisti iz 4. Splitske isprašili antifašiste Mile Martića. Znači, ne samo građanski rat nego pomalo čak i bratoubilački. Udari brat na brata. Brat Jozo na brata Jovana. A ni jedan nije imao pojma što danas progresivni gradonačelnik zna. Rat je bio odlučan još 1943.g. negdje u balkanskim gudurama kad je ZAVNOH donio odluku i zadužio Maršala da najkasnije do 1974.g. donese Ustav po kojem će najkasnije do 5. kolovoza 1995.g. Hrvatska postati nezavisna država. Hrvatska, a rijeka Sava neka teče uzvodno sve do Beograda. Da je u ta kozmička vremena barem Marko Jelić bio nekakav faktor X pa da objasni Gotovini i ostalim slijepcima da je rat buržoaski recidiv, da su pametni ljudi još u 1993.g. pozvali Tuđmana da bude malo više miroljubiv pa da za ministra obrane imenuje Slaveka Goldsteina, da smo svi na istoj strani i Martić, i Mladić, i Zoran Erceg, i Heni Erceg, kapetan Dragan, Adić, Kadijević, Milošević, Stanimirović, Veselin Šljivančanin, Mate Granić, Josip Manolić, Stipe Mesić, Đakula, Stanimirović itd., te da ista banka financira i jedne i druge... Čudno je kako je baš Marko Thompson uletio u neki angažman za 5. kolovoza. Možda su ga istarski antifašisti zamolili da im otpjeva “Po šumama i gorama“ u Areni punoj bikova iz Pomplone. Bilo bi previše dosadno sad iznositi zaključke mitskog ZAVNOH-a koji govori o Hrvatskoj isključivo kao jugoslavenskoj republici. U tu šarlatansku priču danas vjeruju Klasić, Jakovina, Markovina i naš Markan Jelić. Možda čak i oni koji su ga izabrali na čelo Zvonimirovog grada.“

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/osim-admirala-domazeta-nitko-se-ne-usudi-ni-posumnjati-da-se-pozari-podmecu-u-pravnoj-terminologiji-zatvoreni-krug-indicija-predstavlja-dokaz-1046108/>

Doista je smiješna priča ta Markanova tvrdnja da se mora držati „temelja ove države, a to je antifašizam“. Doista su hrvatski branitelji pobijedili velikosrpski fašizam u Domovinskom ratu, a njemu je problem hrvatski branitelj Marko

Perković Thompson. Problem mu je istinski antifašist i vjerojatno zato što zna učinak njegove pjesme „Bojna Čavoglave“ u toj pobjedi i istjerivanju velikosrpskih fašista iz Zvonimirovog grada.

Dakle malo tko može povjerovati da je Markanu do antifašizma. Čini se da on žali za velikosrpskim fašistima koje su iz Knina protjerali hrvatski branitelji. Protjerali ih kao – kako je rekao Slobodan Milošević – zečeve.

Kada je bila dvojba Knin ili Čavoglave stotine tisuća ljudi biralo je Čavoglave.

Samo dvije godine vlast je izdržala s Thompsonom u Kninu. Previše ih je njegov koncert podsjećao na utekle zečeve, pa ga ove godine nema.

A i te dvije godine su pokušali na sve načine napasti Thompsona i „Bojnu Čavoglave“. Prije dvije godine smo ih pokušali zaštititi poznatom Peticijom ZDS. Tada su još i krili da su im Thompson i „Bojna“ bila glavne mete napada. Prošle godine, uvjereni u pobjedu jugo-opcije na izborima to nisu ni krili.

Mnogi koji su potpisali Peticiju ZDS prije dvije godine imaju probleme i danas. U najnovijem Hrvatskom tjedniku od 27. 07. 2017. ima tekst o napadima na mene, moju obitelj i moje suradnike: ***Znanstvenici poslali peticiju predsjednici i premijeru zbog "koordiniranje kampanje" protiv ak. Pečarića.***

<https://narod.hr/hrvatska/znanstvenici-poslali-peticiju-predsjednici-premijeru-zbog-koordinirane-kampanje-akademika-pecarica>

<http://kamenjar.com/znanstvenici-poslali-peticiju-predsjednici-premijeru-zbog-koordinirane-kampanje-akademika-pecarica/>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/07/28/znanstvenici-poslali-peticiju-predsjednici-i-premijeru-zbog-koordinirane-kampanje-protiv-akademika-pecarica/>

Pismo je slično onima koje je svojevremeno pisao Predsjedniku Akademije i Rektor Zagrebačkog sveučilišta akademik Davorin Rudolf kao predsjednik Odbora za ljudska prava HAZU, a na koje nije dobio nikakvog odgovora. Posebno mi je drago što potpisnici nisu matematičari već sudionici *Međunarodne konferencije o transdisciplinarnom inženjerstvu*.

Kako su napadnuti i moji suradnici (u pismu se spominje zaustavljeni projekt, a zapravo je zbog mene kažnjeno 36 hrvatskih matematičara), oni su odlučili organizirati međunarodnu konferenciju povodom mog 70-og rođendana (MIA, Zagreb 2018.) od 4. do 8. 7. 2018. U znanstvenom odboru konferencije je 60-ak uglednih matematičara iz cijelog svijeta (**Israel, USA, Japan, France, Russia, Australia, Hungary, India, Czech Republic, Spain, Kazakhstan, Korea, Jordan, Italy, P. R. China, Germany, Poland, Georgia, Serbia, Iran, Romania, Pakistan, Sweden, Finland, Ireland, Canada, Croatia**)

svi redom urednici ili glavni urednici u časopisima koji su na svjetskim listama.

A kad već odgovor nije dobio akademik Rudolf i to kao predsjednik Odbora za ljudska prava HAZU teško da će se ispuniti želja jednog velikog hrvatskog domoljuba koji mi je napisao:

Poštovani Akademije,

*Primate moju potporu s obzirom na pismo Predsjednici i predsjedniku Vlade.
Vidio sam to na web-str. Narod. Drago mi je i nadam se da će polučiti uspjeh.
Pozdrav iz mog rodnog ...*

Meni je zanimljivo samo pitanje hoće li kolege iz svijeta uopće dobiti nekakav odgovor. Podsjetitb ću kako su brojna moja pisna i dana su u mojim knjigama „Pišem pisma, odgovora nema 1 i 2“.

Kao što su glupi napadi tzv. antifašista koji su po pravili podržavali velikosrpsku fašističku agresiju na Hrvatsku, takvi su i napadi kojima smo izloženi mi potpisnici pomenute peticije. Čak sam predlagao da ravnatelj bolnice u Vrapču procijeni te napade iz HRZZ-a i moje odgovore i ustanovi tko je tu podoban za njegovu bolnicu – ja ili članovi Upravnog odbora HRZZ-a.

Usljedio je i napad u Hrvatskom saboru koji je pokazao da ni moja Akademija nije baš „čista“ u svemu tome. Zapravo, vjerojatno je to što su u Saboru spominjali Peticiju ZDS samo dobar izgovor jer mnogima od njih nije draga moja uloga u neizboru prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU-a.

Svoja pisma sam objavljivao i po raznim hrvatskim portalima, tako da nisu izostala mnogobrojna pisma podrške. Npr. istog dana kada je u Hrvatskom tjedniku objavljen gornji tekst dobio sam slijedeću poruku:

Poštovani Aakademiče!

Tvoja ljudska uzvišenost koju je u ova bremenita vremena teško dosegnuti, tjera me da ti poželim svaku životnu radost i novu mladost...

*ŽELIM DA TE ZDRAVLJE PRATI
POPOT TVOGA UMA BISTROG
KOJI NEDA DA DOM BLATI
LAŽ KROZ POVIJEST GADA ISTOG.*

*ŽELIM DA TE LJUBAV NOSI
DOMOLJUBE ZA DOM SPREMAN
KOJA LAŽ I MRŽNJU KOSI
ŠTO IH SIJE JUGONEMAN.*

*PODRŠKU TI ŽELIM DATI
DIČNE BOKE SLAVNI SINE
JER TE RODI MILA MATI
ZA LET LJUDSKI U VISINE...*

Vicko Goluža

Thompson je na najnoviji napad odgovorio tako da misli svoje koncerte organizirati svake godine u drugom mjestu. Meni je ipak žao za Čavoglavama. Ako ništa drugo, mnogi su tada na moru pa im je lakše doći u Čavoglave. Naravno,

volio bih da nisam u pravu i da se ostvari želja organizatora da koncert u Slunju bude istovjetan onima u Čavoglavama:

<http://direktno.hr/domovina/video-pogledajte-mocnu-najavu-thompsonovog-koncerta-u-slunju-93369/>

Jer su ti Thompsonovi koncerti u Čavoglavama bili nešto doista posebno, i mnogi nisu bili sretni što je prethodne dvije godine išao s njim u Knin.

S druge strane koncerti u Čavoglavama su jasno pokazivali kako vlast vodi politiku koja nije prohrvatska. Doista je smiješno da ne može Predsjednik Vlade, poput gradonačelnika Dubrovnika Mata Frankovića izgovoriti jednu, jednostavnu rečenicu: *Ako ZDS nije smetao 1991. godine, zasto bi smetao danas?*

<http://portal.braniteljski-forum.com/vijesti/gradonacelnik-dubrovnika-ako-nam-hos-nije-smetao-91-zasto-bi-nam-smetao-danas>

A prava istina je da je njima ZDS i HOS smetao i 1991. i danas, smetali su i i tada i danas svi branitelji jer su se suprostavili onima koji su se borili za voljenu im Jugoslaviju tj. Srboslaviju.

Da, možda je i ovogodišnji izbor Slunja ustupak hrvatskoj vladi da se jasnije odredi prema hrvatskim nacionalnim interesima.

Josip Pečarić

PRILOG

Znanstvenici poslali peticiju predsjednici i premijeru zbog "koordiniranje kampanje" protiv ak. Pečarića

Zagrebački sveučilišni profesor akademik Josip Pečarić koji je u sklopu svog aktivizma posljednje desetljeće pokrenuo niz peticija o različitim društvenim temama došao je u situaciju da inozemni znanstvenici upućuju peticiju predsjednici i premijeru hrvatske države zbog 'koordinirane kampanje' protiv njega, što po njihovoj ocjeni "predstavlja zanemarivanje zaštite ljudski prava". Skupina znanstvenika, s 24. u Singapuru, poslala je 14. srpnja peticiju hrvatskoj predsjednici Kolindi Grabar Kitarović i hrvatskom premijeru Andreju Plenkoviću u kojoj navode da su 'ružne novosti' pristigle do njih o profesoru Josipu Pečariću, znanstveniku svjetskog ugleda i značaja. 'On je kontinuirano izložen uvrjedama i zlostavljanju od režima u Hrvatskoj. Na primjer, važan projekt bio je zaustavljen bez razloga, dok je njegova kćer izgubila posao na Sveučilistu u Zagrebu, opet bez valjanog razloga. To je tim bolnije, jer postoji stalna potreba za talentiranim i kvalificiranim ljudima poput nje', napominje se na početku peticije. Kako navode, takva situacija ih navodi na zaključak da su profesor Pečarić i njegova obitelj 'predmet koordinirane kampanje' te da takvo postupanje u jednoj članici EU poput Hrvatske 'predstavlja zanemarivanje zaštite ljudskih prava'. Potpisnici pozivaju hrvatsku predsjednicu i premijera da provjere jesu li prava profesora Pečarića i njegove kćeri 'zaštićena na odgovarajući način'. Peticiju su potpisali: dr. Ronald C. Beckett, Deakin University, Australija; dr. Cees Bil RMIT, Australija; dr. Milton Borsato, Federal University of Technology, Paraná, Brazil; dr. Osiris Canciglieri junior, Pontifical Catholic University of Paraná, Brazil; dr. Chun-Hsien Chen, Nanyang University of Technology, Singapur; dr. Shou-Yan Chou, NTUST, Tajvan;

dr. Fredrik Elgh, Jönköping University, Švedska; dr. Gloria Lucia Giraldo Gómez, Universidad Nacional de Colombia, Kolumbija; dr. Kazuo Hiekata, The University of Tokyo, Japan; dr. John P.T. Mo, RMIT, Australija; dr. Margherita Peruzzini, University of Modena and Reggio Emilia, Italija; dr. Essam Shehab, Cranfield University, Velika Britanija; dr. Josip Stjepandić PROSTEP, Njemačka; dr. A.J.C. Trappey, National Tsing Hua University, Tajvan; dr. German Urrego, Universidad de Antioquia, Kolumbija; dr. Wim J.C. Verhagen, TU Delft, Nizozemska i dr. Nel Wognum, TU Delft, Nizozemska.(mc)

Hrvatski tjednik, 27- srpnja 2017- str. 20

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK
II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.**

ZVONIMIR HODAK

**PRESUDE 'ČASNIH HAŠKIH SUDACA' SU UJEDNO I
PRAVOMOĆNE PRESUDE SUŽIVOTU BOŠNJAKA,
HRVATA I SRBA U BIH!**

Dana 29. XI. stvorena je nikad prežaljena Jugoslavija. Za njen raspad platit ćete vi koji ste ju uz potporu USA i srušili. I to baš na 29.XI. Na taj dan neće biti objave presude krvniku svih krvnika Ratku Mladiću jer bi u podsvijesti stare pokvarene Europe mogla ostati maglovita slika o tri dana i 8.300 ubijenih, nenaoružanih muškaraca. Na taj dan podsjetit ćemo hrvatske nacionaliste da "udruženi zločinački poduhvat" mora biti kažnjen.

I za sam kraj, parodija od Haškog suda i parodija od presude. Praljково samoubojstvo ujedno je i moralno samoubojstvo jednog pseudo suda i njegovih "časnih sudaca". Suda i sudaca kojima je trebalo 14 godina da očiglednu farsu pretvore u dramu s jasnom i nedvosmislenom porukom. Dana 29. XI. stvorena je nikad prežaljena Jugoslavija. Za njen raspad platit ćete vi koji ste ju uz potporu USA i srušili. I to baš na 29.XI. Na taj dan neće biti objave presude krvniku svih krvnika **Ratku Mladiću** jer bi u podsvijesti stare pokvarene Europe mogla ostati maglovita slika o tri dana i 8.300 ubijenih, nenaoružanih muškaraca. Na taj dan podsjetit ćemo hrvatske nacionaliste da "udruženi zločinački poduhvat" mora biti kažnjen. I "časni sudci" razgališe srca i duše naših "časnih" jugonostalgicara, orijunaša, antifašista i nevladinih udruga.

Normalno je i očekivano zadovoljstvo predsjednika Srbije **Aleksandra Vučića**. Pa ako baš hoćete normalne su mi reakcije **Matije Babića** koji nas je, sat nakon Praljkovog sokratovskog čina, podsjetio da Hrvatska jedina u Europi ima aerodrom koji nosi ime "ratnog zločinca" Tuđmana. Neće Matija predložiti da se aerodrom nazove po Ratku Mladiću. On je sirovi ubojica i neotesana vojničina. Ali vjerojatno ne bi imao ništa protiv da mu se dade ime doktora

filozofije **Vojislava Šešelja**. Naime to je ista filozofija. I dr. Vojo je ogorčen što je Zagrebački aerodrom nazvan po ratno zločincu i ustaši. Haaški sud, human kakav se i pokazao, pustio je dr. Voju 'da se leči' u Beogradu da Voja ne umre u Haagu. Voja je na slobodi "živnuo", ali je iznenada umro Haaški sud!!! Normalna mi je i reakcija **Branimira Pofuka**, upornog jugonostalgicara, koji nas u subotnjem *Večernjak*u podučava "Bit ćemo bliži pravdi tek onda kad svjedoke zločina prestanemo zvati izdajnicima, a počinitelje herojima. Nije znak pijeteta prema žrtvama Ovčare to što uz njih ne spominjemo desetke ubijenih Vukovaraca Srba rukom zločinaca koji su uživali zaštitu hrvatske države..." "E, moj (Po)fuku... Pametni Latini rekoše: "Nomen est omen" ili ime je znamen. Poruka za priglupce postala bi ljudska i prihvatljiva kad bi ti napokon imao hrabrosti napisati jednostavnu istinu. Tko je koga napao, razorio, okupirao, devastirao, masakrirao na Ovčari, bolnici, Veleprometu. Tvoji, druže Beogradski! Uz cvijeće i preludij Beogradske filharmonije. Što o presudi misle **Jelena Lovrić, Hrvoje Klasić, Tvrko Jakovina, Dragan Markovina, Vjekoslav Perica, Ivo Godstein, Snješka Banović, Ivica Buljan, Davor Butković** kako god da se sad zove, **Igor Mandić, Ante Tomić, Jurica Pavičić, Miljenko Jergović, Oliver Frlić, Mile Kekin, Josip Manolić, Stipe Mesić, Ivo Josipović, Buda Lončar, Nenad Stazić, Milorad Pupovac, Beus** kako god se zvao, **Stanimirović, Rada, Rade i familija, Žarko Puhovski, Vesna Pusić, Boris Dežulović, Zoran Erceg**...a sad vi koji čitate ovu kolumnu nastavite nabrajati do sutra i do kraja života, ali nećete sve uspjati pobrojati. Dobro, nabrojao sam samo ugledne i etablirane jugonostalgicare.

Nisu mi, međutim, normalne one stotine i stotine nepoznatih jugobolesnika na društvenim mrežama koji se ne skidaju s fejsa. Oni nas podučavaju da svaki zločin mora biti kažnjen. To je njihov gornji misaoni limit, mantra koju su ih naučili. Da se barem jedan od njih zapitao kako to, ako su Hrvati izvršili agresiju na BiH, zašto muslimani nisu bježali u Srbiju umjesto u Hrvatsku. Oko pola milijuna ljudi bježi agresoru, liječi se u agresorskim bolnicama, smješten je u agresorskim hotelima? Zlobna **Tanja Torbarina** u to vrijeme je napisala da je više BiH izbjeglica poginulo od "ležećih policajaca" nego u borbi na ratištu. Zašto Rusi, nakon napada Hitlera, nisu pred saveznikom koji je iznenada postao agresor, bježali u Njemačku? Dobro, Rusi su čudni. Ne vole bježati. Ali ni njemački policajci nisu izgledali tako ležerno kao naši "ležeći". Javili su se "pametni idioti" koji su tragičan Praljkov kraj izjednačili sa smrću Hermana Goeringa koji se 15. listopada 1946.g. ubio u ćeliju u Nuernbergu. Tu Indeks-ovu mudrost potpisao je "velikan" pisane riječi izvjesni R.I. Razliku bi uočio i **Nenad Stazić**. Goeringu su bili odbrojani dani. Za par mjeseci visio bi u dvorištu zatvora. A Praljak bi uskoro, nakon izdržane 2/3 kazne, bio slobodan.

Hrvateki se stalno čude, kako bi rekli Zagorci “kak’ pura dreku“, kako je moguće da se sudi ratnim pobjednicima? Krivo. U ovom slučaju sudi se gubitnicima. RH je rat u BiH jednostavno rečeno izgubila. Onog trenutka kad je predsjednik Tuđman poslušao svog visoko kvalificiranog lobistu **Matu Granića** i raspustio Hrvatsku zajednicu Herceg Bosnu, rat je izgubljen. Tada su u BiH ostali kao globalni igrači samo Srbi i Bošnjaci. Još kad se pod pritiskom srpsko-bošnjačko-američkog lobija odustalo od zauzimanja Banja Luke propala je i zadnja mogućnost da se, nogometnim rječnikom rečeno, osvoji barem jedan bod. Danas, zahvaljujući tadašnjim hrvatskim trulim kompromisima, Haag sudi Hrvatima da su “udruženim zločinačkim pothvatom“ protjerali 52.000 Bošnjaka s prostora pod nadzorom HVO-a. U isto vrijeme ne sudi se nikome za trajno protjerivanje 170.000 Hrvata s područja koje je kontrolirala Armija BiH. I tko je za to krv? Haaški sud? Sarajevo... ne samo i isključivo hrvatske vladajuće nomenklature koje su došle na vlast nakon smrti **Franje Tuđmana**. Njegova smrt je dočekanica sa sličnim oduševljenjem kao i danas presuda “Bosanskoj šestorci“ kako se Praljak i drugovi godinama tituliraju u lijevoj medijskoj “falangi“ u RH. Toliko o Hrvatskoj kao ratnom pobjedniku koji je ostao bez etniteta, bez Mostara, bez prava da bira svog člana Predsjedništva BiH, bez prava na povratak u Srednju Bosnu i Republiku Srpsku, ratni pobjednik koji u Sarajevu u jedanaest javnih i državnih firmi ima slovima i brojkama jednog zaposlenog. Možda se u međuvremenu zaposlio i još jedan. Ali dvojim...

Što na kraju krajeva očekivati od ovakvog “časnog suda“ i ovakvih “časnih sudaca?“ Dovoljno je na TV ekranu pogledati te ishlapjele fizionomije koje kao programirani roboti odrađuju svoj zadatak. Sve je unaprijed zadana rutina. Ali ako se slučajno optuži rabijatni Vojislav Šešelj sve se raspada. Šešelju nije ni na kraj pameti poltronski oslovljavati bilo koga “časnim sudcima“. Pristojno i fino ih pred kamerama poziva da mu popuše k.... Časnog suca **Kevin Parkera** zove “smežurano kenguruovo mudo“, suca **Frederika** “raspamećeni danski alkoholičar“, haaški tužilac je za našeg Voju “najveći idiot u Haagu“, **O-Gon Kvon** je “južnokorejska gnjida“, a **Jan Bonomi** je “narogušeno škotsko govno“. Takvim ponašanjem je itekako dobro uzdrmao te trgovce ljudskim dušama. Tresli su se na ročištima na kojima je dominirao Šešelj. I kad je ovaj pokušao zadnji blef, tražeći da ga se pusti da umre u otadžbini, sretni su ga pustili uz uvjet da se slučajno ne pokuša vratiti nazad. Šešelj prosto nije mogao ‘da veruje’. “Koje su to budale“ bio je jedan je njegov komentar kad je izašao. Ne bih volio da se naši optuženici ponašaju kao sirovi četnik Šešelj. Ali kmetsko, poltronsko hrvatsko savijanje i klanjanje pred haaškom kamarilom je bilo najblaže rečeno bljutavo. Sjetite se **Carle del Ponte**. Sjetite se Sanadera i Kosorice, sjetite se hapšenja zbog tobožnjih topničkih dnevnika... Dolazak te iste Carle del Ponte u Beograd srpski su mediji dočekali toplo i prijateljski s naslovom “Dolazi nam ni baba ni deda.“ I zato danas

Srbija trijumfira. Njihovi zločinci nemaju uzročnu vezu ni sa **Slobodanom Miloševićem** ni sa sadašnjom “naprednom” Srbijom. ”Šta ćeš bre kad se sve radilo na svoju ruku”. Kakve veze ima s budućom EU Srbijom Ratko Mladić-doživotni robijaš, **Ljubiša Beara** također doživotni robijaš, **Zdravko Tolimir** još jedan doživotni robijaš, kao i doživotni robijaši i ratni zločini **Vujadin Popović i Stanislav Galić, Milan Lukić**. Neosuđeni su Haaškom sudu umrli **Sloba Milošević, Goran Hadžić, Momir Talić, Milan Kovačević, Slavko Dokmanović, Đorđe Đukić, Milan Babić** koji se jedini prije smrti ispričao, Zatvorske kazne dobili su **Radislav Krstić**-46 godina, **Radovan Karadžić** -40 godina, **Milomir Stakić**-40 godina, **Goran Jelišić**-40 godina, **Mile Martić**-35 godina, **Radoslav Brđanin**-30 godina, **Dragomir Milošević**-29 godina, **Momčilo Krajišnik**-27 godina, **Sredoje Lukić**-27 godina, **Vlastimir Đorđević**-27 godina, **Sreten Lukić**-22 godine i **Nikola Šainović**-22 godine.

Zašto sam vas zamario sa svim ovim nabranjima koje su “popušili” srpski zločinci. Samo zato da biste mogli, nakon svih ovih likova i njihovih silnih godina zatvora, procijeniti koliko je suptilna bila intuicija suca **Alphosa Oriea** koji je, u obrazloženju presude Ratku Mladiću, ustvrdio da je Slobodan Milošević bio ljut kad je čuo da je osnovana Republika Srpska u BiH. Samo u teatru apsurdna može se dogoditi da je dvojici oktroiranih bezličnih birokrata kao što su to Alphons Orie i **Carmel Agius** bilo dopušteno da stvaraju svoju unaprijed zadanu povijest rata na prostorima bivše Juge. Njihove presude ujedno su i pravomoćne presude suživotu Bošnjaka, Hrvata i Srba u BiH. Sve priče o tome kako ćemo snažno poduprijeti ulazak ovakve BiH u EU ostaju samo priče. Na tragu onog što je predsjednica RH prva imala hrabrosti javno reći, nakon svih Vulina, Dačića, Irineja pa i Vučića jasno je da će još puno vode proteći Dunavom prije nego li će Srbija i Hrvatska postati prijatelji. Što prije prestanemo trabunjati o prijateljstvu “naših naroda i narodnosti” to ćemo se lakše razumjeti i surađivati u zajedničkom interesu. Bratstvo i jedinstvo ostavimo gay grupama i njihovim interesima. I ne treba sad cviliti i optuživati jer smo skrbili o 500.000 izbjeglica iz BiH, liječili oko 100.000 ranjenika, jer je sva humanitarna pomoć i naoružanje u BiH dolazilo preko Hrvatske, deblokirali smo im Bihać da im se ne dogodi druga Srebrenica, transferirali mudžahedine kroz Hrvatsku... sve u stilu ”pomoz sirotu na svoju sramotu”.

Muslimani sa zahvalnošću i ljubavlju prihvaćaju darove koje im Haag šalje. Mi moramo imati svoju istinu koja se uvijek može dokazati. Moramo demaskirati haaške floskule da smo vjerovatno prva zemlja u Europi koja je četiri godine vršila agresiju na drugu državu dok je za to vrijeme sama bila okupirana na 1/3 svoga teritorija. Štoviše, po završetku rata predsjednik etnički očišćene BiH **Alija Izetbegović** primio je najviši hrvatski orden od svog “agresora” Tuđmana.

Odprilike kao da završetkom Drugog svjetskog rata Hitler odlikuje Staljina. Parodija... Kao što je parodija kad Haag prepušta suđenja za ratne zločine Sarajevu, pa Zolja, ubojica iz Trusine za 30 ubijenih civila dobije 6 godina robije. Egzemplarna kazna, nema što!!! Hrvat **Krešo Lučić** za šamaranje zatvorenih muslimana kažnjen je s 5 godina zatvora. Te dvije presude ne govore ništa o BiH pravosuđu. Tu se sve zna. One govore zapravo sve o Haagu i personalnoj kvaliteti ljudi koji ne mogu završiti ozbiljniji predmet ni nakon 14 godina suvislom presudom. Dokaz: Slobodan Milošević je, navodno po njima, bio ljut što je osnovana Republika Srpska. Jednog dana će se mlađi Izetbegović naljutiti kad čuje da je Armija BiH imala 331 sabirnih logora. Zinut će kad dozna da su džihadističke jedinice počinile 444 obredna klanja građana BiH. Neće vjerovati da su u napadima 2001. godine na WTC tornjeve 6 od 12 napadača bili pripadnici Armije BiH. I hoće li se, nakon svega što ovih dana čujemo i čitamo iz BiH, netko sjetiti da predsjednici KGK savjetuje da vrati Sarajevu nagradu Isa Beg Isaković? Da se i dalje ne nalazi u društvu Mesića, Josipovića, Banca... Mate Granić sigurno neće! A nije zgodno ostati u društvu recimo Mesića i Josipovića... Dokaz PO2719 koji je kao transkript poslan iz Ureda predsjednika je telefonski razgovor od 11.srpnja 1993.g. između Tuđmana i Alije Izetbegovića. Alija prijeti Tuđmanu: "Znate, ja se ne radujem tome što će se ustanoviti da smo vi ili mi krivi. Ali budite uvjereni da će svijet, kad se sve sabere, kazat da su dole Hrvati krivi". I izgleda da je Alija imao kvalitetnije informacije, valjda zato jer mu ministar vanjskih poslova nije bio Mate Granić.

Uzmimo samo jedan pravno perverznan detalj: tekst pravomoćne presude kaže da zapovjednici HVO-a nisu naredili napad na Stupni Dol 23. listopada 1993.g, ali su svejedno krivi jer je taj pokolj 35 Muslimana bio "dio obrasca"... i jer su kasnije pokušali prikriti taj zločin. Pravno rečeno, prikrivanje zločina je isto kao i izvršenje. Zaista, haaški sud svakako zaslužuje titulu "časni sud".

Treba nabaviti Praljkovu "šund" knjigu "Priručnik s uputama kako treba misliti (mens rea) i što treba činiti (actus rea) kako bi na sudu u Den Haagu bili proglašeni članom udruženog zločinačkog poduhvata. Kako postati udruženi zločinac". Slobodan Praljak je bio i ostao veliki čovjek, Hrvat, pravедnik! U izboru između slobode u poniženju i ponosne smrti odabrao je ponosnu smrt. Veličina njegovog zadnjeg čina je i u tome što je tom političkom sudištu Hrvatima u Haagu, tim "časnim sucima" poručio: "prezirem vas i ne priznajem vašu presudu!" A tko normalan može priznati sud koji odbacuje molbu RH da u Praljkovom procesu dobije status amicus curiae (prijatelj suda), a utvrđuje postojanje zločinačkog pothvata između Hrvata iz BiH i Tuđmana, Bobetka i Šuška????!! Da apsurd ovakvog suđenja Haaškog suda bude još veći, u obrazloženju presude Carmel

Agius navodi da RH nije i ne može biti odgovorna za BiH. To isto navodi i za Tuđmana, Šuška i Bobetka, što je potpuno divergentno drugostupanjskoj presudi.

Kad su Bošnjaci i Srbi žrtve, zagovara i štiti ih "Amnesty International", a kad su zločinci, tretira ih "Amnezy international."

<http://www.7dnevno.hr/kolumnisti/presude-casnih-haskih-sudaca-su-ujedno-i-pravomocne-presude-suzivotu-bosnjaka-hrvata-i-srba-u-bih/>

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.**Govor na predstavljanju knjige Marka Ljubića
RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI**

Dopustite mi da vas na početku sve lijepo pozdravim i zahvalim autoru g. Marku Ljubiću što mi je omogućio govoriti na večerašnjem predstavljanju njegove knjige RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI.

Naš autor je rođen u Ljutom Docu 1960. godine. Gimnaziju je završio na Širokom Brijegu, Fakultet političkih znanosti, smjer novinarstva, 1983. godine u Sarajevu. Bio je dopisnik iz Hercegovine zagrebačkoga *Večernjeg lista* i sarajevskih *Večernjih novina*. Povremeno je pisao analize, komentare i polemike u *Našim Danima* i *Oslobođenju*, hrvatskom dvotjedniku *Obzor* iz Sarajeva, te *Slobodnoj Dalmaciji*. Stalne komentare i analize objavljivao je u *Hercegovačkom tjedniku* koji je utemeljio 1991. koji je izlazio dvije godin . Utemeljio je i širokobriješko dvotjedno glasilo *Vrisak*. Moram priznati da se ne sjećam Ljubićevog pisanja iz tog razdoblja, jer tada nisam puno pisao pa ni pratio novine u kojima je on pisao. Ljubić je potom napravio duži prekid, a treba i naglasiti kako je bio sudionik oslobodilačkoga Domovinskog rata u postrojbama HVO-a. Novinarstvu se vratio godine 2014.

Pisao je komentare za portal *politikaplus.com*, portal *dnevno.hr* i tjednik *7dnevno*, te za portal *narod.hr*. Danas piše redovnu kolumnu „Rasprave o državnosti“ na portalu Hrvatskoga kulturnog vijeća – *hkv.hr*. Zapravo sam zapazio njegove tekstove na portalu *dnevno.hr* i tjedniku *7dnevno*. Pojavili su se baš kada sam ja prestao surađivati s tim portalom i tjednikom. Zapravo sam brzo shvatio da su „umjesto mene“ našli vrhinskog profesionalca i čudio sam se kako ne znam za tako vrsnog komentatora. Ubrzo su svi znali za njega pa je često pozivan u raznim emisijama na svim televizijama. Gledatelji u emisijama u kojima su se mogli javljati nisu krili svoje oduševljenje njegovim raščlambama, a bio sam svjedokom kada ga na ulici zaustavljaju i zahvaljuju mu se zbog toga.

Zapravo kolumnist Marko Ljubić u svojim tekstovima, ali i u javnim nastupima, na jedinstveni način pokazuje kako se politološka znanost može koristiti u objašnjavanju hrvatske zbilje, uočavanju bitnih u odnosu na umjetno i manipulativno ponuđene nebitne dvojbe i probleme. On zna tu zbilju predočiti širokom krugu čitatelja na način koji je svima razumljiv i blizak. S druge strane kako su te raščlambe doista sveobuhvatne i precizne, uvijek sam se pitao zašto on nije savjetnik bilo Predsjednice RH bilo u Vladi RH. Njegovi tekstovi i analize čine radost i ohrabrenje njegovim čitateljima, mnogim državotvornim Hrvatima, pa je nedvojbeno Ljubić jedan od najpopularnijih hrvatskih kolumnista, ali da je savjetnik Predsjednice RH ili Predsjednika Vlade i oni bi imali koristi jer je očito

da im suverenistička politika nedostaje u sugestijama koje dobivaju od svojih savjetnika. S Ljubićem kao savjetnikom Predsjednica ne bi trebala pohaća doktorski studij na Fakultetu političkih znanosti jer sigurno bi od Ljubića mogla puno naučiti. Istini na volju, a što Predsjednica može naučiti na Fakultetu političkih znanosti, što može naučiti od recimo Dejana Jovića? Tko bi mogao povezati Jovića već s onim što govori naslov ove knjige: RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI?

Nisam ja prvi koji je primjetio taj znanstveni pristup u tekstovima Marka Ljubića. Davno su njemu sugerirali da nastavi znanstvenu karijeru i upiše doktorske studije. Na žalost Ljubić to nije prihvatio. Da jeste bilo bi manje nas njegovih čitatelja kojima njegovi tekstovi i analize čine radost i ohrabrenje ali bi odgajao mnoge druge koji bi učili, studirali i doktorirali proučavajući njegove tekstove pa bi se smanjila mogućnost da današnji glavni mediji u RH budu anacionalni kakvi jesu. Ovako nam ostaje nada da će studentima doći u ruke njegova knjiga RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI i da će shvatiti da u rukama drže udžbenik iz koga mogu mnogo više naučiti od onoga što uče na fakultetima na kojima imamo razne joviće, jakovine, markovine i slične. Pri tome treba uvijek imati na umu da je to udžbenik koji je stvaran u trenucima kada se stvarala povijest pa su tekstovi pisani ne samo za buduće čitatelje već je Ljubić njih pisao i onima koji su odlučivali o Hrvatskoj s nadom da će oni nešto i naučiti prije nego donesu odluke važne za našu sudbinu i sudbine onih koji dolaze poslije nas.

Ljubić je danas često pozivan i da predstavlja knjige drugih autora. Posebno bih naglasio njegove tekstove i predstavljanja knjiga o generalu Praljku. Znamo da hrvatske vlasti žele da hrvatski narod zaboravi velikog generala kojega je prvi Ljubić usporedio s Nikolom Šubićem Zrinskim, a kasnije je Hrvatsko slovo ovu godinu i proglasilo njihovom godinom – godinom i Nikole Šubića Zrinjskog i Slobodana Praljka. Pa i na nedavnom skupu u Splitu, zahvaljujući Ljubiću, pročitao je pozdrav s predstavljanja knjiga o Praljku i 70.000 ljudi je pokazalo hrvatskim političarima kako je njihova želja da narod zaboravi Praljkov čin samožrtvovanja tj. sebedarja za svaj narod uzaludan. Zato ne čudi što o njima Zvonimir Hodak piše:

Da, pada mi na pamet jedna kolektivna obvezna državna psihijatrijska opservacija: jedno od pitanja moglo bi glasiti "Što mislite o Haaškom sudu kroz prizmu činjenice da je četnik Šešelj na slobodi, a Slobodan Praljak pod zemljom?" Kladam se da bi puno odgovora glasilo: "Pa što, oba su slobodna. Fala Bogu!"
<http://www.7dnevno.hr/kolumnisti/ljevicare-mozemo-usporediti-sa-golubovima-ima-ih-jako-puno-ne-sluzie-nicemu-a-na-kraju-sve-zaseru/>

Koliko je Ljubić izuzetan u svom radu pokazuje slučaj s dva otvorena pisma koja smo napisali 2015. godine. Prvo je pismo HAZU-u u kome smo tražili donošenje deklaracije o slobodi znanstvenog istraživanja, a drugo Peticija ZDS koja je bila usko povezana s prvim pismom. Prvo pismo je potpisalo niz akademika, nadbiskupa, biskupa, svreučilišnih nastavnika i drugih uglednih ljudi u RH, recimo i današnji predstavljatelj Ljubićeve knjige biskup Košić koji je bio potpisnik i Peticije ZDS. Značaj tih pisama nitko u RH nije tako dobro razumio kao Marko Ljubić koji je puno pisao o njima, imao sigurno i neugodnosti zbog njih, ali je

upravo on i natjerao HAZU, točnije Predsjednika HAZU-a, da nam odgovore (čini mi se da su odgovorili prije njemu nego nama) konstatirajući „ne vidimo da je u slobodnoj i demokratskoj Hrvatskoj ičim ugrožena sloboda znanstvenog istraživanja“ što je bilo jadno kada se zna tko je sve u Pismu HAZU tvrdio suprotno tome. Akademiji nisu ništa pokazivali ni napadi na potpisnike, pa i na nadbiskupa Želimira Puljića predsjednika HBK kada je konstatirao:

„Ostajući na demokratskoj razini, imao bih prijedlog s obzirom na ovu i slične teme o kojima se nerijetko traži očitovanje putem peticije ili referenduma.“

Naravno Predsjednik HAZU je još tada znao da je protiv pozdrava kojim je branjen Vukovar. Kasnije smo vidjeli kako je i Ljubič, za razliku od niza drugih državotvornih Hrvata, ispravno ocijenio važnost ta dva pisma jer je kasnije Plenković formirao *Vijeće za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima* čiji je predsjednik bio Predsjednik HAZU, a sastav takav da osigura unaprijed donesen zaključak kojim se rehabilitira zvijezda petokraka pod kojom je izvršeno mnog zločina i pod kojom je napadnuta Hrvatska u Domovinskom ratu, a zabranjena pozdrav ZDS s kojim su mnogi branitelji uključivši i HOS-ovce branili i obranili Hrvatsku od fašističke agresije natjeravši agresore da bježe iz Hrvatske kao zečevi, kako je njihov bijeg opisao njihov vođa Slobodan Milošević.

Zapravo ovo o čemu sam govorio opisuje već prvo poglavlje ovog udžbenika:

HRVATSKA DRŽAVNOST IZMEĐU NACIONALNOG IDENTITETA I DRUŠTVENIH PODJELA Ljubičeva osnova misao vezana uz 9 studija u ovom poglavlju je:

Državna politika mora stvoriti pretpostavke ujedinjenja hrvatskog naroda na poziciji pobjednika, a ne na uspomenu na žrtvu komemoriranu tijekom nekoliko prigodnih dana. Istinu o našim ključnim događajima mora pisati pobjednički narod, a ne poraženi zločinac.

A sam naslov prve studije puno govori:

Temeljni razdor: Hrvatski suverenizam ili neojugoslavenski regionalizam

I tako redom imamo poglavlja:

NEGATORI HRVATSKE DRŽAVNOSTI s 9 studija;

ILUZIJA HRVATSKE DRŽAVNOSTI S POLITIČKIM SRPSTVOM sa 6 studija;

KOST U GRLU – HRVATI BOSNE I HERCEGOVINE sa 7 studija; i

POLITIČKA KULTURA I KULTURA DRŽAVNOSTI s 8 studija, a završna studija je *Kako Hrvatsku izvesti na staze nacionalnoga uspjeha?*

Završit ću ovo izlaganje s riječima autora koje je sam izdvojio iz ovog posljednjeg poglavlja:

U svim fazama razvitka svake, baš svake državnosti, izborni sustav i zakonodavstvo ključni su instrumenti upravljanja razvitkom državnoga poretka. Nema važnijega od toga, niti postoji alternativa. Drugim riječima, dok je na snazi trenutni ustavni i pravni poredak države, baš nitko ni pod kakvim okolnostima ne može ostvariti stabilnost društva i države, niti može postići svrhu te stabilnosti – razvoj svih društvenih i nacionalnih potencijala. Stabilnost sama sebi ne može biti svrhom, niti nosi pozitivno obilježje, ako se svodi na održavanje i reprodukciju vladajućega poretka. Takvu stabilnost ima, primjerice, Sjeverna Koreja.

Na kraju mi ostaje jedino da autoru čestitam na ovoj knjizi s nadom da ćemo uskoro i njegove druge tekstove naći u ovakvim njegovim knjigama na što ga i obavezuju njegove riječi u uvodu o tome kako mu „gotovo svakodnevno prilaze ljudi, osobito poslije javnih nastupa na manje-više alternativnim televizijskim i radio postajama, tiho mi upute riječi potpore, udjele Božji blagoslov, zahvale i gotovo u pravilu pitaju – gdje se mogu pročitati vaši tekstovi?“

Josip Pečarić

MIRO O KOMISIJI

Dragi Miro,

Hvala Ti na Tvom komentaru:

Naslov: Za dom spremni na utakmici Hrvatska - Rusija 2007.

Datum: Mon, 5 Mar 2018 09:30:59 +0100

Šalje: Miro

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>, Stjepandic, Josip
<Josip.Stjepandic@prostep.com>

*Maksimir, kvalifikacijska utakmica Hrvatska - Rusija, 6.6.2007.
Pogledajte kratki video, kako prepuni stadion prije utakmice pjeva pjesmu "Bože, čuvaj Hrvatsku":*

<https://www.youtube.com/watch?v=Ebr8SKvu3uE>

*"Ako treba, Gospode, evo primi zavjet moj, uzmi život od mene pa ga podaj njoj.
I u dobru i u zlu budi s nama, budi s njom,
Bože čuvaj Hrvatsku, moj dragi dom."*

*Drugi video, nešto kasnije u prvom poluvremenu, iste te prepune tribine
viču: <https://www.youtube.com/watch?v=WXPTBFDp2Bg>*

"Za dom - spremni"

*Dakle razdragana masa gromoglasno pjeva pjesmu iz 90-ih, "uzmi život od mene
pa ga podaj njoj" i Hrvatsku nazivaju "moj dragi dom". Ovu sadašnju Hrvatsku.
Ovu iz 90-ih. I onda urlaju "za dom spremni
Je li to podrška reprezentaciji NDH ili podrška reprezentaciji RH? Je li to borba
za NDH ili za RH? Može li to ikako biti protivno Ustavu RH koji u čl.47 propisuje
obaveznu spremnost za dom?*

*Uz dužno poštovanje akademikima, profesorima, doktorima znanosti, članovima
vijeća, ali i obični klinci iz ulice znaju na što misle ovi navijači i o čemu se radi.
Kakvo je uopće obrazovanje i kakva je stručnost potrebna da bi se ovo razumjelo?*

*A kad već spominješ i akademike spomenut ću i jednu drugu poruku koju sam
upravo dobio:*

*I tako je Stjepan Damjanović preveo Maticu hrvatsku na stranu crvene zvijezde.
Nazdravlje!*

A Predsjednik HAZU i Komisije je gostovao jučer na HTV-u:

NEDJELJOM U DVA

±

Akademik Kusić: 'Petokraka ne može biti smještena u istu kategoriju s ustaškim pozdravom!'

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/akademik-kusic-petokraka-ne-moze-biti-smjestena-u-istu-kategoriju-s-ustaskim-pozdravom-1139043/#>

U pravu je Predsjednik Akademije. Doista s petokrakom je napadana Hrvatska u Domovinskom ratu, a s ZDS je branjena. Ova država je stvorena u Domovinskom ratu. Dakle sve je jasno.

O tome pišu i dva sjajna kolumnista Z.Hodak i M.Holjevac:

<http://www.7dnevno.hr/kolumnisti/vijeece-bez-klasica-jakovine-markovine-i-perice-je-kao-barcelona-bez-messia/>

<https://narod.hr/hrvatska/vijecu-diktature-jednake-neke-jednakije-drugih>

<http://www.dnevno.hr/sport/nogomet/nogometas-istre-prenocio-u-zatvoru-prosvjedovao-s-navijacima-u-sredistu-pule-a-onda-je-nastala-frka-1139216/>

U prethodnim e-mailima sam vam poslao niz linkova sa sličnim tekstovima najpoznatijih hrvatskih kolumnista.

Da pomislilo bi se iz naslova da dvostruki predsjednik misli ono što je jasno svakom normalnom Hrvatu, ali dvostruki predsjednik i većina u Komisiji misle suprotno. Vjerovali ili ne.

Zato treba doista očekivati da dvostruki predsjednik bude dosljedan.

To od njega traže i članovi druge hrvatske akademije HAZUDD-a:

Začuđeni smo postupanjem akademika Zvonka Kusića, predsjednika Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, koja po kriterijima Preporuke spada u „prima facie“ ustašku organizaciju, jer je prvi put ustanovljena u NDH. Stoga pozivamo akademika Kusića da se ili odrekne Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, te podnese ostavku na članstvo u njoj ili pak zatraži njezino preimenovanje u svjetlu predmetne Preporuke u Jugoslavensku akademiju znanosti i umjetnosti, što bi očigledno puno više odgovaralo njegovu znanstvenom i ljudskom habitusu.

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/03/04/hazzud-ocitovanje-o-preporukama-vijeca-za-suocavanje-s-posljedicama-vladavine-nedemokratskih-rezima-vlade-republike-hrvatske/>

Bit će zanimljivo vidjeti što će (i hoće li) im uopće odgovoriti. Jer ipak u HAZUDD-u su članovi isključivo domoljubni Hrvati!

Da, dragi Miro. Mnogi su u Hrvatskoj prešli *na stranu crvene zvijezde*. Nazdravlje!

Tvoj,
Josip

PREDSTAVLJANJE LJUBIĆEVE KNJIGE U TISNOM

Dopustite mi da vas na početku sve lijepo pozdravim i zahvalim autoru g. Marku Ljubiću i našem župniku don Lazaru Čibariću što su mi omogućili govoriti na večerašnjem predstavljanju knjige RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI.

Na koricama svoje knjige g. Ljubić je izdvojio, uz sjajne komentare biskupa Košića i prof. dr. sc. Matka Marušića, i moje riječi:

"Kolumnist Marko Ljubić u svojim tekstovima, ali i u javnim nastupima, na jedinstveni način pokazuje kako se politološka znanost može koristiti u objašnjavanju hrvatske zbilje, uočavanju bitnih u odnosu na umjetno i manipulativno ponuđene nebitne dvojbe i probleme. On zna tu zbilju predočiti širokom krugu čitatelja na način koji je svima razumljiv i blizak. S druge strane kako su te raščlambe doista sveobuhvatne i precizne, uvijek sam se pitao zašto on nije savjetnik bilo Predsjednice RH bilo u Vladi RH. Njegovi tekstovi i analize čine radost i ohrabrenje njegovim čitateljima, mnogim državotvornim Hrvatima, pa je nedvojbeno Ljubić jedan od najpopularnijih hrvatskih kolumnista".

Zapravo organiziranje ovog predstavljanja bila je i obaveza prema Tišćanima i zbog tih mojih riječi ali još i više jer je g. Ljubić nedavno spomenut u odgovoru g. Načelnika našem župniku:

„Analizirajući tekstove navedenih autora i onih koji bi predstavljali navedenu knjigu...“

Naime g. Ljubić je trebao sudjelovati u predstavljanju moje knjige THOMPSON - PJESMOM ZA HRVATSKU, ali nije mogao tada doći u Tisno. S obzirom da je g. Načelnik jasno stavio do znanja da proučava i Ljubićeve tekstove, dakle tekstove zbog kojih sam ja zaključio da bi trebao biti savjetnik Predsjednice RH, bilo je prirodno da omogućimo i drugim Tišnjanima da se upoznaju s Ljubićevim tekstovima.

Ja sam osobno pozvao i g. Župana i g. Načelnika:

Poštovani g. Župane,

Poštovani g. Načelniče,

Šaljem vam, poziv na predstavljanje knjige poznatog hrvatskog kolumnista Marka Ljubića: RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI.

Naš Župnik don Lazar Čibarić je poštivajući želju g. Načelnika zakazao to predstavljanje u dvorištu župne kuće, kao i u slučaju nedavnog predstavljanja moje knjige o hrvatskom branitelju i autoru najpoznatijih budnica iz Domovinskog rata Marku Perkoviću Thompsonu.

<http://www.rudinapress.hr/index.php/2018/07/24/dobili-smo-rat-kad-cemo-dobiti-mir-nacelnik-jos-jednom-odbio-zupnika-i-knjigu-matematicara-pecarica/> Knjiga o Thompsonu je već predstavljena i u drugim mjestima pa i u organizaciji i u prostorijama braniteljskih udruga.

Doista je nevjerojatna sličnost stavova koja o Domovinskom ratu i o Thompsonu imaju naš Načelnik i Predsjednik Srbije.

Međutim, u slučaju našeg Načelnika puno se može zaključiti iz teksta kolumniste Zorana Pilića:

[https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-](https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imaju-nacelnika)

[otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imaju-nacelnika](https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imaju-nacelnika)

Naime, g. Pilić u tom tekstu upozorava na nedovoljno obrazovanje g. Načelnika, pa je lako moguće da g. Načelnik zbog toga kao i Predsjednik Srbije izjednačava Domovinski rat i Drugi svjetski rat.

Kako je u svom odgovoru g. Načelnik spomenuo kako je proučavao ne samo moje tekstove već i tekstove g. Ljubića, lako je moguće da njega već sam naslov knjige g. Ljubića u kojem on spominje 'hrvatsku državnost' asocira na ustaštvo (sjetimo se samo da su promijenili takav naziv Sabora).

Zato bi itekako bilo važno da i Vi g. Župane budete nazočni na tom predstavljanju i pomognete g. Načelniku u razlikovanju Domovinskog rata i Drugog svjetskog rata, jer sigurno nije ni u interesu vaše županije da neko od čelnih ljudi u Županiji ima istovjetne poglede na Domovinski rat onima koje je ovih dana izrekao Predsjednik Srbije.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Šaljem vam i link na novi župni list u kome imate i tekstove s nedavne međunarodne konferencije povodom moga 70-og rođendana:

<http://www.zupatisno.hbk.hr/ZupniList/ZupniListVelikaGospa2018.pdf>

Pozvao sam i ovdašnjeg biskupa. Odgovorio je:

Poštovani gospodine Pečarić,

hvala na poslanom e-mailu i pozivu. Nisam u mogućnosti nazočiti predstavljanju knjige.

Pozdravljam s poštovanjem,

+ Tomislav Rogić, šibenski biskup

Ni g. Župan ni g. Načelnik nisu odgovorili na poziv. Nisu ni poslali nekoga u njihovo ime. Osim možda nekoga kojemu je biti nazočan na ovakvim predstavljanjima u opisu radnog mjesta.

Meni je bilo itekako važan tekst g. Pilića i spoznaja kako naš načelnik nije baš bio dobar student. Vidimo da kada piše o meni kao autoru knjige on govori u množini o „navedenim autorima“. Treba li uopće spomenuti da je don Lazar točno naveo samo jednog autora? Također, iako je hvale vrijedno što g. načelnik analizira i moje i Ljubićeve i Stjepandićeve tekstove, ne treba nas iznenaditi – kad znamo kakav je bio student – što ih nije razumio, pa je to dovelo do toga da ga je kolumnist Pilić ismijao u svojoj kolumni.

Ili g. Načelnik pripada onim ljudima u RH o kojima piše Zvonimir Hodak u svojoj jučerašnjoj kolumni na dnevno.hr. Smeta im, vjerovali ili ne, izjava hrvatskog ministra obrane Krstićevića:

“Domovinski rat nešto najbolje što se Hrvatskoj dogodilo.“

Hodak komentira:

Odmah ga je dočekao uvijek budni Marko Biočina iz Jutarnjeg koji je kratkom psihoanalizom obrisao pod nesretnim ministrom navodeći: “teško se oteti dojmu da je riječ o institucionaliziranoj formi fanatizma“. Marko se blago čudi kako netko može krvavi ratni sukob glorificirati. Slažem se. Sve je moglo proći bez rata. Komšije su nam nudile da mirno predamo Vukovar. Da se tamo nismo junačili i

tvrdoglavili ne bi ni došlo do Ovčare. Mogli smo biti strpljiviji i ostati živjeti pod Slobom, Adžićem i Kadijevićem te čekati da prihvate Z4 i danas imati tri države u Lijepoj našoj ili Lepoj njihovoj. Ne znam što bi Biočina pisao o "umjetno konstruiranim mitovima devedesetih" da je ministar Krstičević i izrekao ono što je u stvari i mislio. Pobjeda u Domovinskom ratu je nešto najbolje što se Hrvatskoj dogodilo. Ne znam što, ali bi naš Marko već smislio modus o "intelektualnom i empatijskom nedostatku" Damira Krstičevića. (Ne daj Bože da je Ministar odgovorio Vučiću tvrdeći, a pozivajući se na Slobu, kako je Franjo bio gori od Hitlera jer je napravio najveći genocid u povijesti – načinio je zečeve od Srba, JP) Uostalom, da stvar ogolimo do kože, da nije bilo Domovinskog rata ne bi bilo ni Bljeska ni Oluje, pa se ni Vučić, Vulin i kompanija ne bi mogli čuditi proslavi Oluje kao pura dreku. Kao ni Marko Biočina, uostalom. Marku dižu njegov progresivni tlak ognjištarski slogani kao "Dani ponosa i slave, vrijeme kad smo bili složni, herojsko doba" i sl. Psiholog Večernjaka zna da te slogane psiholozi i psihijatri nazivaju "optimizmom pamćenja". Marko je siguran da su to "umjetno konstruirani mitovi devedesetih". Tu Biočina naglo doživljava jaki napad empatije prema "onima koji su devedesetih bili izloženi represiji zbog svoje nacionalnosti..." Naravno, ne misli naš Markan na one koji su znatno gore stvari doživljavali u SAO Krajinama, Vukovaru, Petrinji, Kninu, Plitvicama, Slunju... Kad su Japanci 7. prosinca 1941.g. izveli zračni napad na Pearl Harbor, SAD su u roku od dva mjeseca širom SAD-a formirali logore u koje su transferirali 120.000 Japanaca. Jednostavno, Japan je napao USA. Kao i 15 milijuna protjeranih ljudi njemačke nacionalnosti 1945.g. To je uvijek sudbina onih čije države izvrše agresiju čineći pritom zločine. Takvu "brutalnu" sudbinu doživjeli su i naši Srbi. Mijenjali su imena, bilo im je malo neugodno kad je raketiran Zagreb, kad nam je Martić poslao "zvončice" jedva su dobili termin u Mimari, kad su došli iz slobodarskog Beograda da zajedno sa Vesnom Pusić zatraže odlazak Tuđmana sa vlasti. Kad tvrdoglavi Tuđman nije na to pristao doživjeli su civilizacijski šok koji ih ne pušta do dandanas. Dokaz – Vesna Teršelič, Rada, Anka partizanka... koje prosto ne mogu da veruju da ustaša Thompson još nije u Remetincu. Bez obzira što ne postoji osuđujuća pravomoćna presuda. Nego samo oslobađajuće. One, kao i Biočina, predstavljaju našu lijevu intelektualnu elitu te znaju ili su čule na placu kako je Marko Porcije Katon prije svakog govora u Senatu rekao: "Ceterum censeo Karthaginam esse delendam" – uostalom, smatram da Kartagu treba razoriti. Uostalom, Thompsona treba zatvoriti. I u pravu je Markan kad duboko suosjeća s patnjama onih koji su sanjali slobodu koju će im na tenkovima donijeti Kadijević, Adžić i Šljivančanin. Naravno, hrvatski CK već radi na tome da Bajaga nije autor niti je pjevao lirsku pjesmicu "Armija srpska će da vas..." Ni MPT ne priznaje da je pjevao "Jasenovac i Gradiška stara...", ali on nema logistiku i simpatiju Ivana Jakovčića i Marka Biočine. Priznao, ne priznao, pjevao je! Jednog dana će i propjevati. Pojavila se na You Tube jedna druga zgodna domoljubna.. Bajaga, Bora Čorba i Dejan Čukić u pjesmi upućenoj protivnicima Srbije, a to su Hrvati i Albanci. Krasan pjesnički uradak: "Pogledati ih u oči i pucati bez oklevanja e, pomози nam, Bože!" Na nedostatak ognjištarskog oduševljenja za Bajaginu jugo-sintezu osvrnuo se na

Net.hr i suvremeni Dušan Bilandžić u liku Hrvoja Klasića. Hrvojica je 1991.g. bio krajnje nehumano mobiliziran (nije se izjasnio u koju vojsku...?). Nije slušao krkana MPT nego Bajagu. On mu je bio simbol one druge antimiloševićevske Srbije koja se sublimirala u progresivnim stihovima "pogledati ih u oči i pucati bez oklevanja e', pomози nam Bože. "Klasni primjerak rigidnog Jugoslavena pada u euforiju balkaniku: "U to vrijeme rata slušajući ga htio sam sam sebi dokazati da ne ratujem protiv Srba nego protiv zlih ljudi". Nagradno pitanje: protiv koga je to ratovao bliski rođak Mike Špiljka 1991.g? Pobjednik dobiva "pozitivnu energiju" Momčila Bajage na kojoj je "odrastao" "istoričar" Hrvoje Klasić kako se sam hvali u jugo-pamfletu na Net.hr. No, da se svi zajedno skinemo s "lične tragedije" Momčila Bajage. Neka ojkaju Klasić, Čehok, Jakovčić, Biočina, Mara Vilus, Gerovac, Pofuk, Pilsel, Bojana Hribljan, Miletić i svi orijunaši i jugo nostalgičari. To je njihov mentalni problem. Onih 500.000 ljudi s dočeka srebrenih iz Moskve žele i slušati će Čavoglave i Thompsona. A to je samo mali dio onih koji čvrsto vjeruju da su im u ratu neprijatelji bili Srbija i Crna Gora, a ne imaginarni "zli" ljudi. Pa ako opet dođe do "stani, pani" onda intelektualna, salonska, kriptokomunistička i anacionalna peta kolona može pokupiti svoje crvene prnje i u novi egzodus na novim traktorima.

<http://www.7dnevno.hr/kolumnisti/svoj-glas-digose-bedni-gladni-i-zedni/>

Čitajući Ljubićevu knjigu moći ćete vidjeti sve to o čemu na svoj duhoviti način piše Hodak u politološkim analizama Marka Ljubića, tj. moći ćete sami otkriti kako se politološka znanost može koristiti u objašnjavanju hrvatske zbilje, tj. zašto su te moje riječi i izdvojene na koricama ove knjige.

Zapravo, Ljubićevu knjigu doživljavam, kako sam naglasio na predstavljanju u Zsagrebu, kao udžbenik iz koga mogu mnogo više naučiti od onoga što uče na fakultetima na kojima imamo razne joviće, jakovine, markovine i slične. To nam je sjajno pokazao g. Načelnik pokazujući da Ljubićeva knjiga nije baš lagan udžbenik i da se itekako treba pomučiti razumjeti ga.

Prvo poglavlje ovog udžbenika je:

HRVATSKA DRŽAVNOST IZMEĐU NACIONALNOG IDENTITETA I DRUŠTVENIH PODJELA

Ljubićeva osnova misao vezana uz 9 studija u ovom poglavlju je:

Državna politika mora stvoriti pretpostavke ujedinjenja hrvatskog naroda na poziciji pobjednika, a ne na uspomenu na žrtvu komemoriranu tijekom nekoliko prigodnih dana. Istinu o našim ključnim događajima mora pisati pobjednički narod, a ne poraženi zločinac.

A sam naslov prve studije puno govori:

Temeljni razdor: Hrvatski suverenizam ili neojugoslavenski regionalizam

I tako redom imamo poglavlja:

NEGATORI HRVATSKE DRŽAVNOSTI s 9 studija;

ILUZIJA HRVATSKE DRŽAVNOSTI S POLITIČKIM SRPSTVOM sa 6 studija;

KOST U GRLU – HRVATI BOSNE I HERCEGOVINE sa 7 studija; i

POLITIČKA KULTURA I KULTURA DRŽAVNOSTI s 8 studija, a završna studija je *Kako Hrvatsku izvesti na staze nacionalnoga uspjeha?*

Završit ću ovo izlaganje s riječima autora koje je sam izdvojio iz ovog posljednjeg poglavlja:

U svim fazama razvitka svake, baš svake državnosti, izborni sustav i zakonodavstvo ključni su instrumenti upravljanja razvitkom državnoga poretka. Nema važnijega od toga, niti postoji alternativa. Drugim riječima, dok je na snazi trenutni ustavni i pravni poredak države, baš nitko ni pod kakvim okolnostima ne može ostvariti stabilnost društva i države, niti može postići svrhu te stabilnosti – razvoj svih društvenih i nacionalnih potencijala. Stabilnost sama sebi ne može biti svrhom, niti nosi pozitivno obilježje, ako se svodi na održavanje i reprodukciju vladajućega poretka. Takvu stabilnost ima, primjerice, Sjeverna Koreja.

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/12338-predstavljanje-ljubiceve-knjige-utisnom>

**J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA
JASENOVAČKA LAŽ, DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE
TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC, ZAGREB 2018.**

**ZAMISLITE FREDA MATIĆA KAKO U VUKOVARU
'91. SKIDA 'ANTIFAŠISTIČKE' TENKOVE I DERE SE
'ŽIVIO DRUG TITO!'**

Autor: 7dnevno Ponedjeljak, 25. lipnja 2018. u 11:54

Pobjeda nad Argentinom ujedinila je državu i gurnula trenutno u zaborav iseljavanje u Irsku, famoznu Istanbulku, Agrokor, referendum pa čak i asocijaciju na slavne dane 22. lipnja 1941.g. kad je grupa "hrabrih i nepokolebljivih boraca" osnovala "prvi partizanski odred" u svijetu i okolici, i to baš u šumi Brezovica. Naravno, naši heroji su vjerojatno prije toga provjerili da taj dan u šumi nije bilo lugara, inače opakog desničara koji je već tada slušao Thompsona. Na proslavi obljetnice je bila uobičajena musaka antifašističke kreme. Zbog visokih temperatura krema kao i svaka krema počela se malo po malo rastapati i zaudarati te širiti neoboljševički vonj. Željezni demokrati su na proslavi opleli po svemu, državi, desničarima i svima onima koji ne priznaju da je današnja RH zapravo djelo njihovih artritičnih ruku. Izaslanik predsjednika Vlade je bio dočekan "hukom negodovanja". Ikača je održala "žestok" antifašistički govor iako je navodno bila nenaoružana. Izaslanik Predsjednice RH međimurski župan Matija Posavec otkrio nam je koliko su besmislene podjele na antifašizam i Domovinski rat "jer jedno ne isključuje drugo...". Bravo, Matija! Devedesetprve napali su nas antifašisti s istoka kojima su se žestoko usprotivili antifašisti sa zapada. Sve u stilu: "budi se istok i zapad". Napad na Vukovar je valjda bila tek pokazna vježba. Mesiću, Josipoviću i Pupovcu nije se hukalo. Možda im se, nakon što je "melodrama" objavljena na TV, samo malo štucalo. Stari antifašista i prvoborac Franjo Habulin, predsjednik Saveza antifašističkih boraca, prozvao je sve koji se osobno nisu pojavili na tradicionalnoj nostalgičarskoj fešti. Franjo je donekle u pravu, on mrzi konformizam. Kao da se njemu i drugovima išlo bježat' preko Sutjeske i Neretve pred nadmoćnim neprijateljem, borit' se s tifusom, homoseksualcima koji su se infiltrirali među zdrave partizanske snage itd. Trebalo je izdržati te četiri godine "pakla". Za nagradu su se odmah poslije rata većina njih skrasila u bivšim židovskim kućama i stanovima u Dežmanovom prolazu, u Novakovoj, na Pantovčaku i u budućoj Nazorovoj ulici. Zamislite samo da ti komunistički mrzitelji nekim slučajem danas dođu do vlasti. E, to bi bila demokracija bez presedana! Usput rečeno, Predsjednik

saveza antifašističkih boraca, naš Franjo Habulin, rođen je 1957.g. pa nas ognjištare s pravom podučava kako je “antifašizam temelj hrvatske državnosti”!!! Kao gostu ”Studio 4” na HRT-a Franji nije bilo nažalost postavljeno jedno suštinsko pitanje: tko nas je u jesen 1991.g. napao te počeo ubijati i razarati? Ustaše? Argentina? Novi Zeland? Obzirom da je navodno njihov antifašizam “temelj” hrvatske državnosti, zašto se naš Franjo, kao pravi antifašist nije aktivno uključio u Domovinski rat? Bi on, ali je već jedan drugi Franjo bio preuzeo stvar u svoje ruke i stvorio državu za koju se Franjo Habulin i njegovi nikada ne bi izložili.

U isto vrijeme obilježen je dan zombija na Trgu Republike Hrvatske ”masovnim” prosvjedom na kojem okupilo oko 50 antifa uz zastave sa srpom i čekićem te slike Tita i Tuđmana. Ove slike Tuđmana koje su se pojavile na prosvjedu vjerojatno su trebale evocirati slavne dane kad je Tito Tuđmana dva puta bio strpao u zatvor. Ne puno, samo na pet godina. Čitali su se i stihovi Ivana Gorana Kovačića, Vladimira Nazora, Borivoja Radakovića... nastupio je čak i zbor ”Kamene babe”, a jedna fosilizirana ”baba”, Rada Borić, je kao i obično, podsjetila na podlost vladajući: ”Stojimo na trgu kojem su oteali ime i njegovo simboličko značenje...” U pravu je drugarica Rada! Baš zbog simboličnog značenja nositelj tog imena završio je statistički među desetak najvećih zločinaca dvadesetog stoljeća. Na samim vratima HNK održan je bio, čiji ako ne Frljićev performans. Velika slika Hasanbegovića i Bujanca. Iz nepoznatih razloga izostala je slika Frljića, Bojane Radović, Freda Matica, Branimira Pofuka... ima vremena, bit će drugi puta. Svi će doći na red. Fred je u Solinu smireno i duboko koncentriran rekao: ”Draže mi je reći ”Živio drug Tito” nego ”Za dom spremni”. Zamislite samo Freda kako u okupiranom Vukovaru skida antifašističke tenkove k'o glinene golubove i dere se ”Živio drug Tito!”

Fred i ”Kamene babe” morali bi se držati stare kineske: ”Tri puta promisli i ne reci ništa”.

Počeo sam s Argentinom pa je red da nastavim s gaučosima. Fredov alter-ego Nešo Stazić ”oduševljen” pobjedom ”vatrenih” nazvao je hrvatsku momčad ”jugoslavenskom repkom”. Uvjetni refleksi. Argentina je bila dva puta prvak svijeta, a jedanput olimpijski pobjednik. Od pet najboljih igrača svih vremena tri su Argentinci: Mesi, Maradona i Di Stefano. S njima u istu kategoriju može stati još samo Pele, Ronaldo i Krojff.

Zašto vas sada gnjavim sa svojim nogometnim stavovima? Samo zato da si probate zamisliti kakav očaj i beznade sada vlada u prijateljskoj Argentini nakon katastrofalne igre i pobjede naših momaka. E, sad, ako slučajno mislite da je Argentinima sve otišlo do vruga, da je zavladao crni pesimizam, šekspirijanski doživljaj suicidalnosti i da im je optimizam na dnu kanalizacije, onda se doista varate. Samo probajte malo aktivirati svoju imaginaciju i zamisliti kako je, nakon dvije sjajne pobjede Vatrenih, našim orijunašima, jugonostalgicarima, samozvanim antifašistima, četnicima i onima koji pišu parole ”da Bog da sve izgubili” ili crtačima svastike, onima koji hrvatsku repku nazivaju Jugoslavenskom ili onima koji polude kad naši istrče u crnim ”HOS-ovim” dresovima... Zamislite psihičko stanje našeg Drageca Pilsela kad nas je počastio

svojim rezolutnim stavom: "Ne navijam za ljude u crnoj boji. Kraj priče". Ili psihičko rastrojstvo Save Kosanovića kad je izjavio: "Jedni nacisti pobijedili fašiste!" Duševne boli takvih izroda, njihov jal i jad su neopisivi. Ono što trenutno proživljavaju Argentinci je p..... dim prema onom što proživljavaju naši Jugovići. Osim toga gaučosi će se, ako pobjede Nigeriju, ipak plasirati dalje i eto ih opet na nogama, a našim Jugovićima će trebati puno, puno dulje da se ponovno saberu. Što znači da za Argentine ima nade, ali za naše jugonostalgičare nema lijeka. Sudbina je valjda htjela da naši jugonostalgičari dožive ne samo šok s hrvatskom reprezentacijom već i daljnji, možda još i gori šok, već par dana iza hrvatskog trijumfa. Naime, Srbija je izgubila od "Švajcarske". Švicarci pedantni, disciplinirani i temeljiti s najboljim germansko-francusko-talijanskim genima, precizni k'o vrhunska Omega, skinuše s trona Stazićeve i Pofukove ljubimce. Užas!!! Uglavnom, Švicarci čega se god dohvate, zahvaljujući svojim sretnim genima, uspijevaju. Zapamtite ta imena alpskih jodlera: Xhaka, Shaqiri, Džemaili, Akanji, Rodriguez, Behrami, Embolo, Seferović, Gavranović, Drmić... Zanimljivo je da su Shaqiri i Xhaka, prilikom proslave pogodaka, rukama imitirali orla, simbol grba Albanije, prijašnje švicarske provincije. To su odmah primijetile nevladine udruge u RH i promptno osudile. I što sad? Tuđmanovih 80% se veseli, urla, raduje se čak i dvostruko. Onih 20% se ljuti, tužni su, prijete iz Siska, prozivaju ispred bivšeg Trga Maršala Tita. U svojoj bijednoj nemoći ostaje im samo da objavljuju Modrićeve slike s brojem 10 na leđima uz tekst: "Ne sjećam se" aludirajući na proces Zdravku Mamiću. Bojan Glavašević na Twitteru u odnosu na tu sliku na docira: "Bolja fora od Messi se vraća kući". Glavaševiću preporučujem za mini psihoterapiju da, zajedno sa svojim mentorom Fredom držeći se za rukicu, pjevaju "Druže Tito mi ti se kunemo..." itd. A mi ognjištari, rigidni desničari, klerofašisti, ustašoidi i desni kontrarevolucionari veselit ćemo se Modriću i igračima. Dok ide, ide! I na kraju Marcel Holjevac na fejsu objavljuje: "Status jednog Srbijanca: "ustaše, majku vam je**m, svaka vam čast!" Kad se hrvatski orijunaši, Jugovići i ostala "stoka sitnog zuba" približi mentalnom sklopu citiranog Srbina onda će se i njima pojaviti napokon svjetlo na kraju tunela. Za sada je to svjetlo brzi vlak koji juri prema njima. A tunel je nezgodno uzak.. Moj prijatelj Tonči Jelavić iz Splita poslao mi je jednu zanimljivu usporedbu Ben Carsona američkog političara: "Rimsko carstvo je zaista vrlo slično nama, oni su izgubili svoju moralnu bit, osjećaj vrijednosti u pogledu tko su bili. I nakon svih ovih stvari koje su konvergirale zajedno, oni su upravo vrlo brzo propali". Svaka sličnost s nama je namjerna.

"Amerika" je roman Franza Kafke. Jedan "lakši" roman i malo "drugačiji" od mitskog "Procesa". U njemu Kafka priča o čovjeku koji je uhićen i optužen, a da nema pojma zašto. I danas teška tema s neizvjesnim ishodima. U "Americi" je Karl Rossmann jedna vrsta piščevog alter ega. Karl mora u Ameriku jer je služavki napravio dijete. Nesmotren čin i velike posljedice. Na Kafku i Karla Rossmanna podsjetio me ovih dana jedan izvrstan članak Snježane Pavić u Jutarnjem. Napokon se netko od tzv. lijevih novinara odlučio i usudio iznijeti istinu o histeričnoj hipokriziji koja je zavládala Amerikom. Onom istom Amerikom u koju je Kafkin Karl zbrisao zbog banalne nezgode sa sluškinjom. Snježana Pavić je

novinarica koju upornošću buldoga uporno pratim. I uglavnom se ne slažem s onim što objavljuje. U kolumni "Nevina u ludnici" Pavićka je hrabro i argumentirano demaskirala pokret "Me Too". Pokret u kome ocvale dame nastoje pod stare dane povratiti svoju suspektnu nevinost. Radi se o aferi Billa Clintona i tada 22-godišnjoj pripravnici u Bijeloj kući. Kad je 1998.g. buknuła afera nije postojao pokret "Me Too", ali je postojao moral ili nešto nalik na taj pojam. Pušila je velikom Billu i bila izvrnuta besramnom izrugivanju koje je doseglo vrhunac kad je mudri Clinton izjavio da pušenje nije seks. To je bilo tako "duhovito" da su se babetine, koje kroz pokret "Me Too" love bogate žrtve, grohotom smijale. I na kraju sve su ankete pokazivale da je popularnost liberalnog predsjednika bila veća nego prije afere. Nitko se ne sjeća ni jedne žene današnjih "lovaca" na Weinsteina i njegov bankovni konto da je stao u obranu mlade pripravnice. U tekstu "Sram i preživljavanje" Monica Lewinsky je opisala dvadeset godina svoje borbe s pečatom najosramoćenije cure na svijetu. Sjetite se 1998.g. i hrvatskih feministkinja. Tobože bez dlake na jeziku, čkomile su i zlobno se smješkale. E sad, da se to desilo nekom iz Republikanske stranke, nekom George Bushu ili nedaj-Bože Trumpu kako bi tada skočile Rada, Sanja, Vesna...i ostale zaostale ljevičarke. Dvoličnost, hipokrizija, lažni moral koji je izvrsno detektirala Snježana Pavić. Barem nešto dobro u Jutarnjem. Uglavnom, sve se svodi na jeftinu ideologiju ljevičarsko liberalnih medija koji kontroliraju lavovski dio svjetskog medijskog kolača. Pogledajte samo te farizejske borce za ženska prava. Kad je Karolina Vidović Krišto, majka četvero maloljetne djece, bila izbačena s posla na ulicu, dali ste čuli B.A.B.-e, Kamene babe i druge feministice da su se zauzeli za njena ženska i ljudska prava? Je li se je itko tih jeftinih ljevičarskih demagoga ikada zauzeo za i jednu osobu koja nije iz njihovog jugo i lijevo ideološkog čopora. Ni prijtnje ni isprike ni molitve ni suze. Kamene ljevičarske babe!!! Ronald Reagan je jednom rekao: "Primijetio sam da su svi koji su za pobačaj već rođeni".

NU2. Gost je bio nesuđeni akademik, sveučilišni profesor i uglađeni diplomat iz Pariških salona – dr. Ivo Goldstein. Primjer intelektualne tolerancije. Očekivali bi da je čovo pun opraštanja, blagosti i dobrote. Makar i one ljevičarske. Kad ono partizanski komesar koji razmišlja i sudi kao da je upravo pristigao iz šume. Oni koji ne dijele njegov stav o Jasenovcu su "smrdljivci i đubretari". Inače da je "prava narodna demokracija" već bi se "đubretari" noćnim preko Bihaća vozili prema Golom otoku. On je kao osjetljiv jer su mu članovi obitelji nastradali u Jasenovcu. A što je sa stotinama tisuća drugih koji su također po Titovim tamnicama izgubili svoje najbliže? Po njemačko-engleskim izvorima to je bilo više od 500.000 tisuća ljudi. Od Hude jame pa do 1.700 jama i danas punih kostura. Tolerantni profa je kao gost emisije "Otvoreno" zaprijetio da će napustiti emisiju ako se polemizira o žrtvama Jasenovca. Ima pravo. Svaka polemika je suvišna dok nam tvrdi partijski dogmatičari tipa Goldsteina ne otkriju sveti gral. Zašto njihov "capo" Tito nikada nije došao i poklonio se žrtvama tog logora? Kad bi arogantni i loše obaviješteni profesor povijesti znao koliko u RH ima "smrdljivaca i đubretara" morao bi neprekidno nosit hidžab, nikab ili burku. Toliko bi mu smrdjelo pod nosom.

Oscar Wilde je rekao: "Povjesničar je osoba koja daje točan opis događaja koji se nikada nije zbio."

Zato je ponovno pisanje povijesti naš dug prema povijesti. Zgodna je, ali zastrašujuća činjenica, osobito za one koji vole povijest i misle je studirati, da su sve katedre povijesti u Hrvatskoj okupirali razni Goldsteini, Klasići, Jakovine, Markovine, Perice... likovi koji i kad se briju pjevuše "druže Tito mi ti se kunemoooo..." Takvu monolitnost nemaju ni u Sjevernoj Koreji... Dana 3. lipnja 1924.g, u četrdesetoj godini, umro je genijalni Franz Kafka. Pitat ćete kakve veze imaju sirovi profesori s Kafkom? Na prvi pogled nikakve. No, Kafka je prije smrti zatražio od svog prijatelja Maxa Broda da spali sve što je on Kafka do tada napisao. Max nije srećom ispunio želju velikog pisca. Da to napravi Ivo Goldstein mislim da bi mu svakako trebalo ispuniti želju.

Mark Twain je rekao: "Uvijek govori istinu. Na taj način ne moraš pamtititi što si rekao". Jel' tako druže Goldsteinu?

<https://www.dnevno.hr/7dnevno/zamislite-freda-matica-kako-u-vukovaru-91-skida-antifasisticke-tenkove-i-dere-se-zivio-drug-tito-0/>

PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.

AKO JE 'ZA DOM SPREMNI' USTAŠKA STEČEVINA, ČIJE SU ONDA HRVATSKI GRB, KUNA, HIMNA...?

02.03.2019.

GLAS HRSVIJETA

Živa istina: „Ustaški je pokret simbole, riječi i izraze našao u bogatoj riznici duha i povijesti hrvatskoga naroda i svjestan njihova općeljudskoga i starohrvatskoga značenja pokušao ih iskoristiti za ciljeve svoga političkoga pokreta, a pokret na taj način približiti narodu kako bi ga narod prihvatio.

Da je tomu tako, upravo dokazuju objašnjenja iz glasila Hrvatske seljačke stranke iz 1941. godine koja se danas pojavljuju u elektroničkim medijima, a nikako ne da bi ti tekstovi dokazivali nekakvo vlasništvo ustaškoga pokreta nad hrvatskim leksikom ili nad hrvatskim duhom.

Tim više što je službeni pozdrav ustaškog pokreta na prvom mjestu veličao Poglavnika, tek potom ono što je Hrvatima sveto.”

(Neva Mihalić, Hrvatski tjednik, br. 480., 2013.)

Naime: Službeni pozdrav za vrijeme NDH odnosno krilatica Ustaškog pokreta glasilo/la je 'Za dom i poglavnika spremni', zbog kojeg pojedinci poput Jakovine, Klasića, Markovine, Ive Goldsteina....i izraz 'za dom' (i bez dodatka spremni) smatraju fašističkim!

Pero Kovačević iznosi 2019. godine mišljenje, da povijest ne završava s Drugim svjetskim ratom, te da je pozdrav 'Za Dom spremni' - kao službeni pozdrav postrojbi HOS-a - zadobio u Domovinskom ratu drugačiji sadržaj, nego što je on bio ranije.

Slično mišljenje osim Pere Kovačevića iznosi i koordinacija braniteljskih i stradalničkih udruga iz Splita u srpnju 2017. god., koja u zajedničkom priopćenju navodi da se izjednačavanjem toga pozdrava s ustaškim pozdravom pokušava 'narušavati čast i dostojanstvo svih onih koji su ga časno nosili, od kojih su mnogi poginuli'....za svoj dom, itekako spremno!

Potpisnici zajedničke izjave iz Splita također iznose da je pozdrav HOS-a 'čist kao suza' jer pod njim nisu proganjani ljudi po vjerskoj, rasnoj ili nacionalnoj osnovi niti je bilo koji pripadnik HOS-a optužen za ratni zločin u Republici Hrvatskoj ili susjednoj BiH....izuzev Tomislava Merčepa objekta na kojem se iživljava kilavo hrvatsko pravo-suđe!

U priopćenju koordinacije još se iznosi kako su u razdoblju NDH korištena i neka druga hrvatska državna obilježja, koja se nepromijenjena koriste i danas - primjerice povijesni 'ustaški' grb na hrvatskoj zastavi, pjevala se, dakako i danas se pjeva, 'ustaška' himna 'Lijepa naša', naziv novca bio je 'ustaška' kuna kao što je i danas, bili su isti 'ustaški' nazivi vojnih postrojba i činova kao što su i danas; te da se ne mogu i ne smiju svi hrvatski simboli pripisivati ustaškom režimu, samo zato što ih je i on koristio.

-Krajem kolovoza 2015. god. pokrenuta je internetska peticija na inicijativu nekadašnjeg zapovjednika obrane Vukovara Branka Borkovića - Mladog Jastreba. Po tvrdnjama organizatora potpisalo ju je 3.200 osoba.

Inicijativa je bila da se pozdrav 'Za Dom spremni' uvede kao službeni pozdrav u Oružane snage RH, a potpisnici su od predsjednice RH i predsjednika HDZ-a zahtijevali da predlože izmjene Zakona o hrvatskoj vojsci kako bi se pozdrav 'Za Dom spremni' uveo u službenu vojnu uporabu.

Predsjednica RH je do jučer s ponosom držala kako taj lijepi i domoljubni pozdrav ima svoje korijene u slavnoj povijesti hrvatskog naroda, a od jučer je promijenila svoj stav po licemjernoj matrici: ja rekla, ja i porekla:

-,„Prihvaćam činjenicu koju su rekli povjesničari, da to nije povijesni hrvatski pozdrav. Međutim poanta te izjave nije bila na tom dijelu rečenice, nego da je on(pozdrav) kompromitiran i neprihvatljiv i tu je poanta i na to se treba usredotočiti!“

Pretpostavljamo da je Predsjednica poslušala savjete poznatih kripto-povjesničara kao što su Jakovina, Klasić, Markovina, Goldstein i ina protuhrvatska klatež, a moguće joj je tu ideju imputirao onaj notorni, koalicijski partner, filo-četnik Milorad Pupovac, ili je prihvatila sugestiju državnih savjetnika 'u sjeni', kalibra Bude embargo-Lončara ili ortodoksnog yugo-fila Dejana Jovića!?

Mila nam Predsjednica očito ne shvaća da je taj pozdrav, moguće i dijelom kompromitiran za vrijeme NDH, itekako 'osvjetlan', ničim okaljan, u cijelosti rehabilitiran tijekom Domovinskog rata a osvjetlaše ga upravo HOS-ovci, uvijek ZA DOM SPREMNI, svojom borbom i svojim životima koje položiše na oltar Domovine....u borbi protiv srbo-četničkih simbola, šajkače i kokarde!

I da ti pamet stane, eto nam i kraljevske kokarde i četničke šajkače u našoj Mimari; još jedno hrvatsko uprknuće!

(tumačenje: prkno=dupe, guzica, uprknuće=podilaženje, uvlačenje u dupe; autor poeme o Uprknuću je lucidni splitski arhitekt Jerko Rošin)

Ako već ne znamo cijeniti svoje povijesne vrednote onda smo sluganski itekako spremni veličati tuđe pa makar se radilo i o stiliziranoj četničkoj šajkači odnosno kraljevskoj kokardi, vjerovali ili ne...na proslavi Dana srbijanske vojske-Miloševićevih zečeva....i to u centru Zagreba, u Mimari.

Manjkao je samo mitropolit-kantautor, preosvešteni Porfirije pa je cijelo društvo moglo uglas i neometano zapjevati onu četničku, borbenu: 'što se ono na Dinari sjaji, Đujićeva kokarda na glavi'!

Očekujemo da se u znak reciprociteta i dobro-'komšijskih' odnosa Srbije i Hrvatske proslava Dana Oluje 5.kolovoza ove godine održi u kulturno-športskoj dvorani Pinki u Beogradu uz nastup Marka Perkovića-Thompsona s pjesmom

Bojna Čavoglave i pokličem ZA DOM!; cijela dvorana će sigurno uzvratiti ...SPREMNI!

Svečanu proslavu svakako bi trebao voditi Krešo Beljak, koji i dalje vjeruje u bratstvo i jedinstvo Hrvata i Srba!

Damir Kalafatić

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/43-glas-hrsvijeta/53144-ako-je-za-dom-spremni-ustaska-stecevina-cije-su-onda-hrvatski-grb-kuna-himna>

Njihova borba protiv pozdrav Za Dom spremni je kompulzivna i predstavlja poremećaj osobnosti

PETERO JAHACHA VELIKOSRPSKE APOKALIPSE U HRVATSKOJ

Lora Vidović, Milorad Pupovac, Boris Miletić, Ognjen Kraus i Hrvoje Klasić, bez obzira na formalne dužnosti i poslove, najvatreniji su borci protiv pozdrava Za Dom spremni pod kojim je obranjena Hrvatska od velikosrpske agresije. Koristeći se povijesnim falsifikatima i izmišljotinama, ne mogu se zasititi ozloglašivanja Hrvatske

Piše: IVICA MARIJAČIĆ

Premda je pozdrav ili poklič „Za Dom spremni“ ozakonjen u Republici Hrvatskoj kroz insignije HOS-ove postrojbe iz Domovinskoga rata, on je na udaru nevjerojatne kampanje koja traje bez prekida, već godinama, kao da je riječ o kriminalnom činu onih koji se njime koriste.

Postoje razumni pojedinci na političkoj sceni posve smireno upozoravaju da je bespredmetna rasprava o tomu je li taj pozdrav dopušten ili ne, s obzirom na to da je on dio registriranoga i od pravnoga sustava odobrenoga identiteta jedne postrojbe, dakle potpuno legalan, no to ne sprječava zapjenjene i narogušene samoprozvane stražare ideološke čistoće u RH da pokušavaju ognjem i mačem zatrti taj pozdrav.

Njihov izgovor da je to isključivo pozdrav iz NDH i iz ustaškoga pokreta, vrlo je proziran paravan ispod kojega pokušavaju sakriti svoju jugonostalgiju, mržnju prema samostalnoj hrvatskoj državi i nemirenje s briljantnom pobjedom Hrvatske vojske nad jugoslavenskom narodnom armijom i paravojnim četničkim skupinama. Permanentna difamacijska kampanja i spremnost da se skandalizira čitava država kad gdje vide napisan taj pozdrav ili kad god čuju njegovo izvikivanje, spremnost da se alarmira čitava međunarodna zajednica i da se Hrvatsku zbog toga prikazuje fašističkom državom, glavno je obilježje nekih javnih dužnosnika u Republici Hrvatskoj, neovisno o njihovim dužnostima i poslovima. Bili oni povjesničari, pravobranitelji, gradonačelnici, filolozi, oni su ujedinjeni u tom neproglašenome pokretu protiv „ustašluka u Republici Hrvatskoj“, a kad i nemaju apsolutno nikakav dokaz za svoje objede, uvijek im dobro dođe ako netko zapjeva ili ispiše na zidu ili majici pozdrav *Za Dom spremni*. S obzirom na to da se ti likovi do sada nisu pobunili protiv pozdrava i simbola pod kojima je razarana, okupirana i ubijana Hrvatska 90-ih, štoviše na svakome ih koraku rehabilitiraju, onda zapravo nema nikakve dvojbe kojemu oni intimno političko-ideološko-svjetonazorske sustavu pripadaju. To je jugosrpski, pa i velikosrpski i četnički sustav vrijednosti.

Bio ili ne bio isključivo ustaški ili stari hrvatski znamen, *Za Dom spremni* obnovljen je početkom 90-ih kao jedan od oblika otpora velikosrpskoj agresiji. Imao je mobilizirajući učinak među hrvatskom mladosti koja je dragovoljno išla u obranu Domovine. Tada nikomu nije smetao. Nitko se nije bunio kad je glazbenik i branitelj Marko Perković Thompson počeo svoju legendarnu pjesmu „Bojna Čavoglave“ s tim pozdravom. Tuđmanova sjajna ideja i praksa pomirbe uključila je postrojbe HOS-a u sustav Hrvatske vojske, a time i njihove insignije. HOS-ov znamen *Za Dom spremni* prihvatile su i ostale postrojbe Hrvatske vojske, prihvaćen je praktički plebiscitarno bez dekreta i propisa. Nitko u toj uporabi nije svih tih godina uopće vidio bilo kakav znak rehabilitacije ustaškoga pokreta. Tek nakon 2000. godine i dolaska tzv. trećejanuarske vlasti, ruši se nasilno jedan sustav vrijednosti i uspostavlja drugi, jugokomunistički. Sama činjenica da se i nakon te godine HDZ vraćao na vlast, nije imala bitnoga utjecaja na smjenu sustava vrijednosti jer HDZ se mijenjao i prilagođavao ljevičarskom i jugosrpskom pogledu na povijest i politiku. Najzadrtiji jugonostalgici i petokolonaši u Hrvatskoj osvajali su mic po mic prostor u javnome djelovanju, shvativši da je hrvatska država krhka, iznurena i razorena izvana i iznutra i da su poljuljani svi mehanizmi uspostavljeni 90-ih da ju štite i brane od velikosrpskih provokacija i napada. Zato danas imamo potpuno osokoljene neprijatelje Republike Hrvatske koji koračaju kroz institucije i ruše zadnje ostatke Tuđmanova suverenizma i identiteta, vrijednosti na kojima je izborna slobodna i samostalna hrvatska država. Zato traje nesmiljeni rat protiv pozdrava *Za Dom spremni*, pri čemu njihovo podsjećanje ta je to ustaški relikv, ima tendenciju prikriti stvarne motive, a to je ozloglasiti obranu Domovine u Domovinskoj ratu pod tim pozdravom. Drugim riječima, i obranu Vukovara pod HOS-ovim poklicem proglasit će zločinačkom, a samim time i amnestirati agresorsku Srbiju od svih zala koje je počinila.

Velik je broj jahača velikosrpske apokalipse u Hrvatskoj. Ovdje ćemo izdvojiti pet imena koja posebno marno u posljednje vrijeme, kao da im je to jedna vrsta *core businessa*, izgaraju u borbi za zabranu pozdrava *Za Dom spremni*. Promatrajući ih, možemo se tek upitati što im je Hrvatska toliko skrivila da ju toliko neskriveno mrze.

U maniri partijske komesarice, kompulzivno reži na sve hrvatsko

LORA VIDOVIĆ pučka je pravobraniteljica. Svoju misiju obrane puka shvatila je kao da je u misiji iskorjenjivanja nacionalizma u Hrvata i posebice pozdrava *Za Dom spremni*. Ona djeluje kao partijska komesarica koja živi u 1945. godini, a ne duboko u 21. stoljeću pa reži na sve hrvatsko oko sebe. Prije par mjeseci napisala je posebno i skandalozno izvješće o poplavi fašizma u Hrvatskoj izmišljajući i krivotvoreći činjenice. Lora Vidović SDP-ov je kadar na dužnosti pučke pravobraniteljica. Ona je pravnica, o povijesti nema blage veze, ali ju to nije spriječilo da u formi izvješća napiše kvazipovijesni traktat. Kada bi Hrvatska imala zaštitni sustav i službe te politiku koja brani nacionalne interese i povijesnu istinu,

istoga dana smijenila bi pučku pravobraniteljicu Loru Vidović. Nije joj, dakako, falila ni dlaka s glave pa je, ohrabrena, ovih dana, nakon što je glazbenik Marko Perković Thompson, na svome facebook profilu pozdravio svoje fanove sa „starim pozdravom pod kojim je branjena 90-ih domovina“, ogorčeno javno prozvala MUP pitajući ga što je poduzeo protiv Marka Perkovića Thompsona. To je znak da je gospođa Lora Vidović opterećena antihrvatskom histerijom i da je njezina potreba za obračunom sada već pomalo kompulzivna, što jest poremećaj. Poznato je da je nezakonito primljena na dužnost pučke pravobraniteljice jer nije imala dovoljno traženoga radnog iskustva na propisanim poslovima, činjenica da je u prijavi prešutjela da ima djecu kakao bi prikrila činjenicu da je bila na porođiljnome dopustu, odnosno da nema potreban broj godina na poslu koji je natječaj propisivao, dovoljno kazuje o razini njezina morala. Kada se jedna tako povijesno neobrazovana osoba usuđuje terorizirati čitavu Hrvatsku svojim neprebolnim nostalgijama, onda nije problem u njoj, nego u sustavu vlasti koji je ne pošalje da bol boluje u tišini svoga doma.

Samo mrtva Hrvatska Pupovcu je dobra Hrvatska!

MILORAD PUPOVAC predsjednik je srpske stranke SDSS, SNV-a i općenito se percipira kao čelnik srpske nacionalne manjine, saborski zastupnik i kao „drugo oko u glavi“ vladajuće hrvatsko-srpske koalicije kojoj je na čelu predsjednik HDZ-a i Vlade Andrej Plenković. Histerija protiv pozdrava *Za Dom spremni* korespondira upravo od doba kada mu je magistar Plenković, mimo ikakve izborne logike i mimo ikakve etičke ili političke podloge, dao status drugoga stupa ove vlasti te ga praktički stavio iznad zakona. Pupovcu možete danas otkriti bilo što, možete podsjećati na njegove bezakonje i djelovanje protiv Hrvatske, ali to apsolutno ne proizvodi nikakve posljedice. On je taj koji odlučuje o sudbinama drugih, a ne odlučuju drugi o njemu. Koristi se svojom pozicijom da bi rehabilitirao velikosrpski šovinizam, što psihopatski anacionalnome Plenkoviću ne smeta. Pupi je eksponent Beograda u Hrvatskoj, naravno na unosnoj hrvatskoj plaći, i to odavno i ne skriva. Svako malo odlazi Aleksandru Vučiću po savjete, a u Zagrebu organizira nekoliko puta godišnje velikosrpske provokacije. Čim osjeti da će netko nešto prigovoriti, on čitavu Hrvatsku poklopi s *neokajanim grijehom pozdrava Za Dom spremni* i Jasenovcem. Ne dopušta nikakva propitkivanja ni nove spoznaje o Jasenovcu do kojih dolaze hrvatski istraživači. Kaže da nema nikakve razlike između pozdrava *Za Dom spremni* u doba NDH i istoga pozdrava u doba Domovinskome ratu. To nam je i posve jasno svaka Hrvatska za njega i politiku iz koje izvire je fašistička. Samo mrtva Hrvatska njemu je dobra Hrvatska. O Domovinskom ratu govori jedino kao o agresiji Hrvatske na Srbe, ne spominje uopće ono što mu je prethodilo. Nema apsolutno nikakva osjećaja stida ili kajanja zbog laži i grijeha činjenja ili propusta na štetu Hrvatske. Sve to omogućio mu je Andrej Plenković. Zahvaljujući Plenkovićevoj potpori, nastojanje Pupovca da se ukloni spomen-ploča jedanaestorici poginulih HOS-ovaca u Jasenovcu urodilo je plodom, zahvaljujući toj potpori štite se četnički spomenici ubojicama hrvatskih

branitelja u Hrvatskoj i, dakako, vodi se neprekidna borba protiv pozdrava *Za Dom spremni* iz Pupovčeva epicentra velikosrpstva u Zagrebu. I, da, sve to o trošku nevoljnoga hrvatskoga puka.

Miletić je etnički Hrvat s evidentnim mazohističkim poremećajem pa ugošćuje četničke pjevače, a zabranjuje Thompsona

Boris MILETIĆ gradonačelnik je Pule i predsjednik Istarskoga demokratskog sabora. Premda je samo gradonačelnik ili samo čelnik jedne regionalne političke stranke, svi njegovi nastupi u znaku su ideološke ostrašćenosti protiv „hrvatskoga nacionalizma i fašizma“. Njemu ja važnije upozoriti na pozdrav *Za Dom spremni*, koji je, po njemu, jasno fašistički i ustaški, nego odgovoriti na pitanje o odgovornosti za bankrot Uljanika i evidentnu višedecetljetnu enormnu pljačku u kojoj sudjeluje i lokalna istarska garnitura, a ona je oduvijek bila IDS-ova. Važniji mu je problem navodnoga fašizma nego pošast droge koja se u Puli ne valja samo ulicama nego i institucijama. Boris Miletić etnički je Hrvat s evidentnim poremećajem mazohističkoga etničkoga tipa. Obitelj mu je podrijetlom iz Hercegovine. Otac je bio izrazito jugoslavenski orijentiran kadar, a postoji legenda da je 90-ih iz zrakoplova puštao letke s UJDI-jevim porukama. Jedan brat Borisa Miletića u Zadru je zaposlen kao konzervator, ovlašten da daje rješenja za otvaranje poslovnih prostora u zaštićenoj gradskoj jezgri. Rano su ostali bez majke. Boris je ostao u Puli gdje zabranjuje nastup domoljubnome pjevaču i branitelju u Areni, Marku Perkoviću Thompsonu, a nastupe srbijanskih pjevača koji su pjevali u doba rata agresorima, četnicima, nije nikada pomišljao zabraniti, osim što je, kada je prošle godine otkriven skandal s nekim Drljačom, zamolio lokalnu srpsku zajednicu da odustanu od njegova koncerta, iako je taj narodnjak prije već pjevao u Puli. Boris Miletić otvoreno staje na stranu onih koji obilježavaju četnički ustanak u Srbu, dakle ustanak koji su 1941. organizirali lički Srbi s talijanskim fašistima, pri čemu su počinili istinski genocid nad Hrvatima toga dijela Hrvatske. Dakle Miletićev je antifašizam lažni antifašizam. Miletić otvoreno priopćenjima podupire te nastavljače četničke tradicije. Prije nekoliko godina na svom je profilu objavio sliku istarske putovnice, ali čim je promislio da čini kazneno djelo, odmah je to uklonio. Uglavnom, Boris Miletić jedan je od jahača na koji velikosrpska propaganda itekako računa i ima ga na usluzi.

Dr. Krausu, zatucanome sinu Stepinčeva tužitelja, ne trnu zubi zato što mu je otac jeo kiselo grožđe

Dr. OGNJEN KRAUS predsjednik je Koordinacije židovskih općina. Svaki svoj javni nastup, posebice na komemoracijama ili prigodom posjeta Jasenovcu, koristi za upućivanje vrlo otrovnih strjelica na račun Hrvatske u kojoj se, po njemu događa, *revival* fašizma. Kraus poput ostalih ovdje nabrojanih, ali i stotina drugih nespomenutih jahača velikosrpske apokalipse, *a priori* odbacuje sve alternativne

pogleda na Jasenovac i na pozdrav *Za Dom spremni*, sve osim onih koje je „utvrdila“ jugosrpska historiografija. Dakle on falsifikatorima povijesti proglašava redatelja Jakova Sedlara, istraživače Igora Vukića i Romana Leljaka, autore koji su nedvojbeno otkrili nove dokumente i svjedoke koji bacaju novo svjetlo na razdoblja Drugog svjetskog rata i NDH. Pritom, dr. Kraus i skupina mu istomišljenika koristi se tipičnim alogičkim pristupom *ad hominem*. Dakako, to se događa jer je nemoćan odgovoriti *ad rem*. Kad nemaju protuargumente na rezultate istraživanja trojice spomenutih istraživača, ali i drugih istinoljubivih publicista, onda Kraus i ostali s lakoćom, ali bez ikakvih moralnih dvojba, potonu u intelektualno poniženje. Ovaj čelnik koordinacije židovskih općina selektivno čita hrvatski Ustav pa tvrdi: 'U državi Ustav mora biti iznad svega, a u Ustavu piše da je pozdrav 'Za Dom spremni' zabranjen'. To, naravno, nigdje na piše u Ustavu, čak ni u aluzijama, a ako već čita Ustav, zašto ne pročita i rečenicu o povijesnom odbacivanju komunizma, a dosljedno tomu i simbola tog režima, zvijezde petokrake. Kraus kaže da je u Hrvatskoj na djelu revizija prošlosti i izjednačavanje Jugoslavije i NDH, što je po njemu nedopustivo 'jer je NDH bila zločinačka država čiji su rasni zakoni omogućili gotovo u cijelosti eliminaciju Židova iz Hrvatske, a pobijen je i velik broj Srba, Roma i Hrvata antifašista'. Govori, dakle, napamet, ali to je i logično za odavno mentalno zatočenoga i indoktriniranoga sina tužitelja koji je pripremao optužnicu protiv kardinala Stepinca. Da, Krausov otac omraženi je Stepinčev tužitelj, jedan od tužitelja. Pitanje je, ako ćemo slijediti nedavno izrečenu poruku kardinala Bozanića ispred zagrebačke prvostolnice da bi otprilike i sinovima trebali trnuti zubi ako su im očevi jeli kiselo grožđe, ima li dr. Ognjen Kraus, jedan od vodećih jahača velikosrpske apokalipse u Hrvatskoj, ikakvo moralno pravo ocjenjivati i ucjenjivati Hrvatsku.

Klasić klaun koji pleše na velikosrpskome podiju i opravdava Titove masovne zločine nad Hrvatima

HRVOJE KLASIĆ povjesničar je s Filozofskoga fakulteta u Zagrebu. Najvatreniji je branitelj zločinačkoga jugokomunističkoga Titova krvavoga režima i propale države. Nedostatke pa i zločine toga režima, doduše, priznaje, ali uvijek traži alibije. Rijetki su javni ljudi s toliko bezosjećajnosti prema masovnim egzekucijama vlastita naroda koje je provodio Titov režim. Klasića je razotkrio splitski povjesničar Stjepan Lozo rekavši da je klaun koji pleše na velikosrpskom podiju, a da toga očito ni sam nije svjestan. Klasić nema gotovo ni jedan ozbiljan rad, ni jednu jedinu objavljenu knjigu o razdoblju Drugoga svjetskog rata, pa ipak svakodnevno s novinskih stupaca i s televizijskih ekrana nastupa „meritorno“ o tom razdoblju, pri čemu papagajski ponavlja teze velikosrpske historiografije o NDH i Hrvatskoj uopće. Omiljeni je gost u Srbiji. Kako je Klasić uopće postao doktor povijesti, s obzirom na to da ima um zarobljen u velikosrpskim dogmama, teško je objasniti, ali još teže je objašnjivo kako takav falsifikator može biti na državnom sveučilištu. Klasić je tip povjesničara, mahom pomazanih, kao što su Goldstein, Jakovina, Markovina, s kojima nije moguć ni znanstveni ni

zdravorazumski dijalog. U svom bjesnilu na revizioniste, on zapravo ne priznaje nove spoznaje ni o Jasenovcu ni o karakteru NDH. Omiljen je među članovima Pupovčeve skupine u Hrvatskoj koja ga nagrađuje za pamfletski rad koji objektivno ide u prilog velikosrpskoj politici. Klasić nikada nije otkrio ni jedan relevantan dokument ili podatak o razdoblju u povijesti o kojemu priča, ali dijeli lekcije svima. Ne priznaje pozdrav *Za Dom spremni* čak ni u kontekstu HOS-ovih postrojba u Domovinske ratu. Njemu je to ekvivalent nacističkoga pozdrava “Sieg heil” koji Nijemci kažnjavaju novčanom globom i višegodišnjom zatvorskom kaznom pa tako sugerira i Hrvatskoj ponašanje u pogledu pozdrava *Za Dom spremni*. Hrvoje Klasić je jahač velikosrpske apokalipse, čovjek čiji život i rad, na sramotu hrvatskoga naroda, ne vrijedi ni pišljiva boba.

Hrvatski tjednik, 7. ožujka 2019.

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.

PREDSJEDNICA I 'LIAM SHI!'

(Govor na predstavljanju Smeta im Thompson, HOS, ZDS,...)

*Dragoj Mireli Pavić,
Njen pridragi akademik*

Zahvaljujem se svima što ste došli na prvo predstavljanje knjige PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI' i ponovljeno predstavljanje knjige MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET, kao i HVIDRI Zagreb što je omogućila predstavljanje. Posebna zahvalnost i predstavljateljima Stjepanu Razumu, Marku Ljubiću i Davorinu Karačiću, kao i Branku Hrkaču koji je napravio korice i za ove 'nepodobne' knjige.

Dvije su knjige pa sam predstavljanje nazvao Krivi su im Thompson, HOS, ZDS,... Ali nije ni to pomoglo. Ono o čemu se piše u tim knjigama, vjerojatno i sam autor, nisu odavno podobni pa predstavljanje ne najavljuju ni domoljubni portali. Koliko znam ovo predstavljanje su najavili portali dragovoljac.com i hrvatskonebo.org.

Poznato je da su neke srpske i židovske organizacije tražile zabranu predstavljanja knjige Razotkrivena Jasenovačka laž, čiji smo autori dr. Razum i ja, ali izgleda da su neki hrvatski portali to shvatili kao poziv na zabranu predstavljanja svih mojih knjiga, pa se nisu proslavili ni s najavom nedavnog predstavljanja četvrte knjige o generalu Praljku. Ili samo nije dobro u predizbornim vremenima podsjećati na povezanost napada na Thompsona i Predsjedničinih izjava o ZDS.

Srećom samocenzure nema u „Hrvatskom tjedniku, pa oni u današnjem broju donose najavu predstavljanja uz komentar: *“Knjiga Predsjednica i ‘za dom spremni’ donijela je još jedan autorov polemički prikaz zloćudnog tumora (ili možda metastaze) u hrvatskoj društvenoj zbilji, koji bi se mogao podvesti pod jedan skupni pojam “protuhrvatska politika” ili točnije “veleizdajnička politika na štetu Hrvatske”, stoji među ostalim u predgovoru nove Pečarićeve knjige koji potpisuje Josip Stjepandić.*

A očekivao sam reagiranje na moj naziv predstavljanja tipa:

Čemu takav naziv? Pa svima je jasno da njima smeta neovisna Hrvatska.

Neovisna Hrvatska. Pa da, takva Hrvatska se uvijek nazivala i naziva se Ustaška Hrvatska. Možda je puno bolje ne davati prostor tako nečemu u vrijeme kada imamo Srpsku Hrvatsku na čelu s Pupovcem i Plenkovićem ili kako su nam to lijepo prikazali u Kaštelima: Plenković pleše kako Pupovac svira.

Vjerovali smo da je Predsjednica RH bliža ideji suverene hrvatske države. Jasno vam je da je nedavno odricanje Predsjednice od 'Za Dom spremni' zapravo bilo odricanje od suverenizma i priklanjanje Plenkoviću koji pleše. Istina, po Plenkoviću je „HDZ glede suverenizma jači od bilo koje druge stranke u RH“. Možemo se i složiti s njim jer očito čovjek misli na srpsko-hrvatski suverenizam. Bilo kako bilo, tj. je li se Predsjednica odrekla suverenizma ili se priklonila Plenkovićevom srpsko-hrvatskom suverenizmu u naslovu je moje knjige pa sam prvi poziv na ovo predstavljanje poslao njoj (26. 3. 2019.):

Poštovana gđo Predsjednice RH,

Pozivam Vas na predstavljanje mojih knjiga koje se odnose i na Vas. Naime prva je nastala povodom Vaših novih istupa o pozdravu Za Dom spremni. U drugoj ima tekstova oko uspjeha naših nogometaša, ali i o međunarodnoj matematičkoj konferenciji povodom mog 70.-og rođendana (bili ste neuspješno pozvani biti pokroviteljem), kada su kolege iz svijeta o meni govorili kao o "kralju nejednakosti":

KRIVI SU IM THOMPSON, HOS, ZDS...

(...)

S poštovanjem,

dr.sc. Josip Pečarić

Redoviti član HAZU

izvanjski član DANU

Naravno, nisam ni očekivao da će se Predsjednica odazvati pozivu.

Zapravo ovo predstavljanje je u čast jedne druge dame. Vjerujem da ste svi vidjeli obavijest u Hrvatskom tjedniku prije dva tjedna: *Potreseni smo i tužni VJERUJEMO U BOGA, U LIJEČNIKE I U NAŠU MIRELU*, povodom teške bolesti njihove omiljene kolumnistice Mirele Pavić koja je petnaest godina pisala tjednu satiričnu kolumnu 'Plašikracija' i nije preskočila ni jedan jedini tjedan.

Poslije Peticije ZDS ona je te svoje kolumne završavala sa ZDS na kineskom: LIAM SHI! Zato sam i ovaj govor naslovio prema naslovu prve knjige koju predstavljamo, ali na Mirelin način; PREDSJEDNICA I 'LIAM SHI!'. A i posvetio sam joj ga kao njen pridragi akademik, kako me je znala nazivati u tim svojim kolumnama. Tako je i nedavno (14. veljače 2019.) povodom ponude hrvatskog iseljenika, mog Bokelja Marka Franovića MILIJUN KUNA onome tko 'opovrgne rezultate istraživanja Leljaka, Vukića, Pečarića, Razuma, Jurčevića i drugih' o radnom logoru Jasenovac, Mirela napisala::

Da se Irinej smiri i 'usredotoči', mala bi mu ponudila i onizi milijun ustašića nagrade što ih je vrlo pametno ponudila naš iseljenik onome ko konačno iskopa kosti i dokaže kakvo je stanje pod 'cvetkom zanovetkom'. Pitan se bi li ih u halju spremija, ih! Kad već ne more pročitati g. Vukić, ni prof. Razum, ni pridragi akademik. A ko će t'lika slova čitati, majketi.

Danas mi javljaju iz Hrvatskog tjednika:

Zadnja informacija je da ide nabolje... budna... bez cijevi u ustima... pod medikamentima... doktori su zadovoljni, ako se ovako nastavi mogla bi put zadarske bolnice pa na terapiju u Krapinske Toplice...

mi zaista vjerujemo da će sve biti dobro uz Božju pomoć.

Vjerujemo i svi mi!

Na neki način ovo predstavljanje je najavio Zvonimir Hodak u ovojjednoj kolumni komentirajući pisanje Jurice Pavičića:

Naslov njegovih "Vijesti iz Liliputa" je pomalo ofucan. Naslov članka je "Sveučilište za fake news". Kaže drug komesar Jure: "U normalnim okolnostima, sveučilište bi trebalo biti institucija koja će ljudima objasniti da zemlja ipak nije ravna, da je cijepljenje civilizacijska dobrobit, a da ZDS nije postojao do 1941.g. Po onoj poznatoj LAŽ JE NAJVIŠE POMOGLA SRBIMA U POVIJESTI eto doznajemo da ni ZDS nije postojao prije 1941. Zapravo dirljivo je vidjeti kako Pavičić u praksi provodi naputak koji je Plenković dao svojoj poznatoj komisiji: "Hrvatska mora tražiti konsenzus i odrediti se prema pitanju prošlosti, totalitarnih režima 20. stoljeća, jasno osuditi režim između 1941. i 1945 godine, dakle ustaški režim tijekom kojeg su počinjeni brojni zločini, ali isto tako na trezven način analizirati sve ono što se dogodilo nakon 1945. godine".

<https://www.slobodnadalmacija.hr/novosti/hrvatska/clanak/id/465470/plenkovic-povjerenstvo-za-suocavanje-s-prosloscu-krajem-veljace-trebamo-osuditi-ustaski-rezim-i-analizirati-sto-se-dogaalo-nakon-1945>

Komisija je poslušala srpsko-hrvatsku vlast. Simbol s kojim je branjen Vukovar je nepodoban, a simboli pod koji je rušen je podoban.

U knjizi je dan i početak moje polemike oko ZDS iz 1932.godine. Međutim, vama će sigurno biti zanimljivije vidjeti kako je to dalje komentirao Hodak:

„No, Sveučilište u Zagrebu aktivno je sudjelovalo u fabricaciji političke, strukovne, historiografske i meritokratske laži. Počasni doktorat Milanu Bandiću nastavak je tog smjera". Kad bi se našem partizanu Juri barem jednom omaklo da napiše nešto što nije tako izrazito obojeno kričavom, drečecom crvenom bojom. On naravno spada u prvi ešalon ofucanih, umornih i depresivnih boraca protiv ZDS. Moramo ga shvatiti, ali ne i žaliti. Čovjek se sizifovski bori protiv nečega što je u ovoj zemlji već davno pobijedilo. Pozdrav je to kojim se grmjelo na Kninskoj tvrđavi 5. kolovoza ljeta Gospodnjeg 1995.g. Jure ne može iz glave otjerati staru, žilavu pticu KOS. Ona kljuca li kljuca.

Pred par tjedana objavio sam faksimil dopisa dvojice domobrana koji žive u SAD-u. Da se ne ponavljam, pismo završava sa ZDS, a pismo je s početka 1936.g. U vrijeme dok se tek spremao pakt između Staljina i Hitlera (koji je potpisan 1939.g. u Moskvi). Tada su Pavelićevi izgledi da ga Mussolini instalira u Zagrebu bili isto tako realni koliko je realan progon ZDS iz memorije i vokabulara onih koji su ovu Hrvatsku izborili u Domovinskom ratu. Pet godina prije nego je Slavko Kvaternik proglasio NDH, hrvatski domobranci su pozdravljali našoj orijuni mrskim ZDS. U nečem se moram, iako teška srca, složiti s komesarom Jurom: "Sveučilište u Zagrebu aktivno je sudjelovalo u fabricaciji političke, strukovne, historiografske i meritokratske laži". Pa naravno Jure, to je sveučilište dalo počasni doktorat bravaru ili šloseru Brozu, ratnom zločincu sa 570.000 ubijenih na duši. Sjetite se Milana Kangrge i njegovog prijatelja "filozofa" Vojislava Šešelja koji je devet godina bio član Hrvatskog filozofskog društva zajedno s Gajom Petrovićem, Žarkom Puhovskim, Rudijem Supekom...

Te historiografske laži i danas se bez skrupula plasiraju. Što drugo rade "istoričari" poput Klasića, Jakovine, Markovine, Perice, Goldsteina....“

<https://direktno.hr/kolumne/tko-ce-ove-godine-dobiti-nobelovu-nagradu-mirotvorstvovog-hrvatska-radnicka-klasa-151506/>

Slično Hodaku i Franoviću Josip Horvat piše („Neprihvatljiv je napad dr. Jareba na akademika Pečarića“, Hrvatski tjednik, 28. ožujka 2019.):

Dragi domoljubi, ne možemo se osloniti samo na „povjesničare po struci“. Nama Hrvatima potrebni su gospoda Pečarić, Razum, Vukić, Leljak, Jurčević i drugi vrijedni ljudi. Ne dajmo se obeshrabriti, idemo dalje do istine.

Ali zaboravimo i to da je ZDS bio poznat i kao domobranski pozdrav tridesetih godina prošlog stoljeća i da je nastao kao antifašistički pozdrav. Neka su u pravu Plenković, Pupovac, Pavičić. Doista je ZDS bio ustaški pozdrav prve godine uspostave NDH. Svo vrijeme je i tada bio domoljubni pozdrav prihvaćen od naroda o čemu piše i 95.-o godišnji Lojzo Buturac („U pravu je matematičar, a ne povjesničar, budimo kao i do sada – za dom spremni“, Hrvatski tjednik, 28. ožujka 2019.):

A evo ponekih sjećanja i iz ratnih godina, iz vremena NDH. Među nama ondašnjim ratnim požeškim gimnazijalcima bio je uobičajen naš hrvatski rodoljubni pozdrav „Za dom spremni“. Ali smo pravili veliku razliku između vojnoga ili nekoga službenog pozdrava „Za poglavnika i dom spremni“. Među nama gimnazijalcima bio je i pokoji pravoslavac, pa i jedan Židov, Branko Horvat, pa smo se svi pozdravljali našim rodoljubnim pozdravom ZDS. Šteta je što mi kolega Branko nije više živ pa da potvrdi ovu istinu.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/15665-u-pravu-je-matematicar-a-ne-povjesnicar-budimo-kao-i-do-sada-za-dom-spremni>

Njihov 'dokaz' da se radi o ustaškom pozdravu je to što se koristio i u državnim dokumentima ND Hrvatske. Koristila se i kuna, pjevala himna. Domoljubni Hrvati se takvim 'argumentima' obično rugaju. Pa i u navedenom tekstu naša Mirela naziva njima omiljene kune ustašicama. A zapravo ti njihovi 'argumenti' su zapravo samo potvrda da im je svaka neovisna hrvatska država ustaška država, pa, umjesto da se u vrijeme ND Hrvatske bili protiv režima, oni su bili protiv hrvatske države. Zato im je i ova danas bila – ili još uvijek jest – Tuđmanova ustaška država. Svugdje vide ustaše samo da država uistinu ne bi bila hrvatska država!

Na kraju spomenimo i da su u obje knjige dani tekstovi o Vatrenima i Thompsonu. Vjerojatno nije zgodno podsjećati Hrvate koliko je Vatrenima značio Thompson i koliko je strah bio u Vlastima od njegovog ZDS u trenutcima kada se cijeli svijet divio hrvatskom narodu zbog njegova ponosa i ljubavi prema svojoj domovini (naslov u novoj knjizi je: JE LI THOMPSON ISKOMPLEKSIRAO PLENKOVIĆA?).

HVALA!

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/15727-predsjednica-i-liam-shi>

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZADOM SPREMNI'“

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim što ste došli na ovo predstavljanje. Zapravo su ga najavila tri portala i „Bujica“. Meni nije jednostavno dobiti ni prostor za predstavljanje pa se zahvaljujem HVIDR-i grada Zagreba što nam je omogućilo i ovo predstavljanje. Zahvaljujem se i sjajnim predstavljateljima sve redom članovima HAZUDD-a: admiralu Davoru Domazetu Loši, predsjedniku dr. sc. Josipu Stjepandiću, i potpredsjedniku prof. dr. sc. Josipu Jurčeviću. Posebna zahvalnost i Branku Hrkaču na lijepim koricama. Voditelj je trebao biti g. Velimir Bujanac, ali je danas imao neke manje probleme pa nije mogao nastupiti. A on je napravio u svojoj emisiji sjajnu reklamu za ovo predstavljanje, pa zaslužuje našu zahvalu.

Zapravo se već počinjem plašiti samoga sebe, tj. kada planiram s ovakvim predstavljanjima napraviti nekakvo iznenađenje. Ovaj put nije bili knjiga nego je iznenađenje trebala biti pjesma. Naime članica HAZUDD-a Marija Dubravac iz Brisbane-a povodom ovog predstavljanja napisala je pjesmu Josipu Šimuniću. Joe ju je trebao prvi put čuti danas, ali ništa od toga jer je i on spriječen biti tu s nama. Tako ćete Vi prije njega čuti pjesmu gđe Dubravac:

JOSIPU ŠIMUNIĆU

Ti si baklja što sjaji sred mraka –
 Čuvar Doma u danima jada.
 Izdanak si hrvatskih predaka,
 Odan Rodu i prije i sada.
 Zalud' vjetar tuče sa svih strana,
 Nije tvrdoj naškodilo stijeni.
 Slavnog roda ostao si grana,
 Stoljetni su tvoji kamen-geni.
 Koga mati fojnička porodi,
 Tko je s mlijekom siso domoljublje,
 Taj će palit krjesove slobodi
 I grmjeti ko nebeske trublje:
 'Za Dooom! Za Dooom! Ja sam nesalomljiv,
 Ideali moji ne umiru!
 Dok je duše i hrvatskog srca,
 Ja ostajem vjeran Zvonimiru!"

(rujan 2019.)

Prenosim i pozdrave gđe Dubravac našem Joe-u.

Prije dva tjedna u Zrinu biskup dr. Vlado Košić je po tko zna koji put upozorio „kako još uvijek nemamo svoju vlast koja bi štitila naš narod“.

<https://narod.hr/hrvatska/biskup-kosic-za-narod-hr-moze-se-reci-da-su-genocid-nad-katolicnim-stanovnicima-zrina-pocinile-partizansko-cetnicke-snage>

Znamo kako su slično govorili i neki veliki hrvatski književnici. Petar Šegedin se zgrozio nad spoznajom koliko mnogo ima ljudi u Hrvatskoj koji „tako strasno mrze svoj narod“, a Matoš je tvrdio kako Hrvati imaju više izdajica od svih europskih naroda zajedno.

Biskupova tvrdnja ima posebnu težinu jer se odnosi na vlast u državi hrvatskog naroda, državi koja je nastala zahvaljujući veličanstvenoj pobjedi hrvatskih branitelja – pobjedi nad fašističkim agresorom.

A biskupova izjava je blaga. Kamo sreće da vlast samo ne štiti svoj narod.

A narod treba zaštititi i od mnogih medija. O njihovom protuhrvatskom ponašanju možete iz tjedan u tjedan čitati npr. u kolumnama Zvonimira Hodaka, koji je bio Šimunićev odvjetnik.

Ali da se ne radi samo o zaštiti već i o proganjanju ljudi kojima je hrvatski nacionalni interes svetinja najbolje se vidi na svemu što se događa oko usklika „Za Dom spremni“.

Posljednja presuda – ona u Sisku – zapravo pokazuje kako vlasti u RH me poštuju državu u kojoj vladaju:

Pozdrav Za dom spremni, kao znak HOS-a, službeni je i legalni znak, stoga majice s legalnim znakovljem HOS-a nisu zabranjene. Majica HOS-a jednaka je kao i svaka druga majica bilo koje druge brigade Hrvatske vojske ili neke druge ratne postrojbe iz Domovinskog rata. Znakovlje HOS-a formalno je verificirano i u Ministarstvu obrane prošlo je odgovarajuću pravnu proceduru te kao takvo predstavlja obilježje sastavnoga dijela Hrvatske vojske, a koji znak je službeno registriran i predstavlja izraz volje i legaliteta vlasti Republike Hrvatske (podcrtao JP)..

<https://narod.hr/hrvatska/sud-u-sisku-presudio-za-dom-spremni-legalni-je-i-sluzbeni-znak-ratne-postrojbe-koji-je-izraz-volje-i-legaliteta-vlasti-rh>

S druge strane ova knjiga je zapravo reagiranje na prethodnu osudu „Bojne Čavoglave“ – legendarne pjesme iz Domovinskog rata.

Hodak piše da ni takve sramotne presude ne mogu uvjeriti hrvatski narod da su važniji srpski interesi od hrvatskih, kako im vlast sugerira napadima na ZDS:

Po narudžbi RTL-a rađena je anketa da li građani podržavaju rješenje Visokog prekršajnog suda o kažnjavanju pozdrava ZDS. Njihov rezultat je da 48 posto građana ne podržava. S obzirom na općepoznato ljevičarenje RTL-a još uvijek nisu uspjeli isforsirati ni 50 posto. Više sam puta pisao da nema zakonske podloga za tu zabranu. Ne postoji ni jedan pozitivni zakonski propis u kaznenopravnoj sferi koji taj pozdrav zabranjuje. Nedavno je taj moj stav u lijevoj Slobodnoj Dalmaciji podržala i odvjetnica Vesna Alaburić, stručnjakinja za medijsko pravo. No kako imamo pravosuđe s posebnim potrebama "psi laju, a karavana prolazi". Zahvaljujući hrvatskim Jugoslavenima ZDS će ostati vječna kost u grlu grlatih ljevičara među kojima upravo briljiraju profesori povijesti na našim fakultetima kao Jakovina, Klasić, Markovina, Budak, Perica...

<https://direktno.hr/kolumne/zasto-duhacek-i-njemu-slicni-ne-mrze-hrvatsku-utisini-svoga-doma-167753/>

S druge strane ta presuda je došla poslije napada na „Bojnu Čavoglave“ predsjednika države koja je izvršila fašističku agresiju na Hrvatsku Aleksandra Vučića, pa su se srpske sluge i sami Srbi u RH ohrabрили i potvrdili ono o čemu odavno pišem: NJIMA JE ISTO I 'ZA DOM' i 'ZA DOM SPREMNI'. Dakle, nikad nisu nedvosmislenije potvrdili da je nebitno što su koristili ustaše ili nisu, već poruka da postoje ljudi koji su spremni za Hrvatsku i dalje dati svoje živote.

Vidjet ćete u ovoj knjizi kako smo na to upozoravali odmah kada su počeli napadi na Josipa Šimunića, tj. upozoravali smo da kad Srbe upozoravaju kako je u fašističkoj agresiji na Hrvatsku korišten pozdrav s raširena tri prsta, srpski povjesničari su samo konstatirali kako je to prirodni razvoj njihovog pozdrava s tri skupljena prsta. Svaka budala zna da je značenje pozdrava ZA DOM i ZA DOM SPREMNI isto, ali hrvatskim „istoričarima“, mnogim političarima i dr. to ništa ne znači. Ipak im je gazda Vučić, zar ne? Zato je presuda kojoj je za cilj bila osuda „Bojne Čavoglave“, dakle budnice koja je ledila krv u žilama fašističkih agresora, a očito i mnogima danas, meni mnogo važnija jer pokazuje da im je cilj sam prastari uzvik ZA DOM, a ne smeta im pozdrav iz vremena fašističke agresije na Hrvatsku u Domovinskom ratu. Osuđujući „Bojnu Čavoglave“ osudili su sami sebe!

Zapravo obje presude i ona osuđujuća i ona oslobađajuća samo potvrđuju ono na što upozoravaju mnogi domoljubni kolumnisti: U Hrvatskoj mnogi i na vlasti i u oporbi i u medijima samo sprovode velikosrpski Memorandum SANU 2. Na svemu što se događalo oko pozdrava ZDS to je tako očito, ali svi mi trebamo uvijek imati u pameti kada nam nisu jasni postupci iz srpsko-hrvatske koalicije na vlasti (obično je nazivaju hrvatsko-srpska koalicija ali meni je draži naziv srpsko-hrvatska jer je činjenica da je u njoj glavni partner Pupovac a ne Plenković) i njihovih medija. Tada sve što rade postaje kristalno jasno!

Kako sam napisao niz knjiga o i oko ZDS, mislim da danas ne trebam o tome ništa više reći., a o Šimuniću su govorili predstavljači. Reći ću samo kako je naš Joe samo još tada pokazao ono što danas na Općoj skupštini UN-a govori Predsjednik SAD-a Donald Trump:

Budućnost ne pripada globalistima, ona pripada domoljubima. Želite li slobodu, stvarajte je u svojoj zemlji. Želite li demokraciju, čuvajte svoj suverenitet. Želite li mir, volite svoj narod.

<https://kamenjar.com/visnja-staresina-kad-je-donald-sreo-gretu-praveci-se-da-je-ne-vidi/>

Vodimo kako oni koji se bore za sve ono što nije prirodno, protiv predsjednika SAD-a, protiv čovjeka koji zastupa ovakve stavove tako bliske mnogim ljudima. Hrvatski narod zna da su i sloboda i demokracija i mir ono što želi i Joe.

Kako ga onda ne bi mrzili oni koji strasno mrze svoj narod?

Kako ga onda ne bi mrzili izdajice kojih imamo više nego svi europski narodi zajedno?

Kako ga onda ne bi mrzila i vlast koja ne štiti svoj narod?

Da, Jozo Šimunić voli svoj narod i hrvatski narod voli njega. To najbolje pokazuje pjesma članice HAZUDD-a hrvatske pjesnikinje Marije Dubravac, koja mu je posvećena, zar ne?

Hvala!

Josip Pečarić

NAPOMENA: Na youtube-u je do 14.10. 2019. bilo preko 12.000 pregleda:

<https://www.youtube.com/watch?v=w0GMW2xTg1g>

Posljednja presuda – ona u Sisku – zapravo pokazuje kako vlasti u RH me poštuju državu u kojoj vladaju:

DARIO KORDIĆ, ZAGREB, 2019.**LIJEVOM NAŠOM****TITO IMA SVOJ MAUZOLEJ U BEOGRADU, A
USKORO ĆE I DRAŽA, A TUĐMANOV SPOMENIK U
ZAGREBU SVAKI DRUGI DAN NEKI 'NAPREDNI
OMLADINAC' IŠARA****ZVONIMIR HODAK**

Ivan Plantić, profesor povijesti u osnovnoj školi u Smokvici na Korčuli, pomalo podsjeća na Pavla Korčagina. Pavle je lik iz romana "Kako se kalio čelik" kojeg je napisao Nikolaj Ostrovski. Roman se i danas pamti kao oda socijalističkom realizmu i boljševičkoj mladosti. Odavno je taj roman ispao iz školskih lektira, odbačen i prezren još od vremena "Rezolucije informbiroa" i raskida Staljina i Tita.

08.04.2019.

Ali mali zagriženi, napredni omladinac Pavle iznenada je oživio u liku i djelu Ivana Plantića, profesora povijesti na Korčuli. Ne zna se kod koga je Ivan "učio" suvremenu hrvatsku povijest. Je li to bio njegov imenjak Goldstein, ili je učio od Klasića, Jakovine, Markovine, Perice ili nekog još "naprednijeg", progresivnijeg. Ali to je u konačnici irelevantno. Relevantno je da je naš profa dobio ospice kad je jednog vedrog i sunčanog dana na zidu osnovne škole u Smokvici ugledao sliku s likom dr. Franje Tuđmana. Usprkos sunčanom danu Ivanu je pao mrak na oči. Kamo to vodi - upita se Ivan. Ravnatelj se zbunio i iznenadio. Nastavnik likovnog Frano Cebalo ima udarničke manire. Slikarski Alija Sirotanović.

Do sada je naslikao Shakesperearea, Beethovena, Luku Paljetka, Baščansku ploču i za sve je te slike ideološki cenzor Pavle Ivan Plantić dobrodušno uvijek digao palac u zrak. E, sad kad je naslikao Tuđmana, pao mu je mrak na oči. Shvatio je napokon kako je kolega Cebalo cijelo vrijeme zapravo zlorabio tu njegovu boljševičku dobrotu, blagost i spremnost da se Cebalo umjetnički "izražava". Zbog ove zadnje "provokacije" s Tuđmanom na zidu, osjetio je kako je grubo zgažena sloboda slikarskog izražavanja u školi i odlučio je da "deluje". Uplašeni ravnatelj prekrrio je odmah provokativnu sliku bijelim papirom da se đaci ne plaše bez potrebe.

Ta oprezna privremena mjera trebala je trajati dok se ravnatelj Radovanović ne uvjeri kod "odgovornih drugova" smije li prvi hrvatski predsjednik biti na zidu u školi u koju idu djeca. Razmišljalo se da se možda iznad slike stavi natpis "ne preporuča se mlađima od trinaest godina." Kad su našeg Ivana Karčagina zapitali u čemu je problem, on je dijalektički mudro i razložno otkrio svim desnim krkanima u čemu je kvaka: "U školi je zabranjeno političko djelovanje, a Tuđman je bio predsjednik HDZ-a". I tako je ljeta Gospodnjeg 2019. godine pokojni dr. Franjo Tuđman prestao "politički da deluje" u osnovnoj školi u Smokvici na otoku Korčuli. Briljantni učenik Markovine, Jakovine i Klasića odmah je izlio u javnost slap svojih ne pročešljanih misli kao npr.: "O Tuđmanu povijesna znanost tek treba dati svoj sud. Njegova uloga još nije potpuno rasvijetljena. Tuđman je imao i svoju negativnu stranu i njegova slika unutar škole može izazvati različite reakcije...". Slažem se! Gledajući Tuđmana dok je igrao tenis odmah sam zaključio da mu je negativna strana - igra na mreži... Da ne bi, ne daj Bože, netko pomislio kako je naš Ivan jugonostalgicar, on ima nagradnu alibi ideju: "Za noviju hrvatsku povijest trebao je naslikati vukovarski toranj". Slikar Frano Cebalo odvrća: "Vukovarski toranj također je bio jedna od mojih ideja, ali mi se nije uklapao uz vjetrenjače...". Dobra metafora! Vukovarski toranj i vjetrenjače... Mislim da će se Tomislav Josić i Ivan Penava složiti s tom metaforom.

Pišući o tom "dramatičnom" događaju Marinko Jursić se pita: "Ne" politici u školi, ali Franjo Tuđman je povijesna ličnost?" I ja tako mislim, ali ne misli tako i naš Ivan Plantić. On je uvjeren da je Tuđman bio samo bivši predsjednik HDZ-a. Tko će ga uvjeriti da je Tuđman prvenstveno bio državnik (a ne političar) i prvi predsjednik samostalne i slobodne Hrvatske? On je naučio još na studiju povijesti na nekom od naših filozofskih faksova da je državnik bio samo drug Tito. Eventualno su to možda još bili i Staljin te Draža Mihailović. Tito ima svoj mauzolej u Beogradu, a uskoro će biti otvoren i Dražin. Za to vrijeme Tuđmanov spomenik u Zagrebu svaki drugi dan neki "napredni omladinac" malo išara ili zasipa trulim jajima. To je čvrsti dokaz kako ljevičari u Lijepoj našoj itekako imaju jaja...

Najnoviji breaking news: školski odbor osnovne škole u Smokvici jednoglasno je donio odluku da crtež sa slikom dr. Franje Tuđmana ostane na zidu škole. Rigidni, zatucani, retrogradni desničari za sada su izgleda odnijeli pobjedu. Ali Pirovu... Naime, dobro uglazbljena i uhodana ekipa povjesničara na hrvatskim filozofskim faksevima radi u tri smjene. Nepravedno je, naime, neprekidno isticati i hvaliti samo Pericu, Klasića, Jakovinu, Markovinu, Goldsteina...koji k 'o mravi reproduciraju nove i nove Plantiće da nam otkrivaju nove negativne strane čovjeka koji je stvorio ovu državu. Doduše, državu koja je postupno, poslije njegove smrti, sve više postajala država s posebnim potrebama, ali ona je i dalje samo naša i jedina. Možda jednog dana, a možda i prije, Hrvateki napokon shvate da svaki normalan narod kad mu je loše, mijenja vlast, a ne državu. Država je trajna kategorija i kad je dobije ovako mali narod kao što smo mi onda on mora biti tvrdi i prkosniji od svih u njenoj obrani. Već stoljećima trideset milijuna Kurda fanatično žele svoju državu i ne uspijevaju, a mi smo dobili svoju državu, između ostalog, i zahvaljujući Tuđmanu. Jako je dobro što zbog te činjenice razno razni

Plantići, Markovine, Rudanice, Tomići, Gerovci, Pofuci, Babići, Vlašići, Stazići, pripadnici Radničke fronte, redakcije Novosti, Novog lista, članovi Mirovnih studija, Documente itd., imaju trajne želučane i nervne probleme jer će tako bolje zarađivati farmaceutska industrija, a desničari i klerofašisti se imaju čemu veseliti. Treba paziti na zdravlje onih koji su nam u ova teška vremena uzor krijeposti, vrlina i tolerancije..

Približavaju se izbori za EU parlament. Glasnogovornica GONG-a je navodno izjavila kako će se prvi neslužbeni rezultati izbora znati dva dana poslije izbora, a prvi službeni rezultati dva dana prije izbora.

Nada Starijaš ironizira na fejsu: "Hrvatska i Srbija, najbolji neprijatelji, imaju i (barem) jedan zajednički nazivnik: i u jednoj i u drugoj, osuđeni ratni zločinci, proglašavaju se nacionalnim herojima. Perverzije Balkana. Ili rugala se sova sjenici." Bravo Nado! Moramo malo baciti pogled na "region" pa usporediti naše i njihove. Naši "ratni zločinci" Norac i Merčep i njihovi... Naši smo. Kako čitam na fejsu: "Kad je čeljad bijesna i vila im je tijesna". Slažem se – sve je to obična balkanska perverzija. Oni, naše drage komšije, naoružani do zuba okupirali nas, razorili Vukovar, pobili ranjenike na Ovčari, malo "bombardovali" Dubrovnik, pobili civile u Škabrnji, okupirali 1/3 zemlje, izminirali polovicu RH, grade mauzolej četničkom vojvodi Draži Mihailoviću, drugi četnički vojvoda Šešelj član je skupštine, a osuđeni je ratni zločinac. U Haagu su dobili dvije doživotne robije i ogrlicu kazni od 40 godina, NATO im "izbombarduje prestolnicu", u tri dana u Srebrenici pobiju 8300 muškaraca... i tako možeš nabrajati Nadi koja još uvijek živi u lažnoj nadi. Naši "zločinci" iz RH, svi u Haagu oslobođeni. Gdje je Nada pročitala da su Norac i Merčep proglašeni nacionalnim herojima? Koji zastupnik u Saboru sjedi kao osuđeni ratni zločinac? Iracionalno je, ali i legitimno neprekidno cmizdriti za raspalom lešinom Jugoslavijom, ali tražiti znak jednakosti između četničke harange koja vlada u Srbiji i pojavljivanja u javnosti Norca i Kordića, e to je znak uznapredovale psihoze koja je nastala zbog kontinuirane žalosti za državom naše mladosti.

Fićo, stojadin, radnička odmarališta, Titova štafeta, jedan doživotni vođa sa 570 tisuća ubijenih na duši, jedna partija koja je po inozemstvu lovila i ubijala one kojima se gadila. Država koja je bez suda i presuda ubijala i pobacala žive u jame pravdajući to osvetom za Jasenovac. Je li pokolj u Odesi u listopadu 1916. bio odmazda za Jasenovac 1941.? O tome je pisao i Krleža: "U Odesi je počelo. U krvavoj Odesi, u "Kontaktном zavodu", gdje se masakriralo en mass i gdje su pokapajući mrtvace rekli onom grobaru, da ne treba da znade tko su ti ljudi, "jer to su Hrvati". U Odesi se klalo, tamo su pucale kosti i tamo su se davili utopljenici." Jesu li prosinačke žrtve 5. prosinca 1918. na Trgu bana Jelačića bile osveta za Jasenovac? Jesu li Stjepan Radić, Milan Šufflaj, Ivo Pilar i stotine drugih ubijeni zbog Jasenovca, što je sa Kerestinečkim, Senjskim, Sibirskim žrtvama... Da li je netko pomislio - mislim na Nadu i ekipu - da je postojala mržnja prema Hrvatima puno starija od Jasenovca. Komunisti koji su 45 godina vladali željeznom batinom u Jugi pragmatično su iskoristili Jasenovac. Pragmatično, ali ujedno i šlampavo. I to je jedan od razloga zašto se bravar nikada nije htio pojaviti u Jasenovcu. Za razliku od Tuđmana. Ako su u Jasenovcu ubijani Židovi, a to jest

činjenica, što je sa 28 ustaških časnika, Židova koji su ubijeni u Bleiburgu? Možda su oni Goldsteinu manje Židovi od onih u Jasenovcu? Kakvi su to napredni partizani i antifašisti koji su ubijali djecu ustaških ministara kao na primjer 18-godišnju kćer Mile Budaka? Danas ostaci ostataka tih svirepih predaka bubnu i ostanu živi kad kažu: "Ne možemo govoriti - sve su žrtve iste, to je neprihvatljivo". Čak je i zadnjoj budali jasno da su žrtve uvijek žrtve. I jedino što je tu neprihvatljivo jest da takvi galvanizirani komunisti danas haraju našim filozofskim fakultetima u ovoj jadnoj državi. Naravno, tu prvenstveno mislim na povijesne katedre. Zbog tih i takvih mi se danas zgražamo kad iz fundusa naših biblioteka nestane knjiga o tragičnoj smrti Ane Frank, a smrt djevojaka koje su žive bačene u Huđu jamu jeftino banaliziramo uz svesrdnu pomoć dvoličnih ljevičarskih medija. Povijest se, kako je i znano, opet na kraju javlja kao farsa. Četnici u Višegradu pjevaju: "Biće opet pakao i krvava Drina, evo idu četnici sa srpskih planina". Ma dobro, gdje su četnici...? Eno ih, samo stotinjak kilometara od Zagreba dočim našoj Nadi tlak dižu Norac i Kordić, a žali za komunizmom. Očito žena nije nikada čula za sedam čuda komunizma. Evo ih: "Svatko je bio zaposlen, a nitko ništa nije radio; iako nitko ništa nije radio, sve planove smo ispunjavali 100%; iako su planovi bili ispunjeni 100% trgovine su bile prazne; iako su trgovine bile prazne, svi su sve imali; iako je svatko imao sve, svi su krali; iako su svi krali, nikada ničeg nije falilo".

Čim je izveden u Zagrebu, Molierovu "Umišljenom bolesniku" ministar zdravstva je zaprijetio revizijom bolovanja.

Kad već Austrijska biskupska konferencija nije uspjela zabraniti pokolj u Bleiburgu 1945. ipak je uspjela dići svoj sveti glas protiv onih koji su dolazili obilježavati tu "Jasenovačku osvetu". Godinama se u Austriji održavaju komemoracije nacističkim vojnicima, ali osluškujući savjete raznih denuncijanata iz RH, sada austrijska Crkva zabranjuje molitvu za stradale. Napokon hrvatski ljevičari drže do mišljenja Katoličke crkve! Ali za sada samo one u Koruškoj! Ima jedna čudna koincidencija na koju sam naišao čitajući fejs. Oni u Lijepoj našoj koji su protiv obilježavanja Bleiburga ujedno su i protivnici otvaranja arhiva. Hajde, pogodite tko su ti i zašto to čine?

Svoj skromni intelektualni doprinos harangi protiv obilježavanja pokolja na Bleiburgu dala je i lijeva gradonačelnica Supetra Ivana Marković. Odbila je zamolbu Počasnog Bleburškog voda koji je zamolio donaciju za izgradnju spomenika žrtvama bleiburške tragedije. To je njeno pravo i to joj nitko ne smije predbacivati. Donacija je uvijek dobrovoljna. Međutim, tražiti u tu svrhu od SDP-ove gradonačelnice donaciju je čista utopija. Možda crvena Ivana ne zna da su Bleiburg posjetili i Račan i Milanović. Račan je 15. svibnja 2002. bio kleknuo ispred spomenika i položio vijenac kazavši: "Bleiburg je opomena i svjedočanstvo zločina koji se ne smije ponoviti".

Sada SDP vode neke druge generacije što je i vidljivo po neprekidnom nizu poraza na svim mogućim izborima. Čime se oni bave, a još im je samo nos iznad političkih voda, govori i prekomjerno granatiranje Davora Bernadića. On se u Rijeci sreo i naslikao s katoličkim aktivistom Marinom Miletićem. "Nemrem verovati!" rekli bi Zagorci. SDP nije u stanju na pozitivan način poentirati ni na pitanju Uljanikove

tragedije. Ni Damir Kajin nije ih inspirirao izjavom: “Direktori puni k'o brod, a brodova nema”. Šteta za SDP. Trebali bi biti kvalitetna opozicija što bi bilo i u interesu HDZ-a. Barem bi netko suvislo reagirao na izjavu predsjednika Hrvatskog sabora da nitko u RH nije iznad zakona. Kao da je Jandroković zaboravio na formalnopravnu sprdačinu kod izbora čelnog čovjeka Nacionalnog parka na Krki. Tu je teško poražena ljudska pamet. Doktorica znanosti i dragovoljka Domovinskog rata ne uspijeva u namještenom natječaju za čelno mjesto. Osoba od koje gubi ima znatno slabije uvjete i zorno pokazuje da su mnogi u RH i te kako iznad zakona. Uz jaku opoziciju koja nije sama sebi svrha ta politička svinjarija ne bi samo tako nestala iz fokusa trome i bezvoljne hrvatske javnosti. Dok je ministar zdravstva bio Željko Jovanović on je na početku mandata navodno najavio da će u zdravoj državi vladati “zdravstvo i jedinstvo”. Hrvatska ministrica vanjskih poslova nedavno je posjetila Izrael kako bi na licu mjesta vidjela ulogu vode u navodnjavanju.

<https://direktno.hr/direkt/tito-ima-svoj-mauzolej-u-beogradu-a-uskoro-ce-i-draza-a-tudmanov-spomenik-u-zagrebu-svaki-drugi-dan-neki-napredni-omladinac-isara-152173/>

JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.

DR. JAREB IPAK NIJE PUČKOŠKOLAC (2)

Kao što znate tekst DR. JAREB IPAK NIJE PUČKOŠKOLAC je poslan Portalu HKV-a. Ali na tom portalu je tiskana skraćena verzija koja je tiskana u Hrvatskom tjedniku, 21. 3. 2019. gdje je objavljen s naslovom koji je i dan, tj. s kojim sam vam ga poslao, dok na Portalu HKV-a nije.

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/31531-j-pecaric-odgovor-na-tekst-dr-jareba-petljanje-i-zapetljavanje-matematicara-pecarica.html>

Ipak cijeli tekst je objavljen na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/15506-dr-jareb-ipak-nije-puskoskolac>

Zapravo, dr. Jareb je i u Hrvatskom tjedniku od 14. 3. 2018. i na Portalu HKV-a 18. 3. 2019. nastavio polemiku samnom tekstom PETLJANJE I ZAPETLJAVANJE MATEMATIČARA PEČARIĆA. Tekst je izazvao niz reagiranja koja su pokazala da sam izgleda ipak bio u pravu kada sam dr. Jareba usporedio s pučkoškolcem. Treba imati u vidu da je dr. Jareb doktoritao i autor knjige na toj problematici. Evo tih komentara:

Diana Majhen • 7 days ago

bez ikakvih namjera da zauzimam bilo koju stranu, jer ni vi ni akademik pečarić niste moji prijatelji, nameće mi se jedno jednostavno pitanje; akademik pečarić bar nešto radi. bori se protiv onih koji hoće zabraniti zds i pri tome ih se uopće ne tiče što je taj pozdrav koristio hos (i neke druge hrvatske postrojbe) u domovinskom ratu što vi radite po tom pitanju? jer, iskreno sumnjam kako će nam u toj borbi pomoći točan podatak o tome da li je zastava izvezena 31. ili 34.g.

Doc • 6 days ago

"Ukratko, prvi poznati slučaj uporabe toga pozdrava jest onaj iz početka siječnja 1932. s odluke o udjelbi unovačenoga ustaše Andre Gredičeka, pa se može pretpostaviti kako je sam pozdrav nastao najvjerojatnije potkraj 1931. godine."

Pa zar ovo nije tvrdnja Pečarića, da se radi o pozdravu koji u nastanku nije kompromitiran?

"Nije neobično da su Ustaška organizacija i domobranske organizacije dijelile i isti pozdrav, "

?? Jajebica opet potvrđuje Pečarićeve tvrdnje, da su taj pozdrav koristili Domobrani.

"Moguće je, doduše, da mi je u pregledavanju toga lista svojedobno 'pobjegao' neki 'Za dom spremni', no to je ipak malo vjerojatno."

Stvarno vrhunski znanstveni pristup, diplomiranog filozofa, svaka čast, takvi nam fale.

Puna podrška genijalnom matematičaru i elektrotehničaru, doktoru Pečariću, u srazu sa ovakvim prodavačem magle

Hosovac iz Dišpeta Doc • 6 days ago

Jareb pritom ne navodi esplicitno činjenicu da su pozdrav koristili ustaše i domobrani u vrijeme dok rat uopće nije bio na obzoru.

Znači: pozdrav je bio civilni i mirnodopski. Izraz domoljublja, kako navodi Pečarić.

Nikica Hosovac iz Dišpeta • 6 days ago

I puno prije proglašenja Neovisne Države Hrvatske, 1941.!

(Koja je stalno trn u oku onima ispranih mozgova, a povijesna je činjenica i nacionalna povijesna i državotvorna tekovina, kao i pokret, koji se uz nju veže, a nastao je također dosta ranije, protiv velikosrbijanskog terora;op.pi.)

I pozdrav se koristio puno poslije nestanka (na žalost) te naše nacionalne države. Protiv istog (i sličnog) neprijatelja.

A koristit će se, bogme, i nadalje, i kad nas živih više ne bude!

Tako pa sve ove diskusije, po meni, idu u krivom smjeru, distancirajući se grozničavo od, političkom i povijesničarskom (kojem pripada i gđin Jareb ml.) mainstreamu, "nepoćudne" hrvatske države"!

Hosovac iz Dišpeta Nikica • 5 days ago

Puno važnije: u izvornoj verziji bio je izraz domoljublja - nikakve veze sa sukobom i ratom.

Sve kasnije, drukčije interpretacije su zlobne i iskrivljene.

Branko Radnić • 6 days ago

Pozdrav, Za dom spremni je hrvatski pozdrav. Vjerujem , svi se možemo s tim složiti. Prestanimo ga barem mi hrvati vezivati uz ustaški pokret, barem dok je ova lažna povijest praktično sveprisutna.

ne-povjesničar

Ivan Buljan • 6 days ago

Nije bitno kada i gdje je nastao pozdrav, Za Dom Spremnii.

Nikad Hrvatska Vojska nije napadala druge zemlje i narode i niti su Ustaše napali ni čačak ni šumadiju...

To znači kako je taj dični pozdrav OBRAMBENI.

Ubojica je ušao u moj dom i želi mi pobiti obitelj spaliti ga, prorati grobove mojih predaka i želi zatrti povjest moga naroda.

E pa nećeš razbojniče jer sam ja ZA DOM SPREMAN.

Ovaj pozdrav može smetati samo onom koji je imao plan razoriti NAŠU zemlju, ali mu nije uspjelo i njegovo protivljenje tome pozdravu samo ga otkriva kao neprijatelja i treba ga dobro držati na oku.

A i mi znamo kako glasi ljevičarska himna koju francuzi koriste kao svoju državnu himnu.

Uživajte u klanju krvi i zlu, a mi smo uz Božju pomoć sada i zauvijek ZA DOM SPREMNI.

MIJO F Ivan Buljan • 6 days ago

..kad prevlada, a hoće i to brzo ili i ova ode k'o prdac u varčak, mentalno mnijenje, kako je NDH-kakova god je da je-i nimalo drugačija od 200 i nešto nastalih država na globusu-mahom na puno krvi..bila država hrvatskog naroda..a u najvećem zločinačkom postupku nestala, dakle političko mišljenje-uopće neće biti bitno kada je slavni obrambeni pozdrav u Vukovaru 1991.-ZA DOM SPREMNI..nastao!!!..branio se od titoističko-srpskočetničkog fašizma neki dan, a i država onda od istih i svjetske bezbožne kominterne amen.. MFP!

Sharp Shooter Ivan Buljan • 6 days ago

Ma to je čisto silovanje nacionalne svijesti, nametnuto od strane bijednih "miševa" iz '90. koji su tada svi - prema uputama partije, udbe i kos-a otišli na "školovanje". Još od vremena Trenckovih pandura naši ljudi-graničari i drugi branitelji doma svog od turske napasti spominjali su da su spremni dati život za obranu svog doma. Svi ostali pozdravi varijacije su na izjave o spremnosti obraniti vlastiti dom..

Marcus Sharp Shooter • 6 days ago

Tako je. "Za Dom" znači isto kao Za Dom - spremni. Jer, što bi to "Za Dom" trebalo značiti ako ne to? Ali, nije to, nego je petoj koloni problem postojanje hrvatske države žele joj na bilo koji način naškoditi.

Ivan Buljan Sharp Shooter • 6 days ago

Silovanje bi prestalo istog trena kada bi Hrvatska uvela pozdrav Za Dom Spremni kao zakonski i službeni. Petoj koloni i srbima bi bilo lako zatvoriti labrnju, upravo na takav način.
ZDS.

Marcus Ivan Buljan • 5 days ago

Slažem se. Ovo je petoj koloni samo sredstvo za onu ključnu rabotu a to je uništenje hrvatske države.

kekec • 6 days ago

Činjenice gospodina Jareba?

"iz moje knjige"

"a brojne podatke o njemu mogao je pronaći i u mojoj knjizi"

"također mogao informirati u mojoj knjizi"

Sharp Shooter kekec • 6 days ago

"Malo" samoreklame, valjda mu se knjiga ne prodaje kako je očekivao..

bakran • 6 days ago

Kad bi sukus povijesti bio suhoparno kopanje po starim dokumentima kako bi se točno datiralo kad i što je netko rekao, ili načinio, a da se pritom argumentirano ne pojašnjavaju smisao, uzroci i posljedice rečenog ili učinjenog; onda povijest ne bi bila nikakva znanost, nego obično 'kvazi-piskaralačko' i ljudskom rodu nepotrebno sr_nje. Kako je rekla i g-đa Diana u svom komentaru, u ovoj raspi ne želim biti 'junoša' ikojoj strani. Ali ću reći kako mislim da, moguće ne apsolutno taktičan, pristup akad. Pečarića ima neke supstance, dok je reakcija, povjesničara po struci i ne-akademika, Jareba tek drveno cjepidlačenje. Kako su i drugi slično rekli, mene uopće 'ne tangira' što je npr. A. Pavelić držao u svojoj lisnici valutu koja se zvala kuna, ili što je isti taj skupa sa cijelom svojom 'ekipom' pjevao "Lijepu našu", ili što su uzvikivali ili na svakom službenom dokumentu na kraju napisali "za dom spremni". Meni je bitno to da i u kuni, i u sloganu "ZDS". ne vidim baš ništa loše, ili kompromitirano. I zadnje, a u cijeloj priči jako jako važno; baš je ZDS krvlju HOS-ovaca zagarantiran i proslavljen tako da mu nikakva haranga ljevičaraa i ostalih 'korisnih budala' naštetiti ne može.

Marcus bakran • 6 days ago

Inačica pozdrava je prilično raširena u svijetu, recimo "Pro Patria Paratus". Nema te znanosti koja može sve te inačice povezati s fašizmom. Jako sam razočaran s g. Jarebom, jer se s ovim "petljanjem" svrstava na stranu onih koji ne mogu smisliti Hrvate kao narod a kamo li njihovu državu, kako onu onda tako i ovu sada. Haranga na ZDS je haranga protiv ove države. Uostalom protuhrvatska tzv. antifa struja to i otvoreno govori, čak i premijeri i predsjednici države. za ne vjerovati.

damir tuckar Marcus • 6 days ago

ma svi su Rimljani, još od "Krista - fašisti"...Pro Patria...je "stari pozdrav" prethodika ustaša u "ovim našim regionskim krajevima, dokazao je to " odavno Jareb...Zna ON

Marcus • 6 days ago

Ne idem čitati dalje od naslova i podpisa. Ako se netko "petlja" onda je to gospodin Jareb.

Karolina Mueller Marcus • 6 days ago

Ne razumijem zašto hkv prenosi takav članak.
Svi znaju za Pečarića, a za Jareba nitko.

bakran Karolina Mueller • 6 days ago

Hmm, ma ponekad je dobro upoznati i drugu stranu, te doznati što ona misli i govori. Jer, kad danas-sutra opet 'dođe do gustog', mora svatko znati s kim će i kako će.

Sharp Shooter bakran • 6 days ago

Ako zagusti, opet će svi oni otići na "školovanje i usavršavanje" po raznim Londonima, Bruxellessima itd.. Već viđeno '91. kada su neki pobjegli preko Atlantika. Ni Antarktik njima nije dalek kad se zapuca..

Karolina Mueller bakran • 6 days ago

Znači ne ćemo s Jarebom.

MIJO F Karolina Mueller • 6 days ago

..ma dobra je duša(k'o kruh..možda malo stariji? :))..ali 'elementi' mu nikako u glavurdu..i uspoređivati ga s YUtitokomunistima Jakovina&Klasić nije u redu i umjesno.. :) ZDS-mfp!

Karolina Mueller MIJO F • 6 days ago

Pa o čemu je onda sve ovo?

Tko je tu bez veze?

Meni se više sviđa Pečarić.

MIJO F Karolina Mueller • 6 days ago

..pa naravno..Jareb je samo jedan, od silu nerazumnika(a nije ZLO-od čovjeka, kao FF-ovci)-zahvatilo mu vijuge 'mentalni komunizam'-to je teško odagnati.. :) MFP!

Marcus MIJO F • 6 days ago

Da, Mijo, dobar dio našeg naroda ima tu zarazu od koje ne mogu vidjeti najjednostavnije stvari onako kakve one jesu, pa smo ih oksimoronski nazvali katoličkim antifama.

mario budak • 6 days ago

Drug Jareb izgleda je studirao povijest zajedno sa drugom Klasicem, jer njih dvojica se uopce ne razlikuju.

damir tuckar mario budak • 6 days ago

je, a na Filozofskom im je valjda koji seminar držala i drugarica Pusić i njen bracek, valjda i Goldstein....uf, koliko ih je stručnjaka

mario budak damir tuckar • 6 days ago

Izgleda danas da je razlog sto je velika vecina tkz profesora dobili titule u bivsoj drzavi jer su zastupali velikosrbsku politiku, a vecina to i danas radi.

Merlin27 • 6 days ago

glede ZDS - ako se odmaknemo od tih nekih kontroverzi oko njega - samo bi ovo htjela reć': sam pozdrav je s estetskog aspekta (po izboru riječi i po zvučnosti) FAKAT savršen; on je ponosan, odlučan, odrešit, lako pamtljiv. njegova poruka je kratka i svima jasna a bez trunke prijetećeg ili agresivnog (kao npr. riječ 'smrt' u

'Smrt fašizmu'). šteta zbog svih tih problema - ili 'problema' - vezanog uz njega jer bolji i ljepši nećemo smisliti' tako skoro...

Sharp Shooter • 6 days ago

Pokraj onakve bestijalne agresije, pokraj izdaje SKH i predaje oružja hrvatske TO neprijatelju, pored tolikog broja ubijenih, ranjenih, protjeranih, pobijene djece i staraca, silovanih žena, branitelja u logorima, porušene infrastrukture o čijoj reparaciji političari šute kao p*čke, mi pričamo o jednom pozdravu.. Najveća pogrješka bila je uopće pristati na rasprave o tom pozdravu, posebice kada ih nameću oni koji su dezeritrali i nisu ni dana branili domovinu. Cilj su postigli - pojedini Hrvati samo se još više upetljavaju kao pile u kućine.. Zašto svi ti kojima smeta pozdrav i geslo HOS-a nisu to jasno i glasno rekli 1991.? Predobro bez ikakva smisljena korisnog rada na korist RH i društva žive toliki negatori sveg hrvatskog.. Kakvi smo mi naivci kao narod, Bože sačuvaj!!! SAMO ULICA I PROSVJEDI ZA DEMOKRACIJU I LUSTRACIJU MOGU PRIMORATI TE ŠTAKORE NA UZMAK I BIJEG U RUPE - BAŠ KAO 1991.-1995.

bakran Sharp Shooter • 6 days ago

Poštovani, mislim da u potpunosti razumijem 'kostur' Vašeg komentara. Ali, nažalost, bojim se da ovakve stvari kakva je 'diskusija oko ZDS', nije moguće izbjeći. Ako samo dva tvrdoglava i uporna komunjarska antifa lika počnu trubiti i 'derati kozu', imamo što imamo. Jasno, kako kažete, teorijski govoreći, mogli bismo ih ignorirati. No, opet nažalost, ovih drugih nema baš tako malo. Pa kad im se 'pribroje' i oni naivni i/ili nepametni koji su de facto na našoj strani, kako sam već rekao, imamo što imamo.

Meri Sharp Shooter • 6 days ago

Istina je, "nisu oni dezertteri ni dana branili domovinu", ali su zato perfidno i lukavo došli na vlast, i rovale protiv hrvatske države...

Marcus Meri • 6 days ago

... i, "snadji se družu" profitirali.

ZmisiS Meri • 3 days ago

Sve je to pomno isplanirano od strane UDBA-e i KOS-a. Sve što nam se događalo i događa nije slučajno. Samo naivčine vjeruju u slučajnosti. Sreća, ne ide im baš sve od ruke. Doći će i njima Jeb.no jutro.

Muc Cica • 6 days ago

Pa što ako je ustaški, neka je! Ustaše su jedino od čega ništarije i dan-danas pune gaće. Da nije bilo hiperprojiciranog srpskog straha od "Ustaša", Srbuljci bi nas u početku rata bili nenaoružane pregazili kao gnjilu krušku.

FSlunjski • 6 days ago

Molio bih gospodina Jareba, ako ima nacionalnu svijest, ako ga prožima domoljubni osjećaj, ako je za svoj dom i svoju domovinu spreman onako kako su to bili branitelji u Domovinskom ratu s poklicem bez ikakvih povijesnih konotacija u primisli, neka znanstvenom objektivnošću (*sine ira et studio*), na mjetu znanstvenog savjetnika u Hrvatskom institutu za povijest obrati pozornost na ... *YU HISTORIJU*...

<http://www.yuhistorija.com/...>, podržanu od *Saveznog ministarstva inostranih poslova SR Njemačke*, gdje njeguju *istorijsku perspektivu 'talionice naroda'* i njegovi kolege iz Hrvatske: Klasić, Goldštajn, Jakovina, Markovina..., a ja, za dom spreman kao i '91. - '95., samo bih rekao *'danke' Deutschland - 'ko nas bre zavadi'*

bakran FSlunjski • 6 days ago

Uhh, a jeste mi 'pomogli'. Otvorio sam poveznicu, pogledao tko su tzv. autori, i 'odabrao' jednog. Ni manje ni više, da vidim što to onaj, kako kaže g-din Z. Hodak, Markgovnina ima reći na temu pod naslovom "Kolaboracija na području Hrvatske" (jasno, misli se na WW2). Dakle, počeo sam čitati, i onda mi je 'ponestalo želuca'. To je pamfletsko smeće najviše kategorije s jedinim ciljem blaćenja Hrvata i Katoličke crkve. Jasno, metodologija je laž i misinterpretacija, kako to već rade tipovi a'la spomenuti margovnina, goldštajn, klasić, jakovina, i ostala ekipa koja si tepa da su povjesničari-znanstvenici; iako moraju biti svjesni da su insignifikantni manipulatori, piskarala i bezveznjaci. Ukratko, ništarije.

orada bakran • 5 days ago

A gdje je u toj priči "hrvatski" povjesničar" Jareb? Nema volje i interesa boriti se na svom teritoriju protiv velikosrpskog i jugoslavenskog lažljivog ološa? Tu mu snaga kopni, malodušje ga preplavljuje, više voli zicer ,skupa vjerodostojnim prikloniti se jugoslavenskoj velikosrpskoj bandi uz parolu "ne talasati". fuj

DaranHRNEBO • 6 days ago

Ma ne treba tebe akademik Pečarić demantirati sad ću mu to napisati. Jer se ti sam izvaljuje u kontradiktornostima kao što to čine Srbi kada tumače povijest :))

MIJO F DaranHRNEBO • 6 days ago

..kao katolik Darane ..upozori i ljubi..a ne sudi.. :) MFP!

DaranHRNEBO • 6 days ago

Gospodine Jareb evo citiram točno vas :

...(…)...Na kraju bih uvaženog akademika upoznao i s činjenicom da je zastava o kojoj govori u svom odgovoru i na čijem je reversu izvezen nadnevak 12. svibnja 1931. nastala 1934. godine. Bila je posvećena u svibnju 1934., a kuma zastave bila je Pavelićeva supruga Mara Pavelić. O toj se je zastavi također mogao informirati u mojoj knjizi na stranicama 348.-349. (bilješka 1106) i 359., pa ne bi u svom ljutom odgovoru na moj tekst postavljao ne baš pametno pitanje o njoj. ...(…)... Sami kažete da su i zastava i pozdrav nastali eto 1934. i da joj je kuma u posvećivanju bila supruga Ante Pavelića .

Da imate malo zdravog razuma dokučili bi da je netko osmislio zastavu i pozvao ili Antu Pavelića ili ženu mu da je posveti ali koliko godina prije i uspostave NDH? Eto da je sve i istina o NDH što pišu "povjesničari" poput vas a i dr.Hasanbegovića na kojeg ste se pozvali u ovom pamfletu, ali nije valjda da vi svima nama želite reći da su Hrvati već 1934 krenuli u progone Srba, Židova svih i svuda i već tada je pozdrav Za Dom Spremni bio zločinački.....

To vi nama valjda želite pojasniti

Sve je krenulo eto sa NDH i Antom Pavelićem ...

bakran DaranHRNEBO • 5 days ago

Kako sam rekao u vlastitom komentaru prije, g-dinu Jarebu je modus rada u svojim 'istraživanjima' tek "suhoparno kopanje po starim dokumentima kako bi se točno datiralo kad i što je netko rekao, ili načinio..." U ovom se slučaju uhvatio za 'dilemu': Je li spomenuta zastava nastala 1931. ili 1934. godine? Sve ostalo njemu je irelevantno. Dobro ste napisali "Da imate malo zdravog razuma..."

DaranHRNEBO bakran • 5 days ago

Uz dužno poštovanje samo prema vama što ću se ovako očitovati na vaš upis :

Pun mi j k...c ovakovih povjesničara ...

Razlike između njih i velikosrpskih i komunističkih "historičara" nema ...

bakran DaranHRNEBO • 5 days ago

Poštovani Darane, i meni je isto i puna kapa, i pun k...c! Nek' ih vrag nosi, kad su beskorisni; dapače, štetni.

Ivan Boras • 5 days ago

Pozdrav, Za Dom spremni, je hrvatski domobranski pozdrav kojeg su i ustaše, u svojoj revolucionarnoj silovitosti, isto tako koristile kao i u svojoj inačici Za domovinu i poglavnika.

Svatko tko je sa tim pozdravom časno pao za domovinu Hrvatsku zaslužuje svako poštovanje bez obzira kad i u kojoj situaciji je položio život za Hrvatsku.

Razglabanja kad i kako je taj pozdrav nastao vrijedno je i lijepo znati, ali ne umanjuje ljepotu i sadržaj samog izričaja.

Nije nikako slučajno što isti pozdrav imamo u Rimskom carstvu kao i u tisućgodišnjoj kineskoj tradiciji, pro patria paratus i liam shi.

ZA DOM i bez ovog "spremni" zadivljuje, a upotrebljivo je i u mirnodobska doba jer onda nema ništa militarističko iako se podrazumijeva.

Pročitah oba prijašnja uradka Dr Jareba i Prof. Pečarića pa nikako da shvatim čemu ovo sada kad tu nema ništa nova ili služi jedino samodokazivanju gdje jedan ugledni povijesničar želi drugog uglednog svjetskog znanstvenika proglasiti amaterom.

FSlunjski Ivan Boras • 5 days ago

Bravo gospodine Boras

Marcus Ivan Boras • 5 days ago

Točno tako, poštovani.

FSlunjski • 5 days ago

Potaknut ovom raspravom, evo dodatno ću je 'zapetljati' jedanim literarnim pokušajem - pričom...

U ono vrijeme bio neki mlad čovjek, momak stasao, sa majkom, bratom i seatrom, bez oca kojemu se zameo trag krajem rata sa mnogima iz kraja, negdje na puto od Bleiburga kući...

U susjednom selu, od njega nešto mlađa cura, sa majkom udovicom, sestrama i bratom, isto bez oca koji je poginuo u ratu, pred kraj, a još se ne zna točno gdje mu je grob.

Dok bijahu djeca ratni vihor ih je svojim smrtnim razarajućim strahotama prestrašio puno puta, tada se ne poznavše. Kad je rat stao pa se smirilo nastavio on školu, 'osmoljetku', ona tek krenula, tu se oni sretali, pa na paši kod blaga, kod crkve na misama, o blagdanima, na igrankama, zagledali se jedno u drugo i u potaji se počeli radovati časovima i prilikama kad će se moći vidjeti i sresti...

I tako nanizale se godine, život je novim jutrima, danima bez strepnji od rata postao ljepši, makar u oskudici donosio je i radosti, Bogu se molilo, ... on već punoljetan, u snazi, ona na pragu punoljetnosti, za neko mjeseci i ona će biti punoljetna. Sad već u druženjima i zabavljanju u prelima bliskost im probudi neodoljive uzajamne želje, sokovi životne radosti uskipješe, srca se zažariše i planu ljubav... to se sad više nije moglo sakriti...

I padne odluka: on nju hoće vjenčati još prije vojske, a ako ga skoro pozovu onda odmah po odsluženju, a dotle će biti zaručeni, ona, ne pokazujući mu to, u sebi ushićena u strepnji kaže da ne može sama potvrditi dok mama njena ne izrekne odluku, njega pripada nju zaprositi, a ona mu se obećaje i ona će ga čekati.

I bi tako, nestrpljiv požuri on pitati mamu svoje drage, bodreći sebe onom njenom naklonošću koju je u nje oduvijek prema sebi osjećao, sada odjednom svjestan da je mama njezina zapravo već odavno znala što mu je na srcu, kao da mu se sada razjasnila ona njena bliskost sa njegovom mamom, od rata, kol'ko se sjeća, kao da su bile sestre, sjetio se kako su se uzajamno pomagale, rado se sastajale, u potrebi obadvije i valjda se zato dobro slažu jer su obadvije udovice - pomisli on, a eto, ako Bog da bi'će i prije...

- "Dobro sinko, ti mi dakle 'oćeš biti zet i dite moje bi odvee u svoj dom" odgovori mu ona uz blagi smiješak onom poznatom mu topline njena glasa.

- "A kako misliš da ćete vas dvoje živiti ? Imaš brata i sestru" doda ona.

- "Sagrad'ću ja za nas novu kuću" spremno će on.

- "Veliš - novi dom. Onda, nek' vam je dico s Božjim blagoslovom."

- "Uz Božju pomoć, ja sam za dom spreman !" kliknu on zapljusnut naglim valom sreće.

...

Treći dan, već za jutro, na vrata sretnog budućeg mladoženje banuše dvojica - 'milicajac' i jedan drugi u 'civilu'.

- "Jel' taj i taj kod kuće ?"

- "Evo, sad će, u štali je kod blaga" – sa vrata im odgovori iznenađena i začuđena njegova mlađa sestra.

- "Sprem' se odma', ideš s'nam u stan'cu" reče mu strogo onaj u 'civilu' kad on izađe pred njih.

...

U 'stan'ci milicije', zgrada na kat, u pratnji one dvojice priveden bi do nekog šaltera, na pitanja dade on osobne podatke: ime i prezime, godinu rođenja, ime oca i majke, adresu, onaj iza šaltera to u nešto zapisa i produžiše nekim hodnicima, udoše u omanju sobu bez prozora, stol na sredini i dvije nasuprotne stolice, bez drugog kakvog namještaja...

- "Sjed' tu" - pokaza mu stolicu onaj u 'civilu', s kojim je došao, sada sa njim sam u sobi, sjedne on još uvijek zbunjen u čudu ne imajući pojma zašto je doveden ovamo ?! Onaj sjede na drugu stolicu sučelice ...

I krene ispitivanje:

gdje je bio prethodno u to i to vrijeme (to je ono vrijeme njegove prošnje u kući njegove drage), što je radio, s kim je bio, ko je još bio u kući - sve po imenu, kad i gdje je bio sa svojim stricom i ujakom u zadnje vrijeme, (od kojih jedan živi u susjedstvu a drugi dalje u drugom selu, svaki sa svojom obitelji), zna li on da su oni bili u ratu, da - on zna da su oni bili u hrvatskoj vojsci, (znao je da je stric bio u ustašama a ujak u domobranima i živi se vratili iz rata, ali ne izusti to), reče kako oni dolaze pomoći njegovoj obitelji kad su glavni radovi u plju i radovi na kući, mama i oni iz kuće isto odlaze k njima... A od koga je čuo ono "za dom spremni" i kada ?! On to nije čuo od nikoga (i istinu reče), pa zašto je onda sam to 'vikao' i drugi su to čuli, ne - nije on to 'vikao', nego je rekao, kad je prosiu svoju djevojku, da je on spreman osnovati svoju obitelj, da je spreman graditi svoj novi dom, ... A piše li im drugi stric iz Amerike, javlja li im kako se tamo živi i što tamo rade... I tako to potrajalo nekoliko sati, ispitivač za to vrijeme izašao iz sobe nekoliko puta pa se vratio i nastavio... Pojavio se i drugi u civilu i nastavio, pa ponovo pitao isto što i onaj prvi... Ispitanik izgubio sad već osjećaj za vremenom i nije bio siguran koje je doba dana... Prođe tako prvi dan, i noć.

No, nisu ga udarili, nisu ni vikali na njega, makar je cijelo vrijeme imao dojam da mu ne vjeruju i u nekim časovima ispitivanja diomali su se prijeteće i zloslutno... I tako drugi dan prođe, i druga noć, izmjenila se trojica ispitujući ga. Treći dan prije podne otpustiše ga, strogo mu narediše da do daljnjega ne odlazi nikud dalje od kuće... Iduć kući, pješice, još pod dojmom svega javi mu se učas misao - oca mu nisu niti jednom spomenuli niti išta o njemu pitali, nije shvaćao zašto...

...

Prošla su dva tjedna od povratka iz 'stan'ce milicije', stigli se utom naši mladenci zaručiti, kad donese poštara poziv za vojsku - regrutacija, javiti se u 'odsjek za narodnu obranu' dana tog i tog, ponijeti s sobom 'lične' dokumente i 'stvari lične higijene'... Iz sela bi pozvan samo on, iz nekih daljih sela još neki momci njemu poznati iz viđenja. Ovo je 'oktobarska klasa' govorilo se među njima sabranim u zgradi 'odsjeka za narodnu obranu'. Uslijedio kratki pojedinačni 'lični' pregled,

upute i raspored – Đevđelija ! Čuo je za to mjesto na 'časovima geografije' i znao je gdje se to nalazi na karti Jugoslavije koja je visila na zidu školske učionice...

...

Ovdje ne ćemo pobliže opisivati trogodišnje služenje u JNA.

Samo napominjemo da u tom roku, sredinom služenja dobio je naš zaručnik 'dopust' u trajanju od petnaest dana od čega su četiri dana otpala na putovanje do kuće i natrag. Bilo je u toku služenja svašta, dril, 'obuka i vaspitanje', bilo je posebno teških trenutaka maltretiranja, provokacija, poniženja, spoznao je koliko čovjek može biti beznačajan u tom stroju - 'nula'... ali je i stekao par neraskidivih 'drugarstava' – pravih prijatelja... Ono što mu je stalno, najviše od svega, hranilo nadu, vjeru, snažilo spremnost izdržati sve pred sobom pod bilo koju cijenu, bijahu pisma od drage koja ga je čekala, što mu je pomagalo spregnuti se od nekih burnih i pogubnih reakcija i zatomiti to. Pisma su uvijek započimala: 'Dragi moj ... javljam ti da sam dobro što i tebi želim od Boga i srca svoga...'

...

Došao je i taj dan, kraj roka, bez skraćanja, 'civilka' stigla od kuće prije par dana...

Nakon oproštajnog pozdrava sa 'drugovima', sad već u 'civilki', u kancelariji primanje 'otpusta' od njegova 'kapetana prve klase', ne će ga pamtiti po dobru, bez suvišnih riječi kratak pozdrav:

- "Druže ... , 'el to kraj. I - spreman ?"

- 'Bogu fala' pomisli, ali ne izusti. Naučio je dobro da se ovdje Bogu ne moli niti ga se zaziva. Sine mu u času ono sa vjeronauka, kad Bog kaza Mojsiju svoje ime...

"Ja jesam..." reče glasno – vojnički, učini 'nalevo krug' i ode...

see more

Ivan Budić • 4 days ago

Ovo je nastavak priča patizacije, izgone iz Hrvata nacionaklizam kao "retrogradnu" aktivnost, poslušajte novinarke na htv eju. Milka Planinc nebi tako govorila o DESNIČARIMA!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

jaksa • 3 days ago

Moj jarebe nas ne intetisira kada je prvi put neki Jrvat ppzdravio prvi put sa pozdravom za dom spremni, pitanje je kome on smeta, mene to zanima a ja cu sa njim pozdravljati svaki put kada sretnem neprijatelja kojemu smeta! A ako ga zabrane onda ce imati dvadesetak tisuca politickih zatvorenika kojih se nece tako lako rjesiti! To ti kaze covjek koji nikada nije bio ustasa niti potjece iz tog politickog opredjeljenja, nego je samo covjek koji voli svoju zemlju I za njenu obranu ce biti spreman do smrti!

Marcus jaks • 3 days ago

Bravo! Pedeset tisuća (zna ih biti i sto) na koncertu Marka Perkovića Thompsona za dom spremni – pa neka udbaš božinović pošalje murju i nek potrpa sve u buksu!

*

Kada pročitate ova reagiranja na Jarebov tekst jasna će vam biti moja dvojba trebam li odgovoriti na Jarebov tekst.

Zapravo me impresionira spremnost hrvatskih povjesničara da inzistiraju na terminu „ustaški pozdrav“. Možda je i bio godinu dvije tridesetih, ali su ga ubrzo prihvatili u mnogo široj organizaciji i nazvali domobranski.

Ustaše su ga koristile i jednu godinu u NDH. A u narodu svo vrijeme rata. I u samoj državi što pokazuje niz dokumenata.

A ja doista nisam znao da se država zvala Ustaška Hrvatska, da bi zbog takvih dokumenata i pozdrav bio ustaški.

U svojoj današnjoj kolumni Zvonimir Hodak nas podsjeća:

Njemačka, Italija i Japan, tzv. sile osovine, zatim Rumunjska, Mađarska, Bugarska, Petenova Francuska, Frankova Španjolska, Austrija... sve su to bile države koje su dočekale kraj rata na poraženoj strani. Svi pokreti otpora u tim državama bili su nacionalni. I sve te države ostale su države bilo s jedne ili druge strane "Željezne zavjese". Sve, osim Hrvatske. Ona je uz poraženu vlast izgubila i državu. Isključivo zato jer su se i sami Hrvati borili protiv svoje države za Jugoslaviju.

Zapravo, kao što su naše povjesničare naučili da je NDH bila ustaška država, tako su mnoge u današnjoj Hrvatskoj učili da je ova država Tuđmanova ustaška država. Na početku su to javno govorili Srbi, a njihove sluge u Hrvatskoj su se tome nadale. U momentu kada su se dokopali vlasti i izvršili detuđmanizaciju HDZ-a od tada su se vratili dokazivanju da je sve što je hrvatsko zapravo ustaško.

NI SABOR NE SMIJE ZABRANITI ZDS (2)

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17626-ni-sabor-ne-smije-zabraniti-zds>

----- Proslijeđena poruka -----

Naslov: Re: NI SABOR NE SMIJE ZABRANITI ZDS

Datum: Fri, 16 Aug 2019 17:43:08 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

1) Zorica Gregurić:

<https://kamenjar.com/zorica-greguric-tko-kriminalizira-braniteljski-pozdrav-krsi-ustav/>

2) Olujić:

<https://narod.hr/hrvatska/odvjetnik-olujic-za-narod-hr-o-presudi-zbog-pozdrava-zds-ovakva-odluka-vodi-polarizaciji-i-podjelama-unutar-drustva>

3) Barišić:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/mm/32417-uz-presudu-za-izvođenje-pjesme-bojna-cavoglave-prigodom-obljetnice-oluje-prije-4-godine.html>

4) P.Kovačević:

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/17622-pet-kljucnih-cinjenica-koje-sudac-sinisa-senjanovic-treba-znati-o-hos-u-i-njegovu-znakovlju>

5) Kalafatić:

<http://dragovoljac.com/index.php/damir-kalafatic/17629-hoce-li-puritanski-senjanovici-presuditi-i-crkvi-sv-marka>

6)

Naslov:Fwd: Tko su suci koji su donijeli presudu o ZDS?

Datum: Sat, 17 Aug 2019 14:23:19 +0200

Šalje: Miro Banović

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Šaljem izmijenjeni tekst Ivane Ašprijan (HDZ) kako ga je sama izmjenila. Slobodno se može slati dalje, to je javno objavljeno na facebooku.

lp

Miro

Presudu ZDS donijelo je tročlano sudsko vijeće Visokog prekršajnog suda. Predsjednik sudskog vijeća i potpisnik presude je Siniša Senjanović, a članice vijeća su Branka Žigante Živković i Renata Popović. Sudac Siniša Senjanović je brat od Đermana Ćice Senjanovića koji je pisao u tjedniku Feral Tribune, čiji je i osnivač. Ćićo je bio kolumnist u Slobodnoj Dalmaciji i Novom listu. Na promociji Ćićine posljednje knjige "Laku noć, drugovi" bili su Nada Gašić, Damir Pilić, Dragan Markovina i mnogi drugi koje je okupio njegov brat Siniša Senjanović. Odlomak iz Ćićine knjige pročitala im je novinarka Milena Budimir. Upućeni ističu da je sudac bio član KP.

Sutkinja Branka Žigante Živković je ukinula prvostupanjsku oslobađajuću presudu pjevaču bečaraca o "plavoj bluzi", a Josipu Šimuniću zbog ZA DOM na stadionu povećala kaznu sa 5000kn na 25.000kn. Poznata je po javnom zalaganju implementacije Istanbulske konvencije. Sutkinja Žigante Živković neuspješni je kandidat za dužnost predsjednika Visokog prekršajnog suda RH (odlukom DSV od 30.10.2017. za predsjednika Visokog prekršajnog suda RH imenovana je sutkinja Karmen Novak Hrgović, a ne Branka Žigante Živković). Branka je predsjednica sudbenog vijeća koje pismeno ocjenjuje suce prije nego ih DSV imenuje na osnovu te pismene ocjene i vlastite usmene ocjene. Nedavno je sama priznala kako je činjenica da nije sazvala sjednicu sudbenog vijeća u zakonskom roku, ali se pravdala time da je to "raširena praksa" i da to nikad nije bio problem pa ne vidi zašto je sada (čitaj - dok ne skupe dovoljnu većinu za sebi poželjnog suca i ne izlobiraju za nj skupa s DSV iako zakonski to moraju biti neovisna tijela, jer DSV nam "JAMČI NEOVISNOST SUDBENE VLASTI U RH") te da ju zbog prekoračenja roka za ocjenu sudaca može s čela vijeća smijeniti samo sudačko vijeće Vrhovnog suda koje to nije učinilo.

Sutkinja Renata Popović je vjenčana kuma Ive Josipovića i njegove supruge Tatjane kojoj je bila kolegica na Pravnom fakultetu, a profesor joj je bio upravo Josipović.

Za kraj pročitajte imena sudaca Visokog prekršajnog suda za Javni red i mir pa sami procijenite kolike su šanse da neko drugo tročlano sudbeno vijeće, odabrano dakako slučajnim odabirom kao i ovo, donese drugačiju presudu o ZDS.

(svi navedeni podaci u tekstu su dostupni na Google)

Ivana Ašprijan

From: Miro Banović <mbanovic1@gmail.com>

Date: Sat, 17 Aug 2019 at 13:51

Subject: Fwd: Tko su suci koji su donijeli presudu o ZDS?

To: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Treća sutkinja, Renata Popović, vjenčana je kuma Ive Josipovića i Tatjane Josipović. Ako je riječ o istoj Renati Popović. A vjerojatno jest. Na dnu članka piše. <https://www.24sata.hr/news/josipovic-ju-je-izbacio-s-ispita-pa-ju-je-onda-ozenio-153373>

From: Miro Banović <mbanovic1@gmail.com>

Date: Sat, 17 Aug 2019 at 13:19

Subject: Tko su suci koji su donijeli presudu o ZDS?

To: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Ivana Ašprijan / facebook

Presudu ZDS donijelo je tročlano sudsko vijeće Visokog prekršajnog suda. Predsjednik sudskog vijeća i potpisnik presude je Siniša Senjanović, a članice vijeća su Branka Žigante Živković i Renata Popović.

Sudac Siniša Senjanović je brat od Đermana Ćiće Senjanovića koji je pisao u tjedniku Feral Tribune, čiji je i osnivač. Ćićo je bio kolumnist u Slobodnoj Dalmaciji i Novom listu. Na promociji Ćićine posljednje knjige "Laku noć, drugovi" bili su Nada Gašić, Damir Pilić, Dragan Markovina i mnogi drugi koje je okupio njegov brat Siniša Senjatović. Odlomak iz Ćićine knjige pročitala im je novinarka Milena Budimir. Upućeni ističu da je sudac bio član KP.

Sutkinja Branka Žigante Živković je ukinula prvostupanjsku oslobađajuću presudu pjevaču bečaraca o "plavoj bluzi", a Josipu Šimuniću zbog ZA DOM na stadionu povećala kaznu sa 5000kn na 25.000kn. Poznata je po javnom zalaganju implementacije Istanbulske konvencije. Sutkinja Žigante Živković neuspješni je kandidat za dužnost predsjednika Visokog prekršajnog suda RH (odlukom DSV od 30.10.2017. za predsjednika Visokog prekršajnog suda RH imenovana je sutkinja Karmen Novak Hrgović, a ne Branka Žigante Živković). Branka je predsjednica sudbenog vijeća koje pismeno ocjenjuje suce prije nego ih DSV imenuje na osnovu te pismene ocjene i vlastite usmene ocjene. Nedavno je sama priznala kako je činjenica da nije sazvala sjednicu sudbenog vijeća u zakonskom roku, ali se pravdala time da je to "raširena praksa" i da to nikad nije bio problem

pa ne vidi zašto je sada (čitaj - dok ne skupe dovoljnu većinu za sebi poželjnog suca i ne izlobiraju za nj skupa s DSV iako zakonski to moraju biti neovisna tijela, jer DSV nam "JAMČI NEOVISNOST SUDBENE VLASTI U RH") te da ju zbog prekoračenja roka za ocjenu sudaca može s čela vijeća smijeniti samo sudačko vijeće Vrhovnog suda koje to nije učinilo.

O sutkinji Renati Popović ne znam ništa, ako tko zna neka napiše.

Za kraj pročitajte imena sudaca Visokog prekršajnog suda za Javni red i mir pa sami procijenite kolike su šanse da neko drugo tročlano sudbeno vijeće, odabrano dakako slučajnim odabirom kao i ovo, donese drugačiju presudu o ZDS.

(svi navedeni podaci u tekstu su dostupni na Google)

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

TUĐMAN IM JE RODONAČELNIK POVIJESNOG „REVIZIONIZMA“ (PISMO HAZU)

Poštovane kolegice akademkinje I poštovane kolege akademici,

U prilogu vam šaljem pismo koje je skupina akademika i povjesničara poslali predsjedniku Upravnog vijeća Hrvatskog instituta za povijest Anti Nazoru, ravnatelju tog instituta Gordanu Ravančiću te predsjedniku Vlade Republike Hrvatske i predsjedniku Hrvatske demokratske zajednice Andreju Plenkoviću. Pismo je objavljeno na nizu portala već 20-11. 2019.

Koliko je meni poznato Predsjednik Vlade nije smatrao potrebnim odgovoriti. Ne znam je li to zato što tada još nije bilo predizborno vrijeme ili jer je brzo uslijedio odgovor onih koji zastupaju jugo-komunističku paradigmu u hrvatskoj povijesnici.

Ali doista je već sutradan reagirao Dragan Markovina tekstom:

Ali doista, već sutradan reagirao je Dragan Markovina tekstom:

Zašto je ideja par akademika da se Institut za povijest zove po Tuđmanu istovremeno užasavajuća i posve logična

<https://www.telegram.hr/price/zasto-je-ideja-par-akademika-da-se-institut-za-povijest-zove-po-tudmanu-istovremeno-uzasavajuca-i-posve-logicna/>

Već jedan podnaslov predstavlja izravni napad na Akademiju:

NAJBIZARNIJE JE INZISTIRANJE NA TUĐMANOVOM
HISTOGRAFSKOM RADU.

Svi znamo da je dr. Franjo Tuđman izabran za akademika zbog njegova historiografskog rada, a poznato je da svi predstavnici jugo-komunističke paradigme u hrvatskoj povijesnici samo znaju pisati pamfletice o djelima istinskih hrvatskih povjesničara. Tako Markovina posebno napada knjige “Bespuća povijesne zbiljnosti” i “Usudbene povijesnice” u kojima se, kako kaže, *radi se o ozbiljno problematičnim tekstovima, u kojima se prvi put relativizirala stvarnost jasenovačkog logora smrti, koji su puni antisemitskih stavova i nedopustivih teza o dalekosežnoj koristi tzv. humanog preseljenja stanovništva.*

Već sam u više navrata upozoravao kako su velikosrpske tvrdnje o Tuđmanu kao revizionisti preuzeli i nositelji jugo-komunističke paradigme u hrvatskoj povijesti. Posebno sam ukazivao na oca i sina Goldsteina. (npr. u pismu vama *Goldstein vam je poručio da ste glupi* - <http://www.pokret-zajedno.hr/novosti/item/421-goldstein-vam-je-porucio-da-ste-glupi>, a u našoj knjižnici imate i moju knjigu: *Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?*, Zagreb, 2012.)

O sinu i uopće o tvrdnjama o revizionistima u RH imate ovih dana izvrsni članak povjesničara dr. sc. Ante Birina:

GOLDSTEINOVA HISTORIOGRAFSKA METODOLOGIJA – OGLEDAN PRIMJER ZATUCANJA POVIJESNIH ISTINA - IVO GOLDSTEIN:

MRAČNI PROFESOR NA STRANI ZLA I SMRTNI NEPRIJATELJ SVAKE POVIJESNE ISTINE (Hrvatski tjednik, 7. 5. 2020.

A kada Predsjednik Vlade države koja postoji zahvaljujući dr. Franji Tuđmanu ne reagira, a dr. Markovina da ovakve upute, onda ne čudi reagiranje ravnatelja HIP-a dr. sc. Gordana Ravančića koji svoj odgovor 25. studenoga 2019. završava riječima

Moje osobno mišljenje o izmjeni imena Instituta je sljedeće: smatram da Institut ne treba mijenjati ime jer postojeće ime sasvim jasno definira institutsku znanstvenu i istraživačku poziciju u polju humanističkih znanosti i njegovu misiju – istraživanje hrvatske prošlosti u europskom kontekstu od srednjega vijeka do suvremenosti. Vezivanje imena Instituta za osobu prvog hrvatskog predsjednika i prvog ravnatelja Instituta za historiju radničkog pokreta dr. Franje Tuđmana u općem smislu moglo bi sugerirati da će se Institut ubuduće baviti spektrom pitanja kojima se u svojim istraživačkim radovima bavio dr. Tuđman. Osim toga, Institut je pod imenom Hrvatski institut za povijest poznat u široj javnosti te je to ime svojevrsan „brend“ koji u historiografskim krugovima ne samo u zemlji nego i inozemstvu predstavlja garanciju kvalitete historiografskih istraživanja i izvrsnost publikacija koje se objavljuju pod tim imenom od 1996. godine. Izmjena imena nužno bi značila i potrebu re-pozicioniranja u javnom prostoru bez obzira što iza izmjene imena bi stajala nikakva izmjena u sadržajnom smislu. Naravno, ukoliko bi Upravno vijeće zauzelo drugačiji stav tj. smatralo da se naziv Instituta treba mijenjati ja se tome neću protiviti.

Ovaj priglupi dio odgovora je komentirao 27. 11. 2019. akademik Stanko Popović: „Vezivanje imena Instituta za osobu prvog hrvatskog predsjednika i prvog ravnatelja Instituta za historiju radničkog pokreta dr. Franje Tuđmana u općem smislu moglo bi sugerirati da će se Institut ubuduće baviti spektrom pitanja kojima se u svojim istraživačkim radovima bavio dr. Tuđman.“

Moja napomena: Institut Ruđer Bošković bavi se svekolikim znanstvenim istraživanjima u fizici, kemiji, biologiji medicini ..., a ne samo onima kojima se bavio Ruđer Bošković. Slično je i za Institut društvenih znanosti Ivo Pilar. U Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski ne izvodi se samo glazba Lisinskoga, u Osnovnoj školi Miroslava Krležu učenici čitaju djela i ostalih autora...

Izgleda da je i cijelo Upravno vijeće HIP-a na istoj razini kao i njihov ravnatelj, ili meni nije poznato da su reagirali na ovakvu glupost svoga ravnatelja. Ili je jednostavno i ravnatelj zbog toga!?

Bilo kako bilo činjenica je da on sam tvrdi da je takav njegov priglupi stav dobro poznat njegovim kolegama iz Upravnog vijeća jer on svoj odgovor počinje s povijesnim samog prijedloga:

Hvala Vam na Vašem prijedlogu koji ste poslali 20. studenog 2019. Prije no što Vam odgovorim moram napomenuti da je istu inicijativu još 2011. godine pokrenuo dr. sc. Mato Artuković dugogodišnji voditelj Podružnice za povijest Slavonije, Srijema i Baranje Hrvatskog instituta za povijest u Slavonskom Brodu. Istu inicijativu dr. sc. Artuković obnovio je i u listopadu ove godine. Stoga će moj odgovor velikim dijelom biti sadržajno identičan onome što sam već raspravio s dr. sc. Artukovićem.

S druge strane u **Hrvatskom tjedniku**, 16. siječnja 2020., str. 35-37, objavljen je tekst Marka Curaća: Ako može **Leksikografski zavod 'Miroslav Krleža'**, zašto ne bi mogao **Hrvatski institut za povijest 'Franjo Tuđman'** ?

Napominjem da je dr. Artuković bio ravnatelj Podružnice HIP-a u Slavonskom Brodu, a jedan od potpisnika spomenutog pisma je bivši ravnatelj HIP-a Zagreb. Očito je da bivši ravnatelji nisu bili skloni pisati gluposti. Valjda zbog toga i nisu više ravnatelji. Ili barem netko sličan njima.

Ali da sve bude zabavnije, javio se i sadašnji ravnatelj te podružnice u Slavonskom Brodu dr. sc. Stanko Andrić. U svom tekstu od 10. 12. 2019. među ostalim on zapravo tvrdi da HAZU nije znanstvena ustanova ili samo da bira za akademike i amatere koji nisu „istaknuti hrvatski znanstvenici“:

Odrekao se vojne karijere, a poslije nekoliko godina na Filozofskom fakultetu u Zadru postigao je doktorat znanosti disertacijom iz povijesti monarhističke Jugoslavije, premda dotad nije stekao naobrazbu povjesničara i o povijesnim je temama 1950-ih godina pisao i objavljivao radove kao amater. U nastavku karijere razmjerno je mnogo pisao i objavljivao, ali je ozbiljno pitanje je li doista ikada postao „istaknuti hrvatski znanstvenik“. Tuđmanov doprinos hrvatskoj povijesnoj znanosti ipak je, po svemu sudeći, skromnijih razmjera. Nezaljubljeni čitatelji njegova opusa uglavnom ga drže minornim autorom historiografskih radova. Većina hrvatskih povjesničara koji se bave sličnim temama svrstat će Tuđmanove radove prije u publicistiku negoli u istraživačku historiografiju, to jest u znanost. Izrazi uporabljeni u obrazloženju otvorenih pisama, prema tome, bez ikakve sumnje već doprinose mitizaciji Tuđmanove biografije, uključuju se u pogon željenog mitizacijskog retuširanja prošlosti.

Po svemu navedenom, u cjelini i u nekim važnim pojedinostima, inicijativa za imenovanje Hrvatskog instituta za povijest po Franji Tuđmanu pokazuje se kao, u svojoj biti, protuznanstveni čin.

Očito je dr. Andrić zaslužio biti ravnatelj tog instituta. Zar ne?

S obzirom da je sada predizborno vrijeme, šaljem ovo pismo i Predsjedniku Vlade. Možda im danas ipak nije normalna 'logika' protagonista jugo-komunističke paradigme u RH.

Jer zapravo radi se o tome kako je svima njima Tuđman rodonačelnik povijesnog „revizionizma“, pa koriste i priglupa objašnjenja jer smatraju da zbog toga Institut ne može nositi Tuđmanovo ime!

S poštovanjem,
Akademik Josip P

PISMO PROF. DR. SC. IVU RENDIĆ-MIOČEVIĆU

Poštovani kolega Rendić-Miočević,

Zahvaljujem Vam se na podršci u ovim teškim trenutcima Vašeg života; kao i na poslanom članku *koji je objavljen na portalu HR Svijet, a Vijenac ga je odbio* (???)

Oslobađanje povijesne istine od antirevizionista / Skica za drukčiju noviju hrvatsku povijest / Tko se boji znanstvenoga povijesnog revizionizma?

Vaš tekst doista govori o predstavnicima – kako kaže prof. Tuđman - *propale povijesne paradigme* one jugo-komunističke.

A radi se o paradigmi koju propagiraju oni za koje je veliki hrvatski književnik rekao da STRASNO MRZE SVOJ NAROD.

Stalno im za prikrivanje te njihove mržnje, njihovih zločina i zločina njihovih roditelja služi optuživanje svih i svega za ustašluk.

A dr. sc. Dubravko Ljubić (doktor pravnih znanosti!) piše o NDH slijedeće:

Promatrajući režim NDH kao povijesnu činjenicu, korektno je kazati da taj režim ne treba demonizirati ni više ni manje nego u istoj mjeri sa svim drugim tadašnjim marionetskim režimima. Sadržajno režim NDH se u bitnom po ničem nije razlikovao od primjerice onog u Quislingovoj Norveškoj, Pétainovoj Francuskoj, a da ne govorimo o Horthyjevoj Mađarskoj, Antonescuovoj Rumunjskoj, ili Bugarskoj cara Borisa III. Jedini režim s kojim se NDH nije mogla usporediti bio je onaj u Srbiji. Teško se komparirati s režimom koji je u samo godinu i pol dana uspio deklarirati svoj teritorij očišćen od Židova. Svoj slavni dom, koji se sastojao prema povijesnim izvorima u 27.000 ubijenih i 8.000 deportiranih osoba, spomenuti režim je obilježio i prigodnom edicijom poštanskih maraka adekvatnog sadržaja. Sa takvim mentalnim sklopom je doista nemoguće bilo što uspoređivati.
<https://projektvelebit.com/antifasisticka-farsa-poraz-zdravog-razuma/>

Zapravo dr pravnih znanosti pokazuje koliko sam u pravu kada sam o njima govorio kao o SRPSKIM SLUGAMA!

O tome zapravo govori već naslov teksta u Hrvatskom tjedniku od 21. 5. 2020.:

KAD ZNANSTVENICI PROGOVORE, ŠARLATANI BJEŽE U MIŠJE RUPE.

Izdvojimo:

Kako su ugledni povjesničari dr. Nikica Barić i dr. Davor Marijan, svaki u svome slučaju, razotkrili svu intelektualnu bijedu i neznanje šarlatana Hrvoja Klasića i Mirjane Kasapović

Dr. Nikica Barić pomeo je pod s povjesničarom Hrvojem Klasićem dokazavši mu da je amater koji izmišlja i ne koristi se izvorima ni literaturom...

Dr. Davor Marijan podučio je Mirjanu Kasapović, stručnjakinju za ideološke procjene iz doba SKJ, koja ga je prozvala za revizionizam da 'bez revizije i revizionista historija bi i dalje bila samo štura politička događajnica kombinirana sa zbirkom mitova u čije se posvećene istine ne smije dirati

Zapravo i ovi hrvatski povjesničari kažu isto što mi je napisao predsjednik DHK-a prof. Đuro Vidmarović:

Naslov: Odg: Fwd: TUĐMAN IM JE RODONAČELNIK POVIJESNOG
„REVIZIONIZMA“(PISMO HAZU)

Datum: Sat, 23 May 2020 16:56:23 +0200

Šalje: dvidmarovic

Prima: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Zahvaljujem na obavijesti. Na žalost, siguran sam da se moji nekadašnji profesori Ljubo Boban, Jaroslav Šidak, Ljerka Kuntić, Mirjana Gros, Nada Klaić, Dionizije Sabadoš... stide njihovih današnjih nasljednika.

I veliki hrvatski kolumnist odvjetnik Zvonimir Hodak u najnovijoj kolumni spominje predstavnike propale jugo-komunističke paradigme na način koji oni jedino i zaslužuju. Ruga im se:

*Gledam kviz HRT-a "Tko želi biti milijunaš" s **Tarikom Filipovićem**. Kandidati su solidnog znanja. Ali, zna "znanje" i HRT. Lukava i dvosmislena pitanja, puna zamki i navlakuša. Nekako vjerujem da kod sastavljanja pitanja pomaže njihov "kućni" povjesničar **Hrvoje Klasić**. Tu su još **Jakovina, Markovina, Goldstein...** Recimo, teorijica na kojoj egzistiraju gore navedeni "istoričari" je i ona o "agresiji" Hrvatske na BiH. Koliko je o tome zamračenih papira i prolivene tinte raznih jugo proroka. **Klasić, Jakovina, Mesić, Josipović** i da ih ne nabrajam dalje... Pitanje glasi: ako su Hrvati počinili agresiju na BiH, zašto napadnuti muslimani nisu bježali u Srbiju, a ne u Hrvatsku? Zašto je oko 500.000 Tuđmanovih navodnih "žrtava" zbrisalo u hotele diljem RH i preko Hrvatske u Njemačku? Zašto je preko Hrvatske dolazilo oružje u BiH, ali i mudžahedini...? <https://direktno.hr/kolumne/ljevicari-olajavaju-krsticevica-ratnog-general-a-pobjednika-ali-ne-pitaju-kako-je-do-stana-u-centru-zagreba-dosao-matula-a-u-kojoj-je-on-to-vojsci-195202/>*

A vidim da i Vi na sličan način govorite o jednom od njih: **Komesar Markovina**.

Jedan prijatelj mi je u komentaru poslao i link na dio u kome ga citirate:

<https://www.youtube.com/watch?v=UvHJAM0uYgY>

Naravno, posebno mi je drago što ste spomenuli i nešto o čemu sam i sam često pisao:

U istome Vijencu prozvani autor tvrdi da se A. Pavelić u predratnome razdoblju može ocijeniti kao antifašist. Istina! Naime imao je protivnika – kraljevu fašističku diktaturu. Štoviše, danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhofašistički je poklik.

Nedavno sam u prepisci s jednim našim povjesničarem iskazao svoje nezadovoljstvo i s njihovim interpretacijama ZDS. Oni po pravilu prihvataju tvrdnju o fašističkom pozdravu. Evo nekih mojih komentara:

A već sam polemizirao i s jednim Vašim kolegom koji zna da je Pavelić bio na čelu ustaša i domobrana, koji je objavio kako su njegovi domobrani imali zastavu i tvrdili da je ZDS domobranski pozdrav, ali je njemu Pavelić toliko minoran i nebitan u tome, pa se valjda on nije usudio protusloviti tome u objasniti im da je to ustaški pozdrav. Ali zato je valjda svim hrvatskim povjesničarima to jasno pa

im je ZDS ustaški pozdrav. Na žalost meni kao matematičaru je to glupo bez obzira što se svi slažete u tome!

A što se tiče ZDS i naših povesničarima smiješno mi je kada vidim da nikome nije palo na pamet da je samom Paveliću itekako to bio domobranski pozdrav jer mu je bilo draže da je prihvaćen mnogo šire u narod, a to je i potvrđeno u NDH jer su ga Ustaše koristile samo godinu dana.

To me i dalje uvjerava da vi kalkulirate i pazite da se ne zamjerite što ja razumjem... Drugo je ZDS zbog kojega sam imao frontalni napad na sve oko mene. Vidiš da im je i sada ZDS veći problem i od Jasenovca.

Vi ste profesore Rendić-Miočeviću jedan od rijetkih koji niste kalkulirali!

S poštovanjem,
Vaš,
Josip Pečarić

Naslov: Fwd:

Datum: Sat, 23 May 2020

Šalje: Ivo Rendić

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

**OSLOBAĐANJE POVIJESNE ISTINE OD
ANTIREVIZIONISTA
SKICA ZA DRUKČIJU NOVIJU HRVATSKU POVIJEST
TKO SE BOJI ZNASTVENOGA POVIJESNOG
REVIZIONIZMA?**

Hrsvijet, 29. kolovoza 2017

Nelustrirani komunisti, sada maskirani u liberale, još uvijek ždanovljevske (prema Andreju A. Ždanovu provoditelju Staljinovih dogmatskih ideja u kulturi), kao namjesnici neumrloga Tita u demokratskoj Hrvatskoj, brane njegov komunistički antifašizam, a zapravo brane stečene povlastice. Titov pogreb im je dokaz njegove veličine. No taj dokaz gubi vrijednost sagledan u kontekstu tadašnje svjetske realpolitike bez morala u kojoj se Tito izvanredno snalazio. Najprije valja razotkriti bit te politike koju nije zanimao položaj Hrvatske u Titovoj Jugoslaviji (neprestani progoni Hrvata, Hrvatsko proljeće). Tek onda u njoj treba otkriti ulogu J. Broza. Čelinci zapadnih demokracija zapravo su se osramotili odajući u društvu mnogih diktatora i masovnih zločinaca počast jednom od najvećih ubojica XX. stoljeća. Postkomunisti navode i druge „dokaze“ o Titovoj veličini kao primjerice imenovanje ulica širom svijeta njegovim imenom. Sveznadar Rajko Ostojić, inače liječnik, 2017. kao dokaz Titove veličine ističe da se njegov portret nalazi među portretima pet povijesnih osoba u muzeju u Normandiji. Kakav „lapidarni“ dokaz! Kaj god! No, Titovi namjesnici zaboravili su kao dokaz Titove veličine spomenuti veličanstveni doček popraćen pravim komunističkim sletom koji mu je 1977. u Sjevernoj Koreji priredio Kim Il Sung.

Veliku ulogu u obrani komunističkoga totalitarizma imaju razne udruge i *Antifašistička liga Hrvatske* osnovana 2015. Oni izmišljaju ustašizaciju Hrvatske kako bi se prikrio živ komunizam. U isto vrijeme Hrvatska je uz Sloveniju jedna od rijetkih postkomunističkih država u kojoj nije provedena lustracija. Krajem 2016. osnovana je *Nova ljevica* čija bi politička platforma trebala biti socijaldemokracija i antifašizam te opstruiranje nastojanja Željke Markić i ostalih talibana. Upravo je predsjednik stranke povjesničar dr. Dragan Markovina ljude drukčijega mišljenja ždanovljevske proglasio talibanima. Nekompetentni sveznadari koji podržavaju Novu ljevicu Zoran Pusić, Rada Borić, Vesna Teršelič i dr. deklarirani su antifašisti, ali danas su pretorijanci Titova totalitarizma proizašloga iz antifašizma. Oni ne poštuju europske deklaracije o osudi svih totalitarizama, a nastoje spriječiti znanstvenu reviziju hrvatske povijesti proglašavajući taj postupak ustašizacijom. Oni su pak antirevizionisti jer se

boje rušenja komunističke "istine". Uostalom i Vladino Vijeće za suočavanje s prošlošću (2016.) ima očitu namjeru rehabilitirati komunizam.

Neokomunistički antirevizionizam ne suprotstavlja se velikosrpskome negacionističkom revizionizmu koji negira genocidnost velikosrpske ideje i rehabilitira zločince (Milan Nedić, Draža Mihailović). Takvom se revizionizmu suprotstavlja časna "druga" Srbija čiji se glas jedva čuje u hrvatskih Srba koji još uvijek slave ustanak u Srbu 27. srpnja (nekada Dan ustanka naroda Hrvatske!?) iako su tada pobijeni mnogi Hrvati (Boričevac, Brotnja), a katolički svećenik ispečen je na ražnju. Ovaj "spontani ustanak protiv ustaškoga terora", a zapravo borba protiv hrvatske države – prepreke stvaranju velike Srbije², slijedi velikosrpske programe (*Načertanije*, 1844. Ilije Garašanina, te genocidni programi *Isterivanje Arnauta* 1937. crnorukaša Vase Čubriloovića i *Homogena Srbija*, 1941. četničkoga ideologa Stevana Moljevića). Inače, četnici koji žive u Americi smatraju da je njihov ustanak protiv hrvatske države započeo 13. travnja napadom na Gračac. U Drugom ratu nastojala se stvoriti velika Srbija (D. Mihailović, Vlada u Londonu)³, a M. Nedić je štoviše od Hitlera tražio podršku u njenom stvaranju. To nastojanje bilo je popraćeno planskim genocidom nad Hrvatima i muslimanima označenima šifrom "Z" ("zaklati") kako bi se otvorio geostrateški prostor prema moru za ostvarenje velikosrpskoga projekta. U tu svrhu počinjeni su četnički pokolji u dalmatinskoj Zagori 1942. (Zabiokovlje, Gata i susjedna sela)⁴. Srpske zločine u vrijeme nastanka NDH valjalo je prikriti lažima o ustaškim zločinima, pa je SPC tada svijetu obznanila nevjerojatan podatak da je do rujna 1941. u NDH pobijeno 350.000 Srba.

Glede uspostave NDH 10. travnja 1941. valja istaknuti primarnost velikosrpskoga zločina ne tajeći ustaške zločine koje, međutim, valja osloboditi od laži (revizionizam!). Već 8. travnja konjički puk jugoslavenske vojske "Dušan silni" intervenirao je kada je u Bjelovaru prije Zagreba proglašena NDH. Tada je ubijeno 11 Hrvata u Donjim Mostima. Do kraja travnja na bjelovarskome području ubijeno je 99 osoba, a kao odgovor 28. travnja u Gudovcu je ubijeno više od 180 Srba što je prema komunističkoj historiografiji početak ustaškoga genocida nad Srbima, a prethodni srpski zločin je samo "neki incident". Pokolji Hrvata u dolini Neretve započeli su 11. travnju 1941. godine. Tako je nastavljen prethodni velikosrpski program (1) stalno popraćen gađenjem (2) "sluganskih" i "robovskih" te "narodno slabih" Hrvata "bratoubojica" čija je kultura „vanbračno dijete nenaravnog braka dresiranog majmuna i papige". Takve Hrvate valja uništiti! Eto univerzalnoga genocidnog poučka koji rezultira patološkim ponašanjem jedne etničke grupe prema drugoj (usporediti genocide u Ruandi 1972. i 1994.). Slijedom velikosrpskoga programa izbija Lipanjski ustanak 1941. u Hercegovini čija se druga faza krajem lipnja i početkom srpnja naziva Vidovdanski ustanak, a on je obilježen zatajenim genocidom i ritualnim ubijanjem muslimana u Avtovcu

² LOZO, S. 2017.

³ N. dj.

⁴ N. dj., str. 436.

na Vidovdan 28. lipnja⁵. Sam naziv “vidovdanski” svjedoči o tragičnosti srpske mitologije koja je bila podloga za česta ubijanja “drugih” u ime velike Srbije, ali i za surov obračun s “izdajicama” Srbima - novim Brankovićima. Kosovski mit živi i stalno traži žrtvovanje i osvetu za Kosovo. Zauzevši Srebrenicu 1995. general Ratko Mladić uskliknuo je da je osvećena srpska patnja, a vladika Vasilije Kačavenda izjavio je da su Srebrenicu „naši“ Obilići oslobodili od nekrsta. No, svijetu se razotkriva pravi karakter velikosrpske osvajačke ideje i još živih “srpskih obmana” (S. Marković) dugotrajno složno podržavanih od Srpske pravoslavne crkve, države, Crne ruke, četništva, “znanosti”, obrazovanja i raznih organizacija. Psihijatar Robert Jay Lifton u knjizi *Liječnici nacisti* (2015.) razotkriva sličnost „besmrtna velike Srbije“ i „tisućljetnoga Trećeg Reicha“, koji su bili spremni likvidirati sve koji su narušavali čistoću *Volka*.

Velikosrbi zaboravljaju kronologiju i primarnost srpske agresije i genocida. Odlazak srpskoga stanovništva iz Hrvatske poslije Oluje 1995. i poraz paradržave Republike Srpske Krajine (RSK) na hrvatskome teritoriju proglašeni su zločinom stoljeća (Svetozar Livada, 1997.). Ne uračunavaju se prethodno srpsko protjerivanje Hrvata iz Vojvodine i Republike Srpske, genocid u Hrvatskoj (Dalj, Ilok, Bačin, Tordinci, Široka Kula, Vukovar, Škabrnja itd.) i Bosni (Korićanske stijene, Srebrenica i dr.) te rušenja nacionalnih simbola, posebno, crkava. Ni spomena o silovanjima kojima se prema etnopsihologiji ponižavaju žene, ali i muškarci iz njene zajednice. Velikosrpski geostrateški model s početka NDH ponovio se krajem dvadesetoga stoljeća jasno obilježen velikosrpskim genocidnim poučkom. Uostalom, Sud u Haagu presudio je da je Srbija bila agresor s genocidnim djelovanjem, a ratna odšteta se ne spominje. Hoće li se ponavljanje nastaviti? Valja napomenuti da ideja o autonomnoj srpskoj Krajini u Hrvatskoj nije nastala odjednom u vrijeme “balvan revolucije” kada su pobunjeni Srbi 31. svibnja 1991. godine podržani od JNA na okupiranome hrvatskom području u funkciji stvaranja velike Srbije proglasili Republiku Srpsku Krajinu provodeći izgon i nasilje nad Hrvatima. Ideja o Krajini preživjela je u Titovoj Jugoslaviji. U arhivi Udbe u zagrebačkome Državnom arhivu pronađen je nepoznat document (objavljen na portalu Express 8. prosinca 2017.) s nadnevkom 1. svibnja 1971. tzv. Odbora za formiranje autonomne oblasti Krajine. Krajina bi obuhvaćala Slavoniju, Baniju, Kordun, Liku, Kninsku Krajinu i dijelovi Dalmacije. Evo skrivene povijesti iz vremena Hrvatskoga proljeća!

Dok danas živi „besmrtna ideja velike Srbije“ (V. Šešelj, četnički vojvoda i zastupnik u Skupštini Srbije, 2016.) i vidljiv njen genocidni poučak, budućnost je neizvjesna. Hoće li časna „druga“ Srbija svjesna da je srpska **istorija** laž (Sonja Biserko, 2015.), spasiti svoj narod i susjede od novih katastrofa?

Antirevizionizam hrvatskih sveznadara i velikosrpski negacionistički revizionizam podržavaju se i nadopunjuju jer imaju zajedničkoga “žrtvenoga jarca” a to je “endehazija” koja je od posljedice pretvorena u uzrok svih nesreća.

Komesar Markovina

⁵ N. dj.

Na meti postkomunističkih antirevizionista svi su oni koji se usude braniti Hrvatsku od komunističkih i velikosrpskih laži, a posebno Katolička crkva i Matica hrvatska kao braniči hrvatskoga identiteta i tradicionalnih vrijednosti. Povjesničar dr. Dragan Markovina u *Telegramu* od 23. srpnja 2017. osvrnuo se na ukidanje smrtne presude Filipu Lukasu predsjedniku Matice hrvatske u doba NDH tvrdeći da je njegovo ustaštvo i danas vitalno posebno u Matici hrvatskoj koja potiče revizionizam. Evo nekoliko njegovih tvrdnji:

1. U brojnim izdanjima Matice Hrvatske imamo revizionističke tekstove koji svode na istu ravan partizanski pokret i ustašku državu. Zadarski sveučilišni profesor Ivo Rendić - Miočević u brojnim člancima u *Vijencu*, negirao je ideološku povezanost ustaškog pokreta i nacifašizma, dovevši taj proces do kraja na način da je kao ozbiljne izvore navodio članke iz ustaških novina *Spremnost*. Na njih se pozivao da bi ustvrdio kako je Ante Pavelić barem dijelom bio antitotalitarist poslije 1918., dok Tito to nije bio nikad.

2. U *Vijencu* je objavljen intervju Andrije Tunjića s Igorom Vukićem koji na dvije stranice plasira tezu o tome kako nije bilo nikakvog istrebljenja i genocida nad Srbima u NDH, niti je u Jasenovcu bio logor smrti.

3 Ivo Banac u razgovoru s istim novinarom stavlja u istu ravan Krležu i Milu Budaka, jer je su obojica promovirali totalitarne sustave.

Komentari:

Ad 1 U *Vijencu* od 14. V. 2015. prozvani autor napominje da su novinari *Spremnosti* isticali Titov staljinizam i upozoravali da je cilj komunista revolucionarno osvajanje vlasti svim sredstvima. Tito je prema njima oruđe Kominterne, a KPJ je na liniji ciljeva velikosrpskog ekspanzionizma. Danas je jasno da je analiza novinara *Spremnosti* bila itekako utemeljena. Za Markovinu i sam pokušaj da se ustaškim novinama pristupi kao posve ozbiljnom izvoru i da se ocijeni mišljenje ustaških novinara predstavlja nedopustivi grijeh i, dakako, ustaški revizionizam.

U istome *Vijencu* prozvani autor tvrdi da se A. Pavelić u predratnome razdoblju može ocijeniti kao antifašist. Istina! Naime imao je protivnika – kraljevu fašističku diktaturu. Štoviše, danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhofašistički je poklik. Pavelić je u prvoj etapi bio i antiboljševik (vidjeti *Strahote zabluda* – prvo izdanje 1938. na talijanskom jeziku). On je u boljševizmu vidio najveću opasnost za svijet. Boljševička vlast, prema njemu, spremna je za volju svoje diktature žrtvovati najveće duhovne tekovine čovječanstva i milijune ljudi. Zar ta ocjena nije aktualna i danas? Pavelić se 1941., koristeći se kao i Tito ratnim prilikama, priključio novom svjetskom poretku i odgovoran je za nepobitne zločine.

Što se tiče negiranja ideološke povezanosti ustaškog pokreta i nacifašizma, radi se o metodološkim problemima koje komunistički antirevizionisti zaobilaze. Prozvani autor istaknuo je da je Nada Kisić Kolanović (2002.) raspravljajući o povijesti NDH kao predmetu istraživanja upozorila da se ustaška ideologija ne može poistovjetiti s ideologijom fašizma i nacionalsocijalizma, niti se može prosuđivati mimo njih. Prozvani autor smatra da su ustaštvo, ali i četništvo plod,

između ostaloga, stoljetnih transgeneracijskih prijenosa i transkulturnih psihijatrijskih poremećaja. Ni komunistički pokret nije bio bez utjecaja tih prijenosa. Izvornoga fašizma/nacizma na ovim prostorima zapravo nije ni bilo. Komunistička historiografija, koju slijede današnji nekompetentni sveznadari - antifabranitelji među kojima su štoviše i predsjednici RH Stjepan Mesić i Ivo Josipović, stvorila je svoju sliku o NDH. Ta je slika svedena na shemu „endehazija“ koja automatski označuje hrvatsku genocidnost, nacifašizam, klerofašizam i kvislinštvo, a koja je nastala sama od sebe bez prethodnih uzroka. Status „Hrvatske na mučilištu“ u monarhističkoj Jugoslaviji zanemaruje se iako je poznato da je hrvatski nacionalizam bio stimuliran od srpskog (Adrian Hastings, 2003.) i da je Hrvatima progonjenima u Kraljevini Jugoslaviji preostalo samo nasilje ako se nisu željeli podložiti (Dominique Venner, 2005.). Zanemareno je da je u predratnoj Srbiji postojala jaka fašizacija (Ljotićev Zbor i Srpska dobrovoljačka komanda) i antisemitizam, dok u Hrvatskoj tada fašizacije nije bilo (Philip J. Cohen u knjizi **Serbia's Secret War**, 1996). Hrvati zbog raščinjenoga identiteta (čakavci, kajkavci, štokavci, razne kulturološke i vrijednosne tradicije) nisu tada, uz rijetke izuzetke, prihvatili objedinjujuće nacifašističko jednoulmlje, nego su se većinom priklonili demokratskom i pacifističkom Radićevome patriotizmu. Ratni vjor otpuhnuo je taj patriotizam i konačno je predao Hrvatsku, uz pomoć „velikih“ (Teheran, 1943.), komunističkoj Jugoslaviji. Zanemarivanjem važnih činjenica nastanak NDH kao posljedice ostaje bez objašnjenja

Ad 2 Mit o Jasenovcu danas se ruši i više ne prolazi priča o stotinama tisuća ubijenih, ali se razotkriva činjenica da je tu bio i komunistički logor poslije rata. Markovina ne pobija nego optužuje i samo otvaranje rasprave.

Ad 3 Nepobitno je da je Miroslav Krleža bio apologet Tita i boljševizma. Prigodom proglašenja Josipa Broza počasnim članom JAZU (što je Tito i danas!) 1947. Krleža ga je veličao „kao čovjeka koji je sam na djelu pokazao kako se objašnjava narodna volja“. Povodom sedamdesetoga Titova rođendana zaželio je da ostane barjaktarom još mnogo godina, a u pobjede njegovih barjaka nema razloga sumnjati. Razotkrivanje Krležina lika i djela te njegove uloge u hrvatskoj ždanovštini postaje sve intenzivnije. Davor Velnić u knjizi *Čitajući Krležu* (2001.) propituje njegovo djelo i njegov utjecaj na kulturu i društvo, a u zbirkama eseja *Nije namjerno* (2008.) i *Krajolici zla* (2013.) ukazuje da je Krleža kao sudionik povezan s razvojem boljševizma u Hrvatskoj. Nadalje, tvrdi Velnić, Krleža je koristeći boljševički sustav nametnuo svoj monopol u hrvatskoj književnosti. Sanja Nikčević u knjizi *Mit o Krleži* (2016.) tvrdi da je Krleža svojom pozicijom u Leksikografskome zavodu bio ideolog komunističke kulture. Markovina Bančevo stavljanje u istu ravan Budaka i Krleže ne obrazlaže niti argumentira. Ipak razlika postoji. Predstavnik boljševičkoga totalitarizma Krleža svečano je otpraćen u vječnost na lafetu, a predstavnik ustaškoga totalitarizma Budak s omčom oko vrata u pratnji masakrirane kćerke Grozde.

Freud za povjesničare

Tvrđnjama D. Markovine nedostaju argumenti. One slijede historiografiju pobjednika u Drugome ratu te su antirevizionističke, a znanstveni povijesni

revizionizam prokazuju kao ustašizaciju. Nažalost, Markovina nije usamljena pojava u Hrvatskoj. On je samo dobar primjer. U Markovininim tvrdnjama nema interdisciplinarnosti koja bi pobila laži komunističke antirevizionističke i srpske negacionističko - revizionističke historiografije koje svijetu bezočno prokazuju Hrvate kao uzročnike svih zala, a ustaštvo od posljedice pretvaraju u uzrok. Stoga postkomunisti i velikosrbi izbjegavaju interdisciplinarnost, a ona nije zastupljena, uz rijetke izuzetke, na studijima povijesti u Hrvatskoj i u školskoj nastavi. Mnogo objašnjavaju socijalna biologija, biološka psihologija, genetika, etnopsihologija itd.. Za objašnjavanje tragičnih događaja popraćenih psiho-patološkom aktivnošću u nas važna je freudovska psihijatrija (Eduard Klain). Američki povjesničar Peter Gay smatra da psihoanaliza može otkriti povjesničaru da ne može potpuno objektivno tragati za istinom jer je kao ljudsko biće opterećen nesvjesnim koje proizlazi iz odgoja, tradicije, društvene sredine i dr., a samospoznaja povjesničara mogla bi biti most između psihoanalize i povijesti. Hrvatski istraživači moraju svaki za sebe otkriti svoje moguće predrasudne blokade ako žele biti objektivni i moralni. Mišljenje Petera Gaya valja preporučiti dr. Markovini jer, ne ulazeći ovdje u važnu priču o njegovim obiteljskim recidivima, njegova izjava 2016. u videu *Osobna sjećanja (Dokumenta)* govori o njegovim teškim predrasudnim blokadama. Rekao je: „.....ali kad god bi vikali Jugoslavija ili išla himna Hej Slaveni mi bi se u stanu digli na noge i slušali tu himnu. Ja danas kad čujem Lijepu našu molim Boga da Hrvatska izgubi. Meni Hrvatska ništa ne predstavlja”. Pomoć psihijatra ovdje je neophodna! Dr. Markovini i mnogim drugima koji su opterećeni predrasudnim blokadama preporučuju se korisna literature:

GAY, Peter (1985).. *Freud for Historian*. New York - Oxford: Oxford University Press, 1985. Vidjeti: Lidija SKLEVICKY, ČSP 21 (1-3), 1989.

GAY, Peter (1998). "Psychoanalysis and the historian". U: Michael S. Roth (urednik), *Freud: Conflict and Culture, Essays on his Life, Work and Legacy*, New York: Alfred A. Knopf

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21637-pismo-prof-dr-sc-ivu-rendic-miocevicu>

DRUKER / PREDSEDNIK O PUHOVSKOM, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

LIJEVOM NAŠOM

DA JE LAŽ O 667 UBIJENIH CIVILA PROŠLA IMALI BI Z4 HRVATSKU - DRŽAVU U DRŽAVI, A ONI KOJI SU TO PODMETNULI HAAGU SAD SU UGLEDNI GRAĐANI

ZVONIMIR HODAK

Nema sumnje, Zoran Milanović je osoba mjeseca. Pitanje je samo kojeg sve? Kad je izabran za predsjednika RH jedna "draga" raznobojna "gospoja" uputila mi je ljupku poruku preko "fejsa" koja je otprilike glasila: "Hodak, jeste li sada zadovoljni? Podržavali ste Milanovića i doveli ga na Pantovčak".

12.10.2020.

Naravno, znano je da sam podržavao Miroslava Škoru i u kolumni, i u Bujici, kao i u Budnici, a Zokija sam mogao dovesti na Pantovčak jedino kao taksist ili turistički vodič. Naime, "gospoju" je iznervirala moja tvrdnja da je Zoki, uz ćirilčne ploče u Vukovaru, neprocesuiranje ubojstva maloljetnog branitelja Vukovarca Pajkića, protivljenje izručenju Perkovića i Mustača, ručka s Matijom Babićem koji je zamrčio ozbiljnu lovu u Indexu itd., imao i nekoliko istupa koje smo bezuspješno godinama očekivali da dođu iz HDZ. Ali oni su se, kao svi koji se stide nekih svojih ranijih postupaka, "samozatajno" izgubili u kompromisnoj "zoni sumraka". Istakao sam, naime, dvije Milanovićeve geste. U prvoj velikoj imigrantskoj krizi na kratko je zatvorio granicu sa Srbijom, a na njihovu poviku i optužbe izjavio je bez okolišanja kako su Srbi "šaka jada".

Zatim se dogodilo opet jedno novo "događanje naroda" u BiH. "Ogorčeni i obespravljani narod" iz istočnog Mostara počeo je paliti kuće po zapadnom Mostaru kako bi se "ogrijavao i protestovao" protiv visokih cijena grijanja u svom dijelu grada. Milanović se u roku odmah našao na licu mjesta da pomogne smiriti stanje, ali tamo je naletio na njihovu Daliju, Jasmilu Žbanić, koja mu je onako liberalna, miroljubiva i gostoljubiva prosiktala "Marš u Hrvatsku!".

Tako je pokvarila pastoralnu idilu koja vlada između Hrvata i Muslimana u Mostaru, a koju su godinama stvarali i strpljivo gradili naši "velikani" Mesić,

Josipović, Banac i toliki drugi (samo što ti drugi nisu još proglašeni bosanskim počasnim građanima). Žbanić je u Berlinu osvojila "Zlatnog Medveda" i kad je god trebala lovu za svoje filmove našao bi se neki "medved" u HAVC-u da joj "dade lovu", a ona nam je to vratila s "marš u Hrvatsku". Trenutno "medvedi" u Lijepoj našoj nisu previše popularni, ali su, kao i uvijek, zaštićeni od svake javne kritike.

No, vratimo se mi našem Predsjedniku. Opet mi piše jedna čitateljica: "Gospon Hodak, grozno je kad ljudi ovak' prek' noći mijenjaju mišljenje". Kratko sam joj napisao: "Draga gospodo, mišljenje ne mijenjaju samo mrtvac i budale."

Govori li predsjednik RH Zoran Milanović istinu ili se radi o jeftinoj ideologiji? Jedna druga čitateljica moje kolumne pita: "Govori li predsjednik RH Zoran Milanović istinu ili se radi o jeftinoj ideologiji?"

Mišljenja sam da, bez obzira na to što "službe" znaju ili imaju o njegovoj ulozi u "dubokoj državi" (čiji gornji i manji dio izranja iz mora afera), sve što je do sada izrekao stoji k'o puška. Je li izmišlja, laže ili podvaljuje kad kaže "da novinari na jugonostalgичnom portalu Index.hr i nisu novinari, nego agitatori?"

Laže li kad kao prvi iz naše političke elite na vlasti demaskira lik i djelo notornog Žarka Puhovskog? Ovo "demaskira" shvatite uvjetno. Mislite li da urednici na RTL-u, u Večernjem, Jutarnjem, na HRT-u, Novoj TV, u Slobodnoj Dalmaciji i drugim medijima ne znaju za Žarka, "doživotnog" svjedoka na suđenju "Hrvatskom proljeću" 1971. godine, ili za Žaru koji je, s Čičkom nosio "belu knjigu" Haškom sudu, po kojoj su u "Oluji" Hrvati ubijali Srbe i to čak 667 srpskih civila.

Ne samo to, nego su ih i razoružali. Kad je obrazlagao svoju "belu knjigu", Puhovski je na Haškom sudu bio doslovno ismijan. Na temelju nekih drugih dokumenata Sud je prihvatio mogućnost da su u čitavoj akciji "Oluja" nastradala 42 srpska civila. Tako je "Dokumenat P2402" koji su priložili Puhovski i Čičak završio u "smeću". Bio sam prvi hrvatski odvjetnik koji je branio u Haagu i ne mogu zaboraviti, u tih godinu dana, koliko sam puta bio zapitan kako to da samo Hrvatska sama prikuplja i šalje dokaze protiv svojih optuženika dok svi drugi šalju dokaze i dokumente kojima potvrđuju nevinost svojih optuženika.

To je već klasična priča o hrvatskoj legendarnoj izdaji o kojoj je toliko puta pisao Anton Gustav Matoš. Da je ta laž o 667 ubijenih civila prošla, danas bi imali Z4 Hrvatsku, tj. državu u državi, a oni koji su to "kukavičje jaje" podmetnuli Haagu, danas su u Hrvatskoj ugledni građani, komentatori, humanisti i veliki borci za liberalnu demokraciju i ljudska prava. Nema događaja koji potresa RH, a da ne slušamo Puhovskog i njemu slične neizliječene "jugoviće" kako ih komentiraju iz svog jugo-ljevičarskog ugla.

Što je Žare radio u kolovozu 1972. godine?

Što se tiče onog "Što je Žare radio u kolovozu 1972. godine?", tu imamo našeg Roberta Bajrušija da nam otvori krmeljave klerofašističke oči. On je ustao u obranu Puhovskog i tako smo, po tko zna koji put, opet dobili "Spašavanje vojnika Ryana". Od te "plahte na dvije strane" možda je jedino vrijedno da je Žare potvrdio kako je proces bio farsa, a sudac Milenko Mihaljević doslovno se ravnao

prema Titovoj maksimi kako se "ne treba držati zakona kao pijan plota". Je li onda predsjednik Milanović lagao kad je rekao da je Puhovski bio svjedok optužbe, da je jedan dan svjedočio sedam sati, da je proširio krug tzv. "kontrarevolucionara" s imenima izvan optužnog akta? Nije! Je li lagao da su svi optuženi otišli "u Lepoglavu i Gradišku staru"? Nije!

Moja supruga, tada 18-godišnja brucešica prava, otišla je "samo" na dva mjeseca u Vukomerec. Treba samo malo "uroniti" u ondašnje isječke iz Vjesnika, Večernjeg, Večernjih novosti, NIN-a... Sve će biti jasnije. Znači svjedočenje protiv "Proljećara iz 1971. godine" (studenata) i pokušaj miniranja obrane naših generala u Haagu nisu nikakva izmišljotina Milanovića. Za to znaju čak i mnogi potpuno apolitični građani RH. Unatoč svemu tomu, Žare već više desetljeća pali i žari sa svih TV ekrana u Lijepoj njihovoj, javlja se u svim dnevnim i noćnim tiskovinama, a svi se prave ludi - i HDZ i SDP, HNS... Svi osim Zorana Milanovića. Drugo je pitanje zašto on to danas govori. O tome neka nagađaju drugi. Siguran sam da ima promišljeni razlog kao što sam siguran i da će se kad-tad obrušiti i na poneke istaknutije desničare, pa i ognjištare. Ja sam skoro pa ponosan što me je draga "gospa" pokazala da sam ga "gurnuo" na brdo Pantovčak. Dobro misli Marcel Holjevac: "Puhovski je posljedica neprovedene lustracije. Ni u jednoj drugoj bivšoj komunističkoj državi, osim u ovima koje su proizašle iz bivše SFRJ, taj ne bi smio ni prismrditi na TV".

I dok ovu kolumnu sričem slovo po slovo, neki zaguljeni ognjištar šalje mi zgodnu reklamu "Best buy". Slika Žareta i otrovan tekst: "Najbolji u Hrvatskoj od 1971. godine. Muče vas Hrvati? Okruženi ste ustašama? Bojite se genocida? Vašim mukama došao je kraj! Svjedok Žarko, efikasno svjedoči protiv bilo kojeg Hrvata na domaćim i međunarodnim sudovima. I zapamtite - ustaše se ne događaju nekom drugom!".

Već "dugo" nisam pisao o ljevičarskim farizejskim kriterijima, dupljacima i lažnim moralistima. Davne 1998. godine lijeva aktivistica, a kasnije tobožnja heroina, Ankica Lepej je kao službenica Zagrebačke banke otkrila službenu bankovnu tajnu i objavila senzacionalnu vijest. Ankica, ali Tuđmanova, imala je na svom računu iznos od 200.000 njemačkih maraka. Znači današnjih 100 tisuća eura. Dobila je, naravno, otkaz i ušla u povijest cinkanja kao heroina. Čak je za vrijeme Mesića ili Josipovića ušla i na Pantovčak. Ništa čudno. Na Pantovčak ionako odlaze "zaslužni", a isluženi kadrovi kako bi si prije penzije još malo podigli društveni rejting. Sve je to izraslo u veliku državnu aferu. Davor Butković i Jelena Lovrić, na čelu lijeve medijske falange, tjednima su cijedili medijski limun. Sve do zaborava.

No, ovih je dana Jutarnji objavio da ljevičarska aktivistica, članica raznih nevladinih udruga, ima uštedevinu od 150.000 eura i 11.000 dolara, kao i lijepi paket dionica u jednoj od najvećih kapitalističkih multinacionalnih kompanija T-Comu. Naša Rada Borić je istaknuta pripadnica radničko-antikapitalističkog pokreta Nova ljevica. Lako se tako boriti za radnička prava. Kad su radnici i razni drugi preostali idealisti malo zinuli na toliku lovu, Rada im je "lepo" objasnila. Ona je godinama radila u Finskoj, a iz Finske se ne možeš vratiti bez barem 150.000 eura. Nije ona kriva što neobaviještena raju srlja u Irsku, Njemačku, na

Novi Zeland... U Finskoj je radila i na finsko-hrvatskom rječniku. Nije sramota raditi i zaraditi. Zašto oni koji su zapalili čak do Novog Zelanda ne napišu, recimo, novozelandsko-australski rječnik? Bilo bi im lako da nisu lijeni, u obje je zemlje isti jezik - engleski.

Reciklirajmo još jednom čuvenu Harrimanovu tezu o tome koje su svari najvažnije u politici. Dakle, nakašlja se Harriman, pa izreče: "U politici su važne samo dvije stvari. Prva je novac, a druge se ne mogu sjetiti".

Crvena Rijeka s tugom, duboko ganuta, nijemo je gledala, s knedlom u grlu, kao se demontira biblijska "crvena zvezda". Nakon skidanja radnici su ispili Heineken na čijoj se zelenoj limenci također sjajila crvena zvijezda. Koja simbolika! Zeleno i crveno će vladati uskoro Hrvatskom, uzdišu u Rijeci. Možda bi i bilo tako da nema Žuje koja je bojama pivo Torcide i BBB-a. Dakle, tom tužnom i emotivnom događaju nazočio je i jedan dosadni fotić kojem su oči bile pune suza dok je snimao potresnu scenu. Tada mu je iznenada prišao drug Nemanja i onako ganut i neubrojiv naredio da odmah izbriše slike ili će... Fotić je potom, demokratski samosvjesno, odmah zapalio u Novi list i navodno ispijao limenku za limenkom Heinekena.

Ta famozna zvijezda postavljena je, navodno, u spomen na partizane, njih 2800 koji su polovicom travnja i početkom svibnja 1945. godine. pali u bitci za Rijeku. Znam još od Jasenovca do Jadovnog da je našim "osloboditeljima" Ahilova peta baš matematika. Nisam htio zamarati Klasića, Jakovinu i Markovinu o pravom broju poginulih jer bi u tom slučaju taj broj narastao na barem 280.000 poginulih boraca. Ali javio se u Večernjem od 8. listopada dr. sc. Wollfy Krašić, povjesničar koji prenosi što o tom "herojskom" događaju misli Marino Micich, direktor arhiva u Muzeju Rijeke u Rimu. Kako je ta instalacija sadržavala 2800 crvenih krhotina u spomen na isto toliko partizanskih žrtava, Micich je upozorio, pozivajući se na relevantnu historiografsku literaturu, da poginulih partizana nije bilo više od 350. Ali bilo je ipak znatno više ukupno poginulih. "Pametni i mudri", partizani su u prve redove natjerali zarobljene domobrane kao "topovsko meso". Ti vojnici, koji su u vojsku NDH išli po sili zakona, bili su ispred partizana kao "živi zid". Naravno, bez oružja, izloženi njemačkim mitraljezima. To su ti naši i Nemanjini heroji. Briga Nemanju i njegovo riječko društvo za Rezoluciju Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. godine o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe u kojoj se jugoslavenski komunistički režim našao na popisu totalitarnih diktatura.

Čudno? Kome? Samo političkim elitama u Hrvatskoj! Režim koji nas je još od 1945. godine učio o milijun žrtava u Jasenovcu, da bi kasnije taj broj smanjio na oko 700.000 tisuća, a i do danas nije znanstveno utvrđen točan broj jer bi bio šokantan za sve one koji su ga desetljećima "bildali" u političko-propagandne svrhe. Mislim da se on kreće tu negdje oko 86.000 tisuća. Dakle, u hrvatskoj državi se mirno gleda na falsificiranje žrtava, pa stoga ni ne čudi toliki broj krhotina na Nemanjinoj "zvezdi" za poginule partizane.

"Svijetlu" partizansku tradiciju iz bitke za Rijeku 1945. godine je u listopadu 1991. godine JNA ponovila u Lovasu na istoku Hrvatske. Prema materijalima Haaškog suda i Amnesty Internationala, JNA je natjerala 50-tak mještana u minsko polje da

ga "očiste". Pri tome je 21 osoba poginula, a 14 je bilo teško ozlijeđenih. Zašto trošiti municiju i trenirati strijelce kad se isti efekt može postići "ratnim lukavstvom" po kojem su partizani postali poznati i u vicevima.

"U pucnjavi na Jahorini, ranjen muškarac iz Banja Luke..."

Negdje u Bosni na "fejsu" javljaju: "U pucnjavi na Jahorini, ranjen muškarac iz Banja Luke." Prvi komentar: "Svaka čast majstore! Pogoditi nekoga na Jahorini iz Banja Luke!"

Idemo malo u 1938. godinu. Evo jedan sjajan citat iz Krležinog djela "Na rubu pameti". Koliko li kobne sličnosti s "državom u državi", sa slovenskom... Fenomenalna monodrama koju danas izvodi Dragan Despot. Evo što je direktor Domaćinski: "Gospodin generalni je zapravo, kao šef i poslodavac, pedantno zanovijetalo, on svojom pučkoškolskom kulturom gnjavi okolinu već godinama, ali njegov potpis vrijedi te gnjavaže. Taj glupan, zaokupljen svojim vlastitim zvrndanjem, kao zvrk na praznom stolu, ne čuje nikog drugog do sama sebe, a u svoje je vlastito dostojanstvo zaljubljen. Taj čovjek o svom vlastitom znanju i mudrosti misli u superlativima i tako docira komorama, rektorima, sveučilištima, štampi, dobrotvornim društvima, delegacijama, strankama, slikarima, javnom mišljenju, jednom čitavom društvu".

On je gospodin generalni, koji je bio, koji je vidio, koji je čuo, kojem su na najvišem administrativnom mjestu nešto rekli, koga su odlikovali, kome su pribili spomen ploču, kome su skovali spomen plaketu, koji je proputovao, koji se lično osvjedočio, koji je uvjeren da je tome tako i da će tako ostati: "da sila Boga ne moli", a "tko je jači taj kvači". Što se promijenilo? Samo godina i stoljeće...

Pitali Slovenca kako su uspjeli da Slovenija bude najčišća zemlja u Europi. Kaže Slovenac: "Dođe nam jedna žena dva puta tjedno pa sve očisti".

<https://direktno.hr/kolumne/da-laz-o-667-ubijenih-civila-prosla-imali-bi-z4-hrvatsku-drzavu-drzavi-oni-koji-su-podmetnuli-haagu-210239/>
<https://kamenjar.com/hodak-da-je-laz-o-667-ubijenih-civila-prosla-imali-bi-z4-hrvatsku-drzavu-u-drzavi/>

Pogledajte i:

<https://narod.hr/hrvatska/kako-rtl-hrt-i-dr-za-politicku-analizu-koriste-svjedoka-u-montiranim-politickim-procesima>
<https://hrvatskonebo.org/2020/10/12/zasto-ekstremni-ljevicari-bijesne-na-milanovica/>

JOŠ JEDAN PREDSJEDNIK DRŽAVE – REVIZIONIST?

(PREDSTAVLJANJE KNJIGE „REVIZIONISTI U HAZU“)

Dopustite da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se što ste i pored svih ovih ograničenja došli na današnje predstavljanje.

Velika zahvalnost ide don Damiru Stojiću koji nam je omogućio ovo predstavljanje.

Korice knjige je napravio opet sjajno moj prijatelj Branko Hrkač, Veliko hvala Branko!

Veliko hvala i predstavljateljima mojim prijateljima koji su vam svojim govorima prikazali na najbolji mogući način ovu knjigu. To su književnik i kolumnist Mate Kovačević, koji je bio najmlađi osnivač HDZ-a ali je uvijek ostao u novinarskoj struci, novinar i publicist Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE čovjek koji me je svojim tekstovima o Australiskim Hrvatima natjerao da počnem intenzivnije razmišljati o položaju nas Hrvata u ondašnjoj državi poznatoj po imenu Srboslavija i novinar i publicist Igor Vukić, predsjednik Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, društva kojemu i sam pripadam.

Često se autori na kraju predstavljanja knjiga samo zahvale nazočnima i onima koji su zaslužni za nastanak i predstavljanje knjige. Ja ću ipak napraviti i jedan izuzetak pa ću se zahvaliti i jedinom kome sam osobno poslao pozivnicu, a što su i objavila jedino dva portala koja još uvijek rado objavljuju moje tekstove dragovoljac.com i bezcenzure.hr:

Poštovani g. Predsjedniče RH,

Oprostite što Vam ovu pozivnicu nisam poslao na vrijeme nego tek danas dva dana prije predstavljanja knjige o revizionistima u HAZU. Knjiga je o dvojici revizionista (hrvatski PREDSJEDNIK AKADEMIK Franjo Tuđman i ja) koje su takvim proglasili otac i sin Goldstein još u njoj knjizi „Holokaust u Zagrebu“. Otac Goldstein je bio Vaš posebni savjetnik u vrijeme kada ste bili predsjednik Vlade RH. Njegov sin je u to vrijeme postao veleposlanik u Parizu poslije žalosnog pokušaja da postane akademik. Vjerujem da i ja imam nekakve zasluge što je tada spriječena velika sramota za Akademiju i izbor takvog kandidata, ali i veliki plus za nju jer je – vjerujem – to bio i prvi poraz tadašnjih vlasti u kojima ste Vi bili predsjednik Vlade.

Iako bi se nekome moglo učiniti da je ovaj poziv provokacija - on to nije. Naime tek sada vidimo priopćenje Radničke fronte ogorčene Vašim izjavama, kako kažu “skandalozne izjave predsjednika Milanovića o antifašizmu”.

Priopćenje počinje ovako...

“Milanovićeva izjava kako ‘ne mogu svi biti antifašisti’ na koju je dodao ‘da su većina ljudi domobrani i da je to dobro’ predstavlja neistinu i opasnu relativizaciju koja pridonosi rastućem revizionizmu.”

<https://www.dnevno.hr/vijesti/radnicka-fronta-osudujemo-skandalozne-izjave-predsjednika-milanovica-o-antifasizmu-1583113/>

S obzirom da očito i Vi pridonosite radu nas revizionista, sigurno nije pošteno da i Vama ne pošaljem ovu Pozivnicu.

Srdačno Vas pozdravlja

Dr. sc. Josip Pečarić,

redoviti član HAZU

izvanjski član DANU

<http://bezccenzure.hr/vlad/za-predsjednika-rh/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/obavijesti/23383-poziv-predsjedniku-rh-na-predstavljanje-knjige-revizionisti-u-hazzu>

Mislim da je i predsjednik našeg društva g. Vukić zadovoljan pojavom još jednog uglednog revizioniste u RH koji je kao i jedan od dvojice revizionista iz HAZU predsjednik RH. Naime, u pozivnici koju sam poslao i g. Milanoviću navedene su izjave dane i na koricama knjige koji navode osude takvih revizionista od „stručnjaka“ za revizionizam:

Andrej Plenković: „Nulta je tolerancija na revizionizam“

Ivo Goldstein: „Dr. Franjo Tuđmana je rodonačelnik povijesnog revizionizma“

„Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velečijenjeni akademik Josip Pečarić.“

Milan Bulajić: "Ideologiji genocida Cohen-Pečarić" (naziv poglavlja u knjizi)

„Pečarićeva knjiga Srpski mit o Jasenovcu, uz Cohenovu je najantisrpskija knjiga u povijesti.“

Vidimo da je prvi od tih „stručnjaka“ predsjednik Vlade Plenković. On je uvijek i dosledno potvrđivao tu svoju ulogu u obrani tekovina revolucije. Spomenut ću samo njegovu komisiju za obranu zvijezde petokrake i osudu ZDS (tj. Vijeće za suočavanje s prošlošću). On je i „maknuo“ spomen-ploču hrvatskim braniteljima jer je na njoj grb HOS-a koji je odobrila ova drežava. Pisao sam mnogo prije ove spoznaje o Milanovićevom revizionizmu kako je Milanović svojim izjavama o toj spomen-ploči samo pomagao Plenkoviću da bi ga se uoči izbora prikazalo kao hrvatskog domoljuba.

Kao podpredsjednik HNES-a sudjelovao sam u etičkoj osudi Milanovića, tadašnjeg predsjednika Vlade, za veleizdaju. Napisao sam i niz drugih tekstova u osudi njegovih postupaka kao predsjednika Vlade.

Ali činjenica je da je on i tada imao nekih domoljubnih poteza. To konstatira i Zvonimir Hodak u svojoj jučerašnjoj kolumni (Hodaku je Milanović osoba mjeseca):

U prvoj velikoj imigrantskoj krizi na kratko je zatvorio granicu sa Srbijom, a na njihovu poviku i optužbe izjavio je bez okolišanja kako su Srbi "šaka jada".

Zatim se dogodilo opet jedno novo "događanje naroda" u BiH. "Ogorčeni i obespravljani narod" iz istočnog Mostara počeo je paliti kuće po zapadnom Mostaru kako bi se "ogrijao i protestovao" protiv visokih cijena grijanja u svom dijelu grada. Milanović se u roku odmah našao na licu mjesta da pomogne smiriti stanje, ali tamo je naletio na njihovu Daliju, Jasmilu Žbanić, koja mu je onako liberalna, miroljubiva i gostoljubiva prosiktala "Marš u Hrvatsku!".

Ja bih dodao da sam isoristio jednu njegovu izjavu o ratu u BiH i tome kako su ih Hrvati spasili od genocida koju tada hrvatski političari, a valjda i danas, nisu smjeli

izreći da bih mu, prije oslobađajuće presude našim generalima, napisao 12 pisama s prijedlogom da predloži generala Gotovinu za Nobelovu nagradu za mir. Na kraju to je dovelo i do u SAD nagrađenog filma „Oluja“ u kome se ponavlja prijedlog za Nobelovu nagradu. O tome govori i moja knjiga: Nobelova nagrada za 'Oluju'. Knjiga je objavljena na portalu dragovoljac.com. Teško je u državi u kojoj je problem pozdrav branitelja ZDS, a nisu problem simboli onih koji su izvršili fašističku agresiju na nju (zvijezda petokraka i kokarda) tiskati knjigu u kojoj tadašnji američki veleposlanik govori o fašizmu agresora, zar ne? Uostalom poznato je da su Milanović i Gotovina u dobrim odnosima.

U svakom slučaju mislim da je zato bilo u redu pozvati Predsjednika RH, a ne i Predsjednika Vlade RH bez obzira što je bilo očito da se Milanović neće pojaviti na ovom predstavljanju. Uostalom ni kao predsjednik Vlade nije mi odgovorio na spomenuta pisma pa ih je ipak bilo toliko, a nije odgovorio ni na pismo u kojem sam tražio da pomogne u prikazivanju spomenutog filma „Oluja“. Vjerojatno će i knjiga „Druker“ na kojoj radim biti objavljena samo na Internetu. Završit ću je s ovim tekstom koji sam i nazvao JOŠ JEDAN PREDSJEDNIK DRŽAVE – REVIZIONIST?

A kada sam već spomenuo knjigu koju nisam mogao tiskati, a ima ih popriličan broj, spomenut ću dvije koje su tiskane i koje imamo ovdje zajedno s knjigom koju predstavljamo. To su knjige Sto mojih knjiga i Karolina Vidović Krišto. Prva knjiga je posvećena dragom prijatelju i velikom hrvatskom domoljubu Stanku Šariću povodom njegovog šezdesetog rođendana, a druga je itekako povezana s ovom koju predstavljamo jer i u njoj govorimo o napadima na gđu Karolinu Vidović Krišto. Govori i o napadu na nju zbog toga što je kao urednica HTV-a pozvala u emisiju g. Vukića. Naime ona je napravila veliki grijeh jer je pozvala i prof. dr. sc. Hrvoja Klasića za kojega je morala znati da nije stručnjak za tu problematiku već, kao tipični zastupnik jugo-komunističke paradigme u hrvatskoj povijesti, o tome piše samo pamflete. Karolina je ponovo trebala biti najurena s posla jer je trebala znati da se Klasić neće usuditi doći na sučeljavanje s g. Vukićem najvećim današnjim istraživačem Jasenovca. Doista su s pravom na HTV-u procijenili da bi takvo sučeljavanje hrvatske i jugo-komunističke povjesnice bilo pogubno za pamflete Klasića, Goldsteina, Markovine, Jakovine i drugih, zapravo za njihovu podršku Srpsko-hrvatskoj koaliciji na vlasti. Ipak nisu uspjeli u pokušaju da se Karolina Vidović Krišto kazni gubitkom posla. Samo joj nisu više dali da na HTV-u javno nastupa. A za to im se moramo zahvaliti jer su postigli – kako to obično i biva – ono što se ni u snu nisu nadali jer gđu Karolinu danas slušamo mnogo više kao zastupnicu u Hrvatskom saboru.

Zapravo, knjiga je trebala biti moj prilog njevoj kampanji za ulazak u Sabor, mada je jasno da joj takva pomoć nije ni trebala jer je vrlo brzo prepoznata kao najveći zastupnik domoljubne misli u državi.

HVALA!

<https://narod.hr/kultura/akademik-pecaric-jos-jedan-predsjednik-revizionist>

**PROF. DR, SC. MIROSLAV TUĐMAN, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

NOVO PISMO PRIJATELJIMA

Dragi prijatelji,

Ugodno ste me iznenadili vašim zanimanjem za moja svakodnevna pisanja oko
mojih nesvakidašnjih odnosa s HAZU-om.

Mislio sam da ta pisma neće zanimati moje kolege akademike, međutim nije tako.
Dana 20. 12. 2016. dobio sam slijedeći zahtjev:

Poštovani akademiče!

*Uskraćen sam za Vaše poruke... jer ste imali moju KRIVU ADRESU, a ispravna
glasi: ...*

Da ne bih bio uskraćen, molim da ponovite pošiljke .. i meni!

Hvala unaprijed!

Očito kolega nije mogao dobiti moje poruke, ali je ipak znao za njih.

Istina, one kolege u Akademiji koji bi trebali čitati vjerojatno ih ne čitaju, a neki
koji ih čitaju nisu baš bili sretni s njima.

Tako sam 30. 12. 2016. dobio i slijedeći e-mail:

Poštovani kolega Pečariću,

Nadam se da ste Božić proveli u kršćanskom miru i radosti.

Neka mir vlada Vašim duhom i u novoj 2017. godini.

*Neka Vas Bog oslobodi mržnje, zlopamćenja i pretakanja
tih grijeha u nebrojene e-poruke.*

*U svakom slučaju Vas molim da moju adresu skinete sa
svoje liste i tako me oslobodite tih poruka.*

Unaprijed Vam zahvaljujem

Bilo mi je smiješno da neki akademik misli potpuno suprotno od akademika
Rudolfa, koji smatra da su napadima na mene, moju obitelj, suradnike i na ono što
sam u znanosti uradio prekršena moja prava, a on spominje riječ mržnju u svezi s
mojim djelovanjem. Vjerovali ili ne!

Itko tko malo razmišlja o mojim tekstovima prije bi mi zamjerio to što se toliko
rugam svojim kolegama. Ali vi znate da je to prepoznatljiv stil mojih tekstova.
Istina u njima ja sada imenujem kolege o kojima pišem. U ranijim tekstovima sam
znao napisati o nekim događajima, ali bez spominjanja imena, tako da u široj

javnosti ne bi mogli znati nešto što se tiče samo nas unutar Akademije. Predsjednik me je znao praktično zamoliti da ne napadam kolege. A onda se Glavni tajnik počeo hvaliti time da se na njega odnose neki moji takvi tekstovi. Konačno, u Hrvatskom saboru nije spomenuo moje ime već im zapravo pokazao moju sliku. Zato sam, uz skidanje s moje liste, kolegi odmah odgovorio:

Poštovani kolega ...,

Iste nade i Vama od mene.

Sigurno Vas je spoznaja da više od godine i pol dana pokušavam doznati zašto se napadaju moj znanstveni rad, suradnici pa čak i moja obitelj i kako sam napokon doznao da je osnova toga među akademikima i Vama pomogla da ste Božić proveli u kršćanskom miru i radosti.

Međutim Vi bi kao akademik trebali znati da treba djelovati i preventivno i pokušati učiniti da se više ne ponove takova mržnja i zlopamćenja kakva su mene pogodila od nekih akademika.

Zato me iznenađuje da se po Vama ti grijesi pretakaju u moje e-mailove i u buduću knjigu.

Naprotiv. Treba ih detaljno istražiti i objaviti.

Nadam se da Vaš motiv nije obrana mržnje koja je dovela do tolikih napada na mene, moje suradnike, časopise, znanstveni rad, moju obitelj.

Nadam se da Vama nije normalno da na niz mojih pritužbi nitko u ovoj državi ne odgovara.

Kakav li je tek odnos prema drugima kada ne odgovaraju na znanstvena pitanja nekome tko vjerojatno ima najviše objavljenih znanstvenih radova u RH, nekome tko je stvorio tri CC i/ili SCIE časopisa (dok eksponentu Akademije u tim napadima mržnje izbace njegov časopis s tih lista) i iz čije je škole proizišlo šezdesetak doktora znanosti.

Zato ću Vas s velikim zadovoljstvom izbrisati s moje liste.

Vaš,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Ako želite bit će mi zadovoljstvo javno objaviti i Vaš e-mail i moj odgovor.

Inače moje Pismo prijateljima već su objavila dva portala.

Odgovor nisam dobio pa sam odlučio objaviti ova pisma bez njegovog imena. Zapravo sam mu trebao poslati pismo jedne gimnazijske profesorice koja mi je 02. 01. 2017. Poslala slijedeću čestitku:

Poštovani akademike Pečariću, neumorni naš glasnogovorniče!

Blagoslovljeno Vam novo ljeto, i neka Vas posluži zdravlje, neka Vam duh ne malaksa, neka Vam se nikad ne učini da je Vaša borba uzaludna, ne znate koliko Vaš aktivizam znači nama ostalima iz Vašega adresara... Borimo se koliko i kako možemo, nadahnuti upravo Vašom upornošću koja je urodila mnogim plodovima, osokolila i utješila mnoge, dala podršku onima poniženima, obilježenima, izdanima... Hvala Vam što predstavljate i moj glas podrške onima na koje su se

okomile sile Zla, Vi ste kao vox clamantis in deserto, ne bojite se, ne odstupate! Hvala Vam! Hvala Vam! Blagoslovljena bila i Vaša obitelj koja Vas u Vašem radu podržava, a koja sigurno ispašta zbog Vaše spremnosti da zbog Istine podnesete najgore napade iz svega raspoloživoga arsenala...

A što se Akademije tiče, šaljem Vam svoja dva pisma svojedobno upućena HAZU, na koja (dakako) nikada nisam dobila odgovor. To valjda tako mora biti. Tko je vidio da bogovi s Olimpa otpisuju smrtnicima?

Predragi moj prijatelju, ponosna sam na Vas, zbog Vas i Vaše gotovo dječje reakcije na svaku nepravdu sigurno smo Gospodinu miliji, a onda i mi od toga profitiramo, cijeli narod!

Neka Vas naš mali Božić prati i čuva u svim Vašim daljnjim bitkama!

Srdačno i zahvalno, ..., jedna obična Hrvatica

S obzirom da moja knjiga treba biti drugi dio one "Pišem pisma, odgovora nema" čini mi se zgodno da vam pokažem što je ona pisala Akademiji. Prvo pismo je meni posebno zanimljivo jer je pisano 2014. godine, dakle u godini kada su u HAZU "ratovali" sa mnom, prof. Tuđmanom i admiralom Domazetom:

Poštovani akademiče Kusiću, velevažna Akademijo!

Jučer sam, 17. lipnja 2014., ..., nazočila svečanome prijemu u HAZU.

Prvi sam put ušla u tu instituciju oduvijek je zaobilazeći kao svetu kravu, s osjećajem nedostojnosti približavanja tome svetome atriju u kojemu svoje godine i dalje broji Bašćanska ploča, taj hrvatski dragulj, taj, kako ste sami rekli, krsni list naše domovine i našega naroda.

Međutim... jučer sam, eto, ipak zakoračila u velevažni hram hrvatske znanosti i umjetnosti, očekujući valjda svečanost na razini prijama u samo Nebo.

Što sam primijetila?

1. Svečanost počinje bez hrvatske himne. Dovoljno za početak. Sve govori. Pa ima li svečanije prigode (od primanja novih članova u Akademiju) da se dvoranom razlegne nacionalna himna? Nisu li novoprimitljeni članovi postali akademici upravo zbog doprinosa nacionalnoj baštini?

2. Akademik Kusić, dakle, otvara svečanost bez himne, gotovo in medias res, govorom duljine Castrovih, komentirajući ono što se Akademiji često predbacuje, a to je deviza „Ne bi se štel mešat“. Citira Smičiklasa čija je politika bila ne baviti se - politikom. Njegovim stopama nastavlja i današnja HAZU. He, he, kakva ironija! Zato na vlasti imamo analfabete, „patologe“, kriminalce, ambiciozne nesposobnjakoviće, anemične apatride. U Akademiji nema gorljivosti. Većina akademika uvenuli su smokvini listovi koji primaju enormne dodatke za šutnju. To su ocvali, umorni stari dubovi kojima je još jedina strast (ona koja ih drži na životu) – taština. Kad je ona u pitanju, vraćaju se u život, bude iz dubokih akademskih naslonjača motivirani tek strahom od mogućnosti da netko bude bolji.

3. Kusić govori o dvije Hrvatske, ističući kako se Akademija neće prikloniti ni jednoj od njih dviju. To znači da priznaje da su dvije, a kojoj se priklonio – posve je jasno. Onoj bez intoniranja te ofucane, patetične, anakrone Lijepe naše. Onoj koja šuti na krađu SANU koja besramno otuđuje našu baštinu. Onoj koja

eventualno uputi prosvjednu notu ili nešto nazove diplomatskim gafom umjesto da digne tužbu i dreku.

(...)

I tako 12 točaka!

U drugom pismu Akademiji ona piše o spomen-ploči našem Držiću u Veneciji:

Međutim, jako mi je zasmetalo što na spomen-ploči u crkvi, posvećenoj „velikom hrvatskom renesansnom komediografu...“, stoji da ju je 1972. podigla Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti. Znamo da su se za to založili hrvatski akademici, a da je JAZU institucija koja je to ime nosila dok smo živjeli u federaciji s drugim narodima, a iz koje smo se nakon krvavog i mučnog rata jedva izvukli motivirani snažnom željom za slobodom, pravom da se zovemo Hrvatima i budemo svoji na svome.

U skladu s time, možete li mi molim Vas reći postoji li kakva inicijativa, plan, ideja, želja... da se ta ploča zamijeni novom, a koju bi podigla Hrvatska akademija? Dogodine će u svibnju biti 450. obljetnica od smrti ovoga velikana. Ne bi li bilo lijepo i potrebno da hrvatski narod, hrvatska domovina, pa dakle i hrvatska akademija podignu novu spomen-ploču svome sinu koji je svojim komedijama uveseljavao i zabrinjavao mnoge, i koji je od svih našijenaca najveći i najslavniji Hrvat čije tijelo počiva u plitkoj laguni koju smo nekad oružjem branili od Napoleona, a danas je velikim branama izrađenima u splitskome brodogradilištu čuvamo od poplava kako bi njezin sjaj ostao sačuvan za naraštaje koji tek dolaze.

Držić je naš biser; sjetimo ga se, ne odričimo ga se, o obljetnici koja slijedi vratimo ga hrvatskome imenu!

Morao bih izdvojiti čitav niz lijepih e-maila koja ste mi poslali. Ipak zadržat ću se samo na nekoliko. Prvo je od profesora Šeparovića. Ipak sam puno komentirao nešto što spada i u domeni pravnih znanosti, pa mi je drago pročitati kako on komentira moje tekstove (30. 12. 2016.):

Dragi Josipe,

Počastio si me uvrštenjem u Tvoje prijatelje. Pišeš bolje od svih – domoljubno i na svaku situaciju koja potiče na reakciju, na odgovor. I još stigneš biti svjetskim prvakom u matematici.

Čestitke i svako dobro i u Novoj godini.

Tvoj

Zvonimir Šeparović

Sjetimo se uvijek koliko nam je značila potpora Hrvata diljem svijeta. Evo čestitke jednog od njih:

Štovani i dragi Josipe,

Osjećam se obvezatnim poslati barem par riječi osobi, koja tolikom snagom i srcem radi za svoju i našu Hrvatsku. Svatko od nas koji volimo Domovinu, ponešto čini, netko perom, netko kako zna i umije. Ja sam daleko od usporedbe sa Tobom,

no u jednom sličim: tiho, bez pompe ili ičije hvale, radim politički i djelujem u promidžbi Hrvatske u zemlji, Engleskoj, koja nam nikad nije bila naklona, čak i suprotno, radila je protiv naših interesa i širila laži, koje sam kadkad uspješno opovrgao, kadkad i ne. Teško je, kad u Londonu nema nekih osviještenih Hrvata, nismo povezani, Veleposlanstvo nas je uspjelo izolirati, pa i razbiti, te kao fragmenti tu i tamo djelujemo. Osjećam se, kao usamljeni pas, koji pokušava spriječiti horde vukova, koji bjesne na sve, što je hrvatsko. Nema više Branka Franolića, Tvrtkovića, Branka Kalebića, mnogih drugih, ili su pomrli ili su sad u Hrvatskoj.

Nakon 51 godine u Engleskoj, moja obitelj i ja kanimo se vratiti konačno u Domaju. Bit će teško, ali, ne želim ostaviti kosti u tuđini...

Malo sam se raspričao, Nova nam je na pragu, imamo novu Vladu, još nije pokazala zube i opravdala moja i naša očekivanja. Jezik hrvatski nam se posrbljava, školska reforma ne će biti onakva, kakva bi trebala biti, izvandomovinski Hrvati još nemaju baš nikakvu dobrodošlicu ili podršku povratka, ministri, predsjednica ne odgovaraju na naša pisma, a osobe izabrane od Bog zna koga (vjerojatno Veleposlanstva) koje nas predstavljaju u domovinskom uredu, ne rade ništa i nitko ih ni ne pozna. Jednostavno, Hrvati, koji vole svoju Domovinu su izolirani, izopćeni i marginalizirani pri svim institucijama i vlastima. No, boj se nije, nije, hrvatski se barjak vije i ne ćemo gubiti nadu, a dok je Hrvata, kao Ti, dragi Josipe, ima još nade.

Na kraju, prvo neka Te prati dobro zdravlje u Novoj, pa puno uspjeha u radu i barem malo i radosti.

Iskreno

Michael Pack

Mnoge od vas posebno je iritirala tvrdnja o mom rođenju, tj. kada je Glavni tajnik u Hrvatskom saboru govorio kako sam rođen u Crnoj Gori. Moja knjiga *Borba za Boku kotorsku / U Boki kotorskoj svaki kamen govori – Hrvatski*, Element, Zagreb, 1999. govorila je o borbi bokeljskih Hrvata da u svijest i savjest hrvatskog naroda vrati Hrvate Boke kotorske. U to vrijeme kao posljedica memoricida koji je bio do u Srboslaviji napravljen nad hrvatskim narodom takve svijesti o nama Bokeljskim Hrvatima nije praktično postojala. Danas slobodno možemo reći kako smo u tome uspjeli. Očito to nekima u HAZU baš i nije drago. Zato i ne čudi pismo koje sam dobio kao komentar moga teksta KOME U HAZU-U SMETA PREZIME PEČARIĆ UZ PREZIME TUĐMAN?

Napisao ga je Miljenko Žagar, hrvatski veleposlanik u miru (03. 01. 2017.):

Poštovani gospodine Akademice Peč(ć)ariću! Ne vidim da bi ikome dobronamjernome u Hrvatskoj moglo smetati Vaše prezime (bez obzira da li se ono pisalo sa "č" ili "ć") jer je to drevno hrvatsko plemićko prezime koje se spominje još 1283.g. među zadarskim plemićima, a pronađeno kao posebice čuvano u jednom od najznačajnijih hrvatskih i evropskih zlatarskosrebrnih umjetničkih sarkofaga, uz bok takvoj škrinji iz doba Karla Velikog (9.st.), te pronađeno priikom otvaranja te glasovite škrinje svetoga Šimuna 1632.g. O tome je izvijetstio akademik Grga Npvak u svom radu objavljenom u Zborniku,

specijalno izdanje Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti 1966. pod naslovom GRAD ZADAR posebno izdanje, str. 61. Dakle, ljudi u Boki Kotorskoj, u zaljevu katoličkih svetaca, imali su ista prezimena kao i zadarski plemići u 13. stoljeću (među njih 25 spomenutih prezimena nalazi se i prezime Banac, danas dubrovačko). Prema tome, gospodine Pečariću, vi predstavljate plemiće nekadašnje CRVENE HRVATSKE. Stoga nosite svoje často prezime na ponos svoga Kotora i domovine Hrvatske koja je "olim clari regni Croatorum."

S osobitim štovanje!

Miljenko Žagar hrvatski veleposlanik u miru.

Kao da su iz Akademije samo dali novu smjernicu za istraživanje povijesti prezimena Pečarić. Oni su mislili samo dobro, zar ne?

Zrinkina čestitka:

Poštovani akademike Pečariću,

Neka Vam dragi Bog da svu sreću i zdravlje u novoj 2017. godini. Hrabrosti i ustrajnosti Vam ne treba jer ih već imate puno više nego mi mali šutljivi Hrvatići.

Bog blagoslovio Vas i Vašu obitelj... i Našu Hrvatsku!

Neka Vam je sretna i blagoslovljena Nova godina!

Pogledajte ovo:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/72418/Vuk-Drašković-Srbi-su-najveći-krivci-za-rat-i-zločine-priznajmo-poraz!.htm>

Očito moram ovaj tekst završiti s Hodakom:

Apsolvirajmo temu o gluposti godine jer je ona, barem što se tiče RH, ustvari beskrajna kao i sama glupost. Možda malo o farsu godine. Nakon "nesretne" spomen ploče HOS-a u Jasenovcu na zadnje noge osovilo se sve što je lijevo, progresivno i anacionalno. Pupovac i antife malo protestiraju, pa malo padaju u "nesvest" od očaja. Kako je to moguće u jednoj sekularnoj i antifašističkoj državi? Međutim, nije ih zabrinula jedna nova farsa. Naime, 24. prosinca u Pančevu je svečano, uz Dragačeve trube, otkriven spomenik borcima palim u istočnoj Slavoniji i Vukovaru. Imena 69 boraca koja su između ostalih sravnili Vukovar sa zemljom uklesana su "zlatnim slovima" jer kako su rekli, riječ je o "golobradim mladićima Vojske Jugoslavije, pripadnicima srbijanske policije i drugima, koji su kao junaci dali svoje živote za obranu Srbije"! Dakle, diže se spomenik sa zlatnim slovima "junacima" koji su branili Srbiju u Vukovaru i Istočnoj Slavoniji. Kud ćeš veće farse, dvoličnosti, farizejštine i gubitničkog bezobrazluka. Svakom mladom čovjeku koji ni kriv ni dužan mora u rat treba podići spomenik, ali bijesno siktati na spomenik borcima koji su poginuli braneći svoju zemlju kod Jasenovca, a ne izustiti ni slova kad se spomenik diže agresorima iza kojih su ostale recimo Ovčara, Velepromet i Vukovarska bolnica, to je sramota koja pada na dušu hrvatskim izdajicama, dezerterima i ratnim profiterima. Naime, spomenik u Pančevu je na neki način spomenik i njima.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/ne-bi-mozda-bilo-lose-pjesmu-lijepa-li-si-predloziti-markovini-i-pusicu-kao-stranacku-himnu-987836/#axzz4TUc6Dx1R>

Josip Pečarić

04. 01, 2017.

ZVONIMIR HODAK

NE BI MOŽDA BILO LOŠE PJESMU 'LIJEPA LI SI...' PREDLOŽITI MARKOVINI I PUSIĆU KAO STRANAČKU HIMNU?

Autor: Zvonimir Hodak Ponedjeljak, 02. siječnja 2017.

Prebiremo po sjećanju o protekloj godini... Znači treba se prisjetiti ljudske gluposti u 2016. godini.

Opet kraj jedne godine. Tradicionalno prebiremo po sjećanju tražeći nešto što je u protekloj godini bilo u najmanju ruku atipično, najljepše, najhrabrije, najhumanije... Kao okorjelom ciniku uvijek mi, u nedostatku inspiracije, padne na pamet izreka koju pripisuju genijalnom Albertu Einsteinu: "Jedino su svemir i ljudska glupost neizmijerni, time da za svemir to još uvijek nije do kraja sigurno." Znači treba se prisjetiti ljudske gluposti u 2016. godini. Nije izabrao Đelo Hadžiselimović nego moja malenkost. Obzirom na pretencioznost izabrane teme tješi me tek što je to u konačnici možda samo još jedna (moja) glupost više. Naravno, ne mislim raspredati ni o glupanu godine ni o gluposti godine. Naime, kandidata bi bilo toliko da svi zajedno ne bi stali u jednu podeblju knjižurinu. Jedan od kandidata za tu prestižnu zlatnu medalju bio bi lik mladog aktiviste "Inicijative mladih za ljudska prava" Mario Mažić. Naš Mario ima 23 godine, završio je opću gimnaziju i sad vodi brigu o ljudskim pravima tražeći da se zabrani pjesma Marka Perkovića Thompsona "Lijepa li si...". Mario je sa svojim kvocijentom inteligencije odmah skužio koliko je ta pjesma "nacionalistička,

agresivna i potiče na nasilje“. Prijedlog je poslan UEFI prije početka EURO 2016.g., a supotpisali su ga, uz našeg borca za ljudska prava, i Benjamin Abtan, predsjednik European Grassroots Antiracist Movement i Dominique Sopo, predsjednik SOS Racime iz Francuske. Što daje određenu težinu i mudrost samom prijedlogu jer su Mažićevi “drugovi po oružju“ toliko puta slušali tu “agresivnu i nacionalističku...“ Thompsonovu pjesmu da više nisu mogli mučati. Još kad im je Mario prišapnuo da je ime “Thompson” referenca za istoimenu strojnicu te da Thompson za vrijeme koncerta ne svira na gitari nego “šara“ po publici iz strojnice, Abtan i Dominique odlučili su podržati progresivnog skojevca. Time su mu zapečatiti njegov san o ljevičarskoj političkoj karijeri. Naime, sada, gdje god i kad god se pojavi lik sa imenom i prezimenom Mario Mažić, odmah će ga dobronamjerni građani povezati s Albertom Einsteinom. Možda će Mirjana Mirt, Vedrana Rudan, Neda Raukar, Rada, Branislav Pofuk, Ante Tomić, Nenad Stazić, Oliver Frljić, Mile Kekin... prisegnuti da je rođen novi Einstein s obzirom da se na istoku pojavila nova sjajna zvijezda koja se predstavila kao “Nova ljevica“.

Ne bi možda bilo loše pjesmu “Lijepa li si...“ predložiti Markovini i Pusiću kao stranačku himnu. Na taj bi način i oni ozbiljno zagrizli u osvajanje pehara na kojem bi bio ugraviran natpis “Glupost godine.“ Zašto? Kao “ovlašteni predlagatelj“ jednostavno i zdušno bi podržao to reciklirano, kriptokomunističko i pretenciozno društvanje. Kako svaka nova stranka ima obično sjajnu perspektivu od 1,5 i 2% glasova na bilo kojim izborima 29. Prosinca prošle nam već godine dobili su sjajan vjetar u leđa. Naime, Večernji je prenio tekst skuhan u HINA-inoj kuhinji prema kojem “utjecajna“ Nova ljevica opširno elaborira vraćanje INA-e majčici domovini tj. RH. Kao i obično komunijare uvijek izlaze s novim prijedlozima punim klasičnih dijalektičkih floskula. Kao recimo “Nova ljevica zahtjeva da se razrada projekta temelji na načelu očuvanja radnih mjesta s posebnim fokusom na Rafineriju Sisak“. Sad bi svi radnici INA-e to trebali popuštiti jer će se novi Vanja Špiljak, Mišo Broz i slični moralno-politički podobni kadrovi brinuti da radnici očuvaju radna mjesta. Nakon što ocvali, sada komunijare savjetuju “drugovima“ u INA-i neka surađuju sa sindikatima te im “sugeriraju“ vrlo zanimljiv scenarij: “Očekujemo i da se u tom planu posebno vodi računa o stvaranju uvjeta za povratak iskusnog stručnog kadra nekadašnje INA-e i Nafta plina koji je zbog politike Vlade prema INA-MOL-u bio prisiljen potražiti radna mjesta diljem svijeta“. Amen!? Koji je to “iskusan kadar“? Možda onaj koji je u doba Juge haračio INA-om, a danas “kopa“ po rudnicima love u Švicarskoj, Njemačkoj i Lihtenštajna ili uživa u svojim firmama koje su osnovane lovom izvučenom u bezbrojnim finansijskim transakcijama baš iz INA-e. Iz vlastitog odvetničkog iskustva došao sam još davno do jednog zanimljivog zaključka: u svim velikim sudskim procesima u komunističkoj, ali i u današnjoj demokratskoj, Hrvatskoj kad se radilo o tzv. gospodarskom kriminalu, uglavnom su po sudovima defilirali kadrovi iz INA-e i beogradskog GENEX-a. Sve su to bili uvaženi članovi bivše komunističke i sadašnje postkomunističke finansijske oligarhije. Možda su bili ne samo ideološki već i finansijski usko povezani s pojedinim članovima Nove ljevice. Sada su, zahvaljujući svojoj dragoj istomišljenici – direktorici HINA-e, dobili mogućnost iznijeti u Večernjaku svoje ideje o novom preslagivanju bivše

komunističke elite i novom repozicioniranju na pozicije financijske i ekonomske političke moći. Kad se stari kadrovi vrate u novo osvojenu INA-u svi ćemo odmah postati sretni i zadovoljni. Drugovi će malo podmazivati financijskim kremama izborna lica novih ljevičarski ikona. Tako će se npr.: Teršelička i Rada pretvoriti u novu Jovanku i Milku Planinc, a radnici će kao i obično popuštiti do nove prilike. Super mi je ovaj prijedlog Nove ljevice da se stari/novi kadrovi vrate u INA-u po ponovno nastave s izvlačenjem novca u novo osnovane privatne kompanije i off-shore tvrtke u Hong Kongu, Britanskim djevičanskim otocima i sličnim destinacijama. Ta ideja, po meni, starno zaslužuje istaknuto mjesto u borbi za glupost godine.

A sad neke drugorazredne gluposti koje ne mogu ozbiljno konkurirati Mažiću i Novoj ljevici, ali ipak zaslužuju relativno visok plasman na rang listi gluposti godine. Naša draga Predsjednica RH voli dekorirati zidove, uostalom kao i naše drage predsjednice/ženice u našim stanovima. Tako je Kolinda na Pantovčaku «izvjesila» sliku pok. predsjednika Tuđmana, a uz njega »objesila» Stipu Mesića. Mislim njegovu sliku. Tko tu nedostaje? Taj kviz je riješila Renata Rašović iz Večernjaka i odmah obavijestila svekoliku javnost o toj očitoj diskriminaciji. Možda je čak riječ i o segregaciji. Nedostajao je na zidu Ivo Josipović. Naime, Kolinda si ga nije objesila. Stoga nam na cijeloj jednoj stranici Večernjak otkriva strogo čuvanu tajnu da je nezaboravni maršal Tito bio hrvatski predsjednik. Renatina ljupka opaska "kako na Pantovčaku nema mjesta jedino za njega (Josipovića) i druga Tita nasmijala je dragog Ivu". Istina, samo smo Broz i ja protjerani". Nekako mi se čini da kad već deložirani Stipe Mesić može visiti, vječna je šteta što nije uz njega obješen i Joža. Međutim, kako kaže glasnogovornik Luka Đurić, što se našeg Ive tiče, problem RH biti će ipak riješen kad Josipović odabere umjetnika koji će napraviti njegov portret. Ako se pak Ivi žuri da što prije dođe na zid, može si napraviti selfi i poslat ga Predsjednici. Ili dati da mu se napravi grupni portret Ivo u raljama ustaških zmija.

Zanimljiv je kandidat za visoki plasman na rang listi gluposti godine je i prijedlog zagrebačkog hadezeovca Ivana Čelića da se Jadranka Kosor vrati u HDZ. Zašto ne? Jadranka je uvijek bila pobornik tzv. pluralizma i slobode izražavanja, bilo dok je još šefovala u Ministarstvu branitelja, bilo u samom HDZ-u, ili kad je postala predsjednica hrvatske Vlade. Na ta dva mjesta je bila izabrana potpuno demokratski, jednoglasno, s jednim glasom Ive Sanadera. Sjećam se ženske koja je, čim je Kosorica bila preuzela kormilo Ministarstva branitelja, iz Ministarstva odletjela preko noći. Nije joj pomoglo ni to što je bila braniteljica u Domovinskom ratu. Za našu Jacu, kad je napokon postala ministrica, to joj nije bila više nikakva referenca. U velikim čistkama nad onima kojima su Sanader, Glavaš, Borboši i kompanija pokrali glasove na dva izborna sabora HDZ-a, Kosorica je aktivno sudjelovala kao drugi čovjek stranke po snazi i kao potpredsjednica Vlade. Mnogi poštene i ugledni suradnici dr. Franje Tuđmana su ili odletjeli naglavce niz stepenice ili su bačeni na margine. Ali našem marnom HDZ-ovcu Ivanu Čeliću je strašno žao Jace baš kao što i Jaca sad lije krokodilske suze za svima onima koji su izletjeli iz stranke za vladavine Sanadera i Karmarka. Naša novopečena zagovornica stranačke demokracije, naša Suzana, uvijek je spremna pustiti suzu,

ali samo za sebe. Uostalom, sad je već evidentno da je jedini političar, koji je ujedno bio i državnik, dr. Franjo Tuđman, bio jedini predsjednik te Stranke koji svoje oponente nije bacao iz stranke. Ali za sve ljevičare i sitne duše u i oko HDZ-a on je bio "strašan diktator" i "autokrat". Liberalni demokrati tipa Sanadera, Kosorice, Milanovića i Karamarka nisu imali tu vrstu tolerancije. Pitanje koje se nameće samo od sebe je: tko je ustvari bio pravi demokrat? Tuđman ili Sanader, Kosorica i Karamarko?

Među ozbiljne kandidate za medalju zaglupljivanja spada i HRT. Umro je George Michael. Pjevačka i glazbena zvijezda te ikona homoseksualne zajednice. Zajednice koja ne poznaje kompromise. Svi bez izuzetaka trebamo pokazati ljubav, toleranciju i razumijevanje za njih. Oni nisu pederi. Za njih se čak ne smije reći ni da su homići. Oni su u pozitivnom kontekstu "drugačiji od nas". Kad novinarka HTV-a Sanja Šegedin Miriovsky napiše da je pok. pjevač bio homoseksualac i teški ovisnik o drogama onda LGBT zajednica u RH skače na zadnje noge i tolerantni, kakvima ih je Bog već stvorio, histeričnim pritiskom ostvaruju Pirovu pobjedu. Poltronsko vodstvo HTV-a, čuvši da će homići Zagreb Pride-a "pokrenuti pravne radnje", kažnjava svoju profesionalno korektnu novinarku i ocjenjuje njen osvrt "neprofesionalnim pristupom" te joj izriče opomenu. Zagreb Pride je svojevremeno teško oklevetao Karolinu Vidović-Krišto i platio pravomoćnom presudom istoj 30.000 kn., a s kamatama i troškovima i znatno više. Tada HTV-ovi liberali nisu uzeli u zaštitu svoju novinarku. Sad je Zagreb Pride na Ustavnom sudu, a ići će i do Strassbourga. I uspjeli bi kad bi tamo slučajno sjedili pravnici iz HTV-a. Kad je riječ o njihovim stražnjicama onda su na nultoj točki toleranciji. Kad krajem godine vrijeđaju ljude i proglašavaju ih "homofobom godine" onda to smatraju normalnom slobodom izražavanja zagarantiranom čl.38 Ustava RH. Nije ni čudo da tako vole "dvostruke" kriterije. U svakom slučaju HTV odnosno njegovi stegovna tijela mogu potpuno zaslužno konkurirati za trofej "Glupost godine".

Uz opće zgražanje i osudu amoralnog čina HTV-ovih lijevih birokrata javila se jedna ljevičarska novinarska zvijezda u "usponu". U svojoj rubrici "Po strelici gore, po strelici dole" Nataša Vlašić Smrekar očitala je lekciju "nepažljivoj" Sanji Šegedin Mirovsky podučivši je da "za razliku od mnogih, novinari moraju pažljivo birati riječi". Vrlo kolegijalno. Već je sad jasno da Natašu možemo proglasiti novom Jelenom Lovrić ili Sanjom Modrić. Možda zaista novinari i moraju pažljivo birati riječi, ali Večernji mora isto tako pažljivo birati novinare. Destiliranih ljevičara je i onako previše u tom listu, pa još kad sada i Nataša galopira preko leševa svojih kolega, e to je sada stvarno previše!

Čitam čudnu izjavu predsjednice RH koja kaže: "da ima veleposlanika koji ne rade u interesu hrvatske države, nego rade protiv državne politike". Dobro jutro Kolinda!!! Javna tajna? Ne! Već od 2000. godine u veleposlanstva RH odlaze likovi bez završenih fakulteta, neki ne znaju ni jezik zemlje u koju dolaze, likovi koji u salonima za goste izlažu slike i biste neosuđenog ratnog zločinca Tita, likovi koji na službenim večerama pričaju tračeve i jeftine viceve o pok. predsjedniku Tuđmanu, itd. itd. Pa što? Potpuno je nevažno tko vlada zemljom, da li Račan, Sanader, Kosorica, Milanović ili Mesić ili Josipović ti likovi punih glava

“samoupravnog socijalizma“ ostaju zacementirani na svojim mjestima. Mijenjaju jedino destinacije, ali mentalni sklop im uvijek ostaje isti. Protuhrvatski. Predsjednica RH ide prema polovici svog mandata i vrijeme je da nediplomatski imenuje one “koji rade protiv državne politike“ te napokon realizira svoje ustavne ovlasti i očisti “ambasade“ te ih pretvori u veleposlanstva RH. U moru gluposti koje bujaju u Lijepoj našoj ovo je jedna onih koju je možda tehnički najlakše eliminirati. Naravno, uz malo dobre volje. MVP bi umjesto velikog srebrenog pehara za glupost godine mogao za nagradu dobiti glavu u bronci našeg Maršala. Iz ambasade u Parizu.

John Dryden je napisao: “Čuvajte se bijesa strpljivog čovjeka“. Ja bih nadodao, čuvajte se bijesa i strpljivog naroda... makar njegovih 70% građana.

Apsolvirajmo temu o gluposti godine jer je ona, barem što se tiče RH, ustvari beskrajna kao i sama glupost. Možda malo o farsa godine. Nakon “nesretne“ spomen ploče HOS-a u Jasenovcu na zadnje noge osovalo se sve što je lijevo, progresivno i anacionalno. Pupovac i antife malo protestiraju, pa malo padaju u “nesvest“ od očaja. Kako je to moguće u jednoj sekularnoj i antifašističkoj državi? Međutim, nije ih zabrinula jedna nova farsa. Naime, 24. prosinca u Pančevu je svečano, uz Dragačeve trube, otkriven spomenik borcima palim u istočnoj Slavoniji i Vukovaru. Imena 69 boraca koja su između ostalih spravili Vukovar sa zemljom uklesana su “zlatnim slovima“ jer kako su rekli, riječ je o “golobradim mladićima Vojske Jugoslavije, pripadnicima srbijanske policije i drugima, koji su kao junaci dali svoje živote za obranu Srbije“!? Dakle, diže se spomenik sa zlatnim slovima ”junacima“ koji su branili Srbiju u Vukovaru i Istočnoj Slavoniji. Kud ćeš veće farse, dvoličnosti, farizejštine i gubitničkog bezobrazluka. Svakom mladom čovjeku koji ni kriv ni dužan mora u rat treba podići spomenik, ali bijesno siktati na spomenik borcima koji su poginuli braneći svoju zemlju kod Jasenovca, a ne izustiti ni slovca kad se spomenik diže agresorima iza kojih su ostale recimo Ovčara, Velepromet i Vukovarska bolnica, to je sramota koja pada na dušu hrvatskim izdajicama, deztererima i ratnim profiterima. Naime, spomenik u Pančevu je na neki način spomenik i njima.

Pjevač Grdović je izgleda mislio da se podatak od 6 litara na 100 kilometara odnosi na njega a ne na auto.

<https://www.dnevno.hr/vijesti/ne-bi-mozda-bilo-lose-pjesmu-lijepa-li-si-predloziti-markovini-i-pusicu-kao-stranacku-himnu-987836/#axzz4TUc6Dx1R>

PROF. DR, SC. NEVEN ELEZOVIĆ, ZAGREB, 2021.

ZVONIMIR HODAK

ZA JUGONOSTALGIČARSKI VIRUS JOŠ DUGO NEĆE BITI IZUMLJENO CJEPIVO

*Umro je **Đorđe Balašević**. Sjajan pjesnik i skladatelj. Malo slabiji pjevač. Referentno sličan **Arsenu Dediću**. Osim po odnosu prema ovoj državi. Arsen je u jesen 1991. danima pjevao "Moja domovina" na HRT-u, a Đorđe je o Arsenovoj domovini mislio onako kako je i rekao u razgovoru za NIN 6. prosinca 1991.: "Mene je lično, od svih onih scena iz Vukovara, koje su bile monstruozne, najviše uplašilo lice one časne sestre koja je u cijeloj toj situaciji bila apsolutno bez emocija. Kod uhvaćenih ustaša, kod oslobodilaca, kod naroda koji izlazi iz podruma s jedne i druge strane, svuda se videlo nešto ljudsko na facama - mržnja, radost, strah, histerija - sem na tim voštanim licima časnih sestara, koja su jedina odavala predumišljaj".*

Arsen i Đorđe su dvije biografije, dvije sudbine, tipične za postjugoslavensku Lijepu našu.

Arsenova smrt nije izazvala ni 10 posto odjeka u odnosu na Đoletovu. "Otišao je najbolji među nama...", "Otišla je Mira Furlan, pa sad Đoka", itd. Jutranji i Večernji na naslovnim stranicama liju suze za Đorđom. HRT istu večer reprizira zadnji Balaševićev koncert u Puli. Tog dana poginuo je naš heroj **Damir Tomljanović-Gavran**. O njemu na J(H)RT ni slova. Pofuk i Gerovac su u komi zbog Balaševićeve smrti.

Vrijeme je korizme. Čitajući Jutarnji, Večernji, Slobodnu i ine naše pisane medije, izgleda kao da se Hrvati mogu odreći svega osim Đorđa Balaševića. 6. Lička je na nogama. Na društvenim mrežama caruje parada sentimentalnosti prema pok. Đoletu. "Uz Đoleta smo ispraćali generacije u JNA".

Koji ponos i patos pomiješan s bolesnom jugonostalgijom. Ispraćali su generacije u JNA!? Onu JNA koja nas je 1991. g. okupirala, poklala i razrušila. Kojom to pjesmom? Sjećam se samo jedne pjesme kojom su se oni koji su nevoljko išli na odsluženje vojnog roka (a takvih je bilo najviše, osobito među studentima) opraštali od svojih: "Oj, je***te vojni referente, što me dadne dalje od Dervente!"

Međutim, sjećam se i pjesme nekih koji su valjda s radošću odlazili na odsluženje vojnog roka: "Rado ide Srbin u vojnike, gde zelene bere lovorike..." Prema tome, evidentno je da je, u vrijeme kad je Balaševićeva JNA jurišala na Hrvatsku i Sloveniju, on bio za taj crni scenarij. Sjetite se samo njegove cinične pjesme Slovincima "Laku noć, Janezi".

I da rezimiram. Što je to u povijesnoj naravi Hrvata, koji nikada u povijesti nisu vodili osvajачke ratove prema drugim zemljama, da glorificiraju osobu koja ima takav stav prema našoj nacionalnoj svetinji, a Vukovar to jeste? Zar je taj poltronski narod već zaboravio parole "Slobodane, šalji nam salate, biće mesa, klat' ćemo Hrvate!""? I klalo se, ranjenike u bolnici, na Ovčari, čak i 16-godišnje "ustaše", 30.000 ljudi je bilo odvedeno u koncentracione logore gdje su mjesecima premlaćivani i gdje su čistili WC školjke jezicima.

Nakon 5. kolovoza 1995. g. bio sam siguran da je s poltronima, Jugoslavenima, orijunom, komunjarima, udbašima i sličnima definitivno gotovo. Ali, kako kažu Francuzi, "da, da, da ne bi!". Za "jugonostalgičarski" virus još dugo neće biti izumljeno cjepivo. Barem ne za Hrvate. Tragikomične scene oproštanja od Đoleta moguće su samo u moralno opustošenoj zemlji k'o što je Hrvatska. Histerično pokazivanje u stilu "viđe, još nas ima..." to je i pokazalo.

Ljubitelj Tita i JNA baca "liberalnu, zelenu, lijevu i jugonostalgičarsku Hrvatsku u trans do sada neviđenih razmjera. Ova histerija oko smrti Đorđa Balaševića pokazala je zorno koliko ih još ima, koliko je novih među njima. Izvrstan pjesnik, sjajan skladatelj i ispodprosječam pjevač. Žalosno je da, kad su otišli Arsen Dedić, **Oliver Dragojević** i **Kiće Slabinac**, svi oni zajedno nisu uzburkali ni dio strasti "ožalošćenog naroda" kao odlazak Đole. To na kraju krajeva ne govori samo o iznimnoj popularnosti samog pjevača.

To prvenstveno govori o onome o čemu pišem godinama. O zagađenoj medijskoj sceni u državi. O državi gdje je 90 posto medija miljama lijevo od lijevog centra. U kojoj je Tito još uvijek "maršal na bijelom konju". Mediji koji, kao i Balašević, smatraju da se u Vukovaru dogodio obračun Jugoslavije s ustašama, koji ne spominju, već zaobilaze, kao da se radi o koroni, jezivu pjesmu koljača "Slobodane, šalji nam salate...". Zato tko mari za nekog Gavrana, hrvatskog heroja koji je poginuo na isti dan kad je umro i naš Đole, a kojeg su od čitavog klanja u osvojenom Vukovaru najviše fascinirale časne sestre bez iskazanih emocija. On ih je imao, za neke i previše.

Njegova smrt ima dimenziju polarnog svijetla. Svjetla koje je osvijetlilo sve njegove štovatelje, ali i ogroman broj "the walking dead jugovića". Jugoslavija, bilo kakva, ali Jugoslavija, pred vratima je. Tuđmanova teza o 20 posto onih koji

će žaliti za Jugom definitivno pada u vodu. Hrvati, ratni pobjednici, uskoro će u svojoj državi predstavljati šutljivu manjinu.

Evo jedne obećavajuće vijesti. Vlada je odlučila da će umjesto povećanja mirovina umirovljenici dobiti slobodne dane.

Ima i dobrih, vedrih i zgodnih epizoda u odnosima s našim dragim komšijama. Novi poglavar SPC u Hrvatskoj postao je donedavni mitropolit zagrebačko-ljubljanski **Porfirije Perić**. Poznat je i popularan po srpskoj narodnoj pjesmi koju je mitropolit otpjevao jednog lijepog dana u Chicagu: "Što se ono na Dinari sjaji, Đujićeva kokarda na glavi".

Živnuli su i naši javni djelatnici. Iz usta im ispadaju samo bomboni o novom patrijarhu. **Silvije Tomašević** šalje sjajnu "vest" direktno iz Rima: "S Porfirijem na čelu SPC-e bliži je Papin pohod Beogradu". Napokon je krenulo. Kad Porfirije zapjeva Papi na Terazijama, kod nas će ostati samo "katolička" crkva. Bit će zadovoljni samo moji Ličani. U prvom govoru Porfirija sve pršti od zdravog i čvrstog optimizma. Da nas malo pogladi po glavi, Porfirije kaže: "Hrvatska je postala moja druga domovina". Nekako mi se taj sirenski izraz učinio poznatim.

Da, sjetih se. Negdje u ožujku, pet mjeseci prije Oluje, Glinu je posjetio Porfirijev gazda **Aleksandar Vučić** i proglasio okupljenima da je došao u svoju drugu domovinu. Možda malo drugačija sintaksa, ali u načelu isto: "Srpska Krajina i Glina nikada neće biti Hrvatska i ovdje ustaška vlast nikada više neće doći".

Uglavnom, kanonizacija **Alojzija Stepinca**, srpskog dragovoljca na Solunskoj fronti, više nije ozbiljna tema. Ni korona nam ne može pomoći. No, možda nam može ozbiljno pomoći **Boris Milošević**, potpredsjednik Vlade RH. Hrvatsku je od srpske agresije, prema nekim relevantnim podacima, branilo aproksimativno oko 10.000 Srba. Jedan od njih je bio i otac Borisa Miloševića. Formalno on je sin hrvatskog branitelja.

Nakon Oluje ubijena mu je baka. No, daleko važnije u ovoj priči je vokabular i način kako Milošević vidi sebe u Plenkovićevoj Vladi. Barem ja još nisam primijetio ništa agresivno i arogantno u njegovom izražavanju. Nema kod njega ustaške paranoje, pozivanja na vjekovna prava njegovog naroda i slično. Napisao sam već bezbroj puta: Srbi u RH objektivno ne predstavljaju ozbiljan remetilački faktor za demokratski razvoj ove države. Ako imaju politički profil Borisa Miloševića, problema će biti znatno manje.

Ono što Hrvatskoj ne da da postane normalna srednjoeuropska država su vulgarne gomile jugonostalgicara, kriptokomunista, orijunaša i raznih drugih mrzitelja svake hrvatske države. Iako su davno izašli iz Juge, ona je još u njima. Ne pomaže

ni egzorcizam. Uz sve ostalo, plaćamo im svake godine na ime “demokratskih standarda” teške milijarde.

Klasičan primjer takvog “uvlačenja” je razgovor deklariranog Jugovića **Josipa Šarića** na RTL-u sa srpskim predsjednikom Vučićem. Jedva da se usudio postaviti pitanje nestalih, minskih polja... Vučić, videći koga su mu poslali, nije se ni potrudio dati bilo kakav ozbiljan odgovor. Samo je općenito rekao: “Želim da pronađemo svakog nestalog Hrvata i ne želim ni na koji način sakriti ni jednog zločinca...”.

Bravo, Josipe! Sad smo mirni. Vučić osobno stvarno nije sakrio nijednog zločinca. Umjesto njega to radi Vrhovni sud Srbije. U suđenju za zločin u Lovasu, gdje je Balaševićeva JNA 1991. g. skupinu od pedeset i jednog mještanina natjerala u minsko polje, pri čemu je poginula dvadeset i jedna osoba, Vrhovni sud Srbije je za tih dvadeset i jednog ubijenog osudio zločince iz JNA na dvadeset i tri godine zatvora.

Naš Josip vjerojatno nije ni načuo za taj morbidni zločin. Da slučajno i jest, Vučić bi ga vjerojatno lako uvjerio kako se radilo o nesretnom slučaju. Dvadeset i jedan put za redom... Naravno, druga je priča, o kojoj svi šute, zašto je RH, kao ratna pobjednica, prepustila Srbiji suđenja za ratne zločine u istočnoj Slavoniji. Imaju li ti zločinci ime i prezime? Jesu li to takvi tipovi koji još vjeruju kako je NASA-in rover, poslavši prve slike s Marsa, poslao i jednu na kojoj se jasno vidi kako na nekom brežuljku piše TITO?!

Svidio mi se jedan komentar na Fejsu: "E, moj Dostojevski, lako je bilo napisati idiota u tvoje vrijeme. Danas bi to više bilo kao popis stanovništva..."

Naravno, što će biti s ovom državom, pitat će se valjda ponešto i oni koji su je stvarali. Oni koji nemaju pozive da sudjeluju u “Otvorenom”, koje ne pitaju za komentar političkih zbivanja, te koji nisu zanimljivi ni RTL-u, ni TV Novoj, ni HRT-u. Takvi, za sada, samo gledaju i slušaju "mudrosti" Dare, Dane, Drakuličke, Jergovića, Goldsteina, Jakovine, Klasića, Markovine, Krausa, Pupovca, Mesića, Frljića, Rudanice, Josipovića... Njihova istina je ujedno i medijska istina. Uzmimo samo scenaristicu Dare genocidare Natašu Drakulić kojoj je “genocidna” Oluja bila pragmatičan razlog da 1995. g. traktorom napusti, u ono vrijeme još Titovu Korenicu, te ode u slobodarski Beograd.

Osim tog scenarija, kojim je doživjela debakl, Nataša je imala i neke druge atraktivne opcije, ali ih nije iskoristila. Naime, Korenica je moja općina. Moja rodna kuća je u zaseoku Sertić Poljana u Nacionalnom parku Plitvička jezera. Upravo iz Korenice krenule su “komšije”, zajedno s JNA, te opkolile Sertić Poljanu. Najprije su opljačkali sve što su našli, a zatim tenkovima spravili sve kuće sa zemljom.

Dobro, bio rat je i nije iznenađujuća reakcija "ugroženih" Srba. K vragu i kuće! Ali kvaka 22 je u nečem drugom. Svi žitelji iz Poljane, znajući što ih čeka, pobjegli su, osim nekolicine starih, nemoćnih i bolesnih, koji su smatrali da oni ne predstavljaju "legitimni cilj" po teoriji Iva Josipovića. Kad su pokušali izaći iz kuće i predati se komšijama, ovi su ih rafalima potjerali natrag u kuće, a kuće i njih žive zapalili.

Već sam više puta pisao o tom "herojskom" činu pa me čudi da Drakulićka nije iz toga napravila scenarij pod naslovom "Lepo gore lepa ustaška sela". Kad sam prvi ili drugi puta pisao o tom morbidnom zločinu, javio se, za divno čudo, Žarko Puhovski, davši do znanja kako zna za taj događaj. Međutim, nakon toga - pojeo vuk magare.

"Talentovana" Nataša nije morala tražiti inspiraciju za Oscara u davnim događajima iz Jasenovca. Mogla ju je naći u nedavnoj prošlosti u svojoj općini - Titovoj Korenici.

Moja Sertić Poljana je zaseok, malo selo, pa sam ja, stoga, "mali" seljak. Međutim, samo osam kilometara od Poljane je veliko selo - Saborsko. Tamo su "veliki" seljaci. Saborsko je dugačko 14 kilometara. Tu je za Natašine drugare bilo "tehničkih problema". Trebalo je zapaliti i srušiti sve kuće uz cestu dugačku 14 km. Ali oni su to u trenu prebrodili i srušili cijelo selo te ga zapalili. Lepo gore, lepa i dugačka sela...

Katoličku crkvu su digli u zrak. Groblje su minirali. Dana 12. studenog 1991. g. ubijeno je 29 seljana koji nisu uspjeli na vrijeme pobjeći u šumu iz sela. Tri su se dana izbjeglice iz Saborskog provlačile po okolnim šumama dok se nisu dokopali Bihaća. Tada su autobusima bili prebačeni u Hrvatsku. Većina više nikada nije vidjela svoje četrnaest kilometara dugo selo. Mnogi će se zapitati, zašto gnjavim s lokalnim tragedijama? Sve je to opisano od Tolstoja pa nadalje. Isključivo zato da ukažem na balkansku dvoličnost i hipokriziju.

Žele se proslaviti u velikom svijetu velikim, ali lažnim temama. Kao, pokorit će Ameriku i Englesku s Darom, ali prešutjet će kako se kod nas spaljivalo žive starce i palilo velika i mala sela. Sve to pažljivo prati i uveličava lijeva medijska falanga. Navodno je Miljenko Jergović dao Nataši Drakulić ideju za film i scenarij o genocidari, što je ujedno i dokaz da naši falagisti ne samo prate, nego i aktivno sudjeluju u formiranju lažne ili "fake" povijesti na "ovim prostorima".

Smrću talentiranog Jugoslavena Đorđa Balaševića počela je i neka vrsta popisa stanovništva. Koliko je nas, a koliko njih! Mi imamo srce i svoju državu, a oni imaju mainstream medije i sadašnju vlast. Ali... Bit će još izbora. Svibanj je blizu. "Situation is full of drama", rekli bi naivci. Odoh spavati...

Kažu na Fejsu da se najbolje spava s vlastitom ženom! Sve druge te tjeraju na seks!

<https://direktno.hr/kolumne/hodak-za-jugonostalgicarski-virus-jos-dugo-nece-biti-izumljeno-cjepivo-224353/>

HOS, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGA *TRI HRVATSKA KNJIŽEVNIKA*

Zahvaljujem se svima što ste došli na treće ovogodišnje predstavljanje knjiga koja ja nazivam „Ljeta u Tisnom“. U predstavljanju „Tri hrvatska književnika“ govorimo o knjigama:

M. Dugeč i J. Pečarić, *Vjenceslav Čížek*, Zagreb, 2019.

J. Pečarić, *Stijepo Mijović Kočan*, Zagreb, 2020.

J. Pečarić, *Dr. Jure Burić*, Zagreb, 2020.

Hrvatska pjesnikinja Malkica Dugeč nazvala je iz Njemačke i ispričala se što zbog godina i bolesti nije danas s nama. S ovog mjesta šaljem joj naše pozdrave i najbolje želje.

Radi se o tri knjige o hrvatskim književnicima koji su od izuzetne važnosti za Hrvate Boke kotorske.

Zapravo tu nedostaje i četvrta takva knjiga:

J. Pečarić, *Đuro Vidmarović*, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Vidmarovic.pdf>

Ali ona nije tiskana već je objavljena kao e-knjiga. Uostalom tako su objavljene još neke moje knjige o hrvatskim književnicima:

J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Aralica.pdf>

J. Pečarić, Mate Kovačević, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/matekovacevic.pdf>

J. Pečarić, Dr. sc. Damir Pešorda, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pesorda.pdf>

J. Pečarić, Dubravko Horvatić, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/horvatic.pdf>

J. Pečarić, Akademik Slobodan Novak, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/novak.pdf>

Sve one, kao i ove koje smo danas predstavili govore o domoljubnom radu tih sjajnih hrvatskih književnika.

Zato mi je veliko zadovoljstvo što su današnji predstavljači dvojica od njih, bivši saborski zastupnici: Đuro Vidmarović, prof., bivši veleposlanik i bivši predsjednik Društva hrvatskih književnika i dr. Jure Burić, pjesnik, bivši župan. Veliko im hvala na svemu o čemu su govorili.

S prof. Vidmarovićem sam prijatelj još od 1992. godine kada smo sudjelovali u emisiji HTV-a o Hrvatima Boke kotorske. On je tada bio u Hrvatskom državnom

saboru zadužen za Hrvate u drugim dijelovima bivše države. Poslije toga je postao izuzetno značajan istraživač i objavio je puno značajnih djela o Boki.

Stijepo Mijović Kočan je iz Konavala pa je na mnoge načine povezan s Bokom. Njegov stvaralački opus o Boki je izuzetan, a kako je danas jedna od knjiga koje predstavljamo ona o prof. Čížeku obojica smo bili itekako povezani i s tim hrvatskim mučenikom, prijateljevali s njim i na Čížekovom pogrebu u Sinju oprostili se od svog prijatelja.

S dr. Burićem sam prijatelj od vremena kada je kao Župan primio članove Hrvatske bratovštine Bokeljska mornarica 809 iz Dubrovnika, a na njihov poziv ja sam došao iz Zagreba jer su željeli da ih ja predvodim. Iste večeri dr. Burić mi je rekao da će predložiti dan sv. Leopolda Bogdana Mandića za dan Županije. Zanimljivo je to što je tada s nama u Dubrovniku bio i dr. Slobodan Lang.

Ali vratimo se na ova „Ljeta u Tisnom“.

Prvo smo predstavili knjigu po kojoj i nazivam ova predstavljanja, koja u podnaslovu ima i ime čovjeka koji nam ih i organizira bez obzira na nelagodnosti koje ima zbog toga:

J. Pečarić, *Ljeta u Tisnom / Don Lazar Čibarić*, Zagreb, 2021.

Na koricama knjige je i pjesma dr. Jure Burića koja povezuje i ova predstavljanja s Bokom. Govori s tog predstavljanja upravo su objavljeni u Župnom listu Tisnog:

<http://www.zupadstisno.hr/wp-content/uploads/2021/08/ZupniListVelikaGospa2021.pdf>

To predstavljanje sam završio riječima:

Zato danas i nema većih razlika kada oni koji vladaju Hrvatskom, bilo izravno ili neizravno u vladajućoj koaliciji, po slijedećim pitanjima:

1. *Napadi na blž. Stepinca*
2. *Održavanje lažnog mita o Jasenovcu*
3. *Napadi na ZA DOM SPREMNI.*

Prividno ovi su napadi povezani sa NDH, ali upravo napadi na ZDS tj. napadi na Thompsona i HOS pokazuju da im je cilj napad na Domovinski rat koji su oni doživjeli samo kao izgubljenu bitku u ratu protiv neovisne a neželjene im hrvatske države.

U jučerašnjem komentaru Zvonimir Hodak kaže:

*Čude se Hrvateki što dvostruki četnički vojvoda **Bora Đorđević**, zvani Čorba, pjeva u Celju ogrnut Hajdukovim šalom. Dolazi polako vrijeme da i Bora razveseli **Branimira Pofuka** koncertom u Zagrebu i Splitu. Pulska Arena je već rezervirana. Spriječiti ga može samo naš Stožer i epidemiološki uvjeti. Što se tiče društvenog stanja svijesti naših dragih trudbenika, Bora Čorba, četnički vojvoda, je pred vratima. Bora ante portas... A **Thompson** će i dalje pjevati u Livnu. Što u načelu nije loše...*

<https://direktno.hr/kolumne/da-se-pitalo-stozer-sinju-bi-odvojeno-trcali-alkar-i-konj-241432/>

Ja sam o ZDS govorio i na drugom predstavljanju *Revizionisti u Hrvatskoj*. Spomenut ću rečenicu:

Tako Ministar policije tvrdi da je pozdrav zabranjen.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27337-govor-akademika-pecarica-na-predstavljanju-knjiga-revizionisti-u-hrvatskoj>

Što sam mislio reći možete naći kod Hodaka:

Promakla mi je zakonska zabrana ZDS-a

Ministar MUP-a je kategoričan: "ZDS je zabranjen i policija će uredovati". Ljut sam na sebe kako mi je promakla ta nova zakonska zabrana. Kad je to izglasao Hrvatski sabor? Znam za Opću sjednicu svih sudaca Visokog prekršajnog suda koja je, s ogromnim brojem glasova sudaca, donijela odluku da je ZDS iz pjesme "Čavoglave" zakonit i legalan. No, to će i tako biti malo tvrdi orah za ovu ili one iduće vladajuće garniture. Zato ćemo taj vrući krumpir ostaviti da se lagano hladi.

Posebno moram spomenuti samo slijedeći naslov jednog poglavlja iz knjige o dr. Langu koju smo također predstavili na prošlom predstavljanju: JE LI MILANOVIĆ NOVI DR. LANG?

Zašto?

Pa pogledajte novi Hrvatski tjednik. Na naslovnici je slika Zorana Milanovića s pitanjem: NOVI TUĐMAN?

U tekstu glavni urednik Ilica Marijačić daje tri uvjeta za to. Tri uvjeta koji su veoma bliskim mojim uvjetima koji prokazuju sve one koji rade po direktivama vanjskih centara moći. Evo Marijačićevih uvjeta:

*Milanović može postati novi Tuđman ako poduzme **tri stvari**: promijeni izborni zakon, izbac i Zavnoh i preambulu Ustava te osnuje istražno Povjerenstvo za Jasenovac. Prije toga mora očistiti svoj um od svih mitova jugoslavenske historiografije. Jer ako Tuđmanu nisu smetali ni HOS, ni Za dom spremni, zašto smetaju njemu.*

Da sve bude još zanimljivije pobrinuo se „Jerusalem post“ koji donosi tekst o Ivu Drobilici tj. prof. dr. sc. Ivu Goldsteinu i vrhuncu njegove (i njihove) znanosti DROBILICI. O Ivu Drobilici sam govorio i na prethodnom predstavljanju a o tekstu iz Jerusalem posta pisao sam Predsjedniku RH, Predsjedniku Sabora, Predsjedniku Vlade i Predsjednik HAZU:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27399-o-goldsteinovim-izmisljotinana-drobilici-za-kosti-i-drugim-lazima-ok-jasenovca-te-srpskom-svercanju-pod-stradanje-zidova>

Tekst iz Jerusalem posta objavio je veliki broj portala od kojih neki nisu iz RH.

Izdvojit ću jedan komentar s portala narod.hr koji je dobio don Lazar od jednog svog kolege:

Prascic •

Volim Židove! :)

Ovo sigurno ima veze sa Pečarićevim i Vukićevim knjigama koje su izašle na engleskom, kao i sa Banić-Elezović znanstvenim radom - dvojica FERovaca, matematičar i informatičar, rasturili su jasenovački popis ko beba zvečku i objavili u međunarodnom znanstvenom časopisu. To je inženjerski časopis te su oni prikazali metodu koju su razvili. Ali su napisali i na što su je primijenili i koji su rezultati. :)

Portal *narod.hr* daje i što je poznati hrvatski povjesničar Vladimir Geiger pisao o Goldsteinovoj drobilici:

<https://narod.hr/hrvatska/jerusalem-post-dotaknuo-se-goldsteinove-droblilice-kostiju-evo-sto-je-dr-sc-geiger-pisao-o-tome>

A portal *hrvatsko.nebo* ponavlja stari tekst:

<https://hrvatskonebo.org/2021/08/16/daran-darko-basic-goldsteinova-droblilica-kostiju-i-on-kao-droblilica-o-povijesti-2/>

Zapravo i Hodak podsjeća Goldsteina na neke moje zasluge kada je on u pitanju:

*Profa, ambasador, "povjesničar", nesuđeni akademik **Ivo Goldstein** pronašao je kamenčić u svojoj lijevoj cipeli. Tzv. špičoki. Njega žulja "konstitutivnost" srpskog naroda u Hrvatskoj. Wow! A ja sam, kao pravi lički ognjištar, bio uvjeren da Srbi nikada nisu bili konstitutivan narod u Hrvatskoj. Čak ni u Jugoslaviji. Oni su, istina Bog, bili vladajuća nomenklatura na "ovim prostorima", što su, usput rečeno, i danas, ali lege artis ni ustavno ni zakonski nisu bili konstitutivni narod. **Prosvijetli me da znam povijest Hrvata kao prof. Goldstein, prof. Klasić, prof. Jakovina, prof. Markovina...***

*Sjetih se jednog krasnog stiha genijalnog **Rajka Dujmića** koji počinje otprilike ovako: "Dragi Bože, k'o Boga te molim..." prosvijetli me da znam povijest Hrvata kao prof. Goldstein, prof. Klasić, prof. Jakovina, prof. Markovina...*

Posebno je zanimljivo da je tekst iz Jerusalem posta prenio i Večernji list:

<https://m.vecernji.hr/vijesti/jeruzalem-post-zestoko-kritizira-goldsteina-sramotno-ismijavanje-holokausta-mora-prestati-1515859>

Dali su i smiješni Goldsteinov odgovor:

<https://www.vecernji.hr/vijesti/goldstein-tekst-u-u-jerusalem-postu-je-hrpa-besmislica-i-lazi-a-autor-mi-je-nepoznat-1515905>

U novom Pismu Predsjednicima komentirao sam i to pismo. Kako je Hodak spomenuo i Goldsteinove kolege iz klase fah idiota spomenut ću kako se u svom odgovoru Goldstein ne zadržava puno na onome o čemu se rugaju u Jerusalem postu i njegovom novom imenu već sada koristi 'teoriju' kolege Klasića zbog koje ga nazivam 'Plemeniti Klasić od ogromne posude'.

Za one koji ne znaju otkud to ime dat ću vam taj dio današnjeg Pisma Predsjednicima:

Tako u Hrvatskom tjedniku od 29. travnja 2021. možete naći:

FAH IDIOT TJEDNA

HRVOJE KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu

HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'

Toliko o našim 'istoričarima' omiljenim kod hrvatskih političara i u glavnim medijima.

Ali moram naglasiti da je i to drugo predstavljanje prošlo u znaku jednog pjesnika. I to mog Bokelja pa je i to predstavljanje prošlo u znaku pjesnika i moje Boke. Radi se o Adrianu Vuksanoviću, hrvatskom manjinskom dužnosniku iz Crne Gore, diplomiranom inženjeru elektrotehnike, novinaru i pjesniku. Kao što znate njemu su poručili 'Ne gine ti ražanj'.

HVALA i doviđenja dogodine. Ako Bog da!

Josip Pečarić

MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

Analiza / Jugonacionalizam jučer, danas i, možda, sutra

ORJUNA REDIVIVA: PORFIRIJEVI POKLONICI I TUĐMANOVI MRZITELJI

S čuđenjem moramo primijetiti kako ideje i sav taj orjunaški stil i u istom književno - novinarskom krugu postoji i dandanas, i to sve snažnije, unatoč činjenici da već trideset godina imamo samostalnu hrvatsku državu

Piše: Josip Jović

Tema jugoslavenstva opterećuje nas čitavo jedno stoljeće, pa još i prije i još i nadalje, još su itekako živi pronositelji te ideje, a i inače iz povijesti tako teško izlazimo. Za razliku od srpskog jugoslavenstva, koje je, od Nikole Pašića preko Aleksandra Rankovića do Slobodana Miloševića, uglavnom homogeno služeći kao pokriće velikosrpskih ciljeva, hrvatsko je jugoslavenstvo heterogeno, ovisno o političkim konstelacijama i prilikama. Postoje barem četiri njegova tipa. Prvo je jugoslavenstvo Supilo-Trumbićeva tipa, koje je zapravo duboko hrvatsko. Čitava plejada intelektualaca, možda svi osim AG Matoša, zanosila se u ono vrijeme tom idejom na idealistički način, tražeći u njoj izlaz iz crnožute monarhije.

Četiri tipa

Jugoslavenstvo Andrije Hebranga ili Savke Dabčević Kučar počiva na ideji federalizma. Jugoslavija je okvir unutar kojega mora postojati nacionalna ravnopravnost temeljena na dosljednom federalizmu. Na tom je konceptu čitav niz hrvatskih antifašista došao u sukob s prevladavajućim jugoslavenskim unitarizmom i bio surovo maknut. Spomenimo, uz već spomenute, Ivana Supeka, Janka Bobetka, Većeslava Holjevca, Ivana Šibla, Ivana Rukavinu, Franju Tuđmana, Miku Tripala, Miroslava Krležu...

No postoji i jedno osobito shvaćanje Jugoslavije i jugoslavenstva, naročito prisutno između dva svjetska rata. Jugoslavenstvo Budislava, Grge i Danka Anđelinovića ili Đure Vilovića je izrazito protuhrvatsko, proročimsko, a po svojim metodama terorističko. Riječ je, naravno, o Organizaciji jugoslavenskih nacionalista, od kojih će mnogi završiti baš u četničkom pokretu pridružujući se koljačima vlastita naroda. Prof. Ivan J. Bošković objavio je 2006. knjigu *Orjuna-*

ideologija i književnost u kojoj je detaljno analizirao književni rad kao i političko djelovanje petorice splitskih književnika i to Nike Bartulovića, Đure Vilovića, Mirka Korolije, Čire Čičina Šaina i Sibe Miličića. U knjizi se govori i o drugim istaknutim zagovornicima ove ideologije kao što su Ljubo Leontić, Vladimir Čerina, Oskar Tartaglia, braća Anđelinović i drugi. Svi oni izražavaju odanost kralju i otadžbini, Srbi su im „oslobodioci”, zastupaju ideju jedinstvene nacije, odbacuju svaku ideju hrvatskog državnog prava, a stil im je krajnje isključiv, neprijateljski, propagandistički, bojovnički. Na udaru njihovih batina bili su ne samo klerikalci, frankovci, radićevci i mačekovci, nego i komunisti, čija shvaćanja u to vrijeme nisu bila anacionalna.

Fascinantne sličnosti

Zašto ovo podsjećanje na tako ipak dvenu prošlost? Pa iz jednostavnog razloga što s čuđenjem moramo primijetiti kako te ideje i sav taj stil i u istom književno - novinarskom krugu postoji i dandanas, unatoč činjenici da već trideset godina imamo samostalnu hrvatsku državu. Današnje je jugoslavenstvo, koje susrećemo sve češće u brojnim dobro pozicioniranih medijskih i kulturnih djelatnika, fascinantno nalik onom orjunaškom. Ne batinaju oni toljagama nego perom i jezikom, antifašizam im je samo pokriće za odbacivanje „fašističke države“, koja im je promašen projekt. Iz dna duše preziru nacionalne stranke, emigraciju, Hercegovce, Crkvu, branitelje i državu kao takvu. Za razliku od Orjuna koja se oslanjala na režim, ovi današnji orjunaši, koji negiraju i hrvatski jezik, oslanjaju se ponajviše na svoj bolesni kroatofobni fanatizam uz potporu određenih domaćih i stranih krugova. Plasirani su u glavnim medijima, u Jutarnjem listu, Večernjem listu, Slobodnoj Dalmaciji i Novom listu. Udarajući glavni ton tim dnevnicima, ne može se reći kako nemaju utjecaja na mase nezadovoljnika koji žive u „dobrim starim vremenima“. Hrvatski nacionalisti često zazivaju „lustraciju“, ne shvaćajući kako su baš oni već lustrirani i kako nemaju pristupa u spomenutim medijima.

Eksplzija starih novih ideja dogodila se baš nakon uspostave nezavisnosti, jer su fanatizirani Jugoslaveni tu činjenicu doživjeli kao izmicanje tla pod nogama, kao gubitak okvira u kojemu su se osjećali ugodno. Nekako osvetnički danas pišu kako se nitko više ne bi borio za Hrvatsku, kako se u Jugoslaviji živjelo bolje, a razdoblje obilježeno vladinom Franje Tuđmana im je mračno razdoblje, sumrak demokracije i ljudskih prava.

Povratak orjunaškim idejama najsnažnije je devedesetih godina obilježilo pisanje splitskog tjednik *Feral Tribune*. Kasnije će udarna pera i urednici ovoga tjednika Boris Dežulović i Viktor Ivančić prijeći u *Novosti*, list i portal Srpskog narodnog vijeća koji po mnogočemu, osobito po huškačkom tonu, podsjeća na *Srbobran* s početka dvadesetog stoljeća. Zanimljivo kako je vladajući HDZ-a, stranka koja je predvodila proces stvaranja države, financijski pomagala, odnosno pomaže ove tiskovine.

Gljive otrovnice

Čitav je niz istaknutih intelektualaca, književnika i novinara koji djeluju na ovoj ideološkoj crti. Spomenimo, uz Dežulovića i Ivančića, Juricu Pavičića, Antu Tomića, Ivicu Ivaniševića, Damira Pilića, Davora Krilu, Miljenka Jergovića, Branimira Pofuka, Gorana Gerovca, Zlatka Galla, Dragana Markovinu, Hrvoja Klasića, itd. Njihova je agresivna mržnja neograničena, podsjećaju na napuhane gljive otrovnice, netrpeljivost i uvredljivost su odlike njihova stila, ostavljaju dojam kao da bi ljude koji im ne sviđaju ubijali kad bi mogli. Literarni talent i ambicija nekih među njima posve je utopljena u ideologiju, tako da oni mrze i vlastite likove. Ljudi iz umjetnosti drugačije ideološke orijentacije, prvenstveno oni naglašeno hrvatske osjećajnosti, poput Ivana Aralice, Slobodana Novaka, Kuzme Kovačića, Josipa Botterija, Jakova Sedlara ili Marka Perkovića redoviti su objekt njihova animoziteta, odbacivanja, negiranja i omalovažavanja. S druge strane, predmet njihova obožavanja „dike ter hvaljenja” su Miljenko Smoje, Rade Šerbedžija, Đorđe Balašević, Momčilo Bajaga... Svi su oni silno idealizirali Tomislava Tomaševića, dok su Miroslava Škoru doslovno sotonizirali, naravno sve opet po svom ideološkom ključu i kriteriju.

Današnja je Hrvatska za sve njih, s malim razlikama, zapravo endehazija, što je samo racionalizacija odioznosti. Uporno se i panično traga za bilo kakvim znakom koji podsjeća na NDH pa bio to ZDS ili prvo bijelo polje na grbu. Hrvatska je izvršila agresiju na BiH, *Oluja* je bila zločinački poduhvat. Jedan od spomenutih autora čak jako zamjera Milanu Martiću što je izgubio rat, otprilike kao što smo ljuti na trenera nogometne momčadi za koju navijamo kad izgubi utakmicu. Uvijek su na strani raznih manjina, bilo nacionalnih bilo seksualnih, koje im služe za destrukciju većine. Jako su angažirani na neograničenom propuštanju migranata, u kojima se vidi moćno sredstvo razvodnjavanja hrvatske nacije.

„Drua otadžbina”

Najeklatantniji primjer (neo)jugoslavenstva je Deklaracija o zajedničkom jeziku koju su potpisali brojni pripadnici spomenute skupine. Ta je deklaracija potpisana pedeset godina i to u istom mjesecu kao ona deklaracija iz 1967. koju su potpisale sve kulturne institucije u Hrvatskoj, a koja je govorila o položaju i nazivu hrvatskoga književnog jezika. Dok je ona Katičić-Brozovićeva izjava značila prosvjed protiv zatiranja hrvatskog jezika (i naroda), ova iz 2017. upravo je na tragu tog zatiranja.

U Zagrebu je godinama djelovao nekakav Porfirijev kružok na kojemu su se okupljali Ivo Josipović, Tvrtko Jakovina, Hrvoje Klasić, Rada Borić, Dražen Lalić, Branimir Pofuk, Drago Pilsel Dobroslav Silobrić, Vili Matula i brojni drugi. Da i ne spominjemo Milorada Pupovca i Dejana Jovića. O Porfiriju su govorili kao jedinstvenoj otvorenoj, ekumenskoj, blagoj, obrazovanoj osobi, a on sam je, vidi vraga, Hrvatsku nazvao svojom „drugom otadžbinom”, što se savršeno uklapa u ideju „srpskog sveta”. I sve su se te seanse događale nakon što je bilo poznato kako je taj bivši mitropolit zagrebački i sadašnji patrijarh SPC u nekom četničkom društvu zanosno pjevao o slavom popu Đujiću i kokardi što se sjaji na

njegovi glavi. HTV je s njim, nakon što je postao patrijarhom, u središnjoj informativnoj emisiji objavio veliki razgovor predstavljajući kao mirotvorca. I taj isti Porfirije se sada pojavljuje kao vođa helikopterskog desanta i u pratnji strojnica u akciji okupacije, danas Cetinja i Crne Gore, a sutra još i dalje.

Slobodna je Dalmacija donijela velike afirmativne intervju s autorima filma *Dara iz Jasenovca*, koji je čak i u dalekoj Americi prepoznat kao velikosrpska propaganda. Događaji u Beogradu prate se s najvećom pozornošću i teško je i nepotrebno dalje navoditi sve te primjere podložnosti i odanosti „beogradskoj čaršiji”, kako se jednom izrazio Zoran Milanović.

Zagonetno je kako je formirana i kako se održava i produžava ta srbofilska, jugoslavenska svijest u glavama hrvatskih intelektualaca? Za odgovor na to pitanje valjalo bi poduzeti opsežniju povijesnu, politološku pa i psihološku analizu. Dio uzroka bi valjalo potražiti u povijesnoj poziciji hrvatskog naroda kojim su uvijek upravljali strani upravljači (posljednji oni iz Beograda) i uz pomoć odnarođenih upravljačkih struktura u samom tom narodu. Ti upravljači, logično, bili su u stanju trajne i duboke odbojnosti spram naroda, kao i narod spram njih. Svakako važnu ulogu igra i obiteljsko naslijeđe, miješani brakovi i slične okolnosti. Uza sve to, i aktualna vladajuća politika, na žalost, ohrabruje, pothranjuje i hrani takve mentalitete.

LIJEVOM NAŠOM

**KAKO JE MURAL POSVEĆEN VUKOVARU I
PRALJKU RAZOTKRIO MOŽEMO! I NJIHOVU
NEMOĆ U ZAGREBU**

Autor

Zvonimir Hodak

Korona divlja i ruši rekorde. Izgleda da bi trebalo pozvati natrag turiste pa da se korona opet smiri. Valjda je to jedini način da se riješimo korone.
01.11.2021.

Međutim, ima jedan drugi hrvatski problem koji nije tako jednostavno riješiti. Kako se riješiti ultraljevičara? Za početak, možda, da im pošaljemo poruku "džaba ste krečili"! Holandani su navodno 1672. ubili i pojeli svog premijera i njegovog brata jer su krali i loše vodili državu! Mi se, srećom, zadovoljavamo samo time da već dugo jedemo - govna. Započelo je to prilično davno, još od vremena kad smo pognuli glave nad time da su nam "ratni gubitnici" ušli u vladajuće strukture. Stoga nije ni čudo da kao gljive poslije kiše niču diljem Lijepe njihove spomenici partizanima koji predstavljaju zahvalu "oslobodiocima" koji su mnoge 1945. oslobodili života i imovine. Množe nam se i ulice te trgovi u znak zahvale čovjeku koji je "iskopao" 750 jama koje je zatrpao živim i mrtvim Hrvatima. Vratila nam se i zvijezda petokraka na Riječki neboder kao što su napravljeni i novi murali te mauzolej u Borovom selu koljaču **Vukašinu Šoškočaninu**. Sve je to liberalna demokracija. Obilujemo starim okamenjenim komunjarima i liberalnom demokracijom.

Ovih dana Zagreb je "zdrmao" mural posvećen Vukovaru, 204. gardijskoj brigadi i generalu **Slobodanu Praljku**. Revolucionarni građani iz Mjesnog odbora u Novom Zagrebu jasno su zatražili od "Možemo" da makne murale Praljka i 204. gardijske. Valjda zato jer oni su "Možemo". Skupilo se nekoliko HOS-ovaca, Radeljak, na fejsu se javio dr. **Herman Vukušić**, došli su i BBB-i i hrabri su jugonostalgici odmah skinuli hlače. Zapravo same su im pale. Ipak je završilo tako da "ne-Možemo". Cijelu tu kašu oko murala zakuhao je naravno kuhar. Drug **Tomislav Vukoja**, kuhar u Studentskom centru. Skuhao je "supu" i sebi i svojim. Prvi se javio Tomašević s porukom "izvinite", drugovi, "desila se greška". Onda su se ultraljevi u Možemo, na čelu s Vukojom, branili kako je narodu i

narodnostima smetao samo mural "ratnog zločinca" Slobodana Praljka, ali su drugovi iz HEP-a nehotice izbrisali sve.

Slušat će Luka iz Možemo još mnogo puta Thompsonovu 'Lijepa li si'

"Moš' mislit'!" rekla bi **Tanja Torbarina**. Javio se i "ideolog", zamjenik gradonačelnika, **Luka Korlaet** i objasnio radnom narodu, BBB-ima, HOS-ovcima, Dikanu, dr. Vukušiću kao i slučajnim prolaznicima "da oni nisu tako mislili" nego HEP... Naravno, nisu uopće mislili. Da su promislili ne bi nam grad bio zatrpan glomaznim otpadom. Naš dogradonačelnik Luka Korlaet javio se još 2019. s porukom kako se nešto strašno "desilo" njegovom sinu prilikom obvezatnog posjeta školaraca Vukovaru: "Priča mi sin kako su u obaveznom posjetu Vukovaru djeca morala ustati i bez iznimke revat(!) onu Thompsonovu paradržavnu herceg bosno srce ponosno (namjerno sve pišem) malim slovima. Činjenica da su bili prisiljeni ustati i pjevat bilo što, a kamoli to smeće, me potpuno izbezumilo! Netko mora odgovarati". Ne šizi Lukica! To je lijepa hrvatska pjesma. Čut ćeš je još mnogo puta jer je ljudi vole slušati. Stoga se skuliraj, naruči "pivce za živce" i drži se svog posla u Gradu. Odgovorili su ti BBB-si i nekolicina prolaznika. Ti, i oni koji misle kao ti, ostajete sve usamljeniji, jadni i nezaštićeni. "Greška, Ante.." *nekad je pjevala Severina. Kad smo već kod Seve, Renato Mišetić javlja na Fejsu: "Zaljubljena Severina ne odvaja se od srpskog producenta Filipa. Zlobni pak Boris McGrić komentira vijest: "Naslagala ova više Srba od IV. gardijske..."*

E sad, ne moraš imati maštu **Urše Raukar, Ivane Kekin, Rade, Anke Mrak, Vilija Matule** ... i ostalih progresivnih drugova pa da skužiš kako oni sanjaju san o zabrani ZDS. Kad bi drugovima uspjelo da ishode zabranu ZDS-a, simbol pod kojim smo zgazili agresore u Domovinskom ratu, koja bi "izvinjenja" tek tada padala. Tada bi se oglasili oni koji su pod tim pozdravom izvjesili zastavu na Kninsku tvrđavu, a to bi "strefilo" osjetljive internacionalne dušice zadrutih kriptokomunista do kraja. Za sada je to tek zgodna tema za Krausa, Goldsteina i orjunaše kako bi se u javnosti čulo za njih i dalo do znanja Sorosu da se na brdovitom Balkanu pojavila dugo očekivana iskra "slobode". Ista ona koja se pojavila 8. svibnja 1945. Jedino što vam za utjehu mogu poručiti je: drugovi, nikada ne odustajte od svojih snova!

Moj frend Roman B. povjerio mi se u subotu na špici: "Sanjao sam da nemam ni prebijene pare i čim sam se ujutro probudio san mi se ostvario". Zato, nikada ne treba odustati od svojih snova.

Kad je ujesen 1991. trebalo uzeti lovačke puške i obući tenisice, "rigidni desničari, ognjištari i nacionalisti, koji nisu željeli čekati da Sava potekne uzvodno, krenuli su, k'o Škorin Mata, u rat protiv treće armije Evrope". Pobornici Jugoslavenske demokratske inicijative, taloga iz Yutela, tražili su tada da se sve riješi "demokratskim dijalogom" s Miloševićem. Valjda onako kako je to 1971, za vrijeme Hrvatskog proljeća, rekla njihova heroína **Latinka Perović**: "Vodićemo demokratski dijalog sve do konačnog obračuna". Taj "demokratski dijalog" upoznali su Hrvati u ubavom razdoblju od 1945-48. "Konačni obračun" je zbroj onih koji su otišli u onih 750 jama diljem Hrvatske i Slovenije.

Sjetih se, ne znam zašto, Saladina, etničkog Kurda na dvoru sultana Nur ad Dina. Obranio je svoje carstvo od upada križara Rikarda Lavljeg Srca i osvojio Jeruzalem. Nakon te bitke Saladin je dao pravo prolaska kršćanskoj vojsci kroz svoje zemlje unatoč nemilosrdnim pljačkama kršćanskih vojnika u njegovim zemljama. I Dante ga je u svojoj Božanstvenoj komediji uvrstio u "čestite ljude Limba". Usporedimo Sultana Saladina, rođenog 1138. u Iraku i našeg "sultana", Ljubičice bijele, rođenog u Hrvatskom Zagorju. Saladin je pobijedio križare, pomilovao ih i pustio da odu. Zato ga je opjevao i Dante. Naš Joža je poubijao svoje neistomišljenike, ali je također opjevan i to tako da se nalazi između 10. i 12. mjesta najvećih zločincima XX vijeka. Usput rečeno, **Slobodan Milošević** je na 30. mjestu. Tito nije nikoga pomilovao, osim četnika koji su mu se pridružili pred kraj rata. Pitat ćete se čemu ovaj "izlet" u 1193. kad je Saladin umro? Samo zato da oni koji me čitaju ne nasjednu jeftinoj demagogiji potomaka onih koji su, nakon "pobjede" 1945. godine 1416 osuđenika na smrt žive zazidali u zloglasnoj Hudoj jami. Jeste li čuli ili čitali da su ikada Kraus, Goldstein, Klasić, Jakovina, Markovina ili netko od tih jugo-nostalgičara spomenuli Hudu jamu ili neko drugo stratište Hrvata nakon Drugog svjetskog rata? Niste! Ali zato stalno, dosadno, uporno i neargumentirano zapomažu kako treba zabraniti "ustaški" pozdrav ZDS. Njima je plakanje oko ZDS-a dimna zavjesa iza koje nastoje sakriti i zamagliti mega zločine kojih bi se legendarni Saladin sramio. Zato njih nema u nekom modernom umjetničkom djelu koje će živjeti kroz vjekove kao što živi Božanska komedija. Njih mogu glorificirati samo razni potomci njihovih su-istomišljenika kao što su Klasići, Jakovine, Markovine...

Jim Elliot je napisao: *"Nije lud onaj koji se odriče onoga što ne može zadržati da bi stekao ono što ne može izgubiti"*.

Marcel Holjevac je stavio na fejs pravi "mural": *"Tito vrati se, napuni jame"*.

Revolucionarni građani iz Mjesnog odbora nisu u ovom slučaju pokazali očekivanu budnost. Ni Tomislav Vukoja, ni dogradonačelnik Lukica, ni sektaši iz "Možemo". Potomci onih koji su nakon ustaša "naslijedili" židovske stanove u strogom centru Zagreba sretni su i zadovoljni. Sretni i zadovoljni jer je Zagreb napokon postao glavni grad bivše Jugoslavije.

U centru Zagreba nitko ne reve Thompsonovu "Lijepa li si..." Kad nas razveseli Lepa Brena i napuni Arenu ne trebaju joj obožavatelji iz Knina, Plaškog i Borova sela. Zagrebački jugovići su u stanju napuniti Arenu za dvodnevni koncert s 40.000 tisuća "naših". Ti sada žele preko "Možemo" prefarbati mural s likom Slobodana Praljka kao i slati pozive Maršalu da se vrati i napuni jame. Umjesto da se bave komunalnim temama, Možemo otvara stalno nove i nove ideološke. Naravno, kad ne možeš ili ne znaš kako nešto stvarno promijeniti da bude bolje u Zagrebu, najjednostavnije je isprovocirati neku ideološku aferu. Pitanje samo do kad...

Nedavno je jedan instruktor ronjenja ostao zabezeknut kada mu je neki polaznik ronilačke škole skresao pred svima: "Ne želim nositi masku, ne želim sudjelovati u tome gdje nas tretiraju kao ovce! I mi smo ljudi".

Zar su zaboravili kako je Šerbedžija snimao film Dezerter u okupiranom Vukovaru?

Branimir Pofuk je blago začuđen. Pomalo i uvrijeđen pa kaže: "Koliko je to kilometara i koliko dana širok krug oko Vukovara i 18. studenog u kojem ne smije pjevati **Rade Šerbedžija**? I zašto baš on?" Brane prosto "ne može da veruje". On je stari jugo-demokrat. On je protiv svih zabrana, osim kad je u pitanju Thompson. Da ga ne zabranjuju, Thompson bi pjevao i pjevao te trovao našu naprednu mladež od Triglava do Đevdelije!

Gledam TV seriju "Kako je obranjena Hrvatska". Rat je počeo davne 1991. Izbjeglice iz Iloka sa svojom sirotinjom pune zagrebačke hotele. Počelo je povijesno klanje po istočnoj Slavoniji. Tenkovi, posuti belim lalama, grme prema Vukovaru. Od Slobe se traži salata. Rade Šerbedžija se baš u to vrijeme povukao na rezervni položaj, u Srbiju. Zaobišao je "grad svoje mladosti" Vinkovce i produžio prema "gradu njegove starosti" - Beogradu. Godine 1992. Radiša snima "antiratni" film u Vukovaru pod nazivom "Dezerter". Naivni bi mogli pomisliti kako je Rade možda snimao autobiografski film. Ali ne, uz Radu je u filmu glavni glumac bio i **Radoš Bajić** koji je izjavio: "Film je sniman u Vukovaru dok je ustaški snajper još uvijek tukao u njemu". Mene čudi zašto se on još danas čudi zašto ga u Hrvatskoj mnogi izvan vlasti i ljevičarskih krugova primaju s rezervom. No, vratimo se još na trenutak filmu "Dezerter". Film pokazuje kadrove iz okupiranog Vukovara. Međutim to ne smeta Pofuku da film veliča kao "antiratni". Što misli Pofuk, gdje su tada bili Vukovarci? Boli njega ona stvar jesu li Vukovarci tada ležali u podrumima, branili se pred koljačima s druge strane Drine ili bili zarobljeni i batinani u srpskim batinaškim logorima. Njemu je jedino važno da je njegov Rade tada snimao "antiratni" film o srpskim pobjednicima.

Njega ne zanimaju ni Ovčara, ni bolnica, ni 60.000 tisuća logoraša, ni što se događalo na Veleprometu, ni u Stajićevom, kao ni ono što su Srbi kasnije radili zarobljenicima u Nišu, Sremskoj Mitrovici i drugdje. Njega iz tog vremena zanima samo "um(j)etnički" angažman našeg Rade u razrušenom i okupiranom Vukovaru. Kakva "gnjusna hrvatska hipokrizija" pisao je Krleža još davne 1938. u svom djelu "Na rubu pameti". I sad bi Rade u Vinkovcima i okolici, neposredno pred dan sjećanja na klanje 18. studenoga, počastio narod svojim koncertom. Na sreću to mu neće uspjeti jer su neki, možda više iz sigurnosnih razloga negoli iz pijeteta prema vukovarskim žrtvama, odlučili otkazati Radin koncert. Taj "bezočni" čin izbezumio je ljevičare i jugo-nostalgicare: "Gde su vam, drugovi, demokratski standardi?" Možda se Radin koncert mogao relocirati na Ovčaru. Tamo su, valjda, u antiratnom raspoloženju, strijeljali 16-togodišnjake iz "ustaških" obitelji.

Na predstavi rock opere "Isus Krist superstar" glavni je glumac dobacio nezadovoljnoj publici: "Svatko svoj život upropasti onako kako misli da je najbolje!"

Malo Večernjakovih vijesti iz kulture. U Oslu je otvoren najveći muzej na svijetu posvećen samo jednom slikaru, autoru "Krika", Norvežaninu **Edvardu Munchu**. Istodobno je u Zagrebu u Meštrovićevom paviljonu na bijenalu slikarstva otvorena izložba na kojoj izlaže sto slikara 1350 portreta narodnih heroja NOB-a. Jadni li su ti ljubitelji slikarstva u Norveškoj. Od svih skandinavskih zemalja Norveška je

pružala najveći otpor Hitleru, a najveći norveški muzej posvećen je slikaru koji čak nije ni "narodni heroj". Zato mi imamo čak 1350 "narodnih heroja". Još nije znanstveno i povijesno utvrđeno koje su zasluge tih 1350 za nastanak 750 jama u sjeverozapadnoj Hrvatskoj i Sloveniji, kao i za 500 tisuća ubijenih nakon rata bez suda, suđenja i presuda. Oduševljena **Maja Car** javlja da su prvi puta u konkurenciji i murali uličnih umjetnika. Možda misli i na one Slobodana Praljka i Vukovarskog vodotoranja...

Najnovije poskupljenje vode daje naslutiti da ćemo u siromaštvo ući i vodenim putem.

<https://direktno.hr/kolumne/kako-je-mural-posvecen-vukovaru-i-praljku-razotkrio-mozemo-i-njihovu-nemoc-u-zagrebu-248954/>

Da, Hodaka treba uvijek pročitati, zar ne?

Josip Pečarić

**'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA,
ZAGREB, 2022.**

LIJEVOM NAŠOM

**EVO KAKO JE KLAN ŠERBEDŽIJA IZAŠAO IZ
ORMARA, A KEKINU I NJEGOVIMA HLADNO
PORUČUJEM 'UZALUD VAM TRUD SVIRAČI...'**

ZVONIMIR HODAK

Foto: FaH

U srijedu 3. lipnja, u pubu sam imao prezentaciju moje nove knjige, starog naslova - "Lijevom našom". Bio je pun do vrha, knjiga razgrabljena ili finije rečeno rasprodana.

08.06.2020.

Kad su me na improviziranoj tribini **Anja Šovagović**, **Petra Petter** i **Josip Jurčević**, po dogovoru(!), počeli hvaliti na sva zvona, spustila se tako jaka kiša s tučom da je izgledalo kao da je pao snijeg. Tako je još jedan moj "književni

trijumf" bio otpuhan sa scene u meteorološki ambis. Pitanje: mislite li vi da je to slučajno?

Korona je navodno "kihnula", nogomet se vratio na scenu zajedno sa sucima.

Kod nas i u Europi. I pazite sad! U Portugalu prvi gol nakon Covida-19 postigao je igrač zgodnog imena - **Jesus Corona**. Misлите li da je i to slučajno!?

Sad je jasno zašto je nastao "turistički" slogan 'Hrvatska, tamo gdje je more bistrije od naroda'. Naime, na portalu Novac.hr javljaju da je u Hrvatskoj smrtnost od Covida-19 samo 0,125 posto, a koštalo nas je 40 milijardi kuna. Bolest navodno nije bila opasnija od gripe... Hm! Ako se "slučajno" u jesen vrati bit će nam gore nego što je sad Trumpu s "mirnim prosvjednicima".

Dnevno umire čak desetak branitelja

Dragutin Junaković na fejsu javlja: "Naježite se! U prva četiri mjeseca ove godine umrlo je 1085 branitelja. Čak deseterica dnevno!". Ovoga puta bez jeftine ironije. Je li to slučajno?! Ili je onima koji su izborili i stvorili ovu državu dosta svega? Možda ih boli ona stvar za HDZ i SDP, za Bojnu Čavoglave, Visoki prekršajni sud, profesore ustavnog prava, Ustavni sud, "Kuću ljudskih prava" **Gorjana Tozija**, Radu i **Danila Šerbedžiju**, za **Slavicu Lukić**, **Robertu Bajrušiju** koji je "pao u nesvest" kad je čuo da **Marko Perković Thompson** može mirno pjevati svoje 'Čavoglave' kao u zadnjih 30 godina. **Goran Gerovac** se ne može pomiriti s odlukom "Visokog ustaškog suda"... Večernjakov ultra lijevi 'Obzor' je na aparatima. Slavica Lukić još diše. Teško je, preteško za B.a.B.e, Centar za mirovne studije, Documentu, a najteže je za druga **Miranda Msića**.

Mirando je visoko kvalificirani "pravni stručnjak". Osobito za neplaćanje poreza i zastare gonjenja za to djelo. On, onako pošteno, "partijski", šalje poruku sucima "Visokog ustaškog suda": "Možda ti ljudi nisu ni završili pravo ili im je umni kapacitet narušen pa su za ludnicu spremni?!". Sad su odjednom na površinu isplivali svi koji su Oluju doživjeli kao "ustaški dernek" i koji su se "smrzli" na oslobađajuću presudu našim generalima u Haagu. Sve je to gomila tzv. antifa što u naravi predstavlja samo smokvin list za rigidne komunjare, orjunaše tipa **Igora Mandića**, **Borisa Dežulovića**, **Ante Tomića**, **Vedrane Rudan**, **Denisa Latina**, **Gorana Gerovca**, **Brane Pofuka**... Nije im lako. A i inače ih treba duboko žaliti. Izgleda da su HOS-ovci, koji su poginuli s usklikom ZDS, poginuli, po mišljenju našeg Ustavnog suda i antifa, protuustavno.

Pravorijek o pozdravu ZDS gorki je pelin za antife

Hajmo se malo držati prava. Sutkinje **Anđa Čorluka**, **Ivana Mašić** i **Mirjana Margetić** odbile su žalbu PU šibensko-kninske i pozvale se na ustavno načelo zakonitosti po kojem "Nitko ne može biti kažnjen za djelo koje prije nego je počinjeno nije bilo utvrđeno zakonom ili međunarodnim pravom kao kazneno djelo". To uostalom tvrdi i čl. 7 Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda Vijeća Europe. Gdje je i kojim domaćim ili međunarodnim propisom pozdrav ZDS normiran kao kazneno ili prekršajno djelo? Nigdje! Sutkinje su se

čak pozvale i na presudu Europskog suda za ljudska prava u slučaju Vasiliauskas. U njoj se ne dopušta suđenje po analogiji ni retroaktivno kao ni ekstenzivno tumačenja pravnih normi na štetu okrivljenika. Znači vijeće Anđe Čorluke oslonilo se na praksu ESLJP, a naše antife, kriptokomunisti i poraženi u Bljesku i Oluji oslonili se na "duboko umno oranje" Miranda Mrsića.

Kako to da naši "progresivci" sad najednom ne mare za europsko pravo o ljudskim slobodama? Naravno, zato jer ne podržava njihove ideološke okamine. I na kraju ove čaše "gorkog pelina" za antife i orjunu treba napomenuti i mudracima na Ustavnom sudu i svim profesorskim lijevim lišajevima koji su se prilijepili na proračun RH da njihov politički stav nitko nije ni zatražio, niti su oni pozvani da samoinicijativno budu svjetonazorski "policajci duha" u Hrvatskoj. Zakone u ovoj mladoj demokraciji donosi isključivo Hrvatski sabor. I zato sada samo cmizdrite, šmrcajte i gutajte tablete protiv tlaka... Ta priča je bar za sada završena i za Goldsteina, Klisovića, Mršića, razne Jakovine, Markovine, Klasiće, Bage, Bajage, Mrak Taritašice, Beljake, Staziće... Dok vi promijenite zakon mi ćemo promijeniti vas. Hajd' zdravo drugovi! Vidimo se 5. srpnja na izborima!

Najviše reže oni koji leže...

Dan je sve duži, a noći sve kraće. Ne znam je li i to slučajno.

Lijevom političko-nostalgičarskom krdu pompozno se priključio i **Mile Kekin**. Još jedan koji se ponosi što su: "Moji pobijedili četrdeset pete...". A moji su pobijedili devedeset i pete! Kad smo kod glazbe, možda je najprimjerenija ona "Uzalud vam trud svirači... za druge su (već davno) dunje žute...". Koalicija "Možemo", sastavljena od Nove ljevice, Radničke fronte, ORAH-a, Zagreb je naš... sve bi dala da "može".

Podsjeća me na "biseksualnu" koaliciju kao u onom vicu: biseksualci "bi", ali "ne mogu". Navodno su prvi ozbiljniji skup održali u "Komediji". Radi Borić, Kekinu i ekipi nedostaje samo netko s etabliranom jugo-aurom. Recimo, netko "težine" Branimira Pofuka, ljubimca Gorana Gerovca.

Evo, baš čitav jednu dijalektičku misao našeg Brane: "Narod kojem je Thompson važniji od Šerbedžije na najboljem je putu da umre od zaglupljenosti i nestane". Dakle, mudri, uravnoteženi i odmjereni Pofuk misli i piše kako je Rade Šerbedžija mjerilo opstanka Hrvata kao naroda. Je li ova izjava nakazna, groteskna, tragikomična, imbecilna ili samo bizarna? Ja bih rekao - prostačka. Bez obzira što ne predstavlja psovku.

Nedavno je Macron, francuski predsjednik, arogantno otpisao Sjevernu Makedoniju i Kosovo iz pristupnih pregovara za ulazak u EU. Potom su u Bruxellesu, na nekom ručku ili večeri **Plenki** i **Gordan Radman** (nisam siguran tko točno) uspjeli "smekšati" Macrona pa su "pristupni pregovori" za Sjevernu Makedoniju i Kosovo opet u igri u europskim diplomatskim salonima. Ne znam opet tko, ali netko iz vrha makedonske političke nomenklature, srdačno se zahvalio Hrvatskoj za tu diplomatsku gestu. Potom je **Goce Sedloski**, jedan od najboljih makedonskih nogometaša svih vremena, završio kao trener Dinama II. Purgeri bi rekli "sve pet". Da, ali u makedonskoj Vladi radi i djeluje, negdje u području kulture, izvjesni **Gorjan Tozija**. Znači državni radnik. Tako nas

Gorjanče na društvenim mrežama "hvali" na sva usta i naziva nas "fašistima i ustaškim smradovima, a predsjednik HDZ-a je zapravo Pavelić".

Duhovi u RH su se zbog toga uzburkali. Mnogima je bilo drago, a mnogi su izjavu i osudili. Gorjanče se, onako komunistički, propeo na zadnje noge i poručio da "on ima pravo boriti se protiv anomalija i fašizma u svim državama svijeta" i da ga u tome neće spriječiti to što je direktor Agencije Vlade Makedonije! U javnosti su se pojavile poruke **Danila Šerbedžije** koji podržava "prvoborca" Toziju te mu drugarski tepa: "Bravo Medo (Tozija)!" i "Nema predaje! Bravo Danilo!".

Baš u to idilično vrijeme kad je Danilo poslao plamene pozdrave Toziji u borbi protiv "nadmoćnog" neprijatelja u Hrvateka, hrvatska ministrica kulture imenuje našeg Danila u HAVC-u povjerenikom za film RH. Usput rečeno, naš povjerenik u HAVC-u odlučuje kome će se godišnje dodijeliti za snimanje filmova do pet milijuna eura hrvatskog javnog novca. Naš Danilo i frend Gorjan na dnevnoj bazi tepaju onako partizanski jedan drugom: Danilo je Dendy, a Tozija Medo. Dirljivo do suza. Medo je producent filmova oca i sina Šerbedžije i zajedno "uživaju" u HAVC-u.

Sjetimo se samo našeg legendarnog **Hrvoja Hribara**, direktora HAVC-a, i financiranja skandaloznog antihrvatskog pamfleta "Masakr u Dvoru". E, sad se u emisiju "Tko želi biti milijunaš" uključio glavom i bradom i **Rade Šerbedžija** poručujući Toziji "da ne podnosi ostavku i da se nastavi obračunavati s fašistima i desničarima i da će vrijeme pokazati da imamo dovoljno snage da se obračunamo s desničarskim revizionistima...". I tako je klan Šerbedžija izašao iz ormara na sunce.

Talentirani hrvatski filmaši kao **Ivona Juka** i **Zrinko Ogresta** mogu čekati "odavde do vječnosti" da dobiju od HAVC-a novac za snimanje filma. Sjetite se koliko je lovu samo dobila ona šarmanтна haringa koja je **Milanoviću** u Mostaru ljupko poručila "Marš u Hrvatsku". Što netko više pljučka po ovoj državi to naši politički poltroni više grabe u državnu blagajnu, futrajući BiH-haringu i filmski ograničenog Toziju. A Ivona Juka neka čeka nekog novog ministra kulture kao u djelu "U očekivanju Godota". Dotle će šefovi HAVC-a spašavati makedonskog "Vojnika Ryana".

Tonči Jelavić, iz Splita, pita na fejsu: "Što učiniti da svi ljudi budu sretni?" Zagonetku je riješio Staljin. Pobiti sve nesretne. Ostali će biti sretni što su ostali živi.

Thompson će navodno ipak "propjevati" u Mariboru. Uvodna pjesma započet će s "Za hišo - pripravljeni!".

Samo da se naše antife ne dignu na zadnje noge. A kako će to tek podnijeti Mirando Mrsić koji je još jadan i zgrožen?

Mirni prosvjedi dobro naoružanih protivnika globalizma

Što sve jedan antifa može doživjeti u državi Hrvatskoj? A što tek u SAD-u? U "mirnim" prosvjedima zadnjih tjedan dana u SAD-u pokret "antifa" je izbio u prvi plan. **Denis Romac** u Večernjem od 5. lipnja piše: "Za razliku od drugih lijevih snaga, antifa ne preza od nasilja". Međutim, naša "lijeva medijska falanga" tjednima nas izvještava samo o "mirnim" prosvjedima kojima je na čelu žestoki i

dobro naoružani protivnik globalizma "antifa". Par bijelih idiota, umjesto da se udobno smjeste u "električnu stolicu", izbacilo je na površinu ekstremne ljevičare, dobro naoružane i spremne na "mirno nasilje". Dobro, barem su crnci spremni na kompromis.

Nakon što je u "mirnim" prosvjedima ubijeno petero ljudi, a jedan od njih je i crni policajac, afroamerički milijarder **Robert Johnson** traži: "Crncima platite za sve patnje - to je 14 tisuća milijardi dolara". Zgodan zahtjev. Pada mi na pamet da se i mi Hrvati ogrebemo po istom principu. Sjećate se "Antemurale Christianitatis" iliti predziđa kršćanstva? Recimo, zašto za to ne bismo tražili od Austrougarske (ili njenih nasljednica) bar deset tisuća milijardi dolara? S tom lovom bi svi u Zagrebu mogli ugraditi kondenzacijske bojlere i napraviti barem polovicu novih dimnjaka. Zatezne kamate počele bi teći od 1519. godine kad je papa Lav X. donio o tome pravomoćno "rješenje".

No tko čeka ponekad i dočeka. Naši "intelektualni proleterci" iliti novinari čekaju skoro pet godina da se "dragi" **Donald Trump** posklizne na nekom tankom ledu. Upravo je sramotno navijanje, izmišljanje i lansiranje izmišljotina o "mirnim prosvjednicima" koji usput pljačkaju sve do čega stignu i prebijaju sve oko sebe. Korona, kretensko ubojstvo i val nezaposlenosti doveli su do istinskog kaosa pa razni Beškari, Tomaševići, Bajruši, 6. lička iz Večernjaka i 11. dalmatinska iz Jutarnjeg uživaju. No, predugo sam živio u SAD-u da ne bih bio siguran kako će "ljubimac" naše lijeve medijske falange Trump pronaći način i vratiti život u normalu. Možda uz malu pomoć Federalnih rezervi, vojske... A naši dopisnici iz Rima, sve bivši partijski sekretari Vjesnika, morat će čekati drugu priliku da zapjevaju: "Amerika i Engleska bit će zemlja proletrska".

Evo, što žene na fejsu misle o muškarcima: "Muškarac uvijek donosi sreću! Prvo si sretna s njim, a kasnije bez njega!".

Počelo je nogometno prvenstvo Hrvatske. Ni VAR ne pomaže. Sucima frcaju glave k'o na kuglani. Potvrdilo se u praksi da je Hajduk najopasniji iz prekida, osobito ako je prekid na jedanaest metara!

Vraćamo se u normalu. HDZ opet ima neke probleme poznate još od vremena "dragog Ive". Vjetroelektrane, love nešto manje nego za Pelješki most. Milijardu i osam stotina milijuna kunića. Dragi naš HDZ! Pukle "mjere" baš na **Josipi Rimac**. Hm!!! Plenki je jako ljut. Potpuno suprotno "demokratskim" standardima traži da se pronađe "krtica" koja radi k'o mrav. Kako to da Jutarnji najprije objavi tko ide u buksu, zbog čega i tko ga tereti pa tek onda policije ide u akciju?

'Hapsi sve, ali ne naše!'

Plenki traži da "institucije" ipak malo "rade i svoj posao" te da reflektore upere prema suradnicima naših medija. E, time je dirnuo u osinjak. **Obersnel** se silno naljutio. Zna on što je trodioba vlasti i da Plenki ne smije uprti prstom u EPK. Upozorava da je Rijeka EPK - europski projekt. Dokaz je taj što je posao oko tribina i pozornice dobila tvrtka iz Srbije, a oni preko Drine uvijek su naginjali Europi. Naravno preko Hrvatske, iz koje bi se vraćali kući nakon dvjesto do tristo godina. Zlobni **Marcel Holjevac** piše: "Hapsi sve, ali ne naše". Naši su, naime, uvijek kulturni. Kultura hapšenja tradicionalno je vezana za HDZ i "desničare", a

sad bi Plenki mijenjao jednu sjajnu dugogodišnju tradiciju. Žena "kran" iz prijestolnice kulture čudi se k'o pura dreku. "Sve je transparentno, kaže. Za tri minute filmića preko pola milijuna kuna.

Inače, kod nas žene dominiraju na političkoj sceni. Između **Anke Taritaš-Mrak** i **Zdravke Bušić** ja biram **Karolinu Vidović Krišto!** Osim što je zgodnija, zaslužila je elokventnim i nadahnutim nastupom u 'Bujici'.

Javlja ju iz Beograda da će izaći iz tiska zapisi Slobodana Miloševića iz Haaškog zatvora. Naslov je: "Život i izručenje".

<https://direktno.hr/kolumne/evo-kako-je-klan-serbedzija-izasao-iz-ormara-a-kekinu-i-njegovima-hladno-porucujem-uzalud-vam-trud-sviraci-196651/>

ZVONIMIR HODAK, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

LIJEVOM NAŠOM

**POSTAJE SVE JASNIJE DA KOMUNIZAM JOŠ
UVIJEK NIJE POBIJEĐEN, ONI SE DANAS ZOVU...****Autor****Zvonimir Hodak**

Gledajući već drugi puta, ali i zadnji, "Ćirilicu" na TV Happy Milomira Marića, mnoge stvari su mi postale bistrije. Bolje shvaćam na prvi pogled "zbunjujuću" misao Dobrice Ćosića: "Mi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utešimo drugoga, lažemo iz samilosti, lažemo iz stida... da sakrijemo svoju bedu... laž je vid srpskog patriotizma..."

17.05.2021.

Johan Bosnić, gost u zadnjoj "Ćirilici" rodio se negdje u Americi ili Kanadi kao Hrvat. Za vrijeme rata devedesetih Srbi su ga uvjerali da je on Srbin "iz dna kace". I sad on na "srpsko-engleskom" jeziku neukim balkančerosima objašnjava "međunarodnu" definiciju genocida. Bolje rečeno, zašto se u Srebrenici nije dogodio ili, kako on kaže, desio genocid. Kod genocida, mudro se nakašlja naš John, "najpre se ubijaju žene i deca, deca da ne bi kasnije postali vojnici koji će da ubijaju Srbe, a žene da ne bi rađale decu koja će kad odrastu opet da kidišu (pogodili ste!) - na Srbiju". A u Srebrenici se desio anti-genocid, podučava nas John "iz dna kace". "Tamo su naoružani Srbi u tri dana poubijali oko osam i pol hiljada Muslimana, a da među njima nije bilo ni jedne žene ni ženskog deteta... I gde je tu genocid?", zavapi Johan Bosnić. A ja se ponovno sjetih najiskrenijeg Srbina svih vremena Dobrice Ćosića: "lažemo iz stida... da sakrijemo svoju bedu". No, jedno se mora priznati. Mi Hrvati nikada nismo uspijevali sakriti svoju bijedu. Zato je Srbija bila apsolutni pobjednik Drugog svjetskog rata. Sjetite se Nedićevog

brzojava Hitleru kako je Srbija prva "Judenfrei" država u Europi. Sjetite se slika kneza **Pavla Karađorđevića** u paradnoj uniformi s **Adolfom Hitlerom**, sjetite se četnika i čiča Draže, vjernih partnera Hitlera i Mussolinija koji su nakon pada Italije masovno, bez službenog prelaznog roka, prelazili u partizane. Danas su četnici i **Draža Mihailović** u Srbiji proglašeni antifašistima, pa tako Draža ima ulicu u Kragujevcu, a četnici su postali moderna "napredna stranka". Tako to rade "pobjednici" u Prvom i Drugom svjetskom ratu...

A mi Hrvateki? Kod nas još traje lov na crne fašiste, ustaše, Juru i Bobana, Thompsona, Čavoglave... Dobro, ima kod nas i pozitivnih stvari. Nije sve samo crnilo. Recimo, ako bude po prognozama i pravdi pa na lokalnim izborima u Zagrebu pobijedi Tomašević, evo nama opet Trga Maršala Tita. "Stari" se opet vraća među vladajuće. Druga etapa bi mogla biti inicijativa ultralijevih da se Zagreb preimenuje u Titograd. To je tzv. "istorijska nužnost", objasniti će nam razni Klasići, Jakovine, Markovine i Goldsteini. Samo trebaju biti uporni u ponavljanju svog lažnog stava. Baš kako je naučavao Goering. Pedeset i više godina su nas uvjeravali kako je Zagreb 8. svibnja 1945. g. zaista bio oslobođen. Zašto nas onda u ovo vrijeme krize ne bi još lakše uvjerali da je Tito bio zaslužan heroj koji treba dobiti natrag svoj najljepši trg u Zagrebu kao i da bi bilo najbolje Zagreb preimenovati u Titograd u spomen na velikana naše antifašističke borbe koja je završila svirepim komunizmom.

Možda ipak "radikalni" purgeri pomoću Hercegovaca i Bosanaca sačuvaju "status quo" ili kako neki vole kazati "status quo vadis". Ljevičari su navodno nedavno proveli u Zagrebu među Zagrepčanima jednu neobičnu anketu s pitanjem: "Smetaju li vam u Zagrebu Hercegovci i Bosanci?". Njih 14% odgovorilo je sa "DA", a čak 86% odgovorilo je "Neka nas". To ne bi bilo loše za rezultate zagrebačkih izbora. Međutim, bojim se da će se tu ipak nešto pitati i Tomaševića, a možda i agenciju Initiative d.o.o. u vlasništvu srpske I&F grupe iz Beograda koja vodi njegovu kampanju. Zanimljivo je kako ljevičari ne mogu bez Beograda.

Jedan tvrdi cinik na fejsu upozorava: "Pozdravi ujutro svaku budalu na ulici jer on sutra može biti tvoj gradonačelnik!".

Povijesni revizionizam je nazvati trg po čovjeku koji je ubijao u Hrvatskoj

Uporni, tvrdi i nepokolebljivi borci protiv tzv. povijesnog revizionizma su bez prave konkurencije. To su mahom naši globalisti, liberali i jugo-nostalgici. Bilo bi ipak pomalo dosadno navoditi uvijek ista imena. Sve su to ljudi malih čela, ali velikih načela. Pitam se nije li povijesni revizionizam vratiti na Trg Republike Hrvatske čovjeka koji je ubijao u Rusiji, Španjolskoj i najviše u Hrvatskoj. Čovjeka koji se nalazi na svakoj iole relevantnijoj listi ratnih zločinaca dvadesetog stoljeća? Nadalje, nije li grubi povijesni revizionizam uspoređivati četnike koji su 1991. g. klali u Vukovaru i desne političke stranke u Lijepoj našoj? Takva pitanja muče i super senzibilnog **Freda Matića** zvanog "punjena ptica". On, onako mudar i analitičan, izjednačava deranje maloljetnika pred Borovim selom s klanjem na Ovčari, u Bolnici, Borovu selu... Jesu li su ti klinci ikada ikoga postrojili, odvezli

iz bolnice na Ovčaru, ubili, odvezli trideset tisuća zarobljenika u logore širom Srbije...? Shvaćam da je Fredu s obzirom na njegovu pamet i poziciju teško shvatiti razliku između nenaoružane i ogorčene mladeži i onih koji su zaista vjerovali da će im Slobo poslati salate, a oni će klati Hrvate. I klali su "en masse" kako bi rekao Krleža.

Titovi su nam komunisti četrdeset i pet godina prali mozak s NOB-e epopejama, klasnim neprijateljima, samoupravljanjem, nesvrstanošću itd. Neka mi netko navede i opiše rezultate i jedne bitke između partizana i Nijemaca ili ustaša u kojoj su pobijedili. U svim megalomanskim ofenzivama opisivao se "nadmoćni" neprijatelj i kako su im "naši borci" pobjegli, usput spašavajući ranjenike što im je bio i glavni razlog za povlačenje i bježanje. Ali, da nije bilo ranjenika, bilo bi jao fašistima... Dokle god još i dan danas katedrama povijesti na hrvatskim filozofskim fakultetima "drmaj" likovi kao što su Klasić, Goldstein, Jakovina i Markovina, povijest će nam ostati "prazna ploča" iliti "tabula rasa".

Uz takvu revizionističku povijest gledali smo u doba komunizma kultnu srpsku seriju "Povratak otpisanih" i morali se diviti herojima koji metu pod s priglupim fašistima. Istodobno smo neki od nas koji smo malo dublje začepkali po povijesnim činjenicama (koje nisu bile lako dostupne) već u to vrijeme saznali kako je npr.: "herojski" Beograd pao u ruke grupi od samo devet njemačkih vojnika na čelu s kapetanom Klingerbergom, a tijekom Drugog svjetskog rata ubijena su bila u Beogradu bila čak dva njemačka vojnika. Međutim, naši historičari i dalje pričaju svojim studentima bajke o Drugom svjetskom ratu na ovim prostorima i o bivšoj Jugi. U svojoj knjizi "Deceptions of World War II" ili "Obmane Drugog svjetskog rata" **William B. Breuer** opisuje ovaj podvig koji je 12. travnja 1941.g. izvela grupica motor-biciklističke jurišne satnije njemačke SS Panzer divizije "Dash Reich"... Sve ostalo ste vidjeli u seriji "Povratak otpisanih".

Borbu za prava radničke klase zamijenila je borba za klimatske promjene

Pa ako je pad Beograda bio po svemu operetna povijesna crtica s "ovih prostora", današnji "povratak otpisanih" to sigurno nije. Postaje sve jasnije da komunizam još uvijek nije pobijeđen. U današnjem pakovanju on se zove "nova ljevica". I nekako mi se čini da će se "otpisani" najprije vratiti u Zagrebu. Srećom neće biti "oslobađanja", kao 8. svibnja 1941. g. Uz novu ideologiju moderne njemačke i austrijske ljevice koja je borbu za prava radničke klase zamijenila borbom za klimatske promjene, ekologiju, zbrinjavanje otpada, ljudska prava marginalnih skupina (LGBTQ) itd., u Hrvatskoj, a napose u Zagrebu, galvanizirala se oko Tomaševića čvrsta sekta onih koji fanatično vjeruju da su njihovi slavni predci legendarne 1945. g. zaista dočekani kao svjetlo na kraju tunela. A to je u stvari bio "brzi voz koji je jurio punom brzinom uskim tunelom" na one naivne tada, ali i danas.

Tko to ne vidi neka samo pogleda kako su se uz sposobnog, ali izmanipuliranog Tomaševića zdušno svrstali razni prikriiveni jugo-nostalgici kao **Urša Raukar, Rada Borić, Vili Matula, Mima Simić, Mile Kekin** s drugaricom.... i

čekaju svoj povratak na vlast. Ako u svojoj političkoj naivnosti i lakomislenosti dopustimo da grupacija "Možemo" Zagreb uvede u taj liberalno-kriptomunistički tor onda ćemo se na kraju sa sjetom spominjati pok. Bandića. A Sava će tada napokon opet poteći nizvodno. Nama malo iskusnijima neće tada preostati ništa drugo nego da sjednemo uz obalu Save i čekamo, kao što kaže kineska mudrost, da tijela naših neprijatelja jednog dana zaplove nizvodno i prođu kraj nas. Zato smo supruga i ja ocijenili kako nam u Zagrebu ostaje samo jedno ime koje bi možda moglo poljuljati jeftini trijumfalizam i najezdu lijevih skakavaca - **Miroslav Škoro**. Za tridesetak sati vidjet ćemo je li je on taj? Usput, šteta za **Davora Filipovića** što je kandidat HDZ-a, stranci koja bi u koaliciji s **Jelenom Pavičić Vukičević** sigurno pljeskala ponovnom povratku Trga Maršala Tita.

Dok pišem ovu kolumnu javio mi se Radeljak. Tvrdi da ima informaciju o kandidatu liste "Možemo" **Vili Matuli**. Naime, priča se u tzv. glumačkim krugovima kako si je pok. **Marlon Brando** za života umišljao da je on Vili Matula - član Centralnog komiteta Saveza komunista Hrvatske. "Ma ne izmišljaj, Vili da je bio član CK SKH?", rekoh Dikanu. "Ne, ne, istina je. Pričao mi je pok. **Miljenko Smoje**", ustraje Dikan.

Jovan Rašković bio je 'mala beba' prema Pupovčevima...

Javlja **Branimir Bradarić** iz Vukovara: "Na listama u Vukovaru više Srba nego Hrvata". I sad se ti ljuti kad komšije tvrde da je Vukovar njihov grad. Frekventni autobusni promet između dva "bratska" naroda mogao bi doći glave Penavu. Njima je to je nešto k'o vikend shopping u Hrvatskoj. "Kupit ću ti farmerke kad budu opet neki izbori u Lepoj njihovoj". Kako sada nitko ne postavlja pitanje "kako mogu u Hrvatskoj glasovati oni koji u njoj ne plaćaju porez?" Ili neka drugarica iz Borova Sela kojoj smeta "vaših dvanaest redarstvenika".

Naš **Dragan Crnogorac** tiskao je predizborni plakat na ćirilici: "Reci NE Oluji!". Nitko od "ustaša" ni da pisne na to. Izorno povjerenstvo je sigurno navuklo "ćebe" preko glave. Doći će na red i Gotovina. Bosnić je maher za genocid... itd. itd. Da je netko Tuđmanu tamo negdje 1996-97. g. prorekao da će ratni gubitnici tiskati predizborne plakate na ćirilici protiv Oluje, on bi sigurno vrlo burno reagirao. Ovaj današnji HDZ s Plenkijem na čelu gleda sve to sasvim blagonaklono i bez riječi. Konačno on je, ne u taktičkoj, već u dugoročnoj strateškoj i ideološkoj koaliciji s Pupovčevim SDSS-om. A mi i dalje glumimo ratne pobjednike. Sve me to podsjeća na onu pošalicu: lako je glumiti orgazam. Hajd' odglumi erekciju.

Psihijatar **Jovan Rašković** iz 1990-91. g. bio je "mala beba" prema ekipi okupljenoj oko Pupovca. Jovan sve to gleda gore među oblacima, krsti se tri prsta i promrsi sebi u bradu: "Svaka čast junaci!. Mi smo bili 'amatersko društvo' prema ovima. Ušli u Vladu, našima se isplaćuju milijunske odštete. Svi naši, počevši od Save Štrbca, uredno primaju penzije. Država nam financira tjednik Novosti, a mi im s našim novinarima vadimo džigericu. Nismo im isplatili ni dinara, ni kune za

ratnu odštetu, a ni nećemo. Hrvatski jezik smo im službeno pretvorili u bunjevački. Svaka čast našima. Bravo naši!"

I sad bi, nakon sveg iznesenog, trebalo nešto i zaključiti. Teško. Bolje je ispričati jedan zgodan karakterni zagorski vic.

"Štef, hajd' da vidimo kak' stojiš z matematikom. Ak' imaš sto litri vina i ja te prosim da mi daš 36 litri, kuljke bu ti ostalo?". "Sto litri!" spremno odgovori Štef. Ne podsjeća li vas ovo barem malo na nekakav dug Srbije prema RH? Recimo, potražujemo 45 milijardi dolara. Ako nam plate 50%, koliko nam još duguju? 45 milijardi...

Nerealno je očekivati od Izraela da prešuti na tisuće ispaljenih palestinskih raketa

Izrael i Palestinci su u novom sukobu. Evo kako nas o tome prosvjetljuje naš **Silvek Tomašević**, "vječni" dopisnik Večernjaka iz Rima. Špranca mu je još iz "samoupravnog socijalizma". Kaže Silvek: "Reagirajući na provokacije Palestinaca s tolikom žestinom, Izrael je počinio veliku grešku". Sad malo o činjenicama. Palestinci su, uz mali poguranac iz Irana, ispalili na Tel Aviv oko 1700 raketa i to potpuno neselektivno. Gdje padnu, padnu. Na škole, vrtiće, bolnice. Pazite, preko 1700 raketa. To je ta "provokacija". Naravno, Hamas sluša Teheran koji se, silaskom Trumpa sa svjetske scene, naglo probudio. Bojim se da se radi o vulgarnoj žrtvi običnih ljudi koje žive u Gazi. Raketirati Tel Aviv, Jeruzalem i očekivati od do zuba naoružanog Izraela da to odšuti i predloži mirovne razgovore isto je tako realno k'o kad Zagorca zamoliš da ne pije. Sve sad ovisi o Joe Bidenu je li spreman vratiti nuklearni sporazum s Iranom ili će Iran isprazniti svoje raketne rezerve testirajući preko Hamasa koliko Izrael može kontrolirati sam sebe.

A narod u Gazi? Silvek za to ima vječno spreman ljevičarski odgovor. Kao alibi pronalazi svjedoka, nekog "uglednog" ljevičarskog docenta sa sveučilišta Johns Hopkins **Vali Nasr**, navodno velikog stručnjaka za Srednji Istok koji mudro podučava Silveka i nas da Izrael "ne zna pred palestinskom krizom reagirati drugačije nego grubom silom". Pazite, Palestinci ispale prvi više od 1700 raketa po izraelskim gradovima i kibucima, a oni odgovorili grubom silom. "Svjedok" našeg Silveka mora biti porijeklom iz Zagorja jer je kod njih klasična izreka: "Ak' je do svjedoka, krava je naša..."

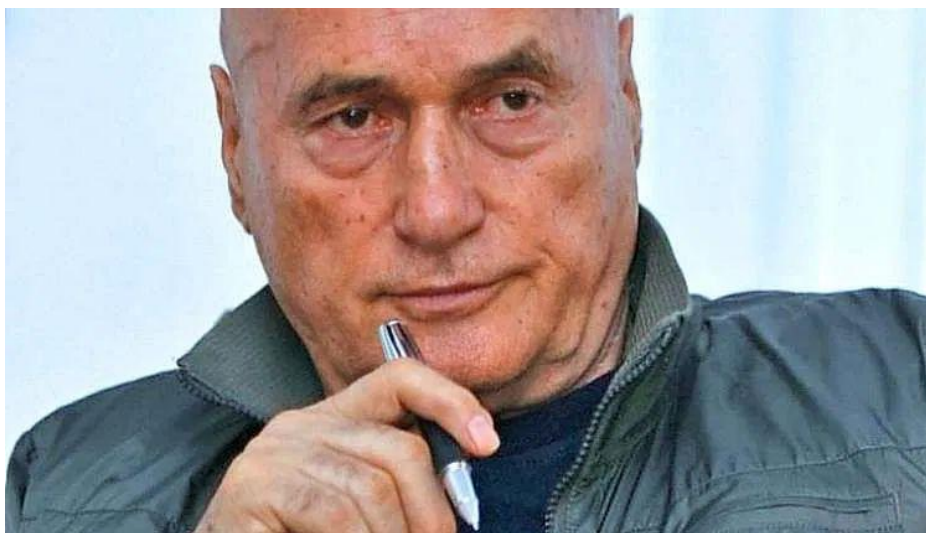
<https://direktno.hr/kolumne/postaje-sve-jasnije-da-komunizam-jos-uvijek-nije-pobijeden-oni-se-danas-zovu-232742/>

IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN", ZAGREB, 2022.**HAJKA NA IX. BOJNU HOS-A, 2. DIO**

Hajci na IX. Bojnu HOS-a posvećen je dobar dio današnje kolumne velikog hrvatskog kolumniste Zvonimira Hodaka. U njoj ima i onoga o čemu sam i ja govorio gostujući u Bujici 13. 04. 2022. koja je do sada imala više od 33.000 pregleda:

<https://www.youtube.com/watch?v=tsm88jSg8b8>

Ali pogledajte Hodakov tekst:

**HODAK: VELIKA POVIJESNA LAŽ JE POLITIČKA
POSLOVICA DA POBJEDNICI PIŠU POVIJEST**

18/04/2022

Velika povijesna laž je politička poslovice da pobjednici pišu povijest. Oni koji su se u Drugom svjetskom ratu "švercali" uz saveznike pisali su "povijest". Danas znamo kakvu. Jame u sjeverno-zapadnoj Hrvatskoj i Sloveniji danonoćno su punili živim i mrtvim civilima i tzv. "ustašama", i to bez suda i presuda.

Danas njihova SABA cvili: "Živuću borci NOB-a u pravima nisu izjednačeni s hrvatskim braniteljima". Moram priznati da su u pravu. Borili su se za propalu

diktaturu – Jugoslaviju, a sad branitelji, koji su se četiri godine u Domovinskom ratu borili za hrvatsku državu, imaju veća prava.

Stvarno mi suza kane niz oko kad se sjetim **Kekina i Kekinice, Benčićke, Puhovskog, Bauka, Habulina, Klasića, Jakovine, Markovine, Višeslava Aralice, Grbina...** Svi oni valjda čvrsto vjeruju da su sve države na svijetu nastale isključivo na “tekovinama i zasadama” antifašizma. Sve osim onih koje još nisu ni nastale. Točno je jedino da je prva žrtva svakog rata istina. Stoga je dobro 1946. godine kazao **Churchill**: “Fašizam budućnosti zvati će se antifašizam”.

Citat **Ivice Granića** na fejsu, namjerno zaboravljam. Granić čak i duboko žali: “Bože, koliko je država imalo tu nesreću da nije nastalo na tekovinama i zasadama antifašizma. Zamislite Kanadu, SAD, države zapadne Europe, Monako, Luksemburg, Peru, Čile, Švicarska, Urugvaj, Paragvaj... Ne mogu svi imati sreću da nastanu zajedno s SSSR-om na tekovinama antifašizma kao Juga”. Sad je napokon pod koalicijskom vladom granulo sunce onim Churchullovim “antifašistima”. Barem na ovim prostorima. Prema preambuli hrvatskog Ustava nastali smo na tekovinama ZAVNOH-a. I točka. Naravno, klasni neprijatelji se deru da je država nastala na, kako se to kaže, Domovinskom ratu. Smiješno! Pa svi znamo što je našim braniteljima za slobodu i hrvatsku državu značio ZAVNOH i AVNOJ... Uostalom, Ustav RH je bio pisan prije završetka Domovinskog rata pa on i ne može biti u njemu.

Povijesna magla

Eto, stigla su nam sretna vremena kad se napokon može dići “povijesna magla”. A tko je “istorijski” kompetentniji za dizanje te magle od naših “istoričara”. Treba početi “ab ovo” ili, kako su rekli stari rimski fašisti, od jajeta... **Tito, Sava Kovačević, Aleksandar Ranković i Koča Popović** bili su i ostali (crvena) zvijezda vodilja Vukovarcima i HOS-ovcima dok su branili hrvatske teritorije u Domovinskom ratu. Dok su se borili, naši su branitelji (s krunicama oko vrata) pjevali “po šumama i gorama”. **Radovan Lovreći** je ljut. Kaže: “Svi osuđuju Rusiju za genocid. Hvala Bogu što je u Domovinskom ratu sve bilo čisto, onako partizanski. Nije bilo četničkih zločina... Svi se zgražaju nad ‘majčicom’ Rusijom, ali ‘bratsku’ Srbiju se ne spominje. Oni su naš uvaženi koalicijski partner. Četnici zajedno s nama šetkaju po Vukovaru, Kninu... Osuđuju HOS i Skeju i njegove brkove. Staljinov brk nitko nije ni spominjao. Zašto? Zato što je to bio drugovi antifašistički brk!”.

Jedna etablirana novinarka u Večernjaku je zgrožena: “Zar ćemo dopustiti da zbog **Marka Skeje** i ekipe sutra netko ‘denacificira’ Hrvatsku?! Zabrinuta drugarica iz 6. ličke je ljuta: “HOS-ovci nisu imali hrabrosti ograditi se od čovjeka koji svaku obljetnicu splitske postrojbe pretvara u ustašku paradu, a svaki Dan pobjede u Kninu u poraz. No, dok je hrvatske Vlade, ne treba im zamjeriti”. Potpisujem ovaj progresivan stav. Već je zadnji čas da **Pupovac** pronađe svog kandidata za zamjenu retrogradnog Skeje.

Ali Večernjak ne objašnjava tko bi se mogao prihvatiti te ‘denacifikacije’ nesretne Hrvatske. Na špici sumnjaju da bi to mogla biti **Vučićeva** Srbija. Njih trenutno

žestoko naoružava Kina. Kako bi nekada rekao genijalni **Dudek**: “Bogek dragi, pa Kinezi proizvode vrhunske traktore, kaj bumo sad?”. Ili kako bi rekla moja tajnica Natalija: “Joj šefe, danas sam jako neodlučna, a možda i nisam!” Dobro, formula je poznata. Treba ju samo provesti u djelo... Naravno, postupno. Skeju na Goli otok, a od HOS-a napraviti HOS-tese na nekoj antifašističkoj proslavi. Možda bi rješenje bilo da se u vodstvo HOS-a uključi drug Habulin, predsjednik antifašističkih boraca NOB-a. Za vrijeme HOS-a barem je već bio rođen pa ispunjava glavni uvjet koji za SAB ne zadovoljava. On bi sigurno pomogao u dijalektičkoj preobrazbi HOS-a da počnu vjerovati kako se u Čavoglavima pjevalo “Od Triglava pa do Đevđelije” ili “Budi se istok i zapad”, a ne Thompson i Čavoglave.

Inače, tog Thompsona treba pod hitno “denacificirati” da oni s “divljeg” istoka ne denacificiraju nas. I na kraju, neka se zna, neće nas Hrvateke nitko denacificirati. Zna narod što se na ovim prostorima događalo i kako su nas htjeli pokoriti i nacificirati tako da nikakvi novopečeni “istoričari” i razni potepusi koji se danas šepire u vlasti i u javnom prostoru ne mogu promijeniti istinu o Domovinskom ratu i temeljima nastanka moderne hrvatske države.

Od drona do ZDS-a

Pupovčeve “Novosti” mogle bi izlaziti u plavo-bijeloj-crvenoj boji.

Srećom se ratni ambis koji odvija u Ukrajini još se ne reflektira na naše narode i narodnosti. Za sada je kod nas još sve idilično i mirno. Jedni drugima vjerujemo, Uglavnom, u ovo korizmeno i pred-uskršnje vrijeme se svi nekako više volimo.

Europa nas je odmah prepoznala, što je krasno. Kad mi prepoznamo Europu, bit će možda već kasno!

U Banju Luku je stiglo proljeće. Pred **Dodikovim** uredom su se umjesto cvjetno-jajčanih aranžmana utaborila dva miroljubiva tenka. Vojska naoružana do zuba “će da brani Milorada”. Po mišljenju “intelektualnih proletera” legendarni “dron” koji je tresnuo kod studentskog doma Stjepan Radić imao je računalni zadatak da padne na Zagreb. Međutim, negdje mu je zakazala matematika. Sjećate li se one iz škole: “Nije za te Mate matematika nego je za te Mate motika”.

Mi smo svoje odratovali pa nam danas oni koji rata nisu ni osjetili poručuju: “Posebnim zakonom treba zabraniti ZDS, ustaške i četničke simbole” kaže to **Maja Munivrana**, profesorica na Pravnom faksu u Zagrebu. Dakle, enigma je tu pred nama.

Hrvatski branitelji od 1991. godine pa sve do 5. kolovoza 1995. godine borili su se i umirali s pozdravom ZDS na usnama. Sada drugarica Munivrana predlaže poseban zakon da se zabrane simboli onih koji su zabili čizmu u tur agresoru. Balvani, Vukovar, Škabrnja, Saborski, Dubrovnik... sve to treba posebnim zakonom izbrisati iz svijesti i sjećanja Hrvata. Sve dok jednog dana, a možda i prije, HDZ ne postane koalicijski partner vladajućem SDSS-u... Svaki drug i drugarica koji je bar jednom bio u Kumrovcu ili u “Kući cveća” od srca će podržati inicijativu Munivrane, Pupija, **Krausa**...

U Slavenskom Brodu već je počelo. Ulica književnika **Mile Budaka** je “ukinuta”.

Za taj “herojski” čin glasali su i vijećnici Domovinskog pokreta. Sad se još samo ne zna hoće li se u skoroj budućnosti “Milina ulica” nazvati ulica **Aleksandra Rankovića** ili **Stipe Mesića**. Naša Munivrana sklona je trulim kompromisima. Za razliku od “liberalne” frakcije koja bi da se za svako slovo ZDS-a opali po godinu dana robije, Maja predlaže samo novčane kazne.

Tako bi se, ako to prođe ispod radara Pupovca, **Kajtazija** i Habulina, brigadir **Matko Raos** mogao izvući s “umjerenom” kaznom od recimo pet milijuna kuna. I svi sretni i zadovoljni.

Kad smo već kod Matka Raosa, on je zgrozio članicu 6. ličke iz Večernjaka **Petru Maretić Žonju**, “skandaloznom” izjavom koja glasi: “Da nije bilo 10. travnja ne bi bilo ni današnje Hrvatske”.

Jaca je na vrhu ‘zasada tekovina revolucije’

Napokon je počela obnova nakon serije potresa pred dvije godine. Naime, sve što je lijevo, internacionalno, orjunaško, kripto-komunističko i antihrvatsko počelo se “ograđivati” od Raosove izjave. U ovom slučaju je odmah pronađen građevinski materijal, izvođači i po žurnom su postupku dobivene sve dozvole.

U javnosti se ponovno oglasila oktroirana bivša premijerka **Jadranka Kosor**. Naša Jaca je “ženstvena” i odmjerena: “Meni nisu Skejini marširali po Kninu u crnim odorama!”. Jaca je na vrhu “zasada tekovina revolucije” pa kao da iz nje govori Hrvoje Klasić kliče: “ZDS je uvreda predsjedniku Tuđmanu”. Ni manje ni više. Osobno sam u “Lisinskom” čuo i slušao Tuđmana: “NDH je, između ostalog, bila i izraz težnje hrvatskog naroda za svojom državom”. Na Predsjedništvu HDZ-a 1994.g. Tuđman je izjavio: “Gospodo, budimo realni. Našli smo se u borbi za hrvatsku državu i bili smo oslonjeni prije svega na elemente hrvatstva koji su stradali u NDH-u, koji su bili povezani s NDH. I bez tog elementa ne bismo izborili Hrvatsku”. I točka drugarice Jaco!

Pravosuđe s posebnim potrebama

Hajmo malo o našem pravosuđu s posebnim potrebama. Primjer prvi. **Ankica Sabo** je sutkinja Općinskog suda u Vukovaru. Anči voli maraton, polu-maraton, uglavnom voli trčati. Pa i ispred ruda. I tako je otrčala utrku u čast Republike Srpske, malo zapjevala sa svojim... To je inače za ovu vlast normalno. Pa onda mora biti i za mene.

Međutim, prilično je nebulozno da Ankica dobije suditi u predmetu protiv **S. Culeja** zbog ćiriličnih ploča u Vukovaru. Dobro, Culej bi teoretski mogao biti kod naše Ankice čak i oslobođen. Ali samo teoretski. Bilo bi poštenije da se naša Ankica sama izuzela, vratila predmet predsjedniku kaznenog odjela i nastavila u stilu “maratonci trče počasni krug”.

Primjer drugi. Za svoju klijenticu **Karolinu Vidović Krišto** vodio sam dvije parnice protiv **Krešimira Macana**. I obje dobio. No, Macan se žalio što je uostalom pravo svakog macana u RH. I sa žalbom uspio. Sutkinja višeg suda je na dugačko i široko očitala lekciju Karolini. Da je ona političarka i da kao takva mora imati daleko više obzira prema svim macanima koji je na TV-u nazovu “spodobom” i slično.

Karolina je još dobro prošla. Macan je oslobođen, čist k'o suza, a Karolina mora platiti troškove postupka. Da slučajno žalba "macana" nije uspjela, onda je tu Ustavni sud koji čeka u niskom startu... Međutim, dobra je stvar da moja klijentica nije završila u Remetincu, i onako punom političara. Kako smo dobili još jednu parnicu protiv političkih "macana", razmišljam da hitno odustanem od nje. Možda Karolini spasim troškove postupka. Besplatan pravni savjet novinarima i svima koji nisu političari: Vrijeđajte političare što više jer njihov faktor tolerancije mora biti vrlo visok.

Tuđmanova salveta

Nove vijesti o čuvenoj Tuđmanovoj salveti na kojoj je on navodno lordu **Ashdownu** nacrtao kako misli podijeliti BiH. Sad su se javila još dva lorda, prvi sa zgužvanom Tuđmanovom salvetom koja svjedoči da je Tuđman htio BiH zgužvati, a drugi lord je imao poderanu salvetu koja svjedoči da je Tuđman htio Bosnu na sitne komadiće rasparcelirati i prodati za skupe pare kao građevinsko zemljište. Tko zna koliko će se još "Tuđmanovih salveta" pojaviti i koje je on sve zemlje mislio podijeliti.

Zlobnici na fejsu pišu: "Javio se **Joža Manolić**. Malo je sjetan pa se prisjeća: "Kad sam bio mali još nije bilo Uskrsa. Isus je bio živ!"

Novi ministar obnove **Ivan Paladina** je zasut "prekomjernim" granatiranjem. Ministar je bogat. Koji krimen!? Da je siromašan, bilo bi podsmjeha. Sjećam se Račanove vlade. Ministar policije je bio podstanar. Tada su govorili: ako ne zna nešto stvoriti sebi onda ni nama neće pomoći. Vlast ne voli sirotinju, a sirotinja iskreno mrzi vlast. Lopovska privatizacija, ministri žive u ogromnim stanovima... Ivan Paladini će biti na tihoj vatri koju može zagasiti samo ako ostvari ono što je obećao – brzu obnovu. Mi živimo od afera i negativnih osjećaja. Sjetite se samo kako su afere s diplomama naškodile našem ugledu u svijetu. Ako svijet dozna da se diplome kod nas kupuju, nitko ih u svijetu neće priznavati. Ni kupovati!

Za sretniju budućnost

Predsjednik Milanović je ovih dana pozvan na "Nacionalni molitveni ručak" koji se svakog prvog četvrtka u veljači održava Washingtonu, pa možda nam nešto izmoli...

Ja ću ovih dana moliti za sretniju budućnost naše domovine i za toliko potreban mir u Ukrajini. Svim mojim vjernim čitateljima želim od srca blagoslovljen i sretan Uskrs!

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

Napokon je počela obnova nakon serije potresa, sve lijevo počelo se 'ograđivati' od Raosove izjave (direktno.hr)

Hodak: Velika povijesna laž je politička poslovice da pobjednici pišu povijest - Kamenjar

INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

TUĐMAN I HAZU

Dr. Franjo Tuđman je jedinstvena pojava u svjetskoj povijesti. Stvoriti državu jednog malobrojnog naroda unatoč protivljenju svjetskih moćnika je nešto doista posebno. Cijeli život HRVATSKOG PREDSJEDNIKA (neki vole reći prvog hrvatskog predsjednika što meni nije jasno jer se odmah zapitam: A tko je bio drugi?) je bio takav da je to omogućio. Borba na strani pobjednika u Drugom svjetskom ratu, najmlađi general u JNA koji se isticao proučavanjem općenarodne obrane, izuzetan znanstveni rad u povijesti, direktorovanje u povijesnom institutu, zatvor, povezivanje s tzv. hrvatskom neprijateljskom emigracijom, stvaranje HDZ-a, stvaranje države, pobjeda u Domovinskom ratu to je jedno jedinstveno djelo u kome je svaka karika bila nužna u ostvarenju cilja: neovisne države hrvatskog naroda!

Zato ne iznenađuje što se napada i dr. Tuđman kao povjesničar. Napada se sve što Tuđman jest. Ali napad na njega kao znanstvenika je i zato što on i predvodi hrvatsku paradigmatu u povijesnoj znanosti.

Tuđmanovo ime povezano je s Akademijom od 1965. godine. Tada su Miroslav Krleža i Vaso Bogdanov kandidirali Tuđmana za člana na Jugoslavenskoj akademiji znanosti i umjetnosti (JAZU). Glasovanjem je odobrena kandidatura, međutim naknadno je odluka poništena od strane Grge Novaka, koji je bio predsjednik JAZU-a. U pozadini odbijenice stoje Vladimir Bakarić ili Aleksandar Ranković. Tuđman je tada izgubio podršku lokalnih partijskih vođa. Unatoč tome ostaje ustrajno negirati tumačenja povijesti koja je smatrao štetnima za Hrvatsku i sve Hrvate, posebice se dotakao pitanja iz Drugog svjetskog rata i pitanje umrlih u logoru Jasenovac.

Danas još uvijek u hrvatskoj historiografiji vlada jugo-komunistička paradigma, dakle oni koji predstavljaju po akademiku Dušanu Bilandžiću, u prijedlogu za Tuđmanov izbor u HAZU, svijet koji se "sa svojom ideologijom, poretkom i svim strukturama urušio i preko noći postao mrtvi svijet". Bilandžić dalje konstatira: "U tom kontekstu s jedne strane su preko noći obezvrijeđeni milijuni pseudoznanstvenih radova, koji su postali pravo smeće, a s druge strane je verificirana ona politička literatura koja je dijagnosticirala slom tog sada mrtvog svijeta državnog socijalizma. U tu vrstu literature spadaju i djela Franje Tuđmana."

Dr. sc. Franjo Tuđman i ja postali smo članovi HAZU iste 1992. godine. On redoviti član, a ja član suradnik.

Znali su mi neke kolege sa Sveučilišta kojima nije bio drag Predsjednik komentirati njegov izbor u HAZU govoreći o njegovom školovanju, napadajući sam njegov doktorat i sl. spominjući veliki broj mojih radova i sl. Prvo je bilo smiješno jer ni ja nisam diplomirao matematiku, pa su i mene proglašavali amaterom, a u svezi s njegovim znanstvenim radom znao sam ih šokirati tvrdnjom da smatram Tuđmana najvećim hrvatskim znanstvenikom jer je on svoja znanstvena istraživanja ostvario sam i u praksi stvarajući hrvatsku državu. Pothvat za koji se vjerovalo da je nemoguć, pa je J.B. Tito tvrdio kako će prije Sava poteći uzvodno nego će Hrvati imati svoju državu. a Franjo Tuđman je svojim znanstvenim radom osporavao tu tvrdnju da bi na kraju i politički i u ratu to i dokazao. Danas imamo Hrvatsku koja je posljedica i Tuđmanovog znanstvenog rada.

Pri kraju Tuđmanovog života povećao se utjecaj nositelja jugokomunističke paradigme u hrvatskoj povijesti. Tako u državnom saboru nije prošlo ni izvješće Komisije za žrtve rata i poraća za razdoblje od osnivanja do te 1999. godine pod lažnom tvrdnjom da se radi o konačnom izvješću. Godinu dana ranije ja sam – iako nisam povjesničar – odgovorio knjigom *Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o Beogradskim konc-logorima* na knjigu dr. Milana Bulajića *Tuđmanov Jasenovački mit*. Knjigu sam napisao na poticaj dr. sc. Mirka Valentića tadašnjeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest koji se o tome konzultirao s Predsjednikom. Ta knjiga je dovela do mog sučeljavanja na raduju Slobodna Europa s dr. Bulajićem koji je završio katastrofalno po njega. On se branio novom knjigom tvrdeći da je moja knjiga uz Cohenovu *Srpski tajni rat* najantisrpskija knjiga u povijesti i pisao je u njoj o nekakvoj ideologiji genocida Chohen-Pečarić Krajem 1999. napušta nas jedini hrvatski predsjednik i na pogrebu svjetski moćnici iskazuju svoj bijes prema njemu zato što je postigao ono što oni nisu željeli – stvorio je Hrvatsku. Nisu mu došli na sprovod, a sjetimo se kako su masovno hodočastili kada je umro jedan od 10 najvećih masovnih svjetskih ubojica JB Tito.

Moja nova knjiga o Jasenovcu, odgovor dr. Bulajiću, tiskana je 2000. godine i na predstavljanju sam najavio da će Bulajićevu ulogu preuzeti njegovi hrvatski učenici.

Zahvaljujući australskim Hrvatima tiskana je engleska verzija obje moje knjige. Tom prigodom pozvao me je stručnjak za pitanja genocida iz Veleposlanstva SAD-a. I on je znao za Srpska pretjerivanja s brojkama žrtava Jasenovca i pitao zašto ne prihvatimo deset puta manje brojke koje zastupaju Goldsteini. Rekao sam mu da mi nikada nećemo prihvatiti neistinite brojke. I u HAZU je organiziran sastanak Žerjavića, Bilandžića i mene. Na moje inzistiranje dogovorili smo rad u širem sastavu u kome će biti predstavnici svih strana. Do toga nikada nije došlo jer je Žerjavića samo zanimalo da se njegove tvrdnje potvrde u HAZU.

Smrt HRVATSKOG predsjednika donijela nam je detuđmanizaciju u RH, pa i u HAZU. Jednog od glavnih detuđmanizatora novog Predsjednika RH Mesića HAZU poziva na inicijativu Prvog Razreda, dakle razreda u kome su povjesničari, da cijeloj Akademiji održi predavanje – vjerovali ili ne – iz povijesti. Jedan od tih povjesničara mi je poslije sa zgražanjem rekao kako je Mesić u predavanju imao

17 faktografskih pogriješaka. Vjerovali ili ne u pozivanju Mesića je glavni bio akademik Bilandžić koji je kao pseudoznanstvene radova, koji su postali pravo smeće, označio ono što se radilo prije Tuđmanovih radova.

Otac i sin Goldstein su u knjizi „Holokaust u Zagrebu“ iz 2001. jedno poglavlje posvetili revizionistima u Hrvatskoj povijesti. Naravno glavni revizionist bio im je dr. Franjo Tuđman. Poslije HRVATSKOG predsjednika najviše prostora posvetili su meni zbog mojih knjiga o Jasenovcu. Odgovorio sam knjigom „Brani li Goldstein NDH?“. Mladi Goldstein je dok je moja knjiga bila u tisku u intervjuu Slobodnoj Dalmaciji pozvao na moje krivično gonjenje zbog specijalnog antisemitizma, a to vam je bilo to da njega - „gadam“.

Da, antisemitizam je ako napadate Iva Goldsteina.

Nisu tiskali moj odgovor, ali su napravili intervju sa mnom kada je moja knjiga tiskana. Odgovorili su Goldsteinovi tekstom „Akademik Pečarić uporno laže“. Pokazao sam da je veći dio njihova odgovora osnovana na njihovoj laži. Slažu da sam ja nešto napisao, pa tu „moju“ laž komentiraju. Uz prijetnju da će me onemogućiti u daljnjem laganju. Vjerovali ili ne? U Slobodnoj Dalmaciji – nisu htjeli (ili smjeli) tiskati moj odgovor. Prijetnja o mom „laganju“ odmah se počela ostvarivati!

I dok sve vlasti poslije prevrata 2000. godine sprovode detuđmanizaciju, državotvorni Hrvati pa i mi u HAZU se okrećemo glavnom udaru - kojim se svjetski moćnici svete HRVATSKOM predsjedniku – Sramotnom sudu u Haagu (kako je i naslovljena moja knjiga iz 2001.). Taj sud obavlja prljave poslove svjetskih moćnika pa je njemački parlamentarac Klaus-Peter Willsch u tekstu *Mrtvačka sinoda u Haagu* napisao da je suđenje hrvatskim generalima u Haagu zapravo suđenje mrtvom Tuđmanu. Naše Pismo VS UN-a potpisalo je skoro tridesetak akademika i biskupa, a supotpisalo još 2000 Hrvata, spomenut ću samo nekoliko stotina sveučilišnih nastavnika. Oспорavanje prava Hrvatima na samoobranu konstanta je u djelovanju tog suda i završila je ispijanjem otrova hrvatskog velikana generala Slobodana Praljka uz njegove riječi: „Suci, Slobodan Praljak nije ratni zločinac. S prijezirom odbacujem vašu presudu“

Što se tiče detuđmanizacije kroz osiguranje jugo-komunističke paradigme u povijesti to je rađeno na sve moguće načine. Tako su u HAZU htjeli 2012 Iva Goldsteina za akademika. Vjerovali ili ne! A zapravo je svim vlastima poslije 2000. itekako važno imati u HAZU 'istoričara' koji bi glasno zastupao jugo-komunističku paradigmu u povijesti. Ali koju korist imaju akademici koji su Tuđmana izabrali za akademika? S obzirom da je i Tuđman bio akademik, kao što sam i ja, vjerojatno se kolegama koji su ga predlagali bila draga Goldstenova konstatacija iz Globusa, 20. rujna 2002...:

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velečijenjeni akademik Josip Pečarić.

Goldsteina i predlaže, a zapravo vlast, smo zaustavili u tome. Ali kao rezultat detuđmanizacije imamo katedre za povijest na sveučilištima u RH na kojima dominiraju 'istoričari'. Tako i ovog tjedna u svojoj kolumni veliki hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak podrugljivo spominje 'čuveni povijesni trio Klasić, Jakovina i Markovina', a drugi su dobili nova imena kao npr. zbog glupave laži o

logoru u Jasenovcu Ivo Drobilica. Naravno sve to zahvaljujući mnogim državotvornim Hrvatima školovanim i neškolovanim povjesničarima koji su objavili toliko radova o hrvatskoj povijesti tako da se 'istoričarima' danas mnogi rugaju iako ih vlast bezrezervno podržava. Spomenut ću npr. prijedlog akademika i povjesničara HRVATSKI INSTITUT ZA POVIJEST TREBA NOSITI IME AKADEMIKA FRANJE TUĐMANA, koji nije urodio plodom. Na vlasti je stranka koju je osnovao Tuđman, a podržava 'istoričare' kojima je i danas Tuđman RODONAČELNIK POVIJESNOG REVIZIONIZMA. A vlast i danas želi revizioniste i kazneno proganjati. Žele proganjati ISTINU.

Kao član inicijalnog odbora 'Tuđman 100' želio sam prijateljima darivati jednu knjigu objavljujući je na portalu dragovoljac.com. Moja prva knjiga iz 1998. je bila odgovor na napad na PREDSJEDNIKA. Imam i 5 knjiga koje u naslovu, podnaslovu imaju predsjednikovo ime ili su mu posvećene. Kako sam već objavio niz knjiga i o drugim izuzetnim hrvatskim domoljubima bilo mi je logično da sada to bude knjiga o nekom akademiku.

Imao sam sreću da sam bio prijatelj hrvatskom znanstveniku i hrvatskom domoljubu čiji su znanstveni pronalazak uspoređivali s jednim isto tako velikim povijesnim događajem u povijesti kao što je Tuđmanovo ostvarenje kojim je 'Sava potekla uzvodno'. Radi se o prof. dr. sc. Zvonimiru Janku, profesoru na čuvenom sveučilištu u Heidelbergu koji je nedavno preminuo u 90. godini života. Naime i Nijemci su vjerovali da neće nikada doći do spajanja dvije Njemačke. Ali Berlinski zid je pao, a poznati njemački matematičar Betram Huppert je u prigodi proslave 65. obljetnice života prof. Janka rekao kako ga je malo toga iznenadilo u životu, ali su ga doista iznenadila dva događaja – otkriće prve Jankove grupe i pad Berlinskog zida. A prof. Janko je malo poznat u Hrvatskoj jer je mnogima u Hrvatskoj kao veliki domoljub odmah hrvatski nacionalist. A voljeti Hrvatsku i hrvatski narod u RH nije dobrodošlo.

Zato sam bio uvjeren da je za taj dar najpogodnija knjiga o prof. Janku.

Knjiga PROF. DR. SC. ZVONIMIR JANKO, DOPISNI ČLAN HAZU dana je na portalu dragovoljac.com. A zapravo i ja poput njemačkog parlamentarca mogu reći da o UTEMELJITELJU REPUBLIKE HRVATSKE govore sve moje publicističke knjige, a ima ih 135. Iz jednostavnog razloga – NE BI IH BILO DA ON NIJE NAPRAVIO ČUDO DA SAVA POTEKNE UZVODNO!

HVALA

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/30711-akademik-pecaric-tudman-i-hazu>

<https://bezccenzure.hr/vlad/tudman-i-hazu/>

Josip Pečarić

<https://bezccenzure.hr/vlad/tudman-i-hazu/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/30711-akademik-pecaric-tudman-i-hazu>

O OBILJEŽAVANJU STOTE OBLJETNICE ŽIVOTA UTEMELJITELJA RH

16. 05. 2022.

Moj tekst TUĐMAN I HAZU komentirao je naš poznati publicist Damir Borovčak:

Bravo Joško,

Dr. Franjo Tuđman je jedinstvena pojava u svjetskoj povijesti. Stvoriti državu jednog malobrojnog naroda unatoč protivljenju svjetskih moćnika je nešto doista posebno.

Izvrstan tekst o akademiku Tuđmanu, sve objašnjava od prve dvije rečenice i donosi sve o sastavu i ponašanju HAZU. Da Tuđman nije od ranije bio akademik, danas da je živ, ne bi ga ni primili...

Hvala Ti.

Damir

Zapravo to je trebao biti govor na obilježavanju stote obljetnice rođenja HRVATSKOG predsjednika u Vukovaru.

Ivan Penava je sigurno veci tudjmanovac od svakog hadezeovca□

Oni koji su gledali prijenos morali su primijetiti da sam na početku nešto pisao. Naime dogovorili smo se da govornici mogu dulje govoriti, ali u Vukovaru smo

doznali za TV prijenos pa sam morao skratiti taj govor. Po tome kako je primljen vjerujem da je bilo dobro. Uostalom, iz Njemačke je stigao i član inicijalnog kruga Tuđman 100 dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUDD-a koji je komentirao na twitteru i taj moj govor. Zapravo komentirao je Penavin i moj govor:

Akademik Josip Pecarić, vjerojatno najveći živuci tuđmanovac

S posebnim zanimanjem očekivao sam kolumnu Zvonimira Hodaka koji je također član inicijalnog kruga Tuđman 100. Evo što on govori o tome s mojim komentarima:

LIJEVOM NAŠOM

KAKO SAVEZU BORACA I ANTIFAŠISTA 2005. NIJE SMETAO HOS I ŠTO LIJEVE AKTIVISTICE SKRIVAJU

*Trenutno čitam zanimljivu knjigu još zanimljivijeg naslova "Drugi svjetski rat i suvremeni četnici". Autor je **Philip J. Cohen**, američki pisac, zanimljiv po tome što je diplomirao društvene znanosti i medicinu. Zašto je to važno? Zato što je on vrstan pisac i psihijatar.*

Odmah iznenađenje za mene jer sam ja u svom govoru govorio o jednoj drugoj Cohenovoj knjizi za koju je srpski genocidolog dr. Milan Bulajić svojevremeno tvrdio da su ona i moja knjiga „Srpski mit o Jasenovcu“ naj-antisrpskije knjige u povijesti. Evo Hodakovog komentara:

Naime, dana 14. svibnja ove godine izašao je “psihijatrijski” člančić o Franji Tuđmanu koji je nadrljao Gordan Duhaček, Indexova topčina godine. Teškaš koji i danas vjeruje da je “u kilama sve”, velikobošnjački lobist i LGBTQ aktivist. Voli se obračunavati s pokojnicima, pa tako za Tuđmana kaže: “Prije 100 godina rodio se Franjo Tuđman. Bilo bi bolje da nije”.

Bijedni Duhačekov pamflet

Pročitavši taj bijedni pamflet okruglog Gordana bilo mi je pomalo žao što ga nije mogao prokomentirati Philip J. Cohen, i kao književnik i kao psihijatar. Mene osobno više bi zanimalo ovaj drugi nalaz. Piše dalje Goranče o tome kako je “Tuđman u jednom trenutku svog života postao opsjednut idejom ‘hrvatske države’, stvorivši i mito-logiju o ‘isučljjetnom snu’”. Inače, naš je debeljko postao poznat po “prepjevu” hrvatske pjesme “Vila Velebita”.

Pjevao nam je: “Oj ti govno Velebita, Ti našeg crijeva diko....” No, vratimo se mi knjizi “Drugi svjetski rat i suvremeni četnici”. Ne da ih ima nego ih ima sve više. Što više, neki čak i sudjeluju u vlasti kao koalicioni partneri HDZ-a, na zadovoljstvo svojih potomaka iz sela Ba, čekajući ponovno “oslobođenje” Zagreba. Bojim se da će se načekati... Zato mi je pomalo žao što je pro-jugoslavenski HND izabrao možda prerano za novinara godine Borisu Dežulovića, valjda zbog njegovog iskrenog poklika “Jebo vas Vukovar!” Duhačekov “Oj, ti govno Velebita” je, po mom skromnom sudu, mogla s punim pravom “konkurisati” i dobiti prvu nagradu.

Svojedobno su haški eksperti, analizirajući je li Tuđman pri raketiranju Banskih dvora i sklanjajući se pod štok te braneći se rukom od padajućeg krša, prekoračio nužnu obranu? Navodno se fonogram Tuđmanove “siktajuće kletve i škripe zubi” čuva u sefu redakcije Indexa.

Inicijativni krug Tuđman 100, osnovan za proslavu njegove obljetnice rođenja, napokon je progleđao. K'o da žive u državi koju je stvorio glavom i obujmom Gordan Duhaček. Ideja da se “ocu” ove države priredi svenarodna i nadstranačka proslava pokazala se kao “naivna” u državi Duhačeka, Pupija, HND-a, Dežulovića, ministrice Nine, i njihovih iskompleksiranih “nasljednika” koji su, u

povijesno kratkom vremenu, od ratnih pobjednika postali poltronski servis ratnim gubitnicima.

Potom Hodak govori o filmu Jakova Sedlara koji je također član inicijalnog kruga Tuđman 100. Pitali su me uoči Premijere sa Z1 TV o odbijanju financiranja filma od strane Ministrice kulture pa sam kratko odgovorio: „Pa ovo je film o HRVATSKOM predsjedniku. Oni bi financirali da je to film o SRPSKOM predsjedniku. Evo Hodakovog komentara:

Sedlar i Inicijativni krug Tuđman 100 razotkrili su paradu ponosa i slave protiv Tuđmana

Naravno, na čelu te “parade ponosa i slave” ne može se sakriti ni HDZ. Da je barem Nušić živ! Jakov Sedlar je, doslovno moljakajući okolo, skupio sredstva da snimi film “Bilo jednom u Hrvatskoj”. Na odjavnoj špici, nakon završetka filma, navedeni su sponzori, ustanove i pojedinci iz zemlje i svijeta koji su pomogli snimiti taj film, ali i upozorenje da Ministarstvo kulture RH i HAVC nisu sudjelovali u realizaciji filma o Franji Tuđmanu. Oni koji znaju koliko je HAVC, uz sufliranje Ministarstva kulture, financirao izrazito antihrvatskih filmova, razumjet će zašto Nina nije htjela dati ni kune za Sedlarov film o Tuđmanu. Koliko je samo dobila Žbanička, kako se financiralo film “Petnaest minuta, Masakr u Dvoru” itd... ali za Sedlarov film nije bilo love... “Moš’ mislit”, rekla bi legendarna Tanja Torbarina. S neugodnom “istinom” o nemogućnosti organizacije proslave stote obljetnice rođenja dr. Franje Tuđmana u glavnom gradu sudario se i Stjepan Tuđman te ostali tuđmanovci iz Inicijativnog kruga Tuđman 100. Vrata njegovom konceptu “svenarodne i nadstranačke proslave” zatvorili su svi. Državna, gradska pa čak i crkvena vlast. Svatko s izgovorima koje kao da je osmislio Gordan Duhaček.

Taj tip smatra velikim demokratskim dometom da danas Hrvatskom vlada, između ostalog, stranka koju je osnovao osuđeni ratni zločinac Goran Hadžić. Posebnu zahvalu upućujem “crkvenoj vlasti” i našem dragom Kaptolu. Oni se “nisu šteli mešati...” U ovoj “tihoj” detuđmanizaciji nastradao je i Thompson koji je trebao pjevati na Trgu bana Jelačića... prije nego i taj trg opet promijeni ime. U “Možemo” još razmišljaju “može li ili ne može”! Pokušaj organiziranja nadstranačke i svenarodne proslave 100 obljetnice rođenja prvog hrvatskog predsjednika pokazao je kako smo za takav jedan iskorak još uvijek nezreli, a vlasti su se u tome posebno iskazale. Dakle, demokracija, koja nam se dogodila upravo zahvaljujući Franji Tuđmanu, omogućuje danas da razni protuhe i jugo-nostalgičari nesmetano pljuju po njemu i po stvaranju hrvatske države, ali nije nam još uvijek nije donijela pravo i da se u glavnom gradu svih Hrvata, Zagrebu,

upriliči više različitih proslava Tuđmanovog rođendana. Zašto ne bismo mogli imati onu HDZ-a, ali i jednu svenarodnu i nadstranačku proslavu u kojoj bi mogli s radošću i ponosom sudjelovati svi oni koji su poštivali i voljeli pokojnog prvog predsjednika. Uostalom, Tuđman nije samo HDZ-ov nego pripada cijelom hrvatskom narodu. Međutim, vlasti su odlučile da proslavu jedino smije organizirati HDZ, a svaka druga mogla se održavati negdje izvan Zagreba, ali samo izvan očiju javnosti i medija. Franjo Tuđman je u jesen 1991. poveo Hrvate u stvaranje moderne povijesti vlastite države, ali je više puta kasnije istaknuo kako će Hrvatska biti onakva kakvom ju sami oblikujemo. Hoćemo li ikada toliko sazreti da postanemo uključivi, a ne isključivi? No, to je već pitanje za neku drugu prigodu...

Hodak je ipak Hodak pa vam dajem i ostatak njegovog teksta:

Hrvatska Vlada sve više sličí na raštamani televizor. Umjesto da popravi sliku o sebi, ona povisuje ton.

A sad malo o ljevičarskoj hipokriziji. Naravno, našoj hrvatskoj. Javio mi se preko WhatsAppa Ante Nazor, hrvatski povjesničar bez navodnika. Moli me da provjerim imam li još negdje dokument koji mi je poslao još 19. svibnja 2020. Naime, Udruga veterana HOS-a bila je aplicirala da ju se primi u Svjetsku veteransku federaciju. Iako sam s digitalizacijom na "Vi", uz malo više muke uspio sam pronaći "Nazorov" dokument. Dakle, World Veterans Federation, 17. Rue Nicole, 75116 Paris, još je 3. studenog 2005. zatražila mišljenje Udruge dragovoljaca i veterana Domovinskog rata, ali i Saveza boraca i antifašista RH oko prijema HOS-a u članstvo Svjetske federacije veterana. Da ne duljim previše, branitelji i antifašisti su odgovorili WVF da su 23. studenog 2005. na zajedničkom sastanku, dali punu potporu Udruzi dragovoljaca HOS-a za "njihov primitak u punopravno članstvo Svjetske veteranske federacije..." Za Savez boraca i antifašista potpisao je, za predsjednika, Krešimir Piškulić, a za Udrugu dragovoljaca i veterana potpisao je general Đuro Dečak. Dakle, deset godina nakon "Oluje" antifašisti plediraju za ulazak HOS-a u Svjetsku veteransku federaciju. Zašto? Možda su im tada još bila "znojna" jaja. Međutim, u međuvremenu je Savez boraca i antifašista promijenio prema HOS-u svoj vokabular tako da danas Franjo Habulin reži na HOS i njegov pozdrav ZDS. Danas za pozdrav ZDS neki manjinci traže čak kazne od 5000 "evra". Možda će za godinu-dvije tražiti i pet godina zatvora. Očito, što je vremenska distanca od "Bljeska i Oluje" veća, oni su sve hrabriji i agresivniji.

Nova Vlada Crne Gore navodno je, prema nepotvrđenim izvorima, nedavno priznala da su u jesen 1991. bombardirali "srpski" Dubrovnik u znak otpora srpskom hegemonizmu.

Piše neki lik na fejsu: Nedavno sam bio u Crnoj Gori i iznenadio se. Pa oni su već u Europskoj uniji. Svi voze lijevom stranom jer je na desnoj strani sve puno rupa...

Sa Slovencima smo uvijek toplo-hladno. Fatalna Fajlon Tanja, pogoršanje odnosa, ucjene, arbitraža... U takvom ozračju mi šaljem malog Grgu u Ljubljanu na likvidaciju. Još ćemo za to morati platiti.

Lijeve aktivistice su zasukale brkove i dale svima na znanje: "Držite svoje krunice dalje od moje maternice!" Odgovor "rigidnih" tj. onih koji se zalažu za život je: "Ne! Kad si već u njoj začela novo ljudsko biće, tvoja maternica više nije samo tvoja idućih devet mjeseci". Odgovor je i na fotografijama. "Hod za život" očito stječe sve više pristaša koje se ne boje izaći na ulice i trgove te jasno izreći da život počinje od začeca djeteta i da ga trebamo zaštititi. Stvarno su danas, u ovo moderno liberalno vrijeme, najugroženija prava, ne manjina i LGBTQ osoba, već nerođene djece. Međutim, naši napredni liberali su na to slijepi k'o slijepi miševi jer zaštita nerođene djece od žena koje ih ne žele roditi ugrožava liberalističku paradigmu o slobodi da žene rade što ih je volja sa svojim tijelom. Slažem se, neka rade što ih je volja dok je to tijelo samo njihovo. Ali kad se u njemu začne novi život, onda nije više samo njihovo nego je privremeno i tijelo koje treba budućem djetetu. Upravo je ridikulozno, ali i tragično kako su aktivisti(ce) s cijelog lijevog spektra pokušale iskoristiti tragičnu sudbinu trudnice Čavajde kako bi nametnuli u javnosti svoje stavove o pobačaju. Navodno se u Hrvatskoj ne može obavljati pobačaje (iako ih je samo lani obavljeno više od 2000), svi liječnici odbijaju pobačaj zbog "prigovora savjest" (iako ih više od 40 posto obavlja), trudnice ne mogu dobiti adekvatnu psihološku podršku itd. itd. Zakon je zastario! Zamislite bio je dobar komunistima u doba druga Tita, a sad je ljevičarima prerigorožan i zastario. Zar to naše ljevičarke ne vjeruju više drugu Titu?

Kad sam već opet jednom spomenuo našu "ljubičicu bijelu", Nino Mogorević komentira novo otkrivenu snimku ljevičarskog maršala u lovu među svojom "elitom". S ironičnim osmjehom kaže kako je u životu "podosta toga pobio." E, da je on još živ, ne bi mi morali "malog tragičara Grgu" slati u Ljubljanu. On je vjerovao Ljubljani pa je ostao bez noge.

I tako, dok se naše "progresivke" bore za svoje maternice u okviru svog "Plovećeg kazališta" bez publike, čitav svijet gleda dramu ljudi od čelika u čeličani u Mariupolju. O njima će se pisati romani i snimati filmovi. Oko 600 hrabrih ljudi prkosi smrti i ne predaje se. Za to vrijeme Hrvateki(ce) tješe sebe da je feticid u stvari samo malo zakašnjeli pobačaj. Ako tako misli Seve, onda je to to. Onda je na redu i redefinicija čedomorstva. Možemo je očekivati ne samo od jedne parlamentarne stranke... Možemo li? Bojim se da možemo!

Titova unuka i režiserka **Saša Broz** tvrdi da joj ime Saša nikada nije koristilo u karijeri.

Kako smo se spasili Mesića kao doživotnog predsjednika

Ponekad i sam počinjem vjerovati da je ova država stvarno nastala na UDB-i, ZAVNOH-u i AVNOJ-u, na II. dalmatinskoj brigadi itd., da su je u stvari stvorili hrabri partizani bježeći isključivo da bi spasili ranjene drugove. K vragu, kad gledam i čitam lijeve biltene ili gledam "ogromnog" Duhačeka na NI, stvarno pomalo sumnjam. Ma kakav Franjo Tuđman. Kao tipičan Hrvatek moram mudro izreći kako ni pok. Franjo nije bio bez grijeha. Naime, čitam odluku kojom Predsjednik Republike Hrvatske na temelju čl. 97. Ustava Republike Hrvatske odlikuje Georgea Sorosa, predsjednika instituta Otvoreno društvo, i to Redom kneza Branimira s ogrlicom... Već pomislih: e, moj Franjo! Kad ono na dnu piše Predsjednik RH, Stjepan Mesić v.r. obrisah lagano znoj s čela. Onako usput, sjetih se kako nas je spasila ustavna odredba o samo dva moguća mandata svakog Predsjednika Republike.

Da nema tog ograničenja, tko bi spriječio naše "ponosne" Hrvateke da šaljivdiju Stipu biraju na Pantovčak kao doživotnog predsjednika. Pa neka nas zabavlja svojim dosjetkama dok ne umre on ili mi. Dalje sve prepuštam vašoj mašti.

Navodno je gradonačelnik Tomašević bio voljan nazvati jedan zagrebački trg Trgom žrtava komunizma, ali se pokazalo da je skoro nemoguće pronaći tako ogroman plac!

Javio se jedan u nizu naših "istoričara" koji je spremno "učestvovao" u proslavama sjećanja na 100 godina od rođenja dr. Franje Tuđmana. Naš Dragan Markovina ima svoj stav koji već godinama prenosi svojim studentima: "Milanović je štetočina samo malo manje od Tuđmana. Srećom, nema tolike ovlasti". Drugi, politički analitičar i sveznadar, Žarko Puhovski tvrdi da Zoki gubi bitku za poboljšanje izbornih prava u BiH. Zašto o tome ponovno pišem? Zato jer iste face, isti stavovi, ista ogorčenja stalno poplavljuju ovu našu malu Hrvatsku. U Europskoj smo uniji, pandemija je poharala standard i način života većine ljudi, inflacija razjeda i ono malo novca što ih ljudi skupe svaki mjesec kad dobiju plaću, rat u Ukrajini unio je nesigurnost u svaki dom bez obzira kako daleko bio od granica s Ukrajinom, ali sve to ne zanima naše ljevičare. Oni ništa ne čuju osim kako se u Hrvatskoj glorificira Tuđman, više ZDS, zabranjuje pobačaj itd... Zašto da si ne pomognemo? Sjećate li se one akcije "Pomozimo im da čuju". Pa, pomozimo sebi da ih više ne slušamo. Neka nam Izrael malo pomogne svojom praksom. Naime, i oni imaju svoje Puhovske, Markovine... koji svako malo skoknu u Bagdad, Teheran, Bejrut..., ispucaju verbalne rafale po svojoj nedemokratskoj

zemlji, svjedoče protiv nje, itd. Kad se vrate s tako uspješnih turneja, često im carinici s ljubaznim osmjehom priopće da ne mogu u zemlju jer im je u posebnom postupku oduzeto državljanstvo.

Zamislite, ali samo hipotetski, da to naše vlasti naprave npr.: Vedrani Rudan, Dežuloviću, Anti Tomiću, Markovini, Klasiću, Jakovini, Višeslavu Aralici, Gordanu Duhačeku... Ali to je kod nas nemoguće. Baš kao što je nemoguće da mi blokiramo ulazak Finske i Švedske u NATO dok ne zajamče promjenu izbornog zakona u BiH, ali Turska to može blokirati dok se ne riješi pitanje "terorista" u tim državama ili Slovenija nama ulazak u Schengen dok ne provedemo arbitražnu odluku. Posebno me razvesele nemušti komentari naših "diplomata" iz MVEP-a kako to ne bi bilo korisno i lijepo od nas. Jesmo li dodvorice?

Komisija za nazive ulica u Zagrebu mogla bi, između ostalih prijedloga za nazive, usvojiti i naziv "Ulica ulizica"... Bila bi jedna od najduljih...

<https://direktno.hr/kolumne/kako-savezu-boraca-i-antifasista-2005-nije-smetao-hos-i-sto-lijeve-aktivistice-skrivaju-272293/>

<https://kamenjar.com/hodak-kako-smo-se-spasili-mesica-kao-dozivotnog-predsjednika/>

Inače danas sam spomenuo komentare trojice domoljuba: Borovčaka, Stjepandića i Hodaka. O njima sam napisao knjige:

J. Pečarić, Dr. sc. Josip Stjepandić, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stjepandic.pdf>

J. Pečarić, Damir Borovčak u mojim zapisima, Zagreb 2022. str. 224.

J. Pečarić, Zvonimir Hodak, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HODAK.pdf>

Josip Pečarić

JURICE, ŠTO BI BILO DA SU TVOJI POBIJEDILI?

16 svibnja, 2022

MLADEN PAVKOVIĆ

Svestrani, notorni Jurica Pavičić, kojeg prijatelji navodno od milja zovu i „kozy-hebec“ ima otvorene stranice u jednom dnevnom listu i dere ga, pa ga dere, ili bolje rečeno najčešće se na kraju teksta posvađa i sa samim sobom, pa su stoga jednim dijelom i „zanimljivi“ njegovi komentari, koje je inače teško i prepričati.

Majstor je, nema što!

Nema tome dugo iz svih je oružja napao Jakova Sedlara i njegova sina Dominika, inače autora dokumentarnog filma „Razgovori“ (Tito-Stepinac).

Drugim riječima, čovjek svako malo „okine“ po onima što hrvatski dišu, kao da je u nekakvoj „istospolnoj“ zajednici sa Ivančićem, Dežulovićem, Pilslom, Tomićem, Klasićem, Markovinom i sličnima.

Sada su mu velikodušno udijelili cijelu stranicu (14.5.2022.), na 100. obljetnicu rođenja utemeljitelja Republike Hrvatske Franje Tuđmana (!) da se obračuna s njime, a poglavito onima koji ga još uzdižu i pamte.

Inače, sve što je rekao u tom članku s naslovom „Kolaps nacionalističke ideologije“, stalo bi najviše u petnaestak redaka, ali tada se kao i ovog puta ne bi uspio „posvađati sa samim sobom“.

Ukratko: „kozy-hebecu“ nikako ne odgovara što je skupina istaknutih intelektualaca, predvođena generalima Toljem, Kapularom i Hebrangom, akademikima Paljetkom, Kuzmom Kovačićem, Pečarićem, Aralicom i Damjanovićem, zatim Vrdoljakom, velikim književnicima S.P. Novakom i Vidmarovićem i drugima, predložila da se akademika, prvog hrvatskog predsjednika i vojskovođu Franju Tuđmana, proglasi – Utemeljiteljem Republike Hrvatske, kao što su Starčevića proglasili Ocem Domovine.

Što u tome ima lošeg, kad suvremena hrvatska država nije imala i nema boljeg?

Šteta što ovaj daroviti literata nije ponudio bolje „rješenje“, recimo da se utemeljitelj proglasi netko od vodećih ljudi hrvatske „crvene buržoazije“, za koje se kao i za dotičnog slobodno može reći da su bili ratni dezerteri!

Nu, „kozy-hebec“ ne priznaje da je iza Tuđmana ostala suverena, samostalna i nezavisna hrvatska država, već (čujte sad ovo!) – „spaljena zemlja“!

Stoga se već tisuću puta pitamo: što bi se dogodilo sa istinskim Hrvatima da su u velikosrpskoj agresiji pobijedili ovi i ovakvi?

Jurica se na najgori način ruga osamnaestorici potpisnika ovog pisma (a moglo ih je biti daleko, daleko više!), pa za njih uz ostalo kaže i da se “trse prikazati glupljima no što jesu“!?

Nu, ako su potpisnici stvarno „glupi“, onda su „kozy-hepci“ uistinu najpametniji, tim prije što nitko nema šanse da im u njihovu listu odgovori barem „dva retka“, što znači da su zaštićeni kao „pavijani“ u zološkom vrtu. (Svaka čast iznimkama).

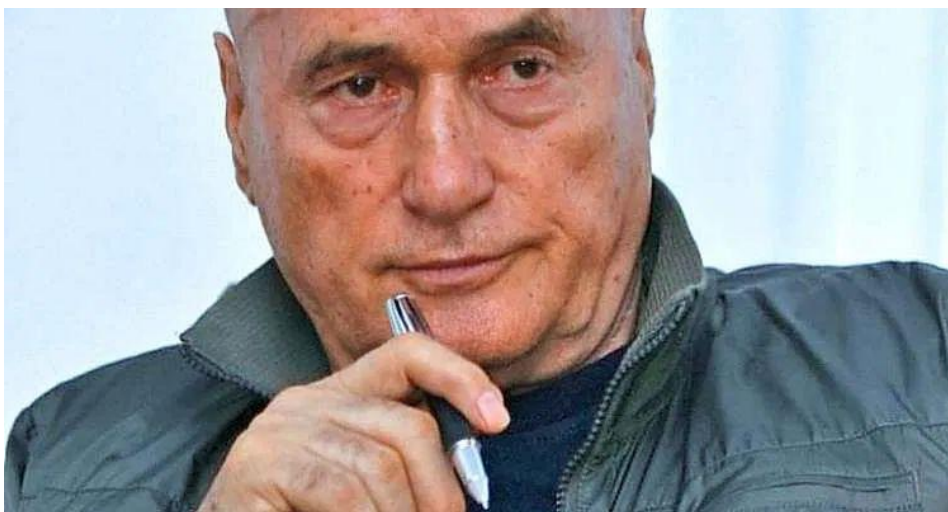
Mladen Pavković,
predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata91.
(UHBDR91.)

<https://bezcnzure.hr/toptema/jurice-sto-bi-bilo-da-su-tvoji-pobijedili/>

“POKVARENI ČETNICI”, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

**HODAK: KAKO ĆE LIJEVA FALANGA PREŽIVJETI
OVAJ PLENKOVIĆEV ‘NOŽ U LEĐA’?**

18/07/2022

Kad vam sve krene niz brdo, a život sliči na “prosjačku operu”, u kuću ulazite kroz dvorišna vrata, supruga šuti danima, a njezin pogled govori sve... Sjetite se da načelnik Murtera možda upravo sada objašnjava supruzi na što JE potrošio oko 1500 eura između 1 i 4 sata ujutro dok je bio na službenom putu u prijateljskoj Austriji.

Sjetite se kako je bilo navijačima Dinama u “samoupravnom socijalizmu” kad su sanjali o prvaku punih 24 godine. Sjetite se današnjih navijača Hajduka koji 17 godina čekaju krunu.

Sjetite se kako je trenutno ponosnim članovima HDZ-a koji se sjećaju dana ponosa i slave kad su se krale tvornice, firme, stanovi, a sad su spali na to da krađu zahrđalo željezo na prugama. Zlobnici tvrde da je glavni razlog zbog kojeg su Slovenci odlučili ukloniti famoznu “žilet žicu” na granici s Lijepom našom upravo strah da ta žice ne završi kao “staro željezo” kod naših “kolekcionara”. Priča se da

je u pitanju čak opstanak koalicije. Da je Kajtazi navodno nazvao premijera i zaprijetio: “Ne dirajte u željezo ili pada Vlada”.

Sjetite se kako je onima koji znaju da smo definitivno ostali bez naše kune. Kune koja je ne tako davno bila najjača valuta u svijetu. Na primjer, za jednu kunu mogla se kupiti tvornica!

No, nije se sve ukralo. Sjećam se jednog “kukavičjeg jajeta” naših ljevičara koji su na fejsu objavili sliku crne majice na kojoj je pisalo: “HDZ sve što imam sam ukrao, samo sam diplomu kupio!”.

Sjetite se kako je našim dragovoljcima, borcima legendarnih brigada, 4. Splitskoj, Pumama, Vukovima, Tigrovima... koji su “treću armiju” u Europi pretvorili u zečeve kako je to “lepo rekao Sloba”, a koji danas mogu birati gdje i na koji koncert u Lijepoj našoj žele otići. U Šibeniku pjeva Momčilo Bajaga, isti onaj Momčilo koji je 1993. godine u Kninu pjevao četnicima. U prvim redovima sjedila je i Varja Đogaš, supruga HDZ-ovog kandidata za gradonačelnika Splita. Srećom, onog legendarnog Šibenčanina koji je vikao “obadva, obadva su pala...” više nema među živima. S njim je otišao i njegov duh pa je naša Varja mogla potegnuti iz Splita u Šibenik.

Hrvatsku smo obranili od poplava za vrijeme Anke Taritaš-Mrak, ali su nas naknadno poplavili oni koji od 90-tih pjevaju o ljubavi i miru s četnicima, partizanima i orijunašima. Za svakog našeg orjunaša ponešto. Zadar je raširenih ruku dočekao Šerbedžiju i njegov raskošni pjevački antitalenat, Šibenik Bajagu, Split Gorana Bregovića, Dubrovnik čeka Boru Čorbu... Jednog pjevača nigdje ne moraju čekati. Marka Perkovića Thompsona. On se u onim “nacionalističkim” vremenima prijetio da ćemo “mi njima” pokazati. Sjetite se kako je njemu, osobito sada kad se bori sa strašnom obiteljskom tragedijom. Bog mu pomogao!

Bravo, Ivo!

Sjetite se kako je studentima Filozofskog faksa u Zagrebu kojima “noviju hrvatsku povijest” piše Ivo Goldstein. Dragi i popularni profa kaže: “Dio problema koje danas imamo u Hrvatskoj proizlazi iz činjenice da gradimo društvo na temeljima ideja Stepinca i Tuđmana, a zapravo nam oni ni po čemu ne mogu biti idejni vođe”. Bravo Ivo!!! To je dobri stari dijalektički materijalizam. Studiraš “noviju hrvatsku povijest”, a doktorat radiš u Beogradu. Naravno da onda ceh plaćaju Stepinac i Tuđman i studenti Filozofskog faksa.

Navijače Dinama nakon 24 godine čekanja spasio je Ćiro Blažević. Tko će, međutim, spasiti studente povijesti na filozofiji. Klasić, Jakovina, Markovina? Tko će od njih biti “idejni vođa”? Za početak da svaki brucioš na kaminu svog trosobnog stana drži sliku “ljubičice bijele”. Vrijeme nepovratno leti. Svake godine barem netko diplomira kod drugova kojima se diže tlak na tri stotine nečega kad se spomenu Stepinac i Tuđman. To je “The fruits of evil” iliti plodovi zla.

Dobro, priznajem, možda sam previše sklon tamnim, crnim bojama i stereotipima. Recimo, uvijek možete vidjeti pametne muškarce s glupim djevojkama, ali nikada pametnu djevojku s glupim muškarcem. Razmislite... jednostavno je.

Studentski pokret iz 1971. godine završio je “velikim raspustom”, a za njegove sudionike “velikim odmorom”.

Ni priroda nam više nije sklona. Potresi, tuče, poplave na sve strane. Seljaci i usjevi su uništeni, Šibenik i Pula skoro odoše u ambis. Dalmacija gori, a korona čeka da završi sezona. Kako preživjeti? Kako se uhvatiti u koštac s podivljalom inflacijom? Narodni zastupnici odoše na dvomjesečni godišnji odmor, ostaviše narod oduševljen k'o u vrijeme druga Tita da se sam bakče s inflacijom i nedostatkom novca. Vladajućima je jedino važno kako srezati ustavne ovlasti predsjednika države. OLAF nas nervira. Uz DORH, USKOK, PNUSKOK, priče o “koruptivnim hobotnicama”... Apokalipsa sada. Očekuje li nas stvarno vruća jesen? Da, ali ne samo zbog temperatura. Malo me razveselio post o razlikama između Srbije i Hrvatske. Humor je provjereni lijek, pa vam ga prenosim:

Dakle razlike: Hleb-Kruh

Zatim	Supa-Juha
Pa	Čokanjče-Fraklec
Pa	Voz-Vlak
pa	...-More
pa	...-EU
pa	...-NATO
pa	...-Euro
pa	...-Schenegen
pa	Futbal-Nogomet (i to 2. i 3. mjesto na svjetskom nogometnom prvenstvu).

Usput, to je navodno došlo iz jednog našeg ministarstva. “Još Hrvatska ni propala...” davno je rekao Božo Broketa, čuveni branič Hajduka. Dr. Ivica Granić nas voli podsjećati. Legendarni Anton Gustav Matoš 1909. godine reče:

“Napredna Hrvatska je tamo gdje nema Starčevićeve misli. Najbolji Hrvati su Srbi. Glavni branilac ustava i hrvatskog prava je Pribičević.

Glavni izdajice hrvatstva su Frank i Hrvatsko pravo. Dopušteno je s oduševljenjem besjediti samo o kralju Petru... Napadati vjeru je najbolje sredstvo širenja pučkog morala i patriotizma. Katoličanstvo je barbarstvo i zločin...”. Ružna neka vremena. K'o je Hrvatekima u ta mračna vremena predavao povijest, a tko im je nakon 1945. godine prodao povijest? I što je najvažnije, tko im još i dan danas prodaje povijest na filozofskim fakultetima?

Ne zna se ni danas zašto Stipe Mesić nije nakon isteka mandata otišao na mjesto veleposlanika u Haag gdje je već predao vjerodajnice.

Nećete u Hrvatsku kad hoćete, 'niste ni prije...'

Kao “sezona kiselih krastavaca” je za neke samo jeftina floskula. Dok god imamo granicu s komšijama nema “kiselih krastavaca”. Komšije nam preko Indexa šalju poruku šefa diplomacije Nikole Selakovića: “Odluka Hrvatske nije skandalozna već zastrašujuća...”.

Naime, Aca Vučić je odlučio, onako “privatno”, posjetiti Jasenovac i pokloni se žrtvama. Onim nekim 700.000, kako oni to tvrde. Nakon toga čovo je htio malo skoknut i do Gline pa tamo prodivaniti s “nebeskim narodom”, promijeniti nešto srpskih dinara u eure i vratiti se ravno u Marićevu “Ćirilicu”... Kad tamo, umjesto dobro poznatog scenarija, dobio je službenu odbijenicu naše Vlade. Ne može preko granice, nije se najavio kao svi predsjednici država da dolazi. Dokaz više da “nebeski narod” ne pozna granice osim do Kosovske Mitrovice, kako to kaže Ivan Ivša na fejsu. Ako netko poznaje “diplomatski protokol”, onda je to Plenki.

Nećete u Hrvatsku kad hoćete, “niste ni prije...”. Javio se i ogorčeni predsjednik srpske Vlade Brnabić: “Zabraniti Vučiću da ode u Jasenovac isto je kao zabraniti predsjedniku Izraela da posjeti Auschwitz”, odmah je prokuljao i naš Pupovac svojim zgražanjem. Sam Vučić malo je “za-mukao”: “Samo vi radite svoj posao! Živjet će srpski narod i nikada neće zaboraviti”. Naravno da slobodarski srpski narod neće zaboraviti sva ona krvoprolića koja je hrvatska soldateska radila u Srbiji pokušavajući zauzeti Zemun, Šabac, Suboticu, Novi Sad, Obrenovac, Niš, Kragujevac, Kruševac, Čačak, Kraljevo... **Zna li Vučić da i njegov idol “Ljubičica bijela” nije nikada navratio u Jasenovac?** To je kao neka politička enigma.

Ma, majku mu, zašto “stari” nikada nije stupio nogom u Jasenovac? Odgovor zna svaka pa i politička budala. Zato što je to zajedničko srpsko-orjunaški mit, pun

laži, krivotvorina, Hitlerovih drobilica kostiju... Laž koja se sa 700.000 tisuća naglo spustila na 86.000 tisuća žrtava. Po sistemu daj što daš, ali samo daj. Posjetio bi Vučić i logor Auschwitz, ali Ovčaru sigurno neće. Mitsku Ovčaru gdje su se strijeljali ranjenici i 16-godišnji “ustaše”... A Ovčara je naša droga. Ona je izvoriste Bljeska i Oluje. To znaju i oni potpuno apolitični, pa i oni koji još uvijek sanjaju “bratstvo i jedinstvo” kao Index, Telegram, Novosti... Ovo je bio Plenkovićev “nož u leđa” lijevoj medijskoj falangi “koja se još uvijek nada...”.

Nije lako starim borcima za prošlo svršeno vreme kao **Bajrušiju, Slavici Lukić, Puhovskom, Pofuku, Gerovcu, Pupovcu, Kajtaziju, našem Anti** iz Slobodne, 6. ličkoj iz Večernjeg... Kako je sad **Miljenku Jergoviću** i njegovoj “lešini s Mirogoja”? Plenkovićeva “izdaja” sve je potresla. Uostalom, sezona velikih i malih potresa nas je očvrsnula, ali ipak? Zabraniti komšiji u 2021. g. da se malo prošeće po budućem “posjedu”, e to je pomalo odiozno. Kuda to vodi, drugovi, vjerojatno se pita legendarni partizan **Franjo Habulin**.

Živi bili pa vidjeli

No, život teče dalje, a cijene idu gore. Javio se i Pupovac. Na konferenciji za “štampu” Milorad je, kao član vladajuće koalicije, bio tvrd i prijeteći raspoložen. Pazi vamo: “Prvo što želim da kažem da do ovakve situacije i ovakvog odlučivanja nije smjelo doći.... to je traumatično, bolno pitanje u odnosima između Hrvata i Srba. Iz tog razloga se plašimo da zbog ovoga i ovako loši odnosi mogu biti dodatno pogoršani...”. Pazi, još malo vamo! Napali nas nenaoružane, razorili, klali, izgubili rat, zbrisali na traktorima, a mi im ipak dozvolili da uđu u Vladu kao potpredsjednici i ministri, financiramo im tjednik koji ni zabunom ne može napisati nešto lijepo o Hrvatskoj, imaju zajamčen broj zastupnika u Saboru, itd., a ponašaju se kao da ih progonimo. Kad faci koja je u doba rata četnikovala u Glini ne dozvolimo promenadu po državi onda kmeče “da bi i ovako loši odnosi mogli biti pogoršani”. Živi bili pa vidjeli...

Na Peristilu je počelo 68. Splitsko ljeto i to premijernom izvedbom opere “Simon Boccanegra” Giuseppea Verdija... Klasični Verdi. Priča o ljubavi bolu i oprostu. Ne podsjeća li vas Verdi na hrvatsko-srpsku stoljetnu priču? O ljubavi iz 1918. g. i o boli koju smo morali trpjeti sve do Oluje, a nakon toga slijedi jednostrani oprost. Oni, naime, nisu nama nikada oprostili Oluju. I neće... Zbog toga ponavljam “Živi bili pa vidjeli...”. A oni će i dalje tvrditi kako je “Jasenovac mjesto na kome su tokom Drugog svetskog rata ubijene stotine hiljada Srba”. Mato Palić na fejsu ima rješenje: “Onima kojima će faliti takav četnik treba omogućiti trajni odlazak u Srbiju”. To je tzv. “izraelska formula”.

Znamo da je sve prolazno osim “trajne ondulacije”. Opet će “deca” Miljenka Smoje u svoj omiljeni užas tj. u užu Srbiju. Opet će se naši nostalgici klanjati lažnom jugo-teletu.

I po treći put, živi bili pa vidjeli...

Ljevičari tvrde da se u “slučaju Vučko” Plenković okužio, odnosno okružio lošim savjetnicima...

Zvonimir Hodak / direktno.hr

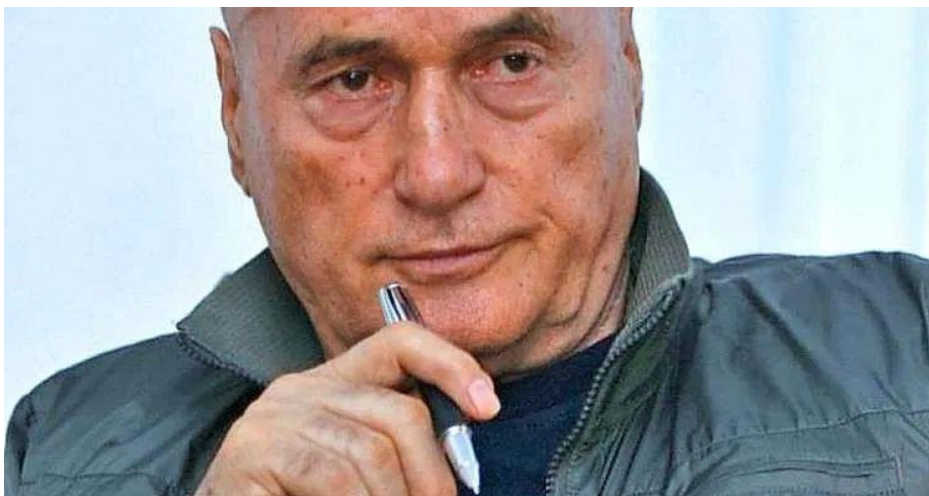
<https://kamenjar.com/hodak-kako-ce-lijeva-falanga-prezivjeti-ovaj-plenkovicev-noz-u-leda/>

<https://bezcnzure.hr/vlad/vucic-je-u-pravu/>

**J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U
ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

**HODAK: PRESTANITE NAM DOLAZITI, SA
ŽIGMANOM ILI BEZ NJEGA, PROČITANI STE**

09/01/2023

Bertrand Russell jednom je izrekao univerzalnu mudrost, barem što se tiče Lijepe naše: “Osnovni problem u svijetu je što su budale previše samouvjerene, a pametni stalno u dilemi”.

Slobin ministar Ivica Dačić osvanuo je nedavno u Hrvatskoj. Iz usta mu izlaze samo bomboni. Došao Ivica da malo “odledi” odnose dva “bratska” naroda. Kao znak “dobre volje” odgođeno je suđenje hrvatskim ratnim pilotima. Na domjenak SNV-a Pupovac je pozvao Plenkovića. I naravno, tu se očekivala tradicionalna hrvatska popustljivost. Neki to nazivaju običnim poltronstvom.

O nestalim Hrvatima, ratnoj šteti, razminiranju, vraćanju kulturnog blaga ni spomena. Drugo brdo, Pantovčak je preskočeno. Tamo nema dileme. Za to vrijeme oni samouvjereni služe se jezikom EU diplomatskih salona. Prestanite nam dolaziti, sa Žigmanom ili bez njega, pročitani ste. Kad ispunite osnovne uvjete o nestalima, ratnoj šteti, kartama za razminiranje i kad priznate da ste izvršili agresiju na Hrvatsku i BiH onda možemo razgovarati. Do tada će prednost imati

dogadaji u prijateljskoj i nesvrstanoj Zambiji gdje stranci ne mogu posvajati djecu. To se navodno ne odnosi na hrvatske državljane, što doista imponira.

‘Srbi žele vladati Balkanom, a u stvari su šaka jada’

Najrealniju ocjenu Vučićeve Srbije do sada je dao naš Predsjednik države: “Srbi žele vladati Balkanom, a u stvari su šaka jada”. Sad, baš kao 1943. godine, kad mi možemo do Berlina, Pariza, Beča bez putovnice i granice, treba “komšijama” jasno i glasno reći da više nemamo energije za lažna prijateljstva, usiljene susrete i isprazne razgovore.

Gledam na TV i čini mi se kao da neka članica Dačićeve delegacije “lepo masira” nekog uštogljenog hrvatskog diplomata: “Moram da vam kažem da mislim da je Kevin iz filma ‘Sam u kući’ zapravo Srbin. Da je Hrvat, zvao bi se ‘Mamin sinek’. A ja ‘moram da vam kažem’ da je knjiga Dinesh D’Souza ‘Velika laž’ dječja slikovnica prema muljanju i lažnim osmjesima starih prijatelja iz UDB-e i KOS-a. Političko ‘Ploveće kazalište’ plovi u novu farsu.”

Priča mi prijatelj da je nedavno na Marićevoj “Ćirilici” trebalo definirati pojam “šovinista”. Navodno je najviše pljeska zaradio ovaj odgovor: “Šovinist je osoba koja mrzi Hrvate više nego je to normalno”.

Pozdrav papi Benediktu XVI koji, da je ostao na čelu Katoličke crkve, proglasio bi već odavno Alojzija Stepinca svecem. Čovjek koji je napisao 66 knjiga, koji je samokritično ocijenio svoje psihofizičke mogućnosti i sam se povukao s trona, čovjek o kojem se pisalo kao o “pravom” papi, čovjek koji zaslužuje da ga se poveže sa izrazom “santo subito”- “odmah svecem”. Izraz je to koji je bio korišten nakon smrti Ivana Pavla II. 2005. godine prilikom njegova pogreba.

Ipak, iz Rima dolaze svježiji vjetrovi i malo optimizma. Papa Franjo već je napisao svoju ostavku i predao je tajništvu Svete Stolice. Sam je kazao novinarima da su “vrata otvorena” za njegovo umirovljenje. Otvoreno i bez ljevičarskih ulizivanja, papa Franjo je dobar čovjek i papa. No, bio je puno bolji za Srpsku pravoslavnu crkvu nego za Hrvatsku katoličku crkvu. Skinuti s dnevnog reda kanonizaciju kardinala Stepinca zbog jeftine demagogije i očitih laži Porfirija i SPC-e, e to je gaf koji će morati objasniti i onima “gore”. Vjerovati “velikom” Patrijarhu na riječ, usprkos onomu što je o srpskim lažima napisao Dobrica Ćosić, u najmanju je ruku odioznost, nepriličnost, pa čak i odbojnost prema komunističkim žrtvama, među kojima je kardinal Stepinac bio klasičan primjer.

Što običan katolički puk misli o takvim postupcima pape Franje najbolje se vidjelo po komentarima na fejsu povodom smrti pape Benedikta XVI. U oko 80 posto komentara napomenulo se kako odlazi “pravi” papa. Usprkos tomu mi katolici želimo mu dobro zdravlje i bolji vid.

‘Teška vremena’

Friedrich Nietzsche je napisao: “Mudar ne kažnjava zato što je netko loše postupio, već zbog toga da ne bi loše postupio”.

Gordana Sprajc javila se na fejsu: “Zašto je raji lakše otić u Irsku nego na Markov trg?” Zanimljivo pitanje! Bojim se da će nakon dolaska eura odlazaka biti sve više i više. Toliko grabeža, varanja, lakomosti, jeftinih izgovora, stare demagogije,

novih laži, sve samo kako bi se ulovilo u mutnom sad kad se kuna upokojuje i instalira loše dizajnirani euro. Težak je taj razvod od kune. Nažalost, stara je istina da ako želite svaku večer spavati s drugom ženom, morate se razvesti od prve...

Kažu da dolaze teška vremena. Vagati će nam se svaka riječ.

Mir Božji, Hristos se rodi! Kao na dodjeli Oscara, na pravoslavni se Božić, u režiji Milorada Pupovca, skupilo sve što je progresivno, liberalno i "dobronamjerno". Samo su još falile bratstvo-jedinstvene suze. Pupi je pred "suhim zlatom" smrtno ozbiljan poručio: "Važno je da se utiša govor mržnje i svako 'Za dom spremni'. Zavladao je "opšte" oduševljenje, naročito kod naših branitelja. Oni su, derući se i urlajući ZDS četiri ratne godine naganjali Pupija i njegovu braću braneći svoju domovinu. 'Novčić u lebcu' pronašao je, a tko bi drugi nego, naš Premijer. Skoro je pao u nesvijest od iznenađenja. Slično k'o nekad Sanader.

Hajde, sad onako apstraktno, zamislite da je neki ogorčeni branitelj došao, 'pomoz' Bože", u priliku da lomi 'lebac'. Što bi on našao? Zlobnici i desničari odmah bi znali. Našao bi možda mali slatki metak! Mora da su se branitelji koji su slučajno gledali to "Ploveće kazalište" ozbiljno zamislili. Pa što nam to nije nitko rekao u ona vremena dok smo izlagali svakodnevno život za domovinu. Da smo tada znali kamo sve to vodi odmah bi tada urlali "od Triglava do Đevđelije". Rezultat bi bio isti.

Dok se u Zagrebu raspojasano slavilo "bratstvo i jedinstvo" dotle se u Vinkovcima slavilo sve isto kao i u Zagrebu, ali s tom razlikom da su na glavama bile četničke kokarde. I u glavama. Te kokarde su stvarno čudo, ako je nemaš na glavi ona se onda skloni u glavu i čeka neku novu "krsnu slavu" da izađe. Ivica Granić je pomalo začuđen gromkom šutnjom na Pupovčevu poruku pa piše: "Meni je interesantno kako na skupu nije bilo ni jednog Hrvata da mu se suprotstavi ili ja samo greškom nisam rođen u Hlebinama". Dobro došao u klub! Uglavnom, došla su vremena da će se za nekim sadašnjim veličinama umjesto da se pusti suza, pustiti će se voda.

'Vratili smo se na ono što smo bili još od ratova s Turcima'

Netko duhovit poslao mi je na fejs sliku Marije Terezije s tekstom: "Donijela je u Hrvatsku značajne reforme (prvenstveno obrazovne) ali i krumpir. Krumpir se primio."

Javio se opet iz polu-ilegale Tram 11, polu-smiren i polu-nabrijan. Opet provociraju radničku klasu i naprednu inteligenciju. "Bog i Hrvati. Euro je svodnik ružnih kurvi, bijelo je u surli, utrka tko će upucati više kuna, ucrvani crvi pjene se na usta, urliču kuno umri, zbogom kuno, pali se respirator, u Savi pliva štakor, u Saboru okupator". Pjevaju nadalje: "Da mi kompa bude Mažuranić, buraz Ante Starčević, prijatelj Marulić...",

"Zbogom kuno, od svih nas što mijenjamo runo, zbogom kuno znaš da te volimo puno, ha, ha..."

Za sada nema reakcije na najnoviju pjesmu Tram 11. Možda je sva hrvatska "reakcija" dolaskom Dačića i Prfirija te energičnom intervencijom Pupija ušutkana.

Ipak najvažnije je da su Hrvati opet i ponovno postali europski graničari. Sad se opet možemo hvaliti kako smo još jednom u povijesti postali "Ante murale christianitatis". Samo što sada Europa odnosno EU nije više baš nešto kršćanska. Više je liberalno-zelena. Vratili smo se na ono što smo bili još od ratova s Turcima. Očito kroz sva ova protekla stoljeća nismo baš puno napredovali.

Direktor tajne službe BiH, Sikret Mujkić sastavio je lucidnu analizu događanja prilikom iskapanja novčića iz srpskog leba i tranzicije istog u ruke premijera Plenkovića prilikom božićnog domjenka u Zagrebu.

Još su tri stvari ovih dana u fokusu znatiželjne hrvatske javnosti. Prva, kako je transrodna osoba u "aferi Zambija" eskivirala kongoanske, zambijske i naše domaće zakone s obzirom da transrodni ne smiju posvojiti djecu ni u Hrvatskoj ni u Kongu. Zašto naši "slobodni i nesvrstani" mediji muljaju, šmrcaju, kašljucaju i boje se zagristi u tu kiselu jabuku. Bubnjar Mrzlog piva sjedi u zatvoru! Ma dajte, najte...

Druga vijest koja je razočarala liberalni svijet je da je Princ Harry ležerno priznao kako je ubio 25 ljudi. Nitko na to ne kašljuca, šmrca i sterilno okreće glavu niz vjetar. Ubio, pa što? Važno je da nije ubio ni jednog Britanca. On i dalje ostaje Vojvoda od Susseksa. I nadalje će se svakog jutra pripremati "princes krafne" za njegovu princezu, a "Gloria" i ostala revolucionarna jugo-štampa o tome će nas detaljno izvještavati.

Treća svima draga tema je "bratoubilačka" bitka u Dinamu. Davno je za nama draga pjesmica iz "samoupravnog socijalizma" pjevana u Zagorju za vrijeme, recimo, žetve: "Oj di name, ne buš prvi..." Čuvši tu staru "Dinamovu himnu" navijači Hajduka, Zvezde i Partizana rikavali su od smjeha. I onda je došla devedeset prva i dalje sve znate. Treba samo čitati tko je sve živnuo, k'o sad ima osmijeh od uha do uha i sve će biti jasnije. Tko je UDB-a, a tko je KOS u ovoj bitci za istinu i prave vrijednosti? Po mojoj informaciji iz dva izvora pobjednici će, nakon produžetaka i penala, biti BBB-si. Čekaju strpljivo da "tekma" završi i onda će se tiho pridružiti "svojoj" strani pa nakon toga otpuhati drugu stranu.

U ovoj "tekmi" nema svakom po bod. Ili sve ili ništa. Previše je love u igri. A to što je "Dinamo" prvi na tablici s odličnim izgledima da osvoji još jednu titulu prvaka manje je važno. Nastalo bi dugotrajno veselje na mnogim stranama da Dinamo opet pričekna na titulu 24 godine kao u ona "loša stara vremena..."

Već sam jednom napisao: "Nije pametno zadržati istu narav ako izgubite snagu". Za jednu stranu moći će se lakonski kazati: za-pravo, bili su u krivu....

'Sretni su k'o napuhanci razni liberali, eurofili, ali i jugofili...'

"Idemo dalje" govorio je nekad "dragi Ivo". Bez kune koja je krvavo izborna, a mučki ubijena, sad ćemo sretno broditu u sve goru inflaciju s reklamama naše Vlade na TV-u koja nas uvjerava u sva dobra koja donosi euro.

Sretni su k'o napuhanci razni liberali, eurofili, ali i jugofili kao Puhovski, Vedrana Rudan, Ante Tomić, Dežurni Dežulović, Pofuk, Gera, Žonja, Latin, Marićeva ćirilica, svi iz 6. ličke i ostale pi*ke... Još jedan branik suverenosti otišao je u povijest. Sve što dolazi zvat će se Klasićeva, Jakovinina i Markovinina historija.

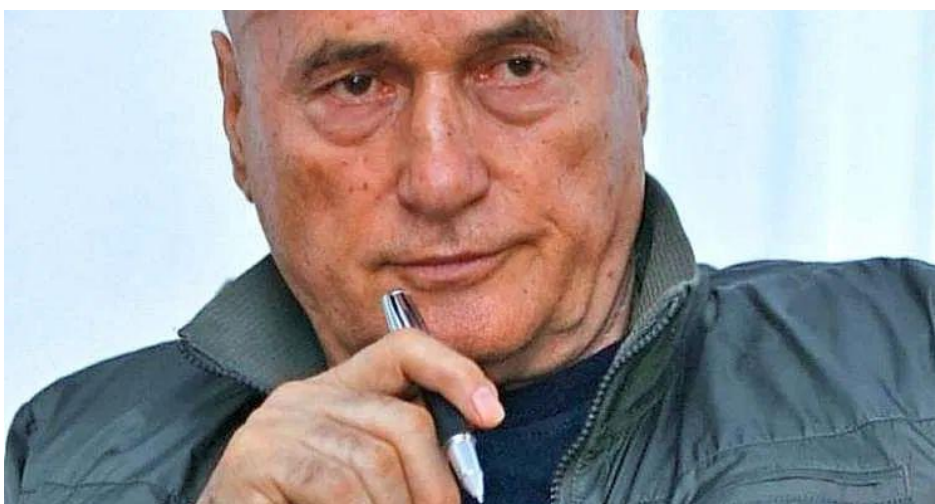
Umrle su i naše kune te otišle u raj. Dolazi 20 kuna pred vrata raja. Sv. Petar kaže – ulazi. Dolazi 50 kuna, sv. Petar opet kaže – ulazi. Dolazi 100 kn i hoće u raj. Može, veli sv. Petar – ulazi. Dođe napokon i 500 kn. Kamo ćete? pita sv. Petar? I mi bi u raj. Ne može! reče sv. Petar. Tebe na misi nikada nisam vidio!
Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-prestanite-nam-dolaziti-sa-zigmanom-ili-bez-njega-procitani-ste/>

**DALIĆ I MODRIĆ U MOJIM KNJIGAMA,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

**HODAK: JEFTINA PROPAGANDA JUGO-
NOSTALGIČARA OPET MARŠIRA NA ČELU KOLONE**

27/02/2023

Na “akademsko” pitanje možemo li razje**ti Hrvatsku? odgovor je “MOŽEMO!”. Ta skupina lijevih aktivista, uz borbu sa smećem, ima sveti partijski cilj: deustašizacija i denacifikacija Hrvatske. Identičan cilj ima i Vladimir Vladimirović Putin u Ukrajini.

K'o biblijska ptica “feliks” iz pepela je izronio Marko Špoljar, lijevo krilo lijevog Jutarnjeg, pa kaže: “Vrijeme je za završni korak u deustašizaciji ulica u Zagrebu!”. Marko je zamjena, kao “divka” za kavu, za sustav “umjetne inteligencije ChatGPT”. Kako bi rekli u BiH: K'o bajagi je neutralan, ali mu je Tuđman sumnjiv, a Tito prihvatljiv i drag. Vjerojatno se čudi što se u Zagrebu šuti dok Rusija “herojski” razara Ukrajinu i njene “naciste”.

Vlast u Zagrebu već šest mjeseci “žmiri” na problem odvoza i razvrstavanje smeća.

To predstavlja svjetski rekord u žmirenju. Čestitam...

Vijećnici iz Medveščaka u praksi su dokazali da povijest u pravilu završava k'o farsa

Probudio se opet i onaj "slobodarski" Zagreb. Kad može Putin, mogu i purgeri! Ivica Granić iz Dubrovnika komentira radosnu vijest kako je vijeće zagrebačke gradske četvrti Gornji Grad, Medveščak, izglasalo da se u fond imena iz kojeg se imenuju javne površine u Zagrebu uvrsti i ime Milke Planinc, bivše visoke dužnosnice Komunističke partije Jugoslavije. Bilo je navodno i drugih prijedloga... Možda da se u taj "fond" uvrsti i Mate Granić, osobni "lekar" drugarice Milke ili kompromisni prijedlog da se još neki trg u gradu nazove po Vladimiru Ranogajcu koji nas je još tamo legendarne 1945. trajno zadužio sa svojim tumačenjem zakona o kaznenom postupku.

Naime, komesar Vlado je za vrijeme tog komunističkog "kolinja" naredio strijeljanje oko 60 narodnih neprijatelja. Da mu savjest bude mirna, nekoliko mjeseci nakon toga digao je optužnice protiv njih. Pokojni "optuženici" su tako imali pravo prigovora protiv Vladimirovih optužnica. Kao što to i danas deseci tisuća ubijenih Ukrajinaca mogu prigovoriti drugom Vladimiru... I takav jedan heroj ima ulicu tamo negdje na Jarunu. Međutim, Marko Špoljar o Vladi Ranogajcu ni bi više divanio.

Vijećnici iz Medveščaka u praksi su dokazali da povijest u pravilu završava k'o farsa. Naša Milka bila je politički komesar najkrvoločnije partizanske brigade, one 11. Dalmatinske. Valjda je sudjelovala i u "legendarnim" pobjedama nad širokobriječkim franjevcima. I tako, dok su odmah nakon rata, bez suda i suđenja, stotine tisuća Hrvata bili ubijeni u komunističkoj Jugoslaviji, sad nasljednici i nasljedovatelji tih krvnika, u ime neke samo njima znane demokracije, traže za te krvnike iz doba komunizma ulice u elitnim zagrebačkim kvartovima.

Gorana Kelam je objavila na fesu vic o Milki Planinc. Skoro pa realan. Kao predsjednica Vlade susrela se s Rolandom Reganom, tadašnjim američkim predsjednikom. Pitala naša Milka Regana imali on kakav hobi. "Naravno da imam. Skupljam kaubojska lasa", odgovorio je Regan. "A gdje ih držite?", znatiželjno će Milka. "Pola u Bijeloj kući, a pola na mom ranču. A koji je vaš hobi?", upita Regan Milku. "Skupljam političke viceve", odgovori Milka. "A gdje ih držite?", začuđeno će Regan. "Pola u Staroj Gradiški, a pola u Lepoglavi", pohvali se Milka.

'Na rubu pameti'

U ova luda vremena samo nam još nedostaje da nekom padne na pamet ideja pa u ime demokracije zatraži da se proglasi i ulica Sime Dubajića, Milkinog suborca. Naravno, sada je na potezu Marko Špoljar. Progon, ne onih koji su bili ustaše, jer ti ni u snu nisu mogli dobiti ulicu u Zagrebu, nego svih onih koji nisu bili u partizanima. Taj kriterij je već bio u upotrebi neposredno poslije završetka rata 8. svibnja 1945. i za mnoge je bio uteg na vagi između života i smrti. I tako dok se Putin i obračunava s nacistima u Ukrajini, Marko Špoljar, MOŽEMO, 6.Lička, Ivica Ivanišević, Slobodanka, Rada, Rade i ekipa obračunavaju se s onima koji su se od 1941.-45. i od 1991.-95. borili za hrvatsku državu. Zar to nije kao u Krležinom epohalnom romanu iz 1938. "Na rubu pameti?"

Kratka "drugarska" poruka Špoljaru: Marko, ako nisi zadovoljan "sobom", otiđi u "predsoblje".

Dolazi vrijeme poreznih prijava i ispunjavanja obrazaca. Netko mi je poslao obrazac koji je za poreznu upravu ispunio jedan Australac. U rubrici da li nekog "uzdržavate", on je napisao: "tisuće ilegalnih emigranata, milijun huligana, stotine tisuća nezaposlenih parazita i iznajmljivača, 100 tisuća kriminalaca u zatvorima, uz to oko 150 idiota u parlamentu i tisuće političara koji to sve toleriraju". Porezna uprava mu je vratila ispunjeni obrazac uz napomenu da je taj odgovor neprihvatljiv. Na to je Australac Poreznoj upravi uzvratio pitanjem: "Koga sam zaboravio navesti?".

Dobra, stara, senilna Europa

Navodno "epohalan" govor Vladimira Putina značio je konačni "zbogom" Europi. Jel' to shvatila dobra stara senilna Europa? Ponosna na silne ministricе obrane, ljudska prava, snižavanja granica za pedofiliju, parade ponosa, liberalnu demokraciju koja prije sličila na "ploveće kazalište" bez kormilara... Rusija i Kina sve su bliže jedna drugoj, a sad ni Indija, trenutno najmnogoljudnija zemlja svijeta, ne želi osuditi invaziju Rusije na Ukrajinu. Putin je probudio već olinjali i zaspali NATO, a samo zahvaljujući konfučnoj Americi s Bidenom na čelu, Ukrajina odolijeva, a Europa još ipak drži glavu iznad vode. Bez njih bismo mogli već sada početi učiti ruski.

No naša lijepa Hrvatska slobodarski diše. **Milena Zajović** u Večernjaku "prосто ne može da veruje" i poručuje: "Komesar za šund **Filip Zoričić** štiti Pulu od cajki, a devastacija obale mu ne smeta". Sjeća se Milena kako je 2008. Boris Miletić odbio dati suglasnost **Thompsonu** za koncert u Areni.

Tada je Borisovo obrazloženje "držalo vodu", ali sadašnje Zoričićevo pozivanje na "građanski duh grada" "duboko je malograđansko". Firma s lijepim imenom "Hiljadarka" našla se sad u gabuli. Izgubili lov, a polako i glavu... Samo su htjeli ljude upoznati s modernijom vrstom poezije, drugim melosima i ritmovima... Različitosti doprinose zbližavanju naših naroda i narodnosti. K'o do 1990., ali tada smo se zbližili "preko nišana".

Poezija koje se ne bi posramio ni Karadžić, Mladić, Šljivančanin, a ni Let 3

Što će Hrvatima neki Tin Ujević, Arsen Dedić, Krklec, Krleža, Slavko Mihalić, Dobriša Cesarić, Antun Branko Šimić... Sve su to fosili koji su odavno off. Drug iz "Hiljadarke" i Milena otvaraju nam krmeljave oči. Ova srpska narodnjačka poezija svakom pravom ljubitelju glazbe odmah ulazi u "uvo". Recimo, prekrasne riječi narodnjaka koje svakog, a napose mlade, kulturno uzdižu idu: "Možeš da me miluješ, možeš da me siluješ, možeš da me ubiješ, svejedno je. Od modrica tvojih plava sam ja, plava k'o oči u gusara. Otvori mi srce, karte na sto. Samo gazi, gazi, gazi me pred svima, jer gde ima krvi, tu ljubavi ima. Svuci me, po svakoj suzi, tuci me. K'o dete kazni me, k'o ženu spasi me. Robinja sam tvoja, ubij me. Robinja sam tvoja, volim te...".

Poezija je to koje se ne bi posramio ni Karadžić, Mladić, Šljivančanin, a ni Let 3... Ovakvu izvornu "poeziju" čuo sam prvi puta u JNA služeći "narodu" u Bitoli:

“Mala moja, bit ćeš mi gospoja, jest ćeš proju, je**la majku svoju”, ili “Jeb**te vojni referente što me dadne dalje od Dervente”.

I sada, drugovi, neki “komesar za šund” uzima sebi za pravo da nas “maltretiliše” pa zabranjuje izvođenje takve popularne narodnjačke glazbe u javnom gradskom prostoru. Samo naprijed Milena! Treba se samo prisjetiti Thompsona kojem je bilo zabranjeno održati koncert u pulskoj Areni. Tada 2008. zavlada je u Puli prava histerija, valjda od strane ove mase kojoj je firma “Hiljadarka” rasprodala ulaznice za srpske narodnjake. Netko je na fejsu objavio: “Tko je sebi uzeo pravo aplaudirati zabrani Thompsona u Puli, sada ima pravo samo zagristi jezik zbog zabrane narodnjaka u Puli”.

Nijemci su davno postavili kratku i jasnu definiciju turbofolka: “Music fur Idioten”. Ali njima je bolje da se ne javljaju. Progresivni svijet se zgraža što njihov Wagner radi u Ukrajini...

Uvedeno je novo pravednije plaćanje lijekova. Sad će pravednici brže u raj.

‘Kako odgojiti ustašu?’

Ne znam je li Robert Bajruši možda studirao povijest kod Slaveka Goldsteina ili je završio srednju kumrovečku? Dok cvate “srpski svet”, a Vučić bi opet malo “da poseti” Glinu, te dok u komšiluku niču ulice Draže Mihajlovića, naš Roby, u stilu naših pučkih i inih pravobraniteljica, daje besplatne savjete “kako odgojiti ustašu”. Roby drobi o ustaškoj mladeži, a Goldstein opet glorificira nezaboravnog i neprežaljenog druga Tita. Kaže da je Tito čovjek koji je primjer klasičnog kontrapunkta. Osnovno znate. Kontrapunkt je kad se dvije melodije tako povežu da se istovremeno izvode i skladno zvuče. Uz komunistički revizionizam u Zagrebu i nadolazeću ulicu Milke Planinc javlja se naš Slavek kako bi svog Tita usporedio, ni manje ni više nego s Georgeom Washingtonom.

Tako on kaže: “Možemo govoriti o njegovim manama(!?), ali bio je osloboditelj”. Sad je jasno odakle su se otisnuli u svijet povijesnih znanosti Jakovina, Markovina, Klasić i slični. Skoro da nema ozbiljnije liste ratnih zločinaca, a da se na njoj ne nalazi naš (George) Tito, zvan “Osloboditelj”. Ne samo osloboditelj, on je bio i istaknuti pravnik (ima drugovi sudija koji se drže zakona k'o pijani ploti) povjesničar i vizionar (prije će Sava poteći uzvodno nego će Hrvatska postati država), ali iznad svega bio je moralni uzor.

Prva žena Pelagija Denisova Belousova već je skoro navršila 14 godina kad se udala za budućeg osloboditelja. Ne znam koliko je godina imala supruga Georga Washingtona, ali ju on sigurno ne bi prijavio nekoj tajnoj službi. Naime, u ta sjajna vremena još nije postojao ljevičarski pojam “zviždač” koji je danas fini sinonim za drukere i cinkere. Tada još ni Pernar nije bio na sceni. “Odzviždao” je budući maršal tu svoju drugu suprugu Elzu Kenig koja je streljana kao njemačka špijunka 1937.g u Moskvi. Naime, “osloboditelj” je bio “uverski” demokrat.

Jeftina propaganda jugo-nostalgicara opet maršira na čelu kolone

Jedna država, jedna partija, jedan predsjednik, ali više tajnih službi OZN-a, UDB-a, KOS), više kaznionica (Goli otok, Lepoglava, Stara Gradiška...), ubojstva ekonomske i političke emigracije... Uglavnom, repertoar ovakvih tipičnih

”osloboditelja” kao što su bili Staljin, Hitler, Musolini, Mao ce Tung, Čauševski, koji su kažnjavali zatvorom pričanje viceva, nezaboravan je i zato svatko od njih zaslužuje dobiti u Zagrebu bar jednu ulicu ili trg. Milki ulica, a Titi vratiti trg! Jeftina propaganda jugo-nostalgicara opet maršira na čelu kolone.

Nakon što je otkrio kostodrobilice koje je navodno osloboditelj Hitler slao u Jasenovac, naš Slavko ponovno otkriva “Ameriku”, samo na njegovu žalost prekasno. Prekasno za dva milijuna. Kad je klasičnom vulgarnom diktatoru, kakav je Josip Broz, ponestalo love poslao je tisuće Hrvata, koji nisu stradali u silnim jamama i u zatvorima, na rad u inozemstvo.

Kažu da protiv lopovluka nema pomoći. Mali lopovi rade pod okriljem noći, a veliki pod okriljem moći.

Na žalost, točnu i istinitu dijagnozu Lijepe naše dao je dr. Manfred Dausteer, sudac koji osudio Mustača i Perkovića: “Hrvatska ne razlikuje dobro od zla. Politička pitanja još rješavaju komunistički funkcioneri, u medijima su tumačenja prepuštena bivšim komunističkim propagandistima, a u državnim institucijama odluke donose kadrovi čije su percepcije lojalnosti formirane u zagrljaju partije i UDB-e”. No ipak je važnije da je Sava ipak potekla uzvodno.

Zlobnici i dalje tvrde: “Dok je srca bit će i Croacije, makar u okviru Balkanske federacije”.

I dok pomalo odlazi zima i dolazi ljeto, po šumama i gorama idu čete piromana...

Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-jeftina-propaganda-jugo-nostalgicara-opet-marsira-na-celu-kolone/>

**Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' /
MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM,
2023.**

**POLA MILIJUNA HRVATA OSTALO JE NA JAKO
TANKOM LEDU**

01/08/2022

Već sam više puta napomenuo kako nema sezone kiselih krastavaca dok je Putina, plina i “gladi-jatora” odnosno gladi i radijatora koji dolaze u jesen. Naravno, i trenera Dinama Ante Čačića. Takvo granatiranje našeg Ante nismo vidjeli od Mariupolja i bombardiranja Dresdena u veljači 1945. godine. Danima navijački puk traži Antinu glavu, a on nikako da se makne.

Navijači drugih klubova, a osobito jednog, silno su zabrinuti za sudbinu Dinama. Ali “debelokošca” to ne dira. Uglavnom, iz trenerove svlačionice dolaze sami “šuplji” argumenti kao odigrano je 11 utakmica, od toga je bilo devet pobjeda, a dva neodlučna rezultata.

Osvojeno je prvenstvo i superkup, eliminiran je prvak Sjeverne Makedonije u Ligi prvaka... No naši neuništivi nogometni “znalci” samo odmahuju glavom: ha, ha! Sjeverna Makedonija, kakva je to nogometna sila. Pri tome zaboravljaju da su tukli Njemačku s 2:1 u Njemačkoj i eliminirali Italiju s nadolazećeg Svjetskog prvenstva. Znači stvarno su neki nogometni “pikzibneri” ili tako nekako.

Najviše iritira Dinamova “smušena” uprava. Umjesto da tvrdoglavom Anti odmah uruče “pakrački dekret”, oni se još nadaju da će nesretni trener sam muški otići u povijest. Naime, može se dogoditi i prava tragedija. Ako mu uprava odmah ne opali “šimecki” u tur, taj “debelokožac” će još s klubom završiti u Ligi prvaka! Koja će to tek biti sramota, s ovakvim kadrom i ovakvom taktikom... On je to već jednom i napravio. Baš s Dinamom. Osvojio je kup i prvenstvo i ušao u Ligu prvaka. Tri od tri... Do sada je osvojio prvenstvo i super kup, vodi i u prvenstvu pa zato treba biti krajnje oprezan. Čačić (Ante) portas! No, nadajmo se da će kod nas Hrvateka razum kao i obično prevladati. Po tome smo svjetski poznati... poltroni.

Probudi se EU dok ne bude kasno!

Vrijeme ide a “On” (Putin) skuplja bodove bez i malo stida. Probudi se EU dok ne bude kasno!

Tješi me da čitav svijet stječe nova iskustva. Prije 80 godina Nijemci su morali marširati sve do Moskve da bi se tamo malo rashladili. Ove jeseni i zime to će

moći odraditi i kod kuće. Nova vremena i nova iskustva. Čak je i Joža Manolić, gledajući svečanost otvaranja Pelješkog mosta, navodno lakonski izjavio: "Tri stotine godina ovo sanjam..."

Kad završi "sezona", vraća se korona. Naši političari očekuju spas od WHO-a. U zlobnom prijevodu mogla bi to biti i kratica za "World Holocaust Organization". Domaća scena je uobičajena. Visoko kvalificirani svjedok u montiranim procesima, naš Žare Puhovski, misli i dalje da je Hrvatska sekularna država. Strogo pravno gledano sekularne su u Europi samo dvije države: Francuska i Slovenija. Jedno su želje Žarka Puhovskog, a drugo je pravo. To je imao priliku vidjeti još u Haagu sa svojom knjigom hrvatskih "zločina" u "Bljesku" i "Oluji". Vidio je Žare na N1 kako je čitavo državno "vođstvo" došlo svećeniku na noge dok je on držao neki govor koji se zove blagoslov. Statistički 86 posto Hrvata su katolici. A što je Žarko Puhovski? "Inteljktualjac", kako je to znao govoriti njegov šekularac odnosno sekularac drug Tito.

"Nadao sam se da će Milanović imati hrabrosti maknuti se od blagoslova. Pokazalo se da on može sve na svijetu napasti osim Katoličke crkve...", kaže naš Žare. Navodno je ova "drugarska kritika" našeg Milanovića jako pogodila. Možda mu je trebao odmah javno obećati kako više neće svaki dan moliti krunicu i prekrižiti kada prođe kraj crkve. Pitanje je bi li i to Žaru zadovoljilo...

U Nizozemskoj je legalizirana prostitucija pa će od sada "kurve rata" i "lažni svjedoci" moći slobodno "štajgati" pred Haaškim sudom.

U BiH se dimi, a Hrvatska mirno puši

U BiH se dimi, a Hrvatska mirno puši. Najbrojniji narod ne popušta. Želi građansku državu. Nino Raspudić, nekad odličan kolumnist, a sada političar, iskren je i odmah gađa u "sridu": "Građanska priča je krinka za nacionalizam brojnijeg naroda".

Naime, dekapitacija Hrvata u BiH stalno je na djelu. Narod je nepogrešiv. Spontano izađe na ulice na znak "mudrog" rukovodstva. Sjetite se "željeznog" demokrate, nezaboravnog druga Tita. Ili Slobodana Miloševića kad je vikao: "Nitko ne sme da vas bije...", valjda dok on ne kaže.

Bošnjaci su kao i obično spremni za dijalog s Hrvatima, ali tek kad prođu izbori i kad Hrvatima opet izaberu njihove predstavnike u skupštinu i predsjedništvo. Tada su navodno spremni odmah početi pregovarati s Hrvatima. Sa Srbima nema pregovora. Oni su izgubili rat i kao ratni gubitnici dobili su pola Bosne. Imaju praktično svoju državu i policiju u BiH te samo čekaju "prisajedinjenje" matici Srbiji. Onako usput, s vremena na vrijeme učine pokoju sitnu uslugu ratnim "pobjednicima" – Hrvatima. Zašto se povijest, ma kako kratka bila, mora uvijek pretvoriti u farsu?

Hrvatska nije nikada bila jača negoli je danas, ali ne mari previše za Hrvate u BiH. Neka je nama dobro, baš nas briga za naše prirodno zaleđe. Koja politička kratkovidnost! Naši mi političari sliče na Dinamo. Uvijek prvi, a svi ga mrze. S pravom. Pogledajte samo sad ovog Čačića.

Hrvateki su tak ponosni sami na sebe. Em, smo u EU, NATO-u (naše zlato), Eurozoni, Schengenu... prava smo država! Ali međunarodni protektorat u BiH izaziva kod tih istih Hrvateka respekt, gotovo strah. Naravno, stranci su nas "oslobodili". Po najnovijim snoviđenjima oslobodili su i moja Plitvička Jezera. Baš im hvala. Malo zbunjuje legendarni snimak kada general Atif Dudaković dočekuje pobjedničkog generala Marijana Marekovića na mostu riječima: "Dugo smo vas čekali..." sve do Plitvica...! I sada, nakon još jedne pušione, samo se od sebe postavlja pitanje zašto je diplomatski protektorat jači od države koja je pobijedila u ratu? Što je s vetom, blokadom...? Plenković, Radman, Milanović... Gdje ste? Pola milijuna Hrvata ostalo je na jako tankom ledu. Ako ih opet "napadnemo" oni će opet masovno bježati u – Hrvatsku – k napadaču. Kao i u prošlom ratu.

Žešći Jugosloven od ikoga nije zadovoljan Pelješkim mostom

Dragan Markovina, historičar tipa Klasića i Jakovine, koji je ponosan što je "žešći Jugosloven od ikoga nije zadovoljan Pelješkim mostom". Most ne ide preko "međunarodnog protektorata i ne spaja republike bivše Juge". Draganče misli da smo, umjesto mosta, trebali graditi autocestu iznad Neuma. Mudar prijedlog! Kao da si je na muda flomasterom nadopisao slovo "R". I to je profesor povijesti na splitskom Filozofskom faksu. Kao da ja predložim, a Telegram objavi, da bi noviju hrvatsku povijest na našim filozofskim faksevima trebao predavati nama svima dragi Vojislav Šešelj. Formalne uvjete naš Voja ima. On je na slavu i diku Mladena Zvonarevića i Kangrge, a na žalost akademika Ivana Supeka, devet godina bio član Hrvatskog filozofskog društva. Jedva je isključen 1992. godine kad je već debelo napredovao do statusa četničkog ratnog zločinca.

Pa ako nam noviju hrvatsku povijest mogu predavati i indoktrinirati studente likovi kao Klasić, Jakovina, Markovina, Goldstein, Višeslav Aralica... u čemu je onda akademski problem da to bude i Voja Šešelj. Ako je problem akademske prirode, onda ga nema. Ako je problem ideološke naravi, opet ga nema. Radi se skoro o istomišljenicima.

Svi se smrznu na spomen prvog bijelog polja na grbu RH, a na pozdrav ZDS odmah, bez obzira na godine, dobivaju ospice. Svi su uvjereni da su naše gardijske brigade za vrijeme Domovinskog rata s posebnim zanosom pjevale "Po šumama i gorama", "Od Triglava do Đevđelije" i "Druže Tito mi ti se kunemo". Najblaže rečeno, čudno je da gore navedeni "istoričari" nisu na otvaranju mosta sjedili u prvom redu. Kad već u scenariju nije bilo mjesta za branitelje i dragovoljce te pripadnike HOS-a koji su na Srđu pokazali tko gdje treba sjediti, Krešimir Dolenčić (koji se "istakao" već na dočeku Dalićeve repke na Trgu Bana Jelačića nakon Svjetskog prvenstva u Moskvi) je mogao pozvati u prvi red naše "istoričare".

Čovjek je ionako umjetnički navudren i ideološki krajnje fleksibilan. Na pitanje znatiželjnih desničara zašto u njegovoj razvijenoj imaginaciji nisu našli mjesta oni koji su stvarali ovu državu, Dolenčić je samo promrsio: "Ako žele doći neka mi se samo jave" ili tako nekako. Evo, u kakvoj mi državi živimo. Tuđmanova sigurno

nije. Prava istina o stvarnosti u kojoj živimo “tresnuti” će nas u lice tek u jesen koja ubrzano stiže. Iskreno želim da me pozitivno iznenade i Premijer i Vlada. Globalne krize najprije se preliju preko malih naroda i nacija. Na žalost, čuvena Tuđmanova izjava: “Odlučimo sami o sudbini svoje Hrvatske...” više nam tada neće pomoći.

Srpski portal “Alo. rs.” nedavno je Hrvatsku nazvao “NDH broj 2”. Ujedno je poručio Srbima da će ih “tamo prebiti” te da će se “kupati na grobovima srpskih mučenika”. Ti srpski portali i neke njihove emisije baš me znaju nasmijati. Eto, bar malo optimizma. Nije sve tako crno.

Na Braču je toliko vruće da su Bračani nedavno ipak uključili prvi klima uređaj!!! Brzina svjetlosti možda ipak nije konstantna, ali je zato sporost javnog prijevoza u Hrvatskoj konstanta. Zato većina Hrvata sjeda u svoj Mercedes, BMW, Toyota... (isključivo zbog sporosti javnog prijevoza) i baulja gradom. Neki skoknu i na more. Dobro prolaze i taksisti. Voze oprezno, a stranke oprezno plaćaju. Nedavno mi jedan taksist za vrijeme vožnje pričao: “Ulazi mi jedna fina gospođa u taksi i upozorava: “Pazite, ja sam majka sedmero djece!”, “Što? Ja da pazim?!”, odgovori on.

Boli Peđu ona stvar što BiH s Hrvatskom ima granicu dugačku oko 1000 kilometara

Stara židovska poslovice glasi: “Sve se može objasniti, ali ne svakome”. Kako objasniti Peđi Kojoviću, jednom perifernom liku iz “Naše stranke” značenje stare međimurske poslovice koja glasi: “Lagati treba ni...” Naime, drug Peđa je nedavno primljen u Uredu visokog predstavnika u BiH. Visoki predstavnik jako je izgubio na visini nakon protuhrvatskih demonstracija u Sarajevu.

Malo se uplašio drug “visoki” od Peđine informacije da “hrvatstvo” u stvari znači “ustaštvo” i da je to problem za sarajevsku demokraciju. Peđa ne laže – malo. U multietničkom Sarajevu ima više Kineza nego Hrvata. U 11 državnih “preduzeća” zaposlen je čak jedan Hrvat. No vratimo se našem Peđi. Izlazeći od herr Christiana Schmidta, Peđa je počeo kmečati da Čovićeви ljudi izazivaju rat. Ugledao se Peđa u Putina i njegov “narodno-oslobodilački” rat protiv nacista u Kijevu. Boli Peđu ona stvar što BiH s Hrvatskom ima granicu dugačku oko 1000 kilometara. Kako piše Davor Ivanković u Večernjaku: “BIH se nalazi u zemljopisnom zagrljaju Hrvatske”.

Doista, 70 posto granice BiH je s RH, a ostalo je demokratska i releksirajuća granica na Drini. S druge strane te granice još se pjeva “Nož, žica Srebrenica...”, ali to Peđu ne uzbuđuje. Možda ga i uzbuđuje... Naravno, Izetbegović je u pravu da oni u Sarajevu nemaju ništa protiv Hrvata. Sigurno nemaju ništa protiv onog jednog jedinog koji još radi u državnoj firmi. Kad Hrvati ne bi držali jug Bosne, stvari bi već davno bile riješene.

Još od onog legendarnog 7. svibnja 1991. g. u Pologu kad su skoro goloruki zaustavili kolonu tenkova JNA koja je “pobedonosno” krenula na jug Hrvatske. Stoga dragi moji čitatelji, “vruća jesen” je pred vratima. Srbi žele u Jasenovac.

Srebrenicu ni ne spominju. U BiH je veliko “samoposluživanje”. Hrvati su na jelovniku. Brojčano najslabiji. Ali tu je jug te zaleđe koje je neiscrpni izvor energije i snage, a čega su svjesni kako marginalni Peđa tako i nasljedni “vladalac” Alija Izetbegović. Zapravo, samo se nadam da su svjesni...

U Hrvatskoj nema, kao u Nizozemskoj, kuća ispod razine mora. Ali nam je zato pravosuđe ispod svake razine. Marko Francišković već je osam mjeseci u Remetincu zbog čl. 99 KZH. Prevedeno na običan jezik – jer je podstrekavao ljude na terorizam!? Do sada, u ovih osam mjeseci, nije saslušan ni jedan jedini svjedok koji bi potvrdio da bi ga riječi, djelovanje ili radnje Marka podstrekavale na terorizam... Jednostavno takvi svjedoci ne postoje. Tu ne vrijedi ona stara zagorska: “Ak’ je do svjedoka, krava je naša...”. Ipak je ovo čisti politički proces! Halo, Europa, gdje ste?

Zvonimir Hodak/direktno.hr

**„RAZGOVARAJTE S VELIKIMA S POLAZIŠTA
PRINCIPA, NIKADA NA KOLJENIMA“,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

**HODAK: ‘POBIJEDI LI U UKRAJINI PUTIN SLIJEDI
NAM NOVA SRPSKA INVAZIJA’**

06/03/2023

Prosječni IQ je negdje oko 97. To je gotovo 60 manje od IQ-a koje su imali, recimo, Stephen Hawking i Einstein. Ovaj potonji nas je razveselio uzrečicom kako su samo dvije stvari bezgranične – svemir i glupost, uz napomenu da za svemir to još nije 100 posto siguran.

Jednom je, u trenutku iskrenosti, rekao naš psihijatar dr. **Herman Vukušić**: “Nema zdravih, ima samo nepregledanih”. Koliko ima hrvatskih povjesničara koji nisu pregledani samo Bog zna. Koliki je prosječni IQ naših hrvatskih povjesničara i onih koji pišu srednjoškolske udžbenike povijesti ocijenite sami, odnosno koliko ih je “nepregledanih”. Već su “pre(o)gledani” **Klasić, Goldstein, Jakovina, Markovina**, a svoj pregled čekaju razni jugo-autori srednjoškolskih povijesnih udžbenika.

Najnovija prijava za taj pregled mogla bi biti i za **Akmadžu i Hasanbegovića**. Naime, u Zagrebu je, u okviru Hrvatskog instituta za povijest, održan kolokvij pod nazivom: “Bosanska golgota četnika 1945.”. Gosti su bili srbijanski “istoričari” **Bojan Dimitrijević i Nemanja Dević**. Zanima me samo IQ organizatora ovog skupa bez obzira na opće poznate povijesne činjenice. Naime, već nakon kapitulacije Italije u rujnu 1943. četnici **Draže Mihailovića** počeli su najprije tajno, a potom i javno približavanje Titu i komunistima. Zagreb su tako “oslobodile” miješane partizansko-četničke jedinice, naravno u partizanskim uniformama.

Gura li nas se u obnovljeno jugo-bratstvo i jedinstvo?

Tako je partizanski general **Dapčević** jednom prilikom priznao da su u svibnju 1945. partizani strijeljali kraj Maribora oko 30 tisuća ustaša i domobrana, a četnici su, uz asistenciju Engleza, pušteni kući. Klasić zna “znanje”. Aktualni jugo-istoričar **Hrvoje Klasić** je “šokovan” pa kaže: “Šokantno je da su za istim stolom sjedili oni koji veličaju ustaške zločine nad Srbima i četničke zločine nad Hrvatima i revitaliziraju ih”. A onog koji veliča partizanske zločine nad Hrvatima nisu pozvali za stol. Odmah svi na pregled! Uglavnom po Klasiću su četnici i ustaše “dobro surađivali” u Drugom svjetskom ratu. Valjda je po Klasiću ta suradnja išla

toliko daleko da su udovice četnika od NDH dobivale mirovine, hranu, lijekove, oružje... Naš "istoričar" valjda "misli" da su onda s tim oružjem četnici napadali njegove partizane. Vjerojatno i onda kad su se pred kraj rata masovno presvlačili u partizanske uniforme nakon obaveznog brijanja... Ma kakav Drugi svjetski rat! Po Klasiću i jugo-povjesničarima to je bio samo bratoubilački rat partizana, ustaša i četnika. Međutim, za to klanje su nakon 8. svibnja 1945. platili isključivo ustaše dok četnici i partizani preko svojih nasljednika i danas primaju "penzije" od RH... Mirovine, naime, primaju samo oni koji su se borili i izborili za Tuđmanovu Hrvatsku. A epizoda s Hrvatskim institutom za povijest, Miroslavom Akmađom, Hasanbegovićem, Klasićem te četničkim istoričarima Dimitrijevićem i Devićem samo pokazuje u kojoj smo još mjeri zatrovani vulgarnom ideološkom jugo-propagandom i koliko smo još daleko od izlječenja. Ako uopće jesmo? Možda je to baš put kojim nas se stalno pomalo i tobože neprimjetno gura u neko obnovljeno jugo bratstvo i jedinstvo.

U Koprivnici je trideset metara od policijske postaje eksplodirala eksplozivna naprava.

Policija nije reagirala jer nije bilo dojave građana.

Muškarci opet kleče i mole, narušavaju javni red i mir jugofila, ateista i "progresivnih" liberala. Preglasno mole. **Fred Matić**, inače zvan Punjena ptica, je ponovno u ekstazi. Bio je čvrstog uvjerenja kako je aktivizam u državi za koju se on borio dozvoljen samo za ljevičare i liberale (npr.: za pripadnike Možemo! Kao **Benčiću**, **Uršu Raukar** i sl.). Nigdje nisam pročitao ni vidio da "molitelji" urlaju, potežu druge za rukav, ometaju promet, deru se da je pobačaj "civilizacijski domet", leže po pločnicima, lobiraju kod "svojih" istomišljenika u Saboru da galame po medijima i zagovaraju ih... Ljudi samo kleče i mole. Uglavnom, djeluju dijametralno suprotno od Freda Matića. Po reakcijama na fejsu Fred mnogima ide na "onu stvar". Koja je to stvar ostaje na Fredu da sam utvrdi. Jednog će dana možda i naš Fred otkriti "sveti gral"...

Kao što je nekadašnji predsjednik RH **Stipe Mesić** dodijelio američkom veleposlaniku **Williamu Montgomeryju** velered kneza Trpimira zbog njegovih zasluga za uvođenje vele-reda, možda ga jednom, ako **Kolinda** opet postane predsjednica, dobije i Fred Matić.

Drago mi je da se nakon Splita i Zagreb poklonio našem "velikanu" **Miljenku Smoji**. Smoje to i zaslužuje. **Karmela Devčić** u Večernjaku nas podučava: "Otkud splitski dišpet?" Nastavlja: "Tražila se karta više". Zagrepčani kuže što je prava kvaliteta. Kad je **Dragan Despot**, pred otprilike godinu dana, postavio na scenu Krležin roman "Na rubu pameti" iz 1938., dvorana na Trgu bana Jelačića bila je poluprazna. Danas, sto metara sjevernije, traži se karta više za "Velo misto". Očito, svoj istančan ukus žitelji glavnog grada pokazuju tek kad se pojave **Lepa Brena** i Smoje. Nekako je simbolično da će oboje nastupiti u hrvatskoj "komediji".

Smoje je bio pravi jugoslavenski drucker

No vratimo se mi našem Miljenku. Tip je bio stvarno osebujan lik. Danas ga se štoviše podiže na razinu idola. Kao, bio je "naš čovik" koji se rugao vlastodršcima. Ha, ha, ha! Smoje je bio stopostotni režimski novinar i cinker. Ne "žviždač" nego

druker. Već sam više puta pisao o tome kako postoji sudska presuda iz koje je vidljivo da je “naš čovik” prijavio miliciji taksistu koji je povjerovao kako je Smoje “naš čovik”. Smoje je bio definitivno jedan od kulturnjačkih stupova tadašnjeg komunističkog režima. U protivnom mu nikada ne bi bilo ni dozvoljeno da napiše i snimi humorističke serije “Naše malo misto” i “Velo misto”. Bio je uvjereni splitski Jugoslaven. Njegov tobožnji “anarhizam” bio je samo jeftina farsa, krinka kako bi humanizirao komunističku jugo-vladavinu. Vlaji su po njemu bili “horde koje su se s druge strane brda spustile u fini, crveni i jugoslavenski Split”. Kad je 26. listopada 1985. došlo do “gužve” na utakmici Hajduk – Crvena Zvezda, uzbukale strasti Splitsana “smirivao” je naš Miljenko izjavivši: “Kleronacionalisti, još bolje fašisti, spremaju se na akcije, ali nisu to Splitsani, ti Torcidaši su opaki, opasni, zadojeni mržnjom, a još i tuku pitomce”(?). Uz ostale kvalitete, bio je i najžešći protivnik skidanju crvene zvijezde s hajdukovog dresa. Godine 1986. ili 85. bio sam na utakmici Hajduk-Dinamo u Splitu. Dan ranije Smoje je otprilike napisao kako je *eš pobjedu protiv ovakvog Dinama, aludirajući na tada “slabu” Ćirinu momčad. Završilo je 4:0 za Dinamo, a junak pobjede bio je, Ćirno otkriće, gluhonijemi **Jozo Bogdanović** koji je dao dva gola. Smoju sam vidio na tribini. Izgledao je kao da su mu upravo javili kako je njegov ljubimac **Tito** umro. Što se to događa s našim dragim i lijepim Zagrebom? S jedne strane se slavi Smoje, s druge dolazi i glazbeno nas zatupljuje Lepa Brena, s treće beogradski povjesničari dolaze cmizdriti nad “zlom sudbinom” četnika u Drugom svjetskom ratu, pa cajke pune Arenu... Očekuje se možda uskoro i neki moderni balet o **Arkanu**, povratak Tita na sve zagrebačke trgove, ulice koje nose imena **Milke Planinc**, **Anke Berus**, možda sutra i **Vučića**, **Izetbegovića** mlađeg, **Plavšićke**, **Martića** itd. Sve to u ime novog bratstva i jedinstva koje su Tuđman i njegovi nacionalisti nasilno prekinuli osnovavši i izborivši samostalnu Hrvatsku. Naravno, prije toga “Možemo!” mora riješiti još samo pitanje smeća u gradu... Mislim na ono nacionalističko!

*Sjećam se **Biljane Plavšić** osuđene za ratne zločine u Haagu. S nevinim izrazom lica izjavila je na Haaškom sudu da su na Palama Srbi imali isključivo snježne topove pa su grudama snijega gađali Sarajevo.... E, moj narode...*

Pronađen je pravi ključ za izbor dobitnika književnih nagrada: **Jurica Pavičić** ili **Miljenko Jergović**. Tko kaže da “leve treba iti ne” kako lijepo kažu Međimurci? Njih dvoje su istinska djeca **Jagne Pogačnik**. Čeka se samo da na red dođe **Ante Tomić** sa svojim raskošnim antitalentom. Treba samo pogledati sastav žirija. Lijevi narcisoidni paunovi. Hrvatski ljevičari mogu sve, baš k'o i srpski. I **Milorad Dodik** čeka neku relevantnu povijesnu nagradu. Naime, naš Mile, kojeg cijeni i naš predsjednik **Milanović**, proglasio je bosanskog kralja Tvrtka Srbinom. Stvarno za nagradu! To je čak zasmetalo i osvjedočenog borca za bratstvo i jedinstvo **Roberta Barjušija**. Znam da ne vjerujete, ali je tako. Toliko jugo-neandertalaca baulja Lijepom našom da to polako prelazi u političku komediju. Javljaju kako je vozačica BMW-a stradala kod Karlobaga dok se šminkala upravljajući autom. Policija je ustanovila da je krivac isključivo ljudski faktor, točnije Max faktor.

Završio je upis “državnih obveznica”. Penzići su napokon živnuli. Sad mogu zaraditi od države tri posto na iznos mirovine ako za cijelu tu mjesečnu crkavicu od 200-300 eurića kupe obveznice. Taj mjesec ne trebaju jesti. Račune će platiti za dvije godine kad dobiju od države prinos od tri posto. Ma gdje ćeš bolje prigode za sirotinju da se napokon obogati. Jedna lijepa vijest za sve njih: pojeftinio je BMW X7 za nekih 2000 eura pa im je otvoren put za kupnju državnih obveznica. *Provokatori ne spavaju. Jedan objavljuje: “Ako kupiš državne obveznice za 500 eura, za dvije godine zaradit ćeš 30 eura. Ako kupiš pive u limenci za 500 eura pa kad sve popiješ i odneseš u otkupni centar limenke, dobit ćeš 35 eura. Dokaz više da su neki nemoralni, a neki imaju dvostruki moral.”*

Lako je biti nevin kad te nitko neće...

Dokaz da je hrvatsko pravosuđe s posebnim potrebama

Slavica Lukić postavlja zanimljivo pitanje: “Hrvati se radije obraćaju EU tužitelju nego DORH-u. Zašto?” Ako je hrvatsko pravosuđe ono s posebnim potrebama onda je DORH prvi problem koji vapi za solidnom terapijom. Savjet: čuvajte se nepisanih zakona jer s pisanima je lakše. Sjećate se raketiranja Banskih dvora prije trideset godina? Nedavno je DORH završio izvide i sad je potvrđena optužnica. Napad se dogodio 7. listopada 1991. Zna se za događaj, znaju se akteri **Ljubomir Bajić, Slobodan Jeremić, Đuro Miličević, Čedo Kovačević** itd. Sve je jasno, ali procedura traje li ga, traje već tri desetljeća. Zna se odavno da je pravo jedina znanost gdje je procedura podjednako važna kao i sadržaj, ali ipak trideset godina?! Prije će Ljubo, Slobodan, Đuro, Čedo i ekipa otići ne samo u penziju nego u “srpsko nebo” nego li će naše državno odvjetništvo, koje radi k'o mrav, istjerati pravdu na sudu. Mislim da nas samo EU-tužiteljstvo može izvući iz ovog pravosudnog gliba.

Dok smo mi imali svoje principe, oni su imali Gavrila i Sinišu...

Luka Lisjak Gabrijelčić, slovenski povjesničar, potvrđuje ono što ja “tupim” već godinu dana. Ako Putin pobijedi i ostvari svoje interese, najveće žrtve bit će zemlje poput Hrvatske i Slovenije. Vučić već šalje delegate na Hrvatski povijesni institut. On je svoje četnike već rehabilitirao dok mi svoje ustaše i dalje lovimo u svakom kutu. Putin, apstraktno gledano, uređenje granica između Srbije i Hrvatske prepušta Srbiji, a to znači “pomoz' bog junaci”. Srbija se naoružava punom parom, a mi? Uz toliki broj orjunaša, jugofila, partizana i domaćih izdajnika ne piše nam se dobro. Nema više novog Tuđmana. Po Gabrijelčiću, Putinov rat protiv Ukrajine pomno je isplanirani pokušaj obnove imperije.

On kaže: “Ako želimo zaustaviti rat, moramo zaustaviti agresora, a ne prestati pomagati žrtvi...” I Milanović i **Kučan** i **Turk** imaju pomalo utopistički stav. Zaustaviti rat u Ukrajini prestankom slanja oružja Ukrajincima. To je glupost. Rusi su krenuli na sve ili ništa. Prestane li se oružano pomagati Ukrajini, Putin će biti pobjednik, a onda se pripremimo za novu invaziju Srba u Glinu, Vukovar, Knin, Pakrac.... Ovo je možda pretjerana i neugodna analiza, ali po mom mišljenju istinita.

Navodno je predsjednik Milanović negdje izjavio da je Hrvatska sa 74. mjesta u korumpiranosti “pala” na 55. mjesto, ali smo to skupo platili.

Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-pobijedi-li-u-ukrajini-putin-slijedi-nam-nova-srpska-invazija/>

FILIP LUKAS, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

SLOBODAN PROSPEROV NOVAK

vrhunski intelektualac, briljantni profesor i istinski domoljub u
velikom intervjuu za Hrvatski tjednik (1)

KUCNUO JE ČAS

**da se Hrvatska suprostavi nasilju kvislinga i nedotupnih
pojedinaца**

kao što su Goldstein, Klasić, Jakovina...

kojima je lov na hrvatske pozdrave i velikane najmiliji posao

*Pogani ljudi brišu nazive ulica po **Bonifačiću**, **Makancu** ili **Lukasu**. U zemlji koja ima problem da ulicu dade pokojnom **Zvonku Bušiću** i u kojoj postaje zabranjeno spomenuti čistu žrtvu haaškog uznika **Slobodana Praljka**, kucnuo je čas kad se više ne će moći tolerirati nasilje prosječnih i nedotupnih pojedinaca. Umjesto hrvatskih imena, oni nude Tita, Kardelja, Milku Planinc i Jakova Blaževića koji su s crvenom knjigom u rukama u smrt i u kazamate slali hrvatske rodoljube, književnike, političare, znanstvenike i studente*

Osjetio sam intelektualnu zgađenost nad tolikom neukošću hrvatskih političara koji marginaliziraju srpsko svojatanje dubrovačke i bokeljske hrvatske književnosti

Pod 3) Plenkovićevi dvorski savjetnici, tajni i javni Granić, Kusić i Lončar; krivotvore povijest. Mate Granić u TV resiji tvrdi da je on napisao glavni dokument o Oluji, a Tuđman samo isparvip par gramatičkih pogrešaka... Jedva čekam to vrijeme u kojemu će živjeti neki ljudi koji ne će vjerovati tom čovjeku koji laže u lice cijeloj naciji

U Hrvatskoj nisu kroatizirane temeljne društvene institucije koje imaju promijenjene nazive, ali ne i ćud. Da je tomu tako, ne bi nedavno jedna mlada sveučilišna nastavnica postala članicom suradnicom te ustanove nakon što je potpisala sramnu jezičnu deklaraciju o jugoslavenskom jeziku u Sarajevu. Na HRT-u svakoga radnog dana je kviz s pitanjima koja se mogu postaviti i na srbijanskoj televiziji

Razgovarao: **VANJA VINKOVIĆ**

Mi Hrvati u svojoj smo dugoj povijesti imali velikih intelektualaca, umjetnika, pisaca, znanstvenika, profesora koji su bili istinski hrvatski domoljubi i zaslužnici u promicanju hrvatske baštine u najvažnijim kulturnim i obrazovnim ustanovama u domovini i inozemstvu. Na žalost u današnjem oportunističkom, malodušnom i bezidejnom hrvatskom društvu postala je prava rijetkost razgovarati, i to s užitkom, sa sugovornikom koji svojim dugogodišnjim javnim djelovanjem odgovara opisu hrvatskoga uglednika iz uvodne rečenice i koji istodobno svim snagama uspješno mijenja nametnuti sumorni opis hrvatske nacije u ponosni stav prema vlastitoj povijesti, kao što to čitav svoj život čini sveučilišni profesor Slobodan Prosperov Novak. O prošlosti hrvatskoga naroda, njegovoj sadašnjosti, ali i budućnosti, Prosperov Novak nadahnuto govori u ovom velikom razgovoru čiji je neposredan povod objavljivanje njegove nove knjige „Rađanje nacije – 500 godina hrvatskoga nacionalizma: Marko Marulić i njegovo vrijeme“ u suautorstvu s profesoricom Viktorijom Franić Tomić u nakladi Projekta Velebit.

U Vašoj novoj knjizi zanimljive su usporedbe Marulićeva i našega vremena. Što nas to povezuje u običnom svakodnevnom životu, a što u onom složenijem, društvenom, gospodarskom, kulturnom i (geo)političkom?

Okrutna Europe smjestila je naš narod između Istoka i Zapada. Oduvijek smo se nalazili u samom grotnu svega onoga najplemenitijega što je stvarao Zapad, svih njegovih najvećih vrijednosti, ali i svih njegovih sumnji i nejasnoća. Zbog toga se i moglo dogoditi, a Marko Marulić govornik je takvoga stanja, da je misao na Europu hrvatskomu čovjeku u jednomu dahu, bila i nada i razočaranje, da mu je bila i vjera i sumnja. Od Hrvata koji su se ugradili u same temelje Europe stalno se tražilo da podastiru nekim zapadnim birokratima dokaze kako mi nismo krivovjerni, kako se nama može vjerovati. Ta je pozicija strašna jer je dokaz bio oduvijek najveća uvreda ne samo čovjeku nego je i Bogu on uvreda. Marulić Marko živio je taj osjećaj, živio je raskršće *krivovirnog* i *pravovirnog* pravca kako će parafrazirati Tin Ujević!

Da je hrvatske zemlje u šesnaestom stoljeću netko silom oružja i uspio ujediniti, susreo bi se s ovdje spominjanim paradoksom i brzo bi uvidio da se Hrvatima koji su živjeli pod utjecajem više kultura nacionalizam nije preklapao ni s čijim državnim granicama, ni s čijim krunama i prijestoljima, nego da ga je određivao sudbinski narodni identitet. Premda razvijana u granicama tuđih suvereniteta, premda ostvarivana između Mletačke Republike i dubrovačke autonomije, premda ispisivana na granicama i u granicama Turskoga Carstva, premda podvrgnuta ugarskoj kruni i habsburškim dvorovima, premda posvećivana vatikanskom teološkom kolektivizmu i premda posvećena kruni njemačkoga rimskog carstva, hrvatska je književnost upravo u renesansi oslobodila svoju najveću autonomnu energiju.

Bio je taj proces u renesansi olakšan jer su tadašnje države bile posljednja mjesta na kojima bi se iskazivale nacionalne kulture. Države su i onda, a tako je

često i danas, bile tek sredstva, a ne ciljevi narodnih razvoja. Mitovi posvećeni državnim idejama nisu u renesansi nikad bez ostatka inkarnirali niti jednu nacionalnu tradiciju jer da jesu, onda danas ne bi bilo ni talijanske, ni hrvatske, a ni njemačke kulture, a tadašnji rimsko-njemački imperator Karlo V. ne bi u isto doba mogao biti suveren američkim Indijancima i Bosancima.

Upravo je zbog spomenutih okolnosti renesansno doba ostalo najsjajnijim dobom hrvatske povijesti. Premda je humanizam opsesivno isključivao Boga iz povijesti, renesansa je kao njegova protuteža i dopuna svoju čvrstu točku pronašla u čovjeku i njegovoj individualnosti. Čovjek Marulićeve epohe tako je u vremenu krize ipak postao gospodar i Bogu i svijetu, a što je najvažnije, zagospodario je samim sobom.

Vaša kolegica Franić Tomić na koncu knjige *Rađanje nacije* koje ste suautor daje vrlo precizan pregled uvijek aktualnoga lupeškog velikosrpskog posezanja za hrvatskom duhovnom, jezičnom, kulturnom i umjetničkom svojinom s obzirom na to da su Srbijanci tijekom svoga višestoljetnog robovanja pod Turcima 'propustili' najvažnije civilizacijske dosege kršćanskog europskoga zapada?

Posve je logično što je u *Rađanju nacije* jedno i to posebno poglavlje posvećeno iredentističkim presizanjima nad našom baštinom. U ovom slučaju obuhvaćena su samo velikosrpska i to je Viktorija Franić Tomić vrlo studiozno obradila. I sam sam polemizirao na iste teme već desetljećima, kako u znanstvenim tekstovima tako i javnim glasilima. Prvi put artikuliranje iznio sam argumente na tu temu još davne 1988. na stranicama tjednika *Danas* kada sam tadašnjem predvodniku tih iredentističkim presizanja srpskom akademiku Miroslavu Pantiću, inače redaktoru tiskanoga izdanja *Memoranduma Srpske akademije nauka* vrlo oštro odgovorio na tadašnje tekstove koje je izgovarao na krilima Miloševićevih tadašnjih političkih nasilja. Između ostaloga, rekao sam tom akademiku da mi ne smućuje radost zavičaja i da, ako ima neki problem s Dubrovnikom, neka sjedne u tenk pa neka dođe, a mi ćemo ga čekati jer sveti Vlaho svoj grad drži na dlanu koji može stegnuti u pest i tada će se stvari promijeniti.

Inače, kod nas se ova tema pojavljuje povremeno, više zbog toga što nam bude nametnuta iz Srbije. Tako se i nedavno dogodilo kada su odjednom hrvatska diplomacija i ovdašnji političari shvatili da je u Beogradu donesen zakon o zaštiti *njihove* dubrovačke književne baštine. Tada su ti neuki ljudi iz hrvatske politike počeli govoriti kako je to trend koji traje od osamdesetih godina ne shvaćajući da se radi o jednoj sveučilišnoj i znanstvenoj školi koja sustavno radi već više od jednoga stoljeća, još od vremena učenoga Pavla Popovića, Matoševa vršnjaka koji je radio u Dubrovačkom državnom arhivu i koji je stvorio temelje srpske kroatistike koju oni naravno nisu tako zvali. Kruna tih poslova bila je nedavno, prije desetak godina objavljena knjiga akademkinje Zlate Bojović u kojoj se sintetski i vrlo ozbiljno prikazuje književnost starih Dubrovčana. Reagirao sam na tu knjigu vrlo oštro pa je posljedično došlo do saborskoga pitanja na tu temu upućenoga tadašnjem premijeru Zoranu Milanoviću. Taj čovjek, koji nije tek

odnedavno sklon neobičnim iracionalnim iskazima, nazvao je srpsku akademkinju *šibicarkom*, a čitav slučaj umanjio i prikazao marginalnim. Tada sam osjetio intelektualnu zgađenost nad tolikom neukošću hrvatskih političara, ali sad, kada je još više ta stvar radikalizirana, kada se nasrće na baštinu bokeljske književnosti, kada čitava Srbija govori o *srpskom svetu*, čini mi se da je primjereno odgovarati na ove imperijalističke tlapnje naših susjeda jer ulaze u kontekst svjetskih ratnih sukoba i nisu nimalo bezazleni.

Nama Hrvatima treba okupljanje

Možemo li kao dio te tragikomične ekspanzionističke srbijanske politike sagledati i prinos hrvatskih političkih 'naivaca' okupljenih pod južnoslavenskim političkim i kulturnim idejama od sredine 19. stoljeća do sudbonosne 1918. godine?

Političari se više nego što bi bili naivci naivcima prave. Nisu oni baš tako naivni nego ne žele svoju agendu opterećivati nečim što im navodno nije od izravne političke koristi. Ali ipak čovjek se pita što onda rade te silne službe po našim ministarstvima, te njihove analitike, kada ih mi moramo upozoriti da je u Srbiji tamošnja skupština donijela zakon kojim proglašava svojom književnu baštinu Dubrovnika i Dubrovčana u vrijeme Dubrovačka Republike, a da pri tom čak u tom zakonskom tekstu u preambuli spominju godinu 1863. kad su navodno Turci napustili beogradski garnizon i kad će uskoro Matija Ban, inače dubrovački renegat (posrbica, op. aut.), uskliknuti u tamošnjem parlamentu *Dubrovniku prošlost, Beogradu budućnost*. Naravno da sve to ima veze s potrebom, a ona postoji još i danas, da se napokon kroatiziraju hrvatski kulturni sadržaji što nije učinjeno.

Kad spominjete našu prošlost u devetnaestom stoljeću nije to vrijeme nad kojim bi sada trebalo naricati, bile su to okolnosti u kojima je hrvatski nacionalni korpus radio najbolje što je znao i mogao i nema tu ni zaslužnih ni manje zaslužnih, ima samo jedan težak općenarodni put u kojem su Hrvati tražili izlaz za svoju tada bezizlaznu situaciju na koju su ih pritiskali i Habsburzi, i Mađari, i sve samosvjesniji Talijani. Mnogo je teže stanje kad danas imate dijelove hrvatskoga naroda ili manjina koji žive na tlu Republike Hrvatske i koje rade u korist općehrvatske štete. To nije dopustivo i takvu praksu treba dokidati i jasno protiv nje djelovati.

Trebamo li zagovornike hrvatske suverenosti i državnosti te jugoslavenske integracije i utopije s našega povijesnog motrišta pojednostavljeno prepoznavati u posljedicama djelovanja na primjer crkvenjaka Haulika i Strossmayera ili pravaša Starčevića i Supila? Naravno, moguće su i brojne druge još složenije sučelice.

Hrvatska je umorna od povijesnih sučelica, ljudi koje ste spomenuli svi odreda su zaslužni, prezaslužni muževi i ja sam nekako sve manje sklon sučeljavanju njihovih zasluga. Mi u suvremenosti imamo problem s nerazumijevanjem hrvatske cjelovitosti. Zbog toga nam se i događaju situacije u kojima razni nedotupni i neobrazovani ljudi misle da će na ulici riješiti hrvatsku

povijest u preimenovanju ulica. Što oni znaju o Antunu Bonifačiću, Juliju Makancu ili Filipu Lukasu. Malo pa ništa. Njima ruku koja briše te ljude vode pogani ljudi, ljudi niskih pobuda koji se odzivaju na pridjevke Goldstein, Klasić, Jakovina i koji misle da će kada budu manipulirali ostrašćenu bakicu zvanu Rada Borić nešto promijeniti. A ne će, jer danas kad netko čita knjigu *Vječna Hrvatska* Antuna Bonifačića, a mi smo ju nedavno i otisnuli (ona je napisana 1954.) shvatit će da je to hrvatski pandan Miloszeva *Zarobljenoga uma*. U zemlji koja ima problem da ulicu dade pokojnom Zvonku Bušiću jer se boji da će netko reći da je taj mučenik bio terorist, u zemlji u kojoj postaje zabranjeno spomenuti čistu žrtvu haaškog uznika Slobodana Praljka, kucnuo je čas kad se više ne će moći tolerirati nasilje prosječnih i nedotupnih pojedinaca. Ne trebaju nama sučelice, nama su potrebna okupljanja.

U protuhrvatskoj jugoslavizaciji našega društva nakon 1918. godine sudjelovali su i brojni kulturnjaci, umjetnici, znanstvenici, naravno i političari, osobito oni iz orjunaškoga organizacijskog *legla*, a čije biološke ili ideološke nasljednike trpimo i u samostalnoj hrvatskoj državi nastaloj devedesetih u Domovinskom ratu protiv velikosrpske agresije?

Dopustite da vas prekinem u pola rečenice, ali ne zato što bih htio nešto reći o tim ljudima koji su bili vršnjaci Ante Pavelića i Josipa Broza Tita, Mile Budaka i Miroslava Krleže... Meni je osobno strašniji i pogubniji onaj naraštaj koji je govorio i govori i danas da je 1941. godina koja se vraća. Teror bioloških i ideoloških nasljednika tih ljudi Hrvati trpe u svim svojim državnim tvorbama u kojima su živjeli tijekom dvadesetoga stoljeća, ali ono što je najgore jest to da zlosilje tih ljudi mi trpimo i danas u samostalnoj hrvatskoj državi koja je nastala u devedesetim godinama dvadesetoga stoljeća nakon sloma europskih komunističkih režima i u ratu koji smo vodili protiv velikosrpske agresije. Uz to, u tim godinama prevrat koji je hrvatsko društvo doživjelo imao je kao svoju pozitivnu baštinu sva iskustva hrvatskoga proljeća – i pozitivna i negativna – bio je bremenit pogromom što ga je hrvatski narod doživio u poraću u vrijeme masovnih ubojstava kojima su Hrvati bili izloženi u totalitarnoj fazi Titove vladavine. I konačno, taj prevrat ostvaren je na vrlo bolnim, ali i korisnim iskustvima što ih je hrvatskom narodu donijelo četverogodišnje postojanje Nezavisne Države Hrvatske. Danas, u slobodnoj domovini, mi živimo i dalje opterećenja krivo protumačene prošlosti. Nas teroriziraju oni koji nisu nikad čuli Shakespeareovu maksimu prema kojoj zločin nema pamćenja, nama svakodnevni život i danas ugrožavaju kvislinzi kojima je lov na domoljubne pozdrave nekih davnih vremena najmiliji posao. Čitav obrazovni sustav našega društva bremenit je dijaboliziranjem jednoga razdoblja hrvatske povijesti, perioda koji se tumači gotovo isto kao i u vrijeme Titova komunizma kao *tzv. vrijeme*. Nema u hrvatskoj povijesti nikakvog *tzv. vremena* i nema *tzv. ljudi*. Tu su se ti razni *Jakovine*, *Markovine*, *Goldsteini* i drugi ponešto zaigrali.

Uz to, oni s lakoćom u vremenu Titove svestvlasti i nedemokratskoga režima u čas ugledaju krajolike sreće, razdoblja u kojima se valjda ostvarivao davni san o europskim integracijama s Kardeljevom crvenom knjigom u rukama, s Milkom

Planinc i Jakovom Blaževićem koji su u jugoslavenske kazamate poslali hrvatske rodoljube, književnike, političare, znanstvenike i studente 1972. godine. Iz takvih *očista* logično je da se tim ljudima, koji zagađuju našu stvarnost, razdoblje Domovinskoga rata čini kao idealan prostor koji će prebrisati, ismijati i dovesti u pitanje. U televizijskoj seriji *Diplomatska oluja* Mate Granić govori da je ključni dokument pred *Oluju* napisao on, a Tuđman popravio nekoliko pravopisnih pogrešaka. Tako Hrvatsku doživljavaju premijerovi dvorski savjetnici, tajni i javni Granić, Kusić i Lončar.

Eto tako su oni zamislili hrvatski duhovni i politički prostor, kao svijet u kojem je 1941. godina *koja se vraća*, u kojem se pišu znanstvene knjige o Miki Špiljku i Budimiru Lončaru, svijet u kojem je Mate Granić mjera hrvatskih borbi za oslobođenje i stvaranje moderne hrvatske države. Naravno o nama i našem naraštaju istinu će izreći tek oni naši potomci koji nas se budu samo sjećali i koji nas ne će osobno poznavati. Jedva čekam to vrijeme u kojemu će živjeti neki ljudi koji ne će vjerovati da je spomenuti Granić određivao mjeru modernoj Hrvatskoj. I njegov brat koji je potpisao sramni sporazum u ime Ivice Račana o odnosu s nelegitimnim ustanovama Srpske pravoslavne crkve. Ne ću namjerno reći tzv. srpske pravoslavne crkve jer mi tako ne trebamo govoriti. Eto, danas Srbi uvijek kad izgovore Kosovo dodaju mu i Metohiju i tako oni zovu jednu pokrajinu kojoj su ime dali njezini stanovnici i ono je jedino legitimno. Isto je i s terminima hrvatske duhovnosti. Njih nam ne mogu određivati ljudi koji nisu još shvatili da je Hrvatska napokon pronašla svoj put i da im je uzaludan trud da još sitnim smicalicama i banalnim dosjetkama mijenjaju smjer. Naravno njima pomažu spomenuti kvislinzi. Oni zdušno rade sve da razdoblje devedesetih godina ne bude u našim knjižnicama digitalizirano, oni se odmah smrknu kad im kažete da je što prije potrebno izraditi *Enciklopedija Domovinskoga rata*. Oni, kad im to kažete, počnu govoriti o Zambiji i gladnoj djeci u Kongu. Istina, i to je hrvatska stvarnost, ali u jednoj tužnoj i nepotrebnoj, posve neeuropskoj perspektivi.

Hrvatskoj treba suverenistička misao

Iritantne su sličnosti historiografskih, umjetničkih, političkih, socioloških, mahom podcjenjivačkih i karikaturalnih opisa Hrvatskog Kraljevstva, hrvatske povijesti, znanosti, kulture, običnoga naroda i naših kraljeva, ratnika, umjetnika ili športaša iz obiju Jugoslavija s aktualnima u RH prvenstveno kroz filmove i serijale, naročito nakon 2000. godine i postupka *detuđmanizacije*, odnosno dekroatizacije hrvatskoga društva u globalističkom smjeru?

Vaše pitanje već sadrži moj odgovor. Zato ću samo uputiti našega čitatelja da kritički sagleda sustav pitanja koja se pojavljuju u kvizu koji ide na Prvom programu HRT-a i to u jednom od najboljih termina, radnim danom između 18.00 i 19.00 sati. Na moj izravni upit, jedan od autora toga kviza rekao mi je da je moja primjedba o tomu da su pitanja mogla biti postavljena u istom terminu i istom kvizu na srbijanskoj državnoj televiziji, da je to možda zato što je značajan set pitanja kupljen u toj zemlji. Ipak, trebalo bi da neki od brojnih državnih zavoda izvrši raščlambu tih pitanja pa bi vidio kako su ondje važnije rijeke iz

crnomorskoga sliva nego iz jadranskoga, kako su ondje nogometni klubovi meni slabo poznati *Čukarički* iz Beograda, kako malo fali pa da se ispituju ulice po Beogradu kad se već pitaju srbijanski književnici. Možda je to zato što su im oni hrvatski slabo poznati, ali to ipak ne bi smio biti povod za ovu sitnu, no vrlo značajnu americiju (štetno radioaktivno zračenje, op. aut.).

Hrvatska očekuje jednu značajnu kroatizaciju. Jer u Hrvatskoj niti su kroatizirane temeljne društvene institucije koje imaju promijenjene nazive, ali ne i čud. Da je tomu tako, ne bi nedavno jedna mlada sveučilišna nastavnica postala članicom suradnicom te ustanove nakon što je potpisala sramnu jezičnu deklaraciju o jugoslavenskom jeziku u Sarajevu. Sličnih slučajeva ima i u drugim našim ustanovama kojima je cilj kroatizacija društva. Kad govorim o kroatizaciji, onda svakako mislim i da ne bude u Hrvatskoj više moguće da se novinari i političari sablažnjuju kad se spomene hrvatska matematika. Oni kažu da takvo što ne postoji jer naravno ne znaju za one desetke kajkavskih, čakavskih i štokavskih udžbenika koji su baš takve naslove imale u ne tako dalekoj prošlosti. Pa, uostalom da *zadovoljim* onu drugu stranu, u devetnaestom stoljeću čak su i hrvatske ptice bile srpskohrvatske!

Nastavak u sljedećem broju

HODAK: VRAĆAJU NAM TITA I MILKU PLANINC NA TRGOVE I ULICE

20/03/2023

Od 1990. g. pa do danas po stotinu su puta nabrojani svi stravični zločini koje su komunjare činile od mitske 1945.g. do stvaranja Hrvatske države. Da smo sve to uklesali i u kamen, opet bi bilo džabe, rekli bi u Bosni.

Sve te silne jame u sjeverozapadnoj Hrvatskoj i Sloveniji, pune kostura, djevojačkih pletenica, k'o u Hudoj jami, stotine tisuća ubijenih bez suda i presuda... Za sve to nije u hrvatskoj državi nitko nikada odgovarao pa sve to slično pljuvanje u jaki vjetar koji puše prema nama.

Kad zapitaš jugofile za ime samo jedne bitke u kojoj su pobijedili, ne mogu se sjetiti ni jedne

“Mi smo se borili za slobodu, protiv kvislinga, za narod”, kažu jugofili. Kad ih zapitaš za ime samo jedne bitke u kojoj su pobijedili, ne mogu se sjetiti ni jedne. Sjećaju se samo sedam neprijateljskih ofanziva i “bitke za ranjenike”. Naravno, jer je to uglavnom bila samo bežanija pred “brojnijim i bolje naoružanim okupatorom”.

Naši vrli “istoričari” uglavnom znaju za bitku na Lijeve polju između četnika i ustaša 1945.g, ali je ne vole spominjati. Pogodite zašto? Mutno se sjećaju i bitke za Odžak gdje su 50 puta nadmoćniji komunisti tek 25. svibnja 1945. g. uspjeli slomiti branitelje. Drugi Svjetski rat završio je 8. svibnja 1945.g. Službeno, a stvarno 26. svibnja u Odžaku. Svi branitelji Odžaka su ili izginuli u bitci ili su bili poubijani od partizana. Spomenite to **Klasiću, Goldsteinu, Jakovini, Markovini** i odgovor će uvijek biti isti. Partizani su se borili za slobodu, njima je savjest mirna. Skoro da su ponosni što je bravar visoko na svim relevantnijim listama ratnih zločinaca XX stoljeća. Oni zaista mogu i trebaju imati mirnu “savjest” i dugo živjeti... Oni najzločestiji protivnici komunizma tvrde kako su nam četrdeset i pet godina “pili krv” i tako vampirski produžavali svoj životni vijek. No, meni se čini da im ni to ne bi bilo dovoljno ako nemaju mirnu savjest.

Ovih dana Premijer je objasnio i opet jednom podučio hrvatsku javnost o tome koliko Vlada brine o svojim slabije stojećim građanima. Savjetovao ih je indirektno i kakvo meso trebaju jesti u narednim mjesecima dok traju trenutačne mjere zamrzavanja cijena. Dakle, od sada su svinjska lopatica i koljenica *out*, a slanina je *in*. **Šprajc** je taj kulinarski pothvat našeg “Masterchefa” na RTL-u izuzetno duhovito obradio u emisiji “Stanje nacije”.

Kad smo već kod hrane i namirnica, ne sjećam se točno kada, ali svojedobno je Večernjak donio senzacionalnu informaciju da je meso junadi puno antibiotika. Pred ambulantom su se odmah formirali redovi pacijenata zainteresiranih za primjenu novog lijeka. Zabilježen je razgovor liječnika i pacijenta.

Doktor: “Uzmite jedan juneći šnicl na dan!” Pacijent: “Kaj, prije ili poslije jela?”

Makrobiotičari sve što je prirodno prodaju po neprirodnim cijenama.

O knjizi koju su ‘zasolili’ naši titoisti

Sve nas iz dana u dan uveseljava **Predrag Fred Matić**, zvan Punjena ptica. Da se njega pita, naša ptičurina bi odmah izbacio iz Europske unije Mađarsku i Poljsku. To je valjda vrsta “totalitarnog pluralizma” koji ispunjava Freda još od vukovarske mobilizacije. Za Freda su, dok je bio dijete, navodno govorili da je bistar, ali se ne zna kad se zamutio. No, Fred je ipak oprezan pa misli tuđom glavom. Još se ne zna čijom.

Međutim, čijom glavom misli i piše **Marie-Janine Calić** zna se. Ona je izdala knjigu “Tito vječni partizan”. Marie-Janine je profesorica povijesti u Muenchenu. Knjiga je prevedena na hrvatski jezik, a zasolili (recenzirali) su je naši “titoisti” Hrvoje Klasić i Tvrтко Jakovina.

O tome kakva je knjiga i kakvih su svjetonazorskih stavova autorica i recenzenti sve je jasno. Srećom je izdana samo knjiga, a ne domovina. Za nju je ionako prekasno. Glorifikacija međunarodno priznatog ratnog zločinca postaje “zanimacija”. Znete kako to ide... Do sada je na “zapadu” izronilo najmanje desetak “relevantnih” lista, tablica, anketa ratnih zločinaca. “Vječni partizan” uglavnom slabo kotira. Nije među prvih pet, već tek negdje na osmom, desetim ili dvanaestom mjestu. Ali je uredno na svakoj listi. Ja, kao osviješteni pripadnik naroda kojim je satrapski vladao skoro pedeset godina, uvrijeđeno smatram da je, obzirom koliko je ljudi pobio tijekom svoje vladavine, zaslužio daleko bolji plasman. Ali “truli zapad” ništ’ ne kuži, on ima svoje favorite: **Staljina**, **Mao ce Tunga**, **Pol-Pota**... Koliko se god trudili Marie-Janine i **Josip Juranović** u Njemačkoj, **Tito** ostaje tek negdje u sredini tablice k’o mali svirepi balkanski diktator.

*Za Čaličku, Jakovinu i Klasića vrijedi stara lička: “Jeb**no je kad moraš okrenuti glavu od sebe sama”.*

Ako je Marko odležao u zatvoru zbog izgovorene riječi skoro kao i Šljivančanin onda se moramo lagano zamisliti

Državu smo čekali stotinama godina. Još nije odrasla. Adolescencija traje. Ako je **Marko** odležao u zatvoru zbog izgovorene riječi skoro kao i **Šljivančanin** onda se moramo lagano zamisliti. **Karamarko** je navodno jednom iznio podatak kako u cijelom svijetu živi oko 17 tisuća vojnika koji su sudjelovali u Drugom svjetskom ratu, a od toga njih više od 50 tisuća živi u Hrvatskoj!(?). Primaju mirovine ili kako oni vole reći penzije. Za razliku od onih iz Domovinskog rata, oni nisu skloni suicidu. Žive dugo i sretno. Predsjednik im je rođen 1958. g, pa je onda i normalno da ih kod nas još uvijek živi 50 tisuća... Rat je rat.

Sve se mijenja. Godine 1951. Svjetska zdravstvena organizacija tvrdila je da je homoseksualnost bolest. Danas papa **Franjo** upozorava: “Homoseksualnost nije zločin. Bog voli svu svoju djecu”. I pedofili su Božja djeca. Tko njih voli? Dobri naš Franjo! Samo usput, i u Starom i u Novom zavjetu Bog osuđuje homoseksualnost. I kod Đačića vrijedi pravilo da Bog voli svu svoju djecu... Mislim na Đačića Ivicu, srpskog ministra.

Manirom Jadranke Kosor podržavat ćemo ulazak Srbije u EU pa makar i u opancima

Stvarno se vremena mijenjaju. Cajke, homići, iz Srbije nas prekomjerno granatiraju "turbofolkom"... Komšije nas gledaju pozorno i budno. Nikada ne spavaju. Hrvatska europarlamentarka **Željana Zovko** najavila je na Twitteru da će se u Europarlamentu 21. ožujka održati konferencija o **Alojziju Stepincu**. Hitno se javio srpski ministar "spoljnih" poslova **Ivica Dačić** tvrdeći da je Stepinac "problematičan" kao potencijalni svetac bilo koje crkve, da je bio fanatični ekstremist itd. itd. Znači, ne "granatiraju" nas samo turbofolkom nego i lažima. A mi ćemo manirom **Jadranke Kosor** podržavati njihov ulazak u EU pa makar i u opancima.

Sjećam se kako je svojedobno zastupnik **Dino Debeljuh** u Saboru neoprezno otvorio kovertu s bijelim prahom, ali ga je zaštitio imunitet. Bog čuva Hrvatsku, a zastupnike imunitet.

Umrla je "velika" književnica **Dubravka Ugrešić**. Kao i obično Dragan Markovina u "Telegramu" zna istinu: "Dubravka Ugrešić iz Hrvatske je otišla pod prisilom, uz neljudski odnos kolega. Ta vrsta boli zauvijek ju je obilježila". Hrvatsku je napustila 1993. g. kad je nadu zamijenila slutnja. Slutnja da će Hrvatska, usprkos jugo-karcinomu, postati nezavisna država. S lijevih visina poslala je poruku "domorocima": "Stojim u svojim cipelama i ništa me ne žulja". Ipak ju je žuljalo. Tih godina se događalo previše stvari na koje "Vještice iz Rija" nisu mogle utjecati. Ipak, usprkos Dubravki i vješticama, rat smo dobili mi, a ne one. Jedno je sigurno, za sve laži i kritike na račun hrvatske države savjest je nije nikada zapekla. Njenu domovinu napali su njezini ljubimci. Isti oni koje obožava i **Vedrana Rudan**. Ova posljednja nas je ovih dana svojom iskrenošću jako razveselila. Izjavila je: "Već mjesecima svoj gastritis liječim srpskom spermom!".

Dubravka Ugrešić se uporno i bezuspješno trudila u stogu srpskih zločina pronaći hrvatsku iglu

No, vratimo se Ugrešićki. Puno prije nje otišli su i daleko veći od nje kao **Krleža**, **Tin Ujević**, **Slobodan Novak**... Najveći od njih Tin nije stvarno zauvijek otišao jer je ostao u srcima svih iskrenih Hrvata i ljubitelja poezije, iako je zahvaljujući "njezinima" živio do smrti k'o beskućnik. Naime, 1945.g. na prijedlog "njenog" **Marina Franičevića**, dobio je desetgodišnju zabranu javnog djelovanja i objavljivanja. Nije zbrisao u Pariz ili Beograd k'o Ugrešićka i Rudanica nego je ostao u Hrvatskoj i proživio ostatak svog umjetnički plodonosnog života u bijedi. Naša Dubravka jednostavno nije htjela živjeti u novoj državi koja je bez Beograda njoj bila tako dosadna. Hrvatski novinar **Boris Janković-Argus** jednom je napisao: "Dosada je predvorje za samoubojice". Ovo sadašnje ljevičarsko glorificiranje književne "veličine" Ugrešićke od strane raznih Markovina, **Karmela Devčić** ostalih lijevo cijepljenih portala ne može promijeniti percepciju javnosti o liku i djelu Dubravke Ugrešić. Oni koji ju vole, tugovat će, a ostali, koji znaju kakva je bila, ubrzo će ju zaboraviti. Stoga, osim sjećanja na knjigu "**Štefica Cvek** u raljama života" ne ostaje puno... Kako bi rekao Argus: "Dosada, dosada..."

Dubravka Ugrešić me pomalo podsjeća na **Carlu del Ponte**. Uporno se i bezuspješno trudila u stogu srpskih zločina pronaći hrvatsku iglu.

Kad smo već kod legendarnog Argusa, u ovoj državi sve polako prelazi u dosadu. Što više oni galame, to gromoglasnije mi šutimo. Oni divljaju, a mi k'o ovce blejimo. Oni se šire, vraćaju u mjesta koja su napustili, a mi se iseljavamo. Oni nam se kese, a mi se ubijamo.

Vraćaju nam Tita i Milku Planinc na trgove i ulice

Njihovi mladi, nasljednici, ne odriču se privilegija u kojima su odrasli s crvenom knjižicom u lisnici. Kao da su to neke legende oni znaju da su njihovi od 8. maja 1945.g. upadali ljudima u kuće, otimali novac, imovinu, slike, namještaj... postajali preko noći i bez obrazovanja direktori potpisujući se prstom. Sve im se to čini tek nekim pretjeranim legendama, pa danas kad umre Dubravka, optužuju nas da smo je otjerali iz zemlje, u smrt. Vraćaju nam Tita i **Milku Planinc** na trgove i ulice. **Slobodan Posperov Novak** je uvjeren: "da smo mi Hrvati pobjednici i da imamo pravo graditi svoju zemlju". E, da je Boris Janković-Argus malo dulje poživio, bio bi ponosan na svoju misao da dosada vodi u suicid.

Nedavno je nevladina udruga GONG dobila nagradu Hrvatskog sabora za promicanje demokracije i ljudskih prava. Možda je GONG ukazao na drastičan primjer poput ovoga. Nedavno je šaptač u HNK-u povicio glas i zbog toga dobio otkaz!

Napokon dobra vijest iz Haaga. Haaški sud je odredio hitno pritvaranje **Vladimira Vladimirovića Putina** zbog ratnih zločina u Ukrajini. Taj potez odmah su pozdravili Ameri iako oni Haaški sud ne priznaju. Čim rješenje o pritvoru postane pravomoćno odmah će biti hitno dostavljeno Jadranki Kosor na realizaciju. Ako do uhićenja ne dođe odmah, treba angažirati Šeksa da stvar pogura. On najbolje zna kako se to radi: locirati, uhititi i transferirati!

Približavaju nam se tri vrste izbora. Parlamentarni, europarlamentarni i predsjednički. Već je u medijima počela izborna kampanja. A ni Vlada ne spava. Dijeli potpore i zamrzava cijene sve u šesnaest. Čak je i **Bačić** dobio zadatak da se napokon krene s obnovom. E, kad bi barem izbori bili svake godine!!! Prognoze frcaju na sve strane. Uvijek umjereni i razložni **Mirko Galić** u Večernjaku prognozira: "Bitka za Pantovčak: **Milanovićeva** pobjeda bila bi najteži **Plenkovićev** poraz". Na dvije stranice **Sandra Benči** kliče: "Ljevica ima i ljude i snagu da građanima ponudi kvalitetu života umjesto preživljavanja". Moš' mislit, rekla bi **Tanja Torbarina**.

Niti Milanović može izgubiti drugi mandat, ni HDZ vlast

S neriješenim sustavom oporabe otpada iliti smeća, s podizanjem cijena vode kako bi održali raspadnuti sustav vodoopskrbe Zagreba, sa stalnim rezanjima prava roditelja (majke odgojiteljice), s Titom i Milkom Planinc platforma Možemo! bi nas uspješno nasukala u novu kvalitetu života. Sandra Benčić, Anka Taritaš Mrak, Rada Borić, Zdenka Urša Raukar, Ivana Kekin... koja bi to bilo kvaliteta zamijenila sadašnji HDZ! Nije Hrvatska Francuska gdje se Macron već mjesecima

znoji zbog reforme kojom želi produžiti radni vijek Francuza za samo neke pišljive dvije godine. Nije ovo ni Engleska gdje predsjednica vlade shvati nakon mjesec dana da se našla u pat poziciji i podnosi ostavku. Mi smo stari europski poltronski narod koji se tek tu i tamo malo pobuni, uglavnom kad su u pitanju plaće.

Mi svoje dajemo, a tuđe nećemo. Stoga niti Milanović može izgubiti drugi mandat, ni HDZ vlast. Stoga neće biti nikakvih promjena dok se ne pojavi neka nova snažna osobnost koja želi na najviše brdo u Zagrebu odnosno stranka koja bi ponudila Hrvatekima veće šanse za preživljavanje od mjera koje je donijela sadašnja Vlada RH. Dakle, "status quo vadis", kak' su voljeli podučavati regrute podoficiri JNA. Umjesto da Hrvateki (čitaj: mediji) stalno grozničavo traže novog trenera Dinama koji bi zamijenio Čačića, neka nađu nove osobe za dva politička brda. A ima li takvih na vidiku?

Najnovije ankete pokazuju da Milanović navodno dobiva 57posto glasova. Plenković izjavljuje: "Ovo je podvala! Ne čujem nikakve glasove"!

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-vracaju-nam-tita-i-milku-planinc-na-trgove-i-ulice/>

**Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' /
MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM,
2023.**

**KOJA SE KUĆA OGLASILA NA SKANDALOZNU
USPOREDBU TUĐMANA S MLADIĆEM?**

20/12/2021

Ovih dana imali smo priliku svjedočiti jednom primjeru moralno-političke erozije. Nije to ona erozija koja je dovela do produbljivanja korita rijeke Colorado u SAD-u. Kažu u Srbiji “Ajđ’ u kolo, Rado”.

Naime, par dana prije obljetnice smrti dr. Franje Tuđmana neke nevladine udruge, u stilu “ajđ’ u kolo, Rado”, objavile su “saopštenje” u skladu sa svojim ideološkim uvjerenjima. U toj ideološkoj musaki naši orjunaši iz redova “GONG-a”, “Centra za mirovne studije”, itd., na skandalozan su način usporedili prvog hrvatskog predsjednika dr. Franju Tuđmana s ratnim zločincem Ratkom Mladićem.

Hrvatska je zaista na putu da postane prva zemlja na kugli zemaljskoj u kojoj žikisti, orijunaši, komunjare i balzamirani jugo-nostalgicari, nakon što su u ratu pometeni, sada stalno nastoje pomesti ratne pobjednike. Zamislite da u Engleskoj Churchilla ili u Francuskoj de Gaullea usporedite s Heinrichom Himmlerom ili Adolfom Eichmannom. Naime kaj, nije neko naročito iznenađenje da udruge, koje RH-a plaća u milijunima kuna, ovakvim usporedbama pljuju po čovjeku koji je stvorio državu.

Naime, svatko u demokraciji može misliti što hoće pa i govoriti što hoće (ako nije Francišković). Čudi što Vlada RH financijski i politički podržava takve, koji su 5. kolovoza 1995. otprnhuli dostojanstveno na traktorima u svoju ljubljenu Jugoslaviju, pa su se iz godine u godinu sustavno vraćali, osnivali zajedno s hrvatskim orijunašima i jugo-nostalgicarima projugoslavenske udruge koje stalno blate i denunciraju RH-u po svijetu. Zar naša vlast doista nema muda da se barem ogradi od Ba.Ba, Documente i drugih parazita koji bi se bez državnih kuna već odavno raspali u povijesnom smeću. E, to čudi. Da se u Francuskoj, koja nam je trenutno glavni partner, netko usudio Charlesa de Gaullea usporediti s Hitlerom, on bi u roku odmah isprobao finoću i senzualnost francuskih policajaca i njihovih zatvora. Marko Francišković se pred prosvjednicima posluži metaforama i odmah – pravac Remetinac zbog terorizma. Stvarno je politika kurva. U nju vjeruju samo djeca u svojim mašanjima.

Izvjesci R. B. se na fejsu slaže s mojim razmišljanjima pa piše: *“Pustite djecu da vjeruju u Djeda Mraza” i politiku. “I vi vjerujete u čaj za mršavljenje pa vam nitko ne kvari maštanje!”*.

Što bi mi Hrvateki bez Klasića i Jakovine? Vjerujte boljela bi me ona stvar i za jednog i za drugog, pa i za Markovinu, Goldsteina i ostale “istoričare” da nije problem (tj. catch 22 iz satiričnog romana Josepha Hellera) u tome što svi oni odgajaju studente na katedrama povijesti u Zagrebu i Splitu. Studenti su nekada vjerovali svojim profama da je zemlja ravna ploča. Tako će povjerovati i “simpa” profi Tvrtku Jakovini da “Titu treba dati trg, Aleksandri Zec ulicu, a da proljećari nisu zaslužili odlikovanja...”. Odlikovanje je vjerojatno Milanović trebao posmrtno dati rođaku njegovog kolege Klasića – Miki Špiljku ili Dragutinu Dragoslavcu ili Milutinu Baltiću koji su studente poslali u buksu. Sve više vjerujem da smo okruženi mutantima iz “jeseni” 1971. godine.

Milanović postaje nerješiv problem za ljevičare

Vrijeme je političke panike, histerije, šizofrenije... Možeš tvrditi da je genocid u Srebrenici naredio Franjo Tuđman. Možeš vidjeti kako ljudi s fakultetskom diplomom lijepe predizborne plakate na kojima su ljudi s osnovnom školom! Ljudi su u panici. Istina i laž šalju iste poruke. Mračni osjećaj straha zahvatio je EU, SAD, Novi Zeland... Dodik je najavio sankcije “na ceo svet”. Oko nas niču nove heroine ili stare hijene. Vedrana Rudan vratila se iz Beograda ozarena i oparena. Otkrila je da je Milanović kreten. Ni više ni manje! Mojmira Pastorčić na RTL-u izvukla je iz nje sve najbolje. Vedrana je za nju “talentovana”, senzibilna, profinjena. Za nas ostale je samo jugonostalgikarka. Čeka se Milanović. Nadam se da se nećemo načekati.

Njegov eksplozivni karakter sve više sije strah među tzv. progresivcima i mutantima iz doba bratstva i jedinstva. Ponavljam po tko zna koji puta: Milanović radi posao HDZ-a. Temeljito poznaje noviju povijest RH. Osebujnog karaktera, tvrdoglav, ingeniozan i nadasve hrabar. Upravo zbog tih njegovih osobina danas nema poznatijeg ljevičara, političara ili novinara koji nema jedan jedini sveti zadatak: sotonizirati Zorana Milanovića. Pretežak zadatak za intelektualno izraubane ljevičare, još uvijek zabezeknute naglom transformacijom dojučerašnjeg ljubimca. Što mislite za koga je na zadnjim predsjedničkim izborima glasovao, recimo, Željko Trkanjec iz lijevog Jutarnjeg? Njegov “Akcent” je zabrinut: “Pokazalo se da Milanovića, ustvari, ne brinu Hrvati u BiH”. U svom smušenom i prozirnom tekstu naš Željko “trkelja”. Željko se prisjeća kako je Milanović ne tako davno rekao “da je predsjednik Hrvata u BiH”. Naravno, to je ustavna kategorija, ali likovi kao Željkec ne čitaju dosadni ustav. On zna napamet samo ustav Velike Britanije koji i ne postoji. Željac misli da Milanović “podsjeća na Gojka Šuška koji je u putovnici imao označeno kao mjesto rođenja – Široki Brijeg, država Hrvatska...”. Veliki krimen! Trkanjec priznaje samo Jugu i partizane koji su poubijali kronicama i raspelima do zuba naoružane fratre u samostanu na Širokom brijegu, a sve to na zadovoljstvo jednog drugog sumišljenika Trkanjeca, Ive Josipovića.

Prisjetih se još jednog “gafa” našeg Predsjednika. Bilo je to pred više godina kad je iznenada “narod” iz Istočnog Mostara, željan pravde i ostalog, provalio u zapadni Mostar i u pravednom bijesu počeo paliti hrvatske kuće. Milanović se u roku ”odmah” našao na licu mjesta, a ni Željko tada nije trkeljao. Tamo je naletio na klasičnu “sačekušu” Jasmile Žbanić, sadašnje europske Oscarovke za film “Quo Vadis, Aida”, koja se izderala na Milanovića “Mrš u Hrvatsku!”.

Tako je Zoki “radio” protiv Hrvata u BiH nekada, a današnja RH vlast preko “gospođe ministarke” pomaže našu Jasmilu u njenom filmskom “bratstvu i jedinstvu”. I tako, malo po malo, Zoran Milanović postaje sve više problem za ljevičare i jugonostalgicare. Za sada nerješiv. Kako bi rekli znalci: “status quo vadis”. Koga briga! Dugi mandat mu se sve jače smiješi. A za Hrvate u BiH brinut će Dragan Čović... Zato se neprekidno i iseljavaju... Tu BiH “kvadraturu kruga” ne bi mogao riješiti ni Ivan Đikić koji inače sve zna. Milanović je, usput rečeno, posmrtno odlikovao i Antu Paradžika koji je izjavio: “Bilo koji Hrvat koji se bori za bilo kakvu Jugoslaviju, izdajica je hrvatskog naroda”. Kad bi to bila istina onda bi i Franjo Habulin bio izdajica. A to je nemoguće. On se rodio kad je Jugoslavija već zatrpala svih 750 jama punih Hrvata.

Zagreb “blista” u Adventu. Ljudi od sreće cugaju. Jedan se javio na fejsu: “*Sinoć sam se baš dobro proveo. Bar tako piše u policijskom izvještaju...*”.

Umjesto Filipovića im ne bi smetali Raukar ili Matula...

S pravom se Nino Đula u Jutarnjem od 18. prosinca pita “Zašto baš on?”. Naslov: “Poslušan i neautentičan?” Vlada je poslala u Nadzorni odbor INA-e Davora Filipovića. Dobro pitanje, Ninek! Meni, recimo, na pamet pada Dejan Jović. Zašto ne on? Znam pouzdano da on toči benzin na INA-nim pumpama. Ili, recimo, Hrvoje Klasić. Taj zna tankati... Pa Krešo Beljak, Šokre, on se kuži u automobilsku industriju. Davor Filipović nikako ne može biti u nadzornom odboru INA-e jer je HDZ-ovac. “Neautentičan i poslušan”, misli Đula. Nema veze što je Filipović diplomirao ekonomiju s 22 godine, a s 26 godina već i doktorirao. Nema veze što je studirao u SAD-u i igrao košarku na sveučilištima u SAD... Ovako siv, neupadljiv, nekvalificiran i poslušan postao je profesor na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Taj Filipović zaista ima takvu ofucanu, tipičnu i dosadnu biografiju pa ga treba medijski “zgaziti”. Tko još u HDZ-u, SDP-u, Možemo, HSS-u ima takvu biografiju? E, tu je kvaka! Zašto bi netko tko stvarno vrijedi, zna i može napredovao u politici. Kod nas je politika postala kontejner za miješani otpad.

Ako uspije onaj bolji od nas, onda će se vidjeti koje smo mi ništ’ koristi. Nije to više samo stara dobro poznata hrvatska zavist nego i hrvatsko mediokritetstvo. Siguran sam da ljevičarski mediji sigurno ne bi imali ništa protiv da na mjesto Filipovića u INA-u dođu, recimo, Anka Mrak-Taritaš ili Urša Raukar ili Vili Matula. Oni su za Đulu & company sigurno “autentični i neposlušni”. Zašto njih Vlada ignorira? Dobro pitanje, Nino!

Pišu na fejsu zlobnici kako je nova zakletva HDZ-ovaca: *tako mi DORH pomogao!*

Branko Lazarević je Srbin. On je drugačiji od Pupovca i Jovića. Jedan je od onih deset tisuća Srba koji je znao izabrati stranu u Domovinskom ratu. Kad je počeo "građanski rat" 1991., Branko je bio šef MUP-ove ekipe koja je vršila očevid u slučaju ubojstva obitelji Zec. Branko je direktan kad kaže: "Lažu svi koji kažu da su Aleksandra Zec i njeni roditelji ubijeni zato što su Srbi i da je Hrvatska kriva za taj zločin... Laž je da je postojala zapovijed o ubijanju Srba u Zagrebu jer bi mene kao Srbina prvog ubili... To je bilo ubojstvo iz koristoljublja, a ne politički zločin...". Kad je Slavenka Drakulić pisala svoju "autentičnu" priču o tragičnoj sudbini 12-godišnje djevojčice, sasvim je sigurno skupljala materijale o slučaju. Kako je "promašila" Branka Lazarevića, to samo ona zna. Oh te godine partizanske....

No, vratimo se malo unatrag. Zanimljivo je kako je cifra o deset tisuća Srba koji su četiri godine ratovali za svoju domovinu Hrvatsku još uvijek u "mračnom tunelu". Tu i tamo se netko o tome javno oglasi, ali interes ljevičarskih medija za te ljude je manji nego za otvorena pisma Ivana Đikića predsjedniku i premijeru. Mislite li da je to tema za našu Slavenku? Nije. Za njen "nobelovski" gen nije zanimljiva ni tema o četiri godine neprekidnih strijeljanja "homića" u NOB-u. Ljevičarski farizeji, uozbiljite se... Napokon!

Ili još bolje, probajte malo razmisliti o jednom intrigantnom pitanju: zašto su kamikaze prije svakog leta stavljali kacige na glavu?

Aca Stanković je emocionalno i ideološki čvrsto povezan sa Srbijom i Beogradom. Prirodno! Zašto ne? Nedavno je svom gostu iz "prestonice" brižno savjetovao da ne dolazi autom beogradskih registracija u Split. I to je normalno. Mislim, brinuti za svoje. Za dolazak tenkovima Aca ne brine i o njima ne dijeli savjete. Sjetite se Ace Tijanića, Slobinog ministra, i njegovog gostovanja kod Stankovića. Aco djeluje kao da je neformalni srpski konzul na HRT-u. To je svojevrsni dualizam lojalnosti koji promovira Hrvatska radio televizija. Kolone ljevičara, naših projugoslavena i orijunaša, tobože liberalnih, hodočastili su u emisijama na NU2. Ako ih Stanković ne uspije "zagrliti" na HRT-u onda završe na N1, RTL-u ili TV Novoj. Za njihove programe bar ne plaćamo ništa. Ali HRT-u plaćamo. Ako ne platimo, onda nas ovrše iliti zaplijene nam lovu.

Je li se ikoja televizijska kuća oglasila na skandaloznu usporedbu dr. Tuđmana i Ratka Mladića? Kad bi čiča Ratko, apstraktno zamišljeno, bio pušten iz Haaga da ostatak "doživotne" odsluži u otadžbini, siguran sam da bi ga odmah Stanković pozvao u NU2. A to bi sigurno izazvalo golemu zavist na RTL-u i TV Novoj. Ali tko zna, zna. Aca bi ga vjerojatno, onako prijateljski, savjetovao da ne ide autom u Srebrenicu... znate, nož, žica, Srebrenica.... Aco Stanković, Vedrana Rudan, Klasić, Jakovina, Markovina, falcificirana povijest, NDH... Program za zaglupljivanje i indoktrinaciju. Što radi to Vijeće za elektronske medije? Ostaje nam samo radio i parola "radio, ne radio, slušaj radio!" Hrvatska je izašla iz Jugoslavije, ali na žalost Juga nije nikada otišla iz hrvatskih elektroničkih medija. Dok smo mi pazili da "traktorijada" stigne sigurno do Beograda, oni su u medijima proveli medijski "oslobodilački rat". Pomalo us*ani i preplašeni, nisu ni sanjali da će jednog dana pobijediti.

No, još nas nisu uspjeli strpati na traktore... ali tko zna. Stoga je sigurno kako je Tuđman, i jedino Tuđman, Domovinski rat smatrao svojom političkom misijom koju je i ostvario. Zato ga danas “kurve rata” trpaju u isti koš s Mladićem. Prostitucija u Lijepoj našoj još nije legalizirana, ali “kurve rata” svejedno slobodno šetaju po redakcijama naših medijskih kuća.

Ratni zločinac kapetan Dragan bio je pozvan u Haag da u nastavku procesa Vojislavu Šešelju bude svjedok – obmane!

Zvonimir Hodak / direktno.hr

KOD NAS KOMUNISTIMA SUDE SAMO ŠKORO I THOMPSON

27/12/2021

Godina iz “snova” polako nas napušta. Pfizer, Moderna, Astra iz Zenice svim svojim klijentima želi sretan Božić uz pjesmu “Last Christmas”!

HDZ je odlučio priznati broj potpisa koje je Most prikupio. Istodobno je odmah demokratski odlučio kako će za izlazak na referendum biti obvezna Covid potvrda. Drugi uvjet je da se prilikom održavanja referenduma drži razmak. On je jako bitan. Na primjer, bitno je jel’ žena budala ili “bu dala”.

Organiziranih dočeka Nove godine 2022. u pravilu nema. Cinici tvrde da je kod nas još samo kriminal organiziran. Sve drugo je spontano.

Šetam gradom i “divljam” sa zagrebačkim Adventom. Koliko je tu uloženo talenta, inventivnosti, šarma, ideja... Malo je gradova koji bi mogli realizirati ovakav spektakl kao ljudi iz “Možemo” u Zagrebu. Možemo, ali možda samo u Pjong jangu u Sjevernoj Koreji. No pitanje je je li Kim Jong-un spreman spiskati sto ili dvjesto “vona” za ovako raskošan spektakl kao što je ovaj ove godine u Zagrebu.

Ognjištari, rigidni desničari i ustašofili vole, onako zlobni i intelektualno inferiorni, zapitkivati Možemo “da li zaista možete?”. Zagrebački advent pokazuju da zaista mogu. Advent blista, smeće razasuto po cijelom gradu miriše k'o cvijeće, a “roditelji odgovajatelji” od sreće strepe da će na svako treće dijete u obitelji morati plaćati poseban porez Zagrebu.

Stožer u dogovoru s virusom produljio radno vrijeme

Naš nepravедno napadani Stožer je objavio kako je, u dogovoru s virusom, odlučio da se proslave produlje do dva sata ujutro. Dogovorom se sve može. Dokaz više da “Možemo” stvarno sve može. Politički slijepci još pojma nemaju da je u igri nova politička “agenda” pod imenom “mi možemo”. Za početak, sasvim su dovoljni Zagreb i Split...

Dok se ošamućena desnica bavi Zekom i suverenistima, naši lijevi još sanjaju o staroj jugo-poeziji: “Amerika i Engleska, bit će zemlja proleterska”. Za sada su to samo Zagreb, Split, Sisak, Varaždin i Supetar... No “idemo dalje” – kako je to volio govoriti naš Ivo Sanader. Zelena Hrvatska. Hrvatski džihad. Radnička partija. Titov trg. Privlačno!? Za svakog ponešto.

U isto vrijeme Europski sud za ljudska prava presudio je u slučaju Rumunjske da svaka članica Unije ima pravo ukinuti političke stranke koje se ne distanciraju od bivših komunističkih partija. Što više, ESLJP poručuje kako je zabrana tih stranaka nužna u demokratskom društvu. Taj sud je baš naivan. Ovakve poruke napose će zabrinuti novog predsjednika zagrebačke partije Viktora Gotovca i Katu

Pejović koja se već trese od smijeha. Habulin će zbrisati u šumu kraj Siska, možda i u Brezovicu, pod uvjetom da je lugar na bolovanju zbog korone.

Kod nas komunistima sude samo Škoro i Thompson

SDP-ovci se još prebrojavaju. Njihov prvi cilj je povratak trga maršala Tita, njihovog komunističkog božanstva. Naročito su ponosni što je njihova "ljubičica" i dalje na stabilnom 10. mjestu najvećih zločinaca XX stoljeća. Dobro, tu imaju još neke dijalektičke dileme. No njih će riješiti Klasić, Jakovina, Markovina, Goldi... u lijevim medijima. Kod nas komunistima sude samo **Škoro i Thompson** u pjesmi "Sude mi...", ali u stvarnosti oni sude nama. U pravu su. Imaju oni svoj sud... sudnji.

Na fejsu se pojavila duhovita srpska satira na vlastiti račun. Tip izgleda priglupo i glumi novinara. Drži u ruci mikrofon i zaustavlja ljude u centru Beograda: "Dobar dan! Jeste li čuli da je Vučić doneo novi zakon po kojem se mi Srbi od sada moramo služiti samo arapskim brojevima?". Tip je malo iznenađen, ali se brzo snađe i odgovara: "Pa imamo mi svoje srpske brojeve...". Druga žrtva je mlada djevojka koja odgovara: "To je kažete zakon, pa što ćemo sad?". Novinar joj "pomaže" pitanjem je li zna arapske brojeve?. "Znam možda prvih deset", odgovori djevojka.

Lijeva medijska blokada

I sad pitanje s početka kolumne: može li se ostvariti plan da cijela Hrvatska postane za par godina veliki pobjedonosni "Možemo"? "Može ku**c!", odgovorio bi moj teniski partner prof. **Žukina**. Postoje li u Hrvatskoj uvjeti da netko u ovoj lijevoj medijskoj blokadi uvjeri Hrvateke kako oni znaju arapske brojeve k'o i hrvatske? Da im netko citira **Winstona Churchilla** koji je još davne 1946.g. izjavio "da će današnji antifašisti za dvadeset godina postati žestoki fašisti".

Vratila se ponovno parola iz šezdesetih godina, a čiji autor je profesor s Berkeleya Herbert Marcuse. **Ona glasi: "Nema slobode govora za fašiste!"**. A tko su fašisti za koje nema slobode govora? E, to određuju upravo oni fašisti o kojima govori Churchill naivno misleći da će se pojaviti tek za dvadeset godina od Drugog svjetskog rata. Churchill je umro u devedesetoj, a oni su već bili tu. **Naravno, tada su se zvali komunisti, a danas ih zovu ljevičari i antifašisti**. Oni su znali sve arapske brojeve na pamet! Oni koji su tada imali oružje i želju za ubijanjem, u današnje su se vrijeme počeli na sav glas derati o "pravnoj državi".

Evo jedan primjer “pravne države”. Nedavno je odvjetnička komora Konga poslala već peti puta protestno pismo svojoj Vladi. Naime, već je peti put za redom, umjesto osuđenika, obješen njegov odvjetnik!

Milanovićeve ‘tvrde’ istine’

Demografske mjere naše Vlade oduševljavaju ne samo svojom inventivnošću već i kozmetikom kojom pristupaju problemu pada nataliteta u Hrvatskoj. Tako navodno Zdravko Mamić pita na fejsu, ne za sebe već za prijatelja: “Da li se ovih 200.000 kunića odnosi i na povratnike iz BiH?”.

Već dulje vrijeme slušam “podbadanja” kako sam navijač našeg predsjednika Milanovića. Kad je 2016. godine, za vrijeme imigrantske krize, lagano, kao da kaže dobro jutro, izrekao “Srbi su šaka jada...” pa sve do danas, on je o Srbima, ljevičarima, nevladinim udrugama i jugo-novinarima izrekao nekoliko “tvrđih” istina kojih se je klonio i sam Tuđman. No sada je u slučaju Nove Bile i “bijelog puta” napravio popriličan “kiks”.

Bilo je to mračne i neizvjesne godine 1993. godine, Tuđman je imenovao Hermana Vukušića starijeg za zapovjednika konvoja “Bijeli put”. Cilj je bila Nova Bila gdje je oko 20.000 Hrvata trebalo sanitetsku pomoć. Putem su doživjeli “pravo bratstvo i jedinstvo”, zasjede, ubojstvo jednog vozača, “dobrodošlicu” iz kalašnjikova, prijetnje, psovke i razne pritiske... U konvoju je svog oca pratio i dr. Herman Vukušić mlađi, sin. Sve mi je to osobno ispričao Herman Vukušić stariji.

Heroji konvoja za Novu Bilu

Vrativši se u Zagreb umoran i iscrpljen, sretan što je živ, odmah se bacio u krevet. Pred večer kad se probudio, upalio je TV i to baš u trenutku kad se Slobodan Lang zahvaljivao Tuđmanu na povjerenju što ga je imenovao “vođom” konvoja. Lang je bio u konvoju šireći mir, toleranciju i ljubav ... što je toliko dizalo moral ljudima iz konvoja da su oni umjereniji i senzibilniji predlagali Vukušiću starijem da ga ubiju. Uz sve što je doživljavao za vrijeme tog vesterna, Herman stariji je morao još brinuti i o tome kako da sačuva živu glavu Slobodana Langa.

Sada kad je predsjednik Milanović htio obnoviti taj put do Nove Bile, SOA i službe su, znajući da više nema našeg Gandija Langa, predložili da predsjednik ostane na svom brdu što je on sa zahvalnošću prihvatio. Ali javio se *homo politicus* dr. Herman Vukušić mlađi koji je kao mladi dragovoljac i kao sin Hermana Vukušića starijeg, istinskog zapovjednika puta konvoja u Novu Bilu, čitav taj put na “neprijateljski teritorij” osobno prošao. On i njegovi su Milanoviću još 9. prosinca ove godine predložili da primi delegaciju humanitarnog konvoja.

Međutim, s Pantovčaka nije stiglo ni “muu”. Dobro, ja razumijem predsjednika. On je do sada primio već toliko zaslužnih heroja, kao recimo Jadranku Kosor, Čička... Kako Slobodana Langa više nema, zašto primati tamo nekog

oporbenjaka. Čudna priča. Nikako mi ne ide u glavu kako je predsjednik odustao od puta na koji bi i onako otišao s do zuba naoružanom pratnjom, a Vukušići i ostali naši ratni heroji su prošli isti taj put i to još s Langom. Dakle, sve je završilo tako da nije bilo ništa ni od puta Predsjednika ni od prijema. E' moj Predsjedniče! Da je legendarni Slobodan Lang, naš Davy Crockett, još živ svi bi se oni zajedno popeli na Pantovčak br. 200. Eto, tako vam je to kad naši heroji ne žive vječno.

Anomalije našeg društva

Osim Manolića i Franje Habulina, predsjednika Saveza antifašističkih boraca Hrvatske. Nofra je rođen je 1957. godine (valjda kao rezervni oficir JNA), a Drugi svjetski rat je završio 1945. godine. Valjda se onda ratovalo (u nečijim glavama) do 1957. kad se pojavio naš Franjo i odmah postao antifašistički borac. I sad bi ESLJP zabranio našeg Franju i komuniste k'o u slučaju protiv Rumunjske. Ne damo mi "naš slučaj" Habulin, nismo mi Rumunjska. Kad bi trebali sankcionirati Habulina za komunističke zločine, zapravo bi čovjeka gonili za zločine prije nego je bio rođen... Svašta! To su te anomalije našeg društva.

Evo još na primjer poneka: na jedan muški časopis dolazi po deset ženskih u kojima se tvrdi kako su žene zapostavljene!

I na kraju zamislimo samo teoretski. Da je Zoki krenuo, a da se zapucalo, koje bi olakšanje osjetili Puhovski, Pupi, Roby, nevladine udruge... Ako sam nekoga zaboravio, podsjetite me!

Uvjeren sam kako će naš predsjednik, kad odlikuje preostale heroje kao što su, recimo, **Nenad Stazić, Anka Taritaš Mrak, Mile Kekin, Goldstein...** napokon naći vremena i volje i za heroje Nove Bile i – nove godine. Samo malo strpljenja. Dotle će rafalna paljba lijevih medija i političara i dalje šarati po zagrebačkom brdu.

Nijedan čorak nije ispaljen od Goldsteina

Zanimljivo je kako je jedini koji ga štedi naš Goldi, budući ambasador. Nasljednici 6. Ličke i 11. Dalmatinske lupaju dnevno po Milanoviću i to baražnom paljbom, ali još nisam vidio čak ni jedan čorak ispaljen od strane Ive Goldsteina. To i je kad je čovjek objektivan. Ali točku na "i" je na kraju stavio, tko drugi nego drug Robert Bajruši u svom Akcentu: "Nije čudno što Milanovića u BiH ne dočekuju kao gosta". "Sam pao pa se ubio", mudruje Roby.

Sjeća se on sjajnih posjeta Mesića, Josipovića, pok. Banca... Šetnje po Baščaršiji, pljuvanja po Tuđmanu, pa proglašavanja počasnih građana, isprobavanja baklava i povratka u Hrvatsku uz glorifikacije poltrona koji sjede po raznim lijevim redakcijama. Roby ističe najdublje bošnjačke traume koje je Milanović osporavao. **Šteta što nije spomenuo 350 bošnjačkih logora za Hrvate diljem BiH. Pazite 350!** Pa gdje su našli tolike Hrvate? Srbima, koji su k'o fol izgubili

rat, pripadne 49 posto Bosne, a Hrvata u Sarajevu manje od Kineza. Da im se još riješiti Hercegovaca i "sita Bosna".

Kamo će bošnjačke izbjeglice?

Evo, imam novu ideju, neka ih se proglasi "bošnjačkim katolicima". To bi bilo originalno kao i "zeleni džihad". Naravno, ima Roby i dobrih ideja. Umjesto da se Hrvati u BiH približavaju dinosaurima kao što je Dodik, trebaju se približiti Komšiću i Izetbegoviću. Evo nama tada građanske države BiH. K'o što je Švicarska. Ili Turska. Nije naučna fantastika da bi u "građanskoj" BiH opet mogao planuti neki rat koji će naravno izazvati "najmnogobrojniji" – Hrvati. U prošlom su ratu Srbi napali Bosnu, izgubili rat i dobili 49 posto BiH. **Hrvati su dobili rat, a izgubili pola stanovništva te postali mala enklava koja smeta svima.** I na kraju, nakon *play offa*, tko će kamo bježati? **1992. godine Bošnjaci su bježali k "agresorima", tj. u RH.** Njih preko pola milijuna. Teoretski, ako opet plane, a ovaj puta Dodig i Vučić pobijede, kamo će bošnjačke izbjeglice? Presedanski gledajući – valjda u Srbiju. E, tu sam vas čekao. Neće! Opet će oni doći u Hrvatsku. Po svemu sudeći, **izgleda da smo mi njihovi najdraži okupatori.**

Izvršni direktor HHO-a jednom je prilikom izjavio u emisiji Nedjeljom U2 kako su zadnje vrijeme sve manje ugrožena prava Srba, a sve više prava Hrvata, što je dokaz poboljšanja stanja.

Nova vijest o koroni. Liječnici su u štrajku obustavili sve operacije koje im nisu životno važne. Ne ispuni li im vlada zahtjeve, nastavljaju štrajk do posljednjeg pacijenta.

Hrvati su nedavno slavili dan neovisnosti ovisno o mogućnostima. U Splitu i Zagrebu lete automobili u zrak, pale se stanovi i garaže, a Marko Francišković u Remetincu, u pastoralnoj tišini, čeka, kao što se čekao Godota, da mu se riješi žalba na pritvor zbog poticanja na terorizam.

Evo jedna korisna Božićna poruka: "Ljudi, družite se, samo pazite što pričate. Bauk terorizma kruži Hrvatskom!"

Grupa glumaca HNK navodno je odbila gostovati u Beogradu. Razlog? Suvišno je da ondje glumataju i klanjaju se kad to puno uspješnije izvode naši političari i javni djelatnici kao **Boris Dežulović, Vedrana Rudan, Ante Tomić, Miljenko Jergović, Branimir Pofuk, Hrvoje Klasić, Tvrtko Jakovina....**

Mogu, ali ne moraju!

Tomislav Krasnec javlja iz Bruxellesa: "Kraj drugovi! ESLJP: Države mogu zabraniti komuniste". Odmah upada u oči – mogu, ali ne moraju! Demokracija je velika stvar, ali obično ima malu vrijednost. Kako zabraniti naše kripto-komuniste po ljevičarskim redakcijama? Kako zabraniti naše profesore povijesti na filozofskim faksevima? Kako zabraniti sve one likove koji se busaju u prsa junačka kako im je Tito najveći hrvatski državnik svih vremena? Kako zabraniti

one nevladine udruge koje, sišući našu hrvatsku lov, stalno pljuju po nama? Kasno drugovi iz ESLJP-a! Za drugog su dunje žute...

Dobro je da su Hrvateki zdušno prihvatili ideju o uvođenju eura. Kad se preračunaju kune u euriće, mnogi će, koji danas duguju stotine tisuća kuna, uskoro dugovati tek nekoliko tisuća eura...

Nakon što je policija obradila osumnjičenog za silovanje, žrtva ga nije prepoznala.

Zvonimir Hodak / direktno.hr

TREBA LI UKINUTI I ABOLICIJU SRPSKIH POBUNJENIKA IZ 1997.?

25/04/2022

Mnogi bivši članovi nekadašnjeg SDS-a ovih se dana propitkuju koje osiguranje pokriva udbaška ubojstva? Odgovor se nameće sam od sebe. "Generali" osiguranje!

Zatraženo pomilovanje Zdravka Mustača i Josipa Perkovića zasjenilo je čak i vrhunsku polemiku između predsjednika i premijera.

S oba brda pljušte uvrede i optužbe, ali bogme čuje se tu i dosta istinitih stvari. Međutim, mi Hrvateki koji se "ne bi šteli mešati", pružamo punu podršku i predsjedniku i premijeru! Sve će to na kraju završiti na Berlinskom filmskom festivalu na kojem ćemo mi sudjelovati s filmom "Bilo jednom u Hrvatskoj".

Koji plin, koji energenti, koja inflacija, koje naoružavanje Srbije, sve je to preko noći postalo tzv. "druga liga". *Pitanje svih pitanja je "pomilovati" ili ne Perkovića i Mustača odnosno po kojem bi ih se dijelu tijela trebalo pomilovati.*

Sad mnogi reže na "advokata" Antu Nobila. Kao "Nobilo nas farba", "muti vodu" itd. Istina, Nobilo je uspješno ofarbao kosu, pa čak i bradu, ali na kraju će ispasti da je "džabe" farbado. On za sada uspješno radi svoj posao. "Zna" on da je Tuđman živ da bi on "sigurno" pomilovao udbaški dvojac. Očito je valjda bio u "bliskim" odnosima s pokojnim ppredsjednikom. To mogu potvrditi. Kad ga je, u ime bivšeg predsjednika Vrhovnog suda Hrvatske Vjekoslava Vidovića, tužio sudu, Tuđman je angažirao mene i tu parnicu smo, naravno, dobili. Kad ga je jednom neka novinarka upozorila kako se ja "okolo hvalim" tom dobivenom parnicom, on je, ne trepnuvši okom, rekao da se on tog predmeta uopće ne sjeća. Ali sada zna i "osjećati" da bi Tuđman Perkovića i Mustača sigurno pomilovao. Treba vjerovati tako "osjećajnoj" osobi koja je kao "javni tužilac" hlabro i tvrdo tražio smrtnu kaznu za Andriju Artukovića, starca na umoru. Usput, Andrija je bio, onako ishlapio i već dementan, čitavo vrijeme suđenja uvjeren da mu se sudi na američkom sudu. Dakle, psiho-fizički je bio 100 posto spreman za "narodni sud" i Nobila te smrtnu kaznu koju je Nobilo na kraju i dobio nakon te cijele pravosudne farse. Andrija je doduše ostao do kraja života za "Dom spreman" u zatvoru.

No, dosta o Nobilu. Danas se biju neke druge bitke, bitke za bolju prošlost u Lijepoj našoj. Mario Max Slaviček se čudi: "Ispada sada kako su Perković, Mustač, Nobilo i Pupovac zaslužniji za stvaranje Hrvatske od Merčepa, Blage Zadre i svih nas ostalih, bez obzira na to što smo mi dali dijelove tijela, živote i svoju krv, a udbaši tintu, pečate i potpise za generalske činove... stoga ne mažite nam oči drekom uvjeravajući nas kako je to krema za sunčanje". Potpisujem! Farsično pismo potpisalo je šest do sedam generala. Zanimljiva su dva kao paradigme političke "Oluje" koja dolazi u isto vrijeme kad se 1991. vraća. Jedan je Ante Gotovina, a drugi je Luka Džanko.

Zanimljiv je Džanko...

Džanko je 7. kolovoza 2021. kao general iz Domovinskog rata dao izjavu koja je znakovita za mnoge generale sadašnjeg "Generalskog zbora". "Želimo obnoviti spomen-područje partizanima u Kninu". Povjesničari bi trebali ispitati je li točna tvrdnja nekih kako je naš Luka, kad je počeo rat, "šibao" kroz Dalmaciju noseći "važnu depešu" đeneralu Mladiću. Sad vodi skrb o kninskim partizanima za koje i djeca, kojima povijest baš ne ide, znaju da su bili uglavnom četnici. Bravo, generale!

Vidjet ćemo hoće li se Gotovina distancirati...

S druge strane, general Ante Gotovina je sasvim druga priča. Izrastao je u istinskog heroja Domovinskog rata i po svom doprinosu u ratu i po svemu što je nakon njega proživio. Uvjeran sam da je pismo podrške Nobile sročio pomno, ali možda bez utjecaja svih potpisnika. Ne bih nikako mogao biti toliko preuzet pa vjerovati da su ga generali potpisali ne znajući što potpisuju.

Međutim, ono što neki od njih vrlo vjerojatno nisu tada slutili je kakva se prljava udbaška igra krije iza tog cijelog pothvata traženja pomilovanja kao i kakve će to imati političke posljedice na oživljavanje nikada neprevladanih podjela u društvu, ali i na diskreditiranje potpisnika peticije. I unatoč kršćanski pomirljivom naknadnom obrazloženju razloga zašto je Ante Gotovina potpisao pismo potpore, ostaje do kraja nejasno zašto je dopustio da ga se vrati u prošlost od koje je kao mladić pobjegao u Legiju stranaca. Poznajući ga osobno, vjerujem da nije imao nikakve loše skrivene namjere, ali hoće li se distancirati od prljave političke igre koja stoji iza cijelog tog pothvata oko pomilovanja, vidjet ćemo. Možda treba samo pričekati. Ali, isplati se čekati...

Za sada je jasno jedino zašto je u momčad uvršten general Džanko. Ostalo je zapisano da je Luka Džanko 2002. godine javno optužio generala **Janka Bobetka**, jer su navodno pripadnici HVO-a zaduženi za sabirni logor Dretelj bili pod izravnim zapovjedništvom Bobetka, da je Bobetko direktno odgovoran za mučenje muslimanskih zatvorenika. Istodobno 360 muslimanskih logora za Hrvate ne spominje jer je valjda bio pre zaposlen tražeći krivca na hrvatskoj strani. Sad je loptica oko pomilovanja lukavo i nevidljivo plasirana u dvorište na Pantovčaku. Hoće li mirni, senzibilni, povučeni i sramežljivi Zoki odobriti Nobilov zahtjev/pamflet? Hoće ili neće?! Padaju oklade! HDZ-ovci misle kako je to "res judicata" tj. presuđena stvar. Po njima je to Milanović i inicirao zajedno s Nobilom. Djeluje prilično nategnuto. I ja sam ušao u okladu s prijateljima za neku sitnu lovu pa ako i popušim neću izgubiti puno.

Vjerujem da predsjednik RH neće potpisati ovo udbaški izmanipulirano pomilovanje. Ako pak potpiše, može se oprostiti sa širokom podrškom za drugi mandat. Sjetite se akcije "U ime obitelji" za zaštitu instituta braka muškarca i žene. Svi, od političke elite, lijevih stranaka, brojnih javnih osoba do medija i nevladinih udruga, svi su bili protiv te inicijative. Čak je protiv bio i jedan biskup.

Međutim, referendum je prošao u omjeru 70 posto za, 30 posto protiv. Takav je odnos snaga u društvu i danas, pa će taj broj čekati i predsjednika države ako pokuša osvojiti drugi mandat, a prethodno potpiše jeftini udbaški pamflet. Zdravi bili i dobro vidjeli.

Treba li ukinuti i aboliciju srpskih pobunjenika iz 1997.?

Generala Josipa Lucića osobno poznajem. Neki ga nazivaju “plitvički” general. Traži da Nobile javno kaže ime prvog generala kojem se obratio za potpis. “Mi znamo tko je to bio” kaže Lucić, ali mudro taji ime. Možda zna zato što je ipak HDZ imao potajno u tome prste. Oprosti Bože, ništa ne imputiram, samo eto nagađam i spekuliram k'o mnogi drugi Hrvateki! I na kraju balade “kaj je, je” kako kaže Ivan Brodić na fejsu: “Godine 1997. ova je država abolirala organiziranu skupinu naoružanih terorista koji su djelovali protiv teritorijalnog integriteta i ustavnog poretka RH. I to ne samo pomilovala nego im je zajamčila odsustvo kaznenog progona za taj čin”. Bili tu vrstu abolicije trebalo ukinuti? A kada i kako će završiti snimanje filma “Spašavanje vojnika Perkovića” ne znam. Tješim se da to još ni Nobile, a ni generali ne znaju.

Milorad Pupovac traži od Plenkovića za svakog hrvatskog Srbina dvostruko pravo glasa, nešto kao status “sijamskih blizanaca”...

Šeks je bio naša skromnija varijanta Mossada...

Ivica Granić se na fejsu pita: “Zbog čega Hrvatska nije učinila isto?” Naime, Ukrajina je osnovala postrojbu za eliminaciju ruskih ratnih zločinaca bilo gdje u svijetu. Izraelski Mossad od 1949. ima tako nešto i lovi nacističke zločince. Tajnik Vijeća za nacionalnu sigurnost Ukrajine Oleksij Danilov je liberalan i pomirljiv pa kaže: “Gdje god bili, gdje god ih u svijetu zatekli, nitko neće proći nekažnjeno za ubijanje naše djece, ljudi i civila. Svi će biti kažnjeni bez izuzetaka... u današnjem svijetu ne možete ništa sakriti, zapamtite jednom zauvijek...” E, sada to usporedite s aktom naše države iz 1997. tj. s isforsiranom abolicijom u režiji Vesne Škare-Ožbolt, a pod pritiskom tzv. “međunarodne zajednice”. Poltronski Hrvateki! No, dobro! I mi smo u vrijeme Jadranke Kosor dali svijetu do znanja i ravnjanja (ili zagorski “ne bute nas je*ali”) da to možemo pa smo osnovali naš “Mossad” za lov na Antu Gotovinu. Sjećate se stihova Vlade Šeksa: “Locirati, identificirati, uhapsiti” itd. Vlado je bio naš Oleksij Danilov, ali skromnija varijanta. Jednostavno, čovjek se ne voli hvaliti...

Javlja ju iz Jeruzalema da je u novopronađenoj Bibliji opisano kako je ko-Kain ubio Abela.

Prema beogradskoj statistici, iz arhive Kraljevine Jugoslavije je nestalo od 1921.-1948. godine 1.924.304 Hrvata. Nasuprot tomu, u istom je periodu brojka Srba porasla za 954.080. Zlobnici tvrde da je ovo čvrsti dokaz o masovnom ubojstvu Hrvata sve do 1948. kad je Jasenovac ukinut kao konc-logor. S obzirom na hrvatsku službenu “historiografiju” i historičare Klasića, Jakovinu, Markovinu, Pericu, Aralicu i slične nas Hrvata bilo je k'o Kineza ili možda k'o Srba tada.

Naime, jugovići s prezirnim smiješkom odmahuju rukom “Srbi i statistika”?! Ipak, tko je u pravu? Beogradska statistika ili naši “istoričari”? Možda je istinu pronašao jedan Švabo. Zove se Manfred Dauster. Doktor je prava. On je donio presudu o krivnji i kazni za Perkovića i Mustača.

“Hrvatska ne razlikuje dobro od zla, komunistički kadrovi još donose odluke...”

Dio obrazloženja iz “famozne” presude valja citirati: “Hrvatska ne razlikuje dobro od zla. Politička pitanja još rješavaju bivši komunistički funkcioneri, u medijima su tumačenja prepuštena bivšim komunističkim propagandistima, a u državnim institucijama odluke donose kadrovi čije se percepcije lojalnosti formirane u zagrljaju Partije i UDB-e...” Naravno, tu je her Manfred možda namjerno zaboravio našeg velikog bolesnika, a to je hrvatsko pravosuđe s posebnim potrebama. S time u svezi Marcel Holjevac dodaje i razjašnjava: “Ajde da u vezi udbašije prvo razjasnimo zašto su oni u Njemačkoj uopće osuđeni na doživotni zatvor. Zato jer u Njemačkoj nema smrtne kazne, inače bi je dobili. Pa ne bi bilo priče o pomilovanju”. Još nešto što mene osobno zanima. Hoće li se naši generali jednako zdušno i javno zauzeti i za osuđene hrvatske branitelje kao i hoće li istražiti i podastrijeti javnosti tko stoji iza tragičnih sudbina Paradžika, Barišića, Kraljevića, Garbina... Osim Barišića, sve su to nekada bili moji klijenti. Siguran sam da bi se u Hrvatskom državnom arhivu našlo dosta dokumenata koji bi rasvijetlili istinu, ali za to treba znati šifru...

Marko Francišković još od prošle godine leži u Remetincu. Naučio je šifru. Sloboda mišljenja prestaje tamo gdje počinje politika. Na zadnjem razgovoru mi je rekao: “Jeb*š takvu “slobodu mišljenja”...

Inoslav Bešker javlja da je odgođen sastanak pape Franje i patrijarha Kirila. Dobri Franjo je žalostan. Kirila baš boli glava. Jednom je papa Franjo istaknuo kako je njegov odnos s Kirillom “veoma dobar”. Mora da sam loš vjernik jer mi ne ide u glavu kako možeš imati “veoma dobar” odnos s osobom koja misli da bi Ukrajinu trebalo sravniti sa zemljom k’o nekada nacističku Njemačku. Znamo da ta Ukrajina nije nikoga napala, okupirala, razorila, pobila, mučila i silovala tisuće vojnika i civila te istjerala stotine tisuća ljudi i djece u podzemne željeznice i u strane zemlje.

Čitam u Jutarnjem kako će se strože kažnjavati famozni poklič ZDS. Na slici uz tekst ističu se premijer, Pupi i Boris Milošević. Nema glavnog financijskog ideologa tog prijedloga promjene zakona, kapetana prve klase JNA Veljka Kajtažija. On je, kao bivši oficir JNA, uvijek za kompromis. Viči, deri se koliko god želiš “za dom spremni”, ali onda se oprost od 5000 eura. Pošteno! Zna Veljo da su HOS-ovci puni love (baš kao i on) pa zato su valjda, onako iz dosade, a puni love, i odlazili u rat. Njih više od 700 poginulo je na ratištima u Dubrovniku, Vukovaru, Gospiću... Tako nisu stigli potrošiti lov. Sad je kapetan Veljo otkrio “zlatni gral” za punjenje proračuna što će itekako dobro doći manjincima. Veljko

će se vratiti na svoj stari posao na aerodrom dr. Franjo Tuđman kao šef financijske policije... Stvarno, bila nekad Hrvatska!

Čitam na fejsu da je hrvatski građanin Joško Joras na svojoj hrvatskoj kući izvjesio slovensku zastavu na kojoj piše: "Tukaj Slovenija". Susjedi predlažu da se Joško hitno pozove u Hrvatsku vojsku te da mu se dade čin "zastavnika"!

Zvonimir Hodak/direktno.hr

DUBOKA DRŽAVA ZNA ŠUTJETI

11/07/2022

ZVONIMIR HODAK

U svim “normalnim” državama EU-a nastupila je tzv. medijska “sezona kiselih krastavaca”. Godišnji odmori, radnici i trudbenici dokopali se “rajskih” plaža na našoj obali, uživaju na suncu, u moru. Zaslužno. Onako trudbenički. Kao i obično problemi nastanu kad pomislite da problema nema.

Nema kod nas ljetnih “kiselih krastavaca”? Evo, požar je u jedan dan skoro uništio Pulu. Ode nam najbolji ministar iz Vlade. Na fejsu za ministra financija kažu da bi bio iskren kad bi rekao: “Želim smak svijeta provesti u krugu obitelji”. U Saboru na dnevni red dolazi rasprava o vraćanju prava na pobačaj u Ustav. Nitko ni da bekne o referendumu. Omjer 70 posto prema 30 posto još uvijek ukazuje na blizinu katotalibana.

Uhićenja, uhićenja...

Famozna EU uhićuje u Hrvatskoj bivše ministre usred sezone godišnjih odmora. Grozno! OLAF se mijesha u naše demokratske standarde. To je, da objasnim onima koji još ne znaju, Europski ured za borbu protiv prijevara. Glavna tužiteljica zove se **Laura Kovesi**, iz Rumunjske. Da je iz Napulja, Sicilije, pa hajde, ali iz Rumunjske!? Oni su se prvi put susreli s mafijom kad je k njima stigao don Vito Corleone u filmu Kum, još davne 1972. godine. I jednog lijepog sunčanog dana “kihnuli” su rumunjski HDZ i SDP, a EU je “potboltao” Lauru Kovesi na mjesto glavne tužiteljice. I počelo je. U prosjeku četiri uhićenje političara dnevno. Naša Laura je navodno odlučila uhititi oko šest stotina političara, oko trideset direktora javnih tvrtki, pristojan broj sudaca, tužitelja, korumpiranih policajaca, premijera, ministara, zastupnika, gradonačelnika... Neke je već uhitila, a neke će kasnije morati i “rashitati” jer im se nije moglo ništa dokazati. Zato od ljetne sezone “kiselih krastavaca” za sada ništa.

Možda je ima malo u Bolu na Braču. I tu je pao trač. Jedan domaći dao je greškom, umjesto 10 kuna, 100 kuna za lemozinu u dominikanskoj crkvi. Sad svaki slijedeće nedjelje kaže, kad svećenik dođe do njega, ja sam “pretplatnik”! Lako se rugati s Bračanima. Sjećam se jednog duela između Krleže i Tina Ujevića. Jedno jutro u kavanu “Kavkaz” uđe Krleža i glasno pozdravi: “Dobro jutro svima i tebi pijani pjesniče...” Ujević mu odgovori: “I tebi, zastavo svih boja”. Svi, baš svi, imamo “Ahilovu petu”. Krleža je, napisavši 1938. godine roman u prvom liću “Na rubu pameti”, pokazao svoju genijalnost, ali se ipak slažem s **Veronikom Čuljak** kad je napisala: “Imao je veliki talent i snažna je dijela napisao. No, nije imao strast za istinom, vidio je stanje u Rusiji nakon oktobra, bijedu i jad, ali o tome nije pisao, radije je prešutio i doživotno bio odan boljševizmu. Nakon Drugog

svjetskog rata dobio je na korištenje vilu na Gvozdu sa sluškinjom i šoferom. Toliko o življenju ideje koju je zastupao kao i njegov prijatelj Joža. Socijalizam za mase, a njemu, prvom proleteru, rezidencije brojne i otoci”.

Skakanje s Laure Kovesi na Frica Krležu samo je dokaz više da je ipak kod mene “sezona kiselih krastavaca” već nastupila. Moram biti skroman i ponizan, baš kao i vrijeme. Kiša, sunce, kiša, malo mora, puno fijake, novi svjetski poredak, sve je super, važno je da ne pucaju po nama.

Iznajmljivaču na Braču puna je kuća rodbine koju je privukao natpisom “Zimmer frei”.

Škandal” za saborskom govornicom

Na jednom od zadnjih zasjedanja Hrvatskog Sabora opet se dogodio “škandal”. **Ante Prkačin** je počeo zamarati naše lijeve borce za pravdu i siromašne Hrvateke pričom o onima iz Ukrajine i Afganistana. To više nije mogla slušati **Urša (Zdenka) Rukar** pa je onako “živčana” viknula Prkačinu: “Kako te nije sram” ili tako nekako. Sirovi Ante nije shvatio svu dobronamjernost naše Zdenke i počeo ju je vrijeđati. Vitez Reiner umjesto da udalji Prkačina iz Sabora, kaznio je i Uršu i Prkačina što je naljutilo drugove iz Teleskop.hr. Skušili su drugovi da je vitez Reiner zapravo najveći problem. Umjesto da pohvali Uršu za lucidno zapažanje o Prkačinu i sjajnu diskusiju koju je tog dana imala u Saboru kad se nakon prve rečenice izgubila, mucala i na kraju otišla s govornice, a da uopće nije ništa rekla, on daje opomenu našoj Urši i sirovom Anti. Kako je napisao Fric Krleža: “Ni med cvetjem ni pravice”.

To zna i **Marko Francišković** koji i dalje leži u Remetincu. U portalu “Imperij.com” pojavio se poznati “novinar” **Nemanja Marko Mitrović** koji nam je u članku “Svi moramo u jihad”, u stilu Goebbelsa, objasnio zašto Francišković mora ostati u Remetincu. Poznati novinar za kojeg nikada nisam čuo odrađuje svoj “partijski” zadatak. I to amaterski i loše. E, moj Nemanja! Svaka ti dala...

‘Duboka država zna šutjeti’

Sezone “kiselih krastavaca” nema ni u Velikoj Britaniji. Osebjuni i karizmatični britanski premijer **Boris Johnson** zamjerio se “dubokoj” državi. Sad je pred selidbom iz Downing Streeta 10. Ostavku je u par mjeseci Johnsonu podnijelo 59 članova njegovog kabineta. Razlog ? Za vrijeme pandemije u vrtu Downing Streeta 10 počastio je šampanjcem svoje ministre i službenike. Grozno! Kako kod nas “duboka” državica, tako i kod njih duboka država ne “prašta”. Nekog će zagolicati pojam “duboka država”. Pojam često upotrebljavan, ali još uvijek politički nedefiniran. Možda ga jednog lijepog sunčanog dana objasni bivši ministar **Zdravko Marić**. London je “pusta Londra” prema Velikoj Gorici. Engleska “duboka” država riješila se Borisa Johnsona i njegove frizure. Ali neka ona pokuša riješiti enigmu tko je pozvao i platio koncerte srbijanskog pjevača **Miroslava Ilića**, poznatog po veličanju četničkog vojvode **Draže Mihajlovića**.

To je pretežak zadatak i za MI6 i za MI5. Zamislite Thompsonov koncert u selu Ba. U Velikoj Gorici vlada HDZ. Misterija traje i dalje. Duboka država zna šutjeti. Ali ne šuti Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske. Sud koji “obožavaju” jugo-nostalgicari, orjunaši i titoisti... Sutkinja Prekršajnog suda u Čakovcu “rebnula” je izvjesnog S.H. zbog kape s povijesnim hrvatskim grbom i zbog pozdrava “Bog i Hrvati”. Visoki prekršajni sud je “poručio” sutkinji **Renati Višošević** da je prvo bijelo polje korišteno nebrojeno puta za vrijeme Austro-Ugarske, da je taj grb i na crkvi svetog Marka u Zagrebu. Revna sutkinja se vjerojatno prepala da bi grb s prvim bijelim poljem mogao jako zasmetati Plenkija i njegove ministre koji svaki četvrtak moraju proći kraj tog “ustaškog” grba! I što sad? S jedne strane imamo preživjele partizane koji vide oko sebe ustaše koji ne priznaju da je Republika Hrvatska nastala u AVNOJ-u, ZAVNOH-u ili barem u Titovom Jajcu, a s druge strane imamo sutkinju kojoj povijest baš i ne ide. Vjerojatno u njeno vrijeme nije bilo prepravljjanja ocjena iz četiri u pet pa nije mogla na medicinski faks nego na pravo. No, mlada smo država. Treba izdržati još koju stotinu godina dok ovaj politički i gospodarski košmar ne prođe. Živi bili pa vidjeli.

Do tada će se vjerojatno smanjiti broj religijskih fanatika i fundamentalista koji idu na živac **Jeleni Veljači** i **Mireli Ahmetović**. Kad je Vrhovni sud SAD-a donio famoznu odluku o zabrani pobačaja, prva se javila Jelena Veljača, vjerojatno iz slobodarskog Beograda, i otprilike izjavila da će sad žene u Hrvatskoj morati “oružanom borbom” ostvarivati svoja prava. Mirela je također bila rezolutna: “Religijski fanatici i fundamentalisti koji se drznu taknuti u naše ljudsko pravo neće se dobro provesti...” Miriši mi nešto na Goli otok.

Polako im se vraća stara moć. DORH je vjerojatno, nakon prijetnji Jelene i Mirele, započeo provođenje izvida u stilu-misle li to one ozbiljno? Za Marka Franciskovića, koji zbog navodnog terorizma sjedi već šest mjeseci u pritvoru, znaju da je bio ozbiljan kad je pozivao na mirni razlaz s prosvjeda na Trgu bana Jelačića. Zato i dalje leži u Remetincu. Radi se o dva dijametralno različita kriterija prema državljanima iste države. Jedni pozivaju na “oružanu borbu”, a drugi na mir i dostojanstvo, a sankcije su brutalno različite. Dokle?

Lijevi nobelovac Gunther Grass jednom je izjavio kako su Hrvati i Srbi kod Srebrenice i Tuzle pobili 250.000 Muslimana. Kako su se kod Tuzle Muslimani i Hrvati zajednički borili protiv Srba, a u Srebrenici Hrvata nije ni bilo, pitam se nije li se Guntner napuštao Grassa?

Globalni kapitalizam i liberalna demokracija odlaze polako u “staro željezo”. Na veselje oca i sina, uglednih članova HDZ-a, koji su navodno uhvaćeni s ukradenim starim željezom. Ako je njima tako loše krenulo, što onda tek nas čeka?

Kad je umro naš omiljeni diktator, vlast su prigrabila njegova ‘deca’

Zanimljivo pitanje postavio je “istoričar Tvrtko Jakovina u Jutarnjem listu: “Zašto Filipinci vole diktatore i siledžije i njihove potomke?” Legendarni naši “istoričari” Klasić, Jakovina, Markovina, Višeslav Aralica, Goldstein... svi su zadojeni dijalektičkim materijalizmom. Samo usput napominjem kako je dijalektički materijalizam bio službeni filozofski nazor sovjetskog sustava, zapravo religija komunističke partije, njena dogma. Mi stariji dobro se toga sjećamo. No, vratimo

se našem Tvrtku. Naime, sin filipinskog diktatora Ferdinanda Marcosa izabran je 9. svibnja 2022. godine za novog predsjednika Filipina, a to je rafiniranu dušu našeg Tvrtka jednostavno rastužilo. Bože, što je tim ljudima? Otac diktator, a oni (Filipinci) biraju njegovog sina za predsjednika. Kuda ide ovaj vlak? Kad je umro naš omiljeni diktator, vlast su prigrabila njegova "deca". Titoisti svih boja. Našeg najvećeg ratnog zločinca naslijedili su njegovi vjerni sljedbenici. Kad smo se odlučili za vlastitu samostalnu državu odmah su pokazali da su pravi Titovi nasljednici. Agresijom su pokušali osvojiti Hrvatsku od Vukovara, preko Škabrnje do Dubrovnika. I dok je Ferdinand Marcos bio svrgnut s vlasti 1986. godine mi vučemo demokratsku tradiciju iz titoizma i komunizma. I sad se naš Tvrtko čudi k'o pura dreku kako je to moguće..

Evo jedna relativno dobra vijest. Već sam u ovom tekstu spomenuo naše "istoričare" i ostale borce za bolju prošlost komunističke diktature. Naime, dobra je vijest da se je jedan od njih s dogmatske komunističke scene transformirao u talentiranog humoristu. Evo što piše, misli i zaključuje privilegirani jugoslavenski povjesničar Hrvoje Klasić: "Prvi pravi branitelji su hrvatski partizani. NDH je zauvijek osramotila i ostavila neizbrisivu ljagu na hrvatskom narodu, ali ono čime se Hrvati imaju ponositi zajedno sa Srbima i ostalim narodima koji su u njemu sudjelovali, jest partizanski pokret. Kao povjesničaru i građaninu krivo mi je što se ne ponosimo našim partizanima". Ovaj nagli prijelaz iz "istorije" u povijesni cinizam, a onda i u vulgarni humor, nije do sada zabilježen čak ni kod Ante Tomića. Hrvoje se navodno sprema snimiti novu emisiju na HRT-u po scenariju Vesne Teršelić, šefice Documente. Vesna nam je objasnila koja je tema na redu: "Premalo je postupaka protiv Hrvata za ratni zločin".

Možda bi se mogla snimiti serija koja bi se zvala "Ploveće kazalište". Za svakog ponešto. Recimo, za početak suđenje Hrvatima diljem Hrvatske za ratne zločine od 1991. godine pa sve do danas. U muzičkom dijelu serije nastupaju Miroslav Ilić, Rade i familija, Bajaga, Lepa Brena... Zatim scena iz Ukrajine iz koje se vidi gostovanje ruskih pjevača u razrušenim gradovima, gostovanje palestinskih pjevača u Izraelu, pa malo kinoteke gdje se vide njemački šansonjeri kako pjevaju po Parizu... Naravno, ne smije se prijeći jedna nevidljiva crta dobrog ukusa. Thompsona, ne-daj-Bože, ni spomenuti. Osim toga posebno treba naglasiti lokalnu specifičnost da je to sve moguće samo u Hrvatskoj, i to ovoj današnjoj Hrvatskoj.

Ako slučajno čitav projekt završi u Hrvatskom Saboru, pokazat će se da se naši komunisti, kao dosljedni ateisti, ne daju krstiti argumentima.

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

HODAK: LIJEVU MEDIJSKU FALANGU PLAĆAMO SVI MI, A ONA POZIVA NA FAJRUNT HRVATSKE DRŽAVE

22/08/2022

Godine dolaze i polako prolaze. Pomalo starimo. Žene koje sam nekada sretao u diskotekama, danas srećem u apotekama. Inflacija divlja, divljaju i jugo-nostalgicari pa se dive sami sebi.

Sve im ide od ruke kad imaju medije kao čekić kojim svako malo “opale” nekog “desničara” po glavi. Sve je više onih kojima skoči tlak čak i kad samo na hidrantu vide slovo H. Valjda je jedina pravda i jednakost u tome da umiru njihovi baš kao i naši. Ali oni tada ne tuguju već se ljute i traže krivce.

Tako je i drugarica umrlog Indexovog novinara navodno tražila da se na pogreb Vladimira Vladimirovića dođe sa životinjama. To bi bilo ok da nema problema kapaciteta. Kamo s toliko životinja? Ljuta što svi nisu poštivali njenu želju, one koji nisu za života glorificirali njenog Vladimira navodno je nazvala “izdrkotinama”.

Boris Dežulović je navodno na pogrebu održao emocionalan zdravstveno uravnotežen govor. Suosjećajno je poručio: “Danas, nakon dva dana, smiren i hladne glave jebem vam mater svima, do posljednjeg. Mater vam jebem”. Evo kako “vrsni” književnik iskazuje svoju senzibilnost. Ovo je samo jedan od njegovih posljednjih “književnih” izričaja. Bilo ih je još puno. Npr.: “Jebo vas Vukovar”, “Serem vam se na Bleiburg”. To se može usporediti samo s “književnom” inventivnošću jednog Duhačeka i njegove verzije “Vile Velebita” (“Oj, Hrvatska srati, nemoj tugovati...”). Javio se i **Neven Barković** iz Indexa sa starom mudrošću: “Vlado od svojih principa nije odstupio ni dok se borio za život”. Slažem se. I ja imam puno principa, ali ih se u uopće ne držim.

Sve u svemu, lijeva medijska i kulturna krema ne propušta priliku u svakoj prigodi iskazati svoju društvenu superiornost. Ako netko razbije ćiriličnu ploču, onda se ljevica, jugovići i orjuna u hipu dižu na svoje rahitične noge i “protestuju”. Međutim, kad čekićem razbiješ glavu hrvatskom vojniku, sinu branitelja, sve se brzo gurne pod stol. Pa ljudi smo, nećemo valjda svoje...

Na Veliku Gospu vratilo nam se legendarno “bratstvo i jedinstvo” na velika vrata... Još od 27. srpnja 1941. u Srbu, kad su Srbi poubijali čitavu obitelj Ivezić, od toga 18 djece u dobi od tri do 18 godina, umjesto “srp i čekić” nastala je parola “Srb i čekić...”. Legendarno mjesto, čuvena “Dabina jama” koja je napunjena kostima Hrvata, ujedno je i poslužila kao putokaz da se otkrije još oko 1700 jama u kojima su završili tvrdoglavi Hrvati.

Pred par dana bile su “suze svetog Lovre”, a jučer gledam Hajduk kako je igrao u Španjolskoj pa su mi došle “suze svetog Duje”.

Pišem ovaj tekst koji dan nakon što je 17. kolovoza **Eugen Savojski** s katoličkom vojskom oslobodio Beograd od Turaka. Bila je to godine 1717., nakon samo pet

stotina godina koje su Srbi proveli pod Turcima. Hrabri mladić, rođen u Parizu, smatran najvećim vojskovođom svoga vremena, podrijetlom Talijan, odgojen kao Francuz, ali za Srbe Srbin iz dna kace. No, pustimo povijest jer ona ionako na kraju završi kao farsa. Valjda zato što ju takvom prezentiraju povjesničari tipa **Slaveka Goldsteina**. On je zapravo povjesničar koji je s vremenom izrastao u historičara.

Naime, noviju Hrvatsku povijest doktorirao je u Beogradu. To je kao da noviju povijest Ukrajine odeš studirati u Moskvu! Slavek, u ulozi "graditelja", žali za "Neumskim koridorom": "Pelješki most je užasno skup i nepotreban, njegova izgradnja je dubinski promašaj". Možda je bio skup, ali da je nepotreban? Most koji spaja hrvatski Dubrovnik s ostatkom zemlje ni za koga tko osjeća i voli svoju domovinu ne može biti nepotreban. Međutim, za Slaveka je to "cattedrale nel deserto" ili katedrala u pustinji Po tko zna koji put postavljam pitanje: zašto je Hrvatska zaslužila da je kroz "povijest" vode tipovi poput **Jakovine**, **Markovine**, **Klasića**, Goldsteina, **Višeslava Aralice**...

S doktorima je lakše i zdravije. Upravo je tiskan tzv: "Samostalni zdravstveni pregled".

Za početak, moraš se popiškiti pod drvo. Ako mravi idu na mokraću, onda imaš šećer.

Ako navale muhe, onda je neka upala. Ako brzo isparava, onda si pun soli. Ako smrdi na meso, imaš holesterol. Ako si zaboravio skinuti gaće, došao ti je u posjetu Alzheimer.

Ako nisi stigao skinuti gaće, onda je Parkinson. Ako ne osjećaš miris, onda je Korona....

Jesen stiže, Hrvateki se još sunčaju, turistička sezona nas drži iznad vode. Svi su "oduševljeni" osim vlasnika restorana u Splitu. U subotnjoj Slobodnoj čitamo: "Ovo nije turizam već je ovo grabež i stihija...." Čudan neki rezon. Uzmimo kao mjerilo ono što je na "divljem" zapadu još davno postalo sveti gral. To je prosječna satnica koliko radnik može zaraditi za sat vremena i što za to može kupiti. Naša Vlada omogućila nam je satnicu za "polizati". U pravom smislu te riječi. Naš "šljaker" za sat vremena zaradi za tri kugle sladoleda!? Bolje da se i ne upuštam u usporedbu s Njemačkom, Švedskom, Amerima itd.

Boli političare i njihove medijske podguze ona stvar za činjenicu da, šljakajući uru vremena, kod nas zaradiš tek za tri kugle sladoleda. Oni se ionako ne hlade s tri kuglice sladoleda, a radeći svoj izuzetno "stresan" posao zarađuju k'o krezovi. Pa ako bi narod više od tri kuglice sladoleda da se malo rashladi na ovoj vreloj inflaciji, oni imaju načina da mu osiguraju i više od tri kugle... u glavu. Prisjećam se čuvene uzrečice Katona Starijeg, koji ostao poznat još jedino u našim klasičnim gimnazijama, kad je uzviknuo: "Ceterum autem censeo Carthaginum esse de"endam" iliti prevedeno na hrvatski: "Uostalom, mislim da Kartagu treba razoriti". Da ne bi netko pomislio kako pozivam na terorizam, svaka usporedba Kartage s Hrvatskom je isključena...

S obzirom da su se na pogrebu već ranije spomenutog Vladimira Vladimirovića na jednom mjestu našle tolike perjanice nezaboravne Juge, bilo je za očekivati da nas netko od tih elitnih hrvatskih muževa podsjeti kako i Hrvatsku treba, između

ostalog, razoriti. Ali kao i obično, “zmijske” su noge ostale skrivene. Mudra taktika! Ili možda još nije “došlo pravo vreme”... **Mrvoje Zovko** je izjavio kako “živi u državi koja je ubila još jednog nevinog čovjeka...”. **Ante Tomi** misli “kako je ovo sprdnja od države...” Vlada s Pupovcem je ok, ali država? **Ivica Ivanišević**, inače, lijevo krilo Slobodne, duhovit je kao da je rođen na “duhove”. On je zapazio da je “ova država smrtonosna pa svako zadržavanje na njenom teritoriju može biti fatalno. Ova je zemlja beznađežan slučaj, a nada se može pronaći iza prvog graničnog prijelaza”. Zašto nije rekao “Bajakovo” ne znam, ali on zna. Boris Dežulović poziva na “fajrunt” i raspuštanje besmislene hrvatske države. “Mrtvozornik” **Jurica Pavičić** javlja radosnu vijest: “Hrvatska je umrla”.

Za ove neizlječive jugoslavenčine i Kurdi imaju respektabilnu državu u odnosu na RH. Samo da podsjetim, uz ovakve izjave naših lijevičara, dragovoljac Domovinskog rata **Marko Francišković** i dalje leži u Remetincu iako je ono što je on izrekao na protestnom skupu na Trgu bana Jelačića “piece of cake” u odnosu na ovaj izdajnički i orjunaški dernek u Splitu. Bio je to pravi festival bljuvanja mržnje protiv Hrvatske koji je eskalirao baš pred kraj “sezone” i pred povratak korone. Mislite slučajno? Mislite i dalje....

Nakon smrti dr. **Franje Tuđmana** naglo se izmijenilo lice Hrvatske. Izmijenili su ga iskusni svjetski licemjeri....

“Najbogatiji Hrvat” **Ivan Žinić** iz Luksemburga poslao je ponudu sudu: “Nudim 800 milijuna eura za škver”. Samo da podsjetim, “škver” je potpisao ugovor o izgradnji mega-broda za milijardu i 500 milijuna eura... Blago radnicima. Love do krova. Bit će dovoljno kuglica sladoleda za sve...

Mislim da mi je dr. **Granić** (ali nisam siguran) poslao na moj zid odličan tekst. Citiram: “Onaj tko kontrolira prošlost, kontrolira sadašnjost, a time i budućnost. Zapravo, mnogi vjerojatno nisu u potpunosti svjesni da se trenutno vodi bitka o tome tko će kontrolirati prošlost na način koji je vrlo sličan obliku ‘brisanja memorije’”. Opet ‘Alka’, opet je pogodio u sridu. Treba noviju povijest ‘s ovih prostora’ prikazati kao izuzetan ekces inače u svemu sličnih naroda. E, da smo i mi imali turski zulum pet stotina godina na grbači bili bismo vrlo poželjni i tolerantni komšije. Što možemo kad se Turcima nismo dovoljno sviđali. No, sve prolazi osim trajne ondulacije.

Dva postarija građana gledaju mamut-reklamu “ručak bez pranja suđa”. Isuse, kakav je to ručak bez pranja suđa? Penzionerski! Detaljnije u jesen...

Hajmo, sad malo u “inostranstvo”, u SAD. Dobri Hrvateki dugi niz godina čvrsto su uvjereni da je, recimo, CNN medijski Mount Everest. Lijeva medijska kuća više je sličila našem Sljemenu nego Mount Everestu. Godinama je CNN gledao u leđa puno gledanjem Fox Newsu. Ovih je dana novi šef CNN-a **Chris Licht** opalio vritnjak “debelom” **Brianu Stelteru**, vodećem lijevičaru u CNN-u. Isti je vodio zadnjih devet godina emisiju “Pouzdana izvori”.

Što je ta emisija govorila o **Donaldu Trumpu**, bolje je ne citirati. Prečesto je Brian djelovao kao glasnogovornik Demokratske partije. Da li će se ovaj medijski obračun reflektirati i na našu medijsku stvarnost? Ne znam, ali vidim u tome neku nadu, rekli bi slijepci. Naime, naši medijski poltroni još uvijek liježu i hrču samo na lijevoj strani. Osim Hrvatskog tjednika, u Lijevoj našoj nema ni jednog tjednika

ili dnevnog lista koji iz dana u dan odnosno iz tjedna u tjedan ne ljevičari... i to najvulgarnije što se može. Na sve njih se može naljepiti parola "Fake News". Zadržimo se tek na "našem" Večernjaku. "Hitne mjere SDP-a za spas građanina i tvrtki". **Petra Maretić-Žonja** kao da je pala s kruške. Ljudi kojima je SDP zadnja rupa na svirali znaju da današnji SDP ne može spasiti baš nikoga, pa ni sebe. Slijede četiri stranice s jugo-ljevičarkom Dunjom Vejzović o njenoj dirigentskoj karijeri. Moš mislit! Pokojni Lovro Matačić se sigurno prevrće u grobu. **Branimir Pofuk** dohvatio se glorificirati **Miljenka Jergovića**. Prosječan ljevičar i uvijek vjerni Pofuk... Tu su i dvije ogromne stranice za "našu" **Vedranu Rudan** koja je evoluirala u "britku književnicu". Kaže nam ona: "Ovom zemljom vladaju kriminalci, prostaci, koji su iskoristili rat da nam 'privatiziraju' živote". Vedrana je donekle u pravu. Prostaci bi nas "progutali" da se iz Beograda svako malo ne jave Vedrana, Jelena, Seve.. Sve jedna finija i duhovitija od druge. Naročito je "dubok" njen zaključak da su naši krimosi i prostaci "iskoristili" rat da nas "privatiziraju".

Da nismo sami sebe napali još bi dan danas živjeli neprivatizirani. Ona valjda i dalje u Beogradu i ex-teritorijalnoj Rijeci. Petra Žonja predstavlja nam u Večernjaku profu ustavnog prava s Pravnog faksa. Nju nervira tzv. priziv savjesti. Boji se naša **Ana Horvat Vuković** "međunarodne bukvice". Usput nas ozbiljno upozorava: "SAD je opomena kamo vode alijanse populističkih platformi i vjerskog fundamentalizma". Živio sam, usput rečeno, skoro osam godina u SAD. To što profa govori našoj Žonji zove se "obični ljevičarski aktivizam".

Onaj isti aktivizam zbog kojeg je Brian s početka teksta dobio "šimečki" u debeli tur. Naravno, sve ne bi imalo smisla bez rigidnog ljevičara **Gorana Gerovca**, zvanog "drug Gera". On se bavi kao i obično "biblijskom" temom: hrvatskim braniteljima. Njega nerviraju uniforme: "Oficiri, policijoti, popovi (naravno, ne pravoslavni...), zatim ljudi u maskirnim uniformama. Branitelji kao simbol militarizacije i vulgarizacije ovog društva..." Jadni Gera. On sanja da će nas jednog lijepog sunčanog dana, na jedno 45 stupnjeva Celzijusa, branitelji osloboditi "od dogme o njima samima" pa će se tako demilitarizirati društvo

"Možda da za branitelje otvorimo Goli otok?" E, sad... Kako da se mi Hrvateki riješimo naših Briana, naše lijeve falange koja još uvijek čuči u svojim antifašističkim bunkerima... Da kupujemo samo "Sportske novosti"? Utopija. Lova dolazi od vlasnika. Tko su vlasnici Večernjaka, N1 televizije, RTL-a, TV-Nove...? Ideologiju njihovih "tajanstvenih" vlasnika, plaćamo mi. Ja svaki dan uredno kupujem tri dnevnika i par tjednika. I zadovoljan sam. Jer da nema Gere, Pofuka, Robija Bajrušija, Trkanjaca, doktora torcide, Žonje, 6. ličke... od ove kolumne ne bi ostali ni ostaci ostataka. I da, apstraktno govoreći, oni, kao i lik sa CNN-a, dobiju pakrački dekret, to bi bio i tužni kraj ove neambiciozne kolumne. Ostala bi mi samo poezija, a tu baš nisam osobito jak. Već mi navire jedna dobra ideja: a da zapjevamo "po šumama i Gorana Gerovca...."

Ovih dana sam primijetio da na starijim slikama izgledam mlađe....

U Kumrovcu se navodno otvara novi restoran "Tito". Zbog velikog interesa budućih gostiju s istoka, na ulazak se čeka u četveroredu.

OPET NAM SE SMIJEŠI BRATSTVO I JEDINSTVO

24/10/2022

Petak je i za koji sat počinje “vječni derby” Hajduk-Dinamo u Splitu u koji nas uvodi duhoviti Joško Marušić iz Slobodne. Znatiželjni sin pita oca: “Tata, a k'o su sad ti Bjelorusi?”. Tata odgovara: “To su ti sine Rusi koji navijaju za ‘Hajduk!’”. Evo, ni nogomet nije pošteđen politike.

Politika u Lijepoj Našoj ne može bez patrijarha Porfirija. Po svojim javnim izjavama djeluje kao uspješni blefer, k'o stvoren za naše poltrone. Na dan pogibije vukovarskog heroja Blage Zadre naš se mađioničar ukazao u Vukovaru. Naši jugo-nostalgici “vjeruju” da je to bio “čisti” slučaj.

Zbog svih njegovih nedavnih javnih izjava, država koja drži minimalno do svog digniteta, proglasila bi ga “personom non grata”. Na posvetu crkve Svetog Nikolaja pozvan je bio i predsjednik Milanović koji se zanimljivo, “ladan k'o špricer”, ispričao: “Pozvan sam na dolazak Porfirija. Mislim da je to malo nezgodno u ovom trenutku”. Ne malo nego jako nezgodno. Tipična

‘Hrvatekima nedostaje je zajedništvo, nacionalna svijest, ponos ratnih pobjednika...’

Međutim, “ploveće kazalište” se nastavlja. Naš “pevač” iz Chicaga poziva u propovijedi u crkvi “svetog Nikolaja” sve da mole i za poklane Hrvate na Ovčari i za druge pobijene Vukovarce. Koja pila naopako. Prvo napadni, razruši, ubij, a potom moli za ubijene. Meni se to čini manje kao ekumenizam, a više kao crni humor. Evo još jednog zgodnog primjera crnog humora: “Pilot uđe u putničku kabinu aviona i obraća se putnicima: “Poštovani putnici! Jedan motor nam je otkazao, a drugi radi sa 30 posto. Već smo izbacili sav teret, ali to nije dovoljno. Da bi sretno sletjeli na najbliži aerodrom moramo žrtvovati dio putnika. Nećemo nikoga diskriminirati na osnovu boje kože, nacionalne pripadnosti ili seksualne orijentacije. Stoga moramo biti pravedni i ići po abecedi. Prema izlaznim vratima neka se odmah upute: Albanci, Arapi, biseksualci, cigani, crnci, a zatim homoseksualci...” Još se ne zna u čijem je vlasništvu bio taj avion. Ali se sumnja...

Ono što Hrvatekima nedostaje je zajedništvo, nacionalna svijest, ponos ratnih pobjednika... Sve je to “zaostali tuđmanizam”. Kazati istinu danas je “malo je nezgodno” iliti “politički nekorektno”. Tako npr.: kad smo bili meta svih, nenaoružani, izloženi i ranjivi, napala nas je, uz JNA i Srbiju, i Crna Gora. Granatirali su Dubrovnik, mjesecima pljačkali u okolici grada, osnovali čak za zatočene Hrvate i logor u Morinju u Boki Kotorskoj. Crnogorski je admiral Vladimir Barović zbog srama na Visu počinio samoubojstvo. U znak sjećanja na mjestu gdje je bio logor za Hrvate podignuta je spomen ploča na kojoj je pisalo: “Sjećamo se zločina počinjenih da bi se osramotilo ime i duh Crne Gore. Izražavamo žaljenje za sve patnje koje su preživjeli zatočeni. Da se nikad ne ponovi”. Ali, na simboličan način, ponovilo se. Uprava za inspekcijske poslove

Crne Gore naložila je Općini Kotor da u roku od tri dana ukloni ploču. Kako bi rekao Milanović “malo nezgodno”. Hrvatska će naravno i dalje podržavati ulazak Crne Gore u euro-integracije, sve drugo bi bilo “malo nezgodno”.

Badinterova je komisija davno odlučila da je Prevlaka naša, ali inzistirati na tome je “malo nezgodno”. Ni jedna hrvatska vlada ne spominje više pitanje Prevlake. Logor u Morinju je “nezgodan” kao i Porfirije u Vukovaru. Onda se čude zašto tvrdim da patimo od kompleksa manje vrijednosti. Naravno, ne treba odmah skakati na svaku glupost ili praznu provokaciju koju netko ispali prema nama, ali ni poltronski čkomiti kad nešto vrijeđa nacionalni ponos ili interes Hrvatske ili kad stranci pokazuju staro/nove aspiracije na naš teritorij, kulturu... Spomenimo samo talijansku premijerku, Orbana, Vučića, Slovence i “otvoreno more”... Naša politika navodno “superiorno” čkomi na sve provokacije jer se mi ne bi “šteli zameriti”. Mi smo stalno “politički korektni”. To bi bilo ok da tako postupaju i druge države. Međutim, kad se njima dogodi neka slična provokacija, oni reagiraju promptno i snažno, braneći dostojanstvo i suverenost. Za poltronsko ponašanje je karakteristično da se prema jakim ponaša snishodljivo, a gazi se one slabe. Tako je logično da čkomimo na razne provokacije koje dolaze od naših susjeda, ali zato Marka Franciskovića (kojem se stavlja na teret “podstrekavanje na terorizam” bez ijednog dokaza) držimo već skoro godinu dana u zatvoru, a u zadnje vrijeme ga čak dovode na sud okovanog lancima.

Ponizna hrvatska politika nije neki suvremeni ‘izum’

Inventura rezultata koalicijske vlasti pokazuje da se biračko tijelo nasanjalo na lanjskom snijegu.

Treba ipak uvijek imati na umu kako spomenuta poltronska i pretjerano ponizna hrvatska politika nije neki suvremeni “izum”. Ona datira još iz ranijih vremena. Sjetite se samo izjave predsjednika HSS-a **Vlatka Mačeka** kad mu je bilo ponuđeno od strane “zapadnih saveznika” da bude na čelu “nove” hrvatske države. Vlatko je ponizno izjavio: “Dok se veliki tuku, mali moraju čučati ispod stola”. Nakon toga je taj isti Maček završio u sabirnom logoru Jasenovac, a od ožujka 1942. godine nalazio se u kućnom pritvoru... Zanimljivo kako se ideja o “čućanju ispod stola” zadržala u podsvijesti Hrvateka sve do danas. Krug ljudi u Lijepoj Našoj koji se “pedantno” bavi s našom poviješću i danas smatraju Mačeka našim **Henry Kissingerom**.

Evo još jednog primjera kako se neki danas i dalje drže te politike “čućanja ispod stola”. Čak i ljudi kojima je politika zadnja rupa na svirali znaju da je obuka Ukrajinaca u Hrvatskoj nešto što država može učiniti bez nekih osobitih političkih posljedica. Ne osuditi agresiju Rusije na Ukrajinu, ne ponuditi pomoć žrtvama agresije, zaboraviti da nas je upravo Ukrajina među prvima priznala, bilo bi kukavički i krajnje licemjerno. Ne kažem da će Zoran Milanović doživjeti sudbinu Vlatka Mačeka, ali ako je odbio pomoć žrtvi zbog “pripetavanja” s Plenkovićem, onda je to tipičan pucanj u prazno. Nula bodova. Bila bi moralna katastrofa kad Hrvatska ne bi sada pomagala Ukrajini dok se nalazi u ovoj tragičnoj poziciji nametnutog rata. Milanovićev slučaj pokazuje da biračko tijelo to zna cijeliti. Njegova izjava iz 2016. godine da su “Srbi šaka jada” je to potvrdila u

predsjedničkoj kampanji. Kad se u pitanju rata u Ukrajini poslušaj glas ulice, ili bolje rečeno glas naroda, u ovom derbyju između dva brda siguran pobjednik je Plenković. Uvijek, baš uvijek, ova država mora biti uz slabijeg i napadnutog. Tu je narod nepogrešiv. Bez referenduma i prazne ideologije, narod zna što treba napraviti.

‘Pogubni’ kompromis

Predsjednik Milanović predlaže politiku prema Ukrajini koja je prema mišljenju premijera Plenkovića pogubna. Plenković pak politiku koja je po Milanovićevom mišljenju pogubna. Stoga mnogi misle da bi bilo najbolje da sklope “pogubni” kompromis.

Ne znam je li to stvarno izrekao Dostojevski ili Tolstoj ili **Joža Manolić**, no da je poruka mudra o tome nema zбора. “Ako dođe do trećeg svjetskog rata, neka netko ostavi poruku majmunima u pećini da se ne zajebu i ponovno postanu ljudi”.

Iza životnih “zastora” događaju se zanimljive stvari. Recimo u Vatikanu. Papinska akademija je pred par tjedana objavila da je naš papa Franjo imenovao kao novu članicu **Marianu Mazzucato**. Mariana je redovna članica Papinske akademije što je prilično zanimljiva činjenica. Nova članica Papinske akademije je deklarirana ateiskinja i aktivna pobornica pobačaja. Mariana je Soroševa ekonomistica što je ujedno i dokaz ekonomske pragmatičnosti koja vlada u hodnicima Vatikana. Križanje i kukanje kako se Nečastivi uvukao u sam vrh Katoličke crkve je pretjerano. Europa se još Lisabonskim ugovorom odrekla kršćanstva i sada nas dobri papa Franjo ovim imenovanjem podsjeća u kojoj Europi mi zapravo živimo. Za vrijeme vladavine ovog dragog Pape čekaju nas još neki potezi Crkve koje će natjerati na razmišljanje. A što je loše u razmišljanju?

Dva Braćanina slušaju misu u automobilu. Onaj na suvozačevom mjestu kaže: “Ugasi radio sad će kupiti milodare!”.

‘Opet nam se smiješi bratstvo i jedinstvo’

Jugo-nostalgici su u transu. Hrvat **Tomislav Žigmanov** imenovan je za ministra u novoj vladi Srbije. Evo vam ga na! Vodit će resor za ljudska i manjinska prava. U isto vrijeme Aca Vulin, novi srpski Ranković, dobio je “šimecki” u tur i ispao iz “prvih jedanaest”. I tko će sada spriječiti Srbiju da uđe u EU kokošinjac? Lijevo su mediji živnuli. Eto, opet nam se smiješi bratstvo i jedinstvo i svijetla zajednička budućnost, ali ovaj put u krilu EU-a. Srpska napredna stranka bi sada mogla izaći na izbore i u RH.

Lex Žigmanov pokazao nam je što sve možemo kad smo zajedno. Srbija i Hrvatska za sva rješenja imaju problem! Ovo je nova srpska “Oluja” iza koje nastupa jugo-optimizam. Zamislite kako će likovati **Vedrana Rudan, Bora Dežulović, Ivo Mikolić, Branimir Pofuk, Robi Bajrušij, Gera Gerovac**, 6. Lička iz Večernjaka... To je vijest! To je pravi vjetar u leđa našoj orjuni.

Koliko je Srba bilo od 1991. godine do danas u raznim hrvatskim vladama, to nitko ne zna niti se uopće broji. To je k'o sa ženama. Kad puno i često daju, slabo ih tko šljivi. Ali kad se opiru, ne daju, bahate, pa na kraju ipak popuste, e to je onda pravi uspjeh. I tako ćemo se, zahvaljujući Vučićevoj domišljatosti i

“velikodušnosti”, pomalo sve više vraćati u već proživljenu zajedničku budućnost. U njoj će **Antu Tomića**, kad ga srpska policija zabunom zadrži na granici, ubuduće spašavati naš Žigmanov, a ne škartirani Vulin. Još samo da Rusija “pomete” ukrajinske nacistе, da hrvatska nogometna repka “dabogda sve izgubi” i evo nama povratka u zajedničku budućnost. Onu koju smo s oružjem u ruci satrli u jesen 1991. godine. Ali, danas nema više mrkog i “isključivog” Tuđmana. Najveća mu je “mana” bila što je dobro znao s kim je stvarao ovu državu. Ti i takvi su, njegovim odlaskom, otpočeli post-jugo ples.

Južina i jugovina

Meteorolozi ovih dana stalno govore o južini koja nas prati već tjednima. Ja bih rekao ne samo južina nego i jugovina. Jugovina se vraća na velika vrata. Tako je Gradsko vijeće Šibenika dodijelilo za 2022. godinu nagradu Šibenika za životno djelo novinaru **Ivi Mikulićanu**. To je čovjek koji je uporno glorificirao **Krstu Lambašu Maću**, držao mu posmrtni govor, kartao s njim za života itd. Sve to u načelu nije loše. Nezgodna je jedino u tome što je povjesničarka **Marijana Mikulandra** dokumentirano dokazala da je Lambaša krajem 1944. godine izveo 50 ranjenih hrvatskih vojnika iz šibenske bolnice te ih u Ražinama nožem pojedinačno klao vadeći im organe iz tjela. **Neven Kursar**, pišući o tome, rekao je: “Šibeniče, sram te bilo!” Jugo-nostalgičari su k'o korov. Ne može ih se iskorijeniti.

Ovih je dana umrla u Veneciji **Jagoda Buić Wuttke**. Čitav se život bavila tapiserijom i oblikovala svoje radove papirom. Bila je na glasu kao značajna umjetnica, osobito u bivšoj Jugi. To i ne čudi jer je bila uvjerena Jugoslavenka. Povodom Jagodine smrti oglasio se njen kum Budimir Buda Lončar riječima: “Bio sam joj kum, sjećam se i datuma kad smo se upoznali – 28. ožujka '47”. Koje li romantike! Šef OZNA-e, tadašnji gospodar života i smrti, 1947. godine je upoznao mladu skojevku i eto u Jutarnjem dvije stranice za Budu o Jagodi. Još dvije stranice za Bajagu.

Koliko je takvih kao Lambaša tih mračnih godina klalo Hrvate i bacalo ih u jame diljem Hrvatske, a danas, uz jutarnju kavicu, čitamo o njima u ljevičarskim novinama kao o dragim osobama koje su nas “zadužile” svojim životima? Pročitajte Jutarnji i Večernji, gledajte HRT, N1... Stalno se izmjenjuju isti likovi poput **Gorana Hutineca**, **Hrvoja Klasića**, **Tvrtka Jakovine**, nekada i Markovine... Maćin prijatelj prima nagrade, Bajaga (glorifikant četništva) sprema koncert u “Areni”... Thompson se ne smije ni približiti pulskoj Areni. Šesta Lička pazi na sve!

Mnogi misle da iskrenost nije vrlina. To je sve više slabost.

Sve manje Hrvata

Na kugli zemaljskoj će 15. studenog ove godine biti osam milijardi stanovnika, a nas Hrvata je sve manje i manje. Demograf je u Hrvatskoj promašeno zanimanje. Ismijavaju ih ne samo političari koji izbjegavaju provesti i jednu ozbiljniju demografsku mjeru nego i “zeleni džihadisti” koji stalno trube o vrtićima, ali proklinju majke s troje i više djece.

Umjesto da politikom plaća zadržimo vlastite stručnjake u zemlji, pustili smo ih da odu trbuhom za kruhom u svijet, a sada uvozimo pakistansku, bangladešansku, filipinsku i drugu stranu radnu snagu. Imamo kronični nedostatak liječnika i medicinskih sestara jer mladi odlaze na bolje plaćene poslove u inozemstvo, a za one koji su još ovdje i pokušavaju izboriti bolje uvjete rada i plaće, ministar i Vlada mare k'o za lanjski snijeg. Umjesto da riješe konkretne probleme na koje zdravstveni djelatnici upozoravaju, stalno se mantra o nekoj reformi. Reforma je inače u našoj politici čarobna riječ da se nešto zamagli kao što su nekada to bile radne grupe. Kad ne znaš što bi s nekim problemom, osnuješ radnu grupu. Sad spremaš reformu.

Nedavno sam upoznao sveučilišnog profesora u mirovini. Pokazao mi je rukopis knjige "Kako zaraditi ozbiljan novac". Sad ne zna kako doći do love da je objavi... Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-opet-nam-se-smijesi-bratstvo-i-jedinstvo/>

HODAK: 'IDEOLOŠKA LJEVICA JOŠ ČVRSTO DRŽI VLAST KOJU JE ZGRABILA DOK SU HOS-OVCI GINULI UMJESTO NJIH'

24/04/2023

Večernji list od 20. travnja, ljeta Gospodnjega 2023. na naslovnici objavljuje: Ognjen Kraus: "ZDS mora biti kazneno djelo, a ne prekršaj". Počelo je! Bravo, Ognjene! Treba njih satrti ognjem i mačem. No, ima i lukavih fašista koji će se sad početi derati "Za domovinu spremni". Za njih treba direktna primjena Lexa Vlado Ranogajec. Da podsjetim. Drug Vlado je, zajedno s jednim drugim Krausom, daleke i legendarne 1945. najprije strijeljao "bandu", a onda im post mortem slao optužnice.

Malo ga je navodno čudilo da nitko od optuženih i strijeljanih nije stavio prigovor na optužnicu. Naravno da su mogli, samo da su bili živi. I predsjednik Židovske općine Zagreb bio je u Jasenovcu s državnim vrhom. Uz glazbu Ive Josipovića iz opere o Johnu Lennonu, koji je valjda u ona vremena skončao u Jasenovcu, naš "ognjen i mačem" može puno dobrog napraviti za "našu stvar".

Licitacija žrtvama

Recimo, da se s "dogovorenih" 83.000 žrtava vrati natrag na 700.000 kao u doba Titovog komunizma. Stvarno je drugovi povijesni revizionizam dvadeset poratnih godina tvrditi, dokazivati, uvjeravati, prijetiti i zatvarati zbog cifre od 700.000 žrtava, a onda pristati na 83.000. K'o sudska nagodba na nekom općinskom sudu u Zagorju. Deveti krug se polako zatvara. Pupovac, Kraus, Furio Radin, Kajtazi, Soros, NATO, naš Mato ili Mate... Gdje god se okreneš svugdje netko takav. Nigdje Frana Tente kojeg su 1948. ubili u dvadesetoj godini jer je na Marjanu iznad Splita izvjesio službenu hrvatsku zastavu. Ma zamislite koji krimen! Danas su splitski heroji Dežulović i Miljenko Smoje. S punim pravom. HOS-ovcima ZDS u Vukovaru, na Srđu i poruka "Poserem vam se na Vukovar". Po meni to je hrabro. Bravo, narodni heroju, Boro Dežuloviću!

I Što sad? Koliko ova "neželjena" država to može izdržati?

Podsjeća me sve na plitki vic o Muji i Sulji. Mujo kod doktora, ruke mu se tresu pa nervozan priča: "Moj doktore, ja se jedan dan vratim s posla par sati ranije i nađem Sulju u mom krevetu s Fatom. Kažem Sulji: E'gotov si Suljo, ufatim sjekiru, a on meni: 'Nemoj Mujo, promisli. Lako je ubit' čovjeka, ali onda te čeka Zenica, robija. Nećeš valjda robijati zbog Fate! Hajmo popit' kafu k'o ljudi'". I Mujo se složi da nije Fata vrijedna robije pa ode sa Suljom na kafu. "E'" nastavi Mujo, "ja se nakon toga vratim još sedam, osam puta ovako ranije s posla i svaki puta Suljo tamo. Uvijek ista priča. Nemoj Mujo, k'o jebe Fatu, Zanica, hajmo na kafu..." Doktor ga prekine: "Dobro Mujo, kako ti ja tu mogu pomoći?" "Pa možete doktore. Da li ja smijem piti toliko kafe?"

Za asocijaciju na stanje u Hrvatskoj primjerenije bi bilo da se ne radi o pijenju kave nego o pušenju. Doktore, smijemo li toliko "pušiti"? Štete li tako česte

pušione našem zdravlju? Ognjen Kraus, Krešo, Boris, Milorad, Furio, Veljko... previše kafa odnosno pušenja u Lijevoj našoj. Kraus nije definirao pojam zastare. Što je s HOS-ovcima, dragovoljcima Domovinskog rata koji su četiri godine urlali i derali se ZDS i na kraju dali Sulji pedal... Je li njihov krimen zastario ili tu zastare nema? Na kraju, mogli bismo kao država "popušiti" zbog kafe!

Obično je glavni zgoditak u nagradnoj igri odlazak na putovanje. Hrvatskim braniteljima glavni zgoditak bio je ne odlazak na put, osobito u Haag.

Hrvatska je uređena zemlja: Imamo euro, NATO, EU... Možda zato ima sve manje tema za jednu srednje dugačku kolumnu. Čitam stari subotnji Večernjak i naletim na Pofuka. "Plenkovićev njemački pozdrav saborskoj zastupnici najprljavije su psovke protiv demokracije i slobode". Misli Brane da je Premijerovo "Gute Reise" i "Auf Wiedersehen" isto što i fašistički urlik "Raus". Dobri stari "jugović" Brane je jako senzibilan. Zapravo pomalo nepravedan. A.P. je s jedne strane dobio pregršt aplauza za konačan obračun sa "zloglasnim" pokličem ZDS, a sad sve zapacka s "Gute Reise" lijevoj saborskoj zastupnici Daliji Orešković.

To postaje "nepisani zakon", a njih se treba čuvati. Pisani su puno lakši. Opališ sve one koji "urlaju" ZDS sa četiri tisuće eura, a "Gute Reise" proglasiš "najprljavijom psovkom protiv demokracije i slobode". Potom vrebaš one koji će ti pomoći da osvojiš svoje srebrnjake... Za to imamo Pofuka, Švarca, Bajrušija, šestu ličku i druge brojne čuvare revolucije koja "teče". Novi cilj je već zadan: ZDS u Kazneni zakon RH! Sve u ime demokracije i slobode! Sve podsjeća na 1945. i 1971. Godine koje se vraćaju. Što je najgore, vraćaju se kroz pravosuđe i MUP. Presuda **Marku Juriću** i inicijativa Ognjena Krausa pokazuju put kojim ide država.

Stara američka poslovice kaže "da ako ne znaš kamo ideš, svaki put će te odvesti tamo".

Doktori, medicinske sestre, daktilke na sudovima i suci općinskih sudova prijete masovnim prosvjedima. Moj teniski partner prof. Žukina uvjeren je da se radi o masonskim prosvjedima...

Pomlađivanje Domovinskog pokreta

Listam subotnje novine. Jimmy Stanić i supruga ušli u "Domovinski pokret". Počelo je naglo pomlađivanje DP-ta, što je dobro. Još bolja vijest dolazi od Ive Goldsteina na istoj stranici Jutarnjeg. Profa nam izgleda ne vjeruje pa poručuje: "Tito je oslobodio Istru i Hrvatsko primorje. Bio je veći Hrvat od Pavelića. Dio je hrvatske povijesti i Ustava". O listama najvećih zločinaca dvadesetog stoljeća ni riječi. Profi malo šteka tzv. "memorija pamćenja". Tito se četiri godine borio za Jugoslaviju, a po profi je ispao "veći Hrvat od Pavelića".

Nema gore stvari od neprekidnog podgrijavanja povijesti od strane profesionalnih povjesničara. Još kad se zna da je profa doktorirao noviju hrvatsku povijest u Beogradu sve postaje jasnije. Treba pogledati zemljopisne karte Hrvatske do 1945. i one od kad je "veliki Hrvat" dograbio vlast pa će sve biti jasno... Gdje su ostali Boka Kotorska, Srijem, Neum? Na kraju o ovoj temi, imam pitanje za Jutarnji: Zašto uvijek Goldstein? Dajte nama redovnim čitateljima i kupcima vaših

novina malo i drugih, kao npr.: Klasića, Jakovine, Markovine. Mislim ovih koji su doktorirali na filozofskim faksevimu u Zagrebu i Splitu da se malo razvedrimo i nasmijemo u ova tmurna vremena.

Oscar Wilde je lijepo procijenio: Povjesničar je čovjek koji daje točan opis događaja koji se nikada nije zbilo. Kao Tito se borio za Hrvatsku...

Pravosuđe s posebnim potrebama

Pripisuje mi se autorstvo uzrečici da Hrvatska ima "pravosuđe s posebnim potrebama". U tom pravosuđu kao posebno loše strši Državno odvjetništvo i USKOK. Spektakli s uhićenjem ministara u šest ujutro služe kao jeftini izgovor. U uređenim zemljama ministri se pozovu u policiju na razgovor i na kraju im se priopći da su lišeni slobode, bez radoznalih i naslađujućih pogleda susjeda te slučajnih prolaznika i novinara. Ostavka šefice USKOK-a postala je pravi spektakl koji govori o "posebnim potrebama".

SOA izda priopćenje u kojem upozorava na izraziti rast četništva, ali bez konkretnih alata kako taj rast obuzdati. Novinar upozorava na konkretan slučaj "sveštenih lica" koja pjevaju četničke pjesme i to završava presudom za novinara zbog govora mržnje. Istup "željeznog" demokrate Bore Dežulovića sa senzualnim "sranjem" po Vukovaru samo je dokaz da "partija" opet kontrolira politiku DORH-a. Nitko nije ni pomislio da je možda i tu na djelu govor mržnje prema Domovinskom ratu. Na skupovima na kojima je govorio Marko Francišković nije eksplodirala ni jedna petarda, nije bilo ni nereda ni tučnjave. Štoviše on je osobno s govornice pledirao na mir i dostojanstvo. Međutim, doslovno je isforsirana konstrukcija o "poticanju na terorizam".

Nakon više od godine dana istražnog zatvora, sada je pušten na slobodu. DORH je odmah izjavio žalbu koju je viši sud usvojio i on je vraćen u Remetinac. Županijski sud ga je potom ponovno pustio na slobodu, ali DORH se ponovno žalio. Samo što je sada Visoki kazneni sud žalbu DORH-a odbio. Ono što daje posebnu boju ovom predmetu jest to da u godinu i pol još nije potvrđena optužnica protiv Franciškovića. Zašto? Još se ne zna... ali će se doznati.

*Uhvatili Indijanci Muju kako krade njihov krumpir. Dovedu ga do vrača, a on kuka: "Sad sam na*ebo, sad sam gadno naj*bo!" Priđe mu vrač i smiruje ga. Šta kukaš k'o curica, k'o da si ranjen. Eno ti tamo poglavice. Pokaži da si muško i baci mu kamen u glavu". Uzme Mujo kamen i zvekne vrača usred čela, a vrač mu šapne "E sad si na*ebo!" Pouka: Ako ti je suđeno, na*ebat ćeš u našem pravosuđu prije ili kasnije.*

Bračanin na samrti. Dolazi mu sin da se oprost. "Jel' ti ono žena peče fritule?" upita Bračanin. "Da, pape!" "Ajde, donesi mi jednu" zamoli otac. Sin ode i vrati se praznih ruku. "Ne da mater. Kaže da je to sutra za sahranu...."

Evo nama Ante Tomića. Sabrane mudrosti. "Poremećenim osobama poziv svećenika odličan je izbor... Što god napravili biskupi i katolička štampa, naći će poneku lijepu riječ za njih". Gdje naš Ante vidi "katoličku štampu"? Možda RTL izdaje neke tiskovine s urednikom Zoranom Šprajcom? Kaže on javno: "Gospodo svećenici, biskupi i nadbiskupi, ženite se i je*ite svoje žene". Jel' to ta Tomićeva "katolička štampa". Kad bi Katolička crkva imala sve one privilegije koje u

Hrvatskoj uživa SPC i njihovo vodstvo, onda bi se možda i moglo govoriti o “katoličkoj štampi”. Do tada naš Ante žali i dalje za sjajnom podoficirskom karijerom koju su mu ti katotalibani pobjedom u Domovinskom ratu uskratili.

Više znaju tovar i magarac nego sam tovar.

Piše naša Goranka Jureško u Jutarnjem kako je uvjeravanje u 2023. da je moći uzvikivati ZDS vrhunac slobode izražavanja napad na zdravu pamet. Vjerojatno i jest ako Goranka misli na pamet naših ljevičara, antifašista i ostarjelih unitarista. Naša “zdrava pamet” ostala je još u glavama dalmatinskih orjunaša, likova koje je plastično opisao orjunaš Miljenko Smoje.

A sve zajedno još je 1938. smjestio u pravi okvir Miroslav Krleža u romanu: “Na rubu pameti”. Parola “Smrt fašizmu – sloboda narodu” u kombinaciji sa zdravom pameti na djelu je trenutno u Ukrajini. Moraš imati mozak od najmanje sto konjskih snaga pa da shvatiš naše antife. Winston Churchill je smislio skraćenicu KBO koja u prvi mah podsjeća na Rusku tajnu službu, ali u stvari je značila “keep bugging on” ili u prijevodu “nastavite se boriti”. Svi zajedno uhvaćeni smo u mrežu ideološke ljevice. Ona gubi vlast diljem Europe, ali u Lijepoj našoj još čvrsto drži sve što je zgrabila dok su HOS-ovci ginuli umjesto njih. Ali ne zauvijek. Kako je rekao genijalni Winston :”Keep bugging.”

Diljem Hrvatske svi restorani, bašte i krčme koje drže do ugleda i tradicije izvjesili su natpise: “Stigla mlada otočka janjetina”. Na pitanje “od kuda?”, odgovaraju: “Direkt s Novog Zelanda!”

Zvonimir Hodak/[direktno.hr](https://kamenjar.com/hodak-ideoloska-ljevica-jos-cvrsto-drzi-vlast-koju-je-zgrabila-dok-su-hos-ovci-ginuli-umjesto-njih/)

<https://kamenjar.com/hodak-ideoloska-ljevica-jos-cvrsto-drzi-vlast-koju-je-zgrabila-dok-su-hos-ovci-ginuli-umjesto-njih/>

**MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

**HODAK: ONI KOJE SMO U RATU PORAZILI
VRAĆAJU SE PO SVOJE**

20/06/2022

Sve je očitiije da nam Lijepa naša ima ne samo lošu povijest nego joj ni budućnost nije baš ružičasta. Citiram Antu Prkačina: "Umjesto hrvatske povijesti Drugog svjetskog rata, mi imamo jugoslavensko-komunističko-partizansku turbo-folk historiju. Tri turbo-folk zvijezde s filozofskog fakulteta, tri Karleuše, su Klasić, Goldstein i Jakovina..." S povijesnog aspekta ovaj je citat irelevantan, ali može poslužiti kao putokaz o stanju u našoj historiografiji.

No, pustimo povijest i okrenimo se svijetloj sadašnjosti. Članica smo EU-a, NATO saveza, euro je na pragu, samo što nismo u Schengenu..., a gdje se god okrenemo "pušiona". Uz sve šuplje komplimente koje nam šibaju oni gori i bolji od nas, rezultat je – nogometnim rječnikom rečeno – nula prema nula. U Bruxellesu smo popušili s izbornim zakonom za BiH. Postojeći izborni zakon s Daytonskim sporazumom ime veze koliko i sa Sporazumom Cvetković-Maček iz 1939. godine. U Bleiburgu mijenjaju grbove i zastave na grobovima poginulih i ubijenih Hrvata nakon Drugog svjetskog rata. Zaostajemo za Srbima, pa čak i za Bošnjacima, čije ideje, zahtjevi i očekivanja imaju u EU veću težinu od onih koje plasiraju sa Zrinjevca. Zašto?

Samo zbog poltronskog mentaliteta koji nam je stoljećima usađivan i koji nam je postao pravi uteg oko nogu. Jedini izuzetak je bio dr. Franjo Tuđman. On nije poltronski prigibao koljena ni pred kime. Još dugo će na žalost ostati jedini. Finoća, uglađenost, akademsko izražavanje, isprazno ponavljanje argumenata kojima nas se u diplomatskim salonima ušutkava kako bismo odustali od svojih zahtjeva, sve su to već odavno prokušane metode perfidne europske politike kad želi male i slabe držati na lancu, ali istodobno i s mirišljavom mrkvom, samo uvijek na dostojnoj udaljenosti. Tako je i ovaj puta s izbornom reformom u BiH. Bit će, ali nakon izbora! I eto nama opet Komšića! A mi ćemo s Europom i dalje godinama pričati, uvjeravati ih i uvijek na kraju "popušiti"... Kad naš predsjednik RH Milanović pokuša drugačijom metodom iliti balkanskom robusnošću preskočiti diplomatske "plitke potoke", svi se odmah dižu na noge. Kakav mu je to rječnik, sramoti nas pred "ceo svet", svađa s Finskom i Švedskom, traži nemoguće itd. itd. Očito smo toliki poltroni u dušama da nismo u stanju ni podržati drugoga kad se izloži, a kamo li da bismo to sami napravili. Ah, ta dobra vječna

poltronska Hrvatska! Mirno pušimo u srazu s “briljantnim” diplomatima iz BiH i Srbije, pa i Crne Gore (oko Prevlake). Ako se ne trgnemo bit ćemo još manji, tanji, pravi sirotinjski balkanski vilajet...

Oni koje smo u ratu porazili vraćaju se po “svoje”. Osnovali smo prvu srpsku školu u Hrvatskoj izvan Vukovara. Škola k'o škola. Tamo će “deca” učiti o “Oluji” kao ratnom zločinu nad srpskom nejači, o genocidu za vrijeme “traktorijade”, o srpskoj Dalmaciji, granici Virovitica, Karlobag, Karlovac... Ne znam, ali meni se to čini čak ne više ni poltronski već mazohistički. Ne podsjeća li vas to na sado-mazo nagle promjene jedne demokršćanske stranke o temi što je obitelj? Što je s omjerom 70 posto prema 30 posto iz referenduma “U ime obitelji?” Kad i gdje je taj referendum poništen? Mi koji smo glasali “za” na tom referendumu preko noći smo postali “rigidni desničari”. Lisice se puštaju u kokošinjac da “prosvijetle” kokoši. Dok kokoši još ima. I sad se vidi da je Milanović u pravu kad je rekao: “Hrvatska se obranila sama, zahvaljujući tom malom broju pravih ljudi, zahvaljujući odlučnosti hrvatskog političkog vodstva tog vremena i prvog predsjednika Franje Tuđmana, hrvatskih generala nastalih u Domovinskom ratu...”. Još je naglasio da je to bila vojska koja nije dobivala međunarodnu financijsku, oružanu, medijsku i političku pomoć. Prije bi se reklo da je stalno morala slamati opstrukcije, prijezir i nepovjerenje te i takve međunarodne zajednice. Ali unatoč svemu tome, mi smo pobijedili. Zašto nam to ne ulijeva više samopouzdanja i ne bude putokaz za budućnost?

U ratu država daje topove, bogati volove, a siromašni svoje sinove. Kad rat završi, država uzme svoje topove, bogati dobiju nove volove, a sirotinja trži grobove svojih mrtvih.

Prije nego nam Viktor Gotovac “vrati” stari Trg maršala Tita, Frane Šarić nam u Večernjaku servira uzbudljivu priču o Lastovskim tunelima koje su za Tita i Jovanku, između ostalih, “kopali i zarobljeni Wehrmachtovi vojnici”. Naime, legendarne “demokratske” 1947. “oslobodilačka” JNA gradila je tajne komandne centre s tunelima dugačkim stotine metara. Sve za slučaj nuklearnog napada Zapada na “demokratski centralizam”. Gradila ih je mašinerija bivše države dinamitom i brojni njemački zarobljenici i zarobljeni inženjeri...

Gdje su kasnije završili ti brojni njemački zarobljenici i inženjeri, e to Frane Šarić ne zna, ali pretpostavlja da nisu završili dobro. Frane valjda nije nikada čuo za Ženevske konvencije o ratnim zarobljenicima kojih se Juga nije držala k'o pijana plota. Njih se baš dobro ne sjeća ni Viktor Gotovac što i nije neko čudo. Viktor je samo profesor na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Nemaju oni kompjutersko pamćenje. Navodno bi o tom ratnom zločinu više trebao znati član Hrvatskog generalskog zbora Luka Džanko koji je pet godina obavljao “časnu” dužnost komandanta Vojno-pomorskog uporišta Lastovo. Zanimljivo, naš Frane Šarić se nije sjetio njega zapitati što se dogodilo s “fašistima” koji su kopali “narodne” tunele za Broza i Jovanku... Ubijalo se “an mass” jer tada je ljudski život bio jeftin. Osim ako nisi došao direktno iz šume.

Dubravko Šlat nas podsjeća: “Zabraniše Vilu Velebita, zabraniše Jelačić bana, zabraniše Zrinskog-Frankopana, zabraniše Juru i Bobana, zabraniše himnu Lijepa naša, zabraniše trobojnicu milu, šahovnicu i sjećanje naše, zabraniše djedove,

ujake, očeve, stričeve i braću, rekoše nam sve su to ustaše. Zabranama sputaše nam ruke, staviše nam noge u okove. Na ramena težak teret krivnje. Usred toga Hrvatska se rodi i zapjeva Hrvat u slobodi. Sad branite Bojnu Čavoglave, Za dom spremni i naše pozdrave". I danas, nakon Oluje, pobjede i države... stalno nam neki vraćaju Jasenovac i licitiraju sa 700.000 mrtvih. Ne popuštaju stisak okova. Branitelji su im postali svakodnevna meta. Tvrde da nemaju ništa protiv branitelja. Valjda ništa efikasno! Ali, siguran sam da će prije ili kasnije nešto ipak pronaći. Nastupaju neki novi govornici koji nas ležerno obavještavaju da se trenutno ne vode "oružane bitke", ali da i takove nisu isključene. A mi drijemamo pokraj granice duže od 1000 kilometara preko koje nam u jednoj jedinoj mrkloj noći mogu doći u "posetu" četnici ili islamski militanti ili zajedno i jedni i drugi. Vjekovna srpska ugroženost nikada ne spava, a mi drijemamo. Valjda čekamo novi potres da nas probudi....

Po odluci Svjetske zdravstvene organizacije kravlje ludilo koje prijeđe na ljude i dalje se zove kravlje ludilo...

Čitam ovih dana da je Memorijalna zaklada žrtvama komunizma (VOC), nedaleko Bijele kuće u Washingtonu, otvorila Muzej žrtava komunizma. Bez navodnika! To je naravno njihova stvar. Što se to "dotikavle" nas Hrvateka? Mi se upravo pripremamo za proslavu "partizanskog ustanka" u Brezovici i "roštiljade" hrvatskog svećenika u Srbu. Kod nas nema žrtava komunizma! Ima samo žrtava ustaštva. Upravo čitam kako je "istoričar" Hrvoje Klasić počeo rad na novoj seriji zvanj "Partizani". Super!!! Nakon NDH, hajde da napokon doznamo njegovu "istinu" i o partizanima. Bravo za HRT! Međutim, kojeg li čuda! Ovaj puta HRT nije producent serije nego će nam Klasićevu istinu o partizanima ponuditi televizija "Al Jazzera Balkans". Dobro, bolje i to nego jugo-nostalgijačarski HRT. Hrvojica, etablirani partizan, šalje pozitivne poruke: "Želim napraviti seriju koja neće biti ideološki obojena". Hahaha! Odmah sam shvatio. Klasić snima humorističku seriju o partizanima koji su nas oslobodili boreći se za Jugoslaviju protiv Nijemaca i hrvatske države... ili tako nekako. Uglavnom, jedna stranica subotnjeg Jutarnjeg, posvećena tom velebnom projektu, bačena je u vjetar. Vlado Vurušić kaže da Klasić "kmeči", suradnja s HRT-om "bila mi je vrlo teška, osjećao sam da oni to ne žele, da ne prihvaćaju seriju, smatrajući da je previše lijeva..." Ne da je bila lijeva, bila je negledljiva, neznanstvena i diletantska. Ovaj puta će Al Jazzera Balkans dati punu slobodu Klasiću da na klasičan kriptokomunistički jeftini način reklamira naoružanu vojsku koja se u četiri godine rata ni jednom nije našla oči u oči s ustašama.

Sve se svelo na sedam neprijateljskih ofenziva, "bežanije" ispred "nadmoćnog neprijatelja" i spašavanje ranjenika kao klasične isprike za bježanje. Zato velika hvala redakciji Jutarnjeg na najavljenoj seriji o prvom partizanskom odred, šumi Brezovica, o lugu koji se taj dan napio i nije bio u šumi jer da je bio ne bi ni bilo 22. lipnja i dana "ustanka". Dok Ameri otvaraju muzej žrtvama komunizma (bez obzira što su komunistički partizani za njih bili tek "ubod komarca"), u Lijevoj našoj partizanski potomci snimaju propagandističke serije o svojim "herojima". U tim pamfletima nećete gledati oko 300.000 ubijenih nakon što je rat prestao, onih koji su živote izgubili na Bleiburgu, na Križnom putu, u Hudoj i drugim

jamama, u noćnim pogromima po hrvatskim gradovima... Klasić, Jakovina, Markovina, Aralica i ostali ultra-lijevi povjesničari drže katedre povijesti na našim filozofskim faksevima i boli njih ona stvar što 95 posto partizanskih žrtava nije vidjelo ni suda ni presude prije negoli su izgubili živote. Ne žele se drugovi "istoričari" zamarati formom, istragama, sucima koji izriču presude nakon izvedenih dokaza.

Grad Zagreb na čelu s gradonačelnikom Tomislavom ove je godine pokrovitelj koncerta koji će se održati na "Dan antifašističke borbe" 22. lipnja. Veterani domovinskog rata(!?) i antifašisti kao i Centar mladih Ribnjak organiziraju koncert na Trgu žrtava fašizma u Zagrebu. Nastupaju ZborXop kao i Veliki simfonijski orkestar Zagrebačkog električnog tramvaja. E, pa tko voli nek' izvoli! Osumnjičenim hrvatskim braniteljima kad su bili dovedeni u Haag jamčilo se doživotno pravedno suđenje, što je veliki napredak u odnosu na Hudu i druge jame...

Susjedi tj. komšije naše su najveće blago. Dobrosusjedski odnosi temelj su naših uspjeha. Mi smo odmah bez razmišljanja spremni podržati susjede ako žele u EU, NATO...

Eto, pred par dana je "tiha" EU-diplomacija predložila da Ukrajina u roku "odmah" postane kandidatkinja za članstvo u EU. I to se brzinom svjetlosti počelo događati. S Pantovčaka su reagirali munjevito. Može, ali uz uvjet da i BiH uđe u taj "raj" skupa s Ukrajinom. Čudesan je taj svijet diplomacije, akreditacija, protestnih nota, tajnih diplomatskih kanala... Malo previše kompliciran za mene. Dodik se u Moskvi poltronski divi Putinu, a mudraci s Pantovčaka traže da zajedno sa Zelenskijim u EU uđu Dodik i Komšić.

Susjedi u načelu vole Hrvatsku. Skoro cijelu, ali Hrvate koji žive u Srbiji vole samo kao Bunjevce. Lakše je za izgovor. U BiH također vole Hrvate, ali ne žale što ih tamo više nema... Sjećaju ih se po dobru.

I ja volim seks i sjećam ga se po dobru!

U krizna vremena u BiH su izgradili za svoje komšije Hrvate više od 350 logora... Zato od nas uvijek mogu očekivati potporu i zahvalnost. Sad su to s Pantovčaka i dobili. S Crnom Gorom nikada nismo imali problema, osim 1991. godine kad su malo rušili Dubrovnik, pola godine okupirali i pljačkali okolicu grada... Prevlaka je po Badinterovoj komisiji pripala Hrvatskoj, ali Crna gora se s time baš i ne slaže. I oni žele malo modificirati "svoje" Hrvate pa su ih nedavno konvertirali u Bokelje. U Srbiji su Bunjevci, a u Crnoj Srbiji, pardon, Crnoj Gori su Bokelji... No, hrvatski poltroni će i Srbiju i BiH i Crnu Goru gurati prema EU i njihovim izdašnim fondovima kako bi se što bolje i brže razvijali. A kad svi tako razvijeni i sretni sa zapadnog Balkana napokon uđu u tu EU, bit ćemo napokon opet zadovoljni što će se naša neprežaljena Juga, opet cjelovita i unitarna, ostvariti u Bruxellesu...

Prodajom Sunčanog Hvara Termama Čatež, umjesto boljem Kompas, Hvar je izgubio kompas, a Kompas je izgubio Hvar.

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-oni-koje-smo-u-ratu-porazili-vracaju-se-po-svoje/>

LIJEVOM NAŠOM

BOLNO SE SJEĆAM ŠTO JE POKOJNI TUĐMAN REKAO: 'KAD BI SAMO ZNALI S KIM SAM JA SVE MORAO STVARATI HRVATSKU'

ZVONIMIR HODAK

*Dobri **papa Franjo** ima fino izbalansiran osjećaj za "tekuće" političke događaje. Bilo je to jasno već prigodom njegovog dolaska u Rim na papinsku dužnost. Trebalo je omekšati hrvatske zahtjeve oko kanonizacije kardinala **Stepinca** pa je dobri Papa odmah ugostio patrijarha **Porfirija** koji ga je oduševio.*

04.09.2023.

Mudri Patrijarh je odmah "informisao" dobrog papu Franju tko je zapravo bio kardinal Stepinac i od kanonizacije je ostala velika nula s upitnikom ili uskliknikom.

Kako to da sve to naš dobri papa Franjo ne vidi?

No, dobro! Dobri Papa ipak brine o katolicima, napose o onih 1450 u "nesvrstanoj" Mongoliji. Prije toga obratio se sudionicima Sveruskog susreta katoličke mladeži u Sankt Peterburgu i možda postao ljubimac Kremlja. Njegov politički instinkt oštar kao kirurški skalpel izazvao je pravu političku buru. Papa je poručio Rusima: "Ne zaboravite vlastitu baštinu (npr.: **Staljina**), Vi ste nasljednici velike Rusije, velike Rusije svetaca i vladara poput **Petra I, Katarine II**, imperija, velikog i prosvjećenog, velike kulture i velikog humanizma(!?) Vi ste nasljednici velike majke Rusije...". Ta "majka" upravo razara Ukrajinu, dočim je "veliki humanizam" raselio dva milijuna ljudi. Kako to da sve to naš dobri Papa ne vidi i ne zna? Glorificirajući ruske careve koji su pobili milijune ljudi, često u ratnim pohodima sličnim sadašnjoj agresiji na Ukrajinu, naš Papa je postao ikona ruske grabežljive oligarhije. Možda ga je toj ruskoj "humanističkoj" povijesti poučio patrijarh Porfirije na nekom od njegovih legendarnih seminara kakve je držao i našim kriptojugoslavenima po Hrvatskoj.

*Sjetih se jedne naturalističke misli **Bertolda Brechta**: "Glupa telad sama traži svoje mesare".*

U Lijepoj njihovoj i dalje "status quo (vadis)!" **Višnja Strenja** traži odgovor na naizgled lagano pitanje: "Čija je država Hrvatska?"

S tim mističnim pitanjem sreo se svojedobno i Mujo. Polagao Mujo "Osnove engleskog" za neku kvalifikaciju na željeznici. Mujo se znoji, a Haso čeka da dođe na red. Mujo izlazi crven u licu. Haso, sav nestrpljiv, upita Muju: "Jesi pro'šo, jesi pro'šo?" "Ne, pao sam", odgovori tužno Mujo. "Što te, bolan, pitala?"

navaljuje Haso. "Ma, pitala me kako se na engleskom kaže "osjećaj". Čim sam uš'o imao sam "feeling" da će me pitat' neko sranje...."

Premинуo je autor knjige "Kako je UDB-a stvorila Hrvatsku"

Čija je država Hrvatska?

Tako i Višnja brine "čija je država Hrvatska?". **Rade Šerbedžija** obnavlja Jugoslaviju na Brijunima i dovodi u goste glumačke ekipe iz Skopja, Beograda, Sarajeva, Podgorice... Jedino nema gostiju s Kosova!? Čija je onda država Hrvatska?

Milanović predlaže dokazane krivotvoritelje i prevarante jugo orijentacije - **Goldsteina**, **Ostojića** i **Viru** za diplomate. Čudno što nije predložio i **Budu Lončara**. Njega će možda predložiti **Mate Granić**, s Plenkijeve strane. **Tomašević** naziva šetalište po kršiteljici zakona **Ankici Lepej**, **Plenković** se klanja ubojici Stepinca - **Jakovu Blaževiću**! Pa kako onda Višnja ne zna čija je država Hrvatska? Ako ona ne zna, zna **Ivica Marijačić**. On tvrdi: "Kao urednik tjednika 'Hrvatski tjednik' uporno i sistematski odgovaram na pitanje "Čija je država Hrvatska"."

U Hrvatskoj je danas sve moguće. U Zagorju vatrogasci igraju na nekoj fešti utakmicu između sebe. U 28. minuti sudac prekida igru s obrazloženjem da se čitavo vrijeme igra bez lopte. Znači, ako je moguće igrati nogometnu utakmicu bez lopte, onda smo mi zemlja smješka ili još točnije smiješna zemlja.

Ni komunisti više nisu isti....

Sve se promijenilo. Ni naši komunisti nisu isti. Četrdeset pet godina se govorilo: "Kuda oni prođu, tamo ni trava više ne raste". A vidi sad Zagreb! Obrastao u travu i smrdi po smeću dok se štakori sve više kote.

Netko mi šalje na moj zid pitanje puno "feelinga": "Koja je razlika između Crkve i države?" I odmah daje odgovor: "Crkvu vode pastiri, a državu čobani". Ili možda grad Zagreb. Zlobno i neobjektivno. Sjetite se INA-e, PPD-a, propale zelene politike u Zagrebu, odlagališta smeća na Jakuševcu... Ako su oni čobani, što smo onda mi?

Prema analizi otpadnih voda Zagreb je po 2šmrcanju" kokaina prvi grad u Europi. *U novo pronađenoj Bibliji navodno je Ko-kain ubio Abela...!*

Ima međutim i onih koji o nama misle sve najbolje. Stara engleska poslovice glasi: "Lord, help me be the person my dog thinks I am" ili prevedeno "Bože, pomoz mi da budem takav čovjek kao što moj pas misli da jesam". U međuvremenu je i pas doznao da se tekma u Zagorju igrala dvadeset i osam minuta bez lopte. Ali ima i gorih stvari...

Recimo, sanitarne inspekcije novčano globi mesare koje zatekne krvavih ruku, a braniteljima za čiste ruke Haag je udijelio po dvadeset i četiri godine zatvora....

Često puta u raznim društvima slušam izjavu o tome da Hrvatskom upravljaju mediji koji su, naravno, u službi onih koji na spomen države Hrvatske odmah dobivaju ospice. Ili tako nekako. Pretjerano, ali možda i nije sasvim daleko od istine. Dok je trajao četverogodišnji rat stvarala se "medijska falanga". Tako danas nema ni jednog dnevnog lista, ni jednog tjednika, osim "Hrvatskog tjednika", koji

nije izrazito lijevog profila. Lijeva naša Hrvatska!!! Osim u dva slučaja, **Račana** i **Milanovića**, birači su na izborima birali HDZ koji je barem formalno na desnom centru. Međutim, medijska scena je ostala kriptokomunistička, orjunaška, jugo-nostalgičarska. Što je najzanimljivije, financijski ovisna o onima protiv kojih smo vodili rat i taj rat na kraju krajeva i dobili... Ali medijski smo u cijelosti pobijedjeni...

*Evo primjera. Žohar, kako je to znanstveno dokazano, može preživjeti nuklearnu eksploziju, ali ako ga udarite novinama nema mu spasa - mrtav je. Dokaz više da je moć medija upravo nevjerovatna. Zato je istinito zaključila **Diana Jurin-Dixie**: "Živimo u svijetu gdje je laž postala službena informacija, a istina teorija zavjere!"*

Treba bar površno analizirati odluku zagrebačkih petokolonaša da **Ankica Lepej**, nova heroína lijevih aktivista, dobiva svoje "šetalište". "Heroína" je izdala bankovnu tajnu tako da je objavila iznos koji je pok. **Franjo Tuđman** imao na svom bankovnom računu. **Nino Mogorović** misli, i u pravu je, da se radi o iznosu "koji svaki drugi naš radnik u Njemačkoj ima pod madracem". Nakon te njene objave počelo je masovno "demaskiranje" pok. predsjednika. Sorosevi su se plaćenici uskokodakali starom i prijesnom laži kako se radi o državi koja je u vlasništvu dvije stotine bogatih obitelji. "Heroína" je dobila otkaz u banci i čekala kad će biti proglašena "narodnim herojem" baš kao i njen uzor **Milka Planinc**.

Na slučaju cinkera **Ankice Lepej** hrvatske gradske vlasti i lijevi mediji srozali su se do samog dna, na nivo moskovske "Pravde" čije ime na hrvatskom znači "istina". Kroz čitavo svoje postojanje ta Pravda nije objavila nešto što bar malo sliči na istinu.

Prije nego li je naša Anka-partizanka odšetala u svoje zagrebačko šetalište, navodno su je "njezini" pokušali zaposliti u Cinkarni Celje, ali ni tamo nisu imali sluha za hrvatsku cinkericu.

Navodno u Hrvatskom narodnom kazalištu neradnik ne može odigrati dvije stotine pedeset predstava, ali može dvije stotine pedeset puta odglumiti radnika. Koliko puta je Anka-partizanka odglumila radnicu banke?

Analiza Vesne Pusić o BBB-ima u Grčkoj

Vesna Pusić, bivša SDP-ova i HNS-ova zvijezda, istakla se k'o velika crna muha u čaši mlijeka. Vesna, čiji je rejting u "zlatna vremena" dosizao čak jedan posto, senzibilno i izbalansirano je prodivanila o navijačima Dinama koji su uhićeni u Grčkoj. Evo njene analize: "BBB su privilegirani. Nitko nije prstom mrdnuo za naše humane ljude koji su išli posvojiti djecu iz Afrike!" Velika je privilegija ležati u "luksuznim" grčkim zatvorima i čekati koga će između stotinjak BBB-ovaca nesvrstano grčko pravosuđe izabrati za "ubojicu" grčkog navijača. Toj Pusićkinjoj tvrdnji fali samo logika i istinoljubivost pa se refleksivno vraćam na ono što sam već u ovom tekstu naveo o našim ljevičarskim medijima. Naime, i potpuno apolitičnim Hrvatekima je jasno da se naša "narodna vlast" angažirala srcem, lovom i diplomacijom kako bi naše "humane ljude" oslobodila zatvora i što prije transferirala u Lepu njihovu. Čitava transakcija izvedena je savršeno. Mediji su službama pomagali u lovu kroz Zambiju i Demokratsku Republiku Kongo u

kojima se navodno sakrivao **Ivan Pernar**. Dotični se ipak, unatoč linču u medijima, sretno i nediplomatski domogao Zagreba, navodnog centra hrvatskog nacionalizma.

FOTO: HINA

Od hrvatskog nacionalizma pobjegli u Zagreb?

Javio se negdje u isto vrijeme kad i Vesna Pusić i **Damir Markovina** jugoslavenski glumac u Zagrebu. Kaže naš Damir, a da ni okom nije trepnuo: "Mostar je prije rata bio moj raj, ali ga je uništio hrvatski nacionalizam". I gle, vraga! Damir zbrisao za vrijeme rata u taj nacionalistički Zagreb pa se nikako ne da iz njega u neku drugu državu u kojoj nema hrvatskog nacionalizma. Drugi Markovina je zasjeo na splitski faks kao povjesničar koji predaje ono što glumac misli... I tako Markovina do Markovine u bijegu od hrvatskog nacionalizma u Bosni zapališe u agresorsku i nacionalističku Hrvatsku i sad se ne daju iz nje makar im se gadi. Jedinstveni fenomen. K'o da sad Ukrajinci bježe od ruske agresije u Rusiju ili Bjelorusiju.

Napokon nešto dobro iz Slobodne Dalmacije. Sin pita oca: "Pape, k'o su ti Bjelorusi?"

"Sine, to su Rusi koji navijaju za Hajduk", odgovori otac.

Javio se u "nezavisnom" hrvatskom tisku **Saša Milošević**, nekadašnji službenik Ureda za ljudska prava UN-a. Saša ex cathedra objašnjava što je to "zapovjedna odgovornost". Njemu su interesantni likovi dvojice generala. Jedan je poduzetnik, trgovac naftom. Teško je pogoditi na koga diplomat Saša misli! Drugi je general, saborski zastupnik, moj bivši klijent **Željko Sačić**, koji je u kaznenom postupku pravomoćno oslobođen. Međutim, nešto drugo je tu zanimljivo. Tko je po zapovjednoj odgovornosti odgovoran za smrt više od 600 ubijenih Hrvata koje su

četnici ubili u zoni pod nadzorom UN-a? Tamo je i Saša djelovao kao UN službenik. Zar tu nema zapovjedne odgovornosti? Možda, ali sigurno ima kaznene? Šteta što nije bilo vremena da se u UN-ovu zonu ubaci **Ratko Mladić**, **Mile Martić** i slični da i oni "dejavuju" u interesu Republike Hrvatske. Sjećam se kad je pok. predsjednik mojoj supruzi rekao: "Ljerka, kad bi vi znali s kim sam ja sve morao stvarati ovu državu Hrvatsku". Između ostalih, predsjedniče, i sa Sašom. E' moj Saša....

Dio operacija koje nisu hitne, pacijenti će plaćati sami. Operaciju Oluja već plaćamo!

Javio se opet **Davorin Karačić**, odvjetnik. On je i BBB-ovac, i to bez dlake na jeziku. Uglavnom su mu točne i beskompromisne sve analize. Kaže Karačić: "Ubojstvo grčkog navijača sve manje se dovodi u vezu s Dinamovim navijačima". Dobro, to znamo. Ali zanimljiv je nastavak: "A to je ono što nikako ne odgovara Grčkoj, a bogme ni nekima u Hrvatskoj". To je sukus svega i sve harange koja se povelala protiv uhićenih BBB. Držati u zatvoru sto ljudi pod optužbom da su se udružili u zločinačko društvo kako bi izazivali nered i u njima ubili jednog navijača, e to je bijedni pokušaj zataškavanja istine i skretanje pažnje. Do sada nema ni riječi o tome tko je započeo makljažu s navijačima iz Hrvatske i tko je stvarno bio ubojica.

Blago nama, živimo u zemlji u kojoj mega-lopove može uhvatiti jedino išijas.

<https://direktno.hr/kolumne/bolno-se-sjecam-sto-je-pokojni-tudman-rekao-kad-bi-samo-znali-s-kim-sam-ja-sve-morao-stvarati-hrvatsku-325504/>

<https://bezcnzura.hr/vlad/milanovic-hvali-grlic-radmana-4/>

PISMO PREDSJEDNICIMA 3.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

U Prilogu vam šaljem i komentare političkog analitičara, kolumniste i predavača na Sveučilištu u Dubrovniku Ivica Granića koji izravno i neizravno optužuje i vas jer itekako dobro znate što je mislio o „znanstveniku“ Ivu Goldsteinu njegov mentor prof. dr. sc. Miroslav Brandt i mnogi drugi hrvatski povjesničari. Danas imamo mišljenje da je „znanost“ Iva Goldsteina koju vi podržavate 'postala interkontinentalna zafrkancija'.

Istina, Granić se pita o nama kao narodu, ali ne treba biti previše inteligentan i razumjeti da se kraj tog teksta odnosi na vas:

A pogledajte što mi imamo, Slovenci nam otkrivaju stratišta Križnog Puta, Nijemci sude UDBA-inim zločincima, a sada nam Židovi otkrivaju pravu istinu o Jasenovcu. Pa kakav smo mi to onda narod?", rekao je zaključno Ivica Granić...

Istina, meni je drago što mnogi u RH vide vašu odgovornost zašto je, zapravo, Hrvatska koju vi vodite postala predmetom internacionalne zafrkancije. Već sam mislio i ispričati vam se jer sam veliki krivac za to ja osobno. Ako niste znali autor sam i novog imena vašem velikom povjesničaru:

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: ZAŠTO SAM ZA IVU GOLDSTEINA SMISLIO NADIMAK 'IVO DROBILICA'

Objavljeno 3 godine ago on 14/11/2018

<https://kamenjar.com/akademik-josip-pecaric-zasto-sam-za-ivu-goldsteina-smislio-nadimak-ivo-drobilica/>

Istina, jasno mi je da vama ne mora biti važno što je nekome RH postala predmetom internacionalne zafrkancije.

Sigurno ste znali da Ivo Goldstein poslije moga pisma rugalice nije izabran za redovitog člana HAZU. Nitko u povijest nije dobio tako malo glasova iako mu je tata bio „posebni savjetnik“ jednog od vas. O tome pogledajte moju knjigu u kojoj su dani mnogobrojni članci hrvatskih povjesničara koji pokazuju da je Ivo Goldstein bio „drobilica“ i prije nego je sam sebi nadjenao to ime (ja sam samo malo posredovao):

J. Pečarić, *Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?*, Zagreb, 2012.

Ne treba biti previše inteligentan i vidjeti da je povijest goldsteina, klasića, jakovina, markovina predmet za zafrkanciju.

Zar to ne vidite već iz naslova moje knjige od prije skoro 20 godina:

J. Pečarić, *Brani li Goldstein NDH?* Zagreb, 2002.

Ili vam treba netko 'prevesti' da naslov znači da su napadi na NDH vaših 'vertikala' oca i sina Goldstein toliko glupi da oni zapravo brane NDH. Zar vam doista treba Židov, čija je uža obitelj jako stradala tijekom Drugog svjetskog rata, da bi shvatili da se lažima samo ismijava holokaust, a ne brani.

Ljudi u Hrvatskoj znaju odgovor. Pogledajte samo ovaj komentar:

kostresh • a day ago

Akademik Pečarić je Penicilin za ovu vrstu bakterija u Hrvata a gosp. Hodak vakcina za sve te već povijesne viruse sa FF.

<https://narod.hr/svijet/evo-kako-goldstein-komentira-tekst-jerusalem-posta-iskopavanjem-leseva-se-nista-nece-postici>

Zato se ne trebate čuditi kada vas smatraju izdajicama, pa čak to ponekad čujete i u Saboru. Oni koji vam tako nešto kažu samo pokazuju da ne misle da ste toliko glupi da ne znate sve to, već mislite samo na svoje interese.

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić

P.S. Ako ste zainteresirani mogu vam darivati spomenutu knjigu iz 2002. koja već u naslovu govori isto što i David Goldman.

A moje drugo pismo vama možete naći na portal dragovoljac.com:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27416-akademik-pecaric-pismo-predsjednicima-2>

Istina bilo je opet zanimljivo:

Naslov:Re: Pismo Predsjednicima 2.

Datum:Wed, 18 Aug 2021 19:50:29 +0200

Šalje: Dragovoljac uredništvo <www.dragovoljac.com@gmail.com>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

sređeno

vi ste im izgleda omiljena meta

sri, 18. kol 2021. u 12:45 Josip Pecaric <pecaric@element.hr> napisao je:

Opet me blokiraju:)))

Pozz

Joško

Možda će vas zanimati i moj govor s predstavljanja moje tri knjige o hrvatskim književnicima:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27428-govor-na-predstavljanju-knjiga-tri-hrvatska-knjizevnika>

PISMO PREDSJEDNICIMA 7.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

I veliki hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak počinje svoju današnju kolumnu rugajući se vašem omiljenom znanstveniku-povjesničaru:

Tomislav Tomašević, gradonačelnik Zagreba, podario je "purgere" daškom sreće i ufanja: "Kupujemo drobilice, odlučili smo glomazni otpad sami rješavati!" "Evo, vidite da je moguće..." , kliknuo je naš nesuđeni akademik Ivo Goldstein.

Dio o Ivi Drobilici Hodak zaključuje tvrdnjom:

„Nakon demaskiranja našeg Ive i ekipe u Jerusalem Postu od strane Židova Davida Goldmana, više nikada Jasenovac neće biti ideološki pendrek hrvatskih kriptokomunista protiv onih koji su stvorili ovu državu u Domovinskom ratu. Jedan dugogodišnji blef je zdrobljen izmišljenom Hitlerovom drobilicom koja je "zdrobila" njene autore.“

<https://direktno.hr/kolumne/nema-razlike-između-talibana-i-onih-koji-su-punili-jame-1945-i-ubijali-ovcari-242041/>

Ja ipak imam više povjerenja u hrvatske političare i ne dvojim da će oni opet uraditi isto samo ako misle da njihove gazde u svijetu to žele od njih. Zato vam šaljem Članak iz Jersalem posta koji je sačuvala gđa Ina Vukić:

This disgraceful mocking of the Holocaust needs to stop now

*** By DAVID GOLDMAN**

When on a hot and balmy June weekend in 2018, as Dr. Ivo Goldstein was being interviewed for Croatia's popular Sunday at 2 TV show on the increasingly problematic Jasenovac concentration camp, little did he know the maestro he would ignite.

Some 28 minutes into the interview, Goldstein was asked by the host: "Many have commented on the lack of any forensic evidence from this particular camp. Can you explain why this is the case?"

That's when Goldstein, one of the most respected historians in the Balkans, dropped his bombshell: "...this is because in April 1945, Hitler flew special machines to Jasenovac. These machines were used to dissolve the bones that were left..." he said.

At a time when antisemitism is growing exponentially with one in four American millennials believing the Holocaust was faked while just over half of Germans believe that Jews overplay the Holocaust, Goldstein's claim that a Berlin was being pummeled into dust by Russian artillery, Adolf Hitler found time to fly a hitherto unheard-of machine into some Balkan backwoods in order to "dissolve" human bones was not only tin-foil hat fantasy, but the last thing that Jews need right now.

More to the point, why allow the contamination of Holocaust history with a place that cannot provide any independent forensic evidence past a few thousand victims and that has an ever-increasing - including in 2021 - victim list that has repeatedly been proven to have been doctored?

Furthermore, why did groups like Yad Vashem and the US Holocaust Museum for decades look the other way as the Jasenovac Memorial Site stole pictures from Treblinka, Ukraine, Poland and elsewhere in order to bolster its inflated claims? And why do these organizations to this day continue to substantiate ex-Yugoslavia's claims of an astronomical World War II death toll, despite those of its own official population censuses showing otherwise?

Located in Croatia about 100 kilometers south of the capital Zagreb, Jasenovac was established by the collaborationist Ustashi in August 1941. According to most sources, about 85% of inmates were Serbs, Roma, Bosnians and Croats, while the remaining 15% being Jews. In 1947-48 Yugoslavia's forensic examination of the camp and surrounding country found that all up, between 2,500 and 4,500 were killed in the camp.

In 1980, a cash-strapped Yugoslavia rebranded Jasenovac as the "Auschwitz of the Balkans," in a cynical attempt to try and extort money out of West Germany, with the camp's death toll subsequently being pumped up to 50,000, then 72,000, 77,000, 99,000, 250,000 and all the way up to 800,000 victims, like some macabre game of "genocide bingo."

However, not only could Belgrade not provide any physical evidence to back up these newly inflated numbers, rather it disgracefully announced that a camp with less than 4,500 proven (mainly non-Jewish) victims was now equal to Auschwitz, the site of the ghastly murder of nearly 1.5 million people, most of them Jews.

If there was ever a clear case of antisemitism and self-hatred - especially by those Jewish historians who have allowed the history of Holocaust to become hijacked for what is basically a Balkan territorial dispute - this was it.

It goes without saying that the growing legions of Holocaust-deniers around the world would love nothing more than to be helped in their quest to dent the veracity of the most tragic and evil event of the 20th century.

Historians have long commented how to the West, Serbia promotes Jasenovac as part of the Jewish Holocaust, but in the Balkans, Jews have been removed from the Holocaust altogether and replaced with Serbs.

As Dr. Lea David, professor of Holocaust Studies at the University of Haifa noted, "The Serbian political elite then hijacked the images and symbols of the Holocaust in order to equate Serbian victims with Jewish victims, and promote Serbian righteous victimhood as enduring throughout the 1990s wars."

Having established Serbs as victims of the Holocaust, the Serbian government then moved to sideline the roles of Serbian Communist partisan fighters and to rehabilitate quiescent Chetnik members and other right-wing figures," she says.

At the University of Chicago's David McDonald also noted in *Globalizing the Holocaust: A Jewish "Ghettos Past" in Serbian Nationalism*, "Holocaust imagery pushed the envelope, allowing Serbian nationalists to gain wider, more universal appeal. It could resonate with domestic Serbs and those in the Diaspora, as well as with Jews and non-Jews... where myths of Serbian and Jewish suffering were interwoven, providing a new series of national myths."

As for the US Holocaust Museum, on its website, it admits "Determining the number of victims... for Jasenovac is highly problematic, due to the destruction of many relevant documents, the long-term inaccessibility to independent scholars of those documents that survived..."

So why quote figures if they are "highly problematic," especially considering the museum is aware Yad Vashem throughout the 1990s repeatedly tried obtaining the original Jasenovac documents from Serbia but has been flat-out refused to this day? Just a puzzling was Yugoslavia's decades-old assertion that more victims' remains are "to be discovered," yet during its 47-year rule of the site, it never bothered once to try and locate these mysterious "missing" remains.

Those who have conflated the only wartime concentration camp without any verifiable data with scientifically proven Holocaust facts have done immeasurable harm to Jewish history.

In this era of hyper-antisemitism and a world of increasing hatred of all things Jewish, it's high time that everyone - especially Jews - stopped collaborating with malign actors to mock the Holocaust.

The author is an Australian writer and freelance journalist and director of the *the goldmanreport.org*, a site dedicated to exposing Nazi collaborators and neo-Nazi living Down Under.

<https://i2.wp.com/inavukic.com/wp-content/uploads/2021/08/Jerusalem-Post-Screenshot.jpg?ssl=1>

Iz istih razloga uvjeren sam da će vama i dalje koristiti i Ivo drobilica, ali i klasići, markovine, jakovine...

To je najjavio sam Goldstein jer je umjesto drobilice, u svom „odgovoru“ pokazao da nema granica do kojih njegove gluposti mogu ići pa je glupost o drobilici zamijenio onom od kolege Klasića.

O njoj pogledajte što piše prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuveni general i da ne nabrajam što sve nije bio, ali sigurno vama nije takav autoritet kao Ivo Drobilica: *'JEDINA DROBILICA JE ON JER DROBI TAKVE GLUPOSTI DA JE TO NEPROBAVLJIVO'*

ISTINA O JASENOVCU

HEBRANG O GOLDSTEINOVIM IZJAVAMA: DILETANT JE U PODRUČJU POVIJESNIH ZNANOSTI, A OČITO I NA PODRUČJU BIOLOŠKIH; MANIPULIRA POSMRTNIM OSTACIMA

<https://direktno.hr/direkt/istina-o-jasenovcu-hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-diletant-je-u-podrucju-povijesnih-znanosti-a-ocito-i-na-podrucju-bioloskih-manipulira-posmrtnim-241820/>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/27465-hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-diletant-je-u-podrucju-povijesnih-znanosti-a-ocito-i-na-podrucju-bioloskih-manipulira-posmrtnim-ostacima>

<https://hrvatskonebo.org/2021/08/23/hebrang-goldstein-je-diletant-istina-o-jasenovcu-je-pod-zemljom-i-nije-ju-tesko-otkopati-i-dokazati/>

Kako je to izgledalo u povijesti s prikrivanjem Goldsteinovih bedastoća možemo pratiti u tekstovima hrvatskog književnika i kolumniste Javora Novaka. Kako se i Hodak narugao pokušaju lijevih vlasti da od Iva Goldsteina naprave akademika pa s tih pozicija nametnu srpske laži kao istinu u hrvatskoj povijesti dat ću taj dio iz prvog dijela Novakovog teksta. Naime pošto je veliki hrvatski povjesničar odbio biti mentorom Ivi Goldsteinu slijedi nastavak priče:

„No, Goldsteinovi (tatek i sinek) tada odlaze u Beograd (snašli su se) koji je inače svjetski centar, najstručniji i najpoznatiji za srednjovjekovno, hrvatsko, drveno brodograditeljstvo i pomorstvo. Pa da. I tako Ivek tamo, daleko od mora, doktorira na toj jadranskoj temi. In situ.

E, ali prošla su ljeta, sada se Ivo Goldstein kao doktor, kao sveučilišni profesor, poželio i Akademije. Oni bi već (i) u HAZU. Unatoč (opravdanim) polemikama je li HAZU zapravo JAZU, na sjednici te ustanove, a povodom prijedloga da se Ivu Goldsteina primi među akademike, ustao je akademik Josip Pečarić i započeo nabrajati sva ova „postignuća“ prof. dr. Ive Goldsteina te negativne recenzije njegovih „povijesnih“ djela. Otrežnjenje i buđenje Goldsteina uz pad bilo je strašno. O njegovu „radu“ iznosi negativne činjenice ništa manje nego akademik, svjetski autoritet u matematici, čovjek s više od tisuću objavljenih radova, čovjek koji predaje na tri kontinenta, a o znanstvenoj citiranosti da i ne govorim. Ali govori i prvorazredni znanstvenik, koji je medijski u Hrvatskoj savršeno nepoželjan, govori vrhunski znanstvenik, kojemu čak proganjaju i obitelj! Dakle, s pozicije tako omalovažavanog i podcjenjivanog čovjeka, ustaje taj i takav jedan (za Hrvatsku) nevaljali akademik Pečarić i govori u Akademiji. No, to što je izgovorio bilo je toliko činjenično nepobitno i potkrijepljeno da „Ivek glatko ni prošel“ kako mi je kazao jedan moj Zagorec.

I sada jasno, mediji su sramežljivo počeli iznositi podatke iz akademikova nastupa, krenula je lavina. Je li Goldstein uopće doktor? I bome gorjelo je pod petama našem „najvećem znalcu o Jasenovcu”. I tu (opet) stupa na scenu naš poznati vatrogasac Josipović i kao i u slučaju Matvejević plameno spašava Goldsteina. Da bi se nezasitno čeljade zadovoljilo i smirilo, moralo ga se lijepo smjestiti na (udaljeno) novo radno mjesto, ali posebno vrijedno. Ništa manje nego za veleposlanika u Parizu. A ondje je onda naš vrli znanstvenik (s doduše nekim tamo je li malim afericama u struci) velevažno istaknuo Titovu fotografiju u svome uredu.

Kada je i tome došao neminovni kraj, Večernji list piše: „Goldstein ne želi iz Pariza, tražio od Oreškovića da ga ostavi”. Pa piše: „Ivo Goldstein već dugo lobira za sebe, kazali su nam diplomatski izvori”. Pa još: „Goldstein je osobno nazvao premijera Oreškovića te tražio da ostane u Parizu i nakon isteka mandata, potvrđeno nam je iz više izvora”. Znači, svidjelo se drugu. Nadalje VL piše: „Sveučilišni profesor Goldstein na dužnost veleposlanika imenovan je bez diplomatskog iskustva (!) i nije karijerni diplomat, tako da nakon povratka u Zagreb karijeru neće nastaviti u Ministarstvu vanjskih poslova”. Da karijeru. Njega je, znači, samo trebalo skloniti iz Zagreba na neko vrijeme, zbog potpune blamaže? Dok nevrjeme ne prođe? I na kraju, ima toga još: On „već dugo lobira za sebe – kazali su nam diplomatski izvori, **potvrdivši da je Goldsteinu povratak u Zagreb mrska opcija**”.

No, no, to nas uopće ne čudi. Nakon što je Goldsteinov „stručni” opus akademik Pečarić onako jasno raskrinkao do u detalje u HAZU-u, drugu je postao omražen ne takav njegov neznanstveni rad, već taj i takav Zagreb. Logično, kad je slika loša, treba razbiti ogledalo... A na vlasti više nije imao ni svog druga Mesića, ni svog vatrogasnog spasitelja druga Josipovića. No, nastavio je sa svojim konfabuliranjem povijesti i objavljivanjem „novih” knjiga, pa su povodom istih stručni bibliotekari, arhivisti i povjesnici izjavili kako ni njega, a ni oca nijednom nisu vidjeli ni u jednoj povijesnoj pismohrani. „Ivek se požuril reći”, kazao mi je moj zagorski prijatelj, „kak su oni knjigu pisali temeom svoje kućne arhive.” Tu smo prasnuli vu smeh. Jer, Ivek i Slavek jači su i od NSK-a.”

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/37617-j-novak-goldstein-na-novim-mukama-1.html>

Zapravo, Ivo Drobilica je pokušao još jednom, ali više nitko nije bio toliko glup da netko kao on dođe do Izborne skupštine. Kasnije se u jednom intervjuu žalio što ga je jedan akademik spriječio da postane akademik. O tome sam pisao kolegama akademikima, pa evo i vama tog pisma. Znae Ivo Goldstein je neiscrpna tema za ruganje i njemu i onima koji guraju takve ‘znanstvenike’ na sramotu svojih fakulteta, sveučilišta i cjelokupne nacionalne znanosti (pismo dajem prema knjizi s dr. Stjepanom Razumom “Razotkrivena Jasenovačka laž” koja je prevedena i na engleski):

Pismo akademkinjama i academicima:

GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI

Poštovane kolegice akademkinje,

Poštovane kolege akademici

Očekivao sam da će netko od vas reagirati na nedavni intervju nekadašnjeg kandidata za redovitog člana HAZU. Naime bivši veleposlanik je zapravo posredno poručio onim akademikima koji ga nisu izabrali 2012. godine u HAZU da su glupi.

Evo cijelog dijela tog intervjua koji se odnosi na HAZU:

Je li među njima i ulazak u HAZU? Na posljednjim izborima niste dobili dovoljan broj glasova.

- To je bila moja želja, koja me nije minula. U ovom trenutku postoje snažni otpori mojoj kandidaturi. Bila bi mi čast.

Bila bi vam čast, a otpori su dovoljni da vas odbace sa 35 glasova... ne razumijem, dovraga.

- Sama pozicija HAZU je da u nju ulaze najznačajniji znanstvenici, umjetnici... mislim da mi je prirodno mjesto u Akademiji.

Je, ali HAZU ima svoje mišljenje. Niste uspjeli.

- Ako nisam uspio, nisam uspio.

To je vaša greška ili njihova?

- Ne bih to nazivao greškom. Bilo je protiv mene harangi od jednog akademika s kojim ne želim polemizirati. A ono što mi je stavljao na teret čiste su gluposti.

<http://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/poznati-hrvatski-povjesnicar-i-intelektualac-bivsi-hrvatski-veleposlanik-u-parizu-pedeset-i-nesto-godina-bio-sam-optimist-vise-nisam/6714501/>

Jasno je da Goldstein misli na mene. Ja sam taj koji je više od 2/3 akademika glupostima „harangom“ uvjerio da Goldstein „jedan od najznačajnijih znanstvenika“ ne uđe u HAZU. Drugim riječima te 2/3 vas akademika ste glupi kada vas netko „čistim glupostima“ može navesti da tako značajnog povjesničara ne izaberete u Akademiju. Istine radi očito se govori o izborima iz 2002. kao o „posljednjim izborima“, mada je Goldstein bezuspješno pokušao i 2004., a koliko mi je poznato na izborima iz 2006. ga nije bilo.

Podsjetit ću vas na dio moga pisma koje je tada pročitano na Izornoj skupštini:

„Moram pohvaliti Hrvatsku Akademiju Znanosti i Umjetnosti jer konačno u svoje redove prima najboljeg hrvatskog povjesničara. Ako ništa drugo već samom činjenicom da je prof. dr. sc. Ivo Goldstein egzaktno dokazao genocidnost hrvatskog naroda dovoljno je da ga se izabere za redovitog člana HAZU.

A dokaz je zaista nešto izuzetno u povijesnoj znanosti, a široj javnosti je poznat zahvaljujući prof. Vladimiru Mrkociju koji u Fokusu, 6. prosinca 2002. navodi tvrdnju Ive Goldsteina iz njegove knjige Croatia, A History, Hurst & Co. London 1999.:

Četnici se osvećuju Hrvatima i muslimanima za genocid u NDH, kao na primjer 15. IV. 1941., kada je četnička jedinica koja se povlačila pred ustašama u Mostaru i okolici ubila više tuceta hrvatskih civila i popalila veliki broj kuća.

Dakle, 10. IV. 1941. proglašena je NDH, a već u prvih 3-4 dana hrvatski narod je napravio genocid pa se četnici 15. IV. 1941. osvećuju za taj genocid. Takva

genocidnost jednog naroda doista nije zabilježena u povijesti, pa se radi o izuzetnom otkriću kolege Goldsteina.

Pri tome treba uzeti u obzir da Pavelić još nije ni stigao u Zagreb, pa se za taj genocid očito treba okriviti cijeli narod.

Zahvaljujući kolegi Goldsteinu ne mogu se Hrvati više izvlačiti na zločine ustaša.“

<http://www.hrvsvijet.net/index.php/137-arhiva-stari-hrvsvijet-net-1/21596-pismo-akademika-pearia-hazu-ivo-goldstein-egzaktno-dokazao-genocidnost-hrvatskog-naroda>

Cijelo pismo i niz drugih u kojima se nalaze moje „čiste gluposti“ koje nije razumjelo toliko mnogo akademika možete naći u knjizi:

J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012.

Na samoj Izornoj skupštini citirao sam ono što o povjesničaru Ivi Goldsteinu misle doista hrvatski povjesničari. Ti njihovi radovi dani su u spomenutoj knjizi na str 141.-439. kao:

Prilozi: POVJESNIČARI O „ZNAJSTVENOM“ RADU IVE GOLDSTEINA. Spomenimo ih: dr. sc. Jure Krišto, znanstveni savjetnik; dr. sc. Vladimir Geiger, znanstveni savjetnik; dr. sc. Mario Jareb, viši znanstveni suradnik; prof. Vladimir Mrkoci; dr. sc. Frano Glavina; Marinko Tomasović, povjesničar umjetnosti i arheolog; dr. sc. Stjepan Razum.

Da, dr. Goldsteinu je „prirodno mjesto u Akademiji“,

Nije samo ovaj intervju dr. Goldsteina pokazao kolika mu je „nepravda“ učinjena njegovim neizborom u Akademiju. To pokazuje i svojim drugim istupima.

Hrvatski književnik Javor Novak mu posvećuje cijelu kolumnu, pa kaže:

Naime, 9. studenog u večernjim satima, na jednoj trojezičnoj televiziji, gost je izrekao sljedeće tvrdnje, a što voditelj nije pokušao ni propitivati niti pobijati: „Tito je u temeljima hrvatske države“ i na pitanju Bleiburga (po sjećanju): Mnogi od tih ljudi bili bi suđeni i osuđeni na smrt, ali ne znamo koliko njih. Gore nije bilo žena i djece...

Kad se javno iznose ovakve sirove laži bilo bi logično da ih voditelj tv-emisije dodatnim pitanjima obradi i provjeri koliko su te tvrdnje dr. Ive Goldsteina potkrijepljene i koliko one stoje. Ne želim ovdje ulaziti u svojevremenu kandidaturu I. Goldsteina za ulazak u HAZU koja mu je sramno propala. Akademik J. Pečarić i drugi iznijeli su tada dokumente kojima su doveli u pitanje ne samo doktorat spomenute osobe već i njegovu ukupnu stručnost.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/27989-j-novak-pioniri-ideoloske-mrznje.html>

<https://kamenjar.com/pioniri-ideoloske-mrznje/>

Meni je posebno zanimljivo mišljenje „vrhunskog pravnika“ i „sudca“ dr. Goldsteina koji zna da bi od pobijenih stotine tisuća Hrvata: Mnogi od tih ljudi bili bi suđeni i osuđeni na smrt.

Zašto?

Pa svoj „izuzetni“ pogled na pravnu znanost pokazao je dr. Goldstein još 13. srpnja 2002. kada je on konstatirao da kada ga netko „gadi i vrijeđa“ onda su takvi antisemiti i treba ih kazneno goniti.

*Zato ću i završiti ovo pismo citirajući samog Goldsteina:
Sama pozicija HAZU je da u nju ulaze najznačajniji znanstvenici, umjetnici...
mislim da mi je prirodno mjesto u Akademiji.*

*S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić
Zagreb, 16. 11. 2017.*

<http://www.pokret-zajedno.hr/novosti/item/421-goldstein-vam-je-porucio-da-ste-glupi>

NAPOMENA. Nastup dr. Iva Goldsteina je i bit će zanimljiv mnogima. Vidjeli ste i iz gornjeg pisma da njegove tvrdnje obično nisu inteligentne.

Pogledate:

<https://kamenjar.com/marko-juric-ivo-goldstein-kronicni-manjak-cinjenica-i-argumenata-nadoknazuje-mastom/>

<https://kamenjar.com/sto-zapravo-smeta-goldsteinu/>

*

Poštovani i cjenjeni naši predsjednici.

Uvjeren sam, po dosadašnjoj potpori koju pružate Ivi Drobilici i ostalim 'istoričarima' uključujući i JUSP Jasenovac, da i vi i dalje mislite da je Ivu Drobilici *prirodno mjesto u Akademiji*, i da ćete spriječiti Igora Vukića da postane direktor JUSP Jasenovac, jer bi on umjesto srpskih zastupao istinu koja je hrvatski interes.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27491-pismo-predsjednicima-7>

LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 202.

LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 2.

DROBILICA I PREDSTAVLJANJE KNJIGE O ŠIMUNIĆU

Ivo Drobilica je na str 424. svoje knjige *Povijesni revizionizam i neoustaštvo* spomenuo i predstavljanje knjige o Josipu Šimuniću:

Na primjer, promocija knjige Josip Šimunić i "za dom spremni" Josipa Pečarića u prostorijama zagrebačke HVIDRA-e 2019. pretvorila se u ustaški dernek. Prvo je netko pročitao pjesmu posvećenu Šimuniću koja završava usklikom "za dom", na što je publika uzvratila: "Spremni!" U diskusiji, koja se većim dijelom nije direktno ticala teme promovirane knjige napadnuti su svi mogući "neprijatelji Hrvatske i hrvatskog naroda: Pupovac, Ivo Josipović, historičari Goldstein, Jakovina i drugi".

A kad Drobilica nešto 'pohvali' jasno je da o tome treba više pisati. Ali, ipak je to Drobilica pa i ne iznenađuje da mora nesto slagati. Naime ja sam doista spomenuo neku 'istoričare' iz RH citirajući sjajnog hrvatskog kolumnistu i odvjetnika Zvonimira Hodaka:

Zahvaljujući hrvatskim Jugoslavenima ZDS će ostati vječna kost u grlu grlatih ljevičara među kojima upravo briljiraju profesori povijesti na našim fakultetima kao Jakovina, Klasić, Markovina, Budak, Perica...

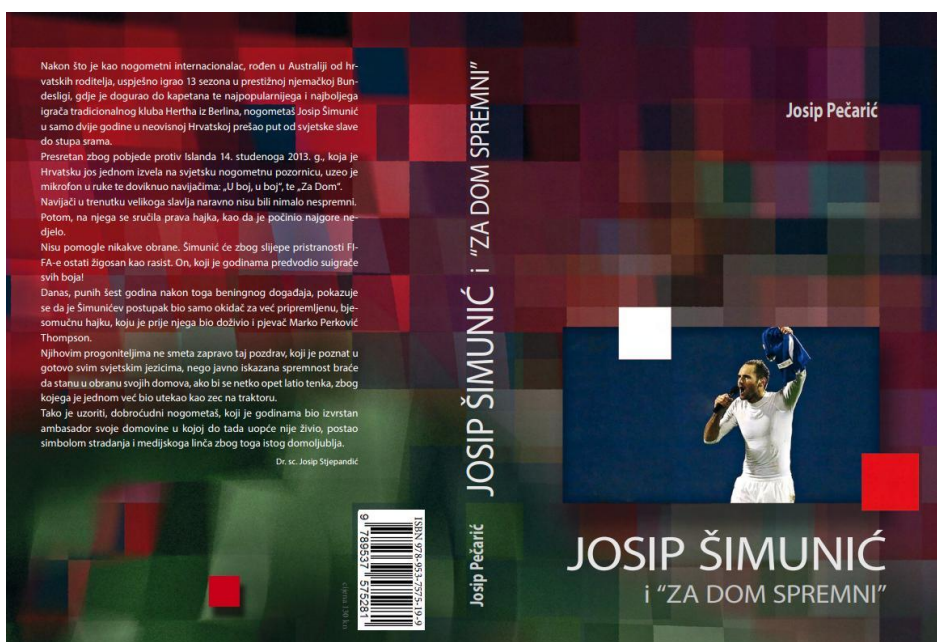
<https://direktno.hr/kolumne/zasto-duhacek-i-njemu-slicni-ne-mrze-hrvatsku-u-tisini-svoga-doma-167753/>

Ali, avaj, tu nema Drobilice. Nema u mom objavljenom govoru, ali nikada se ne može biti siguran da u govoru nešto nije pročitano ili je rečeno više nego što je napisano.

Zato prvo u nastavku dajem niz tekstova o predstavljanju knjige, i u njima se dr, sc. Drobilica ne spominje.

Međutim, cijelo predstavljanje imate na youtube-u pa je možda Drobilica tamo i pronašao sebe:

<https://www.youtube.com/watch?v=8lzu7T4bVT4>

Ako netko pronade da se spominje dr. Drobilica molim ga da mi javi. Drobilica je itekako poznat po svojim lažima – uostalom i ime je dobio po jednoj od njih – pa bi bilo nepravедno da mu dodamo još neku a da nije slagao.

Prvo dajem tekstove s nekih portala:

ANTE TOMIĆ: ZNANSTVENIK ILI PODOFICIR? DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

UVOD

Naslov knjige je dan po prvom dijelu u kome je dano reagiranje na smiješni napad Anta Tomića na knjigu dvojice doktora znanosti sa FER-a dr. sc. Nikole Banića i dr. sc. Mladena Koića 'Jasenovački popis, lažne žrtve'. Danas postoji na Internetu puno toga, pa i razni popisi žrtava rata. Za dva izvrsna stručnjaka iz računarstva bilo je doista lako da proučavaju popis JUSP Jasenovac i uspoređuju ga s drugim popisima. Napisali su preko 100 (STO) članaka o rezultatima tog rada. Bez ikakvog utjecaja na JUSP Jasenovac. Uklonili su samo jedno ime jer su im je navodnoj žrtvi na sprovodu bio Predsjednik Vlade RH. Ostale nisu jer veći broj žrtava odgovara i Vladi i mnogima iz oporbe u RH.

A knjiga Banića i Koića ima skoro 800 stranica. Toliko stranica je dovoljno da se razumije kolika je laž o logoru Jasenovac.

Evo i u svojoj kolumni od 20. 11. 2013. veliki hrvatski kolumnist i odvjetnik Zvonimir Hodak piše:

Moj prijatelj Dikan šalje mi putem fejsa popis žrtava u Jasenovcu iz 1946. g. Popis je napravila Zemaljska komisija Hrvatske iste godine. Taj popis je nedavno u Beogradu u Vojnom arhivu otkrio slovenski publicist Roman Leljak. Dakle, do 1946. g. je u Jasenovcu bilo ubijeno 576 žrtava. A onda su brojke krenule rasti i bujati... Nisu stale sve do 700 tisuća. Jakovina, Markovina, Klasić, Goldstein i slični još glasno šute... Šutnja je za njih stvarno zlato.

<https://direktno.hr/kolumne/tko-bi-trebao-donijeti-odluku-o-vukovarug-oni-koji-su-s-razaraca-split-gadali-splitg-331659/>

Međutim ima kod nas novinara koji misle da znaju mnogo više od drugih pa i ako su ti doktorirali u tim oblastima. Jedan od takvih je Ante Tomić koji se javio i u povodu predstavljanje ove knjige.

Laž o logoru u Jasenovcu je toliko velika da su cijeli prvi dio moje knjige, tj. tekst o ovom 'stručnjaku iz računarstva' objavili kao jedan tekst na portalu bezcenzure.hr:

<https://bezcenzure.hr/vlad/veliki-hrvatski-povjesnicar-ante-tomic-je-i-ekspert-u-racunarstvu/>

I moj tekst i niz priloga o sličnim bedastoćama Anta Tomića. Sam moj tekst je objavio portal dragovoljac.com uz sliku:

Slika je zapravo prigodna komentaru:

Marcus8 hours ago

Ha

ha!

Ali, ako je Ante grof od Kante još i antifašist, a jest, onda je on zapravo "neprikosnoven", neprobojan i nedodirljiv?!

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37438-veliki-hrvatski-povjesnicar-ante-tomic-je-i-ekspert-u-racunarstvu>

Naime, u tom prvom dijelu nije bilo uopće govora o događaju u Splitu po kojemu je Ante Tomić poznat i kao 'grog od Kante'.

Zapravo ta slika bi više odgovara nekom od tekstova u drugom dijelu knjige u kojima su dani članci iz mojih knjiga u kojima se spominje Ante Tomić.

Zanimljivo je da je autor velikog broja tih tekstova Zvonimir Hodak.

Zapravo i nije neko iznenađenje jer su Hodakovi tekstovi takvi. Sjajno se ruga autorima koji pišu bedastoće pa mu Ante valjda dođe kao stalni 'gost' njegovih kolumni. Uostalom slični su i moji tekstovi kada komentiram tekstove Anta Tomića.

Akademik Josip Pečarić

**VUKOVAR: TRIJUMF TUĐMANIZMA
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 7.

„Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu.“

(Siniša Glavašević, studeni 1991.)

Ovo je već sedmi tekst PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED. Već u prvome sam dao tekst Davorina Karačića s istim naslovim tako da je bilo očito da je njegov naslov uzet i za ovaj niz tekstova. Naslov pokazuje koliko su priglupе priče o neakvim politizacijama. Politizacije su im napad na jednu ratnu postrojbu iz Domovinskog rata iza koje će na red doći i druge postrojbe. To je očito i iz najnovijeg komentara Stipa Mlinarića:

**MLINARIĆ O KOLONI SJEĆANJA: HOS JE PRVA I
ZADNJA CRTA OBRANE – AKO SE NE IZBORIMO ZA
NJEGA, PLENKOVIĆ I NJEGOVI POSLUŠNICI KRENUT
ĆE I NA DRUGE RATNE POSTROJBE!**

06/11/2023

Stipo Mlinarić: ”Što bi narod rekao, ne pada snijeg da prekrije brijeg, nego da zvijeri ostave tragove. Tako je i naša inicijativa potaknuta progonom HOS-ove insignije koji traje već 25 godina. Prema tome, ovo je zadnja crta obrane i tu smo se mi jasno postavili, a posebno Ivan Penava, gradonačelnik Grada Vukovara i predsjednik DP-a”.

”Kolona sjećanja bit će hrabra i dostojanstvena i ove godine, kao i svake druge. Mislim da će Vukovar posjetiti najveći broj ljudi do sada. Ovim putem pozivam sve – dođite u Vukovar da pozdravimo naše heroje, dostojanstveno oplaćemo naše poginule i da zajedno velikim pljeskom odamo počast svim preživjelim herojima, koje vladajući pokušavaju sakriti sve ove godine, a to su pripadnici HOS-a, koji će predvoditi ovogodišnju Kolonu”.

”Milanović je rekao da treba baciti ploču HOS-a, kao i Vesna Pusić. Onda su došli Tomo Medved i HDZ pa su skinuli ploču i odnijeli je. Mnogi drugi branitelji ne razumiju da je insignija HOS-a prva i zadnja crta obrane. Ako to pustimo, oni će

ići dalje pa će im tako početi smetati Zbor narodne garde, Specijalna policija, Antiteroristička jedinica Lučko”.

<https://kamenjar.com/mlinaric-o-koloni-sjecanja-hos-je-prva-i-zadnja-crta-obrane-ako-se-ne-izborimo-za-njega-plenkovic-i-njegovi-poslusnici-krenut-ce-i-na-druge-ratne-postrojbe/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/37299-mlinaric-hos-je-prva-i-zadnja-crta-obrane-ako-se-ne-izborimo-za-njega-plenkovic-i-njegovi-poslusnici-krenut-ce-i-na-druge-ratne-postrojbe#:~:text=Mlinari%C4%87%3A%20HOS%20je,kamenjar.com>

U spomenutom prvom tekstu dao sam i komentar hrvatskog književnika Javora Novaka. Evo u Prilozima njegovog novog komentara o hajci na Ivana Penavu.

Drugi u prilozima je tekst izvrsnog hrvatskog kolumniste Marcela Holjevaca. U svezi s naslovom ovih tekstova moram vas podsjetiti na moju knjigu 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIIJA, Zagreb, 2022.

U Kazalu se može vidjeti da postoji veliko poglavlje:

ZDS JE POSTAO ZADNJA LINIJA OBRANE

DOMOVINSKOG RATA 256

Otvoreno pismo Predsjedniku Ustavnog suda RH 256

Ivo Rendić - Miočević: Je li današnja Hrvatska postustaška ili postkomunistička zemlja? 260

Pobjeda pokliča "Za Dom spremni" uzdrmla jugonostalgicare 265

Željko Sačić: Naučite već jednom svi vi, prije svega vi štetočinski, protuhrvatski, protubraniteljski, manipulatori, ovaj pozdrav "Za Dom spremni" nema nikakve veze sa ustašama 268

<i>Dawn Dawns: Kratki pregled opasnog pjevanja u Hrvata</i>	270
Zvonimir Hodak, Evo kako je klan Šerbedžija izašao iz ormara, a Kekinu i njegovima hladno poručujem 'uzalud vam trud svirači...'	273
Pismo javnosti hrvatskih generala	276
Mladen Pavković: Vrijeme je da se raznim smutljivcima kaže – dosta	281
U ime obitelji: Predsjednik Ustavnog suda Šeparović zloupotrebljava sud za pogodovanje u predizbornoj kampanji	283
<i>Karamarko: Slobodno možemo izreći ne ustaški, nego ZNG-ovski, HV-ovski, HOS-ovski i Thompsonovski pozdrav "Za dom spremni"</i>	285
Pismo g. Tomislavu Karamarku	287
Prilog, Karamarko i ZDS	290
Pupovčeva supruga i dalje napada Thompsona i Domovinski rat	292
Nakon priopćenja o Čavoglavama: Kakve je odluke dosad donosio aktualni sastav Ustavnog suda (1) – Pitanje davanja djece na udomljavanje istospolnim parovima	295
<i>Lili Benčik, Koljački usklik "Smrt Fašizmu, Sloboda Narodu" je protuuustavan</i>	297
<i>Lili Benčik, "Antifašisti" protiv odluke hrvatskoga suda</i>	300
HDZ zadržava vlast Pupovcu!	303
Ivica Marijačić, Predsjednik Ustavnoga suda i Pupovčeva žena	306
Davorin Karačić, Sud je donio jedinu moguću odluku, a Ustavni sud nije se izjasnio o pozdravu ZDS u Domovinskome ratu!	309
Fusnote za fah idiote	310
Andrea Černivec, Veliki hrvatski i Thompsonov trijumf, a hladan tuš za jugonostalgicare i velikosrbe	311
Thompsonov menadžment odgovorio Borisu Miloševiću, Predsjedniku SNV-a: 'Pitajte preživjele stradalnike iz Domovinskog rata, je li za njih Bojna Čavoglave budnica'	315
Pismo Mladenu Pavkoviću	317
Prilog: Mladen Pavković, Protiv smo mržnje, ali i – zaborava!	319
Hrvatski veleposlanik u Njemačkoj: 'Kontaktirali smo Bild i ukazali im na neutemeljenost tvrdnji i neistinitost navoda'	321
Marcel Holjevac: ZDS je postao zadnja linija obrane Domovinskog rata	324

I tada sam uzeo kao naslov poglavlja naslov jednog od tih tekstova: onog posljednjeg kome je autor Marcel Holjevac! Mogli bi slobodno reći da je naslov ovih tekstova istovjetan s tim naslovom Marcela Holjevca, zar ne.

KOMENTAR: U svojoj kolumni od 13. 11. 2013 Zvonimir Hodak piše slično naslovu ovih tekstova:

*Približava se 18. studeni – Dan sjećanja na vukovarske žrtve. Neki tzv. "progresivci" silno su ogorčeni zbog plakata vukovarskog gradonačelnika, uglavnom zbog slova U. Međutim, Vukovar ne postoji bez slova U. Samo trideset godina nakon što smo stvorili državu ti neki žele umjesto Vukovara – Vkovar. To naravno izaziva bijes ostalih. Tako npr.: **Mate Primorac** hladno analizira:*

“SDSS, stranka koju su osnovali ratni zločinci '90-ih, čiji članovi su radili na stvaranju paravojne SAO krajine, danas drži Vladu i odlučuje o sudbini države te ima medijsku i zakonsku podršku. HOS-ove postrojbe koje su branile Hrvatsku, čiji su najbolji sinovi izginuli na ratištima diljem Domovine, bez i jednog ratnog zločina, danas su praktički zakonski zabranjene, HOS nepoželjan i medijski šikaniran”.

Obećali su nam vedriju budućnost. Očito su gledali krivu prognozu!

*Ima i onih koji su slučajno naletjeli na pravu prognozu. Ali tek nakon revizije povijesti koje nam prodaju **Klasić, Jakovina, Markovina**... Dokle će nam zlosretna odluka o izboru strane u Drugom svjetskom ratu visjeti k'o uteg na nogama? Kako su se ponašale u to šizofreno vrijeme Švicarska, Španjolska, Švedska...? No oni su se, presvlačenjem uniformi, oprali. Ili što reći o Hitlerovoj Austriji, nacističkoj Njemačkoj i Italiji koja je izmislila fašizam?*

*Zahvaljujući indoktriniranim “istoričarima” sami smo sebi navukli lance povijesne krivnje iz kojih se ni ne pokušavamo izvući. Hvala **Kangrgi, Zvonareviću** i Filozofskom faksu u Zagrebu.*

Komunistička istina i dalje caruje. Po toj partijskoj logici pokolj razoružanih hrvatskih zarobljenika bez suda, suđenja i dokaza prihvatljiv je jer su se partizani žurili. Da je bilo više vremena možda bi se pojavili i neki dokazi u korist okrivljenih. Da se izbjegnu slične situacije komunističke su vlasti suđenje Pavelićevim generalima (28 Hrvata i Srba) hitno prebacili u Beograd. Tamo su, naravno, svi bili osuđeni na smrt zbog “mržnje” koju su iskazali prema Srbima i Židovima. Moja crna prognoza o 1945., godini koja se vraća ostaje. Kad duboka država napokon završi bitku s HOS-om i NDH-om na red dolazi Republika Hrvatska (podcrtao JP). Volio bih da se varam.

<https://kamenjar.com/hodak-gdje-je-nestao-mesicev-dosje/>

*Približava se 18. studeni – Dan sjećanja na vukovarske žrtve. Neki tzv. “progresivci” silno su ogorčeni zbog plakata vukovarskog gradonačelnika, uglavnom zbog slova U. Međutim, Vukovar ne postoji bez slova U. Samo trideset godina nakon što smo stvorili državu ti neki žele umjesto Vukovara – Vkoar. To naravno izaziva bijes ostalih. Tako npr.: **Mate Primorac** hladno analizira: “SDSS, stranka koju su osnovali ratni zločinci '90-ih, čiji članovi su radili na stvaranju paravojne SAO krajine, danas drži Vladu i odlučuje o sudbini države te ima medijsku i zakonsku podršku. HOS-ove postrojbe koje su branile Hrvatsku, čiji su najbolji sinovi izginuli na ratištima diljem Domovine, bez i jednog ratnog zločina, danas su praktički zakonski zabranjene, HOS nepoželjan i medijski šikaniran”.*

Obećali su nam vedriju budućnost. Očito su gledali krivu prognozu!

*Ima i onih koji su slučajno naletjeli na pravu prognozu. Ali tek nakon revizije povijesti koje nam prodaju **Klasić, Jakovina, Markovina**... Dokle će nam zlosretna odluka o izboru strane u Drugom svjetskom ratu visjeti k'o uteg na nogama? Kako su se ponašale u to šizofreno vrijeme Švicarska, Španjolska,*

Švedska...? No oni su se, presvlačenjem uniformi, oprali. Ili što reći o Hitlerovoj Austriji, nacističkoj Njemačkoj i Italiji koja je izmislila fašizam?

*Zahvaljujući indoktriniranim “istoričarima” sami smo sebi navukli lance povijesne krivnje iz kojih se ni ne pokušavamo izvući. Hvala **Kangrgi, Zvonareviću** i Filozofskom faksu u Zagrebu.*

Komunistička istina i dalje caruje. Po toj partijskoj logici pokolj razoružanih hrvatskih zarobljenika bez suda, suđenja i dokaza prihvatljiv je jer su se partizani žurili. Da je bilo više vremena možda bi se pojavili i neki dokazi u korist okrivljenih. Da se izbjegnu slične situacije komunističke su vlasti suđenje Pavelićevim generalima (28 Hrvata i Srba) hitno prebacili u Beograd. Tamo su, naravno, svi bili osuđeni na smrt zbog “mržnje” koju su iskazali prema Srbima i Židovima. Moja crna prognoza o 1945., godini koja se vraća ostaje. Kad duboka država napokon završi bitku s HOS-om i NDH-om na red dolazi Republika Hrvatska (podcrtao JP). Volio bih da se varam.

<https://kamenjar.com/hodak-gdje-je-nestao-mesicev-dosje/>

PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 11.

„Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu.“

(Siniša Glavašević, studeni 1991.)

„Pustite da prvo prođu Hrvati“

(Redar koloni Vlade u Vukovaru 2013.)

Portal bezcenzure.hr objavio je deseti dio ovih 'komentara':

<https://bezcenzure.hr/branitelji/sdss-i-hdz-ideoloski-prijatelji-padne-li-hos-i-svi-ostali-ce-doci-na-red-10/>

Bio sam uvjeren da je to i zadnji o sramotnim napadima Vlasti na Kolonu sjećanja. Oni koji na blagdan 'Dana domovinske zahvalnosti' hapse one kojima trebamo biti zahvalni sada govore o pijetetu tako da opet napadaju te koje su tada hapsili. O tome zapravo i govori taj moj deseti nastavak.

Naravno u cijeloj priči je Pupovčev SDSS koji želi pokazati Hrvatima da im je uzalud bilo ginuti i pobijediti u ratu, da im je uzalud bilo u ratu o srpskih agresora napraviti – kako ih je Milošević nazvao – zečeve, jer se njegova i Slobina politika danas provodi u RH:

*PENAVA O DOLASKU SDSS-A: TAJ ČIN JE ZLOČEST,
PROVOKATIVAN, USMJEREN PROTIV ONOGA ZBOG
ČEGA SE MI OKUPLJAMO*

Foto: Grad Vukovar

(...)

O delegaciji SDSS-a: “Da je dostojanstva u Vladi, zaustavila bi se”

O dolasku delegacije SDSS-a 17. studenog rekao je: “Ima tu jedna zanimljiva zakonska stvar. To ćete sve čuti u srijedu, Mlinarić će s pravne strane o tome, što i kako će taj dan biti. Nisam se još bavio s tim. Taj čin je zločest, provokativan, usmjeren protiv onoga zbog čega se mi okupljamo.”

Na pitanje jesu li predstavnici SDSS-a poželjni u Koloni, istaknuo je:

“Jasna je razdjelnica u pitanju. Moram podržati ljude u Škabrnji i razlučiti dvije stvari – vjerujem da ljudima u Škabrnji ne smetaju predstavnici sprske manjine u Koloni. Kad govorimo o političkim predstavnicima, SDSS-u, govorimo u Koloni su svi dobrodošli, ali koliki apsurd je to kad ti isti ljudi dođu dan ranije s namjerama i bacaju vijenac srpskim žrtavama. Imamo malicioznu strukturu i ljude koji omalovažavaju žrtvu Vukovara s tim činom gdje odjednom ne postoje dobri i loši dečki, agresori i branitelji, nego se samo taj dan u Vukovaru i Domovinskom ratu drugačije dijele žrtve, odjednom ne postoji zlostavljač i pravednik. Jasno je da je riječ o političkoj provokaciji u elementima Vlade RH. Da je imalo dostojanstva u Vladi, to bi se zaustavilo. Toga nažalost nema. Hoćemo li se mi samoorganizirati opet, hoće li to napraviti netko treći ili ćemo imati cirkus kao dosad, novu sol na vukovarsku ranu, reći će vrijeme, ali vidimo kuda smjera i Milorad Pupovac i Andrej Plenković kad to dozvoljava.

“Plenkoviću je sad oportuno pisati o desnom terorizmu pa su neka dva maloljetnika privedena, ne znajući što je to, treba ih privesti ako je ozbiljno. Ali onda ga se pita o likvidaciji u Borovu Selu i nastaje tajac. To su prazne priče, ljudi bez argumenta, emocije i karaktera koji pokušavaju prodavati nešto poput magle. Takvi klauni ne mogu prodavati maglu. Možda mogu u Zagrebu, ali tu moraju odgovoriti na neka temeljna pitanja na koja još nemamo odgovor.”, prenosi N1.

<https://hrvatska-danas.com/2023/11/13/penava-o-dolasku-sdss-a-taj-cin-je-zlocest-provokativan-usmjeren-protiv-onoga-zbog-cega-se-mi-okupljamo/>

Zapravo kako sam i napisao u prethodnom tekstu, a i puno puta prije toga Plenković ništa 'ne dozvoljava' Pupovcu. On samo sprovodi politiku svjetskih moćnika koji nisu željeli hrvatsku državu i zbog samih sebe moraju pobijediti Tuđmana mrtvog, kada nisu mogli dok je bio živ.

Sve to je poznato onima koji i pročitaju moje tekstove pa bi bilo besmisleno pisati ovaj 11. nastavak, da nije našeg poznatog kolumniste Zvonimira Hodaka. On je 'kriv' zbog ovog teksta.

Naime, u svojoj kolumni od 13. 11. 2013 on piše:

Približava se 18. studeni – Dan sjećanja na vukovarske žrtve. Neki tzv. “progresivci” silno su ogorčeni zbog plakata vukovarskog gradonačelnika, uglavnom zbog slova U. Međutim, Vukovar ne postoji bez slova U. Samo trideset godina nakon što smo stvorili državu ti neki žele umjesto Vukovara – Vukovar. To naravno izaziva bijes ostalih. Tako npr.: **Mate Primorac** hladno analizira: “SDSS, stranka koju su osnovali ratni zločinci '90-ih, čiji članovi su radili na stvaranju paravojske SAO krajine, danas drži Vladu i odlučuje o sudbini države te

ima medijsku i zakonsku podršku. HOS-ove postrojbe koje su branile Hrvatsku, čiji su najbolji sinovi izginuli na ratištima diljem Domovine, bez i jednog ratnog zločina, danas su praktički zakonski zabranjene, HOS nepoželjan i medijski šikaniran”.

Obećali su nam vedriju budućnost. Očito su gledali krivu prognozu!

*Ima i onih koji su slučajno naletjeli na pravu prognozu. Ali tek nakon revizije povijesti koje nam prodaju **Klasić, Jakovina, Markovina...** Dokle će nam zlosretna odluka o izboru strane u Drugom svjetskom ratu visjeti k'o uteg na nogama? Kako su se ponašale u to šizofreno vrijeme Švicarska, Španjolska, Švedska...? No oni su se, presvlačenjem uniformi, oprali. Ili što reći o Hitlerovoj Austriji, nacističkoj Njemačkoj i Italiji koja je izmislila fašizam?*

*Zahvaljujući indoktriniranim “istoričarima” sami smo sebi navukli lance povijesne krivnje iz kojih se ni ne pokušavamo izvući. Hvala **Kangrgi, Zvonareviću** i Filozofskom faksu u Zagrebu.*

Komunistička istina i dalje caruje. Po toj partijskoj logici pokolj razoružanih hrvatskih zarobljenika bez suda, suđenja i dokaza prihvatljiv je jer su se partizani žurili. Da je bilo više vremena možda bi se pojavili i neki dokazi u korist okrivljenih. Da se izbjegn timer slične situacije komunističke su vlasti suđenje Pavelićevim generalima (28 Hrvata i Srba) hitno prebacili u Beograd. Tamo su, naravno, svi bili osuđeni na smrt zbog “mržnje” koju su iskazali prema Srbima i Židovima. Moja crna prognoza o 1945., godini koja se vraća ostaje. Kad duboka država napokon završi bitku s HOS-om i NDH-om na red dolazi Republika Hrvatska (podcrtao JP). Volio bih da se varam.

<https://kamenjar.com/hodak-gdje-je-nestao-mesicev-dosje/>

*Približava se 18. studeni – Dan sjećanja na vukovarske žrtve. Neki tzv. “progresivci” silno su ogorčeni zbog plakata vukovarskog gradonačelnika, uglavnom zbog slova U. Međutim, Vukovar ne postoji bez slova U. Samo trideset godina nakon što smo stvorili državu ti neki žele umjesto Vukovara – Vkoar. To naravno izaziva bijes ostalih. Tako npr.: **Mate Primorac** hladno analizira: “SDSS, stranka koju su osnovali ratni zločinci '90-ih, čiji članovi su radili na stvaranju paravojne SAO krajine, danas drži Vladu i odlučuje o sudbini države te ima medijsku i zakonsku podršku. HOS-ove postrojbe koje su branile Hrvatsku, čiji su najbolji sinovi izginuli na ratištima diljem Domovine, bez i jednog ratnog zločina, danas su praktički zakonski zabranjene, HOS nepoželjan i medijski šikaniran”.*

Obećali su nam vedriju budućnost. Očito su gledali krivu prognozu!

*Ima i onih koji su slučajno naletjeli na pravu prognozu. Ali tek nakon revizije povijesti koje nam prodaju **Klasić, Jakovina, Markovina...** Dokle će nam zlosretna odluka o izboru strane u Drugom svjetskom ratu visjeti k'o uteg na nogama? Kako su se ponašale u to šizofreno vrijeme Švicarska, Španjolska, Švedska...? No oni su se, presvlačenjem uniformi, oprali. Ili što reći o Hitlerovoj Austriji, nacističkoj Njemačkoj i Italiji koja je izmislila fašizam?*

*Zahvaljujući indoktriniranim “istoričarima” sami smo sebi navukli lance povijesne krivnje iz kojih se ni ne pokušavamo izvući. Hvala **Kangrgi, Zvonareviću** i Filozofskom faksu u Zagrebu.*

Komunistička istina i dalje caruje. Po toj partijskoj logici pokolj razoružanih hrvatskih zarobljenika bez suda, suđenja i dokaza prihvatljiv je jer su se partizani žurili. Da je bilo više vremena možda bi se pojavili i neki dokazi u korist okrivljenih. Da se izbjegnu slične situacije komunističke su vlasti suđenje Pavelićevim generalima (28 Hrvata i Srba) hitno prebacili u Beograd. Tamo su, naravno, svi bili osuđeni na smrt zbog “mržnje” koju su iskazali prema Srbima i Židovima. Moja crna prognoza o 1945., godini koja se vraća ostaje. Kad duboka država napokon završi bitku s HOS-om i NDH-om na red dolazi Republika Hrvatska (podcrtao JP). Volio bih da se varam.

<https://kamenjar.com/hodak-gdje-je-nestao-mesicev-dosje/>

Podcrtao sam dio u kome on konstatira ili daje malo detaljniji naslov mojih tekstova.

Vjerujem da i Hodak misli slično meni o sluganstvu današnjih vlasti koje su u naslovu mog prethodnog teksta: SDSS i HDZ. Takav redoslijed je dan jer je SDSS nasljednik stranke koja je sudjelovala u fašističkoj agresiji na Hrvatsku u kojoj je pobjednik bio Tuđman i njegovi branitelji.

Uostalom HRVATSKOG predsjednika spominje u tekst I Hodak na način na koji ja radim godinama, pa I sada kada govorim o njemu kao o HRVATSKOM predsjedniku. Naime Hodak kaže:

Uvijek se pitam zašto Tuđmana zovu “prvi hrvatski Predsjednik” kad je on “prvi i zadnji hrvatski predsjednik.

O tome sam govorio i u Vukovaru kada smo obilježili 100. Obljetnicu rođenja Utemeljitelja Republike Hrvatske, Moj govor sam počeo riječima:

Dr. Franjo Tuđman je jedinstvena pojava u svjetskoj povijesti. Stvoriti državu jednog malobrojnog naroda unatoč protivljenju svjetskih moćnika je nešto doista posebno. Cijeli život HRVATSKOG PREDSJEDNIKA (neki vole reći prvog hrvatskog predsjednika što meni nije jasno jer se odmah zapitam: A tko je bio drugi?) je bio takav da je to omogućio. Borba na strani pobjednika u Drugom svjetskom ratu, najmlađi general u JNA koji se isticao proučavanjem općenarodne obrane, izuzetan znanstveni rad u povijesti, direktorovanje u povijesnom institutu, zatvor, povezivanje s tzv. hrvatskom neprijateljskom emigracijom, stvaranje HDZ-a, stvaranje države, pobjeda u Domovinskom ratu to je jedno jedinstveno djelo u kome je svaka karika bila nužna u ostvarenju cilja: neovisne države hrvatskog naroda!

Zato ne iznenađuje što se napada i dr. Tuđman kao povjesničar. Napada se sve što Tuđman jest. Ali napad na njega kao znanstvenika je i zato što on i predvodi hrvatsku paradigmu u povijesnoj znanosti.

<https://bezccenzure.hr/vlad/tudman-i-hazu/>

Da, takvog predsjednika i njegove branitelje danas napadaju oni kojima je on omogućio da vladaju državom – kako sam svojevremeno napisao i Račanu – čije ime ne vole!

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/padne-li-hos-i-svi-ostali-ce-doci-na-red-11/>

**SANJA I TESA IVA DROBILICE,
DRAGOVOLJAC.COM, 2024.**

**LAŽ KAO OSNOVNO PRAVILO HISTORIJSKE
METODOLOGIJE PO IVU DROBILICI, 2.**

Prvi dio ovog teksta objavila su dva portala:

<https://bezcenzure.hr/vlad/laz-kao-osnovno-pravilo-historijske-metodologije-po-https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/36710-laz-kao-osnovno-pravilo-historijske-metodologije-po-ivu-drobilici>

Tekst je komentirao na svoj duhoviti način don Anđelko Kaćunko:

*Subject: Re: LAŽ KAO OSNOVNO PRAVILO HISTORIJSKE METODOLOGIJE
PO IVU DROBILICI*

Date: Sat, 23 Sep 2023 20:20:16 +0200

From: Anđelko Kaćunko <crodonangelo@gmail.com>

To: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Bravisimo fratel! Opet briljantan osvrt stvarnu LAŽ odnosno demonizam... - jer, po Bibliji, gdje je laž tu je sotona, đavao, o kojem Isus kaže da je LAŽAC i ČOVJEKOUBOJICA OD POČETKA!

Dakle, svi LAŽCI u znanosti zapravo su OKULTISTI demonske duhovnosti.

No ti si odavno hrvatska POZITIVNA DROBILICA, jer si doslovce znanstveno argumentirano zdrobio ter u prah i pepeo samljeo hrpe kamenja laži - Rolling Stones of Liar - 'DrIweStoričara'...

Čitam današnju kolumnu Zvonimira Hodana pa mi izgleda kao i da i on komentira moj tekst, ali i kao da je to pohvala komentaru don Kaćunka.

Zašto?

U tekstu sam dao e-mail jednog svog prijatelja povjesničara koji je komentirajući moju ulogu u neizboru Ive Drobilice u HAZU napisao:

Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein.

Ja sam komentirao:

Danas znamo da ima više redikula u RH, zar ne?

A Hodak često piše o redikulima na katedrama za povijest filozofskih fakulteta u RH, pa i u ovoj najnovijoj kolumni:

Stalno će se prodavati jeftine fore o tome da zločini u fašizmu i komunizmu nisu bili isti. U obranu toga iz dana u dan dežuraju Klasić, Goldstein, Jakovina, Markovina... Generacije "istoričara" s Filozofskog faksa u Zagrebu koji po narudžbi pišu romansirane biografije Mike Špiljka i Bude Lončara, a izdavačke kuće u niskom startu čekaju da se na prezentacijama zahvale svima koji su sudjelovali u ispisivanju tih prijesnih laži. Evo, tako je i ovih dana Tvrtko Jakovina napisao knjižurinu posvećenu "bardu" jugo-diplomacije Budimiru Lončaru pod naslovom "Od Preka pa do vrha svijeta". "Bard" je bivši šef OZN-e u Zadru u vrijeme mučne 1945. godine. Bio je gospodar života i smrti, kad se, kako je napisao Krleža, "ubijalo en mas". Tvrtko je tvrdi jugović. To najbolje dokazuje činjenica da stvarno treba imati muda pa "znanstveno" ustvrditi kako je "jugoslavenska diplomacija imala velike zasluge za Hrvatsku..."

Javila se i lijeva sveučilišna profesorica Mirjana Kasapović. U svom osvrtu na knjigu nazvala ju je "glomaznom studijom", a jasnog Jakovinu "mentalnim pionirima". Danas i u mom zaseoku u Lici znaju tko je bio i što je učinio jugo-ministar "spoljnih" poslova u trenucima srpske agresije na Hrvatsku 1991. Tada smo bili ne samo bez prijatelja nego i bez oružja. Stoga se hitno počelo kupovati ono najpotrebnije. Umjesto pojasa za spašavanje UN je, uz podršku baš Bude Lončara, izglasao čuveni embargo na naoružavanje Hrvatske. Srbiju i JNA to nije nimalo pogodilo jer su se Beograd i generali tipa Kadijevića i Adžića hvalili kako je YU-ga "treća armija u Evropi". I Dok je Tuđman u Kranjčevićевой ulici na stadionu N.K. Zagreb postrojio manekene i manekenke, naš "bard" Lončar je u Ujedinjenim narodima glasao za embargo iako je dobro znao tko je agresor i kako je naoružan, a tko je napadnut i bez oružja kako bi se obranio. Kasapović misli da se tu Jakovina pojavljuje kao pripovjedač koji "kolaborira" s osobom o kojoj piše. Sjajan izraz "kolaborant". Jakovina je stvarno bio i ostao kolaborant. Apologete i propagandisti bivše države "caruju" na katedrama povijesti diljem Lijepe naše.

<https://kamenjar.com/hodak-zasto-stankovic-uporno-ignorira-dalica/>

Dobio sam i slijedeći komentar prvog dijela teksta:

*Subject: Re: LAŽ KAO OSNOVNO PRAVILO HISTORIJSKE METODOLOGIJE
PO IVU DROBILICI*

Date: Sat, 23 Sep 2023 14:04:27 +0200

From: Velimir

To: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Laž je u kineskoj filozofiji dio taktike i strategije, a to sto mi naivno nasjedamo je naše neznanje o alatima koje drugi koriste za svoje ciljeve. Uhvatimo se za to kao pijan plota i cijeli život dokazujemo kako nisu u pravu.

Zašto dragi akademice?

Ima, vjerujem, aktivnosti koje mogu NJIHOVOM stilu kontrirati!

Velimiru sam odgovorio samo na početni dio njegovog komentara:

Ovu vrstu laži bolje je objasnila Hannah Arendt u razgovoru s francuskim piscem Rogerom Errerom 1974. godine:

Laži

U trenutku kada više nemamo slobodnu štampu, sve se može desiti. Totalitarizam ili bilo koju vrstu diktature čini mogućim to da ljudi prestaju da budu informirani; kako možete imati mišljenje o nečemu ako niste informirani? Ako vam svako stalno laže, posljedica nije ta da vjerujete lažima, već da zapravo nitko više ne vjeruje ni u šta. Ovo je zato što laži po svojoj suštini moraju da se mijenjaju, i vlada koja laže mora stalno iznova da piše svoju historiju. Tako dobivate ne samo jednu laž – s kojom ćete živjeti do kraja života – već dobivate ogroman broj laži, u zavisnosti od toga kako politički vjetar puše. I narod koji ne može više ničemu vjerovati ne može da se odluči. Njemu nije uskraćen samo kapacitet za bilo kakvu akciju, već također i kapacitet da misli i sudi. I s takvim narodom onda možete da radite šta hoćete.

<https://pescanik.net/o-totalitarizmu-lazima/>

Odgovor na drugi dio je vrlo jednostavan. Kada hrvatski narod to bude želio na izborima će izabrati hrvatsku vlast. A takvoj vlasti ne će trebati redikuli već istinski povjesničari.

U situaciji kada imamo vlast kakvu imamo ostaje nam samo ruganje redikulima i njihovim nalogodavcima. A ruganje sigurno nije 'dokazivanje da nisu u pravu'. Recimo Ivo Drobilica me tužio zbog patnji koje sam mu naneo knjigom:

J. Pečarić, *Druker / Predsjednik o Puhovskom*, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

U tužbi se kao moje navode tvrdnje hrvatskog povjesničara Vladimira Mrkocija od prije dvadesetak godina, a tekstovi u knjizi o Puhovskom su objavljeni u mojim knjigama i od prije 20 i od prije 10 godina. To je samo potvrda kakav je znanstvenik Ivo Drobilica i kakva su pravila njegove historijske metodologije.

A još zabavnije je bilo kada je njegov komentar bio sličan onome koji je dao profesoru Brandtu kada ga je ovaj uhvatio u laži. Naime Ivo Drobilica je potvrdio ono što smo kopijama tekstova pokazali, dakle da su to Mrkocijevi citati, ali je dodao kako je to vjerojatno Mrkoci vidio od mene jer sam ja to tvrdio ranije. S obzirom da su o ljubavi prema istini prof. Ive Drobilice garantirali i prof. Brandt i mnogi drugi, a to je bio čvrst dokaz, zar ne?

Svjedoci za to su mu bile supruga i kćerka,

Evo iz prvostupanjske presude o tim patnjama (napominjem podnaslov govori da je knjiga o Puhovskom):

26. *Iz iskaza te svjedokinja Sanje Petrušić-Goldstein i Terese Goldstein, a koje iskaze sud prihvaća jer su međusobno suglasni te ih ocjenjuje uvjerljivima i istinitima, proizlazi da je ovakva objava o tužitelju izazvala niz negativnih i mrzilačkih komentara.*

27. *Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše akademik Pečarić, a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijetnje, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer*

mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijetnje traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991. 28. Svjedokinja Tesa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

29. Iz iskaza svjedokinja i tužitelja proizlazi da je tužitelj vrlo emotivno doživio tuženikove tvrdnje, da ga je to uzrujalo i da mu je pozlilo. Tužitelj je javna osoba i time mora imati viši stupanj tolerancije na javnu kritiku nego prosječni građanin, ali u ovom slučaju se nije radilo o kritici u odnosu na njegovo djelovanje, već su se iznijele neistinite činjenične tvrdnje, a to prelazi stupanj tolerancije koju bi inače tužitelj trebao pretrpjeti. Nije sporno da je tužitelj i ranije doživljavao neugodnosti i negativne komentare, ali to ne umanjuje štetnu radnju tuženika niti posljedice te radnje.

Da, knjiga o Puhovskom, a ovolike patnje. Ili je li to njemu trebalo da svoju ženu i kćerku uvjeri da trebaju biti njegovi svjedoci. Teško je povjerovati da su čitale knjigu o Puhovskom, a njegovu tužbu gdje su Mrkocijevi citati predstavljeni kao moji vjerojatno i jesu. Tko to može znati. Bilo kako bilo meni ih je žao.

A doista vjerujem da mu nije bilo lako kada nije izabran u HAZU i još je dobio najmanje glasova na izbornoj skupštini u povijesti Akademije. Ali to nije bio predmet tužbe nego knjiga Druker / Predsjednik o Puhovskom.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/laz-kao-osnovno-pravilo-historijske-metodologije-povu-drobljici-2/>

NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA / HAZU I TUĐMANOVA BISTA, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

PISMO AKADEMKINJAMA I AKADEMICIMA 2.

Poštovane kolegice akademkinje i poštovane kolege akademici,

Nadam se da vas je zabavilo moje prvo pismo koje zapravo pokazuje kako među povjesničarima koji imaju znanstvena zvanja postoje i 'znanstvenici' u povijesti koji ne znaju što je logika, Mene je doista bilo zabavno kako je moj pok. kolega akademik Stanko Popović ismijao 'logiku' tadašnjeg ravnatelja HIP-a u Zagrebu dr. sc. Gordana Ravančića, za kojega ne mislim da pripada grupi ostalih 'istoričara' koje spominjem i koji sigurno nije zlonamjerno komentirao na taj način prijedlog o imenu Instituta kojemu je bio na čelu. Istina kolega Popović je godinama na listi najutjecajnijih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu, a ostali povjesničari koje sam ja spominjao u svom pismu obično izazivaju smijeh kod onih koji znaju logično razmišljati. A u HAZU i nije baš previše inteligentno birati ljude zbog kojih će nam se rugati. Meni i danas podrugljivo govore: Kakva je to Akademija znanosti kada je jedan Drobilica dobio skoro trećinu glasova na Izornoj skupštini!

Mogli ste vidjeti i tekst prof. Hebranga o biološkim zakonima koje je izmislio nesuđeni akademik Drobilica.

Međutim, znate li da nije on jedini povjesničar koji je sudjelovao u tom 'pronalasku'?

Drugi je Hrvoje Klasić. On je u „Hrvatskom tjedniku“ od 29. travnja 2021. bio: FAH IDIOT TJEDNA

Hrvoje KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

'Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu.'

HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako

bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'

Proslavio se i dr. sc. Goran Hutinec koji je sjenu oblaka proglasio grobištem u Jasenovcu:

<http://www.sinovioluje.com/igor-vukic-sjenu-od-oblaka-proglasili-masovnom-grobnicom/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/nikad-zaboraviti/36758-jasenovac-sjenu-od-oblaka-proglasili-masovnom-grobnicom>

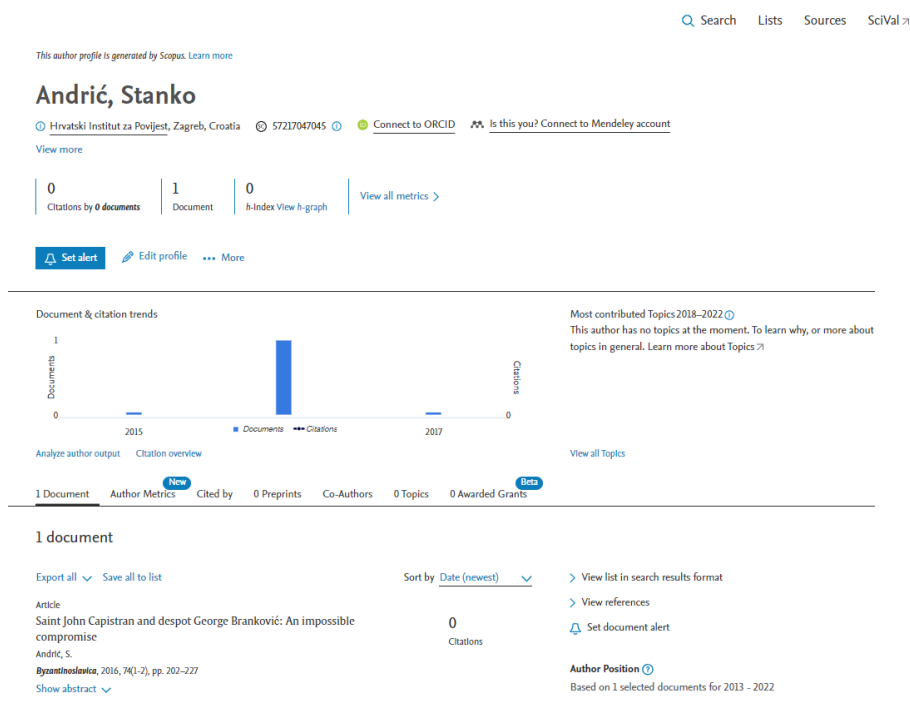
Ovakvi 'istoričari' smatraju da ljudi kakav je Hebrang, Popović ili Vukić ne smiju pisati o povjesti jer je valjda u njihovim 'povjestima' zabranjen ulaz logici. A pismo o kojemu sam pisao potpisao je ravnatelj HIP-a u Tuđmanovo vrijeme prof. em. dr. sc. Mirko Valentić koji je bio inicijator da baš ja napišem odgovor na knjigu dr. Bulajića „Tuđmanov Jasenovački mit“.

A kad logici nema mjesta u povijesti pa se mogu izmišljati i drobilice, i zakoni u drugim znanostima, i sjene oblaka proglašavati grobištima takvi moraju biti uvjereni da su pametniji od svojih prethodnika.

Zapravo uvijek je moguće da samo znaju da podilaženje željama političara mogu bolje profitirati, pa čak i postajati akademici.

Meni je zato bio zanimljiv sadašnji kandidat koji doista treba postati akademik. Po onome što sam vam citirao u prošlom pismu bilo je logično pretpostaviti da je i on 'istoričar' istog tipa.

Zato me je zainteresiralo što o njemu kaže Scopusova baza:

Očito imat ćemo akademika s h-indeksom 0 (NULA). Istina ima na Scopusu jedan rad, ali mu ga nitko nije citirao!

Čak je i veliki 'istoričar' neškolovali (veliki hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak mu se 04. 08. 2014. narugao tvrdeći kako je *poznati povjesničar Slavko Goldstein koji je studij povijesti završio kao ja otprilike studij atomske fizike*) AMATER Slavko Goldstein bolji od budućeg akademika:

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=39961556200>

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57208998764>

Vjerojatno bi tata Slavko bio još i bolji kada bi u Scopusu spojili ono što pokazuju ova dva linka. Ali za našeg budućeg akademika ovako je bolje iako je na svakom od ovih linkova tata Slavko bolji. Očito našem budućem akademiku Stanku, u znanstvenom radu nije pomoglo ni to što pripada 'Soroševoj bojni', tj. doktorsku disertaciju pod naslovom *The miracles of St. John Capistran – historical and textual analysis* (mentor prof. Gábor Klaniczay) obranio je 1998. na Odsjeku za srednjovjekovne studije Srednjoeuropskog sveučilišta (Central European University) u Budimpešti. U međuvremenu se to sveučilište koje je osnovao Soroš preselilo u Beč:

<https://www.dw.com/hr/soro%C5%A1evo-sveu%C4%8Dili%C5%A1te-seli-iz-budimpe%C5%A1te-u-be%C4%8D/a-46593052>

Ali ima nešto važnije za 'istoričare': Napadati Utemeljitelja RH akademika Franju Tuđmana.

A naš budući akademik nije o HRVATSKOM predsjedniku samo napisao ono što sam naveo u prošlom pismu.

O čemu se radi?

Sjetio sam se da sam sudjelovao na postavljanju biste Predsjedniku Tuđmanu u HIP-u u Slavonskom Brodu:

Kada je dr. sc. Mato Artuković prestao biti ravnatelj HIP-a Slavonski Brod u jednom svom tekstu kolumnist „Hrvatskog tjednika“ Marko Curać je spomenuo da je bista Predsjednika Tuđmana uklonjena iz Instituta. Jasan pokazatelj da je postavljen novi ravnatelj tipa Goldsteina, Klasića, Markovine i sličnih.

Zato sam u četvrtak 1. veljače 2024. pitao kolegu Artukovića:

Je li Stanko Andrić uklonio Tuđmanovu bistu iz Instituta, kako je spomenuo svojevremeno Marko Curać u jednom svom tekstu u „Hrvatskom tjedniku“?

Odgovor je bio:

Šalje: *artukovic mato*

Prima: *josip pecaric*

čet, 1. velj u 13:27

on je uklonio bistu iz Podružnice u Brodu. I Ti si bio na otkrivanju.

Mato

Brod. na sv. Brigitu 24.

Da, sada je jasno da imamo nasljednika Iva Drobilice u HAZU. Iva se sjetio Zvonimir Hodak i u današnjoj kolumni uz napomenu da je Tuđmanov 'problem' negiranje Jasenovačkih laži:

*Naime, nikako da se pronađu sve te kosti. Forenzičkih dokaza nema, ali ima "živih svjedoka" kao što su **Goldstein, Kraus, Pupovac, Klasić** i ostali koji se uporno*

drže te laži o broju jasenovačkih žrtava. Lijepo se kaže u Zagorju: "Ak' je do svedoka, krava je naša". Narod koji ne cijeni svoju povijest i svoje žrtve osuđen je na ponavljanje povijesti...

<https://direktno.hr/kolumne/zbog-turudica-sam-dobio-poziv-dorh-a-smetalo-im-je-ono-sto-pricam-po-gradu-337602/>

Nekako me sve to podsjeća na najnoviji srpsku priču kako je John Lennon, jedan od najvažnijih glazbenika ikad u povijesti, sin četničkog vojvode Draže Mihailovića. To, naime, misle Srbi, započela je **Mojmira Pastorčić** u **RTL Direktno**. Pastročić je predložila da skandalozni muzej Mihailoviću doda jedan kat posvećen njegovom nezakonitom sinu, Johnu Lennonu.

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/mojmira-nikad-zesce-prozvala-srbe-zbog-cetnickog-vojvode-draze-mihailovica-predlozila-im-ideju-337335/>

Hoće li se poslije izbora u HAZU naći netko na nekoj televiziji u RH tko će se na sličan način narugati Akademiji kojoj je glavni uvjet za izbor povjesničara bio da glupavo napada Utemeljitelja RH i skida mu bistu u instituciji kojoj je na čelu?

Akademik Josip Pečarić

NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA

Dr. Jure Burić mi je poslao svoj najnoviji tekst u kome komentira smiješni napad Sandre Benčić na Utemeljitelja RH akademika Franju Tuđmana:

DR. JURE BURIĆ: ŽIVČANI DREKAVAC U LIKU DRUGARICE SANDRE BENČIĆ IZVIRIO IZ MIŠJE RUPE I SPOMENUO FRANJU TUĐMANA

25.02.2024.

Živčani drekavac u osobi drugarice Sandre Benčić s nabreklih vratnim žilama, nemirnim rukama, sva zajapurena, tresući se objavljuje sa saborske govornice “urbi et orbem” kako hrvatsku državu nije stvorio Franjo Tuđman već narod.

Piše: Dr. Jure Burić

Pa onda istu rečenicu ponovi kako bi bila uvjerljivija i jasnija: nije Franjo Tuđman stvorio državu, već narod!

A živčani drekavac zaboravlja kako je i ranije bilo naroda, a države nije bilo. Ne zna drekavac kako je taj narod od davnina bio i hrabar i neustrašiv, kako je o toj državi sanjao, o njoj pjevao za nju robijao (naravno bez ovakvih drekavaca!), a države nije bilo.

Dr. Jure Burić / Foto: Fenix (Ivan Ivić)

Trebao se u određenom trenutku pojaviti netko tko umije i hoće ujediniti narod, motivirati ga i povesti u hrabru borbu stvaranja “neželjenog djeteta svijeta” samostalne i neovisne države Hrvatske! Opet bez drekavaca (a Franjo veli da ih je oko 25% od ukupnog broja ljudi koji žive u Hrvatskoj).

Kad bi se pitalo drekavce, još bi bili u “socijalističkom raju” pod palicom bravara Jože i njegovih vjernih sljedbenika. “Uživao” bi narod, uživali bi i drekavci.

Ali, za stvaranje hrvatske države trebalo se još puno toga posložiti. Npr. da u Vatikanu bude Veliki Sv. Otac Ivan Pavao II, a na Kaptolu kardinal Franjo Kuharić, vjerni Stepinčev nasljednik!

Drekavci su tada bili u mišjim rupama, tamo drhtali, nadajući se kako im neće po njihovim zaslugama biti suđeno, već u interesu općeg dobra – oprošteno! Pa kad su drekavci shvatili da im se neće ništa dogoditi izadoše iz rupa, podigoše glave i zagalamiše. Odustaše od šume i vratiše se na asfalt.

E, takvi bi danas htjeli vladati i državu voditi, Franju omalovažavati. A dobro znaju kad bi se kojim slučajem opet pojavio Franjo, da bi nastala neviđena trka drekavaca prema onim rupama iz kojih su "hrabro" izašli! Od te trke kad bi bila i kiša – prašilo bi. Eto, drekavci zapamtite i polako učite kako je Hrvatsku, nezavisnu i slobodnu državu, utemeljio i stvorio, naravno uz svoj hrabri hrvatski narod, predsjednik Franjo Tuđman.

Fenix-magazin/SIM/Dr. Jure Burić

<https://fenix-magazin.de/dr-jure-buric-zivcani-drekavac-u-liku-drugarice-sandre-bencic-izvirio-iz-misje-rupe-i-spomenuo-franju-tudmana/>

Kako su u zadnje vrijeme portali prepuni priča o studiranju Sandre Benčić, pa tako podnaslov kolumne Zvonimira Hodaka prošlog tjedna je: „*Desničari su kao i obično "otrovni". Na fejsu slika **Sandre Benčić** s rukom visoko u zraku, u stilu **Dolores Ibarruri**, poznatija kao *La Pasionaria* (generalna sekretarica Španjolske komunističke partije) i više: "Uvest ćemo diplome prije studiranja", a u Fusnotama za idiote „Hrvatskog tjednika“ od 8. 2. 2024. spominju kako je 'temeljno studirala pravo do 36. godine' mene je ova priča dr. Burića o njoj asocira na neke moje studente koji su se znali žaliti poslije ispitnog roka. Žalba je bila jednako 'ubitačna kao i Benčićine tvrdnje. Sastojala se od jedne jedine rečenice u kojoj bi tvrdili kako nisu zadovoljni s dobivenom ocjenom. Tada sam to prokomentirao:*

PA KOJA JE BUDALA ZADOVOLJNA S OCJENOM JEDAN? Zar netko takav može uopće nešto naučiti?

Ali kad znamo koliko je Benčić 'temeljno studirala' ne treba joj pun o zamjeriti. Takvima je Franjo crvena krpa jer je stvorio državu koju oni ne vole.

Meni su mnogo smješniji povjesničari doktori znanosti i sveučilišni profesori koji izmišljaju i drobilice u Jasenovcu i slično. da bi napadali Utemeljitelja RH. Znaju da je uspio u tome zato što je bio povjesničar, i da je to važna ako ne i najvažnija karika u tome da je baš on Utemeljitelj RH, a tim 'istoričarima' to nije drago. Hodak često spominje Goldsteina (danas poznatijeg kao Drobilica), Klasića, Jakovinu, Markovinu. Ja ću ovdje jednog drugog.

Naime akademici Ivan Aralica, Nenad Cambi, Andrej Dujella, Dubravko Jelčić, Ivica Kostović, August Kovačec, Vladimir Paar, Stanko Popović, Davorin Rudolf i povjesničari dr. sc. Mira Kolar, prof. dr. sc. Agneza Szabo i prof. em. dr. sc. Mirko Valentić predložili su 2019. da HIP dobije ime po povjesničaru Franju Tuđmanu:

<https://kamenjar.com/prijedlog-preimenovati-hrvatski-institut-za-povijest-u-hrvatski-institut-za-povijest-doktora-franje-tudmana/>

Jedno od reagiranja je bilo dr. sc. Stanka Andrića, koje je meni posebno zanimljivo jer ovaj 'istoričar' drži lekciju Akademiji tj. u svom tekstu od 10. 12. 2019. među ostalim on zapravo tvrdi da HAZU nije znanstvena ustanova ili samo da bira za akademike i amatere koji nisu „istaknuti hrvatski znanstvenici“, Naravno on je mnogo iznad akademika, a vjerojatno mnogi čitatelji za ovog velikog autoriteta u povijesnim znanostima nisu nikada čuli:

Odrekao se vojne karijere, a poslije nekoliko godina na Filozofskom fakultetu u Zadru postigao je doktorat znanosti disertacijom iz povijesti monarhističke Jugoslavije, premda dotad nije stekao naobrazbu povjesničara i o povijesnim je temama 1950-ih godina pisao i objavljavao radove kao amater ('istoričarima' je važno je li netko završio povijest, a ne što su uradili pa im 'amateri' koji znaju po pravilu mnogo više od njih smetaju jer se rugaju njihovim drobilicama, novim zakonima i biologije,..., JP) . U nastavku karijere razmjerno je mnogo pisao i objavljavao, ali je ozbiljno pitanje je li doista ikada postao „istaknuti hrvatski znanstvenik“. Tuđmanov doprinos hrvatskoj povijesnoj znanosti ipak je, po svemu sudeći, skromnijih razmjera (vrhunski stručnjak je taj koji je iznad Akademije pa on osporava mišljenje HAZU, JP). Nezaljubljeni čitatelji njegova opusa uglavnom ga drže minornim autorom historiografskih radova (da 'istoričari' kojima je srušio ljubljenu Jugu, pa sada moraju znanstveno izmišljati drobilice, nove zakone u drugim znanostima i sl.). Većina hrvatskih povjesničara koji se bave sličnim temama svrstat će Tuđmanove radove prije u publicistiku negoli u istraživačku historiografiju, to jest u znanost (valjda misli na Iva Drobilicu kojemu je zapravo pravi mentor bio neškoloVAN AMATER – tata Slavko, JP). Izrazi uporabljeni u obrazloženju otvorenih pisama, prema tome, bez ikakve sumnje već doprinose mitizaciji Tuđmanove biografije, uključuju se u pogon željenog mitizacijskog retuširanja prošlosti (naravno teška je spoznaja da je neko povjesničar i to hrvatski zahvaljujući svom 'publicističkom' radu stvorio RH, JP).

Po svemu navedenom, u cjelini i u nekim važnim pojedinostima, inicijativa za imenovanje Hrvatskog instituta za povijest po Franji Tuđmanu pokazuje se kao, u svojoj biti, protuznanstveni čin. “

Kako je lijepo imati ovakve znanstvenike koji drže lekcije cijeloj akademiji, zar ne. Za Vašu informaciju provjerio sam i ovaj veliki znanstvenik ima na Scopusu h-indeks 0 (NULA)!

S tako ogromnim h-indeksom NULA normalo je iznad cijele akademije, zar ne? A Tata Slavko Goldstein neškoloVANI povjesničar amater ima veći h-indeks od njega, a kao povjesničar AMATER bio je Predsjednik je Savjeta Spomen područja Jasenovac. Nametnuo je zajedno sa sinom Ivom danas poznatim kao Drobilica službenu brojku žrtava u Jasenovcu iako postoji ogroman broj dokaza da se radi o izmišljotini. Ali to nije 'mitizacijsko retuširanje prošlosti', zar ne? Naravno to znaju 'istoričari' ili su priglupi pa doista ne razumiju. Oni misle mogu izmišljati drobilice, zakone u biologiji itd. i smatraju da istraživanja u povijesti NE SMIJU biti multidisciplinarna jer onda im se dogodi da neki tamo doktori računarstva ismiju njihove 'dokazane istine'. (Vidjet na primjer moju knjigu:

J. Pečarić, Ante Tomić: Znanstvenik ili podoficir? dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Tomic.pdf>) kojoj je bio povod
napad Anta Tomića na znanstvenike s FER-a koji iz tjedan u tjedan ismijavaju
ovakve 'istoričare' kojima Tuđman i nije bio neki povjesničar, ali Slavko Goldstein
jest!

Da umreš od smijeha!

Josip Pečarić

ČESTITKA I KNJIGA NA DAR AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA

Poštovani,

Sretan Božić i blagoslovljenu novu 2024. godinu uz knjigu na dar želi vam Josip Pečarić.

Knjiga ANTE TOMIĆ: ZNANSTVENIK ILI PODOFICIR? je dana na portalu dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Tomic.pdf>

Zapravo ovaj dar je pomalo neobičan jer je dar i nastavnicima sa FER-a. Naime, do mene je došla priča kako su se neki bivši studenti FER-a iznenadili kada su na pogrebu moje supruge vidjeli puno svojih profesora.

Vjerojatno ne znaju na primjer da su tri moja doktoranda svojevremeno istog dana izabrana na FER-u za redovite profesore matematike, a na ovim slikama su i njihovi profesori koji nisu matematičari. Jedan je bivši rektor Zagrebačkog sveučilišta, a drugi bivši dekan FER-a.

Zato mi se čini da je i ovaj knjiga zgodan i prigodan dar jer je i ona napisana kao odgovor na napad na njihove kolege s Fakulteta.

Tako u Uvodu knjige mogu pročitati:

Naslov knjige je dan po prvom dijelu u kome je dano reagiranje na smiješni napad Anta Tomića na knjigu dvojice doktora znanosti sa FER-a dr. sc. Nikole Banića i dr. sc. Mladena Koića 'Jasenovački popis, lažne žrtve'. Danas postoji na Internetu puno toga, pa i razni popisi žrtava rata. Za dva izvrsna stručnjaka iz računarstva bilo je doista lako da proučavaju popis JUSP Jasenovac i uspoređuju ga s drugim popisima. Napisali su preko 100 (STO) članaka o rezultatima tog rada. Bez ikakvog utjecaja na JUSP Jasenovac. Uklonili su samo jedno ime jer su im je navodnoj žrtvi na sprovodu bio Predsjednik Vlade RH. Ostale nisu jer veći broj žrtava odgovara i Vladi i mnogima iz oporbe u RH.

A knjiga Banića i Koića ima skoro 800 stranica. Toliko stranica je dovoljno da se razumije kolika je laž o logoru Jasenovac.

Evo i u svojoj kolumni od 20. 11. 2013. veliki hrvatski kolumnist i odyjetnik Zvonimir Hodak piše:

Moj prijatelj Dikan šalje mi putem fejsa popis žrtava u Jasenovcu iz 1946. g. Popis je napravila Zemaljska komisija Hrvatske iste godine. Taj popis je nedavno u Beogradu u Vojnom arhivu otkrio slovenski publicist Roman Leļjak. Dakle, do 1946. g. je u Jasenovcu bilo ubijeno 576 žrtava. A onda su brojke krenule rasti i bujati... Nisu stale sve do 700 tisuća. Jakovina, Markovina, Klasić, Goldstein i slični još glasno šute... Šutnja je za njih stvarno zlato.

<https://direktno.hr/kolumne/tko-bi-trebao-donijeti-odluku-o-vukovarug-oni-koji-su-s-razaraca-split-gadali-splitg-331659/>

Međutim ima kod nas novinara koji misle da znaju mnogo više od drugih pa i ako su ti doktorirali u tim oblastima. Jedan od takvih je Ante Tomić koji se javio i u povodu predstavljanje ove knjige.

Laž o logoru u Jasenovcu je toliko velika da su cijeli prvi dio moje knjige, tj. tekst o ovom 'stručnjaku iz računarstva' objavili kao jedan tekst na portalu bezcenzure.hr: <https://becenzure.hr/vlad/veliki-hrvatski-povjesnicar-ante-tomic-je-i-ekspert-u-racunarstvu/>

I moj tekst i niz priloga o sličnim bedastoćama Anta Tomića. Sam moj tekst je objavio portal dragovoljac.com uz sliku:

Slika je zapravo prigodna komentaru:

Marcus8 hours ago

Ha ha!

Ali, ako je Ante grof od Kante još i antifašist, a jest, onda je on zapravo "neprikosnoven", neprobojan i nedodirljiv?!

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37438-veliki-hrvatski-povjesnicar-ante-tomic-je-i-ekspert-u-racunarstvu>

Naime, u tom prvom dijelu nije bilo uopće govora o događaju u Splitu po kojemu je Ante Tomić poznat i kao 'grog od Kante'.

Zapravo ta slika bi više odgovara nekom od tekstova u drugom dijelu knjige u kojima su dani članci iz mojih knjiga u kojima se spominje Ante Tomić.

Zanimljivo je da je autor velikog broja tih tekstova Zvonimir Hodak.

Zapravo i nije neko iznenađenje jer su Hodakovi tekstovi takvi. Sjajno se ruga autorima koji pišu bedastoće pa mu Ante valjda dođe kao stalni 'gost' njegovih kolumni. Uostalom slični su i moji tekstovi kada komentiram tekstove Anta Tomića.

Akademik Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37823-cestitka-i-knjiga-na-dar-akademika-josipa-pecarica>

<https://bezcenzure.hr/toptema/cestitka-i-knjiga-na-dar-akademika-josipa-pecarica/>

'AMATER' MIKI BRATANIĆ O 'POVJESNIČARU' DROBILICI

Don Anđelko je, po običaju duhovito, komentirao i moj tekst o Mikiju Brataniću:
Subject: Re: PISMO MIKIJA BRATANIĆA (NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 3.)

Date: Thu, 29 Feb 2024 23:30:28 +0100

From: Anđelko Kačunko

To: Josip Pečarić

Fratelo, nisam znao za toga autora, premda mi je prezime bilo "odnekud poznato"...

No čitajući ovaj tvoj prilog shvatio sam da je "stari Goldstein" (a doslovce 'Geldštancer'), kao nepismeni 'istoričar' zapravo "naučni AMATERorist" pa kroz tu prizmu treba gledati sva (ne)djela tog dvojca "oca i sina bez Duha Svetoga"!

Tako je don Anđelko objasnio zašto sr. sc. Ivo DRobilica, dakle čovjek s dva doktorata u imenu voli napadati povjesničare amatere, iako mu je tata bio i po Wikipediji povjesničar amater.

Bio sam uvjderen da je to zato što mu je otac bio i suradnik, po meni i mentor, ali neškoloivan – jedini takav od povjesničara amatera u RH.

Zahvaljujem don Anđelku za ovo pojašnjenje: Tata Slavko je bio *naučni AMATERorist*.

Amater Miki Bratanić, kao da je znao što mi piše don Anđelko, napisao je tekst o Drobilici koji dajem zajedno s komentarima:

M. Bratanić: Kako amaterski raskrinkati znanstvenike

04. ožujka 2024.

Ivo Goldstein i njegova znanstvena drobilica

Prof. dr. sc. Ivo Goldstein i doc. dr. sc. Goran Hutinec, obojica s Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu, napisali su zajednički “znanstveni” rad “KAKO RASKRINKATI TVRDNJE POVIJESNIH REVIZIONISTA – PET PRIMJERA” koji je objavljen 2021. godine u zborniku Janković, te je cjelokupno dostupan za čitanje na portalu Hrčak.

U jednom od tih pet primjera, tj. odjeljaka tog “znanstvenog” rada, dvojica “znanstvenika” pokušavaju osporiti činjenicu da je Tito zločinac, preciznije: pokušavaju osporiti činjenicu da je Tito svrstan među najveće zločince 20. stoljeća. Čine to u odjeljku svog “znanstvenog” rada naslovljenom “Tito jedan od najvećih zločinaca 20. stoljeća”.

Zadovoljstvo mi je ovdje javno, kao amater u istraživanju povijesti, dati svoj amaterski osvrt na ovaj odjeljak “znanstvenog” rada koji mogu sažeti u jednu jedinu rečenicu, jer više od toga zaista nije potrebno. Prve dvije fusnote odjeljka ovog “znanstvenog” rada ove dvojice “znanstvenika” kao izvor navode članke novinara Viktora Ivančića i Predraga Lucića. I tu, na drugoj stranici tog “znanstvenog” rada, na dvije prve fusnote, s ta dva prva izvora, završava potreba daljnjeg čitanja “znanosti”.

Normalnom čovjeku, naravno.

Ali nastavlja se daljnja potreba analize uzroka i posljedica ovih profesionalnih “znanstvenih” aktivnosti.

Kao amater u istraživanju povijesti, ovim putem se javno suprotstavljam ovakvim “znanstvenim” tezama i ovakvim “znanstvenicima” te izjavljujem sljedeće u

kontekstu pitanja je li Tito zločinac i koliki je zločinac: Tito i Jugoslavija počinili su najveći zločin u povijesti čovječanstva u kategoriji “UBIJANJE RATNIH VOJNIH I CIVILNIH ZAROBLJENIKA U ODREĐENOM VREMENU”!

A ovo je obrazloženje mojoj tvrdnji: Tito i Jugoslavija su mjesec dana, od polovine svibnja do polovine lipnja 1945. godine, danonoćno, neprestano, zvjerski i neljudski ubijali ratne, vojne i civilne zarobljenike. Takvo što nikad nitko u povijesti čovječanstva nije učinio.

Pozivam sve znanstvenike da pronađu kada se u povijesti čovječanstva takvo što dogodilo, dakle kada je to netko u povijesti čovječanstva mjesec dana masovno ubijao ratne vojne i civilne zarobljenike. Dokle god netko ne donese dokaz da se takvo što dogodilo u povijesti čovječanstva, Tito i Jugoslavija bit će na prvom mjestu po zločinu u spomenutoj kategoriji.

Naravno, ako dokaza bude, onda ćemo vidjeti na kojem će to mjestu Tito završiti, pa ćemo tako ubuduće svi pisati i govoriti. Moj cilj nije lagati, nego reći istinu.

“Znanstvenik” Ivo Goldstein i njegov kolega s istog fakulteta ne donose nikakve dokaze ili nove povijesne dokumente u kontekstu istine o zločinima Tita i Jugoslavije, već sasvim suprotno, ignoriraju i one postojeće, a kao argumentaciju u svom “znanstvenom” radu koriste ovakve indoktrinirane floskule: “Jedna od omiljenih priča kojom revizionisti pokušavaju dokazati zločinačku narav NOB-a, socijalističke Jugoslavije i Josipa Broza Tita jest tvrdnja da je Tito uvršten na listu najvećih zločinaca 20. stoljeća”.

Dakle, znanstvenici krivnju za prikazivanje Tita kao zločinca pokušavaju svaliti na “revizioniste” u Hrvatskoj, premda se te liste svjetskih zločinaca ne rade u Hrvatskoj, nego po cijelom svijetu, a te svjetske podatke u Hrvatskoj prenose oni koji žele da se istina čuje, a ne neki “revizionisti”.

Ali “znanstvenik” Ivo Goldstein ipak želi dokazati u svom “znanstvenom” radu da se Josip Broz Tito na toj listi ne nalazi zbog toga što je činio masovne zločine, nego zbog hrvatskih “revizionista”. I usput drobi o Jasenovcu i izmišlja nepostojeću drobilicu s kojom su navodno ustaše drobili kosti.

Podsjećam sve znanstvenike, posebno ovakve “znanstvenike”, da im naš iseljenik Marko Franović već duže vrijeme nudi MILIJUN dolara ako donesu dokaz da je u Jasenovcu bilo masovnih likvidacija o kakvima oni pišu i govore. Neka javno kažu zbog čega do sad nisu uzeli tih milijun dolara, a pišu i govore o masovnim zločinima u Jasenovcu.

Prof. dr. sc. Ivo Goldstein objavio je nedavno svoju novu knjigu “Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989. - 2022.”. Prethodno obrađen “znanstveni” rad o dobrom Titu i zločestim “revizionistima”, očito je podloga za tu knjigu. Knjiga je naravno objavljena uz sva medijska zvana u Hrvatskoj i predstavljena kao “kapitalno djelo”, premda sâm naslov ukazuje da je to trostruko velikosrpsko jugoslavensko nedjelo.

Prvo se sve one koji su pokušali svih ovih godina reći istinu o velikosrpsko jugoslavenskim lažima i manipulacijama, naziva revizionistima, što bi kao trebalo biti nešto negativno. Potom se Hrvatskoj pokušava nabaciti krivnja za nekakvo neoustaštvo, ma što to značilo, pa to ubaciti u 1989. godinu, kako bi se opravdala kasnija agresija na Hrvatsku 1991. godine. I treće, pokušava se prikazati

kontinuitet tog ustaškog zločinačkog koda i to u onim okvirima koje je davno predstavila velikosrpsko jugoslavenska politika, a taj je isključivo u sferi suradnje s nacizmom i fašizmom, te zločinima, posebno onima u Jasenovcu. Dakle u jednom naslovu tri zločeste teze. To treba znati napraviti.

Ovo je očito obiteljska navika i praksa u naslovima knjiga, jer postoji u obitelji još jedna objavljena knjiga naslovljena "1941. - Godina koja se ponavlja", a koja također sugerira kako se 1991. godine ponovilo ustaštvo iz 1941. i kako je Republika Hrvatska isto što i Nezavisna Država Hrvatska, naravno opet u istim onim velikosrpskim jugoslavenskim okvirima. A istina je sasvim dijametralna: Godina 1941. ponovila se 1991. godine na identičan način, ali ne u ustaštvu, nego u komunizmu i četništvu, preciznije u komunističko-četničkom ustanku i agresiji na Hrvatsku. Kako su ustali protiv NDH, tako su ustali i protiv RH. Na isti način. Kao amater uložio sam mnogo vremena u istraživanje velikosrpsko jugoslavenskih zločina, a laži i manipulacije zločinima također spadaju u zločin, pa mi to kao amateru olakšava prepoznavanje ovakvih zlih tragova u "znanosti". Osobno se osjećam prozvanim kao "revizionist", jer je očito da se svi mi koji smo pokušali reći istinu o velikosrpsko jugoslavenskoj povijesti zla, prikazujemo kao nekakvi negativci, "revizionisti", iz pera upravo ovakvih "znanstvenika". A revizija njihove "znanstvene" povijesti itekako je bila i ostala potrebna. I nije to nikakav "revizionizam" nego klasična revizija, ponovljen pogled na ono što su napisali njihovi prethodnici i što oni pišu danas.

Nadimak Ivo Drobilica, "znanstvenik" Ivo Goldstein zaslužio je dvostruko. Prvo zato što je izmislio pojam "drobilica za kosti" čime je pokušao opravdati nemogućnost utvrđivanja masovnih zločina ustaša u Jasenovcu putem iskopavanja leševa. A drugo jer drobi li ga drobi uvijek po istom starom jugoslavenskom okviru.

Problem je što je taj čovjek bivši diplomat Republike Hrvatske, dakle predstavljao je Republiku Hrvatsku u svijetu, a na radnom stolu je, kako kažu, držao kip svog uzoritog svetca, druga Tita, koji je najveći zločinac u povijesti čovječanstva u određenoj kategoriji.

Uvjeravanje javnosti sa “znanstvene” razine kako Tito nije zločinac ima za cilj da mogu svi, kao i Ivo, na radnom stolu držati Titov sveti kipić, o njemu govoriti samo lijepo i za njim žaliti. Za njim i za Jugoslavijom, naravno. To je krajnji cilj - Jugoslavija. Jer Tito ne može uskrsnuti, ali Jugoslavija može. Upravo na temelju ovakvih “znanstvenih” laži.

Poražavajuće je da svi mi financiramo ovakve “znanstvene” pokušaje osporavanja onog što je neosporivo, nesporno i jasno svakom normalnom čovjeku, pa tako i normalnom znanstveniku. Civilizacijska je sramota da svi mi moramo financirati ovakve “znanstvenike” da “znanstveno” obavljaju veliku i malu nuždu po nama i drobe svoje stare velikosrpsko jugoslavenske fekalije po zdravom ljudskom razumu, u cilju zaštite najvećeg zločina i zločinca u povijesti čovječanstva u određenoj kategoriji.

Nedopustivo je da nas takvi znanstvenici službeno, u ime Hrvatske, predstavljaju u svijetu, a svojim radom ruše temelje ne samo Hrvatske nego bilo kojeg civiliziranog društva.

Miki Bratanić

Comments

Krinušić

Poštovani gospodine Bratanić! Žao mi je što nisam zapamtio ime onoga koji reče: Oni lažu! I oni znaju da lažu. I mi znamo da lažu. I oni znaju da mi znamo da oni lažu. I opet lažu! A mi to plaćamo. I još ćemo dugo plaćati. Upali smo u velikosrpsku, partizansku i komunističku stupicu. Bez izgleda da se izvučemo. Ovdje ne pomaže zdrav razum, jer je zdrav razum prognan iz Hrvatske. Kao što je prognana i istina. Hrvatskom vladaju laži, prijevare, obmane. A bankomat im je u državnom proračunu. Koliko im treba, toliko uzmu. Možemo ih usporediti sa

peronosporom i ambrozijom. Peronospora je raselila Dalmaciju i Primorje. Oni raseljavaju cijelu Hrvatsku. Ambrozija guši sve što vrijedi, sve što je plemenito. Oni to isto čine. Opasna su zla kojih se teško riješiti. A mi ih zalijevamo i njegujemo. I prepiremo se što je ljepše, što je više, što je zgodnije. što je elegantnije, što je korisnije. Nema nama pomoći! A to će pokazati i rezultati sljedećih izbora u "superizbornoj godini". Hvala Vama i svima koji bijete boj, bez velikih izgleda da ćete ga dobiti. Dok se razum ne vrati u Hrvatsku.

Ivan Osmy Krinušić

Batina je iz raja izašla., a sorta lažljivaca, genetski ne može razumjeti nikakve druge metode...

Vladač

Evo citata o "znanstvenom" poštenju, tj. objektivnosti Goldsteinovih "znanstvenih" postignuća:

Profesor (Miroslav) Brandt (mentor Ive Goldsteina) u knjizi Život sa suvremenima (Zagreb, 1996., str. 190.–191.) napisao je sljedeće: "Pokazalo se da temu dubinski uopće ne razumije, ali se veoma mnogo trudio da u časopisima objavljuje sitne priloge, da bi imao (kako bi sam govorio) što više publiciranih naslova. Neke od njih pokazivao mi je unaprijed, a kod jednog od njih ustanovio sam da u bilješkama navodi ne samo pisce i djela koje nije pročitao, nego i pisce koji ne postoje niti su ikada postojali. Na moj prigovor odgovorio je: 'Tako to rade svi, pa zašto ne bih i ja!' To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falsificiranje i znanstveno nepoštenje, i ja sam digao ruke od njegova daljega znanstvenog razvitka."

Obširnije na <https://www.hrvatski-fokus....>

ZA HRVATSKU BEZ GLOBALISTA!"

Domoljub

Završit će njih dvojica kao i Jugoslavija i srpski imperijalni san. Uništeni hrvatskom trajnom istinom.

Jura Luzer

"Kako amaterski raskrinkati znanstvenike"

????

Nadnaslov ne odgovara sadržaju teksta!

U nadnaslovu se spominju ...Znanstvenici a iz teksta je jasno vidljivo da su u pitajnju Šarlatani

zdravko

Svaka čast na tekstu! Šteta što takve tekstove neće nikada a možda ni tada objaviti main stream mediji (većinom u srpskom vlasništvu)

zdvlaic

Velika je razlika između znanstvenika "znanstvenika", kao i između znanosti i "znanosti".

To posebno vrijedi za područje društvenih znanosti gdje se svatko kiti znanstvenim titulama.

Glede Ive Goldsteina treba priznati kako je on zaslužio Nobelovu nagradu za fiziku jer je uspio okrenuti tiek vremena.

<http://www.hrsvijet.net/ind...>

Tvrtko Horvat

Ja bih, npr., volio znati kakvo je to zdravo razumno promišljanje onih koji kritiziraju negativne revizioniste (one koji ne prihvaćaju tvrdnju o 83000 jasenovačkih žrtava), a bez posebnog komentara i prozivanja uvažavaju njima očito pozitivne revizioniste (one koji su se revidirali sa 1200000 na 1000000 pa na 700000 i sada na 83000 žrtava) pri čemu niti oni ne vide potrebu pojasniti razloge svojeg revizionizma. Sve skupa me neodoljivo upućuje na opsesivno idolopoklonstvo Goebbelsu i njegovoj teoriji o načinu na koji ordinarna laž postaje istina ..., a istodobno se nazivaju antifašistima! Mo'š mislit.

Tom Tomašić Tvrtko Horvat

Ne postoji pozitivan i negativan revizionizam, već samo revizionizam, odnosno preispitivanje točnosti trenutnih istina i to je jednako u baš svim granama znanosti. U svim granama znanosti to je prvo i osnovno pravilo napretka, a u povijesti pak temelj pisanja istinite inačice što je od izuzetne važnosti za razumijevanje povijesti same, jer povijest je niz događaja povezanih uzročno-posljedičnom vezom.

Ako izmišljamo, preskačemo, brišemo ili vremenski preslagujemo neke događaje u povijesti jasno je da ta povijest neće biti niti točna, niti istinita, niti ćemo moći razumijeti povezanost, odnosno uzročno-posljedičnu vezu.

Povijest je, kako stara izreka kaže, učiteljica života i stoga ju moramo razumjeti da ne bismo ponavljali greške iz prošlosti.

Kada kao dijete stavimo ruku u vatru i ona nas opeče, to je lekcija da ne ponavljamo takvu glupost u budućnosti, a povijesne lekcije za cijele narode su znatno vrijednije jer su i posljedice znatno opasnije i zato je svaka revizija povijesti itekako poželjna. Svi koji to ne dopuštaju su ili bedasto naivni (neznan postotak) ili pokvareni i opasni po državu i narod.

U znanstvenom propitkivanju, odnosno revizionizmu, je važna samo jedna stvar - da se provodi držeći se isključivo znanstvenih metoda. Dakle činjenice i dokazivost istih u povijesti, a empirijska dokazivost rušenja krivih teza u ostalim granama znanosti.

Svi koji pak revizionizam pokušavaju pokazati kao nešto negativno nikada se i nikako ne mogu nazivati znanstvenicima, što ste i sami naglasili.

Tvrtko Horvat Tom Tomašić

Poštovani Tom, niti ja ne mislim da postoje pozitivni i negativni revizionizmi nego sam samo pokušao ilustrirati razliku u pristupu nekih "stručnjaka" pojedinim "revizionistima". A revizionisti u navodnicima su posljedica mojeg mišljenja kako

ovdje i nema mjesta korištenju toga termina jer držim kako bi revizionizam bio slučaj drugačijega razumijevanja istinitih povijesnih događaja u svjetlu novih saznanja o okolnostima u kojima su se ti događaji zbili. Ovdje, pak, nije riječ o takvom revizionizmu nego o elementarnoj potrebi temeljitog uklanjanja laži iz javnog prostora, a koje laži su interesne skupine velikosrpske i komunističke provenijencije desetljećima ubacivale u opticaj u skladu sa svojim potrebama i interesima.

Mateo Lazanja

"Gospodin Drobilica"

Uglavnom svi znamo tko je, što je i što govori bezobrazni Ivo. Izgled je na strani da se to neda promjeniti.

Ja bih radije radio na njegovoj psihi i zaviriti mu u dušu, da bi mogao naći odgovor na pitanje; zašto on sustavno mrzi hrvatsku Naciju, i zašto on uporno ljuti Hrvate, znajući da u nama stvara odbojnost prema samome sebi.

Svi ljudi koji dožive starost, ostare, ali samo je jedan dio onih koji odrastu. Drobilica nije jedan od odraslih.

On je jako razočaran kvalitetom svoga života. Uvjeran je da znade nešto čeme bi drugi morali pokloniti pažnju. Njegovi politički nazori su neskloni većini drugih i to ga srdi i čini ga osvetljivim. On se ni s čime ne slaže ako to nije ideja iz njegovog kruga.

Zamislite kakvom to čovjeku može pasti na pamet, da je NDH-a rabila drobilicu, kako bi lakše odstranjivala mrtve.

Ni jednako nedorasli Šešelj nije to mogao smisliti, premda je on ipak nešto slično rekao.

Za one koji nisu čuli, Šešelj objašnjava nedostatak tjelesa u radnom logoru Jasenovac pa kaže: "Ustaše su prevozili leševe na Podvelebitski kanal, vezivali žicom za kamen i utapali". Nije ga briga što se kosti nisu pojavljivale na sijevertnoj obali Paga i drugdje.

Nasuprot tome, mi znamo ne samo koliko, nego znamo i mjesta ostataka naših žrtava, ali ne možemo ih otkapati i ljudski ih sahraniti. Zašto? Zato što oni koji nas sprječavaju, znadu jako dobro tko su počinitelji zločinā. Oni znadu da su očevi i djedovi današnje hrvatske birokracije krivci. Ovi bi trebali znati i to, da ako prekrivaš zločinca, u zločinu sudjeluješ.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/43286-m-bratanic-kako-amaterski-raskrinkati-znanstvenike.html>

Kada čovjek pročita komentare čini se da ima puno amatera povjesničara u RH koji bi mogli biti profesori 'znanstvenicima' Goldsteinu, Markovini, Jakovini, Klasiću koje spominje i Zvonimir Hodak u najnovijoj kolumni koju dajem u Prilogu.

Istina u RH se manje zna da ima i povjesničara koji su s riječi prešli na djela i čim su imali nekakvu vlast u svojim rukama to su znali i pokazati. Tako ni dobro obaviješteni Hodak kada spominje naše 'istoričare' tipa DRobilice ne spominje dr. sc. Stanka Andrića.

Akademik Josip Pečarić

LIJEVOM NAŠOM

JOŠ NISAM ČUO DA NETKO NAGOVARA LUKU MIŠETIĆA DA SVE OTKRIJE: DA ON TADA NIJE USPIO...

ZVONIMIR HODAK

Evo, Plenki je odlučio raspustiti Sabor. Znači, izbori samo što nisu. Sve što je progresivno, perspektivno, napredno, lijevo, sve što podsjeća na "bratstvo i jedinstvo", na "šume i gore" skupilo se pod jedan kišobran - Grbinov kišobran, pun rupa kroz koje curi.

11.03.2024.

Naime, od 10 stranaka pod kišobranom čak devet same na izborima ne prolaze izborni prag. Ali, zato će **Peđa Grbin** njihovim tzv. "čelnicima" osigurati visoka mjesta na izbornim listama, na štetu svojih SDP-ovaca, kako bi likovima, koji su već dosadili svima svojim ispraznim politikantskim blebetanjem i nadalje osigurao saborsku pozornicu i odličnu mjesečnu lovu kroz naredne četiri godine. Kruh bez motike.

Neke zapadne demokracije ne poznaju tzv. predizborne koalicije. Stvar je jasna. Hajmo na izbore pa kad vidimo koliko tko vrijedi u narodu onda idemo u koaliciju. Kod nas je to način kako održavati na političkom respiratoru već odavno pročitane političke mrtvace. U Srbiji se igra kolo dok Rada stoji sa strane i gleda. Netko vikne: "Ajđ' u kolo, Rado". Kasnije treba puno truda i uvjeravanja da to nije bio poziv drugarici Radi na put u Colorado! Tako će i Peđa tek vidjeti koga je sve pozvao u kolo!

I tako sada hrvatska lijeva intelektualna elita, podržana ljevičarskim medijima, čeka pucanj startnog pištolja. Navodno se startnim pištoljem ne može nikoga upucati ni ozlijediti. Kad birači uvide tko sve želi voditi ovu državu, onda će, kad se prebroje rezultati glasanja i kad se vratimo u realnost, biti pucnjave tj. pucanja "od bijesa". Možemo! je krenuo i prije pucnja startnog pištolja pa je kao Zagrepčanku godine odmah proglasio svoju "tetu" **Sanju Sarnavku** "aktivisticu za ljudska prava". Ne zna se samo je li će to ona biti ove ili iduće godine i ne zna se zašto to priznanje baš pred izbore. U svakom slučaju "srećan 8. mart" drugarici Sarnavki.

FOTO: HINA/Mario Strmotić

Dražen Travaš na fejsu bira svoju osobu godine - **Maju Sever**. On Maji čestita "srećan 8 mart" uz komentar jednog blogovca: "A sve što majka rodi i ferata vozi, je*ente živote prevrnutu kornjačo". To je Draženu diglo tlak na nekih tristo i više. Naša Maja je poslala "nesvrstanu" poruku za Dan žena: "Neću ružu, hoću revoluciju!"

Čitam komentar **Ivana Kuntića**: "A da ide u Ukrajinu dizati revoluciju ili u Izrael?"

Peđa Grbin je u zadnji čas prešao na vjerničku stranu poručuje: "Molim gospu da se dogovore". Nakon što je Peđa onako sjajno otpjevao "Čavoglave" sad se počeo pozivati na svoje poznanstvo s Gospom. Prema "Telegramu" IDS mu je okrenuo leđa, a šef splitskog SDP-a ga izdao.

Kad smo već kod "Telegrama", on nam javlja: "Povjerenstvo za sukob interesa potvrdilo Telegramovo otkriće da si je skandalozni šef HRT-a isplaćivao naknade koje mu ne pripadaju".

Pitat ćete u čemu je kvaka? Pa u tome što ljevičarski Telegram denuncira još ljeviji HRT. To je samo dokaz da su skinute rukavice i da više nema tepanja i glađenja. Sad u igru ulaze "pravi igrači na pravim mjestima". Sobe za plakanje se farbaju. Opet se očekuju izljevi radosti i ljevičarske iskrenosti pod parolom "đabe si farbao..." Ljevica je podigla Peđu iz mrtvih pa sad izlaze na izbore sa živim mrtvacem!

FOTO: HINA/Lana Slivar Dominić

Orjuna je pobijedena, ali još nije izumrla

Približava se 1. travnja. Pitanje je kako se piše prvi dan travnja? U Jugi se pisalo "Prvi april" dok su nas tada varali komunisti, a danas se piše "Prvi travanj" dok nas varaju naši.... Iz Beograda se ne javlja samo **Vedrana Rudan** i orjuna već i redatelj **Lordan Zafranović**. Režiser poznat po filmovima "Okupacija u 26 slika", "Pad Italije", "Večernja zvona", "Krv i pepeo Jasenovca"...

Naš Lordan u Beogradu montira svoj novi film "Djeca Kozare" koji se bavi logorom Jasenovac. Ništa novo! Stara špranca naših orjunaša. U Beogradu uvijek ima love do krova za Lordana i slične likove koji falsificiraju hrvatsku povijest. Stari orjunaš kao da je pao s "kruške" pa izjavljuje: "Mi o Jasenovcu nismo imali pojma. Komunistička vlast je zbog bratstva i jedinstva to skrivala i ja sam slučajno došao do tog područja..." Pa gdje je taj lik živio? Komunisti i Tito su valjda zbog "bratstva i jedinstva" sakrivali žrtve Jasenovca.

I to tako što su odmah nakon 1945. godine počeli tvrditi da je u tom logoru ubijeno oko 700.000 tisuća Srba, Židova i hrvatskih komunista. Za tih "700.000 ubijenih" primili su do 1952. godine milijune maraka i dolara sa zapada. Malo ih je njupalo što se "Stari" nikada u svojih četrdeset i pet godina vladavine nije pojavio ni jednu sekundu u Jasenovcu da oda počast tim silnim žrtvama. Izmisлити 700.000 tisuća žrtava, primiti za tu laž tešku lovu i onda se šepuriti na mjestu prijevare, bilo je previše i za Broza. I kao i u Jugi, i danas je nekim ljevičarima i komšijama Jasenovac vječni izvor prihoda.

Kaže drug Lordan: "Snimali smo dokumentarac i ušao sam u taj logor. Sedam, osam dana smo bili bolesni od svega toga što je čovjek tamo napravio..."

Zamislite, 700.000 ubijenih, a nigdje toliko kostiju. Po drugu Goldsteinu su ih navodno Hitlerovi fašisti "drobilicama usitnjavali" pa ih zato nema. I tako dok se studenti Pravnog faksa iz Zagreba "k'o guske u magli" gegaju prema Beogradu dotle orjuna radi pravi biznis snimajući filmove. Pula već čeka Lordana kao pobjednika... Jadni Lordan jadikuje: kako je "morao je promeniti državu i dan danas nemam svoju zemlju", "smatram da se ništa nije promenilo od 1941. i 1942. godine..." Ipak jest, Lordane! Mi smo ovdje, za razliku od četrdesetih, stvorili vlastitu državu i dobili rat našim brigadama i našim oružjem. Orjuna je pobjeđena, ali još nije izumrla. Ona se još i danas trza, doduše na respiratoru, ali se grčevito drži medija i portala kao npr.: "Dnevno.hr." koji, nakon promjene vlasničke strukture, stoji na dispoziciji likovima kao što su Lordan Zafranović, Vedrana Rudan....

FOTO: HINA/Lana Slivar Dominić

'Uzalud vam trud svirači'

Ima jedna pjesma koja njima najbolje pristaje: "Uzalud vam trud svirači, za druge su dunje žute". Najprije je **Diogen Leartije** tražio vatru, a onda su njega tražili vatrogasci.... Antički filozofi bavili su se vatrom, vodom, zemljom i zrakom. A naši još nisu spoznali da nema većeg grijeha od gluposti. Možda se pojavi i nova predizborna parola Nožemo iliti Možemo! "Ne ostavljaj za sutra ono što možeš učiniti prekosutra!"

Valentin Ćorić se vratio iz Haaga nakon 16 godina robije. Upravo mu je izašla knjiga u kojoj, između ostalog piše: "Protiv mene nije bilo svjedoka i dokumenata, samo nekoliko krivotvorenih papira koje su napravili bijedni Hrvati. To je cirkus, a ne pravda. Sudac Agius nije me pustio na slobodu nakon dvije trećine izdržane kazne iako su svi suci u Haagu bili za to nego je otišao u Mostar gdje je primio zahvalnicu bošnjačke strane za presudu protiv nas šestorice".

Fascinantno! Bio sam prvi Hrvat koji je branio Blaškića u Haagu i još onda sam napisao: "Nizozemska je specifična po tome da je tamo kopno na nižoj razini od mora, a sud u Haagu je ispod bilo koje razine". Sudija Agius dolazi u BiH primiti priznanje za presude protiv Hrvata!? Taj ne bi mogao suditi ni našu HNL ligu. Ili možda ipak bi...?

FOTO: HINA/Lana Slivar Dominić

'Pišem ovu kolumnu već 15 godina'

Mogao bi računati na pozitivnu recenziju od recimo **Sneške Pavić**, novinarkе Jutarnjeg, koja je ušla u povijest jugo-novinarstva. Da vas podsjetim. Dan prije izricanja drugostupanjske odluke Haškog suda naša proročica Sneška napisala je da će ta odluka biti zadnji čavao u lijes Tuđmanove države. I "pogodila" k'o prstom u pekmez! Radilo se o žalbi Gotovine i Markača protiv rigidne prvostupanjske presude. Dan kad su jugofili vjerovali da će Haški sud zakucati zadnji čavao u "lijes" Tuđmanove i naše Lijepe naše, pretvorio se u trijumfalni dan i kasnije nezapamćeni doček Gotovine i Markača na Trgu Bana Jelačića.

Bilo je to slavlje slično onom kad se nogometna repka vratila sa Svjetskog prvenstva u Moskvi. A Sneška je ušla novinarsku povijest jer je definitivno potvrdila da je ljevica u Lijepoj našoj antihrvatska, projugoslavenska i prosrpska. Sneški sve to može potvrditi i **Dragan Markovina** svojim prvim romanom s temom "Februar 1945". Uz novinare "intelektualne proletere" tu možemo odmah i bez dileme pridodati i naše dične i omiljene povjesničare kao što su Jakovina, Markovina, Klasić...

Već je dosadno nabrajati ih. Zajednička im je crta uvijek ista. Laž i falsifikat nije problem. Sljedbenika tih lijevih karijerista ima kod nas na bacanje. Tako npr.: i fra **Drago Bojić**, bosanski franjevac, traži svoje mjesto u gomili intelektualnih

proletera. Sonornim glasom, iskren k'o Krešo Beljak, naš Drago otvara svoje srce pa kaže: "Smeta mi što Katolička crkva laže o Stepincu, što neće da kaže sve o tom čovjeku. Ne želim mu biti sudac niti smatram da bi itko od nas... Ali, kad se govori o njemu treba reći sve. Podržao je NDH".

Znači, za fra Dragu je Stepinčev glavni krimen i ujedno kardinalna greška što već 10. travnja nije otišao u partizane i čekao u miru svoj metak 11. travnja. Danas bi bio "heroj" u "Februarki" **Dragana Markovine**. Ono što mene iskreno fascinira je činjenica da su svim pljuvačima na ovu državu Hrvatsku otvoreni svi legalni kanali za hračkanje. Pišem ovu kolumnu već 15 godina. Po zadnjem elektronskom testu tjedno je pročitao oko 250 tisuća ljudi. Izdao sam dvije knjige i dobro znam što sam sve prošao da bi u tome uspio... Da sam izdao domovinu bila bi za mnom jagma od Ljevaka do lijevih izdavača. Trka kao za velikim "književnim" i "publicističkim" djelima Markovine, Bojića, Dežulovića, Tomića, Zafranovića, Dalibora Milasa, Sanje Sarnasvrake... Još nisam čuo da je netko pokušao nagovoriti, recimo, **Luku Mišetića**, briljantnog branitelja **Ante Gotovine**, da napiše knjigu o tome što je sve morao poduzimati kako ne bi bio zabijen "zadnji čavao" u Domovinski rat, njegove heroje i u noviju povijest Lijepe naše. Da Mišetić nije uspio danas bi i u Hrvatskoj partijska likvidacija bila "prirodna smrt".

FOTO: HINA/Admir Buljubašić

Ima li smisla graditi most nekome tko ne želi prijeći na drugu stranu?

Naime, čitam zanimljiv članak **Davora Velnića**. Autor tvrdi da je likvidacija Navaljnog u sovjetskoj Rusiji ustvari bila "prirodna smrt". Zanimljivo. Znači da je smrt šest stotina svećenika ubijenih u par dana od "oslobođenja" 1945. godine zapravo umrlo "prirodnom smrću". "Mrtvozorniku" Draganu Markovini to je promaklo pa da i to uvrsti u svoju "povijest". Tako će dramska nota njegove

"Februarke" ostati neokrznuta. Do zuba naoružani svećenici i goloruki partizanski osloboditelji. Pitanje koje se neprekidno pojavljuje: Ima li smisla graditi most nekome tko ne želi prijeći na drugu stranu?

U ova nesigurna vremena kad sve pametne države jačaju svoju obrambenu moć i moderniziraju vojsku, samo u Hrvatskoj naša lijevo-liberalna elita ismijava ponovno uvođenje obvezatnog vojnog roka. Krasan predizborni stav i program! Misle li doista ti pametnjakovići da snažna vojska ne služi tomu da se građani osjećaju sigurnima? Stoga Davor Ivanković u nedjeljnom Večernjem s pravom konstatira: "Igrati se zbog izbora sa statusom zemlje koja je sada među najsigurnijima na svijetu je zabrinjavajuće. Posebno kada i lider SDP-a Peđa Grbin bagatelizira HV i vojni rok poput uzora s Pantovčaka. Odnos **Sandre Benčić** prema HV-u zastrašuje, jer ona ozbiljno brka pojmove kad kaže da bi mlade trebalo tesati ne kroz vojni rok, već kroz civilnu zaštitu. Pa, Sandra, potresi i poplave nisu ono zbog čega vojska postoji!"

"Šefe, do kada ćemo osvajati Europu?". "Do Čavoglava!". "Zašto ne i dalje!?" "Nismo ni prije". Nisam dugo spominjao nogomet. **Damir Pešorda** u Hrvatskom tjedniku pogađa u "sridu" kad kaže: "Cilj promjena u Dinamu i afera VAR slamanje je hrvatskog nogometa". U predstojećim vremenima tih pikanterija bit će sve više i više. Damir smatra da je vrhunac tempiran pred Europsko nogometno prvenstvo u Njemačkoj u lipnju ove godine. Dobra je to i točna procjena. Kako kažu Zagorci "Bumo videli". No, da su **Zlatko Dalić**, **Luka Modrić** i ekipa već dugo na nišanu jugo-nostalgicara, e to vide čak i hrvatski politički slijepci. Srebro i pola milijuna razdraganih građana na zagrebačkom Trgu previše je bolna slika za jugofile. Dalić je tema i meta sve dok je uspješan. Sudac **Bruno Marić** je ostao bez "glave". Tko je sljedeći?

Zna se tko širi najviše mržnje u Hrvatskoj: Pate za Beogradom i cinkaju nas gdje god stignu

Navodno je u trenutku inspiracije jednom **Ivan Zvonimir Čičak** izjavio kako treba osnovati i udrugu za zaštitu ateista. Moj dodatak glasi – i jugofila. I za kraj vrhunski cinik **Marcel Holjevac** koji kaže da se "u Austriji ne radi nedjeljom jer tamo nema molitelja na trgovima". Uz tekst ide i slika iz Graza. Trg ispunjen ljudima koji kleče i mole se. Doduše, nisu "katolibani", ali su "talibani". Njima nitko ne "bubnja" i ne protestira kao u Hrvatskoj. Čudno kako se to tamo nitko ne usudi. Da su ovu budućnost mogli vidjeti Austrijanci u vrijeme opsade Beča u XVII. stoljeću vjerojatno bi odbacili oružje i rekli "nema smisla". A kako bi reagirali "naši" "Antemurale Christianitatis"? Hvala Marcelu što me je podsjetio. U prvom homoseksualnom braku vjenčala se dva Mladena. Prisutni su im oduševljeno klicali: "Bravo Mladen(c)i".

<https://direktno.hr/kolumne/jos-nisam-cuo-da-netko-nagovara-luku-misetica-da-sve-otkrije-da-on-tada-nije-uspio-340364/>

NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 4.

U svom prvom pismu vama dao sam u prilogu prijedlog da se Hrvatski institut za povijest u Zagrebu o 20. obljetnici smrti prvoga predsjednika RH i utemeljitelja tog instituta dr. Franje Tuđmana preimenuje u Hrvatski institut za povijest doktora Franje Tuđmana. Potpisali su ga:

Akademik Ivan Aralica

Akademik Nenad Cambi

Akademik Andrej Dujella

Akademik Dubravko Jelčić

Dr. sc. Mira Kolar

Akademik Ivica Kostović

Akademik August Kovačec

Akademik Vladimir Paar

Akademik Stanko Popović

Akademik Davorin Rudolf

Prof. dr. sc. Agneza Szabo

Prof. Em. dr. sc. Mirko Valentić

U pismu sam dao i tvrdnje kandidata za novog akademika dr. sc. Stanka Andrića koji se ruga Akademiji i njenom svojevremenom izboru za akademika.

I to sam preuzeo iz mog pisma vama, također danog u Prilozima. Jer smatram da sama Akademija – a ne ja – treba reagirati u takvim slučajevima kada se zapravo napada ona, bez obzira što se radi o smiješnim optužbama tipa *Većina hrvatskih povjesničara koji se bave sličnim temama svrstat će Tuđmanove radove prije u publicistiku negoli u istraživačku historiografiju*

Moju prvu knjigu o Jasenovcu tiskao je upravo taj Institut 1998. Dakle tridesetak godina pratim tu problematiku i ne znam ni za jednog hrvatskog povjesničara koji tako misli. Naravno ima takvih i u RH ali njih hrvatski povjesničari misle da su 'istoričari' ili ih nazivaju jugoslavenskim povjesničarima. Recimo izvrsni hrvatski povjesničar dr. sc. Josip Jurčević za prethodnog sličnog kandidata za redovitog člana HAZU prof. dr. sc. Iva Goldsteina kaže da ga ne treba uopće smatrati znanstvenikom

A takav je bio kandidat za redovitog člana HAZU. Poslije se 'proslavio' svojim velikim pronalaskom i po njemu dobio novo ime Ivo Drobilica.

Meni je tu najzabavnije što me je tužio i svjedokinje su mu bile žena i kćerka:

Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše akademik Pečarić, a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijetnje, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijetnje traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991.

Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

*

Od specijalne vrste antisemitizma (u intervjuu u Slobodnoj Dalmaciji od 13. srpnja 2002. predlagao je i moje kazneno gonjenje, JP), do padanja u nesvijest. A znate li za koju me je knjigu tužio?

Vjerovali ili ne radi se o knjizi:

J. Pečarić, Druker / Predsjednik o Puhovskom, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

J. Pečarić, Sanja i Teresa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf>

O tvrdnjama dr. sc. Iva Drobilice o HRVATSKOM predsjedniku, sličnim ovim kandidata za izbor u akademika dr. sc. Stanka Andrića pisao sam puno, pa bih ipak ovom prigodom posebno napomenuo kako sam vas još tada upozorio

“Ali doista je već sutradan reagirao Dragan Markovina tekstom:

Zašto je ideja par akademika da se Institut za povijest zove po Tuđmanu istovremeno užasavajuća i posve logična

<https://www.telegram.hr/price/zasto-je-ideja-par-akademika-da-se-institut-za-povijest-zove-po-tudmanu-istovremeno-uzasavajuca-i-posve-logicna/>

Već jedan podnaslov predstavlja izravni napad na Akademiju: NAJBIZARNIJE JE INZISTIRANJE NA TUĐMANOVOM HISTOGRAFSKOM RADU.

Svi znamo da je dr. Franjo Tuđman izabran za akademika zbog njegova historiografskog rada, a poznato je da svi predstavnici jugo-komunističke paradigme u hrvatskoj povjesnici samo znaju pisati pamfletice o djelima istinskih hrvatskih povjesničara. Tako Markovina posebno napada knjige “Bespuća povijesne zbiljnosti” i “Usudbene povjesnice” u kojima se, kako kaže, *radi se o ozbiljno problematičnim tekstovima, u kojima se prvi put relativizirala stvarnost jasenovačkog logora smrti, koji su puni antisemitskih stavova i nedopustivih teza o dalekosežnoj koristi tzv. humanog preseljenja stanovništva.*

Već sam u više navrata upozoravao kako su velikosrpske tvrdnje o Tuđmanu kao revizionisti preuzeli i nositelji jugo-komunističke paradigme u hrvatskoj povijesti. Posebno sam ukazivao na oca i sina Goldsteina. (npr. u pismu vama Goldstein vam je poručio da ste glupi - <http://www.pokret-zajedno.hr/novosti/item/421-goldstein-vam-je-porucio-da-ste-glupi>,

a u našoj knjižnici imate i moju knjigu: *Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?*, Zagreb, 2012.)

O sinu i uopće o tvrdnjama o revizionistima u RH imate ovih dana izvrsni članak povjesničara dr. sc. Ante Birina:

GOLDSTEINOVA HISTORIOGRAFSKA METODOLOGIJA – OGLEDAN
PRIMJER ZATUCANJA POVIJESNIH ISTINA - IVO GOLDSTEIN:
MRAČNI PROFESOR NA STRANI ZLA I SMRTNI NEPRIJATELJ SVAKE
POVIJESNE ISTINE (Hrvatski tjednik, 7. 5. 2020.)“

*

Mislim da je tadašnja Uprava HAZU osigurala primjerak moje knjige za sve akademike. Pretpostavljam da oni koji su tada glasovali za Goldsteina kojemu je tada otac kao AMATER povjesničar bio posebni savjetnik Predsjednika Vlada RH, nisu uzeli pa ih ima još u Akademiji.

Zato vam u prilogima dajem dva teksta iz najnovijeg broja *Hrvatskog tjednika*. Prvi je o spomenutom Markovini koga već u naslovu definiraju na način kakav sam već spomenuo:

JUGOSLAVENSKI POVJESNIČAR DRAGAN MARKOVINA OBJAVIO ROMAN U KOJEMU KRVOŽEDNO SLAVI I OPRAVDAVA PARTIZANSKO UBOJSTVO MOSTARSKOGA FRANJEVCA FRA LEA PETROVIĆA

U drugom se govori o novom srpskom filmu s pogledom na Jasenovac koji je istovjetan našim 'istoričarima' koje vole predlagati za redovite članove HAZU:

NOVI VELIKOSRPSKI PAMFLET PROTIV HRVATSKE
S POTPISOM IZRODA ZAFRANOVIĆA

To je danas dostiglo svoju kulminaciju jer se u HAZU nikada nisu sjetili ni predložiti hrvatskog povjesničara koji je osnovao HIP u Slavonskom Brodu i postavio bistu povjesničaru I HRVATSKOM predsjedniku, ali će – vjerujem . izabrati onoga koji ga je naslijedio I uklonio tu bistu.

Da, Akademija sigurno zna procijeniti prave vrijednosti, zar ne.

S k a n d a l o z n o

JUGOSLAVENSKI POVJESNIČAR DRAGAN MARKOVINA OBJAVIO ROMAN U KOJEMU KRVOŽEDNO SLAVI I OPRAVDAVA PARTIZANSKO UBOJSTVO MOSTARSKOGA FRANJEVCA FRA LEA PETROVIĆA

*Mostarski franjevci ogorčeni, a provincijal fra Jozo Grbeš poručuje:
Markovinin je roman zlo iskazano u riječima*

Žalosno je što fra Jozo Grbeš kaže da je fra Leo ubijen zbog vjere umjesto da odgovori Markovini zašto bi potpora fra Lea Petrovića poglavniku i NDH bila ikakav, a kamoli smrtni grijeh, odnosno da je jedini zločin bio zbog toga ubijati ljude i svećenike kao što su činile Titove partizanske zvijeri. Fra Jozo brani, na žalost, samo pravo fra Lea na vjeru, ali ne i pravo na svoju državu i time na nekoj razini i sam nesvjesno opravdava zločin Titovih koljača

Piše: ANDREA ČERNIVEC

Prije nekoliko godina besramno je lagao o fra Bernardinu Sokolu, ustrajao u tome unatoč dokumentima i svećenicima koji su ga demantirali, a sada se povjesničar Dragan Markovina u svomu najnovijem romanu prigodno nazvanome 14. februar 1945., danu kada je, kažu oni, Mostar oslobođen od fašizma u Drugome svjetskom ratu, a zapravo okupiran od ubojica hrvatskoga naroda, obrušio na fra Lea Petrovića, provincijala samostana u Mostaru koji je tu dužnost obnašao od 1943. do njegova ubojstva 1945. godine.

Dečko s mostarskoga asfalta, povjesničar kojemu se pričinjaju ustaše i 2024. godine, ili na njima dobro zarađuje, svoj najnoviji pisani uradak iskoristio je kako bi još jednom klevetao hrvatsko svećenstvo, a ono hercegovačko ipak mu je u susjedstvu pa je fra Leu prišio etiketu ustaškoga podupiratelja i pomagača samo zato što je bio uz narod i tada hrvatsku državu. A kad stigmatiziraju ovi s ljevice, s čijih se ruku hrvatska krv još nije osušila, rijetko se nađe koja druga osim one ustaške. Jer za njih je svaka, a najviše Nezavisna Država Hrvatska zločinačka i njihov je koncept jasan – ako si protiv zločina, onda si protiv NDH, a ako si za NDH, onda si za zločine. Na Markovinin roman reagirao je ovih dana provincijal Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja Blažene Djevice Marije Jozo Grbeš, istupivši pomalo glasnije nego mnogi prije njega.

Za ljevicu svaki svećenik ustaša

Fra Jozo Grbeš kaže da je fra Leo Petrović bio častan i pravedan čovjek te da je ponosan zvati ga svojim predšasnikom. "Ubili su ga partizani iz mržnje prema vjeri kao što su ubili više od 600 hrvatskih svećenika, a po svršetku rata stotine nevinih osudili na dugogodišnje zatvorske kazne, na čelu s pravednim i blaženim Alojzijem Stepincem. Časni su to ljudi. Živjeli su u teškim vremenima rata 1940-ih godina", navodi Grbeš.

Da je fra Leo Petrović bio častan i pravedan čovjek reći će svaki fratar, pogotovo hercegovački, jer je svjestan i zna što su njegova subraća proživljavala tih ratnih godina u Hercegovini i s kojom su se razularenom i povampirenom gomilom partizanskih ubojica morali nositi.

Provincijal je poručio kako je čak 45 franjevac ubijeno u veljači 1945. te da je u 'romanu ispisano toliko mržnje prema njihovom provincijalu da je teško vjerovati da Markovina živi u 2024. godini'. „Markovina napada jednu ideologiju (ustašku), a brani drugu ideologiju (komunističku) i to preko imena naše braće. One dijaboličke riječi koje stavlja u usta provincijala u potpunoj su suprotnosti sa svim onim što je on živio i za što se zalagao, i dakako u potpunom raskoraku sa svim povijesnim dokumentima koje posjedujemo. Žao mi je Markovine jer je puno tame u njegovu pisanju, vođen je nasljednom komunističkom ideologijom iz koje ne može izići i širi mržnju u gradu iz kojega je otišao', oštar je bio u priopćenju provincijal Grbeš te nastavlja: „Krug zla utemeljen na Markovininu romanu nastavio se u planiranoj predstavi **Oslobođeni Mostar** redatelja Zlatka Pakovića. Mržnja uvijek rađa mržnjom, a laž ratovima. Žao mi je ljudi kad im se zbog laži više ne može vjerovati. Stalno su u napadačkom modusu bez obzira na teme. Žao mi je svih ovih i onih koji misle da se rušenjem gradi i da se napadima stvara“, zaključio je provincijal, ističući kako franjevci biraju mir i dobro jer se samo ljubavlju može graditi budućnost.

Međutim, fra Grbeš zaboravlja da partizanija nikada na načelu ljubavi nije gradila budućnost, nisu oni ljudi mira i poznaju samo kaos, laži i ubijanja, a takvi su im i nasljednici koji danas zagađuju kulturni prostor i čiji su otrovi upereni protiv svih koji su bili za hrvatsku državu, neovisno o tomu kada je i kako tijekom povijesti nastajala. Nije bitno je li riječ o Daliboru Milasu, bivšemu franjevcu, kojemu je nedavno zasmatalo što je na izložbi o materijalnoj i nematerijalnoj baštini RH i BiH, koja je održana u EP u Bruxellesu, predstavljen i hercegovački franjevac fra Radoslav Glavaš. Kaže tako Milas kako se Glavaš zbog nečije nepažnje našao u skupini od 66 ubijenih hercegovačkih franjevaca koje se smatra mučenicima jugoslavenskog režima koje su partizani u svom navodno oslobodilačkom pohodu ubili iz tzv. mržnje prema vjeri. Dalje navodi, a on je, eto, baš upućen, da je 'jedan od razloga zbog čega je kauza o proglašenju mučenicima ubijenih hercegovačkih franjevaca u Vatikanu trenutačno zamrznuta činjenica da Radoslav Glavaš nije bio običan franjevac, nego 'načelnik bogoštovlja' u

Pavelićevoj vladi i jedan od najutjecajnijih ljudi u NDH za pitanja i odnose prema Katoličkoj crkvi, te je uhvaćen i partizani su ga pogubili po kratkom postupku.'

Po iskrivljenoj su logici ovoga bivšega franjevca onda svi fratri i svećenici, biskupi, svi koji su bili za hrvatsku državu, zločinci. Onda je i onih 666 svećenika, ali i časnih sestara koje su partizani nemilosrdno likvidirali, radilo za ustaše pa je to, po njemu, 'tako moralo biti' jer su, i po obrascu bivšega predsjednika Ive Josipovića bili 'legitiman cilj' radeći za ustaški državni poredak.

Milas i Markovina ustrajni u lažima

Dakle, kao što taj Milas, tako i Markovina i njemu slični opravdaju komunističke zločine i ubojstva svećenstva time što su potonji 'radili za ustaše'. Pa što ako i jesu? Zar je to razlog da ih se tako okrutno likvidira i zatre, ubije i baci, ne dopusti pravo na grob? Uostalom, što bi to bio sporno i zašto je problem da se svećenstvo svrstalo uz one koji su tada htjeli svoju hrvatsku domovinu, neovisnu o višestoljetnim tlačiteljima, što je uopće sporno da je svećenstvo podržalo narod koji je htio istu tu domovinu i pomagalo mu u tome, što bi bilo sporno da se tadašnje svećenstvo sastajalo s predstavnicima vlasti, kao i fra Leo kada se sa svojim hercegovačkim fratriba našao s poglavnikom Antom Pavelićem. Podosta smeća već su Markovina i srodni istresli na mnoge pripadnike Katoličke crkve tijekom povijesti koje su, da ne bude zabune, njihovi prethodnici hladnokrvno likvidirali i mnogima se ni danas ne znaju grobovi.

Najnovije laži u knjizi 14. februar 1945. nisu ništa doli reciklirano smeće kojim se isti autor prije koju godinu obrušio na fra Bernardina Sokola tvrdeći kako je surađivao s Nijemcima, pokazao partizane te kako je zbog toga ubijen. Po Markovini, koji je sve ove optužbe čuo od nekih Korčulana i ljudi s otoka, Sokol je sam kriv za svoju sudbinu. Iako povijest pamti drukčije, iako ga dokumenti i svećenici opovrgavaju, čak i komunističke knjige, Markovina je ostao ustrajan u svojim lažima i do danas se nije ispričao, a kamoli pokajao oko izgovorenih laži o fra Bernardinu. Ista se situacija sada događa i s hercegovačkim provincijalom koji je sa svojom subraćom 1945. odveden iz samostana u kojemu je djelovao, i ubijen.

Podsjetimo, Franjevački samostan u Mostaru proglašen je ustaškim vrhovnim štabom te ga je JNA, uz još nekoliko ciljeva u Mostaru, bombardirala 8. veljače 1945. Tadašnji provincijal fra Leo i braća spustili su se u podrum koji je služio kao sklonište gdje su bili tjedan dana. Nakon prestanka granatiranja, 14. veljače u Mostar ulaze vojnici 14. divizije Osmoga dalmatinskog korpusa Jugoslavenske narodne armije i prema pisanju fra Bazilija Pandžića, istoga su dana na vrata samostana pokucali Brana Popadić i nekoliko vojnika, zovnuli fratre, popisali ih i ispitivali. Kada je provincijal izdiktirao sva imena i rekao koliko je braće tu, a koliko nedostaje, vojnici su otišli do upravnoga štaba i ostavili stražara da čuva fratre. Prema Pandžiću, stražar nije pretjerano pazio i, da su htjeli,

svećenici su mogli pobjeći. Podsjeća kako je, nakon što se već doznalo za stravične likvidacije fratarata na Širokom Brijegu, u Mostarskom Gracu, na Čitluku, u Gradnićima i Čapljini, na Humcu, u Ružićima i Izbičnu, a braću obuzeo strah, u samostan došao jedan njemački oficir te im savjetovao, ako žele ostati živi, da bježe. Pandžić navodi u svojim dokumentima kako se 'provincijal fra Leo trudio razbiti strah koji je prožimao svakog brata...'. Nakon dva sata pojavila su se ista dva vojnika, ušli u blagovaonicu i u odmah počeli razvrstavati braću, prozivali ih imenom, prezimenom i po službi te ih odvajali na stranu. Odvojeni su provincijal fra Leo Petrović, gvardijan fra Grgo Vasilj, fra Jozo Bencun, fra Rafo Prusina, fra Bernardin Smoljan, fra Kažimir Bebek, fra Nenad Pehar, fra Darinko Brkić i fra Zlatko Sivrić kojima je naređeno da ostanu dok su ostale poslali na spavanje. Fra Darinka Brkića i fra Zlatka Sivrića pustili su jer su imali propusnicu Ozne, gdje je pisalo da su tu samo u posjetu. Odvojeni svećenici otišli su s vojnicima i za njih se više nije čulo. Skončali su kao i mnogi tada, o njihovoj smrti nije se smjelo govoriti, a tijela ima nikada nisu pronađena. O tadašnjim događanjima, odvođenju fratarata iz mostarskoga samostana i ubojstvima njih sedmorice govorio je i jedan od preživjelih – **fra Gaudencije Ivančić**. Čini se kako je on Markovini potpuno nepoznat, jer da je čitao što je sve pisao i govorio fra Gaudencije, sigurno ne bi ovakve gadosti stavljao na papir.

Žalosno je, međutim, što fra Jozo Grbeš kaže da je fra Leo ubijen zbog vjere umjesto da odgovori Markovini zašto bi potpora fra Lea Petrovića poglavniku i NDH bila ikakav, a kamoli smrtni grijeh, odnosno da je jedini zločin bio zbog toga ubijati ljude i svećenike kao što su činile Titove zvijeri. Fra Jozo brani, na žalost, samo pravo fra Lea na vjeru, ali ne i pravo na svoju državu i time na nekoj razini i sam nesvjesno opravdava zločin Titovih koljača.

„Hrvatski tjednik, 7. 3. 2024.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/38723-jugoslavenski-povjesnicar-dragan-markovina-objavio-roman-u-kojem-krvozedno-slavi-i-opravdava-partizansko-ubojstvo-mostarskog-franjevca-fra-lea-petrovica>

JURČEVIĆ ZA SABORSKOG ZASTUPNIKA KADA NIJE PODOBAN ZA AKADEMIKA (NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 7.)

Veliki hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak u naslovu svoje najnovije kolumnne govori o jednom povjesničaru:

Bez da ikome išta sugeriram, ovo je moj izbor na izborima: Takvih ljudi je izuzetno malo.

Naravno o dr. sc. Josipu Jurčeviću:

Njega se ne smiju odreći

*One koji čitaju moju kolumnu, a tih je iznenađujuće puno, zanima za koju opciju sam se opredijelio. Bez sugeriranja bilo kome, to je za mene Domovinski pokret, ali uz jedan važan uvjet: ako se pri vrhu jedne od njihovih lista nađe ime dr. prof. **Josipa Jurčevića**. Jura je ne samo moj dobar dugogodišnji prijatelj, nego i vrstan povjesničar i publicist. Napisao je desetke relevantnih knjiga o zločinima od 1945. do danas kao i o mnogim povijesnim događajima i razdobljima najnovije hrvatske povijesti. Čovjek je čista suprotnost našim istoričarima tipa Markovine, Jakovine itd. Na žalost, takvih povjesničara kao što je Jura kod nas je izuzetno malo. Vrhunski je intelektualac, skroman, pošten, otac sedmero djece i svjestan domoljub, istaknuti član Domovinskog pokreta.*

Ako takvu osobu Domovinski pokret ne stavi negdje u vrh neke od svojih lista, onda ne zna prepoznati prave ljude za politiku koju propagira pa se za njega onda ni ne isplati glasovati jer je fake. Ovo je minimum što mogu učiniti za mog Juru jer zaslužuje puno više priznanja negoli ga je do sada dobio u politici...

Za razliku od Hodaka, ja ću moći i izravno glasovati za svog imenjaka prof. Jurčavića jer je gornji tekst u "Bujici" pročitao veliki hrvatski glumac i veliki domoljub također moj imenjak Joško Ševo, a profesor Jurčević potvrdio: - Bit ću kandidat Domovinskog pokreta na izborima za Hrvatski državni sabor, zahvaljujem svom prijatelju Zvonimiru Hodaku na potpori!

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/38824-dr-josip-jurcevic-u-bujici-nema-razlike-između-milanovica-porfirija-i-dodika-s-jedne-strane-i-plenkovica-pupovca-i-vucica-s-druge-isti-je-to-svet>

Naravno, ipak je Hodak u boljoj poziciji od mene iako je Jurčević u mojoj izbornoj jedinici.

Kako to?

Vrlo jednostavno. Meni bi bilo draže da sam bio i prilici glasovati za prof. Jurčevića da je bio kandidat za izbor u redovitog člana HAZU.

Ali nisam mogao glasovati za jer je prije 12 godina kandidat bio prof. dr. sc. Ivo Goldstein danas poznat kao dr. sc. Ivo DRobilica kako ga danas nazivaju zbog njegovog nadaleko čuvenog 'otkrića' drobilice u Jasenovcu. A dr. Jurčević je magistrirao na temi Jasenovca i objavio knjigu:

Josip Jurčević, *Nastanak Jasenovačkog mita*, Zagreb 1998.

Vjerojatno je poznato da dr. sc. Ivo DRobilica voli govoriti o amaterima u povijesti iako mu je najvažniji suradnik bio otac neškoloVAN AMATER povjesničar.

A i dana je kandidat za redovitog člana akademiji dr. sc. Stanko Andrić koji o povjesničaru akademiku Franju Tuđmanu govori slično prethodnom kandidatu za akademika dr. sc. Ivu DRobilici. Ipak današnji kandidat je po tom pitanju postigao mnogo više jer je – kada je postao ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest u Slavanskom Brodu koji je osnovan zahvaljujući akademikima Tuđmanu i Kostoviću, tadašnjem ravnatelju Hrvatskog instituta za povijest u Zagrebu dr. sc. Mirku Valentiću i dr. sc. Matu Artukoviću mogao preći s riječi u djelo.

Kako to?

Pa prethodni ravnatelj i osnivač Instituta dr. sc. Mato Artuković je u Institutu postavio bistu Utemeljitelja RH akademika Franje Tuđmana, a njegov nasljednik dr. sc. Stanko Andrić (inače njegov H-indeks je – vjerovali ili ne NULA) je tu bistu uklonio:

<https://bezccenzure.hr/vlad/znate-li-koja-je-jedina-ustanova-u-drzavi-iz-koje-je-uklonjena-bista-franje-tudmana/>

U prošlom tekstu sam pokazao da nisu svi koji pripadaju tom krugu u koju je i Goldstein, pardon DRobilica, Jakovina, Markovina ili Klasić koji isto misle i kao Andrić (istina priglupo):

<https://bezccenzure.hr/vlad/znate-li-koja-je-jedina-ustanova-u-drzavi-iz-koje-je-uklonjena-bista-franje-tudmana/>

Jurčević je konkurirao i za ravnatelja JUSP Jasenovca ali naravno nije izabran. Ipak je on napisao i knjigu o istini o Jasenovcu, kasnije i doktorirao na pitanjima žrtava, pa to političarima u RH nije po volji jer znaju da u Srbiji ne bi bili zadovoljni da oni podržavaju takvu politiku koja ne odgovara ni njima u Srbiji, a očito i mnogima u RH. U Prilogu dajem najnoviji tekst – Andrić, DRobilica i slični

rekli bi amatera, ali zapravo istinskih stručnjak doktora računarstva Mladena Koića i Nikole Banića koji svoju struku koriste i pokazuju koliko su smiješni takvi 'istoričari' kojima Tuđman ponajviše smeta što je upravo kao povjesničar pokrenuo pitanje Jasenovca i robijao zbog toga.

Ali nije samo to razlog zašto je Andrić, a ne Jurčević kandidat za akademika.

Vidje li ste što o Tuđmanu i govori Andrić, a i pokazuje činom uklanjanja biste Utemeljitelj RH. A Jurčević je bio jedan od četvorice govornika na obilježavanju stote obljetnice rođenja akademika Franje Tuđmana.

ŽPa ne možete hvaliti nekoga koji je kao povjesničar znao kako stvoriti državu i kao vojnik je obraniti i biti izabran u Akademiju, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/38845-jurcevic-za-saborskog-zastupnika-kada-nije-pogodan-za-akademika>

PODMETANJA BULAJIĆA I NJEGOVIH UČENIKA U RH AKADEMIKU FRANJU TUĐMANU (NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 8.)

Tekst AKADEMIK PETAR STRČIĆ O POVJESNIČARU AKADEMIKU FRANJU TUĐMANU (NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 6.) objavljen je na portalu bezcenzure.hr:

<https://bezcenzure.hr/vlad/akademik-petar-strcic-o-povjesnicaru-akademiku-franju-tudmanu-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-6/>

U tekstu je dan govor akademika Strčića na predstavljanju knjige:

D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde. Drugo prošireno izdanje*, Zagreb, 2007.

Pišući o mom dijelu knjige kolega Strčić počinje ovako:

„A Pečarićev dio daje više uvida u prošlost: «*Srpsko podmetanje povjesniku Tuđmanu. Prnjatovićev izvještaj o logoru Jasenovac*»,...“

A on je predstavljao i prvo izdanje knjige:

D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde*, Zagreb, 2004.

I u njemu je dan tekst koji on spominje i nije prvi moj tekst ni u jednoj od tih mojih knjiga.

Zato bi doista trebalo pogledati taj tekst:

SRPSKO PODMETANJE POVJESNIKU TUĐMANU PRNJATOVIĆEV IZVJEŠTAJ O LOGORU JASENOVAC

Hrvatsko slovo, 1. svibnja 1998

Svojedobno je pismo isprike dr. Tuđmana predsjedniku najveće židovske organizacije u svijetu Bonai Borithu, **Kentu Schineru**, izazvalo dosta nezadovoljstva u hrvatskoj javnosti. Zato je bilo za očekivati da će to pismo biti važna spona u velikosrpskoj promidžbi, prvenstveno dr. **Milanu Bulajiću** prigodom organiziranja poznate konferencije o Jasenovcu u New Yorku, koja je, kako je poznato, neslavno završila, iako je Beograd u nju uložio vrijedna materijalna sredstva. Osnovna literatura za tu konferenciju trebala je biti knjiga dr. Bulajića. Međutim, Tuđmanovom pismu Šcineru Bulajić posvećuje samo odjeljak od nepune dvije stranice pod naslovom “Tuđman (1994) priznaje Jevrejima bespuće u povijesti”. Uz početni i završni komentar Bulajić u tom odjeljku daje samo Tuđmanovo pismo. A u tome pismu ključno je ovo: “*Prema tome, odlučio sam izostaviti te sporne dijelove iz svoje knjige, koja uskoro treba biti objavljena na engleskom jeziku. To se pogotovo odnosi na formulacije koje sada smatram nepotrebnima, bilo zato što se temelje na izvorima koji su se kasnije pokazali nepouzdanima, ili zato što njihov opći učinak navodi na predrasude o židovskom narodu, a to nikada nije bila moja namjera.*”

Zašto Bulajić, u knjizi u kojoj je pisao u Tuđmanovoj knjizi “Bespuća povijesne zbiljnosti”, nije uopće ulazio u raščlambu tih spornih dijelova Tuđmanove knjige, nije teško pogoditi. Naime, poznato je da su glavni “sporni dijelovi” Tuđmanove

knjige upravo navodi koji su prvo objavljeni u srpskim izvorima. Nesporivo je da ti citati zaista mogu navesti na predrasude o židovskom narodu. Zato i Tuđmanova isprika i njegova odluka jest korektna, a opet najviše pogadja Srbe jer gosp. Kent Šćiner sigurno zna za te srpske izvore koje navodi dr. Tuđman. O čemu je tu zapravo riječ? Dr. Tuđman, govoreći o Jasenovcu, ukratko navodi (uz ogradu!) i neke vrlo loše izjave o Židovima bivšeg logoraša Srbina **Vojislava Prnjatovića** davne godine 1942. u zapisniku Nedićevoj komisiji u Beogradu i tamošnjim crkvenim vlastima. Bulajić zato ne navodi same sporne dijelove Tuđmanove knjige, ali ne samo zato što se radi o Srbinu! Drugi je razlog taj što on zna da Tuđman citira **Antuna Miletića**, koji je još godine 1987. objavio drugo izvješće Vojislava Prnjatovića Svetom sinodu Srpske pravoslavne crkve, bez nekoliko zadnjih redaka, u knjizi *Koncentracioni logor Jasenovac*, knj. III., Beograd, 1987., str. 106-119., a našao ga je u Arhivu Svetoga sinoda. Spomenuti citati tiskani su godine 1987. dakle dvije godine prijetiskanja Tuđmanove knjige. Godinu dana nakon tiskanja Tuđmanove knjige, dakle godine 1990. jeromonah **Atanasije Jevtić** izdao je u ime Svetog Sinoda knjigu o Jasenovcu, u kojoj su prvi put javno objavljena - bez ikakva objašnjenja - oba Prnjatovićeva izvješća, i to u cijelosti, s najpogrdnijim izrazima na račun Židova. Na primjer, Prnjatović kaže, a to prenosi i Tuđman (str. 318.): *“Židov ostaje Židov, pa i u logoru Jasenovac. Oni su u logoru zadržali sve svoje mane no s tim da su one sada vidnije. Sebičnost, lukavstvo, nesolidnost, tvrdičluk, podmuklost i konfidentstvo su njihove glavne odlike.”* Zašto Prnjatović tako govori o Židovima? To je jasno ako se pogleda prethodni citat koji takodjer navodi Tuđman (str. 317-318): *“Židova je u logoru bilo 5-8 puta više od Srba. Pošto su prije pristigli i ‘uspjeli da u zatočeničkoj hijerarhiji prigrabe sva važnija mesta’. To radi svojih povlastica ‘stalno i vešto intrigiraju protiv Srba’ a ‘kako ustaše imaju više poverenja u Židove’, to ‘Srbi, pored toga što stradavaju od ustaša, stradaju i od Židova: Židov ostaje Židov’...”*. Prnjatoviću su očito Židovi takvi kakve ih on opisuje zato što su prigrabili važnija mjesta u zatočeničkoj hijerarhiji, pa se uopće ne treba uzbuđivati na takve njegove prosudbe. Uostalom, Tuđman navodi dobar dio Prnjatovićeva izvješća komesarijatu za izbjeglice Nedićeve vlade, koje je dao 11. ožujka 1942., u kome kaže da je namjera ustaša bila (str. 316) *“da od Jasenovca naprave jedan ne samo sabirni nego i jedan radni industrijski logor, budući da su na terenu podignute već i dobre tvorničke radionice za izradu lanaca, kovačnice, bravarije, kleštara, limarija, tapecireraj, puškarnica, auto mehaničarska radionica, stolarija, kolarija, elektroinstalaterska radionica, ciglana, parna pilana, te parna električna centrala”*. Prnjatovića pogadja ovo (u Tuđmanovoj knjizi na str. 317): *“Zatočenici-slobodnjaci ne stanuju u samom logoru nego u selu Jasenovac u privatnim stanovima, a omogućeno im je da su doveli i svoje porodice. Dakle žive zajedno sa svojim porodicama slobodno u Jasenovcu. Na žalost to su samo Židovi”*. Tuđman konstatira (str. 318) da Prnjatovićev sud o Židovima *“odiše pretjeranošću, mogli bismo reći antisemitskim raspoloženjem”*. To je očito i iz same činjenice što sam Prnjatović konstatira da je u logoru bilo 5-8 puta više Židova nego Srba, a on o svim Židovima govori tako loše samo zbog toga što je, prema njemu, očito malen broj Židova u zatočeničkoj hijerarhiji prigrabio sva

važnija mjesta. Pa nisu valjda svi ti Židovi, kojih ima toliko puta više od Srba u logoru, imali ta važna mjesta u zatočeničkoj hijerarhiji. Iz navodjenih citata proizlazi da je prema Prnjatoviću bilo bolje: 1) ranije stići u Jasenovac i 2) sa sobom dovesti i svoju obitelj!? Dakle, Prnjatovićevo svjedočenje više govori o samom Prnjatoviću nego o Židovima u Jasenovcu. Čak bi se mogla povući i usporedba između tih Prnjatovićevih izjava i ponašanja Nedićeve Srbije i Srpske pravoslavne crkve u to vrijeme. Naime, Prnjatović optužuje Židove zbog toga što on i drugi Srbi u logoru nisu u zatočeničkoj hijerarhiji, a Nedićeva se Srbija i Srpska pravoslavna crkva u isto vrijeme bori za što bolju poziciju njihove države u sklopu Hitlerova svjetskog poretka! Prnjatovićeva izjava dana je 11. ožujka 1942. i sigurno je ono što je Prnjatović govorio o Židovima odgovaralo i Nediću i Srpskoj pravoslavnoj crkvi. Zašto? Pa to je bilo vrijeme kad je Beograd postajao prvi veći grad Europe "očišćen" od Židova, kad je on postajao "*judenfrei*". U to su vrijeme zatočenici jedinoga židovskog konc-logora (judenlagera) Sajmišta, dakle između ožujka i svibnja 1942., ubijani u plinskim komorama na ulicama Beograda. Tada velikosrpskoj politici nije odgovaralo dokazivati da je Jasenovac "najveći srpski grad pod zemljom" nego je trebalo Nijemcima dokazati da su oni bolji saveznici od Hrvata, da Nijemci trebaju omogućiti stvaranje velike Srbije umjesto velike Hrvatske. Da, u Jasenovcu je bilo 5-8 puta više Židova nego Srba, ali oni su tu usred Beograda omogućili "konačno rješenje" židovskog pitanja i napravili od Beograda - judenfrei! Prnjatovićevo svjedočenje omogućava im dokazati Nijemcima da su oni sposobniji provoditi njihove zamisli od Hrvata - Hrvati stvaraju tamo nekakav industrijski logor umjesto zbirnog, a oni su stvorili "*Banjicu*" i "*Sajmište*" - jedini judenlager na svijetu, dva logora iz kojih niti jedan Židov nije izišao živ! U to vrijeme takvih primjera imali su mnogo. Sjetimo se samo "*Apela srpskom narodu*" - poziva na kolaboraciju s Nijemcima 14. kolovoza 1941. Apel je potpisalo 545 najuglednijih srpskih znanstvenika, političara, kulturnih i crkvenih djelatnika, privrednika i drugih. A da i ne spominjemo *Veliku antimasonsku izložbu* - bolje reći veliku antižidovsku izložbu otvorenu u Beogradu 22. listopada 1941. Tom prigodom tiskane su *glasovite protužidovske marke*.

Vjerojatno nije ni potrebno posebno upozoriti na Prnjatovićevu tvrdnju da je u Jasenovcu bilo 5-8 puta više Židova nego Srba, i usporediti je s tvrdnjom Srpske pravoslavne crkve da je u Jasenovcu pobijeno najmanje 700.000 Srba (broj ide i do jednoga milijuna). Kako takve brojke SPC uskladiti s Prnjatovićevom tvrdnjom: "*Osim takvih pojedinačnih ubijanja, povremeno ima masovnih ubijanja*", jer toliko žrtava koliko navodi SPC, a u takvom razdoblju moguće je bilo ostvariti samo svakodnevnim masovnim ubijanjima a Prnjatović izričito govori o povremenim masovnim ubijanjima! Medjutim, jasno je i zašto danas Srpska pravoslavna crkva i velikosrpska politika uopće uporno ponavlja takve nevjerovatne brojke. Danas više nema Hitlera i njegova novoga svjetskog poretka, pa treba skrenuti pogled s ponašanja Srbije i Srpske pravoslavne crkve u tom razdoblju. Prije svega, na taj način uspjeli su potpuno izbrisati iz sjećanja ljudi činjenicu da je jedini konc-logor isključivo za Židove, jedini judenlager na svijetu bio u Beogradu, u glavnom gradu jedne države - Srbije! A u tome glavnom gradu

bio je još jedan konc-logor. Banjica, iz koga, kao ni iz Sajmišta, niti jedan Židov nije izašao živ. Trebalo je, upornim ponavljanjem brojke od 700.000 poginulih Srba u Jasenovcu, izbrisati sjećanja na prvi veći grad u Europi judenfrei. Trebalo je izbrisati sjećanja na Apel (dvadesetosmorica su postali poslije rata članovima Srpske akademije nauka i umetnosti, a dvadesetorica su primila visoke državne počasti od poslijeratne jugoslavenske vlade zbog - svoga suprotstavljanja fašizmu!?), Antimasonsku izložbu, protužidovske marke. Trebalo je izbrisati sjećanje na ponašanje mnogih velikodostojnika Srpske pravoslavne crkve, a posebice svetog Nikolaja, autora knjižice *Nacionalizam Svetog Save*, u kojoj on dokazuje da je "srpski nacionalizam najstariji u Evropi", a Hitler je "evo u XX veku došao na ideju Svetog Save", itd. itd.

Ipak, činjenicu da je Tuđmanova knjiga napadana zbog citiranja Prnjatovića, a nisu na isti način napadane spomenute knjige tiskane u Beogradu, jedino je i moguće objasniti spoznajom o teškom položaju Židova u Srbiji kroz cijelu povijest i zabrinutost Židova diljem svijeta za sudbinu Židova u današnjoj Srbiji. Povijest stradanja Židova u Srbiji dao je **Philip J. Cohen** u knjizi "*Srpski tajni rat*". Vjerojatno je i cilj najnovijih tiskanja Prnjatovićevih izjava u Beogradu - pritisak na Židove! Primjetimo takodjer da Cohen u svojoj knjizi navodi niz najnovijih antisemitskih zbivanja u Srbiji. Na primjer, 15. siječnja 1992. "*Pravoslavlje*", službeno glasilo Srpske pravoslavne crkve, donijelo je članak pod naslovom "*Jevreji ponovo raspinju Hrista*" u kome se govori o "patološkoj" mržnji izraelskih političara prema kršćanstvu, pa čak i da su srpske pravoslavne kaludjerice često bivale pretučene u Izraelu. Broj nije povučen iz prodaje. Ili pak kada su Rusi priznali Hrvatsku i Sloveniju, Tanjug je za to optužio "*aktivnost jevrejskog lobija na najvišem nivou u rukovodstvu ruske diplomacije*". Kako su se mogli osjećati Židovi u Srbiji čitajući ovo u zemlji koja je u to vrijeme izvršila agresiju na Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu i u tim državama provodila zločine istovjetne onima iz holokausta?

Koliko je velikosrpska politika bila uspješna pokazuje već sama činjenica da ni Židovi diljem svijeta uopće ne spominju činjenicu da je jedini judenlager na svijetu bio konc-logor Sajmište u Beogradu. Ne spominju ni činjenicu da su masovna gubilišta Židova bile beogradske ulice! A jedini judenlager na svijetu - konc-logor Sajmište - danas nije ni obilježen, niti se u Beogradu čuva spomen na njega. Dapače, Bulajić za svoje djelovanje ima potporu nekih židovskih krugova u svijetu. Zato, on u knjizi koja govori o Tuđmanovoj knjizi ne želi ulaziti u te "sporne" dijelove Tuđmanove knjige! On samo kaže da "Jevreji ne bi trebalo da prime 'izvinjenje' predsjednika druge nezavisne države Hrvatske"!

Tekst sam objavio i u knjizi: J. Pečarić, *Za hrvatsku Hrvatsku*, Zagreb, 2001.

Objavljen je i tekst JURČEVIĆ ZA SABORSKOG ZASTUPNIKA KADA NIJE PODOBAN ZA AKADEMIKA (NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 7.)

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/38845-jurcevic-za-saborskog-zastupnika-kada-nije-pogodan-za-akademika>

<https://bezcenzure.hr/vlad/jurcevic-za-saborskog-zastupnika-kada-nije-podoban-za-akademika-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-7/>

Ali nije samo Josip Jurčević konkurirao za ravnatelja JU SP Jasenovac. Konkurirao je i najbolji poznavatelj tog logora Igor Vukić, pa ni on nije primljen. Već sam spomenuo doktore računarstva Nikolu Banića i Mladena Koića. koji su pokazali u više od stotinu tekstova kako 'istoričari' u JU SP Jasenovac krivotvore popise žrtava u tom radnom logoru. Napisali su i knjigu *Jasenovački popis, lažne žrtve*. I znate li tko im je bio jedini predstavljaju prepunoj dvorani specijalne policije na Trgu žrtava fašizma u Zagrebu? Publicist i istraživač Igor Vukić! Evo njegovog najnovijeg teksta:

Igor Vukić u Beogradu istražio i pročitao Zbirku svjedočenja bivših zatočenika Srba- Zatočenici su izjave dali Nedićevoj Vladi 1942. u Beogradu

EKSKLUZIVNO

ISKAZI ZATOČENIKA JASENOVCA U BEOGRADU 1942. GODINE
RASKRINKAVAJU VELIKOSRPSKI MIT (1)

U JASENOVCU 1941. I 1942. BILO NAS JE OKO 1100, IMALI SMO SLOBODU KRETANJA, UPRAVLJALI SMO BARAKAMA, HRANA JE BILA DOBRA, LIJEČENI SMO, A NIKAKVA MASOVNA UBIJANJA NISMO VIDJELI

Kako je moguće da današnja Uprava JU SP Jasenovac tvrdi bez ijednoga dokaza da ih je samo 1941. ubijeno deset puta više nego što ih je bilo – 10462 . i to plaća hrvatska vlast

Da su još živi jasenovački zatočenici koji su dali izjave u Beogradu, danas bi bili proglašeni revizionistima i njihovo bi zatvaranje tražili Goldstein, Klasić, Pupovac, bivša pučka pravobraniteljica Lora Vidović i ostali jugonostalgličarski političari i manipulatori

Piše IGOR VUKIĆ

„U Jasenovcu postoje tri vrste zatočenika – slobodnjaci, poluslobodnjaci i obični zatočenici. Zatočenik-slobodnjak ima puno povjerenje ustaša te se on može slobodno kretati ne samo unutar logora i mjesta Jasenovca, nego odlazi sam bez pratnje i na službena putovanja radi nabave robe u druga mjesta u Hrvatskoj. Zatočenik-poluslobodnjak može se slobodno kretati unutar logora i po selu Jasenovcu gdje mahom odlazi radi nabave ili prijema robe. Obični zatočenici smiju se kretati danju po logoru s tim da žici-ogradi ne smiju prići bliže od pet metara.“

Ove bi rečenice mnogi u Hrvatskoj proglasili „revizionističkim“. Zatočenici-slobodnjaci koji sami izlaze iz Jasenovca te putuju po Hrvatskoj i nabavljaju robu za logor? Zar je to moguće!? Pučka pravobraniteljica Lora Vidović radi takvih je rečenica prije par godina tražila reakciju državnog odvjetništva!

Ali ovdje je riječ dijelu izjave bivšeg jasenovačkog zatočenika Vojislava Prnjatovića, koju je dao u travnju 1942. godine u Beogradu, u Komesarijatu za

izbjeglice i preseljenike vlade generala Milana Nedića. Prnjatović je u logoru proveo tri mjeseca, od 25. prosinca 1941. do 30. ožujka 1942., kada je zajedno s još 12 zatočenika Srba pušten iz Jasenovca i vlakom upućen u Beograd.

Zatočenici upravljali jer su ustaše morali na bojište

Izjave ukupno 54 bivša srpska zatočenika Jasenovca objavio je dr. Veljko Đurić Mišina, bivši ravnatelj beogradskog Muzeja žrtava genocida, u knjizi „Jasenovački logor, saslušanja srpskih izbjeglica“. Knjiga je izašla 2020., ima 224 stranice, a objavljene su izjave zatočenika koji su u jasenovačkom logoru proveli od tri do šest mjeseci. Tu su i izjave stanovnika Jasenovca pravoslavne vjere, koji su do 8. svibnja 1942. živjeli u tom mjestu. Tada su iseljeni iz kuća, u logoru su proveli tjedan dana te su vlakom odvezeni u Zemun. Odatle su uglavnom upućeni na rad u Njemačku, a neki su prešli u Beograd gdje su i dali svoje izjave.

Knjigu, odnosno zbirku izjava iz arhive Komesarijata, zajedno su izdali Muzej žrtava genocida i Odbor za Jasenovac Srpske pravoslavne crkve. Uz Đurića, kao predstavnik izdavača potpisan je i Jovan (Ćulibrk), episkop pakračko-slavonski. Evo kako Prnjatović opisuje svrhu Jasenovca: „Namjera ustaša je da od Jasenovca naprave ne samo sabirni nego i jedan radni industrijski logor, budući da on već ima veće i dobre tvorničke radionice za izradu lanaca, kovačnicu, bravariju, radionicu za izradu kliješta, limariju, tapeciraj, automehaničarsku radionicu, stolariju, kolariju, elektro-instalatersku radionicu, ciglanu, parnu pilanu te parnu električnu centralu koja podjednako daje svjetlo i samome mjestu Jasenovcu.“

Objašnjava kako su do kraja 1941. ukinuti svi drugi dotadašnji logori (Gospić, Danica kod Koprivnice) i da uz Jasenovac postoji kao podružnica još Stara Gradiška, u kojoj se također nalazi niz „važnih i dobro uređenih radionica“. „Posebna se pažnja poklanja krojačkoj i postolarskoj radionici. Te dvije radionice danas rade s velikim brojem zatvorenika, mahom Židova, a za potrebe ustaške, hrvatske vojske i slično“, izjavio je Prnjatović.

Opisao je i logorsku upravu. Sastoji se od ustaške uprave i zatočeničke uprave. „Do ove podjele došlo je stoga što ustaše zbog velikih zadataka na drugim mjestima trebaju ljudstvo pa su nastojali sebe u Jasenovcu što više rasteretiti te tako što veći broj ustaša poslati u borbu protiv četnika i partizana“, objasnio je Prnjatović, koji je do uhićenja u prosincu 1941. radio kao tajnik Trgovačke komore u Sarajevu. Optužen je, vjerojatno krivo, na nečiju prijavu, da je „četnički jatak i financijer“. Iako se za njega zalagao i sarajevski odvjetnik dr. Savo Besarović, kasnije ministar u Vladi NDH, Prnjatović je ipak poslan u logor. Ondje je zatekao i „samoupravu zatočenika koja se sastoji u tome da sami zatočenici upravljaju životom i radom u logoru prema nalogima i intencijama ustaša. Tako zatočenici sami upravljaju ishranom, stanovanjem, radom i čistoćom u logoru.“

Na čelu zatočeničke hijerarhije stoji tzv. logornik (Židov Bruno Dijamantstein), a zatim njegov zamjenik (Wiener) te šef ekonomije (Feldbauer), a na čelu pisarne grupnik Židov Begović. Grupnici ravnaju pojedinim grupama rada (kovačima, limarima, zidarima, ciglanom, itd.), a zapovjednici baraka zapovijedaju podređenim im barakama, kojih ima šest. Grupnika i zapovjednika baraka ima 25 od kojih su tri Srbina (Slobodan Micić, zamjenik zapovjednika nastambi, Vlado

Glušac zapovjednik barake 5 i Branko Cvjetinović, grupnik vanjskog rada). Zatim svaka baraka ima svoga narednika i četiri redara koji se brinu o čistoći i uređenju baraka. Grupnici dobivaju „grupničku hranu“ koja je „dobra i ukusna“.

Godine 1042. oko 1500 zatočenika iz raznih logora premješteno u Srbiju

Prnjatović je opisao i dolazak međunarodne komisije u logor 6. veljače 1942. godine. Uoči njena dolaska u logor su stigle „moderne barake njemačkog sistema na sklapanje“: šest baraka za stanovanje zatočenika, jedna za bolnicu, jedna za ambulantu i jedna za kuhinju. Prnjatović je opisao i kako su se u ožujku za vrijeme velike poplave i te barake napunile vodom pa je dio zatočenika (njih oko 500) bio privremeno premješten u Staru Gradišku dok se voda nije povukla.

Zbog pojave ušiju, koje su prelazile i na ustašku stražu, dovezena su dva dezinfekcijska uređaja, a iskopan je i drugi bunar radi opskrbe pitkom vodom. Prema podacima koji su pokazani međunarodnoj komisiji u logoru je bilo 1500 zatočenika, dok Prnjatović govori o 1000 do 1100 logoraša. Moguće je da službeni broj obuhvaća i premještene u Staru Gradišku. Iako to Prnjatović ne navodi, iz Jasenovca je početkom siječnja upućeno oko 500 zatočenika na uređenje i rad u logoru u Staroj Gradiški, koji je u to vrijeme od ranije kaznionice za klasične kriminalce pretvaran u logor jasenovačkog tipa. Ispočetka je i zapovjedništvo bilo zajedničko pa otuda vjerojatno i taj službeni broj od 1500 zatočenika.

Izjave davane pred Nedićevom Komisijom u Beogradu imale su i političko-promidžbenu svrhu kako bi poslužile za stanoviti pritisak prema Nijemcima da se srpsko-pravoslavni zatočenici oslobode iz hrvatskih zatvora i logora. Taj je pritisak kasnije i urodio plodom pa je u proljeće 1942. oko 1500 srpskih zatočenika iz različitih zatvora i logora u Hrvatskoj prebačeno u Srbiju. Stoga u izjavama ima i pretjerivanja u opisivanju represalija prema zatočenicima. Nekoliko slučajeva strijeljanja zatočenika, odnosno, osuđivanja na smrt zbog bijega ili odmazdi za partizanske napade, redovito se opisuju kao ritualna klanja ili ubijanja maljevima ili sjekirama, o čemu se pak najčešće svjedoči iz druge ruke (čuo sam, pričali su mi). Čak i tvrdnje da su takvim stvarima bili očevici djeluju nevjerodostojno. Kao i procjene da je u njihovo logoraško doba bilo ubijeno 1000, 3000 pa i 15 do 20 000 zatočenika.

Usput možemo spomenuti da današnja hrvatska ustanova JUSP Jasenovac na svom „popisu“ ima 10 462 smrtno stradale osobe samo u 1941. godini. Od toga je navodno bilo 4748 Srba, 3142 Židova, 2261 Rom, 221 Hrvat, itd. Riječ je dakle o razdoblju od kolovoza do kraja prosinca 1941. godine. Srpski, a i drugi zatočenici koji su u logoru bili od njegovih početaka, uopće ne spominju da je u to vrijeme bilo Roma (jer je njihova internacija započela u svibnju 1942.). Srbi kažu da je srpskih zatočenika tada bilo oko 450. Židova je, prema točnom popisu koji je napravila Židovska bogoštovna općina potkraj 1941., u Jasenovcu tada bilo 1454. I tako je od 1500 do najviše 2000 zatočenika, JUSP Jasenovac dobio - 10 462 pokojnika. Koji su trebali biti pokopani samo s lijeve strane Save, jer tada logor nije prelazio preko rijeke. Prnjatović kaže kako je bio problem pokopati umrle, jer se već na pedesetak centimetara ispod zemlje pojavljivala voda na tom močvarnom terenu. Kad bi temperatura zimi pala ispod minus 30, s puno snijega,

kao što je to bilo u zimi 1941/42, bilo je vrlo teško iskopati raku za pojedinačne pokojnike – pa kako onda govoriti o tisućama... Osim toga, jugoslavenska komisija pretražila je 1964. logorsko područje s lijeve strane Save. Ako je vjerovati njihovim zapisnicima, pronašli su posmrtnu ostatku oko 200 ljudi.

Zatočenik Vojislav Prnjatović: *Zatočenici su upravljali barakama, čistoćom, ishranom, stanovanjem i raznim poslovima. Neki su bili slobodni i odlazili ne samo u mjesto Jasenovac nego u nabavi i drugdje u Hrvatsku, hrana je bila dobra....*

Zatočenik Vukašin Žegarac. *Disciplina morala vladati i među ustašama, jer je Vjekoslav Luburić dao strijeljati skupinu od 10 ustaša optuženih zbog pljačke i sve nas pozvao da to gledamo*

Zatočenik Stevo Simić: *Dobivali smo tada jedan do dva puta dnevno dosta mesa s dosta graha tako da smo mogli biti siti*

Deset strijeljanih ustaša zbog krađe

S druge strane, Prnjatović ne spominje u svojim izjavama zatočeničke bjegove ili napad na logor iz sela Donje Gradine s druge strane Save koji je započeo 28. prosinca, a puškaranja preko Save trajala su dva-tri dana. U sukobu je bilo mrtvih ustaša, a ranjeni su i neki zatočenici. Takvi slučajevi redovito su izazivali represalije prema zatočenicima. Prnjatović ne spominje ni javno strijeljanje desetorice ustaša iz logorske posade jer su pljačkali u okolici logora, a oduzimali su predmete i zatočenicima ne prijavivši to upravi.

Slučaj se doduše dogodio prije Prnjatovićeva dolaska u logor, ali zato ga spominje u svojoj izjavi drugi zatočenik, Vukašin Žegarac. Izjavio je da je disciplina morala vladati i među ustašama, jer je Vjekoslav Luburić dao strijeljati skupinu od 10 ustaša optuženih zbog pljačke „i sve nas pozvao da to gledamo“. Žegarac je točno naveo da je prijeku sud prvo oslobodio te ustaše (odnosno, dao im blaže kazne), ali je Luburić oformio časnički sud koji ih je osudio na smrt. Istodobno si je u Zagrebu priskrbio prve optužbe za samovolju.

Izjave većine ovih zatočenika puštenih iz Jasenovca, a neki su i pobjegli na razne načine, vrlo su slične. Stevo Simić iz sela Cepeliša kod Petrinje, uhićen je u lipnju 1941. u skupini predratnih organizatora četničkih odreda. Odveden je prvo u Gospić, a zatim je preko Jastrebarskog 2. rujna premješten u Jasenovac. Simić je bio kuhar koji je pripremao i nosio hranu zatočenicima što su pravili nasip za zaštitu logora od poplave. Simić je u logoru radio i na ekonomiji svakodnevno muzeći krave. I on je opisao kako su dva slučaja strijeljanja zatočenika bila izazvana bijegom - prvo dvojice zatočenika, a nešto kasnije - pokušaja bijega skupine drugih zatočenika. Uoči dolaska međunarodne komisije, dok se logor uređivao i sklapale nove barake, zatočenici su dobivali pojačanu hranu. „Dobivali smo tada jedan do dva puta dnevno dosta mesa s dosta graha tako da smo mogli biti siti“, rekao je Simić.

Bivši zatočenik Đuro Medić, rodом iz Slavenskog Broda, bio je također prvo interniran u Gospiću, gdje mu je pomogao ustaša Dragutin Pudić, koji je do rata radio u Slavenskome Brodu. Iz Gospića je Medić premješten u Jastrebarsko pa u logor Danicu u Koprivnici. Odatle je premješten u Jasenovac i to 6. veljače 1942., baš na dan kad je u logor stigla međunarodna komisija. Zato su novi zatočenici zadržani u mjestu i stavljeni u tamošnji zatvor dok članovi komisije ne odu iz Jasenovca. „U ustaškom zatvoru zatekli smo dvojicu ustaša koji su rodом iz Like. Oni su nam u razgovoru pričali da su zatvoreni zato što su bez posebnog naređenja viših starješina ubili dvojicu Srba iz transporta koji je došao iz Sarajeva. Imena ove dvojice ne znam“, rekao je Medić na ispitivanju u beogradskom Komesarijatu. I članovi komisije koji su posjetili logor kasnije su u izvještajima spominjali da im je Eugen Kvaternik, zapovjednik Ustaške nadzorne službe, koji im je bio vodič kroz logor, pokazao grobove deset ustaša strijeljanih zbog zbog kršenja discipline, pljačke i ubojstva. Kvaternik im je najavio da će zbog sličnih razloga „idućeg tjedna biti strijeljana još dvojica ustaša“.

Većina zatočenika koji su davali izjave pred Nedićevim Komesarijatom dospjela je u logor zbog stvarne suradnje ili sumnjičenja da surađuju s četničkim pokretom. U svojim izjavama dali su i mnogo informacija o zbivanjima o događajima u mjestima njihova života ili ranijim zatvorima (Gospić, Jastrebarsko, Danica, itd.). Kad se kritički analiziraju očita pretjerivanja o nekoliko događaja, ta svjedočenja daju relativno realnu sliku zbivanja u jasenovačkom logoru u njegovoj prvoj fazi, u kojoj su uvjeti života zatočenika bili i najteži. Otprilike u vrijeme kada dio ovih zatočenika napušta logor (potkraj ožujka i početkom travnja 1942.) zatočenici dobivaju pravo i za dopisivanje sa svojim obiteljima i prijateljima te primanje paketa s dodatnom hranom i odjećom. Čitatelju zbirke ovih izjava, koji se o zbivanjima tog vremena može obavijestiti i iz drugih izvora, može biti jasno da ni u tom prvom, kritičnom vremenu, u Jasenovcu nije bilo serijskih, masovnih ubojstava u kojima bi broj žrtava bio mjeren u tisućama kako se to navodi u poslijeratnoj komunističkoj historiografiji ili kako to i danas tvrdi „popis“ JUSP Jasenovca, koji podržava hrvatska vlast, a plaćaju hrvatski porezni obveznici.

(Nastavak u sljedećem broju)

„Hrvatski tjednik“, 21. 3. 2024.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/nikad-zaboraviti/38854-igor-vukic-u-beogradu-istrazio-i-procitao-zbirku-svjedocenja-bivsih-zatocenika-srba-zatocenici-su-izjave-dali-nedicevoj-vladi-1942-u-beogradu>

Očito je kako su slično kandidatu za hrvatskog akademika Stanku Andriću o Tuđmanovim povijesnim radovima pisali su i dr. Milan Bulajić i dr. sc Ivo DRobilica.

Napadali su ga i zato što je navodio i svjedočenje zatočenika Vojislava Prnjatovića, a o tome je i gornji Vukićev tekst i to samo prvi dio. Vjerovali ili ne o tome sam pisao i nedavno, a taj tekst pokazuje kako je pisanje prof. dr. sc. Iva DRobilice doista nije na razini pučke škole što pokazujem primjerom kako on o istome u dvije uzastopne knjige piše razčičiti (zato on voli pisati o amaterima u povijesti jer stručnjaci to tako rade, zar ne?):

LAŽ KAO OSNOVNO PRAVILO HISTORIJSKE METODOLOGIJE PO IVU DROBILICI

24 Rujan 2023.

Ivo Goldstein, danas poznat i kao Ivo Drobilica je u povodu tiskanja svoje knjige „Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989-2022“ dao intervju 13. 9. 2023. „Nacionalu“:

IVO GOLDSTEIN: 'Zvuči grubo, ali revizionističke i neoustaške laži jednostavno su povijesna pornografija'

<https://www.nacional.hr/ivo-goldstein-zvuci-grubo-ali-revizionisticke-i-neoustaske-lazi-jednostavno-su-povijesna-pornografija/>

Već sam naslov tjera me na smijeh.

Zašto?

Lijepo je vidjeti da se Ivo Drobilica i poslije 25 godina bavi PORNOGRAFIJOM U POVIJESTI što je zapravo naslov mog teksta iz 1998. gdje sam se rugao njegovom tekstu u kome se bavi tom vrstom pornografije.

Koliko god se slažem sa sjajnim hrvatskim znanstvenikom prof. dr. sc. Josipom Jurčevićem koji je kazao kako prof. dr. sc. Iva Goldsteina NE TREBA SMATRATI ZNANSTVENIKOM ipak me Ivo Drobilica uspije iznenaditi pa i u ovoj novoj knjizi. Naime na str. 241. on piše:

Pečarić je, usput, veličao Milu Budaka (to mu postaje omiljena tema) otvoreno promovirao ustaštvo, pisao antisemitske tekstove ("Cionisti četnikuju po Jasenovcu") i recenzirao jedan kvazihistoriografsko - revizionistički pokušaj (Mrkoci – Horvat, Ogoljena laž logora Jasenovac).

U Prilogu dajem moj tekst PORNOGRAFIJA U POVIJESTI koji pokazuje kako je Ivo pisao i tada isto kao i u najnovijoj knjizi.

A to mu baš i nije bilo pametno.

Zašto?

Naravno i tada sam shvatio da ono što piše Ivo Drobilica odnosi se na njega samoga, ali za ovaj komentar značajno je uočiti dio koji počinje s: „...tekst sam predao u posljednji trenutak, a iz usporedbi onog što piše u njemu i naslova teksta očito je da su ga dali urednici“.

Zašto?

Jurčevićev komentar odnosio se na prethodnu knjige Iva Goldsteina "Antisemitizam u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas". U toj knjizi na str. 505. Ivo Drobilica piše:

Državnim novcem financirano državotvorno Hrvatsko slovo u svom „pravednom“ nacionalističkom gnjevu zapalo je 1998. u antisemitizam. Prvo je objavljen članak Josipa Pečarića pod sugestivnim i u biti antisemitskim naslovom Cionisti četnikuju po Jasenovcu, iako u samom članku Pečarić tek blago kritizira voditelja jeruzalemskog „Centra Simon Wisenthal“ Efraima Zurofa da gleda kroz prste srpskim antisemitima, dočim Hrvatsku zbog odnosa prema povijesti nepravедno kritizira. Agresivan (antisemitski) naslov nije bio sukladan sadržaju članka. Međutim, tada nikom iz redakcije Hrvatskog slova nije pala ni vlas s glave.

O istoj stvari u dvije knjige koje su tiskane u dvije uzastopne godine dva različita komentara istoga teksta. Vjerovali ili ne! Razumljivo da se radi o nekom osnovnoškolcu, ali ovdje se radi o sveučilišnom profesoru.

Dakle, već sam naslov intervjua je takav kakav se i može očekivati od nekoga tko je zbog svojih 'znanstvenog' dostignuća dobio i novo ime: Drobilica.

U priloženom tekstu o pornografiji u povijesti važno je uočiti dio u kome se spominje Mišo Montiljo tadašnji predsjednik Hrvatsko-Izraelskog društva prijateljstva. Dodatna pojašnjenja dao sam i ne tako davno u svom tekstu IVO I HRVATSKI ANTISEMITIZAM:

Zato ću dati završetak teksta koji je g. Montiljo želio vidjeti i na engleskom, a Goldsteinu je bila pornografija:

Ipak, činjenicu da je Tuđmanova knjiga napadana zbog citiranja Prnjatovića, a nisu na isti način napadane spomenute knjige tiskane u Beogradu, jedino je i moguće objasniti spoznajom o teškom položaju Židova u Srbiji kroz cijelu povijest i zabrinutost Židova diljem svijeta za sudbinu Židova u današnjoj Srbiji. Povijest stradanja Židova u Srbiji dao je Philip J. Cohen u knjizi "Srpski tajni rat". Vjerojatno je cilj i najnovijih tiskanja Prnjatovićevih izjava u Beogradu - pritisak na Židove! Primjetimo također da Cohen u svojoj knjizi navodi niz najnovijih antisemitskih zbivanja u Srbiji. Na primjer, 15. siječnja 1992. "Pravoslavlje", službeno glasilo Srpske pravoslavne crkve, donijelo je članak pod naslovom "Jevreji ponovo raspinju Hrista" u kome se govori o "patološkoj" mržnji izraelskih političara prema kršćanstvu, pa čak i da su srpske pravoslavne kaluđerice često bivale pretučene u Izraelu. Broj nije povučen iz prodaje. Ili pak kada su Rusi priznali Hrvatsku i Sloveniju, Tanjug je za to optužio "aktivnost jevrejskog lobija na najvišem nivou u rukovodstvu ruske diplomacije". Kako su se mogli osjećati Židovi u Srbiji čitajući ovo u zemlji koja je u to vrijeme izvršila agresiju na Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu i u tim državama provodila zločine istovjetne onima iz holokausta?

<https://bezccenzure.hr/vlad/ivo-i-hrvatski-antisemitizam/>

Moram se zahvaliti beogradskom genocidologu dr. Milanu Bulajiću koji je tvrdio da su dvije najantisrpskije knjige u povijesti spomenuta Cohenova knjiga i moja knjiga:

J. Pečarić, *Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima*, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998.

Zahvaljujući toj knjizi Drobilica i njegov tata mentor-amater su me svrstali uz bok Utemeljitelju Republike Hrvatske akademiku Franju Tuđmanu. Isto što i Bulajić, ali ne njegovim riječima, zar ne.

Vratimo se Drobiličinom intervjuu. Velik je pa ima puno mogućnosti da mu se iole inteligentni ljudi mogu narugati.

Pokazat ću to na pitanju i odgovoru o Franju Tuđmanu. Naravno, u knjizi profesora Goldsteina i amatera povjesničara njegovog tate *Holokaust u Zagrebu* najviše prostora u poglavlju o revizionistima dodijelili su nama dvojici akademika pa se na nas i odnosi knjiga:

J. Pečarić, *Revizionisti u HAZU*, Zagreb, 2020, str. 348.

U Uvodu te knjige imate i Goldstenovu konstataciju iz Globusa, 20. rujna 2002.: *Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velečijenjeni akademik Josip Pečarić.* I sada pogledajte naslov intervjua: Drobilica govori o revizionističkim i neoustaškim lažima.

NACIONAL: Kakav je povjesničar, u tom smislu bio Franjo Tuđman?

U knjizi pišem da Tuđman nije bio historičar u pravom smislu riječi (to govori sveučilišni profesor kome je pravi mentor u povijest bio najveći amater u povjesnoj znanosti u RH – zapravo pravi mentor Ive Drobilice – njegov otac Slavko koji je (možda) imao završenu srednju školu, op. JP). On je iza navodnog historiografskog istraživanja uvijek imao politički cilj (zapravo ovim riječima Goldstein izvrsno opisuje svoj rad; dovoljno je sjetiti se da je kao veleposlanik u Francuskoj u svom uredu držao sliku jednog od najvećih ubojica u svijetu JB Tita, op. JP). Tako danas rade neki ljudi na Hrvatskom institutu za povijest (HIP), na čijem je čelu – iako je tada nosio ime Instituta za historiju radničkog pokreta – Tuđman bio prije 60 godina. Rad tog instituta je 2010. recenzirao profesor povijesti istočne i jugoistočne Europe na američkom Sveučilištu Berkeley John Connolly. U recenziji je napisao kako Strategija HIP-a „čini upitnom sposobnost provedbe projekata mimo utjecaja politike“ Connollyjevu sumnju izazvala je namjera HIP-a da radi na „promociji hrvatskog nacionalnog identiteta“, jer, kako je napisao, to podrazumijeva „izbjegavanje proučavanja prošlosti iz perspektive koja bi mogla umanjiti stvaranje 'pozitivnog' identiteta i natjerati nas da se klonimo propitkivanja problematičnih povijesnih epizoda“. (Da treba se držati očitih laži jugo-komunističke ‘istoriografije’. Znanost koju treba zauzdati kad govori istinu, a ako izmišljaš nekakve drobilice da bi ‘dokazao’ svoju ‘istinu’ to treba zakonom zabraniti, pa makar Ti se svi rugali dajući ti ime po takvim izmišljotinama kakvo je Ivo Drobilica. Op. JP) *U knjizi tvrdim da je HIP postao centar povijesnog revizionizma, jer uz većinu marljivih i kvalitetnih istraživača koji tamo djeluju danas i koji su u njem u djelovali proteklih desetljeća, ondje postoji i krug osoba koje promoviraju povijesni revizionizam.*

Da, znanost u kojoj se treba “kloniti propitivanja” nije prvi put da sam komentirao takav pristup kada smo u pitanju mi Hrvati. Naime u knjizi *Kako su rušili HAZU?*, Zagreb, 2006. postoji i moj tekst:

Radman protiv Einsteina u kome komentiram jedan članak u časopis „Nature“: Dakle, genetičarima nije važna istina, već je prilagođavaju međuetničkim odnosima!

Naime autorica napada tadašnjeg ministra Primorca koji svojim rezultatima istraživanjima dovodi do «potencijalno pogubnog učinka na međuetničke odnose na području Balkana».

Vjerovali ili ne!

‘Znanstvenik’ Ivo Drobilica se poziva na autoritet sveučilišta u Berkeley-u pa zapravo tvrdi kako je ok laž u povijesnim znanostima ako *nas može natjerati nas da se klonimo propitkivanja problematičnih povijesnih epizoda* (istinska znanost je upravo suprotno tome, a kao znanstveniku mi se gade ‘znanstvenici’ koji se još

i hvale da rade ovako, a valjda i ptičice na granama ne vjeruju 'povijesti' takvih historičara – o tome više u nastavku ovog teksta).

Ivo Drobilica nije revizionist: On je kritički historičar: *Razlika između kritičkog historičara i revizionista jest u tome što revizionisti, zanemarujući podatke, krše osnovna pravila historijske metodologije*

O Ivovim osnovnim pravilima historijske metodologije svjedočili su istinski povjesničari (poznati profesor **dr. sc. Josip Jurčević, kao što sam već spomenuo**, smatra da se Iva Goldsteina ne treba smatrati znanstvenikom).

Laž kao i falsificiranje i znanstveno nepoštenje obilježili su 'znanstveni' rad Iva Drobilice, a tako ga je opisao već njegov prvi mentor koji je odustao od mentorstva:

Profesor Brandt: *To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falsificiranje i znanstveno nepoštenje, i ja sam digao ruke od njegova daljega znanstvenog razvitka*

(M. Brandt, *Život sa suvremenicima*, Zagreb, 1966., str. 190-191.)

Prof. Budak: *Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici.*

(Neven Budak, *O knjizi Ive Goldsteina „Hrvatski rani srednji vijek“*, Novi Liber, Zagreb, 1995, 511 str., Radovi, Zavod za Hrvatsku povijest, Zagreb 28 (1995.), 299-333.)

Pogledajte opet naslov intervjua. Zar nije zabavan Ivo Drobilica?

Zanimljivi su podnaslovi u članku Dr. Sc. Vladimir Geiger. Npr.: *Sumanute tvrdnje i Ideološki zaključci*. Dr. Geiger kaže: *Predaleko bi nas odvelo nabranje svih činjeničnih pogrešaka i interpretacijskih improvizacija u ovoj Goldsteinovoj knjizi, koju su skloni mu mediji, bez zadržke, nazvali „kapitalnim djelom“.*

Ono što Ivo Drobilica zamjera danas revizionistima uočio je davno kod njega dr. Geiger!

(V. Geiger, Osvrt na knjigu *Hrvatska 1918 – 2008*. Ive Goldsteina: Niz otvorenih pitanja, Vijenac, 397, 21. 5. 2009)

Dr. Geiger je objavio i osvrt na Goldsteinovu knjigu *Jasenovac* (Zaprešić; Jasenovac: Fraktura; Javna ustanova Spomen-područje Jasenovac, 2018) koji je objavljen u *Časopisu za suvremenu povijest* sv. 51 (2019.), br. 1. sa sličnim komentarom:

Zaključno

brojni su nedostaci najnovije Goldsteinove knjige Jasenovac, kompendija svakovrsnoga neznanja, nestručnosti i šlamperaja, i daleko, predaleko, odvelo bi nas nabranje svih činjeničnih grešaka i interpretacijskih improvizacija – svih netočnosti, neistina, poluistina i besmislica. U ovom osvrtu [koji je ustvari samo eine kleine Einführung o Goldsteinovim znanstvenim doprinosima] naveo sam samo neke važnije i najslikovitije primjedbe.

Geiger je pristojan, pa ne koristi riječ iz naslova ovog intervjua već spominje *neistine, poluistine...*

Evo još samo naslova tekstova **prof. dr. sc. Andrije Hebranga** i **prof. dr. Mirjane Kasapović**. Hebrang je u svom tekstu ismijao Drobiličina lupetanja u biološkim znanostima:

HEBRANG: GOLDSTEIN JE DILETANT, ISTINA O JASENOVCU JE POD ZEMLJOM, I NIJE JU TEŠKO OTKOPATI I DOKAZATI

<https://direktno.hr/direkt/istina-o-jasenovcu-hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-diletant-je-u-podrucju-povijesnih-znanosti-a-ocito-i-na-podrucju-bioloskih-manipulira-posmrtnim-241820/>

<https://radioljubuski.ba/index.php/2021/08/22/hebrang-goldstein-je-diletant-istina-o-jasenovcu-je-pod-zemljom-i-nije-ju-tesko-otkopati-i-dokazati/>

<https://kamenjar.com/hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-jedina-drobilica-je-on-er-drobi-takve-gluposti-da-je-to-neprobavljivo/>

A naslov članka o Kasapovićinom tekstu je (cijeli test njene recenzije možete pročitati na znanstveno-stručnom portalu Hrčak):

ZNANSTVENO OSPORILA AUTOROVU METODOLOGIJU (podcrtao JP)

KASAPOVIĆ OŠTRO RECENZIRALA NOVU GOLDSTEINOVU KNJIGU: 'DOISTA SAM U POJEDINIM TRENUCIMA OSJETILA NELAGODU ČITAJUĆI OVU KNJIGU'

<https://direktno.hr/direkt/kasapovic-ostro-recenzirala-novu-goldsteinovu-knjigu-doista-sam-pojedinim-trenucima-osjetila-nelagod-277126/>

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/60946-mirjana-kasapovic-doista-sam-u-pojedinim-trenucima-osjetila-nelagodu-citajuci-goldsteinovu-knjigu>

Mnogo više takvih tekstova i od drugih hrvatskih povjesničara možete naći u mojim knjigama:

J. Pečarić, *Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?*, Zagreb, 2012.

(U njoj se govori o neuspjelom pokušaju Iva Goldsteina da postane redoviti član HAZU u vrijeme kada mu je tata mentor-amater bio posebni savjetnik predsjednika Vlade. Sjećam se sam da sam na Izornoj skupštini citirao Geigerovu rečenicu „U nestrpljivom sam iščekivanju novih Goldsteinovih uradaka.“ Drobilica zna za ovu Geigerovu rečenicu. Radi li se o njegovom mazohizmu jer je govorio o Geigerovom HIP-u pa – zapravo – poziva Geigrera da ispuni ovo obećanje i ponovo ismije i novu Goldsteinovu knjigu.)

J. Pečarić, *Mr. sc. Mladen Ivezić*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>

J. Pečarić, *Dr. sc. Vlatka Vukelić*, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vukelic.pdf>

J. Pečarić, *Milanović hvali Grlić-Radmana*, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf>

Ali vratimo se na HIP. O ravnatelju tog instituta iz Tuđmanovog vremena dr. sc. Mirku Valentiću napisao sam knjigu:

J. Pečarić, *Dr. sc. Mirko Valentić*, dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/VALENTIC.pdf>

dr. Valentiću sam i posvetio knjigu:

J. Pečarić, *O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić*, Portal

dragovoljac.com, 2021.:

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf

Na kraju knjige je poglavlje AKADEMIJA REDIKULA. Naime, poslije neizbora Iva Drobilice u HAZU kada je na Izornoj skupštini dobio manje od 1/3 glasova što je najmanje u povijesti jedan hrvatski povjesničar, očito revisionist čim je povjesničar, mi je napisao:

Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasniji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula"

Danas znamo da ima više redikula u RH, zar ne?

Da, redikuli su omiljeni političarima u RH, a istinski povjesničari imaju probleme. Tako je nedavno zaustavljen izbor dr. Vlatke Vukelić na Zagrebačkom sveučilištu na intervenciju nasljednika stranke KPJ.

Kada već spominjem HIP u kojemu Goldstein vidi problem jer su doista znanstvenici koji se rugaju njegovom poimanju istine spomenut ću da sam napisao i knjigu o bivšem ravnatelju HIP u Slavonskom Brodu:

J. Pečarić, *Dr. sc. Mato Artuković*, Zagreb, 2020., str.224.

Vjerojatno je već zaboravljen slučaj nasljednika na mjestu ravnatelja HIP-a dr. sc. Milana Kruheka. Očito je da sam u seriji knjiga o izuzetnim Hrvatima propustio napraviti takvu knjigu. Morat ću to ispraviti jer nas je dr. Kruhek prošle godine napustio. Hvala 'znanstveniku' Ivi Drobilici jer me je – zapravo – upozorio na taj moj propust.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/36710-laz-kao-osnovno-pravilo-historijske-metodologije-po-ivu-drobilici>

PRILOG

PORNOGRAFIJA U POVIJESTI

Hrvatsko slovo, 14. Kolovoza 1998.

Temom pornografije u povijesti bavi se poznati hrvatski povjesničar dr. Ivo Goldstein u članku "Kako to Hrvatska televizija prati slučaj zapovjednika Jasenovca Dinka Šakica" objavljenom u "Globusu". U okviru tog razmatranja dr.

Goldstein se osvrće i na moj članak i kaže: "'Hrvatsko slovo', u broju od 17. srpnja, objavilo je tekst pod naslovom 'Cionisti četnikuju po Jasenovcu'. Znači li to da svako bavljenje prošlošću koje ne zadovoljava uredništvo toga niskonakladnog štiva nužno znači i četnikovanje?" Kada čovjek pročita ovu rečenicu izolirano bila bi i smislena. Tu su njegovu rečenicu u "Globusu" posebno i istakli! Međutim, djeluje groteskno u tekstu u kojem dr. Ivo Goldstein sve one koji se bave prošlošću na način koji ne zadovoljava dr. Ivo Goldsteina naziva - pornografima. Netko će pomisliti kako je već time dr. Ivo Goldstein pokazao kako je pronašao najbolju moguću riječ za svoje bavljenje poviješću, što za takve čitatelje mora biti užasna spoznaja, ako znaju da je dr. Ivo Goldstein profesor povijesti na Filozofskom fakultetu, čak je bio i predstojnik Zavoda za hrvatsku povijest! Da stvar bude ljepša, on to i pojašnjava: "Pornografima nije do povijesne istine ili do argumenata. Kad im nešto ne odgovara, oni krenu s uvredama." Zato ću ja u ovom tekstu dokazati da dr. Ivo Goldstein nije pornograf. Već ja! Takvi čitatelji će misliti da je očita pornografija i kada dr. Goldstein za "Hrvatsko slovo" kaže "niskonakladno štivo". A kao sveučilišni profesor trebao bi znati da naklada nije nikakvo mjerilo kakvoće. Ako se već htio okomiti na "Hrvatsko Slovo", pomisliti će takvi, uz malo više pameti, upravo mu je mogao poslužiti naslov moga teksta. Naime, tekst sam predao u posljednji trenutak, a iz usporedbi onog što piše u njemu i naslova teksta očito je da su ga dali urednici. Sam tekst predstavlja uredničku prilagodbu izlaganja na promociji moje knjige "Srpski mit o Jasenovcu - Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima". Mediji su iscrpno izvijestili hrvatsku javnost o samoj promociji, i osim dr. Ive Goldsteina, nitko tamo nije pronašao ni zrnice "pornografije". O današnjem djelovanju nekih Židova u tom tekstu može se naći samo u pretposljednem odlomku. (Vidi Hrvatsko slovo br. 169. od 17. srpnja 1998.) Moji prijatelji, koji su pročitali taj tekst, odmah su mi se javili s konstatacijom kako naslov ne odgovara sadržaju članka. A dr. Ivo Goldstein to nije uočio. On je sveučilišni profesor, a oni nisu! Ili možda dr. Ivo Goldstein ne čita "niskonakladna štiva"? A piše o njima!? Ali, svi oni koji tako misle nisu u pravu. Jer, dobro kaže dr. Goldstein: "Pornografima nije do povijesne istine ili do argumenata. Kad im nešto ne odgovara, oni krenu s uvredama." Svoje razmatranje o nama "pornografima", Goldstein započinje ovako: "Jasenovački logor pobuđuje kod pornografa mnoga pitanja. Već je izlizano osvrutati se na notornu tezu kako su sami Židovi upravljali jasenovačkim logorom: njih je, doduše, bilo dosta među nadglednicima (kapoima) koji su bili odabirani među logorašima, ali je tih židovskih kapoa bilo u postotku, otprilike, koliko i židovskih zatvorenika. Posljednje, ali svakako ne i najnevažnije, u čitavoj priči jest to da su svi židovski kapoi bili ubijeni do kraja 1941." I zaista, i ja sam se bavio tim pitanjem, ali u članku "Srpsko podmetanje povjesniku Tuđmanu - Prnjatovićeve izvješća o logoru Jasenovac" objavljenom također u Hrvatskome Slovu, 1. svibnja 1998. Dakle, riječ je o vrlo delikatnoj temi - izvješćima Srbina Vojislava Prnjatovica davne 1942. godine dane Nedicevoj komisiji u Beogradu i tamošnjim crkvenim vlastima.

Po objavljivanju tog članka g. Montiljo, predsjednik Hrvatsko-Izraelskog društva prijateljstva, čestitao mi je i sugerirao da se tekst prevede na engleski da bi ga

moгли čitati i u Izraelu. Ne znam zašto, ali nešto više držim do mišljenja g. Montilja nego svoga kolege sa Sveučilišta. I to potvrđuje da sam ja pornograf, a ne dr. Goldstein! Evo jednog dijela toga "pornografskog" teksta: "Tuđman konstatira (str. 318) da Prnjatovićev sud o Židovima 'odiše pretjeranošću, mogli bismo reći antisemitskim raspoloženjem'. To je očito i iz same činjenice što sam Prnjatović konstatira da je u logoru bilo 5-8 puta više Židova nego Srba, a on o svim Židovima govori tako loše samo zbog toga što je, prema njemu, očito malen broj Židova u zatočeničkoj hijerarhiji prigrabio sva važnija mjesta. Pa nisu valjda svi ti Židovi, kojih ima toliko puta više od Srba u logoru, imali ta važna mjesta u zatočeničkoj hijerarhiji. Iz navedenih citata izlazi da je prema Prnjatoviću bilo bolje: 1) ranije stići u Jasenovac i 2) sa sobom dovesti i svoju obitelj!? Dakle, Prnjatovićovo svjedočenje više govori o samom Prnjatoviću nego o Židovima u Jasenovcu." Slijedeći dio Goldsteinova razmatranja također je posebno istaknut: "Laž, koja se vrlo često servira u javnosti, jest da je postojao izravan i stalan njemački pritisak da se radikalno riješi 'židovsko pitanje'. Nijemci su vrlo pozorno nadgledali sva zbivanja u NDH, ali su većinu protužidovskih akcija organizirale same ustaše. Kadkad su i sami Nijemci ostajali zgranuti nad ustaškom surovošću." Zlobnici koji ne razumiju dr. Goldsteina pomislit će kako ovaj tekst predstavlja interesantnu interpretaciju dolaska Himmlera u Hrvatsku. Njegov posjet je, prema ovim Goldsteinovim konstatacijama, zapravo bio čisto turističke naravi! Vjerojatno je uz to i ostao "zgranut nad ustaškom surovošću"! Goldstein nastavlja u istom stilu: "Laž je i to da ustaški režim, tobože, nije bio antisemitski: da bi Židove opljačkali i otjerali u logore, pokrenuta je široka antisemitska kampanja, Pavelić i njegovi suradnici jasno su poručivali da prema Židovima neće biti milosti; organizirali su antisemitske izložbe." Glupi pornografi bi glupo objašnjavali dr. Goldsteinu kako je NDH bila država koja se borila za opstanak, a u takvim situacijama ima i užasnih stvari. Recimo, kod ljudi koji se bore za opstanak zabilježeni su i slučajevi kanibalstva! Takvima bi dr. Goldstein odmah mogao usporediti NDH i neku drugu državu koja se rađa i koja ima odmah i pobunu u zemlji. Na primjer, Izrael. On je Židov i sigurno bi takvu usporedbu mogao dobro napraviti. Mogao bi im pokazati kakav je odnos židovskih vlasti prema pobunjenim Palestincima, odnosno hrvatskih u NDH prema pobunjenim Srbima. Iako Izrael nije nastao u Drugome svjetskom ratu, pa ni takva usporedba nije potpuno adekvatna. Zaista bi bilo zgodno kada bi im u takvom kontekstu dr. Goldstein pojasnio svoje teze o NDH: "Odnos prema NDH valja testirati i na ovaj način: smatramo li, ili ne smatramo, da je svaka hrvatska država a priori pozitivna činjenica, a svaka druga (npr. jugoslavenska, hasburška i sl.) a priori negativna? Da, doista, je li zaista sloboda a priori pozitivna činjenica, a ropstvo a priori negativna. Teško pitanje postavlja dr. Goldstein. Ali on je doktor povijesti, pa ne može postavljati laka pitanja On nam i pojašnjava svoj stav. "Za pozitivan ili negativan odnos prema nekoj državi nije bitno gdje su joj granice nego da li osigurava svojim građanima mir, političke slobode, gospodarski i kulturni prosperitet." Ja moram zaista priznati da ne znam kako to ide s građanima u Izraelu, i Židovima i Palestincima, pa bi i meni takva paralela još više mogla pojasniti ove poglede dr. Goldsteina. Jesu li možda i osnivači nekih drugih država,

prije toga proglašeni teroristima? I to ne u Drugome svjetskom ratu. Teško je očekivati da dr. Goldstein ne zna takve i slične komparacije. Ali to ne treba raditi, jer: "Pornografska mentalna eskapada sastoji se u tome da se događaji 'stavljaju u kontekst'." Naime, sveučilišnom profesoru iz povijesti je čudno da se događaji stavljaju u kontekst vremena u kojima su se dogodili. To je čista pornografija. Njemu nije važno kakvi su uvjeti u kojima se stvara jedna država, već je bitno "da li osigurava svojim građanima mir, političke slobode, gospodarski i kulturni prosperitet". Naime, u ratu je to važno, a ne - preživjeti - kako tvrde pornografi. Da, zaista, zašto bi dr. Goldstein objašnjavao činjenicu o različitom odnosu vlasti NDH u dijelovima u njemačkoj i talijanskoj interesnoj sferi, kad je očito da su ustaške vlasti mekanim Nijemcima, "zgranutim ustaškom surovošću", mogle nametati svoj antisemitizam, a snažnim Talijanima nisu mogli. Zgodno bi bilo, misle pornografi, kada bi g. Goldstein, kao povjesničar, pojasnio i tadašnje vrijeme kroz konc-logore. Je li bilo logora, recimo za Japance, u SAD ili Australiji. Kako su u ovim demokratskim državama prolazili Nijemci u to vrijeme. Ako je logora i bilo, jesu li se ti logoraši prvo digli na ustanak protiv tih država? Možda su, poput četnika u Hrvatskoj, počeli s klanjima i prije uspostavljanja te države. Ma ne! Tako nešto može pasti na pamet samo pornografima. Važan je Jasenovac, a moj tekst u kome se spominju beogradski konc-logori od kojih je "Sajmište" bio "judenlager" - je pornografija. Jer: "pornografi priznaju da su ustaše pobile mnogo Židova, ali koliko ih je tek pobijeno u Srbiji? Pa zar je sudbina Hrvatske i Hrvata da ih čak i oni koji se smatraju 'najvecim' Hrvatima uvijek uspoređuju sa Srbijom i Srbima?" Da, dr. Goldstein je potpuno u pravu. Čista je pornografija dovoditi Jasenovac u isti kontekst sa "Sajmištem" i "Banjicom". A pogotovo i s logorima u SAD ili Australiji. Jer, cijeli svijet zna i za beogradske konc-logore, i za činjenicu da su bili jednako stravični kao Jasenovac. Da je to zaista tako, dr. Goldstein bi bio u pravu. A ne pornografi koji upozoravaju lažno hrvatsku javnost da nije tako. To su očita podmetanja uvaženom profesoru povijesti. Zbog takvih njihovih podmetanja, netko može pomisliti kako je po g. Goldsteinu važno pisati samo o zločinima Hrvata. Bolje je da nam Srbi pomažu u hvatanju Hrvata zločinaca. Dobro je da se ne piše o njihovim zlodjelima. Jer, kada bi hvatali svoje, ne bi nama pomagali. Da, zaista su plemenita ta srpska nastojanja. Ima pravo dr. Goldstein. Sretni smo što se tako i u Haagu i u Zagrebu sudi uglavnom Hrvatima za zločine. Treba istrajati na tome časnom putu. Na žalost, Goldsteinovo nastojanje može netko shvatiti onako kako on sam sebe predstavlja kroz riječi: "U mojoj se generaciji nikad nije postavljalo pitanje je li netko sin ili unuk ustaše i partizana. Štoviše, takve nam činjenice nisu bile uopće važne." Reci će: I to je sveučilišni profesor povijesti! Njemu je u Jugoslaviji problematično samo Miloševićevo vrijeme. Sve ono prije bilo je med i mlijeko. Treba se odmah ograditi od takvih. Jer, ne daj Bože da je njemu ta država bila pod hegemonijom Srba. Ne daj Bože da su u policiji u Hrvatskoj bili uglavnom Srbi. Ne daj Bože da je časnički kadar u JNA bio isti takav. Ne daj Bože da su sinovi i unuci ustaša i ne samo njih morali bježati iz takve države ravnopravnih naroda. Ma kakvi. Vladalo je bratstvo i jedinstvo. Taman posla da se postavljalo pitanje je li netko sin ili unuk ustaše i partizana. Ne daj Bože da su

Srbi u Hrvatskoj i u Jugoslaviji bili preferirani i da je ta država bila Srboslavija. Tko to tvrdi, on je revizionist. A ako se uz to bavi i poviješću - onda je i pornograf! Dr. Ivo Goldstein će na jednom mjestu konstatirati: "Pornografi će priznati da je u Jasenovcu pobijeno mnogo ljudi, ali odmah postavljaju pitanje: a koliko ih je tek pobijeno na Križnom putu?" Kasnije on će tvrditi "Je li ona (NDH, J.P) nudila Hrvatima BOLJITAK? Može li se uopće u nekoj državi osigurati prosperitet nekoj naciji ako vlast najavi ugrožavanje egzistencije, ili čak uništavanje, druge nacije?" Da bi na kraju opisao divan život u Jugoslaviji do dolaska Miloševića na vlast. Dr. Goldstein nas time stavlja u dilemu. Negira li on Križni put, ili smatra da država koja je započela svoj život zločinom može egzistirati, ako je zločin napravljen nad Hrvatima. Međutim, takvo zaključivanje je nelogično. Ovim nam dr. Goldstein samo pokazuje kako su njegovi argumenti neoborivi, a on piše istinu i samo istinu! Ostavimo se tih Goldsteinovih "lijepih vremena". Vratimo se pornografiji u mome inkriminiranom tekstu. Tu zaista uspoređujem beogradske logore i Jasenovac. Čak sam se drznuo i citirati jednog Srbina. Naime, dr. Lazar Prokić u knjižici "Jevreji u Srbiji" kaže: "Danas je dokazano da su sva dela sabotaže u našoj zemlji finansirali Jevreji. Isto tako kod pohvatanih komunističkih bandi nađeno je mnogo Jevreja. Kod pohapšenih zbog šverca - opet Jevreji!... Kod pohapšenih zbog širenja alarmantnih vesti - opet Jevreji!... Znači Jevreji, Jevreji i Jevreji! Zato stvarajmo izrazito antijevrejsko raspoloženje, ukazujmo prstom na Jevreje i pratimo strogo njihov rad. Učinimo sve da za prvo vreme svi oni sa svojim potrebicama budu zbijeni na prinudnom radu negde - potpuno izdvojeni od nas, daleko čak i od naših očiju! Dok se ne nađe način da uopšte nestanu sa našeg tla!". Čista je pornografija kad ja to navodim u svom tekstu! Jer, uči nas dr. Goldstein "NDH, kao notornu njemačku saveznicu, nije mogao nitko i ništa spasiti. Ona je morala propasti zajedno sa svojim velikim zaštitnikom i pomagačem." Vjerojatno će dr. Goldstein odmah shvatiti kako je pornografija ako ovu njegovu tvrdnju netko uspoređi sa Srbijom u drugom svjetskom ratu. Nedićeva Srbija jest propala, ali Srbi dobiše Jugoslaviju, tj. kako je svojedobno rekla Tanja Torbarina "najveću moguću Srbiju". Srpska Pravoslavna Crkva se dičila time što je sv. Sava preteča Hitlera, ali je ratnim zločincem proglašen "prijatelj Židova" Alojzije Stepinac. Od potpisnika "Apela srpskom narodu", tj. poziva na suradnju s Hitlerom, dvadesetosmorica su postali članovi SANU tijekom komunističkog razdoblja, a dvanaestorica potpisnika je primilo visoke državne počasti poslije rata, pa i Sedmojulsku nagradu koja se dodjeljuje u čast ustanka u Srbiji 1941. I nagradom AVNOJ-a! Čista pornografija! Zato je, priznajem, najveća pornografija u slijedećem dijelu tog teksta: "Takvi su znali jednog svetog čovjeka i mučenika, kardinala Stepinca - proglasiti ratnim zločincem. Čovjeka kojeg su zbog antirasnih propovjedi Nijemci nazivali prijateljem Židova. Čovjeka koji je tijekom Drugog svjetskog rata spasio veliki broj Židova i Srba. I to u vrijeme dok se u SPC dokazivalo kako je sv. Sava preteča Hitlera! I ne samo to. Na primjer, u ovoj knjizi ("Srpski mit o Jasenovcu", J.P) prvi put se objavljuje jedan dokument u kome 141 žitelj jednog hrvatskog sela moli da se jedan Židov, njihov sumještatinin, pusti iz logora. Molbu je vidio i preporuča načelnik općine. A takvih molbi s mnogo potpisa za spašavanje Židova i Srba ima mnogo. I to jedino u Hrvatskoj! Jedino u

Hrvatskoj u cijeloj porobljenoj Europi! Nije ih se smjelo objaviti jer bi otežali stvaranje srpskog mita o Jasenovcu. Jer bi bile besmislene tvrdnje o genocidnosti hrvatskog naroda! Jer bi otežali zadržavanje Hrvatske u Jugoslaviji, pa i genocidom ako treba!" Zaista je čista pornografija kad ja spominjem dokumente koji se po prvi put tiskaju u Hrvatskoj. Dokumente jedinstvene u cijeloj Europi pod Njemačkom vlašću! - Zamislite, molim Vas. Taj Pečarić tiska dokument sa 141 potpisom da se pusti neki Židov iz logora. I još je molbu vidio i preporuča načelnik neke općine u NDH. Da takve dokumente ima, dr. Goldstein bi ih sigurno odavno već tiskao. Pa on je povjesničar! - Priznajem, ja sam zaista revizionist i pornograf, a ne dr. Goldstein. Ne postoji Hrvatski državni arhiv, niti takvi dokumenti u njemu. Jer, da tako nešto postoji, dr. Goldstein bi sigurno već pokrenuo akciju da se u Izraelu ustanovi posebna nagrada "pravednika među narodima", koja bi se dodjeljivala mjestima ili skupinama koje su se na ovakav način zauzimale za svoje sugrađane. On bi bio posebno ponosan što se takva priznanja dodjeljuju samo Hrvatima i hrvatskim mjestima. U lijepim vremenima u kojima "generacije nisu bile opterećene poviješću" to bi sigurno bilo tiskano. Kriv sam što sam tako nešto tiskao, pa sada g. Goldstein mora konstatirati: "prisiljeni smo o toj povijesti raspravljati i donijeti čvrste sudove, koji će onemogućiti buduće političke manipulacije." Ne daj Bože da su politički manipulatori oni koji nisu htjeli do dana današnjeg takve dokumente objavljivati. Treba sve to odbaciti kao revizionizam. "Revizionizam (...) označuje takvu interpretaciju povijesnih događaja koja je bitno opterećena političkim pritiscima i nedostatkom volje da se spoznaju i iznesu neke od ključnih činjenica". Da, teška su danas vremena za povjesničare. Ovako nešto nije bilo moguće u prošlim vremenima kad je g. Goldstein doktorirao, kad nije bilo političkih pritisaka i nedostatka volje da se spoznaju i iznesu neke od ključnih činjenica. Da postoje dokumenti koje spominje dr. Pečarić u pornografskom tekstu objavljenome u "Hrvatskom slovu", dr. Goldstein bi ih sigurno još tada objavio. Očito je, stoga, da mi moramo "zaslužiti bolju budućnost, budućnost u Europi". Zar nam nije jasno kako je lijepo biti Irac u Sjevernoj Irskoj. Zapale ti kuću i izgori ti troje djece. I nikome ništa. Mi moramo zaista "susresti s istinom" i "zaslužiti" tako nešto.

<https://bezczensure.hr/vlad/laz-kao-osnovno-pravilo-historijske-metodologije-poviv-drobilici/>

Kao što vidite Ivo DROBILICA je našao i sjajno ime za svoj ukupni rad u 'istoriji': PORNOGRAF U POVIJESTI. Ipak je trebalo sačekati njegov epohalni 'pronalazak' DROBILICU u Jasenovcu da bi po njemu dobio ime.

Kako dr DROBILICA voli spominjati amatere u povijesti, kao što je kandidatu za akademika to akademik Franjo Tuđman kojega je HAZU izabrala za akademika iako zapravo Tuđman i nije pravi znanstvenik tipa Jakovine, Markovine, DROBILICE ili Klasića, pa je bistu Utemeljitelju RH uklonio iz instituta čim je postao ravnatelj, u Dodatku dajem tekstove iz mojih knjiga u kome se spominju napadi na akademika Tuđmana zbog toga što je naveo i svjedočenje Vojislava Prnjatovića o čemu piše Vukić.

Josip Pečarić

JESU LI 'ISTORIČARI' ZNANSTVENICI? (NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 10.)

Pita me prijatelj jesam li uočio u članku Stanka Andrića o imenovanju HIP po Tuđmanu. kako on na jednom mjestu kaže da Tuđman nije pobjednik u ratu. Evo citata: "U Hrvatskoj, osim najvećeg aerodroma i mnogih trgova, ulica, mostova itd., Tuđmanovo ime nosi i središnje Hrvatsko vojno učilište u Zagrebu, što zacijelo ima nekakva smisla, premda bi se u hrvatskoj vojnoj povijesti, na koju smo obično nemalo ponosni (usp. „antemurale Christianitatis“), trebao moći naći i kakav izravnije dokazani ratni junak ili u vojne operacije neposrednije uključeni vojskovođa i po mogućnosti pobjednik."

Poslao mi je i link;

<https://historiografija.hr/?p=17933>

Sam tekst dajem u Prilogu.

Meni je bio posebno zanimljiv sam kraj teksta u kojem on govori o zaljubljenim i nezaljubljenim čitateljima i očito sebe stavlja u grupu Markovine i dr. – dakle nezaljubljenih čitatelja i povjesničara koji o akademiku Tuđmanu ne misle baš dobro.

I u cijelom tekstu dr. Andrić pokazuje nedostatak inteligencije ili samo zna što dobro može 'prodati'.

Zapravo u cijelom tom tekstu pokazuje kako smatra da 'istoričari' tj. grupa kojoj pripada nisu znanstvenici.

Pri tome on sam ima h-indeks NULA, pa je već sam početak zanimljiv:

„Skupina od devet hrvatskih akademika raznorodnih struka (među kojima nije i povijest) i troje umirovljenih povjesničara izrazila je nedavno, otvorenim pismima i putem javnih medija, želju da se Hrvatski institut za povijest u Zagrebu prozove imenom Franje Tuđmana, i to u prigodi dvadesete obljetnice njegove smrti koja pada 10. prosinca 2019.“

Dakle, devet akademika koji nisu povjesničari neko izuzetni znanstvenici u svojim oblastima od kojih su trojica po istraživanjima na Sveučilištu u Stanfordu među 2% najutjecajnijih znanstvenika na svijetu i tri umirovljena izuzetna povjesničara spadaju u one zaljubljene i u rad povjesničara akademika Tuđmana, kao i mnogi u HAZU koji su ga i izabrali za redovitog člana. Akademici znaju što je znanost, a kako iz teksta i sam Andrić objašnjava trojica povjesničara su umirovljeni pa nisu podložni pritiscima koji od mnogih nezaljubljenih prave ne-znanstvenike. Da, a jedan od te trojice 'najutjecajnijih' je kao ministar znanosti (vjerojatno Andrić zna da nije samo povijest znanost pa ministar zna nešto više od znanosti u RH od njega) i zaslužan je za osnivanje instituta kome je on bio na čelu, a i jedan od povjesničara potpisnika je u Tuđmanovo vrijeme bio ravnatelj instituta za koji se predlagalo da dobije ime akademika Franja Tuđmana.

Ako je iole inteligentan, Andrić zapravo piše opravdanje za onoga tko je kada je postao **ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest, Podružnica Slavonski Brod uklonio Tuđmanovu bistu.**

Dakle, na smiješan način pokušava OPRAVDATI SAMOGA SEBE.

Naravno takvima kao što je Andrić s h-indeksom NULA teško je razumjeti da je sve ono što jest Tuđman, a posebno i Utemeljitelj RH mnogo važnije od činjenice da je netko u institutu kojima ravnateljji mogu biti i 'znanstvenici' s h-indeksom NULA, pa će netko sumnjati u njegovu objektivnost kao povjesničara jer institut nosi ime Utemeljitelja države, a ne zbog činjenice da on jest Utemeljitelj države u kojoj je taj institut. I još je kao znanstvenik i postao akademik, a bio je i ravnatelj tog instituta.

„A kako se može u nekoj ustanovi objektivno, dakle kritički (u izvornom smislu riječi), istraživati lik i djelo osobe čije ime stoji u nazivu ustanove? Ne sugerira li već i samo ime ustanove duh u kojem valja raditi, ne zadaje li ono smjerove, ne postavlja li kalupe budućim tezama i zaključcima o svemu što je s tim imenom povezano? Hoće li povjesničari s instituta koji bi nosio ime Franje Tuđmana moći ikoga uvjeriti da su kadri nepristrano i objektivno suditi i pisati o Tuđmanu, o njegovom životu, njegovoj vlasti i njegovom dobu? Ako to i uzmognu, svatko će unaprijed očekivati suprotno – da pišu pristrano, apologetski, propagandno, upravo doslovce pro domo sua. I to će s pravom očekivati, jer im to jasno sugerira ime instituta. Takvo bi ime jasno i glasno obznanjivalo da na toj ustanovi glavnu riječ ima politikantstvo, a ne znanost, da su tu politički zadaci i „agende“ po važnosti iznad nepristranog istraživanja prošlosti u skladu s načelima istinoljubive znanosti. Ima, poznato je, takvih koji misle da na Hrvatskom institutu za povijest tako nekako i stoje stvari, pa da bi imenovanje po Franji Tuđmanu baš prikladno okrunilo takvu situaciju. No, činiti ono što bi zljuradi promatrači voljeli da učinimo u pravilu znači postupati sebi na štetu.“

Vjerujem Andriću da su njemu važni *zljuradi promatrači*. Takva reakcija tih samo te mora uvjeriti da dobro radiš.

Istina je da 'istoričari' nisu na dobrom glasu u RH. Pa tko izmišlja drobilice? Dr. sc. Ivo DRobilica ili netko drugi? Je li dr. Andrić pročitao što o izmišljanju novih zakona u prirodnim znanostima (DRobilica, Klasić) misli npr- prof. dr. sc. Andrija Hebrang, A takvih bedastoća 'istoričara' ima još. Pa veliki hrvatski?kolumnist i odvjetnik Zvonimir Hodak skoro u svakoj svojoj kolumni se izruguje njegovim kolegama, a Andrić se poziva na takve 'istoričare' kad piše o Tuđmanu.

Doista smiješno.

Inteligentniji analitičar zna da je najveća pohvala kada Te napadaju oni koji te ne vole, jer kada Te hvale oni koji Te vole to može biti objektivno, ali i ne mora biti.

Možda doista Andrić nije dovoljno inteligentan pa to ne razumije, ili se samo pravi da ne razumije jer će u RH zauvijek biti obilježen kao onaj koji je prvo što je uradio kad je postao ravnatelj HIP-a uklonio Tuđmanovu bistu!

Što se tiče pitanja mog prijatelja oko toga misli li Andrić da je Tuđman pobjednik u ratu: Naravno on ipak nije toliko neinteligentan da bi to izravno rekao, ali znate li onu 'ne će jezik nego pravo'.

Naime, to je dio iz dijela njegove samoobrane zbog uklanjanja biste Utemeljitelja RH akademika povjesničara i ravnatelja povijesnog instituta o kome je riječ jer je vjerojatno i sam svjestan da su Tuđman kao povjesničar i Tuđman general (bavio sa Opće-narodnom obranom) bili presudni u stvaranju hrvatske države. (Pričao mi je akademik Dubravko Jelčić kako su mu neki poznati Hrvati znali reći kako je svatko mogao kao Tuđman stvoriti državu. Nikada mu nisu odgovorili na njegovo pitanje: Pa zašto to nisi uradio Ti? Ali Jelčić je bio književnik koji je mnogo bolje znao hrvatsku povijest od 'istoričara' koji na hrvatsku povijest – kako bi rekao arhiepiskop HPC Aleksandar –gledaju srpskim očima. Zato mene nije iznenadila ni spoznaja da je zapravo prije mene do toga da je velikosrpski broj žrtava Jasenovca, dakle do broja Goldsteinovih i Draže Mihajlovića, prije došao Krleža nego ja:

<https://bezccenzure.hr/vlad/krleza-vs-hazu-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-9/>

Jedan drugi povjesničar, koji sigurno ne bi mogao pisati gluposti poput DRobilice, Andrića, Markovine, Jakovine, Klasića i sl. znanstveni savjetnik u HIP-u Zagreb dr. sc. Zlatko Matijević je na jednoj promociji zapravo dao odgovor na pitanje što ja radim u povijesnoj znanosti: Duhovito je konstatirao:

„Pečarić uvodi red u povijesnoj znanosti.“

Zato i mene veseli da je Andrić shvatio da sam zaljubljen u Tuđmanovo djelo i kao povjesničara. Razumijem zašto on nije sposoban to razumjeti pa piše ovako kako piše. Ipak on ima h-indeks NULA, a ja od stotinjak hrvatskih znanstvenika na listama Sveučilišta u Stanfordu imam uvjerljivo najviše znanstvenih radova (koji su na Scopusovim listama). Razumijem da je to tako i da netko takav može i misliti da je biti ravnatelj povijesnog instituta značajnije od stvaranja države pa će ta činjenica biti presudna da se optuži povjesničare za pristranost kada pišu o nekome tko je utemeljio RH, od same činjenice da je taj netko utemeljio RH.

Da, nije problem u tome.

Meni je veći problem što ima i u HAZU onih koji jednako misle kao kandidat i što ću se morati stidjeti što je on uopće bio kandidat za akademika ili postao akademik.

Josip Pečarić

HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2., ZAGREB, 2024.

LIJEVOM NAŠOM

DUGO SE ČEKAO PONOVI DOLAZAK SRPSKOG SVETA: SADA JE UŠAO NA VELIKA VRATA

ZVONIMIR HODAK

Hrvatska je puna rigidnih desničara. Sad su pobijedili i na izborima kroz Domovinski pokret i ucjenjuju oko sastavljanje vlade. Tako barem sugeriraju rigidni ljevičarski mediji.

06.05.2024.

Ta nepodnošljiva isključivost Domovinaca da neće SDSS-om u koaliciju napose nervira naše liberale. Desni su pak uvjereni kako je ljevica sklona izdaji nacionalnih interesa. To energično odbacujem jer se tu ne radi, kako neki kažu, o izdaji nego o veleizdaji! **Dikan** e to onako fino, izbalansirano objasnio: "Ljevi su izašli iz Sabora prije glasanja o raskidu sa Jugom. Prije toga su za svaki slučaj predali hrvatsko oružje JNA. Nedavno su glasali protiv zakona o hrvatskom jeziku. Puno skepse pokazali su i zbog izgradnje Pelješkog mosta kao i LNG terminala na Krku. Uz to, neprekidno lažno optužuju **Franju Tuđmana** za izazivanje rata u Hrvatskoj...".

Mnogi su svojedobno "ustali" u obranu dr. Franje Tuđmana. Kad ih je pogledao naglo su "sjeli"... Kad se pojavio krajem osamdesetih, jedni su mislili da zvoni na uzbunu, a drugi su mislili da zvoni na veliki odmor.

Inače, **Ivan Kiš** podsjeća na laži o tobožnjem dogovoru Tuđmana i **Miloševića** o famoznoj podjeli BiH. Kiš nas samo podsjeća na kanonadu laži o ratnim zločinima hrvatskih časnika i vojnika u Domovinskom ratu. Na kraju, miljenici ljevice, velikosrpska politika i pobunjeni Srbi, "fasovali" su u Haagu 1300 godina robije, a Hrvati iz Hrvatske su uglavnom ostali bez bodova. Kiš zna tko je odmah u početku privatizirao najvažnije državne firme - naši ljevičari. Podsjeća nas i tko je pokušao spriječiti izručenje naših udbaša Njemačkoj – ljevičari. Sjećam se da je u tom slučaju **Ivan Turudić** čvrsto bio za izručenje. Valjda mu danas anacionalna lijeva falanga i zbog toga pokušava izmaknuti stolicu glavnog državnog odvjetnika. Srećom, ostat će samo na pokušaju.

FOTO: HINA/Edvard Šušak

Naši 'levi'

Nadalje, Kiš nas podsjeća da su naši "levi" bili i protiv uvođenja nacionalne valute - kune. Dvije daleko najneuspješnije hrvatske vlade vodili su **Račan** i **Milanović**. Kiš ima kompjutersko pamćenje pa nabraja devastiranje hrvatske vojske i obavještajne službe od strane lijevih vlada. Te iste vlade su, a danas i ljevičarski komentatori ismijavaju modernizaciju hrvatskog ratnog zrakoplovstva. Međutim, ljevičari su uvijek oduševljeni idejom o privatizaciji hrvatskih autocesta, a tlak im skače na 300 kad na hrvatskom grbu vide prvo bijelo polje. Kiš dalje nabraja kako kad negdje vide ZDS doslovno ih hvata "zov divljine". Gdje god mogu uporno izmišljaju lažnu povijest od 1941-1945. kao tobožnju borbu za hrvatsku državnost. Kad im se spomene **Thompson** dobivaju mlade te uporno traže zabrane njegovih koncerata. Pune Arene koncertima **Prije**, **Lepe Brene** i **Bajage** smatrajući to "civilizacijskim dosegom".

Ivan Kiš smatra kako je ljevica kod nas ateistička i anti kršćanska, pa vi sami ocijenite. Naravno, Kišu nije promaklo kako ljevica podržava pobačaj. Možda za neke kasnije rođene ljevičare ne bi bilo ni tako loše da im se to i dogodio. Ljevica, naravno, podržava LGBTIQ+ agendu, ali kad im se spomene **Alojzije Stepinac** dobivaju ospice. Katolička crkva i katoličko svećeništvo je na stalnom udaru njihovih kritika i podsmjeha, a s druge strane kad se lomi lebac i traži novčić u njemu onda, kaže Kiš, svi su tamo oduševljeni **Porfirijem** i SPC-om. Ljevičari dobivaju gastroenterološke napadaje kad se spomene povratak naših iseljenika i njihovih potomaka u domovinu.

Nadalje, Kiš smatra, i u pravu je, kad piše da ljevica ima monopol na hrvatsku kulturu. O medijskom prostoru da i ne govorimo. Jedan od povećih zločinaca u povijesti – **Tito** - njima je ljubav, inspiracija i predmet neprekidne glorifikacije. Naši "lijevi" uvijek nađu pokoju lijepu riječ za propalu tamnicu hrvatskog naroda – Jugoslaviju. Uvijek su spremni, ne za dom, nego za što čvršće veze sa našim bivšim agresorima dočim su im suspektne veze s tzv. zapadom. I na kraju se Ivan Kiš posipa pepelom i kaže: "Ako sam nešto izostavio - ispričavam se jer je toliko toga protuhrvatskog da je teško sve zapamtiti...."

'Plava noć'

Nastavak ove analize Ivana Kiša donosi: "Uglavnom... s tom i takvom ljevicom... koja nikada nije bila hrvatska... niti će ikada biti, lažna hrvatska desnica priželjkuje suradnju! A ta tobožnja hrvatska desnica u biti su ti jugo-komunistički ostaci, politički diletanti... bezglavi smušenjaci... o kojima je govorio hrvatski velikan i utemeljitelj hrvatske države dr. Franjo Tuđman.

Muškarci vladaju svijetom, žene vladaju muškarcima, a nakon zadnjih izbora još nitko ne zna tko vlada Hrvatskom.

FOTO: HINA/Admir Buljubašić

Samo podsjećam na američkog kongresmena **Harringtona** kojeg su novinari na aerodromu u Moskvi pitali koje su stvari u politici najvažnije. Njegov odgovor je ostao za povijest: "U politici su važne samo dvije stvari: prva je novac, a druge se ne mogu sjetiti...".

A sad malo o našoj dobroj staroj orjuni. Radio NU u Imotskom objavio je plaćeni oglas o tzv. "Plavoj noći" koja se treba održati u Imotskom 10. svibnja. Odmah se pojavio vrtlog prijetnji i optužbi, nastao je "veliki" skandal. Prijetnje i uvrede

zapljusnule su naše društvene mreže. Lokal koji je odabran za taj događaj otkazao je proslavu odnosno podvio je rep. Tako izgleda "Plava noć" u Imotskom. Ljevičarski kritičari i prosvjednici su uvijek na svojim rahitičnim jugo-nogama. Bilo da se tako nešto treba dogoditi u Imotskom, Lici ili Hercegovini, Slavoniji ... nevažno je.

Orjuna nikada i nigdje ne spava. Oni čuvaju bratstvo i jedinstvo u Imotskom k'o zjenicu oka. I to onog slijepog...

'Tko čeka, taj i dočeka'

Izlazi novi roman **Ante Tomića**. Predgovor piše **Dragan Markovina**. Oni su čuvari revolucije. I nije istina da revolucija jede vlastitu djecu. Možda je nekada i jela, ali nakon 5. kolovoza 1995.g. oslabili su joj zubi. Jugo-gebisi više ne služe. Sustigle su ih godine, prohujale traktorjade, nema više "krivoustog" da ih isprepada. Dugo se čekao ponovni dolazak srpskog sveta. A tko čeka, dočeka. Na velika vrata srpski svet je ušao u medijski i glazbeni prostor u Hrvatskoj. Cilj mu je, između ostalog, i osvajanje kazališne scene. Zato je počelo predstavljanje razno raznog smeća koje s hrvatskom kulturom nema blage veze. Hajmo konkretno.

FOTO: HINA/Daniel Kasap

Ovih dana je u Splitu, zadnjeg dana "Festivala hrvatske drame - 34. Marulićevi dani" održana predstava za dušu i oči naše jugo-orjune. Bila je to "Uspavanka za **Aleksiju Rajčić** i **Đorđa Kosića** u režiji **Juga Đorđevića**, a u izvedbi ansambla Narodnog pozorišta iz Beograda. Zlobnici su na fejsu to "ploveće kazalište" ocijenili ipak pozitivno objavivši kako je "Putujuća vašarska čeraga iz Srbije zatvorila 34. Marulićeve dane u splitskom HNK-u". Da "zatvorili" su oni

Marulića u Splitu mada su karte 5. kolovoza 1995.g. bile drugačije raspoređene, tako da se ovakvi ispadi više nikada ne doživljavaju u Lijepoj našoj.

Zasada samo gostuju sa svojim predstavama na Maruliću, ali ako ne budemo oprezni mogli bi nas sve ubuduće zatrovati toliko da Marulića izvodimo "prevedenog" kako bi ga "ceo svet razumeo". Ma, svaka čast Srbima! Znaju znanje. Znaju kako našim jugo-nostalgičarima podvaliti svoje namjere. Koliko je samo novaca otišlo u "vazduh" da bi splitska orjuna uživala. **Josip Jurčević** je nedavno napisao: "Zar smo opet zaboravili? Djelovanje srpskih vjerskih, akademskih i kulturnih organizacija je samo priprema za dolazak srbijanskih tenkova". Njihov jedan od najvećih "intelektualaca" **Voja Šešelj** je u času iskrenosti rekao: "Tamo gde je jedan srpski grob, to će uvek da bude Srbija".

Šešelj nije lutao šumama i gorama s partizanima, ali mu ipak još i danas šumi u glavi.

FOTO: HINA/Denis Cerić

Udarna Pupijeva pera

Kažu i lažu da pobjednici u ratu pišu povijest. Možda je to općenito točno, osim u Hrvatskoj. Nama povijest pišu poraženi. Orjunaško novinarstvo dobiva nagradu ljevičarskog aktivističkog novinarskog ceha. I tako godinama. Ove godine isto. HND-ovci su podijelili nagrade Ivančiću i Šimičeviću za istraživačko i pisano novinarstvo. **Viktor Ivančić** i **Šimčević** su udarna pera Pupijevih "Novosti". Nagradu je navodno zaslužila i **Dora Kršul** iz krajnje lijevog "Telegrama". **Davora Butkovića** su namjerno zaboravili bez obzira što je promijenio novinarski identitet. Uostalom, zašto ih ironizirati. Lijek je poznat. Kad im presahnu izvori financiranja pisat će sami sebi i sami čitati svoje umotvorine...

*Jedan od bivših direktora SC Bjelolasica bio je **Selim Hrvat**. Po nacionalnosti je Bošnjak. Wow, znači još nas ima... nas Hrvata!*

Ovih dana je godišnjica kad je umro Tito. Igrači Hajduka i Crvene zvezde su tada histerično plakali. Pala je i tužna pjesma "Druže Tito mi ti se kunemo...". U Maksimiru su igrali Dinamo i Željezničar iz Sarajeva. Žalio je jedino **Ivica Osim**. Osim njega nitko... Komentari su tada bili, a i danas su krajnje divergentni.

Recimo, **Perković Bartoluzzi Ivan** pamti: "Hrvat koji je ujedinio sve narode i narodnosti na ovom području. Velik čovjek. Neka mu je vječna slava i hvala". Bravo Ivane! Tvoj veliki čovjek držao nas je ujedinjene pendrekom i lisičinama. Šteta što nisi na Filozofskom faksu u Zagrebu upisao studij povijesti. Danas bi k'o Tomić i Markovina pisao romane. To su naše mješavine strave i užasa. Da je Tito "veliki čovjek" misle i na jubilarnom 60. Venecijanskom festivalu.

'Šund'

"Misle" oni, ali misli i "popularna" ministrica **Nina Obuljen Koržinek** koja je uložila stotine tisuća eurića u Hrvatski paviljon kako bi srpski umjetnici u njemu izlagali radove pune nostalgije za Jugoslavijom. Naša Nina, nakon slučaja **Slobodana Praljka**, neumoljivo gazi dalje u srčku svog šefa, a po našim srcima. Sreća što nismo u Gazi. Nina je inače specijalistica za šund. Knjigu s konceptom obrane pred Haškim sudom pok. Slobodana Praljka proglasila je šundom i tako ušla u noviju hrvatsku povijest - šunda. Međutim, za nju sigurno nije šund "umjetnička intervencija" izložena pod brojem 0013 na Venecijanskom festivalu pod nazivom "Wake Me Up in Yugoslavia" ! Ne znam je li se u međuvremenu autorica, srpska umjetnica **Darija S. Radaković**, probudila.

Ona je 2019.g. osmislila tu "umjetničku intervenciju", ali s obzirom na "istoriju" (osobito onu nedavnu iz Srbije), prije ili kasnije će netko "intervenirati". Sigurno ne oni iz Venecije, ali treba biti strpljiv da bi bio spašen. Pa i od istočnih intervencija. Ako bude vojna intervencija, onda smo mirni. Na traktorima bi se ovaj puta moglo pjevati onu "Put putujem"... Međutim, ova Radakovićkina "intervencija" pod plaštem Venecijanskog bijenala je puno opasnija jer ju mi podržavamo i financiramo. Samo se jedan dan probudiš i nađeš se opet u Jugoslaviji. Zamisli, izroniš ujutro iz hrvatskog sna, kad se iznad tebe u krugu tiskaju Ante Tomić, **Vedrana Rudan**, **Boris Dežulović**, **Gerovac**, **Jurica Pavičić**, **Markovina**, **Jakovina**, **Hrvoje Klasić**, **Katarina Pejović**, **Kekin** i njegova žena, itd. Ima da se smrzneš od užasa.

FOTO: HINA/Lana Slivar Dominić

Ni tjedan dana od izbora Most je odletio u zrak: Rijeke pravde postale potočić...
Inače, političkog šunda ima kod nas sve više. Tako se npr.: širi na crvenoj pozadini transparenta crnim slovima ispisana poruka s Trnjanskih kresova: "Milost ne traže, niti bi nam je dali". Revolucionarna je to poruka iza koje sigurno stoje **Mile Kekin**, **Korlaet**, drug Tejac i drugi likovi iz novo marksističke zajednice Možemo! Čeka se još samo da **Peda Grbin**, nakon velebne pobjede na izborima, smjeni Turudića i ukine AP zakon čim se oformi novi saziv Sabora. Što se babi htelo, to se babi snilo! U Lici su to pretočili u mudrost: "Šaka jada".

<https://direktno.hr/kolumne/dugo-se-cekao-ponovni-dolazak-srpskog-sveta-sada-je-usao-na-velika-vrata-344958/>

<https://bezccenzure.hr/toptema/akademik-sa-h-indeksom-nula-5/>

KAKO SE OSLOBODITI STISKA LJEVICE

**HODAK OPET 'ANIMIRAO' BROJNE ČITATELJE:
'HRVATSKA BI SE TREBALA KONAČNO
USPRAVITI...'**

*Kao i svakog ponedjeljka, nova kolumna poznatog odyjetnika **Zvonimira Hodaka** izazvala je brojne komentare. Ovaj put Hodak se u svom stilu, u komentaru naslovljenom 'Dugo se čekao ponovni dolazak srpskog sveta: Sada je ušao na velika vrata', pozabavio reakcijama ljevice na pokušaje sastavljanja nove hrvatske desne Vlade te osvrnuo na aktualna zbivanja.*

06.05.2024.

Foto: HINA/Siniša Kalajdžija

"Ta nepodnošljiva isključivost Domovinnaca da neće SDSS-om u koaliciju napose nervira naše liberale. Desni su pak uvjereni kako je ljevica sklona izdaji nacionalnih interesa. To energično odbacujem jer se tu ne radi, kako neki kažu, o izdaji nego o veleizdaji!", ironično je zaključio Hodak te podsjetio da su dvije daleko najneuspješnije hrvatske Vlade vodili **Ivica Račan** i **Zoran Milanović**. Između ostalog, referirao se i na obljetnicu smrti **Josipa Broza Tita**, a prokomentirao je i dodjelu nagrada Hrvatskog novinarskog društva. Kolumnist portala Direktno osvrće se i na političku analizu **Ivana Kiša**.

"Taj Kiš ima zaista dobru memoriju. Pa samo da ga dopunim, ta naša hrvatska ljevica nije samo ateistička i anti kršćanska već je i anti hrvatska. Pred odigravanje univerzijade u Zagrebu izbacili su slovo "U" iz abecede i ubacili "Y" kao znak za igre univerzijade. Danas im smeta i slovo "H" i sve što je Hrvatsko. Pa dok se na čelnim pozicijama nalaze lijevi one su u redu, a kad na takvu funkciju dođe Hrvat, onda je ta institucija po njima uzurpirana", jedan je od komentara čitatelja.

"Da, mene bi zanimalo što slijedi, kako se osloboditi čvrstog stiska levice, koja nam svima, htjeli mi to priznati ili ne, kontrolira živote?! Već vidim kako se nabrojani "radnici u kulturi" propinju na stražnje noge ako Obuljenka bude zamijenjena čovjekom iz DP-a. Eno jutros Gjenero na HRT-u objašnjava kako Plenković to ministarstvo ni pod koju cijenu neće pustiti iz ruku. Jandroković je izjavio da se prava manjinama ni pod koju cijenu neće smanjivati, da će se nastaviti svi započeti projekti, što znači i projekt izgradnje "srpskih kulturnih centara", navodi drugi čitatelj.

Uvijek se kod Hrvata jave vitalnost i snaga

Vjerni čitatelj kolumni Zvonimira Hodaka poručuje: "Gosp. Hodak, sve je rečeno n-ti put, a Vi to osobito lijepo složite u Vašu kolumnu, pa osim pohvala ne ostavljate prostor za veliku kritiku, barem ne onu našu, sa hrvatske, a neki bi kazali i ustaške strane. Uskoro će ljevica saznati ono nad čime strepe, Hrvatska bi se trebala konačno uspraviti i svoju kralježnicu konačno malo i odmoriti, a prijetila je lomom i pucanjem. Nu, uvijek ima to neko novo iznenađenje, ta neka snaga, vitalnost koja se kod Hrvata javi, a neprijatelji naši ne mogu proračunati."

Dugo se čekao ponovni dolazak srpskog sveta: Sada je ušao na velika vrata

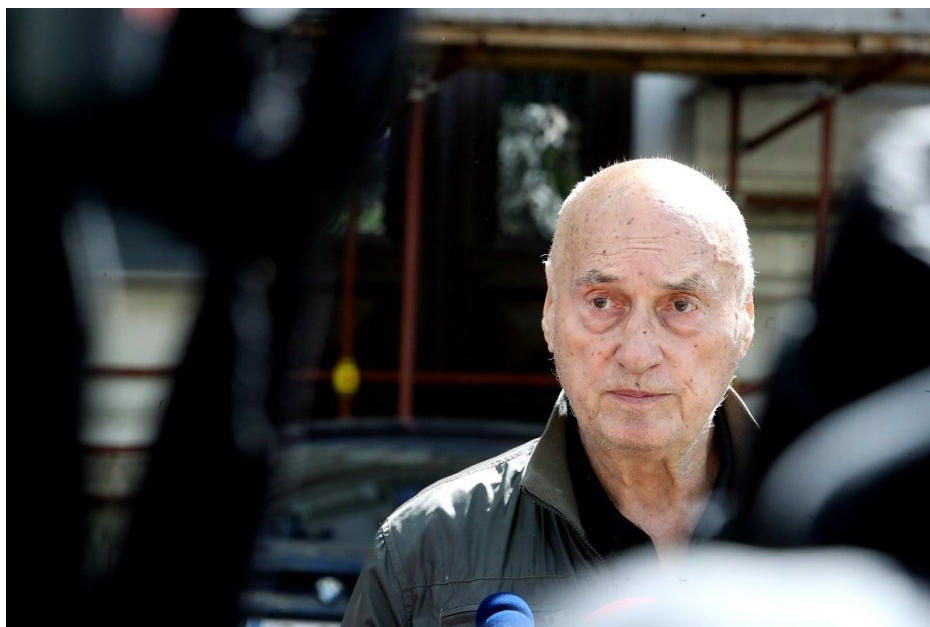

FOTO: HINA/ Zvonimir Kuhtić

"Zašto velika većina Hrvata ne želi priznati jad i bijedu naše stvarnosti, koju nam plastično nudi svaki ponedjeljak gospodin Hodak, koja se kod Hrvata javi, a neprijatelji naši ne mogu proračunati", pita se jedan čitatelj, dok drugi komentira: "Ta titoistička kamarila u RH izgubljena u prostoru i vremenu, lijeva falanga doslovno je ""ŠAKA JADA"". A da su nama običnim pučanima krojači gaća, nažalost DA. Zbog čega svi znamo. Da li se nazire početak istine u oceanu njihovih laži, DA. Malo po malo, istina za našeg života još uvijek ćemo slušati protiv svoje volje CECE, BAJAGE, KLASIĆE, MARKOVINE, RUDANICE, PUPOVCE, STANIMIROVIĆE,POFUKE, JURICE PAVIČIĆE, DEŽULOVIĆE, KEKINICE, ŠTRBCE, SARNAVKE, PRIJOVIĆKE, GOLDSTEINE i ostale relikte zaostalosti i zatupljenosti, a prepune samodopadnosti".

<https://direktno.hr/domovina/hodak-opet-animirao-brojne-citatelje-hrvatska-bi-se-trebala-konacno-uspraviti-345016/>

<https://bezczure.hr/toptema/akademik-sa-h-indeksom-nula-5/>

JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU

Moj govor na Izornoj skupštini HAZU

<https://hrvatskonebo.org/2024/05/20/govor-akademika-josipa-pecarica-na-izornoj-skupštini-hazu/>

<https://bezcenzure.hr/toptema/moj-govor-na-izornoj-skupštini/>

posvećujem velikom hrvatskom domoljebu i izuzetnom znanstveniku kemičaru pokojnom akademiku Smiljku Ašpergeru (1921.-2014.) koji mi je kada smo zaustavili izbor dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU rekao:

Sada sam miran jer znam da Goldstein neće u HAZU dok ste Vi u njoj.

Dvije godine kasnije nas je napustio.

Ni on ni ja nismo znali da je još dok su bili uvjereni da Goldstein, čiji je otac bio posebni savjetnik Predsjednika Vlade, da će doista biti akademik, jedan drugi povjesničar pripremao svoju kandidaturu za takvu HAZU. Naime prije tadašnje Izorne skupštine dr. sc. Stanko Andrić čim je postao ravnatelj HIP-a Slavonski brod uklonio bistu HRVATSKOG predsjednika akademika Franje Tuđmana. Iako se Ašpergerove riječi nisu odnosile na drugog sličnog kandidata, znam da kolega Ašperger nije mislio ništa osobno, pa sam smatrao da se njegove riječi odnose i na novog kandidata. Doista je vrijedno divljenja da se svo ovo vrijeme u RH nije znalo da je Andrić uklonio bistu Utemeljitelja RH. Vjerojatno i zbog toga što je Goldstein propao na tim izborima, a pogotovu jer se 'proslavio' i pokazao kolika bi bila sramota HAZU da je član akademije postao DROBILICA.

Ja sam u nizu tekstova spominjao da kandidat Andrić spada u grupu najslabijih istraživača iz HIP-a, dakle u onu grupu koji imaju JEDAN rad na Scopusu i niti jedan citat dakle h indeks mu je 0 (NULA).

Jedan akademik mi je komentirao da njemu više smeta ova prva brojka o jednom radu u Scopus časopisima. Njegov komentar je doista ubojit:

Imamo trenutno 163 hrvatskih časopisa u Scopusu. Od toga 10 u kategoriji History (3 u Q2, 4 u Q3, 3 u Q4), tako da sigurno ima dosta hrvatskih povjesničara koji redovito objavljuju (puno više od jednog članka u životu koliko ima kandidat) u časopisima indeksiranim u Scopusu (ako i "zanemarimo" mogućnost objavljivanja u stranim časopisima).

Da nije s Markovinom i sličnima Andrić bio protiv davanja imena HIP-u Zagreb glupavom tvrdnjom da je Tuđman političar danas bi bio akademik i imali bi boljeg 'goldsteina' od Drobilice. Ja nisam ni znao za činjenicu da Hrvatska ima 10 povijesnih časopisa u Scopusu i da nije tako teško imati takvih radova. Sada je ovaj promašeni prijedlog Prvog razreda dobra pouka kolegama povjesničarima da trebaju objavljivati u časopisima koji su u svijetu prepoznati kao dobri časopisi.

HAZU se i u slučaju Drobilice i sada pokazala da s pravom ima ono Z u HAZU, pa je logično da sam u prošlom tekstu govorio o reagiranjima na moj govor nekoliko akademika koji su na listama najutjecajnijih 2% svjetskih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu. Sve znanstvene ustanove se hvale kada su na tim listama njihovi znanstvenici, a radilo se o izboru znanstvenika u HAZU. U govoru sam naglasio da su na tim listama i akademici Stanko Popović (1938.-2020.) i Andrej

Dujella također potpisnici zahtjeva da HIP u Zagrebu dobije ime akademika Tuđmana.

Ali zanimljiva su mišljenja drugih.

Prvi koji mi se javio u povodu ovih izbora u HAZU bio je predsjednik HAZUDD dr. sc. Josip Stjepandić koji je ili glavni urednik ili u uredništvima niza svjetskih znanstvenih časopisa. Putovao je iz Njemačke u Bleiburg i bio je šokiran činjenicom da je 40 akademika glasovalo za kandidata Stanka Andrića.

<https://www.nedjelja.ba/hr/komentari/intervju/cini-se-kako-svi-osim-hrvata-smiju-oplakivati-svoje-zrtve/33115>

<https://hrvatskonebo.org/2024/05/18/dr-josip-stjepandic-blajburska-komemoracija-nije-i-ne-moze-bit-zabranjena/>

Evo još nekih komentara:

1) *Damir Borovčak:*

Hvala Joško,

Još jedna Tvoja bravurozna pobjeda u ime PRAVEDNO JE PRAVEDNO !

Onaj koji na bilo koji način pokušava obezvrijediti lik i djelo akademika Franje Tuđmana, nije dostojan da postane član HAZU.

To je jasno kao dan svakom političkom i građanskom analfabetu, samo nije dotičnom Stanku Andriću i njegovom mentoru Stjepanu Čosiću i onim 40 ha(z-j)duka koji su glasovali za Uklanjatelja Franje Tuđmana.

ČESTITAM TI NA TVOJOJ PRAVEDNOSTI.

Sve što je potrebno za trijumf zla jest da dobri ljudi ne čine ništa.

Edmund Burke

2) *Pročitah tvoj tekst na izbornoj skupštini u HAZU!*

Imam dojam da nemamo nikoga drugoga tko bi ovako hrabro, otvoreno, iskreno i točno govorio.

Don Lazar

3) *Svaka ti čast, bravoouuuu, predobro*

4) *Hvala na neizmjernom trudu i čestitka na pozitivnom učinku.*

Stanko

Stanko Šarić je objavio moj govor na svom facebooku.

5) *Novi nedostojan nije ušao u Akademiju:)*

6) *Oba su pala. Bravo.*

7) *Poštovani akademice Pečariću,*

Čestitam Vam na priloženom govoru a koji ste održali na Izornoj Skupštini.

Tako govore Hrvati, istinski domoljubi i intelektualci.

S poštovanjem Vas pozdravljam,

general HV i HVO u miru
Ivica Primorac

8) Javljeno mi je da je govor prenesen i na jednu grupu u kojoj su članovi HDZ i da je dosta komentara: *Bravo akademiče!*

Izgleda da ima još Tuđmanista i u HDZ-u.

Doznajem i da je i moj tekst „Akademik Kostović o akademiku Tuđmanu“ također na toj grupi.

9) Pogodite zašto mi je draga ova poruka:

Dragi Josipe,

Pročitao sam Tvoj govor na HAZU i potpuno Te podržavam.

Bravo.

Evo upravo sam na putu za Boku.

10) *Dragi Josipe,*

*Ti si jedino zaslužan da se spriječi sablazan da bude izabran najprije Goldstein za akademika, i nova sablazan da bude izabran Stanko Andrić za akademika. Nemoguće je da oni budu **hrvatski** akademici!!! Nažalost to su dokazali svojim djelom. Ako mi možeš malo prepričati tijekom razgovora, bio bih Ti zahvalan. Tko je sve zastupao Tvoje mišljenje a tko je bio protiv. Može li se naći na internetu sjednica? Kako je trebam tražiti?*

Zapravo za Internet ne znam, a nema se tu puno ni za prepričati. Prvi se na Skupštini javio akademik Družić kao tajnik razreda - ja sam mu replicirao, a onda i kolega Čosić. Iz njegovog reagiranja HINA je prenijela ovo:

Odgovorio mu je Stjepan Čosić da pedagoške primjedbe razredu za društvene znanosti nisu utemeljene, te da Andrić nije napadao Tuđmana nego izrazio mišljenje kako nije prikladno da se znanstveni instituti nazivaju po političkim osobama, što je i objavio u svom članku, i što je, uostalom, i podržao Upravni odbor tog Instituta.

Naravno i njemu sam replicirao.

Moje replike u HINI nisu spomenuli.

Bilo je očito iz njihovih komentara da uopće nisu ni pogledali što sam ja prigovarao i to unaprijed objavio, a i u samom govoru naglasio da je glupavo ono što je napisao njihov kandidat.

Naravno, u svojoj knjizi dao sam cijeli taj tekst povjesničara-Uklanjalatelja, kako ga je nazvao veliki hrvatski kipar Kuzma Kovačić:

J. Pečarić, *Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista*, dragovoljac.com, 2024.

Očekivao sam da će to pročitati i ne se brukati u Akademiji npr. osporavajući moju tvrdnju da na Scopusu Andrić ima h indeks 0 (NULA), a onda im kolege akademici na mobitelima pronađu njegov h indeks i komentiraju: *Nula je. Nula!* Meni je doista zabavno vidjeti razinu novinara iz HINE, mada mi je davno prof. Miroslav Tuđman objasnio da to što potpiše neki novinar ne mora biti njegov tekst

već je vjerojatnije urednik to prilagodio. S obzirom kakvo mišljenje o HINI imaju državotvorni Hrvati ne bi me iznenadilo da je ti i sada slučaj Zato se ovo vjerojatno što pišem ne odnosi na novinara već na HINU. Pišu:

NIJE PRIKLADNO DA SE ZNANSTVENI INSTITUTI NAZIVAJU PO POLITIČKIM OSOBAMA.

ŠTO JE PODRŽAO UPRAVNI ODBOR TOG INSTITUTA

Izgleda da je jedini političar kojega je Hrvatska imala Franjo Tuđman pa je jedino on kao takav i mogao biti UTEMELJITELJ RH. Da smo ih imali više možda bi netko drugi to uradio. Ili je jednostavno biti političar mnogo vrijednije nego biti znanstvenik, akademik ili biti Utemeljitelj države.

Istina to je zapravo tvrdio i kandidat povjesničar-Uklanjalatelj, pa zašto ne bi i HINA.

Da stvar bude još zabavnija na početku moje knjige je i moje pismo u kojem spominjem i komentar jednog od potpisnika akademika Stanka Popovića koji je kako sam već napisao jedan od najutjecajnijih znanstvenika na svijetu:

„Vezivanje imena Instituta za osobu prvog hrvatskog predsjednika i prvog ravnatelja Instituta za historiju radničkog pokreta dr. Franje Tuđmana u općem smislu moglo bi sugerirati da će se Institut ubuduće baviti spektrom pitanja kojima se u svojim istraživačkim radovima bavio dr. Tuđman.“

Moja napomena: Institut Ruđer Bošković bavi se svekolikim znanstvenim istraživanjima u fizici, kemiji, biologiji medicini ..., a ne samo onima kojima se bavio Ruđer Bošković. Slično je i za Institut društvenih znanosti Ivo Pilar. U Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski ne izvodi se samo glazba Lisinskoga, u Osnovnoj školi Miroslava Krleže učenici čitaju djela i ostalih autora...

I onda vidimo da oni nisu ni pročitali što im istinski znanstvenici pišu, predlažu kandidata koji objavljuje glupava obrazloženja pa i brane ih i pritom 'zaborave' da je uklonio bistu Utemeljitelja RH. Jedan akademik mi je komentirao da nije izabran upravo zbog uklanjanja biste, što je i logično. Zato to nisu komentirali, Ili da se našalimo: Valjda je i njima to nebitno jer *nije prikladno da se znanstveni instituti nazivaju po političkim osobama i što je, uostalom, i podržao Upravni odbor tog Instituta..*

Možda su im se i HINA samo htjeli narugati?

Da, Institut, je podržao mišljenje koje je objavio kandidat koji je i ravnatelj njihove podružnice, a Prvi Razred Akademije ga u potpunosti podržao. Pa kako to mogu osporavati akademici pa i oni koji spadaju u najutjecajnije znanstvenike na svijetu. Pa oni ne mogu razumjeti da je njihova znanost drugačija tj. da postoji u njoj revizija, a u povijesti je amater povjesničar tata Slavko uveo pojam revizionisti za sve one koji misle da je takva i povijest i time se protive partijskoj naredbi da u povijesti nema revizije.

Ili to mora biti tako jer:

BLAGOSLOVIO GA PORFIRIJE

VUČIĆ ORGANIZIRAO MOLITVU UOČI GLASANJA U UN-U: 'SRBI SU ŽRTVE POVIJESNOG REVIZIONIZMA'

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/vucic-organizirao-molitvu-uoci-glasanja-u-un-u-srbi-su-zrtve-povijesnog-revizionizma-346094/>

Naravno, u svojoj knjizi dao sam cijeli tekst povjesničara-Uklanjalatelja:

J. Pečarić, *Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista*, dragovoljac.com, 2024.

Ili ipak u RH imamo više od jednog političara. O kojima piše izvrsni kolumnist Borislav Ristić:

<https://narod.hr/hrvatska/ristic-politikom-dominiraju-nezreli-pozeri-bez-vizije-ne-mogu-oni-popraviti-drustvo>

Pa je njima takav i onaj koji je utemeljio RH. Žele li oni doista dokazati da povijest nije znanost?

Ponavljam, znakovito je da na Skupštini uopće nisu komentirali činjenicu da je kandidat kao ravnatelj prethodno uklonio i bistu Franje Tuđmana. A tekst prvog ravnatelja i osnivača HIP-a Slavonski Brod povjesničara dr. sc. Mata Artukovića objavljen je još 14. ožujka 2024.:

<https://bezccenzure.hr/vlad/znate-li-koja-je-jedina-ustanova-u-drzavi-iz-koje-je-uklonjena-bista-franje-tudmana/>

Iole inteligentnijima ta činjenica puno govori! A akademici su sigurno inteligentni, pa su vjerojatno procijenili da je bolje da što manje ljudi pročita tekst dr. Artukovića!

Da, i mene su neki uvjeravali da je kandidat „dobar Hrvat“. Kad pročitate što je sve za kandidata učinio dr. Artuković i kako mu je on vratio (tekst sam dao i kao dio Uvoda moje knjige) znat će te zašto se nadam da me netko neće svrstati u kategoriju dobrih Hrvata kakav je taj povjesničar – Uklanjalatelj. Ne vjerujem da oni koji čitaju moje tekstove mogu i pomisliti da bih ja u vrijeme detuđmanizacije (tj. rashvaćivanja Hrvatske) uklonio bistu Utemeljitelja RH, a poslije toga mu se rugao i njemu i cijeloj akademiji tvrdeći da je on političar a ne vrhunski znanstvenik. Možda ih je glasovanje u Akademiji naučilo da Akademija ima dovoljno istinskih znanstvenika i umjetnika koji se ne daju prevariti.

Očito HINA je znala što ne treba spomenuti, a na njihovo izvješće je nasjela jedna književnica:

Andrića je kandidirao Razred za društvene djelatnosti, moram reći da je meni žao što se Stanka nije sjetio i Razred za književnost. Možda tada ne bi bilo važno što je Andrić izrazio mišljenje kako nije prikladno da se znanstveni instituti nazivaju po političkim osobama. Akademik koji je prije glasanja napao Andrića, loše je učinio, naravno Andriću, ali i Akademiji samoj.

Vjerujem da je u pravu da u slučaju da ga je kandidirao Razred za književnost ja doista ne bih istraživao niti se sjetio da sam i komentirao njegovo glupavo pismo o Utemeljitelju RH, a još manje da je on „povjesničar-Uklanjalatelj“, tj. da je u vrijeme kada je to podobno – pogotovu za ravnatelje – uklonio bistu Utemeljitelju RH.

Iskreno se nadam da ona sve to nije znala i da doista ne vjeruje da je ime povijesnog instituta mnogo više od biti UTEMELJITEL RH. A taj prijedlog je potpisalo najviše književnika. Među njima general Ivan Tolj i naš prijatelj veliki Luko Paljetak. General Tolj je komentirao moj govor („Odlično si govorio“), a kaže mi kako mu je taj govor prosljedilo više osoba. A i govor sam završio citirajući Krležu!

Bilo kako bilo, lijepo je vidjeti kako HINI nije važno da nitko na Izornoj skupštini nije reagirao na moju tvrdnju:

I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.

A njima je Tuđman političar. Jasno vam je zašto je u naslovu moje knjige:

DA UMREŠ OD SMIJEHA!

Akademik Josip Pečarić

<https://bezccenzure.hr/toptema/jos-o-reagiranjima-na-izbore-u-hazu/>

NOVI PORAZ 'ISTORIČARA' U RH

Užasne stvari događaju se ovih dana našim 'istoričarima' i svima koji godinama uspijevaju nametati hrvatskoj javnosti velikosrpske laži.

Nije im uspjelo da u HAZU bude izabran za akademika 'povjesničar – Uklanjatelj', koji je još 2011 u vrijeme kada su na vlast dolazili oni koji su bili protiv neovisne hrvatske države uklonio iz HIP-a Slavonski Brod bistu Utemeljitelja RH povjesničara i akademika Franje Tuđmana:

Na sve načine su se trudili da se ne zna za taj sramotni čin, ali u HAZU im nije ispao taj izbor. U medijima kuknjava. Pa Tuđmana su revizionistom proglasili tata Slavko, neškolorani povjesničar amater i njegov sin Ivo, koji je također prije 12 godina pokušao postati akademik i to u vrijeme kada je tata Slavko bio posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH i neslavno propao. U međuvremenu je postao ruglo od znanstvenika kada je svojim 'pronalaskom' dobio ime IVO DROBILICA. Ozbiljni povjesničari poput dr. sc. Josipa Jurčevića smatraju da on uopće nije znanstvenik, a dr. sc. Davor Marjan ismijava tatu Slavka:

<https://www.popodnevnik.hr/blog/davor-marijan-pojam-revizionizam-bio-je-u-sferi-marksizma-u-hrvatsku-ga-je-uveo-slavko-goldstein/234>

Povjesničar dr. sc. Ante Birin još prije četiri godine ukazuje što je jedino ostalo dr. sc. Ivu Drobilici u obranu laži – Tužbama protiv povjesničara i svih drugih koji su za razliku od njegovog tate neškolorani amateri itekako školovani amateri u povijesti:

<https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-ante-birin-o-tuzbi-ive-goldsteina-sudskim-putem-pokusava-zastrasiti-mene-i-druge-neistomisljenike>

Najsmješniji je nedavna tužba zbog knjige o – vjerovali ili ne – Puhovskom, kada su mu jedine svjedokinje bile žena i kćer. O tom spektakularnom svjedočenju napisao sam knjigu:

Sanja i Teresa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf>

Tako kćer Teresa svjedoči:

Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

Strašne je boli Ivo Drobilica pretrpio zbog knjige o Puhovskom.

Slijedi još gori udar:

Povjesničar dr. sc. Vladimir Geiger je objavio tekst o zlonamjernim lažima na stranicama JUSP Jasenovac, poslije čega je ravnatelj Ivo Pejaković podnio ostavku.

Laži su također usmjerene u poznatu ulogu takvih laži o Jasenovcu 'dokazivanju' genocidnosti hrvatskog naroda.

Zato su se uzбудili oni koji godinama sudjeluju u tome, kao na primjer Ivo Drobilica koji sada tatin revizionizam zamjenjuje s redizajniranjem (da umreš od smijeha) i slični:

<https://www.nacional.hr/ostavka-ravnatelja-jasenovca-habulin-zgranut-goldstein-u-dp-u-ima-ljudi-koji-bi-redizjanirali-povijest/>
<https://qoshe.com/telegram/dragan-markovina/ostavka-direktora-jasenovca-je-potpuno-logi-na-u-ovakvoj-hrvatskoj-koja-kao-da-kopira-odnos-srbij/173129991>

Plaču kao i Pupovac koga i spominje povjesničar dr. sc. Zlatko Hasanbegović:
<https://www.nacional.hr/pozadina-sukoba-hasanbegovic-pitajte-pupovca-zasto-je-ravnatelj-jasenovca-dao-ostavku-sdss-ovac-mu-odmah-odgovorio/>

Još gore ih je nagrdio povjesničar dr. sc. Ante Nazor: - *Na našim je prostorima genocid u 20. stoljeću presuđen samo za Srebrenicu i mislim da to dovoljno govori o velikosrpskim povijesnim lažima i propalim pokušajima nametanja tzv. kolektivne krivnje Hrvatskom narodu! (...) Ravnatelj Hrvatskom memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata govorio o strašnim zločinima koje su Srbi počinili od Vukovara, preko Prijedora i Škabrnje pa sve do Srebrenice... Službeni Beograd podsjetio je da o Jasenovcu ne postoji presuda za genocid, dok za Srebrenicu od jučer postoji i Rezolucija UN-a!*

https://web.facebook.com/bujicavelimirbujanec/?locale=hr_HR&_rdc=1&_rdr

A što im tek rade tzv. amateri, a u biti doktori računarskih znanosti Nikola Banić i Mladen Koić koji svoju znanost koriste u dokazivanju njihovih laži. Radi se o autorima preko sto takvih tekstova i knjige JASENOVAČKI POPIS – Lažne žrtve koja se i danas predstavlja u organizaciji braniteljskih udruga. Dakle Banić i Koić sjajno definiraju naše povjesničare i '+istoričare' u tekstu objavljen u 'Hrvatskom tjedniku' od 9. 6. 2024.:

ZNANSTVENI REVIZIONIZAM PROTIV POLITIČKOG AKTIVIZMA.

A komentirali su i rad ravnatelja koji je podnio ostavku uhvaćen u sramotnoj raboti protiv hrvatskog naroda:

BANIĆ I KOIĆ: RAVNATELJ JUSP JASENOVAC JE DOŠAO S POLITIKOM I S NJOM I ODLAZI

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/39629-banic-i-koic-ravnatelj-jusp-jasenovac-je-dosao-s-politikom-i-s-njom-i-odlazi>

Oni su autori i velikog teksta objavljenog u „Hrvatskom tjedniku“ od 29. 5. 2024. s nadnaslovom:

**JEDAN JASENOVAČKI VELIKOSRPSKI MITOMAN MANJE;
KAMO DALJE?**

I onda i udar na jadne naše jugonostalgicare: Večernji list u srijedu, 29. svibnja, kao prigodni dar za Dan državnosti, uz tiskano izdanje, poklonio je knjižicu autora Marka Danona pod naslovom “Prilog proučavanju antihrvatske propagande“ Njihov dar tj. pdf Danonove knjižice dajem uz ovaj tekst. U Prilozima dajem jedan plačljiv tekst o tome koji je napisao Teddea Senjanović koji ima i dobrih dijelova jer citira Marka Danona, ali sve ostalo mu je kao kod njegovog vrhunskog autoriteta u 'istoriji' Iva Drobilice kojega jedino i spominje u svom tekstu (da sve bude zabavnije pobrinuo se gore spomenuti broj „Hrvatskog tjednika“ koji kao fah idiota citira Iva Goldsteina, jugoslavenskog povjesničara u Hrvatskoj, poznatog krivotvoritelja.):

<https://www.nacional.hr/dobrodosli-u-novu-hrvatsku-umanjuju-ustaske-zlocine-bulazne-o-antihrvatskoj-propagandi-a-to-je-tek-pocetak/>

Taj tekst vam prilažem da se možete slatko nasmejati, ali zato vam kao drugi prilog dajem i tekst iz Glasa Koncila jer Marko Danon zaslužuje i ozbiljnije, a ne samo glupave, komentare:

<https://www.glas-koncila.hr/marko-danon-zagrebacki-poduzetnik-kojemu-je-bl-stepinac-spasio-otca-novi-podatci-o-spasenim-zidovima-u-bolnici-sestara-milosrdnica/>

Na kraju da se zaokruži cijela ova priča dajem i intervju u Glasu Koncila s dr. sc. Matom Artukovićem iz 'Glasa Koncila' koji se spominje u prethodnom tekstu:

<https://www.glas-koncila.hr/dr-mato-artukovic-o-hrvatsko-zidovskim-odnosima-kroz-povijest-u-hrvatskom-narodu-ne-postoji-antisemitski-kontinuitet/>

Naime dr. sc. Mato Artuković je osnivač i prvi ravnatelj HIP-a Slavonski Brod koji je u tom Institutu i postavio bistu Utemeljitelja RH povjesničara i akademika Franje Tuđmana, a koju je je uklonio +povjesničar – Uklanjalj-

Na kraju moram priznati da sam ljubomoran na našeg povjesničara Stjepana Lozu zbog njegove knjige *Ideologija i propaganda velikosrpskog genocida nad Hrvatima – projekt „Homogena Srbija“ 1941.*

Zašto?

Pa iz spomenutog „Hrvatskog tjednika“ doznajem kako Srbija diže optužnicu protiv njega zbog te njegove knjige kojoj uskoro izlazi i peto izdanje i prevedena je i na engleski.

A meni su svojevremeno samo prijetili na njihovoj televiziji da će me tužiti Haškom sudu zbog 'iskrivljavanje istine' u mojoj knjizi 'Srpski mit o Jasenovcu' iz 1998. koja je po njihovom genocidologu dr. Milanu Bulajiću (osnivaču Muzeja genocida u Beogradu) uz Cohenovu knjigu najantisrpskija knjiga u povijesti.

Ja sam tada pomeo pod s Bulajićem u emisiji radija „Slobodna Europa“, a kako vidimo iz teksta u „Hrvatskom tjedniku“ nitko nije opovrgnuo ni jedan argument iz knjige Stjepana Loze. Pokušao je samo Hrvoje Klasić, *ali de nije baš dobro proveo jer je u polemici Lozo pomeo pod s tim jugoslavenskim istoričarem,*

Zanimljivo je da se Klasić usudio polemizirati s Lozom, kada je poznato da se nije usudio sudjelovati u polemici s Igorom Vukićem na HTV-u pa se nije ni pojavio u emisiju iako je bio najavljen.

Vjerojatno je bio sretan kada je vidio kako je Vukić pomeo pod na jednoj Beogradskoj televiziju i sa Šešeljem i s dvoje voditelja.

Josip Pečarić

**KARDINAL FRANJO KUHARIĆ.
DRAGOVOLJAC.COM, 2024.**

LIJEVOM NAŠOM

**BEZ DA IKOME IŠTA SUGERIRAM, OVO JE MOJ
IZBOR NA IZBORIMA: TAKVIH LJUDI JE IZUZETNO
MALO**

ZVONIMIR HODAK

Da smo devedesetih umjesto pape Ivana Pavla drugog imali papu Franju, slušali njegove ideje da se odrekemo svojih ambicija i priznamo svoje greške, izvjesimo bijelu zastavu i priznamo Knin kao glavni grad SAO Krajine, slabo bi nam se pisalo.

18.03.2024.

Foto: [HINA](#)

Njegov intervju na švicarskoj TV RSI u kojem sugerira Kijevu da se "ne srami pregovarati s Rusijom" i da bude "spreman za podizanje bijele zastave", shvaćen

je kao poziv na kapitulaciju. Da je Ivan Pavao II. devedesetih poslao takve poruke Hrvatskoj u kojoj je više od 80 posto katolika odjek bi bio k'o eksplozija atomske bombe u Hirošimi. Danas bi imali jedne izbore u Hrvatskoj, a druge u SAO Krajini. Možda i treće u SAO Paolu u Brazilu.

Naš dobri papa Franjo koji uopće ne shvaća europski politički mentalitet, nedavno se susreo s pripadnicima "ruske katoličke mladeži" upozorivši ih "da su oni pripadnici velike Rusije, velikih ruskih svetaca, vladara Petra velikog i Katarine II.". Ne znam je li pred njima osudio ukrajinsku agresiju na mirnu i samoupravnu Rusiju. Za sada nemamo povratne reakcije na "Papinu diplomaciju" od strane ljudi koji su bili na bojištu u istočnoj Ukrajini i vidjeli sva razaranja od strane nasljednika Petra velikog i Katarine II.

Usprkos Papinoj "diplomatskoj ofenzivi" šef ukrajinske diplomacije Dmitro Kuleba pozvao je dobrog papu Franju "nakon dvije godine rata u apostolski posjet njegovoj domovini". Uglavnom opći je utisak da si je ovom izjavom o Ukrajini i ratu s Rusijom Papa uspješno zabio autogol. Papa uvijek treba pozvati na mir i primirje, ali mora i jasno izreći tko je agresor i uvijek biti na strani dobra. Pokojni kardinal Franjo Kuharić odlučio se i opredijelio jasno i od početka do kraja za istinu i stao na stranu onih koji brane svoju domovinu.

FOTO: EPA/Ettore Ferrari

Papin autogol

Uglavnom u Moskvi su oduševljeno pozdravili mirovnu inicijativu pape Franje. Ako bismo povukli neku paralelu između Papinih postupaka oko kanonizacije kardinala Stepinca i zadnje izjave o bijeloj zastavi u Ukrajini onda je dosta

razvidno da je ovom Papi toliko stalo do uspostave "dobrih" odnosa s pravoslavnim crkvama da mu se u tom nastojanju potpuno zamagljuje pogled na istinu, odnosno stvarnost u kojoj djeluje. U Kijevu valjda postavljaju jedno krajnje logično pitanje Papi: ako je papi Franji toliko stalo do mira zašto Putinu nije sugerirao da se povuče iz istočne Ukrajine. Baš me zanima kako će papa Franjo naći izlaz u ovoj bezizlaznoj situaciji koju je sam zakuhao. "Oprosti mi pape", kako je pjevao nezaboravni Oliver.

Pitanje oko ishoda rata u Ukrajini: "Ide li zadnji vlak uvijek u samo jednom smjeru?" Loš čovjek spreman je spaliti svoju državu samo da bi vladao zgarištem. Valja citirati već "čuvenog" bosanskog heretika, franjevca Dragu Božića: "Unatoč svemu što Crkva pokušava, kult Stepinca nije zaživio u hrvatskom narodu. Možda bi se i nad tim trebalo zamisliti". Doista, nema zdravih, ima samo još ne pregledanih ..."

Haj'mo, sad malo na Dinamo. Ovo sada je najlošije izdanje Dinama u zadnjih dvadeset godina. Trener je slika i prilika momčadi. Međutim zanimljive su reakcije nakon "pet komada" koje je Dinamo pokupio u svoj gol na zadnjoj utakmici s PAOK-om. Kod mnogih je nastala prava euforija. Priča o tobožnjoj podršci našim klubovima kad igraju sa strancima je obična laž.

Izgubljeni u svemiru

Povici i izjave kao "Di vam je Mamić da uđe u suce", "sramotite 'rvacku'", "hvala POAK-u", "udbaški klub na koljenima," ... Orjuna i hrvatski poltroni se naslađuju. Dinamu ne bi pomogla ni ogromna crvena zvijezda na prsima, ni Tito Kirigin da je živ. Arsen Wenger bio je dugogodišnji trener Arsenala. Uspjelo mu je nešto što ga je pretvorilo u legendu. Naime, osvojio je jednom prvenstvo Engleske s Arsenalom - i to bez poraza! Jednom je iznio zanimljiv pogled na mjesta u momčadi: "Krivo se misli da su glavni igrači 'desetke', Maradona, Messi... Ne, glavni igrači su dva srednja obrambena igrača: petica i šestica. Oni moraju znati najviše. Oni su ti koji moraju svojim znanjem 'izvesti' momčad iz svog kaznenog prostora, bez nabijanja lopte u protivničku polovicu igrališta".

Dva Francuza Theophile i Bernauer su bez konkurencije tehnički najlošiji igrači posrnulog Dinama. Svaku drugu loptu nemilosrdno nabijaju iz svoje polovine pa im te lopte protivnici odmah vraćaju natrag. Rade upravo obratno od onog što savjetuje legendarni menadžer Arsenala. Samo usput napominjem da su lopte bile dobro napumpane.... Na ovom prvenstvu smo mi Dinamovci "lost in space". Neka slave Hajduk ili Rijeka... Mi smo na godišnjem s parolom "Bolje umrijeti od litre nego od kapi..."

Evo jedna realistična izjava: Moja žena je moja snaga. Sve ostale žene su moja slabost... Još je realističnija: "Uvozimo banane, a majmune sami uzgajamo".

Mislim da nam se vraćaju "dobra" stara vremena. Devedesete su primjer. Sve što je lijevo, tobože napredno, progresivno i jugo-nostalgичno udružuje se. Cilj je srušiti "stranku opasnih namjera". Predsjednik države na čelu kolone, na čelu stranke "znanih namjera". Drugovi, non pasaran!

Jedan od najnovijih nastupa predsjednika; u kojem nikoga nije štedio

Ponekad je dobro kad nevrjeme dođe na vrijeme. To je izvrsno skužio odlični novinar Večernjaka Davor Ivanković. Sjajna kolumna: "Mome dragom Narodu"

ili kako Zoran Milanović kopira diktaturu kralja Aleksandra. Davor nije više baš u "cvijetu mladosti" pa još pamti historijsku poruku našeg "voljenog" kralja: "Nastupio je čas kad između Naroda i Kralja ne može i ne smije više biti posrednika". Popularni kralj odmah potom je uveo šestojanuarsku diktaturu što je narod oduševilo... Naročito zbog načina na koji se kralj obratio narodu: "Mome dragom narodu". Njegov "dragi narod" odužio mu se tako što mu je 9. listopada 1934. u Marseilleu organizirao "svečani atentat" na trgu Berzamski... Sad sam debelo zalutao u daleku prošlost. A prošlost ionako treba prepustiti objektivnim "istoričarima" tipa Hrvoja Klasića, Dragana Markovine, Tvrтка Jakovine...

Međutim, ovih se dana Hrvatekima obratio jedan drugi suveren. Nije kralj, ali tko zna... I on misli da je od naroda dobio mandat da bude ni više ni manje nego narodni "konjušar". Zoki kuži historiju. Zna da je grčki Heraklo dobio od Euristeja mandat da očisti famozne Augijeve štale. Štale su bile pune smeća k'o da ih je održavao Tomislav Tomašević. Za kompletno čišćenje naš je Heraklo dobio samo jedan dan. Vraćam se u idiličnu ondašnjost. Onom ranije spomenutom šestojanuarskom diktaturom kralj Aleksandar je potezom pera ukinuo Kraljevinu Srba, Hrvata i Slvenaca i (što je naročito važno) "rodio" Jugoslaviju. Sad nama Zoki nudi tu kraljevsku nadu. U samo jedan dan (izbora) spašavanje naroda, rijeku pravde, dostojanstvo napaćenom narodu i (najvažnije) barem jedno prvenstvo Hajduku. Sjajni kolumnist Davor Ivanković čitavu tu genijalnu ideju i parabolu Aleksandra i Milanovića ironično naziva "slalom kroz Ustav, zakon i institucije". Tu je najvažnije da se ustavni "sudije" ne drže zakona k'o pijani plotā. Uostalom, ma što oni kazali, Milanović je u nedjelju ionako već izjavio da ga Ustavni sud neće spriječiti da kao predsjednik države postane i premijer s SDP-om pod mišicom, a Grbinom pod petama.

Netko mi je poslao kolor fotografiju meča za "prvaka svijeta" u jako teškoj kategoriji. Na slici je Milanović predstavljen kao "šaka s Pantovčaka" i Plenković kao "šora iz Dvora".

Zanimljivo je kako su ljevičarski mediji do jučer uzdizali u nebo tek sklepanu jedanaesteročlanu koaliciju kao sjajan potez oporbe koji sigurno ruši HDZ i AP-a s vlasti. Međutim, onog trenutka kad se umiješao Milanović sa svojom neustavnom inicijativom, odjednom sad svi ti isti mediji likuju jer je navodno ipak cijela ta koalicija bila sama po sebi drek na šibici, a sad će ju Milanović ojačati i donijeti im "pobjedu". Ha, ha, ha! Što se babi htilo, to se babi snilo! Sad je koalicija Grbina, Beljaka i ostalih minornih političkih likova i karikatura na čelu s Radničkom frontom pala u treći plan.

Predsjednik države vodi njihovo izborno kolo. Gotovo svi naši ustavnopravni stručnjaci su zgroženi ovim Milanovićevim potezom. On je jedino logičan i ustavan lijevoj koaliciji na čelu s Grb(in)om. Badava su stručnjaci štrebali i predavali ustavno pravo. Tko im je kriv što nisu u Ustavu regulirali i mogućnost ovakvog suludog ponašanja predsjednika države. Sad im se to vraća kao "jedan narod, jedna država". Augijeve štale ni pok. Milan Bandić ne bi tako očistio kao što Milanović i SDP sad žele očistiti Hrvatsku od demokracije. Grabež za golom vlašću uz floskulu o tzv. "Vladi nacionalnog spasa" samo je još jedna laž i prevara koja se pokušava podmetnuti biračima. Oni oprezni se okreću oko sebe i šaptom

se pitaju: "Može li on to? Ne bi li morao prvo dati ostavku i spustiti se s Pantovčaka na Iblerov trg pa se onda kandidirati?" Ma, dajte najte! Veliki vođe kao Hitler, Staljin, Mao i Tito tako dobro osjećaju bilo naroda da se ne moraju držati zakona k'o pijani ploti.

U predizborno vrijeme moraš biti makro sam sebi.

FOTO: Vjeran Žganec Rogulja/PIXSELL

Dolaskom Zokija na čelo piramide vlasti (ako, što je još ipak neizvjesno), doći će do eksplozije revolucionarnih zakona pa će se onda svi malo zamisliti. Jedna stara kaže: kad se pametni penje prema vrhu uvijek mora razmišljati kako će sići. Za tu poslovicu najveći dio naših dosadašnjih političara očito nikada nije čuo, a kamoli ju shvatio. Dobro, možda sam malo previše pesimističan. Na kraju svog odličnog komentara u nedjeljnom Večernjem Davor Ivanković zaključuje kako Milanović doduše sada još ne obećava diktaturu, ali nije je obećavao ni Kralj Aleksandar "svom dragom narodu".....

Po uzoru na američku letjelicu BEAGLE 2, koja se treba spustiti na Mars kako bi utvrdila imali tamo gore mogućnosti za život, srpska svemirska sonda mogla bi se prizemljiti u Hrvatskoj da utvrdi ima li tu mogućnosti suživota.

Priča mi prijatelj koji je poslovno bio u Beogradu kako elitni beogradski hotel s pet zvjezdica ima poderane plahte, nema grijanja, posluga je neuredna i lijena, sanitarije su zaštopane.... Pitam ga zašto? Sve je to posljedica bjesomučnog američkog "bombardovanja"!!!

Vlada prije izbora najavljuje povratak obaveznog studiranja prije diplomiranja.
Njega se ne smiju odreći

One koji čitaju moju kolumnu, a tih je iznenađujuće puno, zanima za koju opciju sam se opredijelio. Bez sugeriranja bilo kome, to je za mene Domovinski pokret, ali uz jedan važan uvjet: ako se pri vrhu jedne od njihovih lista nađe ime dr. prof. Josipa Jurčevića. Jura je ne samo moj dobar dugogodišnji prijatelj, nego i vrstan povjesničar i publicist. Napisao je desetke relevantnih knjiga o zločinima od 1945. do danas kao i o mnogim povijesnim događajima i razdobljima najnovije hrvatske povijesti. Čovjek je čista suprotnost našim istoričarima tipa Markovine, Jakovine itd. Na žalost, takvih povjesničara kao što je Jura kod nas je izuzetno malo. Vrhunski je intelektualac, skroman, pošten, otac sedmero djece i svjestan domoljub, istaknuti član Domovinskog pokreta.

Ako takvu osobu Domovinski pokret ne stavi negdje u vrh neke od svojih lista, onda ne zna prepoznati prave ljude za politiku koju propagira pa se za njega onda ni ne isplati glasovati jer je fake. Ovo je minimum što mogu učiniti za mog Juru jer zasluhuje puno više priznanja negoli ga je do sada dobio u politici...

Šalje mi netko razmišljanja dr. Hermana Vukušića: "Svi smo mi potomci Adama i Eve, a ne Adama i Steve". Doktor je psihič i autor razarajuće psihijatrijske bombe koja glasi: "Nema zdravih, ima samo još nepregledanih!"

HDZ bi mogao pokrenuti i proceduru za opoziv predsjednika Milanovića

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić pun je optimizma pa izjavljuje: "Srbija razvija novo oružje. Naša vojska mora biti snažnija od svih u okruženju". Poruka iz Hrvatske bi im mogla glasiti: "Bolje vam je da razvijate nove psihijatrijske bolnice!"

<https://direktno.hr/kolumne/bez-da-ikome-ista-sugeriram-ovo-je-moj-izbor-na-izborima-takvih-ljudi-je-izuzetno-malo-340905/>

TKO ĆE ODGOVARATI ZBOG PROTUHRVATSKIH LAŽI JUSP JASENOVCA? DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

LIJEVOM NAŠOM

LIPANJ 1941. I LIPANJ 2024.: TREBALO JE SEDAMDESET GODINA DA SE RASKRINKA JEDNA POVIJESNA LAŽ

ZVONIMIR HODAK

U ljevičarskom 'Telegramu' Šesta lička 'prosto ne može da veruje'. Javlja ju telegramom da su pred par dana 'avijuni' preletjeli preko Zagreba, i to 'usred dana'.

03.06.2024.

Nečuveni bezobrazluk! Umjesto da svoj 'militarizam' pokazuju usred noći, HDZ-ovci probijaju zvuk usred bijela dana. I dok se pošten svijet odmara od preleta Rafala, oporba još uvijek planira kako skinuti s trona **Turudića** te kako što brže 'ubaciti' u EU Srbiju, BiH i Crnu Goru.

Već bi oni smislili kako sve to izvesti, da militaristi ne koriste Rafale kako bi ih dekoncentrirali. **Sanja Modrić** i ostalo društvanje iz Šeste ličke ima pregršt konstruktivnih stvari za napraviti, ali ne uspijevaju, jer čim prelete 'avijuni' odmah pomisle na tragično 'bombardovanje Beograda' u kojem je poginuo jedan lik, 'srpski narodni heroj' koji je baš u vrijeme 'bombardovanja' išao kupiti 'Večernje Novosti'.

Lik očito nije imao sreće, za razliku od onih muževa koji odu navečer kupiti novine i sretno se vrate u brak za pet do deset godina. Da biste svaku večer spavali s drugom ženom, morate se prvo razvesti od prve... Ima toliko stvari od 'općeg dobra' za naše narode i narodnosti, ali oporba stalno leleće o tim 'avijunima'. Recimo, nek' se malo ugledaju u našeg zagrebačkog Gradonačelnika kojem na srcu osobito leži demografska obnova. Svjestan je čovjek da ako se na planu demografije stvari brzo ne promijene, uskoro nas neće biti, odnosno bit će nas, ali pod drugim imenima. Da se to ne bi dogodilo, Tomica nas je do sada, k'o koka jaja, grijao skupim gradskim plinom iz Gradske plinare Zagreb-Opkrba. Kad je to skužio Međimurac **Nenad Hranilović**, ubacio je svoju tvrtku Međimurje plin na natječaj i zapaprio Tomaševiću više negoli se papri slavonski čobanac.

Tomica se sad još koprca lavovski se boreći za svoj kadrovski uradak - direktora Zagrebačke plinare, ali HERA je koncesiju ipak dodijelila Međimurcima. Tako će nas Zagrebčance od jeseni grijati međimurski plin po nešto nižoj cijeni od zagrebačkog. Dobro, nećemo nastradati od međimurskog plina, ali hoćemo od Možemo! Sjetih se **Marcela Holjevca** i njegove poruke: "Milane vrati se, sve ti je oprošteno". Neki su još uvijek naivci pa su postavili zastave 'Hoda za život' po Zagrebu, ali je naš ljevičarski gradonačelnik Tomica odmah skužio da je to desničarska podvala i 'napoleonskim' potezom zabranio takvo 'naružnjavanje' grada te izvjesio LGBTQ+ zastave. LGBTQ+ populacija je postala osmo svjetsko čudo. Bože 'prosti, uopće se ne razmnožavaju, a iz dana u dan ima ih sve više.

Međimurski plin, divlje svinje i nepokošena trava

U subotu je Zagrebom prošetala s Gradonačelnikom pod rukicu rulja svakakvih tipova i tipusica, pa tko voli nek' izvoli. Nema ništa protiv svih tih LGBTQ+ i kako se već svi ne zovu, ali zašto tu svoju seksualnu i drugu 'specifičnost' ne ostvaruju kod kuće i između sebe, a ne da jurcaju gradom i galame na sva zvana. Brzina svjetlosti možda i nije konstantna, ali sporost javnog prijevoza u Zagrebu jest. U prošloj sam kolumni već spomenuo kako je zlobni **Davor Ivanković** u Večernjim novostima, pardon, u Večernjaku postavio pitanje: "Zašto će oporba prije dobiti sedmicu na Lotu nego pobijediti na izborima?" Nažalost, to se ne odnosi na Zagreb. Oporba u liku Možemo! je pred tri godine pomela naš uspavani purgeraj.

Osim grandioznih projekata o kojima snatri Tomašević na raznim presicama, ove je godine Zagreb za rođendan dobio međimurski plin, divlje svinje, nepokošenu travu, prekrcane kontejnere smeća tako da penzići ne moraju kopati po kontejnerima - sad im je sve na dohvat ruke, na podu. Prodali su nam muda pod

bubrege pa sad moramo na dijalizu...Da bi pomogli Makedoncima smiriti albanski bunt, Srbi im šalju tenkovekojima su do sada gazili Albance po Kosovu, uz poruku 'Gazi dalje'. Nezgoda je što su tu poruku čuli i Izraelci u Gazi....

Napokon je počelo. Ravnatelj Javne ustanove spomen područja Jasenovac podnio je ostavku nakon što je na mrežnim stranicama te ustanove otkrivena prijesna laž o sastanku Trećeg Reicha i NDH u lipnju 1941.g u Zagrebu kad je navodno bilo odlučeno o masovnom protjerivanju i ubijanju Srba. Zanimljivo, lipanj 1941.g. i lipanj 2024.g. Trebalo je očito sedamdeset godina da bi se raskrinkala jedna povijesna laž. A to je samo jedna od tisuću. Ovo je uspjelo zahvaljujući mrežnoj stranici CroFacta. Ima li na mrežnoj stranici JU SP Jasenovac ikakve istine? Od 750.000 tisuća ubijenih do 83.000. Laž od samog početka...

FOTO: HINA/Lana Slivar Dominić

Lovac na genocide nije znao da su karijerne mogućnosti ograničene

Kaže **Ivo Pejaković**, ravnatelj Jasenovca, sada u ostavci: "Moj je stav da se dogodio genocid nad Srbima ako pratimo ideologiju ustaškog pokreta i prije 1941.g..." Dirljivo je kako neki nađu ulaz i u bezizlaznoj situaciji! Hrvatski tjednik proglasio je našeg Ivu 'fah idiotom tjedna'. Zašto tjedna? Nagradno pitanje: zašto je naš Ivo postavljen za ravnatelja Jasenovca? Naš lovac na genocide Ivo Pejaković srećom nije znao da su karijerne mogućnosti uvijek ograničene osobnim (ne)mogućnostima. Možda da mu se pokloni knjiga **Stjepana Loze** 'Ideologija i propaganda velikosrpskog genocida nad Hrvatima'. Kad su ga uzeli na metu, ispalo je da je nosio štafetu...

U domovini 'status quo (vadis)'. **Peda Grbin** i dalje vrebata trenutak da smjeni **Ivana Turudića**. Roko Šikić je nestrpljiv: "Majko Božja od Kamenitih vrata, vrati Zagreb u ruke Hrvata!" **Roko Šikić** je prevoditelj i dobro kuži stvari. Na parlamentarnim izborima 17. travnja o. g. jugovići su, ne-akademski rečeno, 'popušili'. To su SDP, Možemo!, IDS, Beljakov HSS, **Dalijina** strančica bez imena i prezimena, nepostojeća stranka koju vodi **Anka Mrak** i ostala bratja. Tako bar

misli **Josip Milić**. Po njemu je pred njima novih četiri godine grobne tišine pa ih se ni za što neće pitati. Zajednički nazivnik cijele te družine je da preziru **Tudmana**, a vole **Tita**. Stalno kukuriču o nedovoljnim socijalnim pravima, a sami su sebi osigurali za nerad iznadprosječne plaće u Saboru.

Jedna gramatička pitalica. Koja je razlika između ć i č? Odgovor je - velika! Nekada su radnici dobivali plaću, a danas plaču....

Već godinama nakon 2000. g. jugo-nostalgicari drmaju Hrvatskom k'o majmuni na drvetu bananama. Jel' im postalo jasno da im se približava kraj? Valjda će ih prirodni zakon starenja i smrti napokon istrijebiti. Međutim, ne treba se previše veseliti, jer oni uspješno u svom duhu odgajaju naše mlade generacije. Recimo, zagrebački moderni partizan **Hrvoje Klasić**, strpljiv k'o nosorog i bliski rođak rigidnog **Mike Špiljka**, piše i snima boreći se tobože protiv 'desničarske revizije povijesti'. Pita se naš Hrvojica trepteći od ponosa: "Može li netko navesti bilo koju ustašku bitku ili pobjedu nad partizanima osim kao pomoćna vojna snaga Nijemcima? Na Kozari, Neretvi, Sutjesci...?". Hrvojici je vjerojatno Mika Špiljak ispričao o 'velikim pobjedama' njegovih u bitkama na Kozari, Neretvi i Sutjesci, ali mu je zaboravio reći kako se zapravo radilo o velikoj bježaniji da bi se navodno spasili ranjenici. Jedina prava vojnička pobjeda partizana u ratu bila je "bitka" za Zagreb, kad su se partizani i četnici zajednički ušuljali u prazan grad. Tada je počelo veliko slavlje i klanje...

FOTO: HINA/Nikola Blažeković

Ljubimac Šeste ličke i Jutarnjeg, pomalo je sjetan

Hrvojica, ljubimac Šeste ličke i Jutarnjeg, na kraju je pomalo sjetan pa kaže: "Ima jedan porazan podatak da je u posljednjih trideset godina u Hrvatskoj tek jedan doktorat napravljen na temu antifašističkog otpora. 'Otpor' znači čekanje da saveznici odrade posao pa da partizani iza njih 'oslobađaju' u pravilu prazne gradove. Bitka za Odžak, o kojoj sam više puta pisao, trajala je, nakon

službenog završetka Drugog svjetskog rata, do 26. svibnja 1945. godine pa evo teme za 'kolektivni' doktorat Klasića, **Jakovine** i **Markovine** o herojskom otporu branitelja Odžaka nasuprot deset puta nadmoćnijim partizanima. Branitelj **Petar Rajkovačić** je (po usmenoj predaji) poručio Paveliću ako se ne osjeća siguran u Zagrebu "neka samo dođe u Odžak".

Dakle, omjer ovih o kojima nitko već trideset godina ne piše doktorate i branitelja Odžaka bio je 11 prema 1. A marketinškom agentu Klasića i ostalih 'istoričara', drugu Vladi Vurušiću, preporuka: na Filozofskom faksu u Zagrebu organizirati tribinu 'Sve partizanske bježanije u Drugom svjetskom ratu'. Nakon toga može uslijediti podjela doktorata, makar i na benzinskoj pumpi u Mostaru. Mnogi tvorcii gospodarskih čuda kasnije su se sami sebi čudili. Hajmo sad malo cmizdriti, naricati i kmečati. U Slavonskom Brodu je otvoren novi Srpski kulturni centar, a kino i Hrvatski dom su i dalje oronuli i zapušteni. Zatvoreni i izvan funkcije. Ovo je na čast novom modernom 'suverenizmu'.

Srpska nacionalna manjina je već odavno, još zahvaljujući Tuđmanu, prestala biti ozbiljan međunacionalni problem u hrvatskoj državi. Većinom su integrirani građani RH, a imaju i zajamčena sva manjinska prava. Oko navodnog "srpskog pitanja" vatru stalno pale samo petokolonaši, orjunaši, jugo-nostalgicari i Šesta lička duboko galvanizirani u ljevičarskim medijima. Zašto sam spomenuo Slavonski Brod. Zato jer je baš tamo u Domovinskom ratu poginulo najviše djece u jednom danu. Brod je zaslužio da se današnjim mladim generacijama omogućii što bolji život, zabava i znanje o svemu što se u ratu događalo. Međutim, današnji mladi u Brodu mogu posjetiti jedino 'Srpski i kulturni centar' kako bi doznali 'pravu' istinu o Domovinskom ratu. E, baš smo bijedni...

FOTO: HINA/Zvonimir Kuhtić

Možda mu se vojska zamjerila...

Nakon mirne reintegracije hrvatskog Podunavlja vratili su se u RH mnogi koji su tvrdili da su u vojsci Republike Srpske služili civilni vojni rok. To su valjda bili oni koji su rokali po civilima. Kažu da je **Plenković** 'zaobišao' vojsku. **Milanović** i **Josipović** 'služili su narodu' u Titovoj gardi. Kažu s ponosom! Zna li itko gdje je vojsku služio **Stipe Mesić**? Možda i on u gardi? Ne vjerujem. Prije bi u gardu pozvali **Kolindu**. Možda mu se vojska zamjerila, pa je zato kao vrhovni zapovjednik Hrvatske vojske u dva predsjednička mandata jednim potezom pera umirovio naše pobjedničke ratne zapovjednike. Apstraktno uzevši, što bi se dogodilo da je 'naš' đ Stipe postao glavni zapovjednik Hrvatske vojske prije 5. kolovoza ljeta Gospodnjeg 1995? Bili uopće bilo Oluje i Bljeska, oslobođenja hrvatskih okupiranih područja ili bi Stipe već tada smijenio većinu ratnih generala da se ne upliću?

Sandra i Dalija su sablažnjene: Naljutila ih je izjava koju se netko napokon usudio javno izreći

Nedavno sam negdje pročitao 'mudru' Stipinu izjavu kako se u Hrvatskoj naslućuje 'fašizacija ili ustašizacija'. Stipe je očito na istoj valnoj dužini kao i Ivo Pejaković, ravnatelj Jasenovca u ostavci. Ili obratno. Tko će ga znati... Stipe Mesić se navodno uzbudio na samu pomisao da se "Hrvatskom slovu" dodjeli neka lova. Glavni argument Stipi bila je tvrdnja da se u tom listu objavljuju notorne laži. Kako bi tek škrgutao zubima kad bi "Hrvatsko slovo" počeo objavljivati samo notorne istine...

<https://direktno.hr/kolumne/lipanj1941-i-lipanj-2024-trebalo-je-sedamdeset-godina-da-se-raskrinkajedna-povijesna-laz-347159/>

ZNAISTVENI REVIZIONISTI I POLITIČKI AKTIVISTI, 4.

Nije lako biti povjesničar u Hrvatskoj-ako si Hrvat, a ne onaj koji za sebe samo kaže da je Hrvat. To sam naučio na primjeru svog brata koji je volio povijest, ali je studirao pravo znajući da bi kao profesor povijesti u školama morao predavati lažnu povijest. On je znao, ali koliko njih nisu ni bili svjesni da je ono čemu uče djecu obična laž.

Mnogi su i svjesno sudjelovali u tim lažima i postizali najviša zvanja, pisali 'znanstvene' radove i bili nagrađivani jer je lažna povijest bila u interesu onima koji su vladali Hrvatskom.

Kako je izgledalo suprotstaviti se tim lažima najbolje je pokazao primjer tadašnjeg generala i povjesničara Franje Tuđmana. Naravno bilo je i drugih hrabrih povjesničara koji su se borili za istinu. Nekima od njih sam i posvetio moje knjige: J. Pečarić, Dr. sc. Mato Artuković, Zagreb, 2020., str.224.

J. Pečarić, Dr. sc. Ivo Rendić-Miočević, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/RENDIC.pdf>

J. Pečarić, Đuro Vidmarović, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Vidmarovic.pdf>

J. Pečarić, Stjepan Razum u službi Istine, Zagreb, 2021., str. 404.

J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285.

J. Pečarić, Prof. dr. sc. Josip Jurčević, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jurcevic.pdf>

J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>

J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić, dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/VALENTIC.pdf>

S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Prof. dr. sc. Stijepo Obad, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/obad.pdf>

S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Prof. dr. sc. Stijepo Obad, Zagreb, 2023., str.144.

J. Pečarić, Dr. sc. Vlatka Vukelić, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vukelic.pdf>

A. Kačunko, J. Pečarić, Biskup dr. sc. Mile Bogović, Zagreb, 2023. szt. 450.

Uz njih mogu slobodno dodati i povjesničara književnosti:

J. Pečarić, Akademik Dubravko Jelčić. Portal dragovoljac.com, 2020.:

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part1.pdf

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part2.pdf

J. Pečarić, Jelčić u našim knjigama, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic2.pdf>

A to su samo oni s kojima sam imao takvu suradnju da sam o tome i mogao napisati knjige.

U takvim državama nije ni dobro da postoje samo takvi povjesničari. Mora netko biti i takav da se unutar sustava bori da se napravi što je moguće manja šteta.

Jednom mi je jedan takav povjesničar rekao: „Ja ne vodim bitke u kojima ne mogu pobijediti.“ Takvi su itekako važni u borbi za istinu i često im je mnogo teže u toj borbi.

Zato su se pored takvih povjesničara koji su se svaki na svoj način borili za istinu pojavilo i cijeli niz onih koji su završavali neke druge fakulteta, a koji su dali ogroman doprinos toj borbi. Danas tu posebno treba izdvojiti novinara i politologa Igora Vukića i dvojicu doktora računarskih znanosti Nikolu Banića i Mladena Koića koji su i uveli nazive za hrvatske povjesničara i 'istoričare' iz naslova ovih tekstova.

<https://narod.hr/hrvatska/koic-i-banic-znanstveni-revizionizam-protiv-politickog-aktivizma>

U Prilozima dajem i njihov najnoviji tekst iz „Hrvatskog tjednika“, 13. 6. 2024. u kome se oni zapravo rugaju vlastima zbog njihovih problema i pokušaja da ostanu kod svojih dosadašnjih laži, ali ipak sitnim koracima krenu k istini:

Nakon ostavke ravnatelja JU SP Jasenovac: strateška dvosmislenost i Ministarstvo s prave strane povijesti.

Da, doista nije lako kada godinama govoriš neistine služeći onima koji su i fašističkom agresijom pokušali slomiti Hrvatsku, a onda vidiš da ti to može i štetiti.

Kako Banić i Koić koriste svoju znanost u toj borbi za istinom teško im se netko može suprotstaviti. To je samo na smiješni način pokušao Ante Tomić:

J. Pečarić, Ante Tomić: Znanstvenik ili podoficir? dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/mini/fp/Tomic.pdf>

Ali iz istog broja „Hrvatskog tjednika“ je i drugi prilog tekst o Igoru Vukiću o kome također imam knjigu:

J. Pečarić, Igor Vukić, Zagreb, 2021. str. 404.

Autor Marko Jareb nas podsjeća na hajku zbog Vukićevog nastupa na HTV-u zbog njegove knjige u emisiju u kojoj je bio pozvan i Hrvoje Klasić, jedan od perjanica političkih aktivista, ali se nije usudio pojaviti se. U tekstu je izdvojeno slijedeće:

U očaju zbog nedostatka protuargumenata i odgovora na dokumentaciju koju je pronašao Vukić, režimski povjesničari Goldstein, Klasić, Markovina, Hutinec i drugi izbjegavaju izravan dijalog s Vukićem i uporno ga pokušavaju diskvalificirati po metodi ad hominem

O tome možete vidjeti i knjige:

J. Pečarić, S. Razum, Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com, 2021. pp. 506.

J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.

Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-zacip.pdf>

Knjige su bile pun pogodak jer su 'podigle puno prašine',

A o toj 'prašini' u povogu ove posljednje pogledajte knjigu:

J. Pečarić, Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>

Međutim u tekstu Marka Jareba meni je najzanimljiviji dio: *Kritike Vukića od strane povjesničara*

On počinje ovako:

Povjesničar Vladimir Geiger piše da *Vukić pripada skupini koji uporno zastupaju svoje osebjno manirističko viđenje NDH i logora Jasenovac te ustraju u tome da broj žrtava logora Jasenovac ne može biti veći od četveroznamenkastog. Najsustavnije poricanje i(li) znatno umanjivanje ustaških zločina počinjenih u logoru Jasenovac zastupljeno je ponajprije u javnim istupima i pisanjima povjesničara i povjesničara amatera Mladena Ivezića, Vladimira Mrkocija, Vladimira Horvata, Stipe Pilića, Blanke Matković, Igora Vukića, Josipa Pečarića, Stjepana Razuma i Romana Leljaka.*

Zašto je taj dio meni posebno zanimljiv?

Zato što bi netko mogao pomisliti da je Geiger jedan od 'istoričara' tj. kako su ih Banić i Koić definirali političkih aktivista.

A zapravo radi se o jednom od povjesničara koji djeluje unutar sustava države u kojoj vlast u RH nameće povijesne laži koje odgovaraju fašističkom agresoru na Hrvatsku. Njegov tekst o jednoj laži sa stranica JUSP Jasenovac – koja tako zorno razobličava vlast koja ih podržava – dovela je do ostavke ravnatelja te ustanove. A i Geigerova zasluga i u raskrinkavanju Ive Drobilice je ogromna.

A nekoga tko piše o 'revizionistima' ovako kako navodi Marko Jareb ne možete optužiti da je revizionist, zar ne.

Josip Pečarić

ISTRAŽIVAČ KOJI JE GODINAMA ISTRAŽIVAO ARHIVE I DOKAZAO DA JASENOVAC NIJE BIO NIKAKVO STRATIŠTE, NEGO RADNI LOGOR

IGOR VUKIĆ,

amaterski povjesničar

koji je svojim istraživanjem i poznavanjem jasenovačkoga logora posramio sve profesionalne jugosrpske povjesničare i propagandiste

U očaju zbog nedostatka protuargumenata i odgovora na dokumentaciju koju je pronašao Vukić, režimski povjesničari Goldstein, Klasić, Markovina, Hutinec i drugi izbjegavaju izravan dijalog s Vukićem i uporno ga pokušavaju diskvalificirati po metodi ad hominem

Što se događalo s logorom Jasenovac nakon 22. travnja 1945. godine? Kad su partizani preuzeli logor, sve su strojeve poslali u Srbiju i Crnu Goru pa u Jasenovcu više nije bilo radnoga logora, nego je postao logor za masovno zatvaranje i ubijanje protivnika. Partizanski logorski sklop Jasenovac podijeljen je na pet lokaliteta. Logor I. Bročice i Logor II. Krapje partizani su ponovno aktivirali zbog velikoga broja žrtava Križnoga puta, koje su tu smještali i likvidirali

Piše: MARKO JAREB

Igor Vukić novinar je i publicist. Bavi se istraživanjem Jasenovca. Prvi put gledao sam ga na HTV-u u jednoj emisiji koja se emitirala u 15 sati poslije podne. Bilo je riječ o njegovoj knjizi koja je govorila da je Jasenovac bio radni logor. Emisiju je vodila Marina Medved Pulić i na internetu se može pročitati: *HRT-ova Marina Medved Pulić, gospođa koja je 30. svibnja vodila emisiju 'Dobar dan Hrvatska' u kojoj je Igor Vukić predstavio svoju knjigu Radni logor Jasenovac, danas se javila medijima. U podužem meglu pokušala je objasniti svoj istup u emisiji u kojoj je Vukić iznio niz revizionističkih stavova o koncentracijskome logoru Jasenovac. Medved Pulić je, možda ćete se sjetiti, Vukiću rekla kako je 'pravo zadovoljstvo slušati žar s kojim govori'. Gospođa Medved Pulić, kako piše, medijima se obratila kao 'slobodna građanka Republike Hrvatske', a naglasila je i da u svome istupu ne iznosi stav HRT-a. Stav HTV-a bio je jasan: Hrvatska radiotelevizija ograđuje se od stajališta iznesenih u emisiji 'Dobar dan, Hrvatska'*

30. svibnja u kojoj je gostovao Igor Vukić, izvijestili su u četvrtak s HRT-a. 'HRT osuđuje sve počinjene ratne zločine, pa tako i one počinjene na području nekadašnjega koncentracijskog logora Jasenovac kako se oni više nikada ne bi ponovili. Također, HRT ističe da su svi zaposlenici, novinari i urednici javnoga medijskog servisa obvezni objektivno i nepristrano raditi te poštovati pozitivne zakonske propise Republike Hrvatske', stoji u reagiranju Hrvatske radiotelevizije. Ali ne spominju se sankcije za one koji se tog pravila ne drže.

O gornjoj temi može se pročitati i sljedeće: Nakon nastupa g. Vukića, čije neozbiljne izmišljotine i marginalne ludorije ne pridonose javnoj raspravi o Jasenovcu, niti se mogu iznositi na javnoj televiziji, smijenjena je urednica Karolina Vidović Krišto. No posljednjih godina HRT je emitirao brojne začudne priloge i zvao krajnje neozbiljne goste, pa i babe vračare, stoga je uistinu teško današnji HRT smatrati relevantnim medijskim prostorom.

Igor Vukić obratio se članovima Programskoga vijeća HRT-a na sljedeći način: *Ako postoji problem u vezi s tim gostovanjem, on može biti samo u tome što u programu HTV-a do tada još nije bilo ozbiljne rasprave o logoru u Jasenovcu, a nju smo tek načeli u emisiji Dobar dan, Hrvatska. Stoga bi zaključak ove sjednice trebao biti odavanje priznanja urednicima i voditeljima koji su omogućili da se o tome napokon govori i u programu javne televizije. Rad našega društva, istraživanje trostrukoga logora Jasenovac, javan je, a dio rezultata objavljen je u knjizi 'Jasenovački logori-istraživanja' iz 2015., zatim na internetskoj stanici našeg društva, u časopisima, tjednim novinama itd. Članovi našeg društva sudjelovali su na znanstvenim skupovima, gostovali i u emisijama lokalnih i regionalnih TV i radio postaja pa je neobično da to novinari i urednici HTV-a do sada nisu primijetili i primjereno popratili u svojim priložima ili nas pozvali na sudjelovanje u nekoj razgovornoj emisiji. Za razliku od njih Muzej holokausta u Washingtonu našu je knjigu uvrstio u svoju biblioteku. Knjiga je u Hrvatskoj predstavljena na tridesetak javnih tribina.*

Pročitao sam nekoliko članaka Igora Vukića u *Hrvatskome tjedniku* i zanimljivo ih je čitati. Svoja istraživanja o Jasenovcu Igor Vukić temelji na primarnim dokumentima iz Arhiva i na temelju svjedočanstava osoba koje su bile u Jasenovcu i nešto napisale o tomu. Gledao sam ga i u emisiji Z1 televizije gdje govori na temu Jasenovca. Netko je protiv njega uputio kaznenu prijavu na Dorh zbog onoga što govori o Jasenovcu i odbačena je uz obrazloženje da se Igor Vukić bavi metodološkim znanstvenim istraživanjima Jasenovca.

Na predstavljanju jedne knjige, Vukić je kazao: *U jesen 1991. godine svi zaposleni u ustanovama Jugoslavenske narodne armije u Bihaću pozvani su u Dom JNA na stručno usavršavanje. Među njima je bila i supruga hrvatskoga ratnog heroja, pilota Rudolfa Perešina. Stručno usavršavanje sastojalo se od prikazivanja dvosatnoga filma o Jasenovcu. 'Nemaš pojma o čemu je riječ. Sjedneš i najednom film o Jasenovcu. Kako je film krenuo, počelo je psovanje Hrvata i ustaša. To je bilo strašno', prisjetila se Ljerka Perešin u razgovoru za 'Jutarnji list' na 20. godišnjicu akcije Bljesak u kojoj je poginuo njezin suprug.*

Kako je to moguće da se jedan hrvatski pravoslavac bavi istraživanjem Jasenovca? Što je u stvari po struci Igor Vukić?

Na internetu se o Igoru Vukiću može naći da je rođen 1966., hrvatski je novinar, politolog, publicist i istraživač. Predsjednik je Društva za istraživanje trostrukoga logora Jasenovac. Rođen u Zagrebu u obitelji srpskoga podrijetla iz Gradine Donje. Osnovnu školu pohađao je u Pakračkoj Poljani, srednju u Kutini, a u Zagrebu 1992. godine završio je Fakultet političkih znanosti. Većina njegove obitelji tijekom Drugoga svjetskoga rata prošla je kroz Sabirni logor Jasenovac. Od 1990. godine radio je kao novinar u dnevniku *Vjesnik* (1990. – 1991.), na Kutinskoj televiziji (preteča današnje Mreže TV) (1992. – 1993.), u dnevnicima *Novi list* (1994. – 2001.), *Jutarnji list* (2001. – 2005.) i *Poslovni dnevnik* (2005. – 2009.) te u tjedniku *Privredni vjesnik* (2009. – 2016.). Sada je samostalni novinar i publicist, istraživač, bavi se istraživanjem stradanja u logoru Jasenovac te je autor više knjiga. U knjizi *Radni logor Jasenovac iz 2018.* godine građa se pretežno zasniva na istraživanju fondova Hrvatskoga državnog arhiva u Zagrebu, tj. na 700 arhivskih kutija jugoslavenske Zemaljske komisije za utvrđivanje zločina okupatora i njegovih pomagača, na 200 kutija dokumenata administrativnih i vojnih vlasti NDH, na golemoj građi Ozne, Udbe i SDS-a SRH i SFRJ, na zbirkama dokumenata iz partizanskih izvora i vjerodostojnih iskaza bivših logoraša te na znanstvenoj i publicističkoj literaturi. Vukić ukazuje da je veliki broj zatočenika Jasenovačkoga logora tijekom godina njegova djelovanja puštan na slobodu – sve do travnja 1945. godine – ali su tijekom desetljeća komunizma prenošene samo one priče manjega broja zatočenika koji su za govor o Jasenovcu imali suglasnost vlasti. Te priče, ocjenjuje Vukić, bile su tek dijelom istinite, a dijelom su bile prilagođene potrebama propagande komunističke Jugoslavije, koja se njima koristila u svrhu širenja jasenovačkoga mita o Jasenovcu kao stratištu na kojemu je pobijeno pola milijuna do milijun ljudi. Vukić također ukazuje da je NDH imala dosta uređenu administraciju te da se o Jasenovcu može istraživati i na temelju izvorne dokumentacije, umjesto da se oslanja na manje pouzdane zapise o logoru i njegovim žrtvama koje su u desetljećima nakon kraja II. svjetskoga rata stvarani u Jugoslaviji, u svrhu dobivanja što većih ratnih reparacija od Njemačke i propagande komunističkoga režima.

Aktivni je sudionik tribina s tematikom Jasenovca, a o svojim istraživanjima govorio je na HRT-u, Z1 Televiziji, Laudato TV-u te manjim lokalnim televizijama. Piše za *Hrvatski tjednik*.

Kritike Vukića od strane povjesničara

Povjesničar Vladimir Geiger piše da *Vukić pripada skupini koji uporno zastupaju svoje osebujno manirističko viđenje NDH i logora Jasenovac te ustraju u tome da broj žrtava logora Jasenovac ne može biti veći od četveroznamenkastog. Najsustavnije poricanje i(li) znatno umanjivanje ustaških zločina počinjenih u logoru Jasenovac zastupljeno je ponajprije u javnim istupima i pisanjima povjesničara i povjesničara amatera Mladena Ivezića, Vladimira Mrkocija, Vladimira Horvata, Stipe Pilića, Blanke Matković, Igora Vukića, Josipa Pečarića, Stjepana Razuma i Romana Leljaka.*

Povjesničar Goran Hutinec sa Sveučilišta u Zagrebu, pak, navodi: *Temeljna Vukićeva metoda kojom se koristi kako bi jasenovački logorski sustav prikazao u što boljem svjetlu jest selektivnost u korištenju i citiranju dostupnih izvora i svjedočenja. Vukić selektivno koristi mnogim svjedočanstvima, poput teksta Ante Cilige iz kojega prenosi podatke o izložbi predmeta izrađenih u logoru na Zagrebačkom zboru ili o njegovu dovođenju u logor redovnim vlakom uz slabu pratnju, no prešućuje sve dijelove istoga svjedočanstva u kojima Ciliga opisuje masovne likvidacije na Gradini u ljeto 1942. ili ubijanje zatočenika vraćenih iz zemunskog logora. Od Milka Riffera preuzima navode o nastupima logorskoga orkestra i povoljnom stanju u logorskoj bolnici u mjesecima zatišja 1943. godine, no prešućuje iskaze o zlostavljanju zatočenika pri radu na nasipu, likvidaciji logora IIIC, masovnom ubijanju Roma...* Povjesničar Milan Radanović Vukićevu knjigu *Radni logor Jasenovac* opisao je kao *bezvrijednu, štetnu i opskurnu*, a Vukić je odgovorio kako *svakome tko ju pročita, jasno je da se radi o pozivu na istraživanje*. Oženjen je i sa svojom suprugom i sinom živi u Zagrebu.

Faktograf piše da je 'Vukić, predsjednik revizionističke udruge Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, osvrnuo se na komemoraciju održanu 2. kolovoza u Uštici, što je potaklo pojedine portale na osporavanje razmjera genocida nad Romima u Drugom svjetskom ratu na području tzv. NDH.'

Portal Novosti da 'Igor Vukić opet ima *povijesni ekskluziv*. Doduše, niti je povijesni niti je ekskluziv, ali malo to brine sljedbenike ovoga revizionističkog povjesničara amatera koji već niz godina izvrće činjenice s namjerom da dokaže kako koncentracijski logor Jasenovac nije bio masovno stratište, nego tek radni kamp u kojem jedva da je bilo likvidacija, a ako ih je i bilo, krivci za to bili su sami logoraši.'

Jasenovačka bolnica liječila i tisuću siromašnih građana

Portal *Društvo za istraživanje trostrukoga logora Jasenovac* donosi: 'U bolnici koja se nalazila u selu Jasenovcu, liječili su se stanovnici Jasenovca i okolnih naselja, ranjeni vojnici iz Ustaške obrane, ranjenici iz vlakova pod kojima su postavljane mine ili koje su britanski, američki i partizanski zrakoplovi napadali iz zraka te zatočenici logora. Liječnici i ostalo osoblje bili su zatočenici jasenovačkoga logora. Bolnica je uz kiruršku salu i druge odjele posjedovala i laboratorij te zubarsku ordinaciju. Liječnici su zatočenicima na njihovim dopisnim kartama ispisivali nazive lijekova koje je potrebno nabaviti za liječenje neke bolesti, a rodbina zatočenika kupovala ih je u ljekarnama i slala u logor. U 1944. godini osnovan je Pozadinski stožer Ustaške obrane u koji je uvrštena i jasenovačka bolnica. Zapovjednik Pozadinskoga stožera bio je dr. Šime Cvitanović, u to vrijeme ravnatelj zagrebačke bolnice Rebro. Cvitanović je i posjetio Jasenovac i proveo inspekciju rada bolnice. U ovim dvama dokumentima iz Hrvatskoga državnog arhiva, donose se podatci o broju siromašnih građana koji su se liječili u bolnici te o potrošnji lijekova i zavoja.

PRIEPIS

B O L N I C A U S T A Š K E O B R A N E
J A S E N O V A C

Broj: 1796/44.

Jasenovac, 2. prosinca 1944.

Predmet: Podatci o liječenju građanskih osoba u bolnici U.O.

U S T A Š K A O B R A N A

Z A G R E B

U vezi vašeg dopisa br. 233/44. od 21. studenoga o.g. izvješćujete se slijedeće:

U zadnja tri mjeseca liječeno je u ovoj bolnici 976 građanskih osoba ambulantno, od toga 42 osobe u bolnici sa ukupno 1048 oboskrbnih dana.

Pri ambulantnom liječenju potrošeno je lijekova i zavojnog tvoriva:

Alkohola 4 lit. vate 10 kg., zavoja 856 kom. hidrofilne gaze 205 m., tincture jodi 1.1/4 lit., benzina 8 lit., sagrotana 10 lit., H 2o2 6% 9.30 lit., aspirina 1495 kom., amidopirina 855 kom., codeina 725 kom., interphana 509 kom., natr. salicyl 934 kom., plurazola 150 kom., streptazola 408 kom., streptazolkina 635 kom., ultraseptila 1345 kom., albucida 932 kom., leukoplasta A 5/5 6 kom., adigana orig. boc. 5 kom., kardiazola orig. boc. 3 kom., simpatola orig. boc. 13 kom., burov tableta 178 kom., ungt. acidi borici 3% 1.20 kg., ungt. zinci oxyd. 0.75 kg., xungt. hidrarg. pp. fl. 5% 1/2 kg., sol. targesini 5% 0.300 kg. i straničevine 26 kg.-

ZA POGLAVNIKA I ZA DOM SPREMNI !

Upravitelj - satnik:
Dr. Komorski v.r.

M.P.

Za točnost priepisa:

Glavni

Ustaški pukovnik
(Dr. Simo Čičasović v.r.)

USTAŠKA VOJNICA
I. USTAŠKI OBRANBENI ZDRUG
POZADINSKI STOŽER

Zagreb, 11. XII. 44.
 Broj: 37

Predmet: Podatci o liječenju građanskih
 osoba u bolnici U.O.

Ministarstvu zdravstva
Z a g r e b

Ovaj zdrug je prema priloženom priepisu spisa bolnice Ustaške Obrane broj 1796/44. od 2. prosinca 1944. liečio u zadnja tri mjeseca u svojoj ambulanti 976 siromašnih građanskih osoba, a od toga 42 osobe u bolnici sa ukupno 1048 obkrbnih dana.

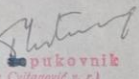
Molimo stoga, da nam Naslov refundira troškove uzdržavanja od 1048 dana prema propisima za građanske bolnice - a da nam za ambulantno liječenje povrat i utrošene lijekove kako su navedeni u priloženom spisu.

Stvar molimo smatrati žurnom.

ZA POGLAVNIKA I ZA DOM SPREMNI !

Prilog: Priepis dopisa br. 1796/44.

 NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
MINISTARSTVO ZDRAVSTVA I UGRUŽBE
 GLAVNO RAVNATELSTVO
 Z A G R E B

Glavár:
 Ustaški pukovnik
 (Dr. Stjepan Čitanović v. r.)

Primljeno: 16. XII. 1944. 104

Radaš rednica	Broj uručbenog zad. lista	Broj priloga	Slijedi	Izvestitelj
	38105	1		

Predmet: 0-111

Zagreb, dne 28. siečnja 45.

Ustaška vojna
I. ustaški obranbeni zdrug
Pozadinski stožer
Z a g r e b

Bolje je za neko društvo da se o nečemu govori i piše bar nešto nego ništa, naročito na znanstvenim osnovama. Što znači to na znanstvenim osnovama? To znači da svako znanstveno otkriće mora donijeti boljitak za državu i društvo u cjelini.

Ako je pri ekshumaciji na nekom mjestu nađeno dugme s ustaškim oznakama, to može biti i podmetnuto od nekoga. Ako je pronađeno više takvih dugmadi na

istom mjestu, može li to onda biti znanstveno otkriće ili i to može biti podmetnuto od nekoga. Koji boljitak to može donijeti za društvo? Boljitak je taj što ta spoznaja skida stigmu s cijeloga društva. Do kojih je spoznaja došao pater prof. dr. sc. Vladimir Horvat, profesor emeritus Filozofskog fakulteta Družbe Isusove u Zagrebu? Došao je do jasnih spoznaja i potvrda o tome da su partizani, a potom komunistička vlast u Jugoslaviji, iskoristili kapacitete bivšega ustaškog logora u Jasenovcu kako bi u njemu zatočili i pogubljivali svoje ratne, a potom političke neprijatelje.

Što se događalo s logorom Jasenovac nakon 22. travnja 1945. godine? Kad su partizani preuzeli logor, sve su strojeve poslali u Srbiju i Crnu Goru, pa u Jasenovcu više nije bilo radnoga logora, nego je postao logor za masovno zatvaranje i ubijanje protivnika. Partizanski logorski sklop Jasenovac podijeljen je na pet lokaliteta. Logor I. Bročice i Logor II. Krapje partizani su ponovno aktivirali zbog velikoga broja žrtava križnog puta, koje su tu smještali i likvidirali.

O PREDSTAVLJANJU KNJIGE

20. lipnja u 08:22

Pozivnica na predstavljanje moje knjige HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2. dana je na portalima dragovoljac.com i hrvatskonebo.org:

<https://dragovoljac.com/index.php/obavijesti/39881-poziv-89>

<https://hrvatskonebo.org/.../akademik-josip-pecaric.../>

Na poledini korica dan je slijedeći dio mog govora na Izornoj skupštini HAZU: „I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH. „

Možda sam trebao staviti Krležine riječi dane na kraju tog govora:

„Naime i o Drobilici i o Uklanjatelju odgovara Miroslav Krleža preko teksta Oca nacije Dobrice Ćosića o njegovoj raspravi s Krležom:

„Spor je nastao kada sam izrekao neke primjedbe na račun Tuđmanova Instituta za radnički pokret, koji se po raznim pitanjima radikalno razlikovao od shvaćanja beogradskih povjesničara. Na moje iznenađenje, Krleža je cijelom svojom baroknom retorikom stao u obranu Tuđmana, tvrdeći da je apsolutna glupost izjednačavati Vladka Mačeka i Dražu Mihailovića, domobrane i četnike. O četnicima je mislio najgore, kao o šovinističkoj rulji. A o domobranima kao o regularnoj pacifističkoj vojsci jedne države, istina nesretne ali nekakve države. Da su domobranci pucali na vas partizane, vas ne bi bilo, rekao je. A onda je, s meni zapanjujućom žestinom, spomenuo Jasenovac, tvrdeći da ga Srbi uporno koriste i zloupotrebljavaju u svom antihrvatstvu, dokazujući da je u Jasenovcu ubijeno 700 000 Srba, što je apsolutna laž i glupost. Rekao sam: Ako nije sedamsto, onda je svakako šesto, o čemu postoji dokumentacija iz njemačkih izvora, inozemnih svjedoka i promatrača. Kakvih tvojih šesto tisuća, grmio je Krleža, govoriš bedastoće, to je vulgarna nacionalistička propaganda. Poslije toga obojica smo izgubili kontrolu. Dok je Krleža gubio kontrolu u svojoj kanonadi na moj srpski bezobrazluk, ja sam izazivački pitao: Je li ubijeno tristo? Je li ubijeno dvjesto? Pa dobro Krleža, je li ubijeno sto tisuća? Na to je Krleža skočio sa stolice, zakačio stol, zdjela sa juhom se zanjihala, a tast Oskara Daviča Hinko Lederer pribrano nam se obratio: Smirite se gospodo, juha je prima klasa. To je bio kraj mogega prijateljstva s Krležom“

A onda nam tata Slavko i njegov sin Drobilica, kao i Uklanjatelj podržavaju Oca nacije Ćosića, to rade i u današnjoj RH koju je utemelji Franjo Tuđman.

Krleža je branio čast JAZU. Ako je i HAZU na Ćosićevoj strani može li se dalje zvati HAZU? Možda bi bilo primjerenije SAZU!“

Ali što je tu je. Uostalom radim na novoj knjizi.

Na portalu dragovoljac.com možete naći i tekst doktora računarских znanosti Nikole Banića i Mladena Koića koji je bio jedan od priloga četvrtog nastavka teksta o znanstvenim revizionistima i političkim aktivistima koji će biti dan u novoj knjizi:

<https://dragovoljac.com/.../39879-nakon-ostavke...>

Ako mislite da o Baniću i Koiću nisam napisao neku knjigu možda ste u pravu, a možda i niste. Pogledajte moju knjigu

ANTE TOMIĆ: ZNANSTVENIK ILI PODOFICIR?

koja je dana na portalu dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Tomic.pdf>

Uvodu knjige možete pročitati:

„Naslov knjige je dan po prvom dijelu u kome je dano reagiranje na smiješni napad Anta Tomića na knjigu dvojice doktora znanosti sa FER-a dr. sc. Nikole Banića i dr. sc. Mladena Koića 'Jasenovački popis, lažne žrtve'. Danas postoji na Internetu puno toga, pa i razni popisi žrtava rata. Za dva izvrsna stručnjaka iz računarstva bilo je doista lako da proučavaju popis JUSP Jasenovac i uspoređuju ga s drugim popisima. Napisali su preko 100 (STO) članaka o rezultatima tog rada. Bez ikakvog utjecaja na JUSP Jasenovac. Uklonili su samo jedno ime jer su im je navodnoj žrtvi na sprovodu bio Predsjednik Vlade RH. Ostale nisu jer veći broj žrtava odgovara i Vladi i mnogima iz oporbe u RH.

A knjiga Banića i Koića ima skoro 800 stranica. Toliko stranica je dovoljno da se razumije kolika je laž o logoru Jasenovac.

Evo i u svojoj kolumni od 20. 11. 2013. veliki hrvatski kolumnist i odvjetnik Zvonimir Hodak piše:

Moj prijatelj Dikan šalje mi putem fejsa popis žrtava u Jasenovcu iz 1946. g. Popis je napravila Zemaljska komisija Hrvatske iste godine. Taj popis je nedavno u Beogradu u Vojnom arhivu otkrio slovenski publicist Roman Leljak. Dakle, do 1946. g. je u Jasenovcu bilo ubijeno 576 žrtava. A onda su brojke krenule rasti i bujati... Nisu stale sve do 700 tisuća. Jakovina, Markovina, Klasić, Goldstein i slični još glasno šute... Šutnja je za njih stvarno zlato.

<https://direktno.hr/.../tko-bi-trebao-donijeti-odluku-o-.../>

Međutim ima kod nas novinara koji misle da znaju mnogo više od drugih pa i ako su ti doktorirali u tim oblastima. Jedan od takvih je Ante Tomić koji se javio i u povodu predstavljanje ove knjige.

Laž o logoru u Jasenovcu je toliko velika da su cijeli prvi dio moje knjige, tj. tekst o ovom 'stručnjaku iz računarstva' objavili kao jedan tekst na portalu bezcenzure.hr:

<https://bezcenzure.hr/.../veliki-hrvatski-povjesnicar.../>

DIREKTNO.HR

Tko bi trebao donijeti odluku o Vukovaru? Oni koji su s razarača Split gađali Split?

Kolovoz je mjesec Hrvata. Studeni nije. Mislim da nije potrebno objašnjavati zašto. Da lagano dignem tlak Jugoslavenima i orjuni spomenut ću samo 5. kolovoza, ljeta Gospodnjeg 1995. A studeni?

O PREDSTAVLJANJU KNJIGE, 2.

20. lipnja u 08:34

Isprika dragom prijatelju Zvonimiru Hodaku – ja i nisam stavio njegovu sliku i ne znam kako se ona pojavila u tekstu.

Valjda je to poruka čitateljima da moj tekst ipak pročitaju jer je Hodak najčitaniiji hrvatski kolumnist, a mogu se pohvaliti: i suradnici smo.

Pogledajte knjige:

J. Pečarić, Zvonimir Hodak, [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HODAK.pdf>

Z. Hodak, J. Pečarić, Država i 'terorist' / Marko Francisković, [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/franciskovic.pdf>

DRAGOVOLJAC.COM

www.dragovoljac.com

‘ISTORIČARI’ TJ. ‘DRUGOVI POVJESNIČARI’

Jest da mi je prijatelj ali čovjek mora biti ljubomorana na Zvonimira Hodaka!
Zašto?

Pa pogledajte kraj njegove današnje kolumne u kojoj nas on uči kako su naši 'istoričari', tj. politički aktivisti po Baniću i Koiću, ili legalisti pod navodnicima po Miroslavu Tuđmanu, zapravo 'drugovi povjesničari'.

Drugim riječima oni drugi tj povjesničari, znanstveni revizionisti po Baniću i Koiću, ili revizionisti pod navodnicima po Miroslavu Tuđmanu, zapravo gospoda povjesničari.

Doista oni kojima laž nije dio njihove znanosti doista su gospoda u odnosu na drugove, zar ne?

Što se tiče hrvatskih prijetnji Crnoj Gori, pretpostavljam da je Hodak primijetio kako se svi u RH križaju kad su čuli za te prijetnje pa konstatira:

„I nakon ove musake, Crna Gora s punim pravom očekuje da ju Hrvatska srčano podrži na njenom putu ulaska u Europsku uniju. Unatoč nekim mlakim prijetnjama Plenkovića o uzvraćanju na ovaj sramni čin Crne Gore, siguran sam da Hrvatska tu neće zakazati.

Više od sedamdeset godina je trebalo da se raskrinka jedna povijesna laž

Pored ovako "muškog" stava Hrvatske, postoji objektivna mogućnost da se u parlamentu Crne Gore crnogorska okupacija dubrovačkog zaleđa iz 1991. kao i granatiranje "Groda" proglasi još jednim hrvatskim genocidnim činom. Tako bi Crna Gora i Srbija - barem što se tiče "genocida" - mogle povesti s dva prema jedan.“

Očekujem da će u tom trenutku iz RH u Srbiju stići čestitke za zasluženu srpsku pobjedu:

„Vučić je povodom Rezolucije o genocidu u sustavima logora Jasenovac, Dachau i Mauthausen, koju je usvojila Skupština Crne Gore, uputio ispriku Podgorici, kao što je i najavio uoči rasprave u tamošnjem parlamentu. "Pogriješio sam u procjeni oko parlamenta Crne Gore. Jesu oni to malo zakukuljili s Dachauom i Mauthausenom, ali da ne bi izgledalo da se vadim, kažem – ispričavam se, čestitam. Nije mi teško to učiniti", rekao je Vučić.“

<https://direktno.hr/.../vucic-sokiran-teroristickim.../>

U Prilogu dajem Hodakov tekst. Jest da sam ljubomoran, ali kada je Hodak u pitanju to sam poslije svakog njegovog teksta:

<https://direktno.hr/kolumne/otkrio-sam-sto-smeta-ljevicarima-jugofilima-i-orjunasima-kod-dalica-to-mu-ne-mogu-oprostiti-349381/> 😊

Ali na današnji dan moram svoj komentar završiti s hrvatskim junakom koji nam je došao iz Francuske:

<https://narod.hr/.../1-srpnja-1966-roden-jean-michel...>

Kamo sreće da imamo političare koji vole Hrvatsku koliko ju je on zavolio.

HVALA MU.

PRILOG

LIJEVOM NAŠOMŽ

OTKRIO SAM ŠTO SMETA LJEVIČARIMA, JUGOFILIMA I ORJUNAŠIMA KOD DALIĆA: TO MU NE MOGU OPROSTITI

Zvonimir Hodak

Na kraju naše europske nogometne balade ostao nam je samo Alan Ford za utjehu. "Bilo je i većih problema pa ih nismo riješili".
01.07.2024.

Mislim na naš nogomet. Thompson je svojom pjesmom pogodio ravno u sridu: "Miševi iz rupa izašli". Najnoviji target (oznaka u koju se puca) je Zlatko Dalić. Jugoslaveni i orjunaši su se digli na svoje rahitične noge i traže krv. Smijeniti Dalića! Umorio se! Raspao mu se san! Bolje da su trenirali nego što ih je vodio papi! itd, itd. Zlatko Lukež onako usput upozorava na fejsu: "Počevši od masona i engleskog igrača Ljudevita Gaja ideja jugoslavenstva je u svojoj biti negacija hrvatske državnosti".

"Drski" Dalić, umjesto da se posipa pepelom po glavi, "arogantno" izjavljuje: "Mi smo u Njemačku doveli 100 tisuća ljudi koji su nas pratili". Kaže moj prijatelj na to: "E, da smo 8. maja 1945. doveli u Berlin 100 tisuća Hrvata, Berlin još ne bi pao" ili tako nekako. U šest godina koliko Dalić vodi našu nogometnu reprezentaciju jedva su dočekali jedan neuspjeh i sad se Dalić našao na "brisanom prostoru", na udaru jugofila i orjunaša poput Ivaniševića, Klasića, Jakovine, Markovine.... Na osobu poput Dalića se u Hrvatskoj dugo, zapravo predugo, čekalo. On je istinski Hrvat, čvrsti katolik i k tome još uspješan. Zato je stalna meta ljevičara, jugofila i orjunaša. Međutim, drugovi, jedan poraz ne znači da se trebate previše radovati. Samo treba ostati jobovski strpljiv i čekati prvi naredni veliki uspjeh naše repke. A, poznajući Dalića i naše momke iz repke, siguran sam da će on uskoro opet doći. Ivan Tomić rišničanin na fejsu vidi jako dobro: "Orjuna je došla na svoje. Svi koji ne vole Dalića i Hrvatsku došli su na svoje!"

Došao je na svoje, na primjer, i Ivica Ivanišević, "novinar" Slobodne Dalmacije. Naš Ivica voli "istoriju" pa svako malo zakorači unatrag. Kaže Ivica: "Kao Hrvat sam u jesen 1993. osjećao duboki sram, za razliku od ganutog i ponosnog ministra Anušića". Čega se to splitski Jovan tako duboko srami? Hrvatski tjednik dešifrira Jovaniševićev sram. Naime, u jesen 1993. njegova voljena JNA nije pokorila dolinu Neretve i došla do Splita, a Armija BiH je "kihnula" pred HVO-om pa je propalo protjerivanje Hrvata. Ivica zna kako je "grubo" kad sam od sebe moraš okrenut glavu.

FOTO: HNS

Srećom pa sudac nije pao u ruke Igoru Štimcu

"Istoričar" Hrvoje Klasić i dalje nas podučava: "Partizanima se može ponositi cijela Europa..." Naravno engleski, škotski, nizozemski, belgijski i svi ostali "europski partizani" cijene podršku Klasića i herojstvo njegovog rođaka Mike Špiljka, zahvalni za sve što su učinili za Hrvatsku. Naročito za onih pola milijuna ubijenih nakon rata. Zamjena za laž je prilagođena istina.

Koliko puno Hrvateka nije bilo u partizanima, a ipak im šumi u glavama...

Nizozemski "sudija" Danny Makkelie naguzio nas je u 98 minuti. Pitam se: kako se zove seks od 98 minuta? No, ima Božje pravde. Ni njegov tur nije ostao pošteđen. EU "pederacija" nogirala ga je s Europskog prvenstva. Noga u tur i ravno natrag u Rotterdam. Još da dopadne u šake Igora Štimca pa da nam zadovoljstvo bude potpuno.

U modernoj terminologiji seks od dvije minute zove se "mali znak pažnje". Muškarci mijenjaju žene, a auti su im zbog "saharskog pijeska" i dalje musavi. Neobjektivni hrvatski mediji nisu istakli lijep jubilej Srbije. Komšije do susreta s Engleskom nisu na Europskom prvenstvu pune dvadeset i četiri godine primili nijedan gol. Svaka čast! Osobito kad se uzme u obzir da se dvadeset i četiri godine nisu bili ni plasirali na EU nogometno prvenstvo. Mi se ne možemo pohvaliti s takvim dometom.

Hrvatski jal ne može podnijeti tuđi uspjeh

Inače Hrvateki jedva čekaju da im se njihovi športski favoriti vrate kući na štitu. To je sad doživio i Zlatko Dalić. Minuli rad športaša se među Hrvatekima ne računa. Nešto ranije to isto je doživio boksač Filip Hrgović. Zamislite koji je tek

on luzer. Doživio je prvi poraz u profesionalnoj karijeri! Kao da je svijet pun neporaženih boksača. Filip je izgubio do sada samo jedan susret u profesionalnom boksu. Usput rečeno, samo jedan je otišao iz tog grubog športa neporažen - Rocky Marciano. Italo-Amerikanac Rocky dobio je četrdeset i devet borbi za redom i, opreza radi, napustio profesionalni boks. Na žalost, bilo bi bolje da je nastavio. Naime, od novca zarađenog boksom kupio je privatni zrakoplov i uživao u letenju sve dok se jednog dana nije srušio i poginuo. Ponekad je sreća relativan pojam. No, ostao je jedini boksač teške kategorije koji nikada nije izgubio bitku u ringu. A Hrgović je još živ, zdrav i u snazi. Treba mu samo dobar kubanski trener i spartanske pripreme pa će Filip, usprkos domaćim farizejima, opet na vrh. Hrvatski jal prosto ne može podnijeti tuđi uspjeh!

Da je Vedrana Rudan rođena u Indiji štovali li bi je kao svetu...

Na Svjetski dan meteorologa navodno je napokon izašao dugo očekivani Meteorološki bilten s popisom svih prirodnih pojava, ustanova i pojedinaca koji u Hrvatskoj vedre i oblače.

FOTO: Screenshot

Sramni čin Crne Gore

Svijet se munjevito mijenja. Ne baš na bolje. To je jasno i zadnjem apolitičnom Ličaninu, ali naši tzv. vladajući to još ne kuže. Sve se "okreće na glavu". Čitam da se nekada ženskim gaćicama mogao oprati automobil, a danas se ne mogu obrisati ni naočale.

Sada je "drugo oko u glavi" malo proškiljilo i izglasalo nekakvu rezoluciju o genocidu u Jasenovcu. U praksi to znači da je jedna članica NATO pakta optužila drugu članicu NATO pakta za genocid. I nakon ove musake, Crna Gora s punim pravom očekuje da ju Hrvatska srčano podrži na njenom putu ulaska u Europsku

uniju. Unatoč nekim mlakim prijetnjama Plenkovića o uzvraćanju na ovaj sramni čin Crne Gore, siguran sam da Hrvatska tu neće zakazati.

Više od sedamdeset godina je trebalo da se raskrinka jedna povijesna laž

Pored ovako "mušskog" stava Hrvatske, postoji objektivna mogućnost da se u parlamentu Crne Gore crnogorska okupacija dubrovačkog zaleđa iz 1991. kao i granatiranje "Groda" proglasi još jednim hrvatskim genocidnim činom. Tako bi Crna Gora i Srbija - barem što se tiče "genocida" - mogle povesti s dva pre"ma jedan.

Poltroni svih zemalja uozbiljite se kad se već proleter i svih zemalja nisu ujedinili.

Da se SDP pita opet bi uslijedila hrvatska šutnja

Hrvatska i dalje pronalazi nove i nove grobnice pobijenih ljudi. Zadnja je pronađena na smetlištu otpada kod Petrovačkog dola. Javio se i glavni Državni odvjetnik Ivan Turudić: "Za zločine su odgovorni počinitelji, ali i oni koji su znali za njih, šutjeli i danas o njima šute". Dosad je šutnja bila zlato - ili tako nekako. Recimo, Peđa Grbin misli da je vrijeme povratka Mladena Bajića i proglašavanje šutnje kao temeljnog ljudskog prava civilizacijski doseg za što će se njegov SDP u oporbi zdušno boriti. Kad već Crna Gora šuti kao zalivena o invaziji na dubrovačko zaleđe 1991. onda je jedini pravi hrvatski odgovor tzv. "gromoglasna" šutnja. Dobro je biti dobar, ali ponekad treba biti i pametan.

Sportske novosti su se odrekle Luke Modrića iako im je ovaj još nedavno bio potreban kao kruh... Kako to? Možda su novinari Sportskih prešli na dijete...

Pastiri na Cresu imaju velike nevolje s divljim svinjama koje im ubijaju ovce. U Ministarstvu im je savjetovano da onda uzgajaju divlje svinje. Njima ovce ne mogu ništa!

Joško Jeličić odlazi s HRT-a kao nogometni komentator. Ostaje jugo-golman Tomislav Ivković. Politička nota je očita. Joško je vjernik, domoljub i zanimljivi komentator. Tomo je "apolitičan", danas i u vrijeme agresije na domovinu. Međutim, nogomet je ispolitiziran do "daske". Bilo bi cinično da Joška zamjeni Jurica Pavičić. Čovjek koji "kuži" nogomet bolje od Ante Tomića i Vedrane Rudan zajedno. Tomo Ivković ima pravo biti apolitičan. Što će politika golmanu koji je jedini u povijesti obranio dva penala Diegu Maradoni. Ali što o nogometu zna i što nam može otkriti debeljuškasti Jurica sa svoje dvije lijeve noge? I lijevom glavom. Piše naš znalac nogometa Jurica Pavičić: "Dalić je osjetio nešto novo: neuspjeh". Potom mudro analizira: "Čovjek koji fratarski važe riječi..." Pazite, ovaj ne samoupravni izraz - fratarski. Umjesto da važe progresivno i napredno, on fratarski "dejavuje" na omladinu, navijače i orjuna. Juricu, ofenzivnog bezveznjaka Slobodne Dalmacije, smeta jedna stvar, a to je što on misli da je Dalić postao "trener reprezentacije slučajno - usred jeseni". Onako usput, Dalić nikada nije bio trener reprezentacije. On je postao izbornikom iliti selektorom reprezentacije, a treneri su bili Ladić, Čorluka itd. Dalić nije "loš gubitnik" kako misli naš Jure. U stvari, on to ne misli. On to samo žarko želi. Za sada, na sreću, kod njega sve još ostaje samo na željama... orjunaškim.

Trebaju li Hrvatine dograbiti batine da s HRT-a otjeraju Anti-hrvatine?

Počele su osmofinalne utakmice Europskog nogometnog prvenstva. Znatno oslabljena Italija igrala je sa samoupravnom Švajcarskom. Talijani su istrčali bez svog suca bezveznjaka Danny Makkelija koji je sudio tekmu s Hrvatskom. Eliminacija Hrvatske bila je dar njegovom suprugu(zi) Talijanu od strane Europske nogometne "pederacije". Tako oslabljeni Talijani bez Dannya bili su lagan plijen škrtih i racionalnih Švicaraca. Ni da je dražesni Danny mrdnuo turom ne bi im mogao pomoći dobiti ovu utakmicu.

Švicarska čak nije ni igrala u punom sastavu. Igrao je samo jedan Albanac Xhaka. Ostali čekaju susret sa Srbijom koju su već na dva svjetska prvenstva izbacili iz natjecanja. Zašto imaju pik na "genocidne" nacije još nije do kraja razjašnjeno. Ekipe iz Slobodne Dalmacije nešto sluti, ali mudro muči i čkomi. Usput, svi moji prijatelji bez izuzetka navijali su, ili slobodnije rečeno zavijali su, za Švicarce. Dvojica od njih čak vode beskonačni spor s bankama zbog kredita u švicarcima. Talijani su se uzalud branili protiv Švicaraca. U 50-toj minuti je bilo 2:0 za Švicarce. Da smo se mi pored Dannya ipak uspjeli prošvercati u drugi krug pa sad igrali sa Švicarskom, prvi bi gol primili negdje u 88. minuti...

Prisjetio sam se Škore

Moram pohvaliti Facebook. Podsjetili su me na jedan moj post od prije četiri godine. Evo da jednom maznem nešto od sebe, a ne uvijek od drugih. Dakle 29. lipnja 2020. napisao sam: "Moje zanimanje za Škoru postalo je intenzivnije nakon što sam prvi put čuo najljepšu baladu Domovinskog rata - 'Matu'. Onaj tko napiše riječi i sklada glazbu za Matu ulazi u najmanju ruku u hrvatsku glazbenu povijest..."

Naši ljevičarski mediji pišu samo o onome što im odgovara

Mark Twain je napisao: "Uvijek govori istinu. Na taj način ne moraš pamtit što si rekao". Jel' tako, drugovi povjesničari s Filozofskog faksa u Zagrebu?

<https://direktno.hr/.../vucic-sokiran-teroristickim.../>

/

NAROD.HR

1. srpnja 1966. rođen Jean Michel Nicolier - potaknut televizijskim snimkama dolazi braniti Vukovar – narod.hr

'HRVATSKI TJEDNIK' O CRNOGORAKOJ REZOLUCIJI (3.): DR. SC. DAMIR PEŠORDA

Pišući o mojim knjigama, a često je bio i predstavljatelj ili pisac predgovora za njih, dugogodišnji kolumnist „Hrvatskog tjednika“ književnik dr. sc. Damir Pešorda nazivao je ono o čemu ja pišem „Pečarićeva Hrvatska“. Točnije rečeno o toj „Pečarićevoj Hrvatskoj“ Pešorda je pisao u Uvodu moje knjige ‘Ako voliš Hrvatsku svoju’. Na to se nadovezao profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić predstavljajući tu knjigu na svom sveučilištu 05. 12. 2014.

Tokić je tada naglasio, piše Glas Brotnja, 05. 12. 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke Kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, dodavši:

O njima je pisao, progovorio o njihovoj ljubavi prema Hrvatskoj, prema Hrvatima, ali pisao je akademik Pečarić i o generalu Praljku, hrvatskom branitelju Veljku Mariću naglašavajući kako neće biti sretan dok i zadnji hrvatski branitelj ne izađe iz zatvora. Akademik Pečarić voli Hrvatsku svoju, no osim što piše o onima koji vole i žive Hrvatsku on piše i o onima koji ne vole Hrvatsku i svoj hrvatski narod, pa upravo zbog toga što jasno i glasno upućuje na aktualno stanje u zemlji Hrvata često je prešućivan od medija u službi aktualne vlasti.

Kasnije sam se s kolegom Tokićem dogovorio da uz ime drugog ot tih stupova, dakle uz ime Darija Kordića treba dodati i ime hrvatskog velikana generala Slobodana Praljka.

Zato s velikim zadovoljstvom dajem njegovu kolumnu iz „Hrvatskog tjednika“ uz napomenu da pogledate i knjige:

J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LANG.pdf>

Tiskano izdanje objavio sam zajedno s udrugom „Bijeli put“:

J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Zagreb, 2020., str. 272.

J. Pečarić, Dr. sc. Damir Pešorda, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pesorda.pdf>

Evo Damirovog komentara:

KISELI KRSTAVCI I POKOJI FEFERON

Crnogorska REZOLUCIJA O JASENOVCU prigoda da se konačno optuže crnogorski sudionici u agresiji na Dubrovnik i Konavle, od vojnih lica i tadašnjih političara do običnih vojnika. Ako se tadašnje horde s istoka vojnicima uopće mogu zvati. No, svakako je važno i aktualizirati pitanje ratne odštete, povratka ukradenog hrvatskog broda i niz drugih spornih pitanja

Piše: DAMIR PEŠORDA

Nastupila je sezona kiselih krastavaca, to jest ljetno vrijeme kada se u političkom životu zemlje ne događa bogzna što pa se i poluvijestima iliti kiselim krastavcima pokušava popuniti zadana novinska shema. No, i usred kiselih krastavaca nađe se pokoji feferon, ljuti. U predviđenih četiri do pet tisuća znakova, koliko uglavnom obuhvaća ova kolumna, probat ću u toj hrpi krastavaca pronaći feferone. Prvi takav slučaj jest usvajanje u crnogorskom parlamentu rezolucije o genocidu u Jasenovcu. Taj događaj je provokacija prve vrste i jasan pokazatelj da "srpski svet" ide dalje jer mu se objektivno nitko ne suprotstavlja. Ni međunarodna zajednica ni zemlje u okruženju, jedino Albanci i donekle Bošnjaci u BiH.

Problem s crnogorskom rezolucijom nije samo u tome što mala i beznačajna državica, koja je prije trideset i nešto godina na Hrvatsku izvršila agresiju a kojoj je Hrvatska svejedno puno pomagala na "putu u Eu", bezrazložno i bezobrazno provocira, nego prije svega u tome što taj crnogorski potez nedvosmisleno signalizira kako će se Crna Gora ponašati kada uđe u Eu. To jasno upućuje na činjenicu da Hrvatska – ako joj je do vlastitih interesa – nipošto ne treba pomagati susjedne zemlje oko ulaska u Eu. Naprotiv! Treba im, inzistirajući na potpunom i temeljitom ispunjavanju zadanih preduvjeta, taj ulazak otežavati. Kao što je to nama, primjerice, činila Slovenija. Bez ikakva uvijanja takav pristup je u hrvatskom interesu premda naši političari papagajski ponavljaju kako je ulazak naših susjeda u Eu u našem interesu. Malo *morgen*, kako reče jedna od prethodnih Vučićevih inkarnacija.

Objektivno, kada bi Srbija i Crna Gora ušle u Eu za očekivati je da bi iz te nove pozicije činili puno nezgodnije stvari po Hrvatsku od spomenute rezolucije. Također je za očekivati da bi im se u toj prljavoj raboti nerijetko pridružila i Slovenija kao što je to činila i u okviru Jugoslavije, a i domaće jugoslavenstvujuće snage poput raznih jakovina, markovina, klasića, tomića i ostalih jugotića. Stoga na ovu provokaciju treba adekvatno odgovoriti. Doduše, protestiralo je Ministarstvo vanjskih poslova, a i Plenković je dao izjavu u kojoj je upozorio Crnu Goru da će njihov potez imati posljedica kako na bilateralne odnose, tako i na crnogorski put u Eu i na procesuiranje ratnih zločina tijekom srpsko-crnogorske agresije na Hrvatsku. Nadajmo se da neće sve ostati na riječima, a što se procesuiranja ratnih zločina tiče – žalosno je da se do sada Hrvatska u ime dobrosusjedskih odnosa suzdržavala od dosljednog progona ratnih zločina, a čini se da jest. U svakom slučaju, ovo je prigoda da se konačno optuže crnogorski sudionici u agresiji na Dubrovnik i Konavle, od vojnih lica i tadašnjih političara do običnih vojnika. Ako se tadašnje horde s istoka vojnicima uopće mogu zvati. No, svakako je važno i aktualizirati pitanje ratne odštete, povratka ukradenog hrvatskog broda i niz drugih spornih pitanja.

Drugi je ljuti feferon među ljetnim kiselim krastavcima svakako svojevrсно *autanje* mrzitelja hrvatske nogometne vrste, naravno ne zbog nogometa, nego zbog ruke na srcu za vrijeme intoniranja nacionalne himne i zbog snažne nacionalne identifikacije koja prati uspjehe hrvatske nogometne vrste. Ne da mi se sada tražiti po portalima i navoditi sve izljeve zlobnog oduševljenja zbog hrvatskog ispadanja s Europskog prvenstva, navest ću samo jedan primjer

nepismenog piskarala s portala *Index.hr* u kojem se skladno sjedinjuju protuhrvatstvo i protukatolištvo kako je to već i uobičajeno kod ovdašnjih protuhrvatina. Riječ je o tekstuljku autora čije ime neću ni spominjati jer spomena nije ni vrijedno, tekstuljku u kojem spomenuti neimenovani pokušava ispasti duhovit pa izmišlja kakve bi to Dalić molitve mogao moliti "za pripremu ne toliko za utakmicu, koliko za medijske naslove". To groteskno iskrivljivanje glavnih katoličkih molitava ne zaslužuje poseban komentar, tek dva-ti navoda: "Oče naš koji jesi/ Kramarić nikad neće bit Messi/ sveti se ime Tvoje/ od remija ne može bolje ..." Ili: "Sveta Marijo, majko Božja/ moli za me, boljeg od Ćire/ sada i na času ispadanja našeg!" Ili: Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetom/ i ako ispaše u početku:/ Ja, Rusija i sada i vazda u vijeke vjekova!" Ovoliko nesuvislosti, nepismenosti i zlobe teško je okupiti na jednom mjestu, a posebno rastužuje činjenica da je dripcu netko pružio kakav-takav katolički odgoj, a on da njega napravio, da prostitute, ovo.

DRAGOVOLJAC.COM

www.dragovoljac.com

THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

JOŠ JEDNA 'CRTICA' IZ MOJE KNJIGE „HAZU I TUĐMANOVA BISTA“: POSTJUGOSLAVENSTVO

U zadnjem desetljeću prošlog stoljeća tzv. ljevica u RH nije se nikada odmakla od Jugoslavenstva o čemu su pisali mnogi hrvatski komentatori:

U knjizi „HAZU i Tuđmanova bista“ spomenuo sam knjigu „Zbogom Postjugoslavenstvu“ Mirjane Kasapović:

KANDIDAT ZA AKADEMIKA, POVJESNIČAR - UKLANJATELJ
(Odgovor akademika Kuzme Kovačića)

Dragi Kuzma,

Hvala na Tvom odgovoru:

Subject: Re: PISMO AKADEMIKU KUZMI KOVAČIĆU,,(AKADEMIK SA H-
INDEKSOM NULA? – 3.),,

Date: Sun, 12 May 2024

From: Kuzma Kovačić

To: Josip Pečarić

Hvala, Josipe, na pismu! Nisam znao za to sramotno uklanjanje Bošnjakovog spomenika Tuđmanu. Taj kandidat za akademika, povjesničar - uklanjatelj, zbilja ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije, ne samo zbog toga, nego prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku, i to baš tvorcu suvremene hrvatske države, akademiku Franji Tuđmanu. Nije li to nedostojno za jednog kandidata?

Srdačno te pozdravljam iz Hvara!

Kuzma

Pišem Ti ovaj odgovor jer sam upravo doznao tužnu vijest: Umro je Luko Paljetak.

Đuro Vidmarović me je obavijestio da je u teškom stanju, ali nisam ni pomislio da će nas napustiti. Pa baš sam jučer u Pismu Predsjednici DHK Hrvojkiju Mihanović Salopek i Đuru podsjetio na Inicijativu o proglašenju dr. Franje Tuđmana utemeljiteljem RH koju smo potpisali i on i nas dvojica zajedno s akademikima Aralicom i Damjanovićem i drugima konstatirajući: ... *doista je svim potpisnicima čast biti u društvu s akademikima Aralicom i Paljetkom*

Doista me raduje što si napisao netko *ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije...prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku*. Zapravo Ti si na lijep način napisao isto što sam i ja u nizu ovih mojih tekstova kada sam upozoravao kolege u HAZU da im kandidat poručuje da su nekompetentni kada biraju kandidata koji je tako loš. Čovjek im govori da je iznad njih i uopće mi nije jasni zašto želi biti u društvu s nama koji smo ispod njegove razine. Ja sam južnjak pa se takvima obično rugam, mada sam upozoravao da takvi akademici zapravo rade od HAZU Akademiju redikula. O istovjetnoj priči s Ivom Goldsteinom sam također pisao, a poznato je da je on danas i poznat kao dr. sc. Ivo Drobilica.

Jasno je zašto Drobilica i Uklanatelj javno sude akademiku Franji Tuđmanu. Meni je to zabavno, a posebno danas kada su izbori pokazali da nisam uzalud napisao knjige:

1. J. Pečarić, *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003.
2. J. Pečarić, *Nepoćudne knjige / Trijumf tuđmanizma 2*, Zagreb, 2003.
3. D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde*, Zagreb, 2004.
4. D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde. Drugo prošireno izdanje*, Zagreb, 2007.
5. J. Pečarić, *Vukovar: Trijumf Tuđmanizma* dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>

Naime u „Hrvatskom tjedniku“ od 9. 5. 2024. Davor Dijanović spominje tuđmanizam u podnaslovu svog teksta: *nadamo se ostvarenju bojazni Bože Kovačevića o povratku ozračja tuđmanizma u Hrvatskoj*.

<https://www.portalnovosti.com/bozo-kovacevic-domovinski-pokret-nas-zeli-vratiti-u-vrijeme-tudmana>

Da, ono što sam najavljiavao 2003. najavljeno je u Vukovaru 2023., a 2024. imam paniku u redovima 'Ijeve družine'.

Oni inteligentniji su odavno napustili Drobilicu i slične. U Prilogu dajem tekst o predstavljanju knjige „Zbogom Postjugoslavenstvu“ Mirjane Kasapović.

Spominjem ne samo zbog toga što će nam Izborna skupština puno toga reći o našoj Akademiji, već i zbog Tvog duhovitog novog imena našem kandidatu: *Uklanatelj*.

Naime knjiga prof. Kasapović me asocira na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i Jugoslavena?

-Četnik je poštenu četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.

Srdačno Te pozdravljam.

Joško

Zapravo za mene Mirjana Kasapović pod Postjugoslavenstvom podrazumijeva ono što je ostalo nakon raspada bivše države koju je davno Tanja Torbarina definirala kao najveća Velika Srbija, odnosno tu borbu za tom Velikom Srbijom u novonastalim državama.

Međutim više o tome možete naći u tekstu:

M. Erceg: Što je "postjugoslavija" i koji su njezini zagovornici?

11. lipnja 2024.

PORUKA ZAGREBAČKE POLITOLOGINJE »MEMORIJSKIM
PODUZETNICIMA«: NEMA »TREĆE JUGOSLAVIJE« NAKON
»POSTJUGOSLAVIJE«

Naravni 'istoričari' tj. politički aktivisti u RH ne mire se sa – zapravo – svojom sudbinom. Zato je zanimljivo pogledati i tekst dr.sc. Ivice Granića od 24. lipnja 2024.:

IVICA GRANIĆ: ZAŠTO JE KNJIGA PROF. KASAPOVIĆ UZRUJALA
'POSTJUGOSLAVENA' MARKOVINU?

Ali vratimo se 'crtici' iz moje knjige HAZU I TUĐMANOVA BISTA, tj. tekstu iz nje.

Kao Prilog tom tekstu je u knjizi dan Hinin prikaz (12/04/2024) predstavljanja:

PREDSTAVLJENA KNJIGA ZBOGOM POSTJUGOSLAVENSTVU
MIRJANE KASAPOVIĆ

<https://www.hkv.hr/vijesti/komentari/43808-m-erceg-sto-je-postjugoslavija-i-koji-su-njezini-zagovornici.html>

Knjiga "Zbogom Postjugoslavenstvu! – Prilog demitologizaciji hrvatske politike i društva" umirovljene profesorice komparativne politike Mirjane Kasapović, objavljena u nakladi Školske knjige, predstavljena je u petak u Zagrebu.

Knjiga na oko 240 stranica kroz četiri poglavlja raspravlja o tome što je bila Jugoslavija, što su "postjugoslavenske države", što su "postjugoslavenske studije" i o znanstvenosti "postjugoslavenskih studija".

Autorica smatra da je Jugoslavija bila najneuspješnija europska država 20. stoljeća te da nema države u Europi koja je u sedamdesetak godina postojanja, od prosinca 1918. do siječnja 1992., dva puta nastala i dva se puta raspala u morima krvi svojih stanovnika — u svjetskim, međudržavnim i građanskim ratovima svojih "južnoslavenskih plemena" i svojih "bratskih naroda i narodnosti".

Isprobani su svi ekonomski i politički aranžmani da se ta država očuva: bila je kapitalistička i socijalistička, monarhijska i republikanska, unitaristička i federalistička, pluralistička i monistička, kraljeva desničarska i maršalova ljevičarska diktatura. Bila je na Zapadu i Istoku, neopredijeljena i nesvrstana. Ništa nije pomoglo, ističe autorica.

Lijevi akademski, politički, kulturni i medijski tabor pokazuje začuđujuću otpornost i ravnodušnost na spoznaje inozemnih znanstvenih istraživača ratnih i poslijeratnih masovnih zločina jugoslavenske vlasti, a jedan od izraza političkoga mitologiziranja Jugoslavije čine i postjugoslavenske studije kao izrazi nastojanja

da se očuvaju ime i sjećanje na bivšu državu i da se, štoviše, s njome postupa kao s političkom i kulturnom činjenicom.

Govoreći o knjizi političar Dražen Budiša rekao je da nacizam nije preživio nestanak koncentracijskog logora Auschwitz, ali da je "lijevi politički totalitarizam" nadživio 85 milijuna svojih žrtava, te je podržao ocjenu Mirjane Kasapović da se komunizam nije ostvario drugačije nego kroz devijacije.

Jugoslavenski režim počivao je na političkim represijama i kultu ličnosti koji je dosegao „patološke razmjere“, kazao je Budiša te zaključio da je uvjeren da će knjiga biti značajan prilog demitologizaciji jugoslavenstva.

Povjesničar Zlatko Begonja ocijenio je "knjigu kao vrijedno štivo, koje je neophodno pročitati, kako bi se dobio bolji uvid u značenje istaknutih pojmova i sintagmi, neobično važnih za razumijevanje nakana i ciljeva onih koji su na njima ustrajavali i nadalje to čine".

Ona poprima karakter svojevrsnog vademekuma, bez kojega bi promišljanje o promatranim temama doista bilo manjkalo. Autorica je knjigom uspješno razobličila sve slučajne ili namjerne zablude pojedinih autora, koji o jugoslavenstvu i postjugoslavenstvu nastupaju s apologetskih pozicija, kazao je.

"U tom smislu razotkrila je sve njihove pokušaje inficiranja društva, što u konačnici za rezultat ima stvaranje ozračja društvenog nesklada i napetosti, poglavito zato jer takvi nastupaju s dogmatskih pozicija obrane jedne propale političke religije", istaknuo je.

U svojim naporima za promicanjem ideoloških koncepata s golemom količinom predrasuda, takvi su zašli u područje gdje je postalo razvidno da su postigli punu neuravnotežnost između osjećaja razuma. Takvi se nisu odrekli jugoslavenstva i post-jugoslavenstva, nego su pronašli nove načine koji ih karakterizira kao protivnike očuvanja tradicijskih, kulturnih, duhovnih vrijednosti – ključnih odrednica hrvatskog nacionalnog identiteta, zaključio je Begonja.

Predsjednik Uprave Školske knjige Ante Žužul izrazio je nadu da će knjiga biti "postament" za istraživanje mladim ljudima koji će vratiti "samosvijest društvu". (Hina)

<https://kamenjar.com/predstavljena-knjiga-zbogom-postjugoslavenstvu-mirjane-kasapovic/>

Zapravo što mislim o tome spomenuo sam na kraju prvog teksta s pitalicom kojoj sam posvetio cijelu knjigu:

J. Pečarić, "Pokvareni četnici", dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/31891-pokvareni-cetnici>

U Uvodu sam napisao i ovo:

„Lito u Tisnom 2022, otvaramo s predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIA. Tih dana je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan napisao u *Hrvatskom tjedniku* tekst o Thompsonu pa sam taj tekst koristio u svom

govoru. Tako sam naveo i dio njegova teksta u kome se spominje *partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac* (...) Poslije predstavljanja don Lazar mi je komentirao kako je Čelan precizniji od mene u tom nazivu, jer sam ranije bio oštrij u tome.

Na što je don Lazar mislio?

Ja sam vladajuću koaliciju prvo nazivao srpsko-hrvatskom želeći naglasiti činjenicu da je u toj koaliciji glavni Pupovac. Naime svjetski moćnici su željeli pobjedu Srbije u ratu s Hrvatskom, a kada je od srpske 'strašne' vojske Tuđman s hrvatskim braniteljima u 'Oluji' napravio zečeve nisu mu ni na pogreb htjeli doći. Zato sve vlade poslije Utemeljitelja hrvatske države poslušno rade sve što žele ti svjetski moćnici. A njihove želje su ostale iste. Kada već Hrvatskom ne vlada Milošević, onda je dobar i Pupovac.

Kasnije je u Hrvatskom Saboru sam Plenković (zabunom ili po onom „neće jezik nego pravo“) nazvao tu koaliciju ČETNIČKOM, pa ja koristim to ime.

Tada me don Lazar podsjetio na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i jugoslavena?

-Četnik je poštenu četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik!

Dakle, pokvareni četnici na vlast su po Vama gori od četnika, pa je očito da je Vaš naziv – po Vašoj tvrdnji - blaži od Čelanovog!

I što odgovoriti don Lazaru kad ostanete bez teksta?

Jedino, napisati knjigu o POKVARENIM ČETNICIMA i posvetiti je don Lazaru, zar ne?“

Vjerovali ili ne knjiga ima blizu 400 stranica.

DRAGOVOLJAC.COM

Pokvareni četnici

Knjiga za preuzimanje

LIJEVOM NAŠOM

EKIPI KOJOJ SMETA IMOTSKI NIJE SMETAO DOGAĐAJ U SVIBNJU: NA DJELU JE HISTORIJA HISTERIJE

ZVONIMIR HODAK

Kakve to imamo posljednjih godina kilave godišnje odmore. Sve je predvidljivo. Požari koje izazivaju krijesnice jer do sada nitko ne pronalazi konkretne krivce. Mislim one s imenom i prezimenom. Navodno požare masovno izaziva vrućina, gromovi i svemirci. Svako ljeto šume duž obale i zaleđa gore i gore. Netko je u jednom TV Dnevniku rekao kako je čudno da uvijek požari počnu par dana prije proslave pobjede u Oluji i Dana domovinske zahvalnosti. Ne znam kako to naše TV stanice nisu izrezale prije emitiranja, valjda je odgovorni drug prespavao. Sad očekujem da se odmah jave naši dežurni lijevi dušobrižnici i zgroze se nad takvim šovinizmom i ognjištarenjem. O požarima i migrantima divaniti ćemo u jesen.

12.08.2024.

Međutim, pustimo ljetne prirodne nepogode i hajmo na ljepše teme. Na Olimpijadi smo uspjeli osvojiti sedam medalja. Ovako mala zemlja koja ulaže u šport manje od ijedne članice EU-a puna je športskih talenata koji, samo zahvaljujući svojoj upornosti, disciplini, predanom radu i nevjerojatnoj psihičkoj snazi postižu najbolje svjetske rezultate u svojim disciplinama. Naša će Vlada s izdašnom "sićom" nagraditi osvajatelje medalja jer ipak moramo biti štedljivi.

Štedjeti treba osobito na onima koji nas prezentiraju diljem svijeta svojim uspjesima, ali zato treba dobro platiti nesposobne političare koji nas uglavnom sramote. Srećom su na TV-u pokazali koliko će osvajači medalja dobiti u drugim državama pa možemo uspoređivati. Kako bi opravdao štedljivost naše Vlade, predsjednik Olimpijskog odbora **Zlatko Mateša** odmah nas je obavijestio da nositelji medalja imaju kod nas pravo na mirovinu. Tako braća **Valent** i **Martin Sinković** mogu računati na nešto sitno više od 1100 eurića, a oni sa brončanom medaljom čak na nešto više od 600 eura.

Vladajući ljetuju u Costabelli. Oni manje vladajući na Korčuli. Jutarnji sve zna. Tako zna pouzdano i da 1,8 posto građana ima na štednji 14 milijardi eura u našim bankama. Šteta što ne možemo saznati i tko su ti sretnici. Znači, ima se! Zato se Ljubljanska banka vraća u Lijepu našu. Vraća se, ali ne vraća lovnu našim štedišama!

Meteorolozi su postali zvijezde. Mogu pogoditi baš sve osim prognozu vremenu.

Naježim se kad se naši lijevičari obraćaju

Nije da smo se u ovim epskim vrućinama smrznuli, ali ja se svaki puta naježim kad se naši ljevičari obraćaju javnosti. Vrijedi malo citirati našeg **Antu Tomića**: "Mi Hrvati smo nažalost budale..." Da bi to potkrijepio Anti je "tribalo" dvije stranice Jutarnjeg s dvije velike "predsjedničke" slike. Takav medijski poguranac nema ni **Dragan Primorac**. Zbori nadalje mudro naš Ante: "Bezobrazni smo i neumjereni. Spasiti nas mogu jedino migranti..." Kako lijepo kaže **Tomislav Mihanović** eto nama krova i salame".

Dok su Engleska, Francuska, Njemačka i skandinavske zemlje na nogama zbog pobune domaćeg stanovništva protiv svih problema koje su im donijeli migranti, po našem jugo-vodniku oni jedini mogu spasiti Hrvatsku. Žučne su polemike Hrvateka oko migranata. Jedni se boje emigrantske najezde, a drugi misle da nema opasnosti od nereda kao, recimo, u Velikoj Britaniji. Zašto? Zato, tješi nas naš Ante, jer domaćeg živilja je iz dana u dan sve manje. Tješe nas i frazom da nije bilo prošlog svršenog vremena (tj. socijalizma) ne bi bilo ni djece. Netolerantni Englezi nisu zadovoljni činjenicom da su u deset najvećih britanskih gradova načelnici ili gradonačelnici muslimani. Ali kvaka 22 je u činjenici da su svi na tu poziciju došli demokratskim izborima.

Nisu se morali izležavati po asfaltu k'o **Tomislav Tomašević, Zdenka Raukar, Bora Radić**... Ante nas je obavijestio i da piše novi roman. Zove se "Nada". Faktura, Ljevak i ostali izdavači koji su spremni "izdati" čekaju u niskom startu tko će ga smjeti objaviti. Zastupao sam pokojnog velikana **Slobodana Novaka** koji je u jednom trenutku bio proglašen idiotom od strane jednog splitskog orjunaša jer je napisao nešto pozitivno o **Franji Tuđmanu**. A što uopće smiješ pozitivno napisati ili kazati o čovjeku koji je sve legende o Jugoslaviji bacio u prašinu i stvorio u pobjedničkom ratu hrvatsku državu nakon stotine i stotine godina.

U Hrvatskoj je trenutno na snazi teror lažnih bombi i bombastičnih laži...

Histerija na djelu

Na djelu je "historija histerije". Orjuna i ultra ljevičari "prosto ne mogu da veruju". U Imotskom je **Marko Perković Thompson** doveo 50.000 tisuća "zaslijepljenih" ognjištara. Istoričar **Hrvoje Klasić** komentira: "Sram me je!" Napokon, već je vrijeme za sram. Istoričar nastavlja: "Tako su pozdravljali Hitlerove slugе". Svaka ti dala, istoričaru! Četiri godine Domovinskog rata te i takve "Hitlerove slugе" živcirale su razne Klasiće s pozdravom "Za dom...". Između ostalog, Domovinski rat donio nam je i pobjedničku toleranciju prema takvima kao što su Klasić, **Dragan Markovina, Ivo Goldstein, Tihomir Jakovina** i ostali članovi zloglasnog Vijeća za suočavanje s prošlosti. Domovinski rat odnio nam je 402 dječja života. Današnju mladost koja živi u slobodi i miru (ta tako tragična činjenica za jugofile) slavi na Thompsonovom koncertu pa ih orjuna i jugofili žele pod svaku cijenu pretvoriti u "proustašku histeriju".

Bravo (ili rio bravo) za profesore povijesti s Filozofskog faksa u Zagrebu! Kad se svake godine u svibnju deru i pjevaju partizanske pjesme u Kumrovcu, to ih ne zabrinjava, ali ovo u Imotskom ne mogu podnijeti. Koji dvostruki moral! **Tin Ujević**, genijalni hrvatski pjesnik, koji je 1945.g. od raznih jugofila i orjunaša

dobio desetgodišnju zabranu pisanja, a čiji su kip u Imotskom zavili u HOS-ovu zastavu, napisao je u svojoj pjesmi: "U slutnji, u čežnji daljine, daljine; u srcu, u dahu planine, planine; malena mjesta srca moga, spomenik Brača, Imotskog..." I kad su si umislili kako su sve "posložili", iza ugla je iskočio **Mato Franković**, gradonačelnik Dubrovnika, i pokvario im bal vampira.

Naša **Ivanka Tome** je čvrsto uvjerena kako je Matino "ustaševanje u gostima po receptu njegova šefa Plenkovića". Možda je žena dobila sunčanicu. Evo, što nam sve donose ekstremno visoke temperature. Pritajeni "ustaša" – **Andrej Plenković**. Ivanka misli da je Mate "ne znajući kako drugačije privući pažnju" pa je u "sigurnom okruženju braniteljske populacije u Cisti Velikoj zaurao Bog i Hrvati i Za dom spremni". Bravo, Ivanka! Nije Mate gradonačelnik Šapca ili Niša, on je gradonačelnik Dubrovnika koji još nije srpski... Kod naših novinara uvijek ista priča. Neki su nemoralni, a neki imaju dvostruki moral...

Domaćinstva kojima su zbog neplaćanja struje iskopčana, svečano su proslavila Noć šišmiša, tj. snalaženje u postkomunističkom mraku.

Javio mi se i čitatelj moje kolumne iz Belog Manastira. Kaže: "Bavim se poljoprivredom, ali sam propao!" Kamo? "U zemlju!"

Oscar Wilde je surovo iskren: "Neki bi ubili i najboljeg prijatelja ne bi li došli u priliku da mu napišu epitaf".

'Službena' istina

Često se u svojim kolumnama "očešem" o legendarne "profe" povijesti s Filozofskog faksa u Zagrebu. Jedan ljeviji od drugoga. NOB-e, **Josip Broz Tito**, Sutjeska i Neretva, život i djelo **Mike Špiljka**, ali ni slovca o strjeljanijima homoseksualaca i neistomišljenika u NOB-u, lažnim legendama o tobožnjim borcima za slobodu i o friziranju povijesti ne bi li se dobila "podobna" katedra... Zaraza glorifikacije komunizma i Tita, kao nečeg što je "službena" istina, proširila se poput "svinjske kuge" i na druge fakultete. Što si ljevije, to su ti vrata društvenih fakulteta otvorenija... Čim se uhvatiš za kvaku već si unutra, u zagrljaju svojih istomišljenika. Na tom mitu godinama se grade karijere, pišu knjige, polažu doktorati... Naš Domovinski rat, naša briljantna pobjeda još uvijek za takve nisu niti će ikada biti "tema". Nedavno smo saznali za neuspjeli atentat na bivšeg američkog predsjednika **Donalda Trumpa**. U SAD-u već dugo pada kvaliteta atentatora.

Stara garda atentatora "odradila" bi šeprtljavog Donalda u roku odmah. Ovi novi još uče... To je pomalo razočaralo profesoricu ustavnog prava na Pravnom faksu u Zagrebu **Anu Horvat Vuković**. Javila se naša Ana na Facebooku s dražesno ženskim komentarem. Prema portalu Narod.hr Ana je pomalo tužna pa kaže: "Umalo. Više sreće drugi put!" Baš atentatorima ne ide! Odiozni Trump se i ovaj puta izvukao. Dok sam živio u SAD-u vidio sam da se popularnost njihovih predsjednika mjeri na jedan nimalo romantičan način - koliko je za vrijeme mandata otvorio novih radnih mjesta. I točka. Tu je Trump na vrhu. U prvom mandatu otvorio je više od šest i pol milijuna novih radnih mjesta. To mu je trebalo biti dosta za drugi mandat, ali onda su na scenu stupili "poštanski glasovi" za **Joe Bidena**. Ti glasovi stižu još i dan danas. Ovaj puta su ga se odlučili drugačije

riješiti - snajperom. Na kraju, imam jedno pitanje: je li vulgarno ljevičarenje naših akademskih elita jeftina gluma ili ofucani modni detalj?

Lao-Tse je mudro zaključio: *"Pazite na svoje misli, one postaju riječi. Pazite na svoje riječi, one postaju djela..."*

Amerikanac je na Olimpijadi preskočio motkom visinu od 6 metara i 25 cm. Sretnik. Kad ide iz Austrije na godišnji u Hrvatsku on može jednostavno preskočiti motkom k nama...

Na pitanje kad će multikulturalnom Engleskom upravljati crni kralj, dvor bi diskretno mogao odgovoriti: "Kad o tome odluči šah".

Olimpijada je gotova

Evo, Olimpijada je gotova. Pamtit će se po politizaciji i feminiziranosti, i to od početka pa do kraja. Cura sa karom mlatila je curu bez kare i osvojila zlato. Francuski i olimpijski genij na djelu. Primijetio je to i **Alain Finkielkraut**, čuveni francuski filozof, pa je napisao: "Francuski genij na otvaranju istakao svojim nedolaskom".

Pod parolom "domaće je domaće" evo nama naših tema. Prva "vruća" dolazi iz Splita. Novi trener **Gennaro Gattuso** ne vodi na tekmu u Zagreb **Ivana Perišića**. Stvar je jasna. Ako Talijan tu utakmicu dobije, to mu je "zlatna medalja". Ako izgubi, put ga vodi u bespuće. Zato, neka igraju samo pouzdani i zdravi.

Moj nekadašnji portal na kojem sam i počeo "kolumnariti" rasplakao se nad tužnom sudbinom **Rade Šerbedžije**. Uglavnom, Radi su i otac i majka Srbi pa je Radi teško. Pa zar stvarno treba pisati takve jeftine pamflete? Kad je rat počeo, Rade je otišao na "rezervni položaj", a kad je rat završio Rade se vratio. Kad su agresori dobili nogom u tur Rade se vratio u "Tuđmaniju" i dobro mu ide. Zagreb, Rijeka, Brijuni... Radi je u Zagrebu i na Brijunima odlično. Hvala Bogu! Sad se čudi rezerviranosti prema njemu.

I što sad? Ono što čudi je činjenica da se je u Domovinskom ratu aproksimativno desetak tisuća Srba borilo na hrvatskoj strani, a o njima nitko ne piše ni riječi niti se trudi da im priskrbi sve što bi im moglo zatrebati. Međutim, nedostatak "oduševljenja" prema Radi i njegovoj ulozi u razrušenom Vukovaru ne ide na onu stvar ekipi. U gori i dalje raste zelen bor... Okrenite se malo i onim Srbima koji su se borili i ginuli za ovu državu. Poanta čitave priče je da nije bitno odakle si nego kakav si...

Ljevica ne prestaje s napadima na Thompsona: Ovakav spektakl Kekin i ekipa mogu samo sanjati

Davor Ivanković je medijski alkar. Pogađa u sridu. Kaže: "Neki bi sada zbog 'Jure i Bobana' slali na Goli otok. Zato se i dalje pjeva, a "društveni higijeničari" ne spavaju. Zato i izgledaju tako neispavano. Skandalozno! U Imotskom su deseci tisuća Hrvata pjevali hrvatske pjesme na hrvatskom jeziku uz hrvatske zastave. Sramota! Zovite odmah Radu, Tomića, **Pofuka, Rudanicu, Tomu, Bajrušija**...

Još Juga nije propala...

Crkvenim "krugovima" vraćaju se oduzeti stambeni i poslovni "kvadrati".

Na kraju krajeva i na početku početka, najstariji posao ipak je bio stvaranje svijeta.

<https://direktno.hr/kolumne/ekipi-kojoj-smeta-imotski-nije-smetao-dogadaj-svibnju-djelu-historija-histerije-352388/>

DIREKTNO.HR

Ekipi kojoj smeta Imotski nije smetao događaj u svibnju: Na djelu je historija histerije

Kakve to imamo posljednjih godina kilave godišnje odmore. Sve je predvidljivo. Požari koje izazivaju krijesnice jer do sada nitko ne pronalazi konkretne krivce. Mislim one s imenom i prezimenom. Navodno požare masovno izaziva vrućina, gromovi i svemirci. Svako ljeto šume duž obale i zaleđa go...

PREDSTAVLJANJE KNJIGE HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2.

14. kolovoza u 09:01 ·

Zahvaljujem se svima vama koji ste došli na drugu večer Lita u Tisnom 2024. koje već godinama organizira naš domaćin don Lazar Čibarić. Ipak danas s pravom on zaslužuje posebnu zahvalnost jer predstavljamo knjigu HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2. koja je tiskana zbog njegove želje da na ovogodišnjem Litu u Tisnom predstavimo i ovu moju knjigu o Utemeljitelju RH Franju Tuđmanu. Naime prva kojoj je naslov bio podnaslov ove dana je na internetu:

J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

Obje knjige su o 'istoričaru' koji je kada je postao ravnatelj HIP-a u Slavonskom Brodu 2011. godine uklonio bistu Utemeljitelja RH doktora povijesnih znanosti Franje Tuđmana. I takav 'istoričar' predložen je od Prvog razreda Akademije za akademika!

Zato je prirodno bilo da predstavljatelj takve knjige bude dr. sc. Josip Stjepandić, koji je predsjednik HAZUDD-a pa veliko HVALA i njemu.

Želju don Lazara kao da je jučer u svojoj kolumni pojasnio veliki hrvatski kolumnist i moj koautor Zvonimir Hodak:

„Zastupao sam pokojnog velikana **Slobodana Novaka** koji je u jednom trenutku bio proglašen idiotom od strane jednog splitskog orjunaša jer je napisao nešto pozitivno o **Franji Tuđmanu**. A što uopće smiješ pozitivno napisati ili kazati o čovjeku koji je sve legende o Jugoslaviji bacio u prašinu i stvorio u pobjedničkom ratu hrvatsku državu nakon stotine i stotine godina.“

<https://direktno.hr/kolumne/ekipi-kojoj-smeta-imotski-nije-smetao-dogadaj-svibnju-djelu-historija-histerije-352388/>

Na što misli Hodak kad spominje splitskog orjunaša možete vidjeti i u mojoj knjizi:

J. Pečarić, Akademik Slobodan Novak, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/novak.pdf>

Jučer sam saznao i kako je jedan hrvatski povjesničar i suradnik Utemeljitelju RH reagirao na knjigu koju danas predstavljamo. O tome mi javlja jedan njegov kolega:

Kad sam pričao s njim o Tvojim knjizi o *Bisti*, bio je jako zadovoljan. Rekao je: 'Pečarić je poklopio Andrića i pojeo ga!.'

Govorio je o bliskom Tuđmanovom suradniku koji mi je prije 12 godina komentirao i Goldsteinov neizbor u HAZU:

"Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasniji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula".

To sam više puta objavio i ne vjerujem da akademici iz Prvog razreda Akademije nisu znali da je taj njihov prijedlog od prije 12 godina ovako opisan. A podsjećam vas da se taj njihov kandidat potrudio sam da opravda mišljenje o sebi kao redikulu pa je po jednom od više sličnih 'otkrića' danas i poznat kao IVO DROBILICA, dok je ovogodišnjeg kandidata veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić nazvao POVJESNIČAR – UKLANJATELJ.

A da ima više redikula tj. hrvatskih 'istoročara' možete pročitati u skoro svakoj Hodakovoj kolumni, što lako možete provjeriti i u mojoj knjizi o njemu

J. Pečarić, Zvonimir Hodak, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HODAK.pdf>,

pa i u ovoj jučerašnjoj kolumni:

„Histerija na djelu

Na djelu je "historija histerije". Orjuna i ultra lijevičari "prosto ne mogu da veruju". U Imotskom je **Marko Perković Thompson** doveo 50.000 tisuća "zaslijepljenih" ognjištara. Istoričar **Hrvoje Klasić** komentira: "Sram me je!" Napokon, već je vrijeme za sram. Istoričar nastavlja: "Tako su pozdravljali Hitlerove slugе". Svaka ti dala, istoričaru! Četiri godine Domovinskog rata te i takve "Hitlerove slugе" živcirale su razne Klasiće s pozdravom "Za dom...". Između ostalog, Domovinski rat donio nam je i pobjedničku toleranciju prema takvima kao što su Klasić, **Dragan Markovina**, **Ivo Goldstein**, **Tihomir Jakovina** i ostali članovi zloglasnog Vijeća za suočavanje s prošlosti. Domovinski rat odnio nam je 402 dječja života. Današnju mladost koja živi u slobodi i miru (ta tako tragična činjenica za jugofile) slavi na Thompsonovom koncertu pa ih orjuna i jugofili žele pod svaku cijenu pretvoriti u "proustašku histeriju".

Bravo (ili rio bravo) za profesore povijesti s Filozofskog faksa u Zagrebu! Kad se svake godine u svibnju deru i pjevaju partizanske pjesme u Kumrovcu, to ih ne zabrinjava, ali ovo u Imotskom ne mogu podnijeti. Koji dvostruki moral! **Tin Ujević**, genijalni hrvatski pjesnik, koji je 1945.g. od raznih jugofila i orjunaša dobio desetgodišnju zabranu pisanja, a čiji su kip u Imotskom zavili u HOS-ovu zastavu, napisao je u svojoj pjesmi: "U slutnji, u čežnji daljine, daljine; u srcu, u dahu planine, planine; malena mjesta srca moga, spomenik Braća, Imotskog..." I

kad su si umislili kako su sve "posložili", iza ugla je iskočio **Mato Franković**, gradonačelnik Dubrovnika, i pokvario im bal vampira.“

A koliko je vladajućima važno da u Akademiji dobiju snažnu grupu 'istoričara' pokazalo je i prvo predstavljanje ove knjige – ono u Zagrebu kada su knjigu predstavili književnik, kolumnist i najmlađi osnivač HDZ-a Mate Kovačević i prvi hrvatski državni tužitelj odvjetnik Željko Olujić.

Naime na kraju se iz publike javio akademik Ivica Kostović iz prvog reda i rekao:

„Još nikad nitko nije, od kad sam ja u Akademiji, dakle od 2006., prošao za akademika koji nije prošao tajno glasovanje u Razredu. Onda to ide na skupštinu, Znači, natječu se ljudi iz vani, predlažu ih sveučilišta ali ne prolaze. Svega 4 čovjeka, svega 4 kandidata od kad sam ja od 2006, nisu prošla na Skupštini. Dvojica protiv čijih izbora se suprotstavio neki akademik. To su Goldstein i Andrić. Znači dostignuće akademika Pečarića je nešto što je gotovo nevjerovatno. Kad te predloži razred automatski prođeš skupštinu. To je uglavnom tako, svi akademici tako prođu. A on je argumentima uspio jednostavno poljuljati tu Akademiju što daje neku nadu da ipak ta Akademija ima nešto hrvatskog u sebi. Da je HAZU a ne SAZU.

Na žalost, jer se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali. Mislim, sad ne bi prošao jel' tako?

Evo, zato bi ja pohvalio akademika Pečarića. Ostvario je nešto što je gotovo neizvedivo. Da srušiš nekoga koga je razred predložio tj. tvrdio da zaslužuje biti akademik. Znači čestitam mu na tome.

Zapravo ja ne idem inače na promocije knjiga, a kad su o Tuđmanu onda sam u zadnjem redu, ali ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu.“

Da, sigurno ima u HAZU koji tako misle o Utemeljitelju RH zato sam im u svom govoru, koji je dan i u ovoj knjizi, naglasio i objasnio zašto je Tuđman kao znanstvenik iznad svih nas u Akademiji. Nitko se nije javio da pobije takvu tvrdnju. Očito su ipak razumjeli da bi time pokazali da su oni 'zalutali' u HAZU, a ne Utemeljitelj RH akademik Franjo Tuđman.

A ovo je doista knjiga o tome kako sam uspio dva puta u Akademiji napraviti nešto što je po akademiku Kostoviću *nešto što je gotovo nevjerovatno* odnosno *gotovo neizvedivo*.

A akademik Kostović je, uzgred budi rečeno, jedan od hrvatskih znanstvenika koji spada po Sveučilištu u Stanfordu među 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu.

Meni je puno toga reklo reagiranje mojih predstavljača na ove tvrdnje akademika Kostovića tj. njihovi komentari. Tada sam shvatio zašto mnogi u RH nisu ni razumjeli da je svojedobni neuspjeli izbor dr. sc. Iva Goldsteina, danas poznatog

Iva Drobilice, bio u to vrijeme i prvi veliki neuspjeh tadašnjih vlasti kada su predsjednici i države i vlade bili iz SDP-a . iz stranke koje je svojedobno napuštanjem Hrvatskog Državnog Sabora pokazala kako nisu željeli državu hrvatskog naroda.

A danas je to još i teže jer takvi nisu samo u SDP-u.

HVALA.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/40377-predstavljanje-knjige-hazu-i-tudmanova-bista-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-2>

<https://bezcnzure.hr/vlad/predstavljanje-knjige-hazu-i-tudmanova-bista-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-2/>

<https://hrvatskonebo.org/2024/08/14/predstavljanje-knjige-hazu-i-tudmanova-bista-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-2/>

Kata Augustinov je sa **Zoricom Gregurić** i
92 drugih

Foto: Damjan Tadic / CROPIX
BEZ ZADRŠKE

HOLJEVAC OTKRIVA GLAVNI PROBLEM S PUPOVČEVIM NOVOSTIMA: 'SRBI SU KONAČNO SHVATILI'

Autor: Marcel Holjevac/7dnevnoNedjelja, 18. kolovoza 2024. u 06:43

Thompsonovi koncerti u pravilu prolaze bez incidenata, ali uz obaveznu prisutnost novinara koji traže sumnjivo znakovlje. Dok se po EU-u otkazuju koncerti **Taylor** Swift zbog terorističkih planova masovnih pokolja na koncertima, a broj mrtvih i ranjenih po cajka-dernecima zadnjih godina i desetljeća daje razloga da se razmisli o zakonu o cajkacidu po uzoru na onaj o femicidu, naši su novinari zabrinuti zbog skretanja mladeži "ekstremno udesno". Ne samo da skreću udesno nego i u crkvu idu!

Kamo je nestalo ono "Druže **Tito**, mi ti se kunemo da sa tvoga puta ne skrenemo?" i kad je politkomesar odlučivao ima li Boga? Fale im ona lijepa vremena kad se za Vilu Velebita išlo u zatvor, pa bi slijedom toga za "Lijepa li si" slali u gulag, a za "Čavoglave" ravno u Guantanamo. Adekvatna kazna za ZDS vjerojatno bi bila ona engleska srednjovjekovna, kad bi vas prvo objesili, ali tako da ostanete živi, potom vam izvadili utrobu naživo, a onda vas konjima raščetvorili. Bijelo prvo polje? Inkvizicija i istjerivanje ustaškog đavola.

Inače, svijet vrvi ekstremnom desnicom. U Austriji, kaže naslov u Jutarnjem, "radikalna desnica je izvan sebe" i pita se "u što se pretvorila ova zemlja". Jer

samo radikalni desničari mogu biti zabrinuti zbog terorističkih napada. Onima koji nisu desni ekstremisti posve je normalno da netko planira pokolj na koncertu, to je multikulturalizam. U Engleskoj pak “ekstremna desnica divlja”, kako pišu mediji, nakon što su tri curice od vrtićke do nižih razreda osnovne zaklane nožem na tečaju plesa, a desetak je ozlijeđeno.

Foto: Jakov Prkic/CROPIX

Strava u Engleskoj

Dakle, ne divlja tip s čakijom, nego zgroženi građani. Kažu, kriva je dezinformacija na društvenim mrežama koju širi **Putin**, da je ubojica islamist, a zapravo je riječ o mirnom mladiću iz Walesa, koji s islamom veze nema i nije imigrant. Doduše, počinitelj, mladić na pragu punoljetnosti, nije imigrant, njegovi roditelji jesu, iz Ruande. Ali i od tri ubijene curice samo je jedna bjelkinja.

No ispada da se bune rasisti, ostalima je posve normalno da netko upadne na tečaj plesa i počne klati curice. Priča o tome da je fejk informacija dovela do nasilja, jasno, čisti je fejk, jer je ime ubojice koje je kružilo društvenim mrežama po Engleskoj od početka bilo ono koje se na kraju pokazalo točnim, Axel Muganwa Rudakubana. Onako usput, nožem je izbodena 11-godišnja djevojčica u strogom centru Londona. Saznali smo da ju je spasio zaštitar Abdulah, nismo saznali tko ju je napao. Tjedan dana ranije imigranti su zapalili Leeds kada je socijalna služba htjela uzeti djecu jednoj obitelji. Policija se povukla objasnivši to time da “njihova prisutnost potpiruje nered”. A u Liverpoolu ih njihova prisutnost valjda smiruje? Nedavno je jedan Englez dobio 14 tjedana zatvora zbog verbalnog delikta na Facebooku. Drugi je prodavao “antiimigrantske naljepnice”, dobio je dvije godine zatvora. Imigrant koji je silovao 12-godišnju djevojčicu, pak, dobio je 180 sati

društveno korisnog rada. I onda se netko čudi revoltu “ekstremne desnice?” Ovaj zadnji i najodvratniji napad samo je okidač, nikakve “Putinove dezinformacije” nisu ga potaknule, iako bi se neki trebali zapitati zašto toliko ljudi više vjeruje kepecu kojem ljudi padaju kroz prozor nego vlastima svoje navodno demokratske zemlje i zabrinuti se. Englezima je jednostavno dojadilo da im gradovi izgledu kao Kabul i Alepo. No naši mediji više se boje da nam gradovi ne bi izgledali kao Imotski, jer nasilje ipak nije tako opasno kao znakovlje HOS-a. Progres stiže i u Hrvatsku.

Desničari, i to normalni

Ispada da su svi manje-više normalni ljudi danas ekstremni desničari jer ili smatraju da je spol određen biologijom ili da vam za prelazak granice trebaju papiri ili da svi trebaju imati jednaka prava i da klanje curica i postavljanje bombi ne spada u civiliziranu državu. Danas su napadi na policiju O. K. ako to radi Antifa ili BLM, ogorčeni nekom nepravdom, umišljenom ili stvarnom, ali je za strogu osudu i dugogodišnji zatvor ako to rade “ekstremno desni” Englezi koji jednostavno ne žele da im netko kolje djecu i unuke i zapravo ih nije briga je li taj netko iz Ruande, Hrvatske ili rođen u Engleskoj. I nitko se ne treba čuditi što su na meti i džamije, jer radikalni islam možda nema veze s ovim zadnjim slučajem, ali ima sa stotinama napada noževima prije toga. Normalne ljude danas se etiketira kao opasne ekstremiste, onako kako su ljude bez argumenata etiketirali i u ladice trpali totalitarni režimi, jer je politika establišmenta i elita nepovratno otišla u dekadenciju i prezire sve ono o čemu bi trebali voditi računa – prije svega sigurnost i slobodu građana.

Uostalom, SAD je nedavno stavio **Tulsi Gabbard**, bivšu zastupnicu s Havaja, Samoanku, i odlikovanu vojnkinju na listu potencijalnih terorista – jer se drznula kritizirati veze demokrata, svoje donedavne stranke, s vojnim lobijima i korupciju u obitelji **Joea Bidena**! No dok nas mediji podučavaju da trebamo ostati mirni i ne izlaziti na ulice i pribjegavati nasilju ako netko ubija djevojčice jer su to izolirani incidenti, prema simbolima HOS-a tolerancije ne treba imati, ni prema bilo kome tko ih ističe. Ako Zapad ima svoju ideološku patologiju, imamo je i mi. Na progresivnom Zapadu policija čuva sinagoge, spomenici Ane Frank redovito se skrnave Hamasovim simbolima, pa ipak nitko ne tvrdi da je današnja Njemačka 4. Reich. A kod nas je u Imotskom spomenik **Tinu** “oskvrnut” zastavom HOS-a. Pa je Hrvatska nova NDH. **Dragan Markovina** posebno je ljut. “Poganim stihom oskvrnuli su pjesnika, ustaškom zastavom zaogrnuili kozmopolita”, kaže. Podsjeća nas kako je Tin, “mladi revolucionar i pripadnik Jugoslavenske nacionalističke omladine, koji je sve te zemlje i krajeve doživljavao svojima”, valjda jugoslavenske, “godinama u bijedi živio u Parizu”.

Istine radi, Tin je pristupio Orjuni samo radi stipendije vlade u Beogradu za školovanje u Parizu, ali mu nikad nisu isplatili ni dinara pa se razočarao u njih. Markovini preporučujem Tinovu pjesmu “Vitezovi šafrana”, napisanu prije rata i prije NDH, pa neka onda objašnjava da je bio Jugoslaven. Tin je tijekom Drugog svjetskog rata, što je poznato, bio novinar i urednik službene novinske agencije NDH, Velebita / Croatije, pa mu je slijedom toga nakon rata zabranjeno javno

djelovanje i objavljivanje. Nekako ne vjerujem da bi mu smetala ta zastava kojom su ga ogrnuli.

No valja pohvaliti ljevicu. Desetak godina nakon što sam u Dnevnom pisao o tome zašto mladi viču ZDS, shvatili su. Onako, ne potpuno, ali dolazi im. Bosna svjeće. Počinju shvaćati da klinci na koncertima jednostavno provociraju establišment, a naročito jugoljevicu usidrenu u medijima. I da zapravo prave budale od njih, poziraju im da bi imali na što lajati i zbog čega se živcirati. Sad kažu, možda će prestati ako ne budemo obraćali pozornost na njih, ako prestanemo dizati moralnu paniku. Teško, mislim da je za to odavno prekasno, a i kakvi bi to bili ljevičari kad ne bi dizali moralnu paniku oko riječi i rečenica. Ali mogu pokušati.

Foto: Marko Todorov / CROPIX

Raskol između Srba i Jugića

Javio se i vječno ugroženi **Milorad**, koji hrabro već desetljećima živi među ljutim ustašama. Ustaše, kaže, sreće već 35 godina. Zašto ih nije sretao prije, nije objasnio. Valjda su iz zemlje izniknuli devedesete. A nije jasno ni kakvi su to ustaše koji u svih tih 35 godina nisu od njega napravili sapun, nego su mu još dali mjesto u Vladi i parlamentu. Mislim da pravi ustaše ipak ne bi bili tako tankoćutni. No Milorad ima veći problem od ZDS-a, kojeg se svojom tipičnom znanstvenom minucioznošću dohvatila **Mirjana Kasapović**. A to je sukob postjugoslavenske ljevice, predvođene **Viktorom Ivančićem**, “Viktora i viktorijanaca”, sa strujom “porfirijanaca”, integralnih Srba koji nastupaju s pozicija “srpskog sveta”, kojeg je svjetovni vođa Vučić, a duhovni Porfirije.

Kasapović se poziva na srpsku novinarku **Vesnu Knežević**, bivšu suradnicu Ferala, koja inače tvrdi da su Hrvati objavili Srbiji rat time što nisu htjeli prihvatiti promjene Ustava iz 1974. kojima je Milošević htio na miran način transformirati SFRJ u Veliku Srbiju. Po njezinu mišljenju, srpski establišment u Hrvatskoj

sastoji se od dviju strana, jednu čine SDSS i njegov “doživotni predsjednik” Milorad Pupovac koji koriste svoju nacionalnost i manjinski status u svrhe pukog profiterstva. Druga strana samo je, kaže, naizgled srpska, mnogo je skrivenija i smještena je u “državnom ideološkom aparatu”, a čine je Novosti. Te novine, prema novinaru iz RS-a Radanoviću, koje “financira Zagreb”, “pišaju po srpskim obilježjima, zastavi, himni, Srpskoj pravoslavnoj crkvi, tradiciji, pa i žrtvama”. Zanimljiva perspektiva po kojoj su Novosti dio ideološkog aparata Zagreba, ali govori i koliko je zapravo “nebeska Srbija” udaljena od svakog racija i dodira sa stvarnošću i vremenom, a kamoli od Zagreba koji im je epicentar ustaštva, bio i ostao.

“Nema razloga za brigu ideologa ‘srpskoga sveta’ jer porfirijance već imamo”, podsjeća Kasapović i ukazuje na **Radu Borić**, koja je za Novosti 2021. rekla: “Porfirijanci, kako smo se nazivali, a koje je magnetom svoje osobnosti privlačio, bile su osobe često različitih, a opet dubinski sličnih razumijevanja o tome kako bi naša zajednica trebala izgledati: tolerantnija, uključivija, empatičnija, solidarnija. Odlaskom mitropolita Porfirija... Hrvatska je na gubitku.” Kasapović postavlja pitanje jesu li zagrebački porfirijanci bili samo politički naivni i neuki ili je posrijedi nešto drugo? Na to pitanje osobno bih odgovorio “nešto drugo”: no drago mi je da se pozabavila pitanjem o kojem sam i sam pisao, naravno na posve drugoj i puno višoj razini od ove kolumnističke, i potvrdila neke moje zaključke. A to je da Novosti nisu nikakve manjinske novine, već regularan politički tjednik koji se kao takav ne bi smio financirati državnim novcem jer se ne bavi problemima manjine, već novine koje “proizvode nove i reproduciraju stare oblike netrpeljivosti Hrvata prema Srbima” – ali je upitno u korist koga to rade. “Srpskog sveta” ili Feralovih orjunaša?

Foto: Boris Kovacev / CROPIX

Novosti s drugog svijeta

Premda sebe doživljavaju kao nesmiljene borce protiv hrvatskoga nacionalizma, Novosti su de facto njegov medijski proizvođač zbog sustavnoga izrugivanja hrvatske države, nacije, povijesti, Domovinskog rata, himne, zastave, grba, tradicije, Katoličke crkve, obitelji... – vrijednosti i institucija do kojih je velikoj većini Hrvata stalo. To izrugivanje i ismijavanje, koje je daleko od dobre političke satire, Hrvati pripisuju Srbima jer su Novosti formalno srpski list u kojemu kolaboriraju orjunaši hrvatskoga podrijetla, navodi Kasapović. Novosti su jednostavno toksične, a Kasapović potvrđuje moju tezu da one najviše štete rade upravo Srbima u Hrvatskoj, gurajući ih u permanentni sukob s Hrvatima, a za interese male sekte Jugoslavena koji se služe zaplotnjačkim i bizantinskim metodama.

Možda najbolju definiciju Feralovih orjunaša daje njima suprotstavljena srpska strana: Knezović piše kako su Feralovi revolucionari postali “reakcionarni i kontraproduktivni za bilo kakav vid tolerancije” te destruktivno djeluju na hrvatsko-srpske odnose jer suživot esencijalno ugrožava perspektive potencijalne četvrtje Jugoslavije koju oni žele. Kako se list srpske manjine pretvorio u “duhovni centar četvrtje Jugoslavije za proizvodnju stalne polarizacije i netrpeljivosti”? Pa posve je sigurno da legitimnost za to viktorijanci nisu dobili na izborima. Oni sebe ne smatraju ni političkim aktivistima, a kamoli političarima – izbore i demokraciju preziru i mrze gotovo kao slobodno tržište. Razumljivo, ni jedno ni drugo ne omogućuje im preživljavanje, zaključuje Kasapović.

Ne samo to nego su Novosti postale “mala sekularna kapelica Viktora i viktorianaca da iz nje sistematski ruše politički ugovor Srpskog narodnog vijeća, koji leži u pomirenju Srba sa sobom, s Hrvatima i s Maticom”. Novosti, piše Olivera Radonić, Ivančić koristi za “štetno pisanje za srpsku zajednicu u Hrvatskoj” od kojega samo on ima koristi jer je taj “samozvani tumač nacionalnih osjećaja i skrbnik partizanskih brigada, divizija i korpusa” cijelo vrijeme živio na “lažnim pobjedama i iskopanim rovovima”. U opisu Kneževićeve, koliko god slikovit bio, nema zapravo ništa bitno novo – nova je samo (srpska) strana s koje pljušte optužbe na račun Viktora i viktorianaca, navodi Kasapović. Međutim, sama pojava te srpske strane mogla bi imati velike implikacije.

Ne podnose ni Srbe ni Hrvate

Dakle, Srbi su konačno shvatili da je Feral glasilo jedne isključive ideološke sekte, čiji su duh – duh izazivanja razdora i netrpeljivosti preko lošeg i recikliranog humora – prenijeli u Novosti. No ta sekta jednako ne podnosi Srbe koliko ne podnosi ni Hrvate. “Prvoga apostola sekte Viktora Ivančića njegovi su vjernici i epigoni proglasili najboljim novinarom u povijesti ovih prostora. No Ivančić se odavno prometnuo u vodećega ideološkog davatelja, koji tridesetak godina piše jedan te isti tekst”, tvrdi Knežević, a njegova sekta djeluje kao družba kobaca koji neprestance motre svaki incident svojih ideoloških i političkih neprijatelja ne bi li potvrdili svoje teze o ovdašnjoj “ustašiji”. Bio to pozdrav “Za dom spremni”, ušato U naškrabano na vratima garaže, išaran izborni plakat SDSS-a ili nešto četvrto.

No oni će morati otići iz Novosti, jednostavno zato što je Pupovčev SDSS nakon dva desetljeća ispao iz Vlade, čime je DP, ako ništa, dokazao da Hrvatska može i smije oformiti Vladu bez Srba. Što je veliki korak za Hrvatsku jer se time dokida bitna dogma kako velikosrba tako i orjunaša, da Srbi moraju patronizirati Hrvatima i stalno ih nadgledati jer su Hrvati, po njihovu mišljenju, nedorasli demokraciji i moraju imati dušobrižnike u vidu Pupovca koji će paziti da se ne poustaše i ne osnuju neki novi Jasenovac. Drugim riječima, iako je konstitutivna uloga Srba u Hrvatskoj izbačena iz Ustava još za Tuđmana, u praksi se održalo to da su Srbi konstitutivni narod u Hrvatskoj, uz malu pomoć izbornog zakona.

Nije teško složiti se s Kasapović da će Pupovac, nakon ove šizme, potražiti utočište u "srpskom svetu": za feralovce je on ionako nebitan, potreban im je tek da im osigura platformu za njihovo djelovanje iza kojeg ne stoji ništa osim osobnih interesa pa se ne treba ni čuditi njegovoj zlokobnoj najavi danoj u vidu "upozorenja" koju je izrekao na obilježavanju srpskih žrtava Oluje 3. kolovoza 2024., da će budući ratovi biti gori od onih iz devedesetih godina prošloga stoljeća. No svakako je bolje kad se ljudi razotkriju i nastupe sa svojih stvarnih pozicija, pa ako se Novosti nakon raskola prestanu skrivati iza jugoslavenstva, a postjugoslaveni iza Novosti, to bolje.

https://www.dnevno.hr/vijesti/holjevac-otkriva-glavni-problem-s-pupovcevim-novostima-srbi-su-konacno-shvatili-2502549/?fbclid=IwY2xjawEyfU1leHRuA2FlbQIxMQABHR4_Di-pjrKx_HzdFy8K1tt8twFUs25it9CzHjUvCJB8CD3g5m_eZ2SI0w_aem_NlbZtIWvO0OotWFOQv747w

HAJKA NA HAZU / "MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA', ZAGREB, 2024.

KOLIKO U RH IMA MOZGOVA VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA?'

Mislim da je don Anđelko Kačunko doista sjajno definirao mnoge u i oko povjesničar umjetnosti koji je HAZU rekao zbogom: imati 'mozak veličine maković zrna'.

Odgovarao sam na neke od takvih tekstova, ali očito je da se radi o hajci kojoj je cilj zamagliti ili učiniti nevažnom činjenicu da je njihov sjajni kandidat za akademika to jedino zato što je uklonio bistu Utemeljitelja RH pa ga je veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić nazvao 'povjesničar – Uklanjatelj'. To će on ostati zauvijek, Zaludu se trudi povjesničar umjetnosti koji je HAZU rekao zbogom, a po kome se i nazivaju takvi mozgovi, ali je vjerojatno pravi razlog dan na kraju ovog citata:

Inače, još jedna stvar koja je poprilično prošla ispod radara: Zvonko Maković tražio je da ga se izbriše iz popisa članova suradnika HAZU. On je već odavno trebao biti među redovitim članovima Akademije.

<https://www.jutarnji.hr/kultura/art/jeftinom-manipulacijom-su-u-hazu-izazvali-pomutnju-ne-zvonko-makovic-nije-primio-vasu-nagradu-15500498>

Tekstovi u kojima uporno pokušavaju uvjeriti javnost da 'povjesničar – Uklanjatelj' nije uklonio bistu Utemeljitelja RH pišu autori koji same sebe svrstavaju u one s 'mozgom veličine maković zrna'. Takvih tekstova ima puno pa ih je bedasto komentirati već je dovoljno dati naslove i/ili linkove takvih tekstova. Evo nekih od njih:

INTERVJU: ZVONKO MAKOVIĆ

'HAZU DOPUŠTA DA POVJESNIČARE DISKREDITIRA JEDAN HOBIST, REHABILITATOR USTAŠTVA, PO STRUCI MATEMATIČAR'

Branimir Pofuk

POVJESNIČAR UMJETNOSTI KOJI JE HRVATSKOJ AKADEMIJI ZNANOSTI I UMJETNOSTI REKAO ZBOGOM

<https://www.vecernji.hr/vijesti/hazu-dopusta-da-povjesnicare-diskreditira-jedan-hobist-rehabilitator-ustastva-po-struci-matematicar-1800057>

https://www.nacional.hr/makovic-o-hazu-sveli-su-jednog-od-najvecih-hrvatskih-umjetnika-na-razinu-kuglice-za-bor/#google_vignette
<https://n1info.hr/magazin/kultura/sto-smrdi-u-hazu-u-akademik-koji-ju-je-napustio-nabrojao-svoje-razloge/>
<https://www.telegram.hr/kultura/cuveni-zvonko-makovic-zbog-skandala-trazio-da-ga-se-izbrise-iz-hazu-nece-moje-ime-stajati-kraj-njihovih/>

Toliko zabave za mene i onu moju priču kako je Bog stvorio budale da im se pametni rugaju, a oni sretni jer su u centru pažnje.

NJEGOVO IME STOJI KRAJ MOGA. Da mreš od smijeha. Član suradnik uz akademika.

Sjećam se kad sam dobio državnu nagradu za znanost (dvije godine pošto je stariji od mene Maković uspio doktorirati). Tajnik mog razreda u kome sam bio već 6 godina mi je prišao i rekao:

Sad ja vidim da ste Vi i Pečarić jedna te ista osoba.

Po Makoviću sam valjda već 6 godina stajao uz njega, a on nije imao dobar vid pa me nije vidio.

Istina, možda su novinari odavno zaboravili bilo što s brojevima (jednog novinara iz Slobodne Dalmacije sam još 2015. nazvao 'gospodin 2+2') pa misle da je godina 2019, kada je 'povjesničar uklanjalatelj' pisao svoj priglupi tekst o Utemeljitelju RH prije 2011. kada je njegovu bistu uklonio

Dakle, u budućim tekstovima ću komentirati samo tekstove autora koji spomenu i uklanjanje biste, a ovdje ću samo komentirati ono što jedino i govori povjesničar umjetnosti a njima je jako važno i pametno, tj. zašto je za takve don Kačunko smislio sjajan naziv:

1) MAKOVIĆ JE POVJESNIČAR UMJETNOSTI A JA JEDAN HOBIST!

Da on je u bio u Razredu za likovne umjetnosti.

Oni koji pišu o znanosti trebali bi znati da povijesna znanost ne pripada tom razredu. Da se narugam: Kad Maković o Jasenovcu govori kao stručnjak oni valjda misle (ili on) da je u Jasenovcu bila LIKOVNA KOLONIJA pa je on doista stručnjak za to

Moram ipak napisati i nešto lijepo o ovima s takvim mozgom. Podsjetili su me na priču iz vremena kada Maković još nije imao 49 godina kada je uspio doktorirati:

Tako je moja supruga razgovarala s povjesničarom prof. dr. sc. Stijepom Obadom. Kada mu je rekla da sam matematičar, on joj je odgovorio:

– *Ne, to nije istina!*

– *Profesore, pa valjda znam što mi je muž!*

S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Prof. dr. sc. Stijepo Obad, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/obad.pdf>

.S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Prof. dr. sc. Stijepo Obad, Zagreb, 2023., str.144.

Dragi prijatelj profesor Obad je bio uvjeren da sam ja povjesničar. Naravno, on je to zaključio jer je pravi povjesničar i čitao moje tekstove, a ne povjesničar umjetnosti koji bi gledao slike u njima, a njih uglavnom nema.

Što se tiče ravnatelja tadašnjeg HIP-a dr. sc. Mirka Valentića on je znao da nisam po struci povjesničar pa je ipak meni dao da odgovorim na knjigu ravnatelja Muzeja Genocida u Beogradu dr. Milana Bulajića „Tuđmanov Jasenovački mit“.

Radi se o knjizi:

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998.

Mnogi s 'mozgom veličine maković zrna' nisu bili sretni s tom mojom knjigom pa su organizirali dvoboj Bulajića i mene na radiju 'Slobodna Europa' iz Praga. Jadni Bulajić jako loše se proveo pa je napisao novu knjigu gdje je odao veliko priznanje mojoj knjizi rekavši da je ona uz Cohenovu najantisrpskija knjiga u povijesti i uveo pojam 'Ideologija genocida Cohen-Pečarić'.

Slijedio je moj odgovor novim knjigama, pa i o tom dvoboju, ali i o istinskim hrvatskim povjesničarima (one o mojoj Boki neću ni spomenuti):

6. J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu I. / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima, Drugo izdanje Element, Zagreb, 2000.

7. J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu II / O Bulajićevoj ideologiji genocida hrvatskih autora, Element, Zagreb, 2000.

8. J. Pečarić, Serbian myth about Jasenovac, Stih, Zagreb, 2001.

9. A. Pečarić and J. Pečarić, Strossmayerova oporuka, HAZU, Zagreb, 2002.

10. J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002.

11. D. Jelčić i J. Pečarić, Književnik Mile Budak sada i ovdje, Zagreb, 2005.

12. J. Pečarić, Dr. sc. Mato Artuković, Zagreb, 2020., str.224.

13. O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf

14. Pečarić, Igor Vukić, Zagreb, 2021. str. 404.

15. J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285.

16. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Josip Jurčević, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jurcevic.pdf>

17. S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Roman Leljak, Zagreb, 2021. str. 252.

18. J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com, 2021. pp. 506.
19. J. Pečarić, Branili smo Stepinca, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stepinac3.pdf>
20. J. Pečarić, Pravednica Među Narodima - Ljubica Štefan, Portal dragovoljac.com:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LjStefan.pdf>
21. J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:
<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>
22. J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić, dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/VALENTIC.pdf>
23. J. Pečarić, Hannah Arendt u mojim knjigama, dragovoljac.com:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HannahArendt.pdf>
24. J. Pečarić, Dr. sc. Vlatka Vukelić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vukelic.pdf>
25. J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.
Internet izdanje:
<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-zacip.pdf>
21. A. Kačunko, J. Pečarić, Biskup dr. sc. Mile Bogović, Zagreb, 2023. szt. 450.
22. J. Pečarić, Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici, dragovoljac.com, 2023:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>
23. J. Pečarić, Sanja i Teresa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf>

Na stranicama HAZU vidio sam da MAKOVIĆ 'ima čak 30 knjiga, ali niti jednu o povjesnoj znanosti. Molim da mi neki čitatelj ukaže koja je od njegovih knjiga u vezi s povjesnom znanošću jer ga ovi s 'mozgom veličine maković zrna' predstavljaju kao vrhunskog autoriteta.

Za njih i samog Makovića on je veći autoritet u povijesti od na primjer bivšeg ravnatelja HIP-a dr. sc. Mirka Valentića zahvaljujući kome je osnovana podružnica HIP-a u Slavonskom Brodu iz koje je – čim je postao ravnatelj Ivo Andrić uklonio Tuđmanovu bistu.

A Mirko Valentić koji je inicirao i kao izdanje HIP-a Zagreb je tiskana moja knjiga o Jasenovcu je i potpisnik Pisma kojim se tražilo da se HIP Zagreb nazove po svom bivšem ravnatelju Utemeljitelju RH povjesničaru akademiku Franju Tuđmanu.

Naravno 'povjesničaru – Uklanjalatelju' to nije važna činjenica, pa samo spominje da su potpisnici neki umirovljeni povjesničari.

Gadljivo za ne. To što su s 'mozgom veličine maković zrna' ne može ih opravdati.

Jesu li s ovi s takvim mozgom nasjeli na neobičnu riječ koju im je on ponudio

MAKOVIĆ: *Pogotovo ga je, kaže, na to naveo slučaj povjesničara Stanka Andrića koga je kao relevantna povjesničara u članstvo predložio razred društvenih znanosti, a većina u Akademiji ga nije izabrala jer se priklonila napadu na Andrića „matematičara i autodidakta Josipa Pečarića koji relativizira najmračnije segmente hrvatske povijesti“.*

Pogledajmo što Internet kaže za tu riječ:

Autodidakt: samouk; poznavalac neke znanosti, umjetničke djelatnosti ili zanatskog zanimanja, koji je do tog stupnja izobrazbe došao sâm, bez tuđeg poučavanja ili upućivanja.

Valjda je Makoviću objasnio da je u znanosti bitno što si uradio a ne koju si školu završio. Na primjer ni Utemeljitelj RH, ni 'povjesničaru – Uklanjatelju' nisu završili fakultet iz povijest pa su doktorirali iz te znanosti, a takav sam i ja u matematici i nas ima poprilično. A on je valjda završio 'pravi' fakultet pa je uspio doktorirati tek s 49 godina i sad ga ovi s 'mozgom veličine maković zrna' napraviše velikim znanstvenikom i akademikom.

A ja sam mu u zadnjim tekstovima HOBIST.

Don Kaćunko, doista si smislio dobar naziv za ovakve.

2) REVIZIONIZAM ILI MAKOVIĆ KAO IVO DROBILICA

Maković stalno tvrdi za mene kako relativiziram najmračnije segmente hrvatske povijesti.

Što su najmračniji segmenti hrvatske povijesti?

Valjda čovjek misli na razdoblje kada je ubijeno najviše ljudi.

Ali ja se rugam kada kažem da smo JB Tito i ja slični jer smo među desetoricom u svijetu: On među deset najvećih ubojica, a ja među deset s najviše objavljenih radova u znanstvenim časopisima.

Međutim znamo da on ne misli tako. Vjerojatnije mu je draža ona tvrdnja da nisu dovoljno pobili Hrvata.

Dakle, očito sam mu ja REVIZIONIST.

Pogledajmo što je to po Internetu: revizionizam' označava nastojanja ponovne procijene ili reinterpretacije do tada od većine kao valjanim priznatih spoznaja, doktrina ili stavova na području, povijesti, politike ili znanosti, ponovnim razmatranjem ili postavljanjem novih pitanja.

Doista to sam i prebacio kolegama iz Prvog razreda jer nisu objasnili nekim povjesničarima da nema znanosti bez revizije i da s takvim stavom da kad Partija kaže da se nešto u povijesti ne može revidirati smo tvrde da povijest nije znanost. Pa Ivo Goldstein je na tome gradio svoju kandidaturu za akademika, pa sam ga zaustavio prije 12 godina.

J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012.

Naravno najveći revizionist mu je Tuđman. A doista mi je drago da i mene svrstavaju uz njega;

J. Pečarić, Revizionisti u HAZU, Zagreb, 2020, str. 348.

Svi znamo da se danas mnogi rugaju tom bivšem kandidatu za akademika, u svom govoru na Izornoj skupštini sam i spomenuo da ga danas zbog njegovog velikog pronalaska o Jasenovcu i zovu IVO DROBILICA.

Zato ne treba duljiti i puno komentirati ovu želju Makovića da ga se svrsta uz Iva Drobilicu.

Don Kaćunko, doista si smislio dobar naziv za ovakve.

3)JEDINO JE VAŽAN SJAJAN TEKST 'POVJESNIČARA - UKLANJATELJA
Kako ovi s 'mozgom veličine maković zrna' po pravilu trude uvjeriti svoje čitatelje da je tekst 'povjesničara uklanjatelja' nešto izuzetno dajem ga prema knjizi koju sam objavio prije Izborne supštine:

JESU LI 'ISTORIČARI' ZNANSTVENICI?

(NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 10.)

(Tekst je dan kasnije u knjizi)

Zapravo cijela ova priča stane u poruci koju sam dobio od Branka:

KOSTOVIĆEV NASTUP BIO JE ODLIČAN. SVE POHVALE.

O čemu je Branko govorio?

Niste pogledali moju treću knjigu koja je povezana s neizbrom 'povjesničara – Uklanjatelja'

U HAZU:

J. Pečarić, Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu"', Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>

I u njoj možete naći njegove riječi sa predstavljanja moje knjige:

J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.

Još nikad nitko nije, od kad sam ja u Akademiji, dakle od 2006., prošao za akademika koji nije prošao tajno glasovanje u Razredu. Onda to ide na skupštinu, Znači, natječu se ljudi iz vani, predlažu ih sveučilišta ali ne prolaze. Svega 4 čovjeka, svega 4 kandidata od kad sam ja od 2006, nisu prošla na Skupštini. Dvojica protiv čijih izbora se suprotstavio neki akademik. To su Goldstein i Andrić.

Znači dostignuće akademika Pečarića je nešto što je gotovo nevjerojatno. Kad te predloži razred automatski prođeš skupštinu. To je uglavnom tako, svi akademici tako prođu. A on je argumentima uspio jednostavno poljuljati tu Akademiju što daje neku nadu da ipak ta Akademija ima nešto hrvatskog u sebi.

Da je HAZU a ne SAZU.

Na žalost, jer se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali. Mislim, sad ne bi prošao jel' tako?

Evo, zato bi ja pohvalio akademika Pečarića. Ostvario je nešto što je gotovo neizvedivo. Da srušiš nekoga koga je razred predložio tj. tvrdio da zaslužuje biti akademik. Znači čestitam mu na tome.

Zapravo ja ne idem inače na promocije knjiga, a kad su o Tuđmanu onda sam u zadnjem redu, ali ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu.

I tako je bivši ministar znanosti sve napravio na pitanju ovog (ne)izbora podjelu na one koji vole i one koji ne vole Hrvatsku.

Pametnome dosta!

Dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU

**DR. SC. VLADIMIR GEIGER, DRAGOVOLJAX.COM,
2024.****PANIKA ZBOG PROJEKTA 'SNOVI'**

Poslije Budaletine javio se i Viktor Ivančić koji je sada kolumnist lista Srpske nacionalne manjine u RH "Novosti".

Da one nacionalne manjine čiji su sunarodnjaci izvršili fašističku agresiju na Hrvatsku, koja je prethodno bila razoružana. Bila je razoružana jer oni moćnici koji su ih podržavali znali su kako Srbi nikada nisu dobili neki rat koji su sami vodili, i u takvi ratovi su se završavali "bežanijama".

Znamo da i takva Hrvatska bez oružja uspjela se obraniti od te fašističke agresije i natjerat Srbe u ono što jedino znaju – u novu "bežaniju". To je najbolje opisao onaj koji ih je poveo u agresije Slobodan Milošević proglašivši srpsku hrabru vojsku vojskom zečeva. Naravno ima Hrvata koji nikada nisu željeli nezavisnu Hrvatsku pa su se nadali da će razoružana Hrvatska izgubiti, a kad nije ili su izravno kolumnisti u takvim novinama kakve su Novosti ili pišu za druge novine u RH koje nisu hrvatske. To im je omogućeno jer su svjetski moćnici koji nisu željeli nezavisnu Hrvatsku uspjeli slične političare dovesti na vlast pa im je i jest zadaća da ostvare Srpsku Hrvatsku, kad već nisu uspjeli u zamisli o očuvanju Srboslavije, tj. Kako je davno Tanja Torbarina konstatirala Jugoslaviju kao najveću moguću Veliku Srbiju. Takve ljude je dano opisao kineski filozof i ratnik Sun Tzu sa samo dvije riječi – najogavniji ljudi.

Zato se moglo i očekivati da će se se poslije Budaletine javiti i netko iz „Novosti“. I doista javio se Viktor Ivančić. . I još u tekstu citira Budaletinu. Meni je tekst toliko zabavan, jer kao ruga se a plače nad sudbinom jer očekuje da neće katedre za povijest Filozofskih fakulteta u RH u skoroj budućnosti biti prepune 'istoričara', tj. raznih Drobilica (pardon Goldsteina), Jakovina, Markovina, Klasića... Da ni u medijima ih neće biti. A hoće li država moći i dalje davati silne novce novinama u kojima radi Ivančić. On spominje 'garnituru renomiranih desničara i konzervativaca, u rasponu od ANTE NAZORA do VLADIMIRA GEIGERA, od DAVORA MARIJANA do Marija JAREBA'.

A kad se vidi da su ova četvorica dio Projekta SNOVI jasno je da ih mora plašiti kad samo pomisle da će oni imati više mogućnosti za svoj znanstveni rad, jer oni su doista znanstvenici za razliku od 'istoričara' koji su obični politički aktivisti.

Pa i nedavno je jedan takav rad Vladimira Geigera doveo do ostavke ravnatelja JUSP Jasenovac. O tome pogledajte knjigu:

J. Pečarić: Tko će odgovarati zbog protuhrvatskih laži JUSP Jasenovca? Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/juspjasenovac.pdf>

Koliko li je samo Geiger članaka napisao i Ivi Drobilici. Tako sam i nedavno na facebooku stavio njegov najnoviji osvrt na knjigu Ive Drobilice:

https://www.maxportal.hr/premium-sadržaj/dr-geiger-o-knjizi-ive-goldsteina-povijest-bez-fusnota/?fbclid=IwY2xjawGikDtleHRuA2FlbQlXMQABHVHm3tKpEP7AaQt-Q8FGBt3zkBqXK1Ms-wUyb_IB-IO6816jmYN1v_3XjQ_aem_kat2QNNG8ueO9EWUaw4CMw

Pogledajte

„Počelo je tako što je Goldstein u tjedniku Globus od 5. svibnja 2018. iznio tvrdnju kojom je objasnio što se dogodilo s mnogobrojnim leševima – a prema njemu, riječ je o najmanje **90.000 do 100.000 žrtava** logora Jasenovac:

„Na samom kraju rata, početkom travnja 1945., vratilo se nekoliko naj viđenijih jasenovačkih koljača nakon dvije-dvije i pol godine u Jasenovac, jer su znali točno pozicije masovnih grobnica. Zapovijed je glasila da se ‘tragovi grobova imaju uništiti po svaku cijenu’. [...] iz [Njemačkog] Reicha su dovezeni strojevi koji su lomili kosti leševa. [...]”³³

Nakon zagrijavanja u Globusu Goldstein se posebno snažno raspištoljio 17. lipnja 2018. na Hrvatskoj televiziji, u emisiji Nedjeljom u 2, kad je izjavio:

„[Miroslav] Filipović Majstorović [...] je najbolje znao te grobnice. On je išao u Chelmno, kod nacista se instruirati kako se uništavaju leševi, čak su doveli strojeve koji uništavaju kosti. [...] Drugim dijelom su, kosti, koje su našli, od nosno iskopali [u Jasenovcu], uništavali u tim strojevima.”³⁴

A nakon tih konfabulacija, Goldstein u svojoj knjizi Jasenovac – kao što je poznato i kao što sam već pisao – spomenuti stroj za drobljenje kostiju uopćenije spomenuo. Jasno da nije spomenuo da je ustaški časnik Filipović Majstorović otišao na instrukcije u njemački logor Chelmno, niti je spomenuo da su ustaše takve strojeve dovezli u Jasenovac, jer je sve prethodno što je Goldstein izjavio u Globusu i na Hrvatskoj televiziji šarlatanska izmišljotina, laž, nešto čega bi se (valjda?) trebao sramiti bilo koji razuman i pošten čovjek, a kamoli ne redovni sveučilišni profesor.

U ljeto 2021. u *Jerusalem Postu* objavljen je tekst u kojem je Goldstein izvrnut kritici (kao autor potpisan je David Goldman, što je očito izmišljeni identitet). U tom je tekstu, pored ostaloga, spomenuta i Goldsteinova izmišljotina o stroju za drobljenje kostiju koji su ustaše na kraju rata dopremili u logor Jasenovac. Tada je Goldstein za Večernji list među ostalim „objasnio”

„[...] kako je u TV-emisiji Nedjeljom u 2 iznio tezu da su leševi uništavani i spravom za mljevenje kostiju što su nacisti radili u logorima u sklopu opće poznate ‘Akcije 1005’, a ustaše su, to nije nikakva tajna, i u tom pogledu usko surađivali su [sic!] nacistima.”³⁵

Razumljivo, Goldstein je time objasnio isključivo s kojom lakoćom može lagati. Nije on u Nedjeljom u 2 iznio „tezu” da su leševi u Jasenovcu uništavani spravom

za mljevenje kostiju, nego je to iznio kao činjenicu, kao što je vidljivo iz prethodno navedenog citata.

Na ovome mjestu ipak moram otići u digresiju. Kao što sam naveo, u ljeto 2021. po hrvatskim medijima širila se vijest o Goldmanu i Goldsteinu, Jerusalem Postu i drobilici. Ako nešto nisam propustio, u cijeloj toj medijskoj oluji u čaši vode ipak nisam primijetio da su o svemu tome nešto napisali Vlado Vurušić i Robert Bajruši, novinari Jutarnjega lista. Ili pak književnik Miljenko Jergović. Spomenuti, uvijek kao seoski bubnjari spremni staviti se na raspolaganje širenju ili obrani Goldstein-Agitpropa, odjednom su zašutjeli kad se povuklo pitanje drobilice koju je izmislio Goldstein.

A onda će doći dr. Mataušić (s dr. Bućin), pa će pravednički zaključiti da nisam Goldsteinu u stanju naći pogrešku, nego mu ispravljam zareze. Ja bih dr. Mataušić s dr. Bućin ljubazno preporučio da s Goldsteinom odu u ekspediciju u Lonjsko polje, možda negdje nalete na tu drobilicu koju su ustaše donijeli iz Njemačke. U međuvremenu, jasno, Goldstein ne posustaje, pa i u ovoj knjizi, kao vrhunski alkemičar hrvatske historiografije, ono što mu se oko ostataka žrtava Jasenovac hoće, napastuje u težnji da to pretvori u činjenice:

„[...] U dijelu sonde iskopanih sredinom šezdesetih godina pored tragova paljevine nađeni su i komadići kostiju, što ukazuje na to da su se kosti, osim što su se spaljivale, i sustavno usitnjavale, jer ih se nije moglo posve uništiti vatrom. [...] Opisana metoda uništavanja tragova zločina istovjetna je praksi razvijenoj u logoru smrti u Chelmnju, u sklopu 'Akcije 1005', u kojoj su od 1942. sustavno uništavani tragovi nacističkih zločina u okupiranoj Poljskoj, SSSR-u, pa čak i u Srbiji. Moguće je procijeniti broj spaljenih leševa na temelju primjera u logoru smrti Bežec: kapacitet jedne tamošnje lomače, na kojoj je radilo 300 zatočenika, bio je 2000 leševa u 24 sata, potom je napravljena još jedna, što znači da se u Bežecu moglo spaliti 4000 leševa dnevno. Ako su slično radili u Jasenovcu na četiri tamošnje lomače (toliko ih spominje Berger) moglo se spaliti dvostruko više leševa. Dakle, broj spaljenih leševa mogao bi se brojiti u tisućama.”³⁶

A i ostali spomenuti su se u svom radu itekako zamjerali srpskim slugama ili po Sun Tzuu najogavnijim ljudima.

Da za razliku od 'istoričara' Ivančić spominje povjesničare i tvrdi kao i Budaletina da oni dominiraju hrvatskom povijesti. Naravno, tako mora biti, tj. i država ne bi smjela financirati one koji zastupaju jugo-komunističku ili srpsku paradigmu u hrvatskoj povijesti, koji moraju govoriti i pisati tako jer su naučili da u komunizmu mogu postojati samo 'istoričari' koji pišu po poznatoj činjenici da je LAŽ NAJVIŠE POMOGLA SRBIMA U POVIJESTI. A to je nemoguće među Hrvatima sprovesti ako se ne zabrani ISTINA.

Davno sam tvrdio da poznate Miloševićeve riječi SRBI SU POBJEDNICI U RATU, A GUBITNICI U MIRU treba tumačiti suprotno jer to je točno za Hrvate: HRVATI SU POBJEDNICI U RATU, A GUBITNICI U MIRU. Zato imamo ovakvu državu gdje 'povjesničare' i ovakav povijesni projekt financira poduzetnik

(Roglić), a Drobilici, Jakovini, Markovini, Klasići i sličnine financira i država a i oni koji su protiv nezavisne Hrvatske, pa su i stalno su na svim glavnim medijima. Zna li za onu židovsku kletvu: IMA PA NEIMAO! Da i Budaletina i Ivančić i mnogi drugi zato strahuju, pa ih treba žaliti. Jer biti – kako ih je Sun Tzuu nazvao – najogavnijim ljudima – je takvo da se oni gade i onima za čije interese rade. Zato je zabavno čitati njihove tekstove sada kada su očito u strahu da će izgubiti sve što su svojim lažima stekli. Kada se rugaju lako je vidjeti da plaču, kad nešto tvrde lako je vidjeti da je to neistina. Kad ih tako čitate vidjet ćete da oni zaista precizno pokazuju kakva bi RH trebala biti.

Da čitajući tako nije samo zabavno čitati njihove tekstove već i korisno jer pokazuje kakvu vlast mi imamo koja im je takvo djelovanje omogućila. Zato čitajte Ivančića (s podsmjehom):

UVREDE & PODMETANJA

15/11/2024

MOKRI SNOVI

PIŠE Viktor Ivančić

Ako je komunizam crknuo prije tri i pol decenije, nije li možda Branko Roglić taj koji ga – upuštajući se u novi sveti rat protiv utvare – "vječno ostavlja na vlasti"? I ako jest, zašto to radi? Zbog čega "jedan od najbogatijih Hrvata" svoj predratni život posvećuje borbi protiv posmrtnog djelovanja komunizma?

<https://www.portalnovosti.com/mokri-snovi>

Domovina u zagrljaju poduzetnika – Branko Roglić (FOTO Slavko Midžor/PIXSELL)

Ostatak života posvetit ću domovini – svečano kaže BRANKO ROGLIĆ, vlasnik Orbico grupe i "jedan od najbogatijih Hrvata", u Večernjem listu. "Nemoj, molim te!" panično kaže Domovina u prvome pasusu ovoga teksta.

Samo što ovaj potpisnik, jasna stvar, ne raspolaže dovoljnom količinom mašte da Domovinu spasi od ljubavi kojom je Branko Roglić namjerava obasuti. Prema najavi, zagrlit će je toliko snažno da bi joj mogao zgužvati pluća, skrckati rebra i destruirati ključne dijelove kraljeznice. Jedina nada za Domovinu leži u činjenici da je "jedan od najbogatijih Hrvata" već čovjek u ozbiljnim godinama, pa "ostatak života" kroz koji bi trebala trpjeti izljeve njegovih emocija možda neće trajati fatalno dugo.

Poduzetnik je svoj zavjet isporučio prilikom najave projekta dovitljiva naziva SNOVI (Sučeljavanje, Naobrazba, Ovladavanje, Vrednovanje, Identitet), kroz koji će financirati četrdeset i osam hrvatskih historičara, a ovi će svojim istraživanjima i publiciranim radovima stvarati "sintezu o hrvatskoj povijesti 20. stoljeća". "Dosta je bilo laži", entuzijastično poručuje mecena, treba iskorijeniti pogubno "binarno sagledavanje" nacionalne historije, njegova garda eksperata objavljivat će samo ono "sto posto provjereno". "Prošlošću za budućnost!" glasi parola na mrežnoj stranici projekta.

Ukratko, SNOVI će nam donijeti hrvatsku povijesnu realnost; SNOVI će osigurati stvarnu sliku novije nacionalne prošlosti, lišavajući nas halucinacija, buncanja i noćnih mora koje su isključivo lijevoga porijekla, tvrdi dobročinitelj. Stoga je okupio garnituru renomiranih desničara i konzervativaca, u rasponu od ANTE NAZORA do VLADIMIRA GEIGERA, od DAVORA MARIJANA do MARIJA JAREBA, kao jamstvo da će se odvažno kročiti ideološkom stazom što je utrta još početkom devedesetih, onim slavnim rušenjem više od tri tisuće partizanskih spomenika i usplamtjelom antikomunističkom strašću koja do danas karakterizira njihovu stručnost. "Nećemo dopustiti da nam prošlost kroje ostaci prošlosti!" – ne glasi parola na mrežnoj stranici projekta SNOVI, ali se podrazumijeva.

Učini li vam se da je stvar u konceptualnom smislu prilično debilna, bit ćete u pravu. Tim više što mobilizirana ekspertna trupa ionako već uvelike proizvodi službenu verziju povijesti, zauzimajući pritom najvažnije pozicije na fakultetima, u institutima i na stranicama školskih udžbenika. JURICA PAVIČIĆ u Jutarnjem listu ispravno zaključuje da "ljudi koje će Roglić dodatno financirati već jesu hrvatska historiografija", da "svi ti ljudi već primaju plaću za posao koji im Roglić plaća" i da će, shodno tome, preko njegova ingenioznog projekta "službena akademska zajednica, država i krupni poduzetnik udružiti snage ne bi li dvostruko blindirali novu Istinu".

Zato je korisnije usmjeriti pažnju na motivaciju dobrotvora. "Nadam se da ćemo ovim znanstvenim pristupom pridonijeti čišćenju od komunističkih i svih laži koje opterećuju odnose među ljudima", kaže Branko Roglić za Slobodnu Dalmaciju, a da se ne bi pomislilo kako su "sve laži" jednako pogubne kao i one "komunističke", odmah se nadopunjuje: "Komunizam je iza sebe ostavio strašne laži, imao je strašnu propagandu koju je stvarao kao da će vječno ostati na vlasti. Komunizam i komunističke laži umnogome su zamrsile odnose među narodima."

I sada će SNOVI, dakako, te odnose razmrsiti, rasteretiti će ljude i narode, jer je omiljeni hrvatski bogataš odlučio svoj životni preostatak i nešto sredstava s bankovnog računa "posvetiti domovini". Lijepo. Trideset i pet godina nakon kraha komunističkog režima, društveno odgovorni poduzetnik spašava Hrvatsku od komunističke pošasti. Čovjek se, logično, pita: ako je komunizam crknuo prije tri i pol decenije, nije li možda Branko Roglić taj koji ga – upuštajući se u sveti rat protiv utvare – "vječno ostavlja na vlasti"? I ako jest, zašto to radi? Zbog čega "jedan od najbogatijih Hrvata" svoj predsmrtni život posvećuje borbi protiv posmrtnog djelovanja komunizma?

Zbog domovine, glasi službeni odgovor. Njegovi istupi upućuju tek na to da je dekomunizacija Hrvatske na historiografskom planu zadaća od povijesne važnosti. Takvi su to SNOVI: dominira predodžba domovine kao cvjetnog polja, šarene livade pod čijom se humusnom površinom nalazi bezbroj nagaznih mina što ih je iza sebe ostavio bivši zločinački režim, pa su Roglić i njegova hrabra povjesničarska brigada odlučili prionuti čišćenju terena. Svako toliko netko će pogrešno zakoračiti i odletjeti u pizdu materinu zbog detonacije komunističkog zla, ali što se može, valja neustrašivo gurati naprijed, do konačne pobjede.

Prva garnitura barjaktara postkomunističkog antikomunizma tako je, za određenu svotu živog novca, proširila članstvo, mada se i dosad te čase čeljadi namnožilo preko svake mjere, od IVANA ARALICE u ranijoj do MIRJANE KASAPOVIĆ u poznijoj fazi hrvatske državotvorne tralalajke. Ne uspjevši se probiti snagom intelekta ili akademskim statusom, Roglić je naposljetku platio ulaznicu, iako je već duže vrijeme odan križarskoj borbi, upražnjavajući logički neizdrživi, ali unutar kluba obvezujući misaoni manevar – da davno propali poredak osuđuje za sve trenutačne nevolje i društvene devijacije.

Prije neku godinu, na primjer, u televizijskoj emisiji ALEKSANDRA STANKOVIĆA fenomen raširene korupcije objasnio je ovako: "Od malih nogu treba učiti djecu poštenju. Kod nas to nije bio slučaj, jer smo imali socijalizam. On je potpuno izopačio razmišljanja ljudi." Istom prilikom dodao je da su glavni akteri pljačkaške privatizacije "bili ljudi sa socijalističkim *mindsetom*".

Premda ga žustro olajava kada pokušava objasniti kako će funkcionirati SNOVI, donator desničarske historiografije prakticira "binarno sagledavanje" tekuće zbilje: postoji organska veza između socijalizma i nemorala, za razliku od kapitalizma, s kojim stvari stoje obrnuto; nepoštenje je dakle socijalistički proizvod, dok su kapitalizam i slobodno tržište valjda generatori čestitosti; svaka kapitalistička svinjarija utoliko ima jasno socijalističko izvoriste... To što je socijalizam pretvoren u razvaline prije punih trideset i pet godina, Roglića ne opterećuje, jer on njeguje arheološki pristup analizi sadašnjosti.

A onda je na red došla prošlost, pod geslom "prošlošću za budućnost", odnosno za Domovinu, kojoj će "jedan od najbogatijih Hrvata" pokloniti svoju starost i očistiti je od "komunističkih laži". Domovinu nitko ne pita za mišljenje dok stenje u zagrljaju ambicioznog zaštitnika. Pa evo, dajmo joj ovdje priliku:

"Poštovani gospodine Rogliću,

najljepše vas molim da ostatak svoga života – za koji želim da potraje što duže – posvetite nečemu drugom, a ne meni. Preporučujem vezenje ili filateliju.

Još bih vam i oprostila prepotentnu gestu kojom mi udjeljujete svoje cijenjeno skrbništvo, smatrajući da bih ja trebala biti nekakav antikomunistički brlog dizajniran po vašoj mjeri. Čim hrvatski kapitalist i trgovački špekulant vašega profila objavi da radi u interesu hrvatskoga naroda i hrvatske domovine, uhvati me gorki smijeh. Kakva lakrdija!

Svaki vaš potplaćeni radnik, svaka izraubovana čistačica u vašim uredima, svaki vozač dizalice u vašem skladištu, važniji mi je od stotinu gnjavatora poput vas, gospodine Rogliću, jer takvi za mene čine neusporedivo više od onih koji ih sistematski cijede, a pritom smatraju kako im broj nula na bankovnome kontu daje pravo da se proglašavaju prorocima i uzimaju me u lažnu zaštitu.

Sve bih to ipak zanemarila, kažem, ali jednu vam stvar ne mogu oprostiti: nakupili ste toliko godina u kostima, a još niste naučili da postoji razlika između patriotskog i idiotskog.

Zauvijek vaša,
Domovina"

JONJIĆA ZA PREDSJEDNIKA RH, DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, DRAGOVOLJAC.COM., 2024.

LIJEVOM NAŠOM

ČINI SE DA SE DUBOKA DRŽAVA ODLUČILA ZA ZOKIJEV NOVI MANDAT: DRAGAN ĆE DOBITI DRUGU NAGRADU

ZVONIMIR HODAK

Opet upozoravam da je armagedon pred vratima. Što to znači shvaćaju i oni koji ne znaju značenje armagedona u popularnom smislu.

14.10.2024.

To je mistično mjesto gdje se skupljaju snage zla za borbu protiv onih dobrih, itd. A danas svaka čak i apolitična domaćica zna da je armagedon na Bliskom istoku odnosno tu negdje u blizini. Naši rigidno ljevičarski mediji opredijelili su se u roku odmah. U početku nisu mogli baš javno odmah osuditi Izrael pa su samo zdušno prenosili vijesti iz Gaze o stradalima kako bi izazvali empatiju među ljudima, a sad već sve otvorenije (uz podršku ljevičarskog predsjednika UN-a) stvaraju sliku kako da nema Izraela na Bliskom bi istoku sve bilo med i mlijeko. Tri godine je premijer Izraela **Benjamin Netanyahu**, desničar. Da je neki ljevičar na čelu izraelske vlade sve bi već bilo riješeno. Hamas i Hezbolah bi se ljubili s Izraelcima jer bi im Izrael dao bar pola svog teško dobivenog i obranjenog teritorija za njihovu državu. Tako bi oni i dio međunarodne zajednice riješili "kvadratura kruga". Međutim, to je čista iluzija. Hajmo malo o činjenicama kad su nam već pred nosom. Izrael je voljom "velikih sila" nastao 1948.g. nakon nemilosrdnog holokausta u Drugom svjetskom ratu. Mandat za sastav prve izraelske vlade je od strane Amera, Rusa, Engleza i Francuza dat u ruke **Davidu Ben-Guriona**. Opisivati sve ratove između 400 milijuna Arapa i 10 milijuna Židova je nepotrebno i bila bi utopija. Arapska taktika je kroz cijelo to razdoblje postajala sve rafiniranija i oblikovana sve većom mržnjom prema Izraelcima tako da je moto ovih terorističkih organizacija postao "baciti Židove u more". More rješava sve, a to se vidjelo i kod slučaja **Bude Lončara** koji je tako volio more...

Naime, Izrael graniči sa oko 400 milijuna rezolutnih Arapa, a kako Arapi smatraju da Izrael tamo uopće ne bi smio imati svoju državu, more im ostaje kao jedino "kompromisno" rješenje. Ovako "miroljubivi" Arapi bi već odavno "lijepo" okupali one "ekstremne" Izraelce da nema SAD-a i njihovog nuklearnog oružja koje Izrael ni ne taji. Nedavno su ovi "miroljubivi" Hamasovci upali u Izrael i iz čistog mira na ulici ubili 1200 Izraelaca, a oko dvije stotine odveli kao taoce... Kako je ta tragedija tekla svi znamo, ali ju danas mediji i političari vrlo rijetko spominju. Priča se na sva usta samo o arapskim žrtvama.

Blagdanska čarolija uz 3D umjetne borove vrhunske kvalitete sa Žutog klika. Spremi darove, čarolija stiže!

Stariji se sjećaju što je Tito napravio

Izraelci su žestoko odgovorili napavši Gazu kako bi eliminirali teroriste koji su se skrivali pod zemljom, uglavnom ispod civilnih objekata i bolnica, gdje su držali i naoružanje, i tako od vlastitih građana radili živi štit. Potom se javio Hezbolah i počeo napadati i bombardirati sjever Izraela. Sad se sprema uključiti i sam Iran koji je do sada samo bio baza i logistička podrška ovim terorističkim skupinama. Sve ovo je itekako poznato većini pa će se netko upitati zašto to ponavljam. Zato što hrvatski ljevičarski mediji znaju sve te činjenice, znaju da se Izrael brani i bori za opstanak, ali falsificiraju događaje kako ih je "nesvrstano" podučavao njihova neprežaljena "Ljubičica bijela".

Stariji se sjećaju kako je **Tito** bio u jednom trenutku čak i prekinuo diplomatske odnose sa Zapadnom Njemačkom jer je priznala Izrael. Tako je nesvrstana politika "dejstvovala" tada, a ljevičari se ni do danas nisu bitnije promijenili. Hrvatska

medijska falanga kontaminirana je još uvijek "nesvrstanim" izmišljotinama pa nema ni hrabrosti, a ni snage objaviti голу istinu. Njihova "istina" je da imamo pozitivne i napaćene Arape i izraelske ekstremiste. Kad jednom uđeš u spiralu laži onda ti mogu pomoći samo pametniji lašci, a takvih je u našim medijima jako malo ili ih u opće nema...

Urednici u našim medijima su rado viđeni u odlasku...

Uхватili su druga s drugom...

FOTO: EPA/Atef Safadi

Malić zna posao

Počela koje još jedna povijesna serija, zanimljivog naziva "Partija". Autor serije je itekako kompetentan. Zajednički nazivnik se ponavlja, a glasi: "Partizani su bili najveći zločinci u Europi, pobili su najviše ljudi nakon rata, između ostalih i šest tisuća djece!". **Gordan Malić** zna posao. Ni rafinirani humor mu nije stran. Recimo, iznosi i zlu sudbinu koja je stigla 1945.g. neke Židove u Zagrebu jer su ih "oslobodioci" osumnjičili da su engleski agenti s obzirom na to da su odlično govorili engleski jezik. Na žalost, to je tada bilo dovoljno za strijeljanje. Sve pod parolom: "Amerika i Engleska bit će zemlja proletera!" A proleteri jezik je tada bio samo ruski. Bojim se hoće li biti ponovno i u budućnosti. Pobjeda Titovih partizana nije bila oslobodilačka nego revolucionarna i komunistička. "Oslobođenje" je bilo uglavnom za mnoge od života i imovine. Uz "istoričare" tipa **Klasića, Jakovine, Markovine**, ova serija je itekako potrebna.

Još je važniji zaključak da zločini nisu bili eksces ili osveta nego brižno razrađen plan da se Hrvati i razni drugi "državni neprijatelji" drastično kazne zbog stvaranja vlastite države. Hrvatska je tu tužni rekorder. Povjesničar **Zdenko Radetić** tvrdi da je nakon 1945.g. u Hrvatskoj ubijeno najviše ljudi u Europi. I nigdje nisam pročitao da su Radetića demantirali **Franjo Habulin, Klasić, Ivo Josipović** i ostalo društvo. Uglavnom, to je još jedan dokaz kako se želi da Hrvati život

provedu u povijesnim lažima. Dvije atomske bombe u Hirošimi i Nagasakiju ubile su oko 130.000 ljudi, a u @oslobođenoj@ Hrvatskoj nakon 8. svibnja 1945.g. bilo je ubijeno oko 180.000 ljudi. Mnogi bi i danas željeli reprizu, ali će, nadam se, u toj želji i krepiti...

Mnogima šumi u glavi, a nisu bili u partizanima!

Javio mi se preko fejsa ljuti **Domagoj Knez** pa kaže: "Tko god piše protiv dr. Franje Tuđmana, hrvatskog velikana i genijalca koji je nakon XI stoljeća obnovio san svih hrvatskih generacija uspostavljanjem hrvatske države (iako nažalost krnje), taj ili je neprijatelj hrvatske države ili naivac, ali budala kojem su ti neprijatelji oprali mozak..." Potpisujem!

FOTO: screenshot/HRT

Na rubu pameti

Čekajući na tekmu naše nogometne repke protiv Škotske "naletjeh" na fejsu na intervju "slavnog režisera". Kažu u Telegramu da se zove **Branko Brezovec**. Taj "slavni režiser" je k'o i svi Telegramovi odabiri - "totalno otvoren" iliti rigidni ljevičar. Pazite koja je to parada kiča i umišljenosti. Kaže "slavni režiser": "U HNK bi radio samo za nerazumne pare, navijam protiv nogometne reprezentacije, sram me kako nam izgleda teatar". Potom Branko važno priopćava svekolikoj Telegramovoj javnosti: "Nisam euro skeptik. Ja sam slabašni Hrvat i slabašni Europejac. Optiram za Hute, protiv sam papinstva i Amerike. Ne mogu smisliti hrvatsku nogometnu reprezentaciju, navijam protiv nje svaki put. Dopuštam si sportove srednje razine malverzacija i ustaštva. Granica su vaterpolisti..."

E, tu smo, druškane! To je stara priča. Izvrsno građeni vaterpolisti u uskim gaćicama i borac protiv ustaštva mora da je cvilio k'o pregažena kokoš kad je pola

milijuna "ustaša" s oduševljenjem dočekalo hrvatsku nogometnu repku u Zagrebu i diljem Hrvatske. Koja li je to muka bila za "slavnog" Branka! Ustaštvu je odzvonilo, ali je odzvonilo i Telegramu, **Davoru Butkoviću** i ekipi koji su spali na takve "slavne" borce protiv hrvatske nogometne repke. **Krleža** je davne, ali meni izuzetno važne, 1938. g. napisao svoj jedini roman u prvom licu jednine "Na rubu pameti". Ovo je doista na rubu pameti. Srećom je naš "slavni režiser" rođen dosta kasnije.

Pare lako opare, zato bi Branko u HNK radio samo za nerazumne pare.

Kažu da je lako je imati karakter kad nemaš love. Da su našem Branku u HNK ponudili nerazumne pare što bi onda bilo s njegovim karakterom?

Hrvate u BiH je zadesila sudbina Židova u nacističkoj Njemačkoj. Toliko ih pljačkaju i obespravljaju da im je jedini spas prikačiti Davidovu zvijezdu koja se danas, za razliku od nekada, jako respektira.

Što je to knock out ? Puna šaka brade...

Netko mi je na fejs poslao zgodnu pošalicu: Bez srca postaješ bijel; bez zraka postaneš plav; bez mozga postaneš crven... Djeluje mi kao lička narodna.

Izdaju se knjige, ali i prijatelji. Puno više prijatelji nego knjige.

Hrvati trebaju biti ponosni jer prvi imamo "hibridne plaće". To su one kad pola ode na benzin, a druga polovica na struju.

*Surfam po Facebooku. Svidjela mi se parola iz **Beroševog** ministarstva: "Za momka čvrsta nema problema zbog prsta". Misli se na onkološki pregled... To valjda u prijevodu znači da neodlučni građani moraju odlučno izabrati doktorov prst.*

FOTO: Marko Todorov / CROPIX

Dragan će dobiti drugu nagradu

Gledam HDZ-ovog predsjedničkog kandidata **Dragana Primorca** u srdačnoj pozi s Ivom Josipovićem, **Stipom Mesićem**, **Radom Šerbedžijom**. Čekam kad će izaći u javnost takva slika i sa **Zoranom Milanovićem**. Nekako mi se sve više čini da se "duboka država" već odlučila za Zokijev drugi mandat. Dragan će dobiti drugu nagradu. Možda neku novčanu. Svi ostali kandidati, osim Milanovića, kojima naši mediji posvećuju veću ili manju pažnju samo su "duda varalica". Pri tome i dalje osobito paze da nigdje u javnosti ne spomenu **Tomislava Jonjića**. Naime, Jonjić je kandidat naivnog dijela Lijepe Naše, onog dijela koji još uvijek vjeruje da u politici trebaju doći na istaknute pozicije poštteni intelektualci kojima je u srcu hrvatski boljitak. Supruga i ja ga javno podržavamo. E, sad je pitanje je li to dobro ili loše za njega? Uglavnom, samo oni najhrabriji objave ponešto o Jonjiću, ali sramežljivo i šturo. To se zove jednaki uvjeti u demokratskim izborima na hrvatski način!

Davor Ivanković je zabrinut jer je sanjao loš san. Hrvatskoj prijeti rat, a Milanović je vrhovni zapovjednik HV-a. Kao, Primorac ili **Kekinica** bi bili sigurno bolji...

Odavno se zna kako se u državnim udarima najprije zauzimaju mediji (radio i televizija) pa tek onda kasarne. U današnje moderno vrijeme mediji nažalost formiraju javno mišljenje. To vladajuće elite dobro znaju, a znaju i naši ljevičari. Onako otvoreno govoreći, lijevi mediji u Hrvatskoj već su poprilično odlučili o izboru predsjednika države. Sjetite se predsjedničkih kandidata 2000. g. **Dražena Budiše** i Stipe Mesića. Od sigurnog pobjednika Budiša je, zahvaljujući lijevoj medijskoj falangi (i određenim međunarodnim silama) postao siguran gubitnik, a Mesić pobjednik iako je jedva ušao u drugi krug izbora. Mesiću ne da nije naškodilo nego je sigurno kod određenih međunarodnih krugova pomoglo baš to što je prije izbora tiho na prstima otišao u Haag i tajno svjedočio protiv svoje države i njenog Predsjednika. Usudio bih se reći da je to bio jedinstven slučaj u političkoj povijesti. Tu vrijedi ona klasična Zagorska: "Ak' je do svjedoka, krava bu naša!". Lijeva naša! Sad bi mi naivci htjeli da ako ne ide drugačije, onda neka bude pošteno...

Mesiću je navodno pozlilo zbog nevere, a meni zbog njegove nevjere.

I ako je bio kratke pameti produžili su mu mandat.

Thomas Moreus je svetac, zaštitnik političara. Zaštitnik puka od političara još se nije rodio.

Jadikuju zabrinuti Hrvati u BiH da se u cijelu Republiku Srpsku vratilo taman toliko Hrvata koliko se Srba vratilo u jedan Drvar. Zato predlažem da kad je već bio "desant na Drvar" neka se sada poduzme i "desant na Banja Luku".

FOTO: Ranko Suvar / CROPIX

Moram se vratiti na onu sućut...

Čitam kako imamo sve manje djece, a sve više školskih programa. Moderni čovjek nema više ni volje ni želje radati i odgajati djecu. Uostalom, uskoro će umjetna inteligencija stvarati male robote koji će naslijediti sadašnju mladu generaciju kad jednom ostare. Danas je komotnije imati kućnog ljubimca – psa ili mačku. Neki vole ptice, neki glodavce, a neki i zmije. Najviše kužim one koji si kupe psa. Tako im se bar netko uvijek veseli kad dođu kući. Svako toliko citiram staru englesku poslovicu koja glasi: "Lord, help me be the Person my Dog thinks I am" ili "Bože, pomози mi da budem takav čovjek kao što moj pas misli da jesam".

Politička tragedija upravo se odvija pred našim očima, a medijske histerije nigdje
Biciklisti i romobilisti se po Zagrebu voze kao da su pješaci samoubojice kojima treba samo njihova pomoć.

Moram se vratiti po tko zna koji put na sućut koju je **Andrej Plenković** uputio u ime Vlade obitelji Budimira Lončara, nazivajući ga "velikim patriotom". **Karolina Vidović Krišto** daje pravu simetriju: "Zamislite da **Volodimir Zelenskij** uputi sućut zbog smrti nekog Ukrajinca koji je predložio da im se uvede embargo na kupovinu oružja u trenutku kada je Rusija napala Ukrajinu. U čitavom svijetu je to nezamislivo, osim jedino u državi Hrvatskoj...".

Uz svo siromaštvo Hrvati iz godine u godinu troše silne milijune na SMS poruke. Jedna poruka se sve češće ponavlja: "Stari, imaš kaj love za posudit'?".

Samoglasnik u našim medijima je onaj koji vijest donese sam sebi...

U turističkom mravinjaku ovog ljeta veliki je postotak neprijavljenih i neregistriranih mrava.

Znalci tvrde kako konac u mahunama najavljuje kraj sezone mahunarki...

**DOČECI SPORTSKIH HEROJA /: OD “BOJNE
ČAVOGLAVE” DO “AKO NE ZNAŠ ŠTO JE BILO”,
DRAGOVOLJAC.COM., 2025.**

LIJEVOM NAŠOM

**THOMPSON NA TRGU JE KOLAC U SRCE NAŠIM
JUGOFILIMA: STARA LIJEVA IKONA ZABRANILA
BI MARKA**

ZVONIMIR HODAK

Ivan Anušić, ministar obrane, ima atipičnu biografiju, barem za one koji dominiraju u tzv. dnevnoj politici u Hrvata.

03.02.2025.

Foto: HINA

Sa 17 je godina postao dragovoljac Domovinskog rata u kojem je ostao do kraja. Pitate se kako je uspio postati ministar obrane? Prastara logika. Postavi takvoga na visoku poziciju da bi ga mogao lakše kontrolirati. No, nekada ta logika i ne upali. Ministar Anušić je nedavno izašao s nekim svojim idejama u podcastu Mrežnica za koje sam uvjeren da se neće svidjeti "monolitnom" vodstvu HDZ-a. Taj, za sada blagi otklon očekivao se i ranije. Slavonsko stranačko tijelo iz kojeg dolazi Anušić daje Vladi previše ruku da bi se njegovi disonantni istupi mogli ignorirati. **Albert Einstein** je zaključio kako je glavni razlog stresa svakodnevni kontakt s idiotima. Mediji se uglavnom bave studentskim prosvjedima u Beogradu. Znači li to stvaranje treće "Srboslavije"?

Željko Glasnović se pita: "Gdje su bili beogradski studenti kad je velikosrpska armada 1991. godine krenula na Hrvatsku, BiH i Kosovo"? Tadašnje "studente" ispratio je srpski narod s oduševljenjem i cvijećem na put u Vukovar, na Ovčaru... I tako je srpska "studentska revolucija" u Hrvatskoj trajala sve dok 5. kolovoza 1995. godine nisu bili naglo prekinuti i poslani traktorima natrag u Srbiju. **Slobodan Milošević** ih je nazvao "zečevima" jer se ni jedanput nisu susreli oči u oči s hrvatskim braniteljima. I političkim slijepcima je jasno zašto "studenci" ruše **Aleksandra Vučića**. Njegov čuveni govor u Glini 20. ožujka 1995. godine bio je inspirativan za ove današnje "studenci". Je li možda i oni čekaju neke nove tenkove i novo cvijeće? Načekat će se...

FOTO: Dragutin Savić/CROPIX

Arena je puna i bez Brene

Dobro, nije sve tako crno. Ima tu ponešto i crvenog i bijelog i plavog. Ako je u sredini i hrvatski grb, to im je dobar znak da takvu zastavu spale. Zamislite samo taj optimizam naših komšija kad su nam 20. ožujka 1995. godine poručili u "legendarnoj" Glini: "Nikada više Hrvati neće da se pojave u Glini". Sad im je stigla još i sol na otvorenu ranu. Arena je puna, ali bez **Lepe Brene**. Opet smo doživjeli da Hrvati nakon utakmice i dalje sjede i vesele se, a Srbi ustaše...

Hrvatski rukometaši su punili Arenu svaki dan utakmica, a oduševljenje koje je obuzelo cijeli narod plasmanom hrvatske rukometne repke u finale Svjetskog prvenstva zadivljuje svijet, ali ostavlja Srbiji i Sloveniji gorak okus u ustima. Kada na dočeku naših rukometaša iz Osla na Trgu bana Jelačića zapjeva i novu himnu **Marka Perkovića Thompsona** "Ako nisi znao što je bilo...", to će biti pravi kolac u srce našim jugofilima, orjunašima i anemičnim Europejcima. Imamo srebro. Bili smo drugi na svijetu u nogometu pa možemo i u rukometu. Skromni smo, pastoralni i dobroćudni... Uostalom, "Najte kaj zameriti" učio nas je još davno Dudek.

Poslao mi je netko sliku Bana Jelačića koji navodno kaže: "Ovako ni ja nisam s**bao Mađare". Nakon što smo u polufinalu dobili Francuze odmah se pojavio problem hoćemo li sad morati vratiti Rafale Francuzima? Nakon pobjede nad Francuzima, nastala je prava invazija Hrvata na Oslo. Zavladao je ludilo, zlatna groznica. Čak ni 860 eura nije nemoguća cijena kad svi žele vidjeti glavni grad Norveške. Kad treba, ima se... Sportska smo nacija. U rukometu prvaci svijeta i dva puta Olimpijski pobjednici, u nogometu dva puta treći na svijetu, jednom drugi. Međutim, u Oslu su ipak Danci, pokazalo se opravdano, favoriti. Trostruki su svjetski prvaci, sada i četverostruki.

FOTO: Lucija Očko/CROPIX

Pusić vs. Plenković

Tvrđi smo kamen, ali Danci su hladni i organizirani Skandinavci pa su na teren poslali momčad koja u zadnja četiri svjetska prvenstva u rukometu nije izgubila ni jednu utakmicu. Međutim, nitko ne "šljivi" taj podatak i svi su pohrlili u Oslo na utakmicu. Što se navijanja tiče, mi Hrvati smo u navijanju ono što su Danci u igranju. Nedostižni! Spremnii smo napraviti ludnicu. Ovo rukometno prvenstvo je pokazalo tko smo i što smo. Razni Klasići, Jakovine, Markovine i ekipa sigurno su na aparatima.

Stara lijeva ikona **Zoran Pusić**, predsjednik Antifašističke ljege, javno je uputio molbu predsjedniku Vlade da spriječi Marka Perkovića Thompsona da ne pjeva na dočeku rukometne reprezentacije. To se zove dobra, stara "komunjarska demokracija". On "misli" da je Thompson u današnjoj Hrvatskoj, posebno među mladima, simbol ustaštva?!!! Okamenjeni ljevičar podsjeća **Andreja Plenkovića** da zadnji skupovi na kojima je pjevao Thompson "zloslutno podsjećaju na slične skupove 1933. godine u Njemačkoj". Pa jel' taj tip normalan??? Koja intuicija okamenjenog partizana.

Pusić zna da se može kad se hoće. Dalekog 5. prosinca 1918. godine, po zapovijedi šefa zagrebačke policije **Grge Anđelinovića**, dočekani su hrvatski domobrani iz 25. i 53. domobranske pukovnije i pokošeni vatrenim oružjem. Ubijeno je 13 domobrana, a 17 ih je bilo ranjeno. Četnik Grgo je kasnije u beogradskoj skupštini izjavio kako je on ponosan na svoje krvave ruke. Usput rečeno, ponosni četnik Grgo i Zoran Pusić su rođaci. Lijepo je čuti i vidjeti kako rođak utječe na rođaka. Kaže narod: ne pada jabuka daleko od stabla. Zoran je stari antifašist koji je rođen nakon pada fašizma. Nije mu lako. U nedjelju je stigao i otvoreni odgovor Plenkovića na otvoreno pismo Pusića.

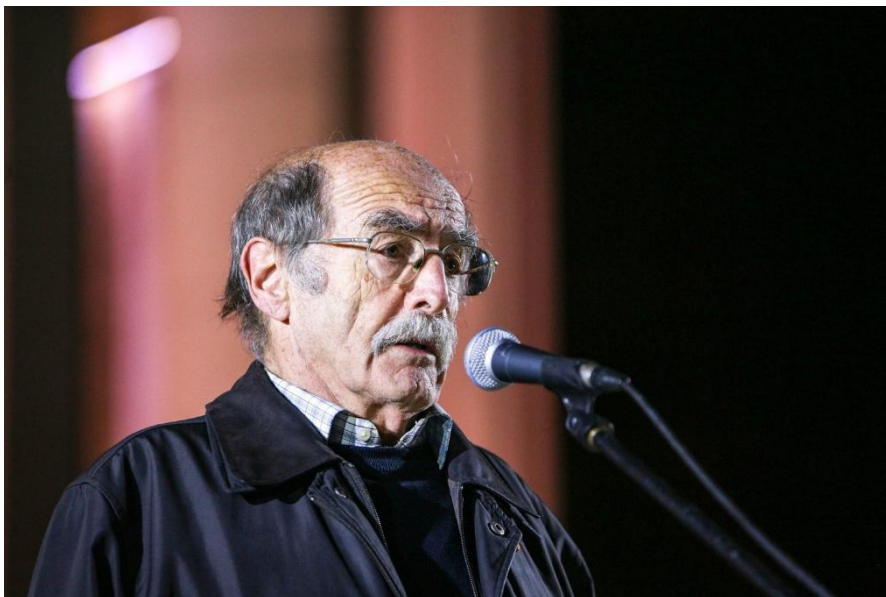

FOTO: Nera Šimić/CROPIX

'Dabri nema pomoći'

Odgovor je razložen i logičan. Plenki priznaje da je Thompsonova pjesma "Ako ne znaš što je bilo" postala neslužbena himna naših rukometaša na ovom svjetskom prvenstvu te da su rukometaši, ali i brojni navijači željeli da Thompson pjeva na njihovu dočeku u Zagrebu pa je, onako po narodski rečeno, laprdanje Pusića pišanje uz vjetar. Stvarno je Pusić gadno kažnjen jer mora živjeti u hrvatskoj državi. Treba shvatiti njegov bijes na sve hrvatsko.

Netko mi je poslao na fejs šest moralnih načela, idealnih za starog partizana: Prije nego moliš - vjeruj. Prije nego govoriš - slušaj. Prije nego potrošiš - zaradi. Prije nego što napišeš – razmisli. Prije nego što odustaneš - pokušaj. Prije nego umreš - živi.

Josipa Dabru ni Dudek ne bi spasio. Dabro je sad meta na streljani. Ne branim njegovu primitivnu želju da se slika s oružjem u ruci, gađa iz otvorenog auta i slično, ali je već ogavno kako se ta afera pretvorila u medijsku sapunicu kojom nas šopaju. Zamislite, dao je u ruke pištolj maloljetniku. **Ivica Granić** nas podsjeća kako je u ono "Titovo vrijeme" u srednjoj školi postojao predmet ONO i DSZ u okviru kojeg su maloljetni đaci učili gađati, itd. Pripremalo se maloljetne đake, ako se slučajno pojave "ustaše", kako "odbraniti" Partiju i obožavanog Tita.

FOTO: Josip Bandić/CROPIX

'Hvala vam dečki'

Davor Ivanković je human prema trgovcima. "Trgovci vratite nas iz Slovenije i Trsta. Što prije, to bolje za vas". Stigle su me godine kad sam najsigurniji sa svojom ženom. One druge žele seks... Evo, napokon je došla i, kako bi u Lici rekli, "sveta nedilja". Naša "maša" ili misa je u 18 sati u dalekom Oslu. Osvojiti

drugo mjesto na prvenstvu svijeta u rukometu je takva "infuzija" sreće koju Hrvati čekaju k'o ozebli sunce. Danci su bili nepobjedivi, ali naši su se momci junački i s punim srcem borili sve do kraja i, unatoč pristranim španjolskim sucima, uspjeli izboriti najmanju razliku u rezultatu.

Brački komunjara je svoj kilavi smisao za humor prosuo u Saboru: Drugovi su se malo prešli

Odličnoj novinarki **Ivani Petrović** malo smeta što se Hrvatska ovdje predstavlja kao gubitnica. Misli kako bi dobro "došla neka komparativna analiza" dosadašnjih hrvatskih i danskih rezultata. Danska je neosporno vladar na rukometnoj sceni, ali naša reprezentacija je pokazala da i mala Hrvatska može učiniti nemoguće. Hvala vam dečki!!! Sad je vrijeme za slavlje!

Što su ti godine... kad me netko pita što pijem, ne znam da li misli na alkohol ili lijekove...

https://direktno.hr/kolumne/thompson-na-trgu-je-kolac-u-srce-nasim-jugofilima-stara-lijeva-ikona-zabranila-bi-marka-364295/?fbclid=IwY2xjawINTSBleHRuA2FlbQIxMQABHab4E0q9AIDeLhj7ePTcL0xE4V13WRgZyV8WM7ibvFI42-FAZF-kyk7c9g_aem_DKUq2Hpr0BToufiaIECymg

HODOČASNIK / MARKO PERKOVIĆ THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.

LIJEVOM NAŠOM

HRVATSKA JE POLITIČKA LUDNICA: PRIČA PARTIZANKE VJERE STARA JE I JEZIVA

ZVONIMIR HODAK

Glavni događaj tjedna bila je inauguracija **Zorana Milanovića** na kojoj se našao konglomerat najrazličitijih likova od **Ante Gotovine**, preko **Ivana Penave** do partizanke **Vjere Andrijić**.

24.02.2025.

Bio je to ujedno i odraz Milanovićeve politike koja je i proteklih (vjerojatno će i narednih) pet godina grabiti malo s antifašistima, malo s liberalima, malo sa suverenistima, malo s ljevičarima, malo s desničarima... To je pravi populizam bez ikakvog ozbiljno domišljenog političkog stava, ali koji uvijek uspješno računa s hrvatskim kratkim sjećanjem i zaboravom svih njegovih političkih gafova.

Ono što je mene "od(u)ševilo" je da smo se, zahvaljujući Zoranu Milanoviću, htjeli - ne htjeli, vratili jednom "romantičnom" dijelu naše burne i nezaboravne "istorije". Ovako nešto ne bi mogli smisliti ni "istoričari" klase **Hrvoja Klasića**, **Tvrtka Jakovine**, **Dragana Markovine**, **Ive Goldsteina**...

Inauguracija na Pantovčaku poslužila je kao idealna pozornica da se znatiželjnom puku predstavi one prave heroje iza zastora. Ljudi koji su ratovali i žrtvovali sve za državu Hrvatsku. Ma, bravo Zorane! Pred "svjetla pozornice" stala je Vjera Andrijić, 101-godišnja partizanka. Alal' ti vjera, Vjera! Alal' ti vjera, Zorane! Ona je od od 1941. do 1945. godine vjerovala kako se sa svojom "prvom četom, prvog bataljuna, Prve Dalmatinske proleterske brigade" bori na Neretvi i Sutjesci za državu Hrvatsku.

Sve za Hrvatsku

I sada 18. veljače 2025.g. naša je Vjera postala preko noći "crvena zvijezda" svih mainstream lijevih medija. Narod je bio ushićen pa nije bilo ni uhićenih. Naša dobra baka partizanka borila se i protiv "pobunjenih" fratara na Širokom brijegu,

a nigdje ni na kilometar ni traga rumenilu. Ono što je očaralo Zokija, Jutarnji, Večernji, Slobodanku, **Ivicu Ivaniševića**, Pofuka, Geru i ostale jugofile čista je i nepatvorena istina – ona stara, ali ponosna, partizanka borila se u Drugom svjetskom ratu za državu Hrvatsku. S njom se borio i **Andrija Hebrang** stariji. Za nagradu je Hebrang bio hitno pozvan u Beograd i u jednom trenutku slabosti se objesio o radijator visok jedan metar.

Našu heroinu nitko nije zvao nigdje do Zorana Milanovića. On je pak uvjeren kako treba vjerovati Vjerinoj priči. A ta je priča stara i jeziva. Nije bilo otpora, zauzeli su grad, zarobili fratre i pobili ih. Sve do jednog. A što ćeš s fratrima nego ih pobiti. Sve za Hrvatsku! Nije naša Vjera nikakav izuzetak. **Tihomir Dujmović** je "pročitao" Milanovića. A tko nije. Pozvana je najstarija partizanka, pripadnica zloglasne JNA. Zašto nije pozvao najstarijeg hrvatskog branitelja bez kojeg inauguracije ne bi ni bilo.

FOTO: Goran Mehkek/CROPIX

Kad se pojavio **Franjo Tuđman** odmah su se odasvuda prijavljivali Hrvati koji su se navodno od 1941. do 1945. godine borili za Hrvatsku i sad bi u HDZ koji je pobijedio na prvim slobodnim izborima. U ono "sretno" vrijeme pred kraj Drugog svjetskog rata završavao je i rat na Dalekom istoku. Ameri su izgubili strpljenje sa žilavim Japanom pa kako su netom izumili atomsku bombu, roknuli su dvije u Hirošimi i Nagasakiju te pobili 130.000 Japanaca. I rat je bio gotov. Nekako u slično vrijeme Vjerini su partizani pobili u Zagrebu i diljem Hrvatske oko 180.000 narodnih "neprijatelja". Bez i jedne atomske bombe. Sad je sreća Vjeru pogladila po licu pa je stigla i na Pantovčak Zoku na inauguraciju. Eto, tako se po Zokiju i Vjeri stvarala današnja Hrvatska. Do zadnjeg fratra.

Možete samo zamisliti što je sve izgovorila

Znaju za tu krvavu epizodu s fratrима na Širokom brijegu i Vjera i Milanović i lijeva medijska falanga, ali računaju na zaboravnost Hrvateka. Netko naivan bi rekao da je u pitanju vrsta nastranosti. Kod naš Vjere vidljivo je da se iznenada našla u šansi, nakon toga su je našli... Nedavno sam napisao kako su mnogi sudionici gey parada sretni da **Joža Broz** nije više živ. Tu je također mogao pomoći i Zoki. Umjesto Vjere i njene priče o sudbini fratara u Širokom Brijegu Zoki je trebao dovesti na Pantovčak jednog gey partizana pa da nam iz prve ruke objasni kako je Tito s njima postupao. Tko je kome "hofirao" i tko je završio pred streljačkim vodom. No, ima vremena. Zoki je tu, a možda i Vjera ponešto zna o toj temi. Kad se već ne srami ubojstva fratara vjerujem kako ozbiljnost situacije nalaže drugovima da o sudbinama geyeva ne lažu....

FOTO: HINA/Damir Senčar

Ne tako davno odvjetnička Komora Konga je poslala peto pismo vladi Republike Konga protestirajući jer je već pet puta umjesto osuđenika obješen njegov odvjetnik. Kad smo već u pravnoj sferi dobro je spomenuti da ratni zločini ne zastarijevaju. Na fejsu je dokaz. Vjera nas ponosno vodi kroz svoju partizansku historiju. Bilo je otpora u gradu, "pope" su zarobili i pobili. Kako je to bio ratni zločin koji ne zastarijeva, na Glavnom državnom odvjetniku je prikupiti dokaze, utvrditi činjenice i da postavi neka pitanja žilavoj partizanskoj kilerici. Za progon, izručenje i suđenje **Andriji Artukoviću** dob nije bila zapreka, a Vjera se sigurno borila za ravnopravnost muškaraca i žena.

Svi traže raspisivanje izbora - i pismeni i nepismeni. Tek koji dan nakon Milanovićeve inauguracije i Vjerinog hvalisanja partizanskim ubijanjima,

održana je nekakva srpska tribina u središtu Zagreba. Na toj tribini, za koju smo tek nakon nekoliko dana saznali u našim medijima, "gospođa" srpska ambasadorica **Jelena Milić** otvoreno je vrijeđala Domovinski rat i Republiku Hrvatsku, a sve u žustroj raspravi o pjesmama **Marka Perkovića Thompsona**. Možete samo zamišljati što je sve ta "gospođa" izgovorila na javnoj tribini usred Zagreba kad su joj se morali suprotstaviti čak i Klasić, Pusić i slični likovi koji su i organizirali ovakvu tribinu.

FOTO: Damir Krajac/CROPIX

Hrvatska se pretvara u političku ludnicu

Hrvatski lijevi mediji kao poznati politički poltroni pokušali su sve to prešutjeti, ali ih je na svojoj facebook stranici prozvao **Branko Tuđen**, koji je također nazočio tribini, i opisao što se sve tamo događalo. Nakon toga je ipak izašao jedan člančić u novinama i potom muk. Muk traje i od strane naše diplomacije koja poltronski tolerira ovakvo blaćenje Hrvatske i nedopustivo zadiranje veleposlanice jedne strane zemlje u unutarnje teme države domaćina. Dakle, na taj par excellance politički "škandal" Hrvatska je reagirala munjevito – šutnjom! Oni malo direktniji i hrabriji tvrde da se Hrvatska polako, ali sigurno pretvara u političku ludnicu!?

Uvijek nas spuštaju oni koji su se digli... Već je svakoj političkoj budali odavno postalo jasno da se "ratni oblaci" polako, ali sigurno približavaju Europi pa i Lijepoj našoj. A Hrvateki imaju samo ostarjelu Vjeročku i uvijek spremnu orjunu. Posla preko nosa, a vremena sve manje. I u Ukrajini su vjerovali u "međunarodno pravo". Vrijeme koje nadolazi bit će ozbiljno. Spremniji smo nego 1991. godine i na sreću imamo pravog ministra obrane **Ivana Anušića**. Ostaje samo pitanje za

Milanovića i **Andreja Plenkovića**: Hoće li nam to biti dosta? Raznih **Budimira Lončara** ima k'o pljeve.

Na radiju Mrežnica gostovao je **Nikola Kajkić**. Sve što je rekao može se sažeti u rečenici: "Hrvatska je skinula gaće zbog Ukrajine". Reakcije su više nego zanimljive. Rekao bih tipične. Po zakonu gravitacije sve što se digno mora pasti. Ako ne padne samo od sebe, onda smo mi tu da mu pomognemo. **Toni Damjanić** zna tko je za sve kriv. On kaže: "Krivousti partizan Franjo Tuđman". Toni inače piše u otvorenom profilu, sa slikom. Vrlo kratko ću se obratiti Toniju. Tuđmana je Hrvatima poslala sama Providnost. Stvorio je i obranio te učvrstio samostanu, demokratsku i modernu hrvatsku državu u nemogućim okolnostima. Bez oružja, pod embargom, bez međunarodne podrške, bez stranog novca i kapitala, s domaćim izdajicama koji su podmetali klipove gdje god su mogli.

FOTO: Damir Krajac/CROPIX

'Mogu odoljeti svemu osim napasti'

Tek sada - kad će se rasplesiti ovaj rat u Ukrajini koja je cijelo vrijeme do dolaska **Donalda Trumpa** imala međunarodnu podršku cijelog zapadnog svijeta, dobivala redovito obilnu oružanu i financijsku pomoć i iz SAD-a i iz EU-a – sad se može realnije sagledati veličina Tuđmana i onoga što je njegovom zaslugom Hrvatska uspjela izboriti u Domovinskom ratu. Tuđman je svoj povijesni zadatak briljantno ispunio. S odmakom vremena to će postajati sve vidljivije. Osim naravno slijepcima i glupacima koji već godinama slobodno prde svoje isprdke u ljevičarskim medijima, na raznoraznim opskurnim tribinama i u oporbenim zahodskim raspravama.

Apsurdistan je nastao zadnjih desetak ili više godina. Zato družu Toni, osvijesti se ako ti je to uopće moguće, a ako nije, nek' te voda nosi... Danas Hrvatska ima mnogo veći problem od raznih Tonija. To je tko će i s čime braniti državu. Ne treba se previše pouzdavati u NATO, a još manje u EU. Hoće li ju braniti Možemovci, Milanovićeви i Penkijevi poltroni... ? Ako bila koja pomoć stigne, budite sigurni bit će prije iz Širokog Brijega... **Ralph Waldo Emerson** je jednom napisao: "Je li se ikada dogodilo da vrijeme nije bilo teško i da je novaca bilo dovoljno?"

Thompson ih je iznenadio kada su se zlurado poveselili: Vidjet ćemo uskoro što slijedi

Lako je procijeniti nekretninu. Daj procijeni ženu! Osjećaj ga nije prevario. Prevarila ga je žena! Međutim, splitskog gradonačelnika **Ivicu Puljka** žena nije prevarila. Braćni par Puljak složno zajedno pati i žali za Jugoslavijom usprkos tomu što je jedna od najboljih, ako ne i najbolja, brigada iz Domovinskog rata baš ona iz Splita – Četvrta splitska brigada. Već sam pisao o tome kako je **Kuzma Kovačić**, kiparski mag, napravio Štandarc u središtu Splita. Mali jugić Puljak je bez dozvole Kuzme Kovačića dao uklesati datum ulaska JNA u Split kao dan tzv. oslobođenja grada. Sve je završilo na sudu. Puljak je sud izgubio. Split nisu oslobodili partizani, družu Puljak... Puljak Splitsanima nije obećao ništa, a ni to im neće ispuniti. **Oscar Wilde** je jednom napisao: "Mogu odoljeti svemu osim napasti".

https://direktno.hr/kolumne/hrvatska-je-politicka-ludnica-prica-partizanke-vjere-stara-je-i-jeziva-365654/?fbclid=IwY2xjawIpKy5leHRuA2FlbQIxMQABHY-hDjDr8P4hWE_4XTFCGHCyrXTx4HhFVLnprAy13jhC6TtG9p5IVjRpAw_aem_PtZ648wTCcK7TPEGc6Ag2A

MARCEL HOLJEVAC, THOMPSON I ZDS, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.

MARCEL REKAO SVOJE

±

HOLJEVAC: 'PA ONI NE MOGU SMISLITI SVJETSKI USPJEŠNE HRVATE, OD DALIĆA, TUĐMANA DO ĆIRE'

Autor: Marcel Holjevac/7dnevnoNedjelja, 17. kolovoza 2025. u

Prije nekoliko godina napisao sam kako biti **antifašist u Hrvatskoj ne znači samo voljeti Srbe nego i mrziti Hercegovce**. Što se u međuvremenu promijenilo? Baš ništa. **Osim što Hercegovcima treba pridodati i Hrvate iz Bosne**. To potvrđuje slučaj **Zlatka Dalića**, koji se našao na udaru sezonskog, kolovoškog antifašizma. "Osobito sam ponosan što hrvatska nogometa reprezentacija živi vrijednosti hrvatskog naroda – domoljublje, vjeru, ljubav i zajedništvo. **To je ono što nam je donio rezultat. Jako sam sretan što te vrijednosti živi i hrvatska mladost, a to smo vidjeli ovih dana. Bez obzira na napade glasne manjine koja nas stalno vrijeđa, koja ne voli i neće Hrvatsku, ali naša se mladost ponovno probudila i na to sam ponosan**", rekao

je **Zlatko Dalić** nakon mise u Sinju. Pozvao je i na smanjenje netrpeljivosti između Dinama i Hajduka, Zagreba i Splita. Vrijedi prenijeti i ostalo jer pogađa u osnovni problem hrvatskog mentaliteta, sklonost jamranju i kuknjavi te mantranju kako “u ovoj državi niš’ ne valja”: “Nažalost, najgori smo sami za sebe, svaki dan smo puni negativnosti i loših vijesti, a ima puno lijepih stvari u našoj zemlji. Puno je ljudi koji su otišli iz Hrvatske, morali su, ali se žele vratiti ovamo. Kad se vraćaš, to danas ispada sramota jer naši mediji pišu da se taj netko vratio, da nije uspio, da je propao – silna negativna.

Mora biti drugačije! Treba potencirati vraćanje u Hrvatsku koja je najsigurnija i najljepša zemlja. Sve nas je manje, moramo poraditi na tome da nas bude više. Kad netko postigne uspjeh, u novinama je to mala vijest, a negativna je uvijek veća.” Ali onda dolazi ono što je posebno povrijedio antifašiste: “Radim s mladim ljudima koji su zaradili velik novac i sve osigurali svojoj obitelji. Vidim kako oni razmišljaju, tu je kućni odgoj najvažniji. **Ako oni dođu iz dobre, katoličke obitelji, iz Crkve, oni se drugačije ponašaju i razmišljaju.** Njima novac ne znači ništa, a za reprezentaciju igraju zbog ljubavi i domoljublja.” Osobno ne mislim da je katolički odgoj sam po sebi jamstvo domoljublja, niti obrnuto, da je ateizam jamstvo prezira prema Hrvatskoj i njezinim ljudima. Ali, on to ima pravo reći jer se odrekao ogromnog novca koji su mu nudili iz država poput Katra, koji mu je bio spreman dati čak 13 milijuna dolara godišnje plaće. Desetak puta više nego što ga plaća Hrvatska. **Kinezi su mu nudili 30 milijuna dolara za trogodišnji ugovor.** “Rekao sam im da neću napustiti reprezentaciju jer je to moj narod, moja država i nema tog novca”, prokomentirao je ponudu Kineza. Takvih je ponuda bilo više, ali je Dalić uvijek ostajao u Hrvatskoj zbog domoljublja. **Slična je stvar s Modrićem.**

Foto: Damir Krajac / CROPIX

Zašto su se neki onda našli toliko povrijeđeni i uvrijeđeni njegovom izjavom? Jer bi prodali domovinu za malo bolji ručak? Jer je apostrofirao vjeru i vjernike? Tko im brani da argumentiraju zašto više vjeruju ateistima poput sebe, kao što je Dalić objasnio zašto on osobno više vjeruje katolicima? Ima i njih uspješnih, u raznim područjima, i nije ni njima novac uvijek najvažniji. No bitno je da Dalić nikad u reprezentaciju nikog nije primio niti ga iz nje izbacio po vjerničko-domoljubnom kriteriju, njegovi su kriteriji strogo stručni – za reprezentaciju igraju oni koji najbolje igraju nogomet, i tu nikakve diskriminacije nema. To ga razlikuje od antifašista, gdje je ideološko-politička podobnost bitan kriterij. Ili ih vrijeđa to što im je svako izražavanje hrvatskog nacionalnog ponosa ustašluk? A svaki uspjeh Hrvatske na bilo kojem polju neopisivo ih vrijeđa i zadire u njihovu mantru o tome kako je Hrvatska jedna, bijedna, korumpirana, neuspješna, siromašna, za razliku od bogate, nevjerojatno uspješne, predivne Jugoslavije?

Prekomjerno granatiranje

Vjerojatno je ta paljba po Daliću ipak uslijedila zato što se usudio spomenuti “glasnu manjinu”, koja stalno vrijeđa sve one koji se ne uklapaju u njihov svjetonazor pa love fantomske ustaše po Hrvatskoj. Pa nije ih Dalić izmislio, niti je izmislio da stalno vrijeđaju sve koji nisu na njihovoj liniji, zovu ih ekstremnom desnicom, klečavcima, katolibanima, kockoglavim ognjištarima, ustašama. To što su se oni smjesta prepoznali druga je stvar. Dalić nikoga nije proglasio izdajicom niti neprijateljem. Samo je uputio na neospornu činjenicu da je Hrvatska prepuna onih koji je stalno kritiziraju i pljuju, koji u svemu vide crnilo, koji ismijavaju ili obezvjeđuju svaki i svačiji uspjeh kako bi se oni sami osjećali manje jadnima, veličaju sve strano, a kad se netko tako ponaša prema vama, ne želi vam ništa dobro. On pak u Hrvatskoj i Hrvatima vidi ljepotu i potencijal, i dokazao je svojim uspjesima da je u pravu, da možemo biti na vrhu svijeta. S druge strane, ta “vrlo glasna manjina” ne može smisliti bilo kojeg svjetski uspješnog Hrvata, od Dalića do Rimca, od Tuđmana do Čire Blaževića.

Ljude koji su Hrvatsku stavili na kartu svijeta, za koje su čuli svi na planetu koji ne žive u pećini i imaju pristup vijestima. Eh, da, trojica od ovih koje sam spomenuo rođena su u BiH. Ali po antifama, jedini Hrvat vrijedan spomena jest Tito. Čija plitko zakopana postignuća svako malo izrone iz zemlje kad se malo prokopa. Stari Zagrepčani jedva čekaju da se počne kopati za javnu garažu u Klaićevoj. **Oni su, na čelu s Dalijom Orešković i nekom posvudušom koju je njezin “sugar daddy” izbacio iz stana kad je izračunao da mu je preskupa, te pjevačicom poznatijom po amaterskim filmskim uracima i sudskim trakavicama nego po pjesmama, odmah krenuli u puni frontalni napad. Tko je Zlatko Dalić da njih uči hrvatstvu? “Mi Hrvati odgojeni smo i kulturni pa državnu zastavu, onu jednu i jedinu, ističemo u svečanim prilikama i bitnim proslavama, ne ogrćemo njome stražnjice”, kaže Dalića. I onda napaa Dalića:**

“Kako smo došli do toga da Zlatko Dalić, rođen u BiH, čija su usta puna zajedništva, etiketira nas Hrvate, ovdje rođene, koji nemamo drugu državu niti drugu domovinu, kao glasnu manjinu koja ‘ne voli i neće Hrvatsku’? S

kojim pravom?” Možda s tim pravom da se **Dragan Markovina**, koji je govorio da njemu Hrvatska ništa ne znači i da navija da izgubi kad čuje “Lijepu našu”, isto tako našao prozvanim, pa sad kaže da bi Dalić u normalnoj zemlji završio na policiji zbog govora mržnje? Je li se Dalića tada bunila, s obzirom na to da je Markovina rođen u BiH, što on ima komentirati Hrvatsku i Hrvate? Time je prije svega dokazala da ti “Hrvati ovdje rođeni”, na koga god da je mislila i što god “ovdje” bilo, nisu ni odgojeni ni kulturni. Odgojen i kulturni čovjek nikada ne bi nikoga pokušao diskreditirati na temelju mjesta rođenja. **To je diskriminacija, to je zabranjeno i Zakonom o suzbijanju diskriminacije, Ustavom, temeljnim dokumentima EU-a.** Diskriminaciju na temelju mjesta rođenja ti dokumenti nimalo ne razlikuju od diskriminacije na temelju rase ili nacionalnosti, dakle običnog rasizma. Spočitavati nekomu gdje je rođen bezobrazno je, primitivno i šovinistički.

“Ja sam se tu zlegel”

Zagreb je mentalitetom i dalje, čast iznimkama o kojima ćemo kasnije, provincijska palanka kakva je bio i kad sam se rodio, nažalost. Oduvijek je bio prepun luzera koji su jamrali “ja sam se tu zlegel, kraj Save, nemam za gemiš, a ovi dotepenci voze Mercedese, di je tu pravica”. **Nekad se gundalo protiv primitivnih Ličana, kad su se oni masovno doseljavali u Zagreb tamo negdje prije Prvog svjetskog rata i nakon njega, što je Dalića ličkog prezimena Orešković zaboravila.** Ni drugdje nije bilo bolje, pa su u Splitu djeca iz Šumadije doseljenih jugooficira posprdno Splitske rođene s “krive strane brda” zvala Vljajima. U vrijeme mog djetinjstva, na udaru su u Zagrebu bili Dalmatinci, “dinarski tipovi” kako ih se tada zvalo, koji su šezdesetih i sedamdestih masovno dolazili u Zagreb i onako visoki, tamnopusi i na dalmatinski način glasno samouvjereni osvajali i masovno se ženili zagrebačkim curama. Naravno, praćeno jamranjem “pravih Zagrepčana”, čiji su preci došli s Kozare generaciju ranije.

Ti pravi, fini i kulturni odgojeni Zagrepčani gledaju svoju otvorenost i lažni kozmopolitizam dokazati ljubavlju prema Srbima, homoseksualcima, svim mogućim doseljenicima iz egzotičnih i dalekih kutova planeta, često imaju i nekog pokaznog prijatelja iz tih krugova, ali Hrvati iz BiH, božesačuvaj, mi se s njima ne družimo. Jer smo fini i kulturni i širokih svjetonazora. Pa i sama je Dalića ne tako davno u Saboru rekla kako “migranti Hrvatskoj nisu prijatna”, nego da je “problem što Hrvatska nije zemlja u kojoj netko želi ostati”. Ali kad, nedajbože, Hrvati rodом iz BiH tu žele ostati, e onda ih se šalje natrag doma u Bosnu. **Osim ako nije riječ o Tomislavu Tomaševiću.** Nije mi jasan onaj dio Dalijina rata da im je “oteta i država ne samo grad”. Jedino ako misli na Jugoslaviju, Hrvatsku im nitko nije mogao oteti jer nikad nije ni bila njihova. **Nisu je stvarali antifašisti i partizani nego “Zenge” i “Tuđmanovi bojovnici” koji su u rat išli s Thompsonovom pjesmom i borili su se protiv “antifašista” i raznih “partizanskih” ovih i onih jedinica.** Grad im nije otet nego su ga oni oteli nama čiji su preci u gradu bili davno prije 1945. I nisam nikada upoznao nikoga iz stare zagrebačke obitelji – dakle od onih čiji su preci tu bili još za

Austro-Ugarske, uključujući Židove i druge nehrvate – tko bi bio nekakav “antifašist”, naprotiv, većini su antifašisti zatukli nekog pretka da bi mu nešto oteli. Ako su komu samo oteli, a da ga nisu ubili, taj je imao sreće. Tak da, smanjite si doživljaj o dotepencima “ustašama” i starim finim Zagrepčanima “antifašistima”.

No treba se osvrnuti i na njezinu izjavu kako oni, fini Hrvati, državnu zastavu, jednu i jedinu, ističu u svečanim prilikama i bitnim proslavama i ne ogrću njome stražnjice. Pomislio bi čovjek, pa tim je ljudima zastava svetinja. Oni je zapravo ne ističu nikad i nigdje. Ovu izjavu o jedinoj zastavi svetinji treba čitati kao “mi toleriramo službenu zastavu RH kad baš moramo, na državne blagdane, ali nekakvu zastavu Hrvata u BiH s prvim bijelim poljem ne, kao ni jednu drugu inačicu zastave, i nećemo njome mahati ako nije baš nužno”. A tko omata zastavu oko guzice? Dalić sigurno ne. A i da omata, ne vidim problem u tome. No istina je, domoljublje se ne dokazuje mahanjem zastavom. Domoljublje se dokazuje onim što ste žrtvovali za Hrvatsku i onim što ste ostvarili za Hrvatsku. Dalić se odrekao milijuna i milijuna eura radi Hrvatske, a ostvario je dvije upravo nadrealne medalje sa svjetskih prvenstava, s reprezentacijom koja financijski vrijedi djelić onih najjačih i ne više od reprezentacije Srbije. I da je Nepalac ili Srbin, bio bi zaslužan Hrvat i nitko mu ne bi imao pravo spočitavati hrvatstvo. Dalija to nikad neće biti. Njezine su zasluge za Hrvatsku nepostojeće, a za to s koje je strane avnojske granice rođena stvarno nikoga nije briga.

Na fotografiji: Dalija Orešković. Foto: Tom Dubravec / CROPIX

Karijera uhljeba

Čime je Dalija zadužila Hrvatsku? Uhljebila se na mjesto predsjednice Povjerenstva za sukob interesa, navodno preko svekra, unatoč mizernoj biografiji. Ondje se proslavila donošenjem nakaradne i osobnim političkim stavovima, a ne zakonom, motivirane odluke da je **Karamarko** bio u sukobu interesa zbog

osobnog prijateljstva s **Josipom Petrovićem**, iako ne morate biti pravnik da biste znali da osobno prijateljstvo ne može biti temeljem za sukob interesa. **Tu je odluku sud kasnije srušio, ali to nije srušilo Dalijinu karijeru.** Potom se, s nešto više od jedan posto glasova, uhljebila u Saboru zahvaljujući gluposti SDP-a koji nije uočio da ona birača zapravo nema. **Dakle, osoba koja Hrvatskoj nikad ništa nije dala, ali cijeli život parazitira na proračunu i pritom kroji političku kartu Hrvatske po svom osobnom ukusu mimo zakona, sebi daje za pravo odlučivati tko jest, a tko nije pravi Hrvat, i kritizirati čovjeka koji je svoje domoljublje itekako dokazao i čija su postignuća izvan onoga što bi ona mogla i sanjati.**

Čime je uopće zaslužila da mediji prenose njezine šovinističke i kompleksaške ispade, koji su po definiciji same ljevice tipičan govor mržnje? Pa kad njezina draga Severina s pozornice priča kako se Hrvatska voli borbom protiv korupcije – **koja se za nju svodi na to da joj sud nije dodijelio dijete** – neka razmisli je li zapravo korupcija i uhljebljivanje u politici mimo izbora, po vezama i poznanstvima. Ali ona vjerojatno smatra da se Hrvatska zapravo voli serijskim udavanjem za Srbe i tanjurima s Titovom slikom. Sve u Dalijinu obraćanju zapravo je laž. Dalić nije etiketirao “Hrvate ovdje rođene” kao one koji ne vole Hrvatsku, nego je kao one koji ne vole Hrvatsku etiketirao one koji je stalno pokušavaju prikazati onako kako je prikazuju i Vučićevi mediji. Nebitno tko su i odakle su. **A Dalijin primjer dokazuje da su to glasniji što su nebitniji. Njezin postotak glasova na izborima obrnuto je proporcionalan njezinoj medijskoj eksponiranosti i broju komentara koje prosipa na mrežama.**

Kad je riječ o “drugoj državi i domovini”, Hrvati su u BiH konstitutivan narod, nisu ni nacionalna manjina niti hrvatska dijaspora. BiH je i hrvatska zemlja, ne kako one to vole gledati ekskluzivno bošnjačka. **Hrvati ondje žive otkad i na teritoriju današnje Hrvatske, a povijesno je BiH, prije prodora Osmanlija, bila jedna od hrvatskih zemalja. BiH nije ništa manje hrvatska zemlja nego što je to Hrvatska, tako da su lupetanja kako “mi Hrvati znamo da je zamišljena Herceg-Bosna teritorijalno u drugoj državi, i to poštujemo, ne svojatamo je i ne priželjkujemo ju unutar naših državnih granica”** šovinističko preseravanje. Niti je Herceg-Bosna zamišljena, nego je to stari hrvatski naziv za Bosnu i Hercegovinu, niti tko pokušava mijenjati ikakve granice, nego bi ih neki najradije hermetički zatvorili, niti je to za Hrvate neka druga država, poput Bugarske ili Austrije, nego je to druga hrvatska država, država u kojoj su Hrvati domicilan i konstitutivan narod. Ili bi trebali biti, jer im se to pravo često negira s obje strane granice. No i da nije, proglašavati nekoga drugorazrednim Hrvatom i odricati mu pravo na domoljublje jer je rođen s krive strane brda ili ulice brojenje je krvnih zrnaca, ali na antifašistički način, tako da ne ispadne da je brojenje krvnih zrnaca.

Hrvatska u srcu

Nadalje, valja se osvrnuti na izjavu “mi Hrvati smo i po samoodređenju i po Ustavu antifašisti”. Dalija je pravica pa bi trebala razumjeti da po Ustavu mi Hrvati nismo nikakvi antifašisti, kao što po tom istom ustavu nismo ni mađaroni,

rojalisti ili komunisti, nego je Hrvatska demokratska država nastala na odbacivanju komunizma i pobjedi u Domovinskom ratu. Tako piše u Ustavu, a sve drugo nečija je vrlo slobodna interpretacija. Antifašizam u Hrvatskoj nije ustavna vrijednost, nego posljedica izostanka lustracije, kakva je provedena u svim postkomunističkim državama osim sovjetskih i jugoslavenkih.

Antifašisti su bili oni na drugoj strani u ratu. Nikad nisam upoznao niti jednog koji nije Jugoslaven. Oni se mogu skrivati iza borbe protiv ustaša i fašizma, ali kad-tad se razotkriju. Naravno da nismo ustaše, ali smo za demokraciju i suverenitet Hrvatske. No antifašistima je to jedno te isto. Sve što nije socijalizam i jugoslavenstvo jest ustaštvo. Potom, tu je izjava: "Nitko 'njih' ne napada, niti mlade koji navodno vole Boga i Hrvatsku, niti je protiv njih jedna ružna riječ izrečena od bilo koga. Opravdano se osuđuje ustaštvo, ustaško znamenje, rehabilitiranje NDH i prekrajanje našeg identiteta i naše povijesti." **To je laž. Prvo, ti mladi ne vole Boga i Hrvatsku navodno nego de facto.** Drugo, nije istina da protiv njih nije izrečena niti jedna ružna riječ i da ih nitko ne napada, mediji su puni naslova o "ustaškom orgijanju u Sinju", o tome da su "posvuda fašistički simboli, ljudi u crnom pjevaju ustašku pjesmu". Valjda se i križaju kukastim križem. Kad pola milijuna mladih ljudi proglasite ustašama, onda to nije "nitko ih ne napada". **Ali, prema Daliji, ne napadaju oni domoljube, nego ustaše.** A svi su im domoljubi ustaše. Osim antifašista, koji svoje domoljublje nikad ničim ne pokazuju jer su prefini i prepristojni za to. Znae, njima je Hrvatska u srcu. Pa zato nemaju potrebe iskazivati joj ljubav nekavim vanjskim manifestacijama.

Foto: Josip Moler / CROPIX

Tragično je u svemu tome što svi mi dajemo novac za plaću dotične saborske zastupnice za traženje ustaša i laganje i pisanje gluposti. Ali, opet, s druge strane, to je dobro. To je demokracija. U sustavu koji priželjkuju ona i njezini istomišljenici svi politički protivnici njihove vlade bili bi u zatvoru, a vlast nitko ne bi smio kritizirati. I u Ustavu bi pisalo tko je doživotni predsjednik, imenom i prezimenom, kao u Jugi. Njih ne smijete kritizirati niti prozivati ni kad su oporba, a kamoli kad bi bili vlast, jer ste inače ustaša. A ustaše, zna se, treba strijeljati bez suda.

Po mjeri antifašizma

Kad su bitne osobe na godišnjem, one nebitne imaju svojih pet minuta, pa nastavimo s nebitnima. **Vlatka Pokos, osoba koja ne obnaša nikakvu funkciju u Hrvatskoj, ali je postala politički vrlo aktivna na društvenim mrežama, identificirala je četiri glavna izvora neonacizma u Hrvata.** “Koji će to drugi kontekst izmisliti za Sieg Heilanje? HDZ, Matica hrvatska, HAZU i Stepinčeva crkva ideološki su začetnici neonacizma u Hrvata! Velika hrvatska sramota! Fuj”, napisala je Pokos.

Neki bi rekli da je Vlatka Pokos velika sramota. No, da, ona se sad primila one veleumne mantre po kojoj u Njemačkoj ne možete započeti pjesmu sa “Sieg Heil”. Ne možete, naravno. Ne možete ni u Hrvatskoj vikati “Sieg Heil” niti time započeti pjesmu. Doduše, bend Landser imao je takve pjesme, ali zabranili su ih u Njemačkoj. Ne zato što su bili neonacisti, nisu, nego nacisti kao takvi. Starog kova. Isto tako, u Njemačkoj, kao i Hrvatskoj, možete započeti pjesmu sa “Za dom”. Što tu kome nije jasno?

No, da, da bismo iskorijenili neonacizam i ustašluk u Hrvatskoj, moramo, očito, ukinuti Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti i Maticu hrvatsku i zamijeniti ih ideološkom komisijom sastavljenom od Vlatke Pokos, Sonje / Njeca Hranjeca, Sare Matić (ona koja se bacala pod džip), Dalije Orešković i one Riječanke Vedrane. Mogu sudjelovati i ostali važni antifašisti, poput Severine, Kate Peović i ostalih jakih intelektualnih imena hrvatske infulencerske scene. HDZ treba zabraniti, kao i sve ostale stranke, i uvesti ponovno jednopartijski sustav, a sa “Stepinčevom crkvom” postupiti onako kako je Tito postupio sa Stepincem, sve na robiju i otrovati. Onda će Hrvatska biti po mjeri antifašista. To je “njihova Hrvatska”, ona koju oni vole, fina i pristojna jednopartijska diktatura u kojoj je zabranjeno prakticiranje vjere, a inteligencija je u zatvorima, osim “poštene”, čitaj antihrvatske. I onda takvi pričaju nekomu nešto o Ustavu?

Katino shvaćanje ovlasti policije

I završimo s Katom Peović, kad smo već kod antifašizma i antifašista. Ona je objavila otvoreno pismo ministru Božinoviću zbog – ni manje ni više – toga što netko o njoj piše na društvenim mrežama! Ona navodi kako se dijeli lažni iskaz zbog kojeg doživljava “ozbiljnu javnu organiziranu hajku”. Priložila je objavu nekog Josipa Jurosa, navodno brata nekog tko je s njom išao u srednju. “U njoj se iznosi laž da sam ‘u vrijeme najžešćih obrambenih napora naše vojske i države’, ujesen 1991. godine javno u školi ... govorila da Hrvati ne postoje, da ih sve treba

poklati i da je super što četnici i JNA rade u Vukovaru, te da tako treba u cijeloj Hrvatskoj. Ja navedene rečenice nikad nisam izgovorila, niti sa 17 godina, niti ikad kasnije, niti tako mislim. Cijeli sam život posvetila borbi protiv nacionalizma, nasilja, rata, stoga su ovakve rečenice čista laž i fikcija”, kaže Peović.

Kato, Kato. Rijeka je mali grad, poznajem puno ljudi ondje, upravo iz tvoje generacije (73./74.) i čuo sam takve priče davno. Ne znam jesu li istinite, ali čuo sam ih s više strana. No to je nebitno. Ono što je bitno i što bi gospođa Peović, kao političarka i profesorica, trebala znati tri su stvari. Prvo, ministar Božinović nije moderator Facebooka ni X-a, pa ako želi da se te objave uklone, neka se obrati njima. Drugo, za klevetu i sramoćenje se ne goni po službenoj dužnosti i policija nema ništa s tim, nego treba podnijeti privatnu tužbu. I treće, kad bi policija i imala išta s tim, a definitivno nema, ministar ne bi.

Peović bi trebala znati da je ministru unutarnjih poslova, prema Zakonu o policiji, o kojem je i sama morala glasati pa time i biti s njim upoznata, zabranjeno bilo kakvo upletanje u bilo kakvu policijsku istragu jer to krši načelo neovisnosti policije. Ministar ne smije narediti otvaranje istrage niti utjecati na nju jer on nije službenik MUP-a nego državni dužnosnik, isto kao što ministar zdravstva, koji može biti i ekonomist ili pravnik, ne smije operirati pacijente, a ministar prometa upravljati trajektom ili avionom. **Toliko o komunističkom shvaćanju prava, zakona, i ovlasti vladajućih. A o tome što je govorila – pa ni ovo što sad govori nije daleko od onog što je navodno tada govorila.**

**Stavovi izneseni u kolumnama i komentarima su osobni stavovi autora i ne odražavaju nužno stav redakcije portala Dnevno.hr.*

https://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/holjevac-pa-oni-ne-mogu-smisliti-svjetski-uspjesne-hrvate-od-dalica-tudmana-do-cire-3025280/?fbclid=IwY2xjawMbeoxleHRuA2FlbQIxMQABHp15K-V3eLx2sRBOLB5Llmb4rhE82U4zHGEMlsBhqsEfZMT2Qu65K39phQfR_aem_nXniO_D8VSPDGnwQTH4PGw#google_vignette

Foto: Bruno Konjevic / CROPIX/Ilustracija

PROSVJETLJENJE NA JUGOLJEVICI

✚ **HOLJEVAC: ‘MILITANTNI JUGOSLAVEN PRIREDIO MI JE JEDAN OD VEĆIH ŠOKOVA U ŽIVOTU’**

Autor: Marcel Holjevac/7dnevnoPonedjeljak, 04. kolovoza 2025. u 14:45
Komunistička partija koristila je Photoshop puno prije nego što je izumljen. Drugovi koji bi pali u nemilost partije bili bi izbrisani ne samo iz povijesnih knjiga i udžbenika, u kojima su dotad bili slavljani, nego i sa svih fotografija na kojima su se pojavljivali. Na njihovu mjestu zjapila bi rupa. Kundera je na početku svoje “Knjige smijeha i zaborava” opisao situaciju iz veljače 1948., kad je na balkon praške barokne palače izašao komunistički vođa **Klement Gottwald** održati govor stotinama tisuća građana okupljenih na Starogradskom trgu. Tik do njega stajao je prominentni član partije **Vladimir Clementis**. Padao je snijeg pa je brižni Clementis skinuo svoju krznenu šubaru i stavio je na Gottwaldovu glavu. **Fotografija na kojoj Gottwald, sa šubarom na glavi, govori narodu, bila je godinama posvuda, na svim plakatima i u svim udžbenicima.** “Četiri godine poslije Clementis je optužen za izdaju i obješen. Odjel za propagandu odmah ga je izbrisao iz povijesti i, naravno, sa svih fotografija. Otad Gottwald stoji na balkonu sam. Tamo gdje je bio Clementis, prazan je zid palače. Od Clementisa je ostala samo šubara na Gottwaldovoj glavi”, napisao je Kundera.

Clementis je, inače, pogubljen zbog “buržoaskog nacionalizma” i sudjelovanja u “titoističko–cionističkoj (!) zavjeri”. Na to me je podsjetila situacija s **Davorom Njecom / Sonjom Hranjec**, osobom koja je hodajuća antologija antifa patologije. Portal Lupiga, koji ideološki vrluda između paleokomunizma sovjetskog tipa i woke progresivizma, nakon što je Hranjec priveden jer je nožem nasrtno izbo aktivista koji ga je “namjerno misgenderao”, pobrisao je sve članke u kojima ga je proglašavao “idolom generacije” i “legendom prosvjeda u Savskoj”. **Ironija je da je Lupiga dio fact-checking platforme: komunisti su uvijek imali fetiš na cenzuru i pokušavali monopolizirati pravo na činjenice, a fact-checking platforme provjeru istinitosti činjenica najradije povjeravaju onima koji će ih prvi prikrivati kad im ne idu u prilog.**

Njec, naravno, nije bio dio braniteljskog prosvjeda u Savskoj, nego je ometao prosvjed i, poput današnjih bubnjarica, pokušavao drugima oduzeti ustavno pravo na javno okupljanje i prosvjede. Antifašisti vole ljudska prava, ali samo za sebe. Svi su drugi, u njihovu crno-bijelom (odnosno, crveno-crnom) svijetu, fašisti, a takvi ne trebaju imati nikakva prava. Njec je tako, na temelju svog angažmana na kršenju ljudskih prava, postao ljubimac promotora ljudskih prava pa je nastupao na tribinama s Jelenom Veljačom i Radom Borić. Još je veći heroj postao kad je odlučio promijeniti spol. **On se, stvarno, po svemu uklapa u taj narativ. Antifašist, panker, alternativac, borac protiv fašizma oličenog u hrvatskim veteranima, patrijarhata i tako dalje. Palio je s njima Trnjanske kresove. Narodni heroj Njec. A sad je izbrisan kao da ga nikad nije bilo.**

Foto: Marko Todorov / CROPIX

Revolucija ih je izbrisala

Iza svega toga skrivao se vrlo agresivan i konfliktan lik, niske razine kulture, nikakvog obrazovanja i upitne mentalne higijene, koji je stalno dolazio u sukobe s okolinom, čak i onom sebi sličnom iz Medike, skvota u središtu Zagreba koji se od zamišljene umjetničke kolonije s godinama pretvorio u narkomansko leglo. Očekivano i neizbježno, a ironično je da ga je osnovao ubijeni Vedran. Njeca bi u socijalističkoj crnoj kronici opisali onom frazom “bez zanimanja i zaposlenja”. Dakle, klošar od gotovo 40 godina. Ali takvi lako postanu heroji woke medijske scene, upravo izostanka ikakvih kvaliteta osim odsutnosti srama.

Hranjec je prije tranzicije bio očito poremećen, a sad je poremećena, ali odrekli su ga se tek kad je nekog zaštitio nožem. Tako se pridružio dugoj listi heroja koje je revolucija izbrisala sa svojih fotografija zbog moralnog posrnuća, od **Trockog** do **Pernara** i **Njeca**. Znači li to da nam je woke ljevica ozbiljno poremećena? Nedavno je i članica Radničke fronte zaklala mamu. Ne, naravno, osim što je woke ideologija sama po sebi simptom širih društvenih poremećaja i deterioracije civilizacije, a ne njihov uzrok kako neki misle. Ali problem je što su otvoreni za slavljenje svih vrsta poremećaja kao vida liberalizma, dok istovremeno sebe vide kao neupitne moralne autoritete pa nisu spremni prihvatiti da bi među njima uopće moglo biti ludih i opasnih. Ubojica i zlostavljača može biti samo na desnici koja je po svojoj prirodi, smatraju, fašistička i nasilna. **I zato je Njec nestao sa stranica Lupige kao Clementis s balkona barokne palače.**

Foto: Marko Todorov / CROPIX

Jučer heroj i idol, danas zrak. Prazno mjesto na slici.

Nekad su komunisti tvrdili da u zdravom socijalističkom društvu ne smije biti “bolesnih pojava” poput homoseksualnosti, koju su pripisivali kapitalističkoj

dekadenciji. Odnos prema homoseksualcima promijenio se za 180, ali odnos prema "bolesnim pojavama" nije, oni su i dalje bezgrešni i čistunci, a bolesnici su drugi. Za ilustraciju, na jednoj fotografiji Hranjec stoji ispod zastave SFRJ i druge na kojoj piše "Parafi", a to je u SFRJ bio antirežimski bend iz Rijeke. "Lopovi ne krađu, ubice ne kolju, mulci ne siluju i krv ne liju, nijedne nema bolje od naše policije", kaže tekst njihove pjesme. Toga kod nas, "zdravih snaga", i dalje nema! Ako i ima, izbrisat ćemo ih sa slika. Nema bolje od čudoredne policije.

Kako je propao punk

Zanimljiva su dva aspekta Njecova / Sonjina života. Prvi je taj što se predstavljao kao panker. Jesam li ja jedini kojem je patetično bit panker u 21. stoljeću? **Da, mi smo se furali na punk krajem sedamdesetih, u vrijeme Sex Pistolsa, Clasha i Pankrta. Generacijska stvar i tinejdžerski bunt.** Naš razredni panker danas je general HV-a u mirovini. Meni je to kao da se netko danas fura na hipi pokret, ima dugu kosu i zulufe i nosi trapezice. I koristi izraze "far out", "groovy, man" i "peace, bro". Možda je bilo "cool" šezdesetih. Danas je jadno, kao i punk. A da ne govorim da bismo i mi tamo krajem sedamdesetih nekom komu je 40 godina i ima irokezicu i zihericu kroz nos rekli "deda, kaj glumiš, daj se saberi, odi doma". Punk je bio nešto na što ste se furali između šestog osnovne i drugog srednje, a onda biste odrasli. Biti panker bilo gdje izvan koncertnog prostora u 2025., s 36 godina starosti, bez dana radnog staža i s krizom rodnog identiteta, nije profesija niti životni stil. To je dijagnoza. A druga je priča o "promjeni spola", jer je tu kriva zamjenica, izgleda, bila okidačem ubojstva. Zašto uopće koristimo zavaravajući pojam "promjena spola"? To je manipulativno, netko bi mogao pomisliti da je stvarno moguće promijeniti spol. Nije. Žene, većinu njih, vrijeda ideja da bi Hranjec mogao biti žena i vrijeda ih vijest da je "žena ubila muškarca u Zagrebu". **Od biološkog muškarca nije moguće stvoriti biološki funkcionalnu ženu, ni obratno. Isto tako, nije moguće promijeniti kromosome iz XX u XY i obratno, a oni definiraju spol.**

Možete promijeniti izgled, možete uzimati hormone, možete i napraviti umjetne vanjske spolne organe, ali oni nikad neće imati punu biološku funkciju. Ne znamo ništa o ljudskom mozgu, ne možemo liječiti rodnu disforiju, pa od zdravog muškog tijela radimo nefunkcionalno žensko, i onda govorimo o promjeni spola, umjesto da govorimo o promjeni vanjskih spolnih obilježja. Što je, naravno, legitimno i posve OK ako nekomu olakšava svakodnevni život, ali pomažemo li stvarno tim ljudima time što se pretvaramo da ih smatramo "pravim ženama" ili smo zapravo licemjeri i činimo sebi i njima, a naročito ženama kao takvima, medvjedu uslugu?

Neandertalci u Poreču

Jedno drugo ubojstvo ostalo je u pokušaju, zasad. **Iako još nije sigurno da će devetnaestogodišnji mladić Teo Tkalec, Slovenac pretučen u Poreču ispred kluba Saint & Sinner na Obali maršala Tita u kojem se održavao koncert cajkaroša Jale Brata i Bube Corellija, preživjeti.** Slomili su mu lubanju. Ovdje su napadači, za razliku od Medike, onakvi kakve očekujete vidjeti na stranicama

crne kronike, stereotipni: lice neandertalca, mišići, treniranje borbenih sportova, povijest nasilja i debeo dosje. Radili su kao zaštitari na crno i bez licencije. Denis Vojniković, šef grupe koja je pretukla Tea, svojedobno je osuđen jer je u pulskom noćnom klubu Cezar jednom gostu slomio čeljust. Koji idiot zapošljava osuđenog nasilnika da pazi na red i mir? Onaj koji ne želi platiti regularnu zaštitarsku službu, ili mu možda trebaju i za neke druge svrhe. Ekipa koju je Denis vodio također je skupljena s kolca i konopca, većinom su već osuđivani, poput **Ognjena Savića i Emanuela Blagojevića. A vlasnici Saint & Sinnera su Diego Ban i Igor Cossetto, dosad na glasu kao “ugledni ugostitelji” u Poreču!**

Ne volim izvlačiti zaključke dok ne znam priču, nemam pojma zašto su ta petorica nasilnika pretukla tog klinca. Ne znam koji su bili njihovi razlozi i što je bio povod. Ali ne vidim opravdanja da njih pet krkana, svaki od preko sto kila žive vage, razbije jednog klinca. Takav divljački napad, i to izvan samog kluba, ne bi moglo opravdati ni to da je klinac iz uzija pucao po gostima. No i ako ne znamo što se točno dogodilo, jedna je stvar sigurna: cajke treba zabraniti i protjerati iz Hrvatske, naročito s Jadrana, gdje turisti čuju to balkansko zavijanje. **Najgore je što izvođače zasad nitko ne proziva. Ako se pitate “što oni imaju s tim”, sjetite se koncerta Rolling Stonesa u Altamontu 1969. koji im je umalo potpuno uništio karijeru jer su kao zaštitare angažirali Hell’s Angelse, bajkersku bandu koja je nasmrtno premlatila mladića koji je u jednom trenutku, iz nikad razjašnjenih razloga, izvukao pištolj.** Bio je to kraj šezdesetih i početak kraja hipi supkulture, bajke o miru i ljubavi. Ovdje nismo imali Hell’s Angelse, ali očito je da su ovi “zaštitari” dijelom karijerni kriminalci, a dijelom osuđivani nasilnici, usto dijelom iz “komšiluka”.

Ove će se godine na Krku i drugdje po Jadranu održavati brojni koncerti cajkaroških zvijezda iz Srbije. A na takvim događajima treba očekivati još ovkavih stvari. Na cajkama redovito bude tučnjava, pištolja, premlaćivanja. A kad se to događa u turističkim središtima, rastjeruje goste i privlači sve kriminalno. Kao i sama ta nazovimuzika. Dakle, cajke van iz Hrvatske, naročito s obale. Eh, **ali problem je Thompsonov koncert! ZDS je mržnja! Brene i Cece šire “samo ljubav”!** Povećalom se tražilo incident na Hipodromu, a pola milijuna ljudi se skupilo i sve je prošlo bez incidenata! Policija sad traži ljude koji su pjevali ustaške! Ok, pjevali su, i što? Nisu nikoga zatukli na smrt. Najmanje što inspekcija treba učiniti jest – zatvoriti taj klub, zauvijek. A ako je moguće, i druge slične, prije nego što se dogodi nova tragedija. I, naravno, uhititi vlasnike kluba, ne samo “zaštitare”. Jer oni su ih angažirali. A ni Jalu Brata i Bubu Corellija ne bi trebalo poštediti ispitivanja na policiji. Jesu li to neki njihovi “zaštitari” koji ih prate? Po “regionu”? Sve je to na cajkama isti krim-milje, i izvođači, i zaštitari, i organizatori. Oni su puno veći problem od klinaca sa “sumnjivim obilježjima” na Thompsonu.

Foto: Zeljko Puhovski / CROPIX

Vesnina borba do konačne pobjede

Svake godine prije Oluje antife izađu iz svojih rupa i prirodnih skloništa **kako bi nam priopćili da stvarno nije u redu što smo oslobodili svoju zemlju od njihove antifašističke braće četnika**. I još k tome ubili njihovu neprežaljenu Jugoslaviju. Ove godine u prvim je borbenim redovima već pomalo zaboravljena **Vesna Teršelič**, naciji dobro poznata iz rata kao lažna mirotvorka. Zagovarati mir u trenutku kad je gotovo pola zemlje pod okupacijom znači zagovarati legalizaciju okupacije i agresije, i baš ništa drugo, da si ne lažemo. Još u Drugom svjetskom ratu to se smatralo izdajom i u demokratskom SAD-u i u komunističkom SSSR-u podjednako. Samo što bi vas u SSSR-u odmah strijeljali, a u SAD-u bi vas bacili u zatvor ili stavili pod nadzor tajne službe, da saznaju tko su vam kontakti.

“U Hrvatskoj, posebno među onima kojima je Oluja omogućila da se vrate u svoje kuće u dotad okupiranim područjima, Oluja se slavi kao pobjeda, a tako će se uskoro slaviti i mimohodom u Zagrebu. S druge strane rata, vezana je uz egzodus, uz ubijanje civila, uz nerazjašnjene sudbine nestalih”, kaže doživotna maršalka Documente. Kao prvo, Oluja se slavi kao pobjeda jer jest pobjeda. Nismo Srbija da slavimo poraze. **I na zapadu se slavi pobjeda nad nacističkom Njemačkom, koja je, kad se gleda “s druge strane”, one nacističke, vezana uz egzodus Nijemaca iz brojnih područja, a vezana je isto tako uz masovno ubijanje civila od Dresdena i Berlina do Tokija i Hirošime**. Pa i desetaka tisuća djece koja su u tim bombardiranjima poginula. Za milijune njemačkih žena – a i brojnih u Hrvatskoj – dolazak Rusa značio je silovanje, ali kad oni slave svoja oslobođenja, onda ne vole da ih netko na to podsjeća. **Chuck Yeager**, legendarni američki pilot čuven po tome što je prvi probio zvučni zid, u svojim je memoarima

zapisao da je '44. dobio naređenje da "mitraljiraju sve što se miče" i potom rekao svom kolegi: "Bolje za nas da dobijemo ovaj rat, u protivnom ćemo završiti na vješalima."

Nismo ni mi bili bezgrešni, jasno. Stvar je u tome da bi, kad bi netko počeo s takvim pričama upravo kad se slavi obljetnica savezničke pobjede, naročito jubilarne, a naročito netko tko je poznat po bliskim vezama s "drugom stranom", taj ispravno bio prokazan kao ubačeni neprijateljski element i stari nacist. A ovdje je k tome riječ o nekom tko se nikad nije na isti način osvrnuo na kraj Drugog svjetskog rata u Hrvatskoj, kad su deseci tisuća Hrvata, Talijana i Nijemaca pobijeni u osvetničkim pohodima. Vidite, Vesna ne voli kad se TAJ rat gleda "s druge strane". **Jedino Domovinski za nju ima dvije strane, čija su gledišta po njoj jednako vrijedna, i ono naše i ono četničko.** Pritom, hrvatske civilne žrtve tog rata, 6263 civila, od toga 402 djece, njoj nisu spomena vrijedne. Ne, antifašističko je gledište na taj rat takvo da je Hrvatska zapravo izvršila agresiju na SAO Krajinu i pobila neke tamo civile i protjerala stanovništvo, i sad to, sram je bilo, slavi kao neku pobjedu. **Kao da slušate Šešelja ili Vučića.**

Foto: Sasa Buric/CROPIX

Onaj tko je izgubio rat i čija je država nestala s karte ima se pravo ljutiti, ali to ne opravdava njihove postupke. U Ustavu jasno piše da je pobjeda u Domovinskom ratu temelj današnje Hrvatske (a ne nikakav antifašizam), pa **kad već oni vole propitivati ustavnost ZDS-a, bilo bi vrijeme i da netko propita ustavnost i zakonitost njihovih otrovnih strelica usmjerenih prema Domovinskom ratu.** Antifašisti poput Vesne Teršelič maligna su i toksična pojava koja u svojoj mizeriji i zavisti pokušava obezvrijediti pobjedu demokracije nad

“antifašizmom”, a to je vid povijesnog revizionizma kojem ne bi trebalo biti mjesta u javnom prostoru, bar ne oko 5. kolovoza. Netko bi im trebao konačno utviti u glavu da je rat završio prije 30 godina i da su ga oni izgubili, ne mi. Takvima bi se trebale baviti sigurnosne službe. **Ako policija može uhićivati zbog sumjivih majica i povika na Thompsonu, zašto ne može uhititi Vesnu Teršelič?** Ili je blaćenje Domovinskog rata legalno, a njihova jugo-antifa orjunaškog partizanluka nije?

Narod protiv mišljenja naroda

Ovomjesečna anketa o popularnosti stranaka pokazuje da većina građana smatra da zemlja ide u pogrešnom smjeru, njih 70 posto. I čak 65 posto građana ne odobrava rad Vlade. O **Plenkoviću** negativan dojam ima 58 posto građana. S druge strane, HDZ-u popularnost samo raste, sad je na 28,5 posto u anketama – što u praksi na biralištima znači oko 40 posto, prema iskustvima proteklih izbora. **SDP je pak u padu, s 22 posto. Reklo bi se da smo posvađani sami sa sobom. Tko onda glasa za HDZ?** Gotovo svi koji nisu birači HDZ-a smatraju da zemlja ide u pogrešnom smjeru i imaju negativan dojam o Plenkoviću. A očito ima i HDZ-ovih birača koji smatraju da Hrvatska ide u pogrešnom smjeru, ali može se pretpostaviti da su to oni koji su desno od Plenkovića.

No, ako mislite da je paradoks da SDP-u pada popularnost, Možemo stagnira, a ostali su uglavnom ispod izbornog praga, dok istovremeno sve više ljudi misli da zemlja ide u pogrešnom smjeru, nije. Neki očito misle da bi išla u pogrešnom smjeru još brže da je SDP na vlasti. Koga to, uostalom, iznenađuje da SDP, koji vodi karizmatični rođeni lider **Hajdaš Dončić**, ne dominira u anketama? Možda će biti bolje kad vrate intelektualca **Marasa** na čelo svoje zagrebačke organizacije, navodno to planiraju. Pa to je stranka koja još postoji samo po inerciji! Uz ovakvu oporbu HDZ se ne mora sekirati zbog toga koliko su nepopularni.

Desnica više ne postoji, na ljevici su pokojni SDP i nesposobni i izvan Zagreba nepostojeći Možemo, Most ima imidž vlaške stranke koja će koalirati s kim god ako ponudi više, Centar je ionako postojao samo u Splitu, a sad su i ondje marginalni. DP je dao svoje, **Dalija** i **Anka** Mrak su potrošene političarke. HDZ osvaja svake izbore jer je SDP sve očitiji primjer nesposobnosti i lutanja u izboru vrha stranke, a ostatak je scene rascjepkan i ne mogu se dogovoriti ni o tome koje je boje drek. Ali ima još jedan moment koji objašnjava taj raskorak između nezadovoljstva Hrvata vlašću i onda glasanja za tu istu vlast. Mi smo narod koji voli jamrati. Jamranje je konstanta, uvijek smo spremni kukati kako se sve teže živi i kako je svaki dan sve gore i kako vlast ne valja koja god bila, a zanemariti da je danas razlika između zemalja poput Njemačke ili Austrije i Hrvatske uglavnom svedena na to da se ondje puno više radi i štedi, nesigurnije živi i vozi malo bolji i noviji auto.

Foto: Ronald Gorsic / CROPIX

Prosvjetljenje na jugoljevici

Dragan Markovina ovih mi je dana priredio jedan od većih šokova u životu, ravan onom kad sam doznao da je glumac koji glumi **Klingonca Worfa** u "Zvezdanim stazama" vegan. Dosadašnji **militantni Jugoslaven** na History Festu u Sarajevu snimljen je kako govori da je jako pogriješio u odnosu prema svojim neistomišljenicima. Potom je za Večernji potvrdio svoje šokantne riječi. "Zaista mislim da razina isključivosti koju sam gajio, i bijesa, frustracije zbog svega što se dogodilo ovdje nije bila smisljena te je mene kao osobu dovela u situaciju u kojoj sam se prema ljudima koji ne misle isto kao ja ponašao kao da su neprijatelji, a ne naprosto ljudi kao i ja ili svi mi. Apsolutno mi nije drago što sam bio takav, to je moje najiskrenije uvjerenje i nemam nikakav problem da to kažem. I drugo što sam rekao stoji, apsolutno sam protiv bilo kakvih zabrana, mislim da su nas zabrane svih ovih godina dovele u jednu nepodnošljivu, usijanu situaciju u kojoj jedni druge niti čujemo niti želimo čuti. **Nitko nikome ne bi trebao nametati niti svjetonazor niti izbore niti način života, to je apsolutno moje iskreno mišljenje. Lijepiti etikete nekome, da je fašist jer ide na neku glazbu, ili da meni netko govori da mrzim Hrvatsku zato što sam ljevičar i neke me stvari iz prošlosti živciraju, nešto je što, mislim, kao društvo trebamo korigirati.**"

Ljevičar koji je pomirljiv i tolerantan? To gotovo da nismo vidjeli još otkad je ljevica preuzela apsolutnu dominaciju nad medijskim i političkim narativom Zapada, još tamo negdje od Nixona! Zašto bi i bili tolerantni uz takvu dominaciju političkim narativom? Nije to stvar političke orijentacije, nego političke moći. Ali ima i bolje: Markovina kaže kako ovakva razina isključivosti i netolerancije nema

smisla i da je “ljevica ušla u neku elitističku, nisam ni ja od toga, priznajem, imun, nišu”! To je nama koji nismo ljevičari jasno odavno, ali je nevjerojatno čuti ljevičara kojem je valjda Bog prosvijetlio pamet, nemam drugog objašnjenja. Markovina se čak pomirio s tim da će HDZ vjerojatno i u doglednoj budućnosti većinu vremena vladati Hrvatskom, uz interregnume liberalnih opcija, **da Thompsonov koncert nije samo ustaški pozdrav nego druženje normalnih ljudi i tako dalje.** Istina, crtu i dalje povlači kod pozdrava ZDS i govori o tome da zemlja treba biti utemeljena na Ustavu kao neka zavnohovska Hrvatska, pristojna Hrvatska, i to je to. Samo da još malo pažljivije pročita taj dio Ustava, i to je to. Ne znam koliko će ta promjena biti trajna, ali jedno je sigurno, svijet treba više dijaloga i tolerancije. Nažalost, premalo je onih koji žele čuti što drugi uopće imaju reći, koji su spremni čuti argumente, a ne samo etiketirati neprijetelje, kultura polemike u medijima i dijaloga u javnom prostoru izgubljena je. Zato svaki iskorak bilo koga u tom smjeru treba pozdraviti, u nadi da je iskren.

https://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/holjevac-militantni-jugoslaven-priredio-mi-je-jedan-od-vecih-sokova-u-zivotu-3017649/?fbclid=IwY2xjawMbhlJleHRuA2FlbQIxMQABHs-x0gBuIcSUndb8_tw3z-egAW4fTSquZ-FYV1ipJVOgOV3cSQ8phhjMI3ia_aem_Sb26sYtTMC_pVNzM3hnh_g

**J. PEČARIĆ I Z. HODAK, DR. SC. IVICA GRANIĆ,
DRAGOVOLJAC.COM., 2025.**

LIJEVOM NAŠOM

**MOŽEMOVCIMA JE KLJUČAN DOKAZ O LUKASU
ODLUKA IZ '45: OVO JE KLASIČAN LOV NA
VJEŠTICE**

ZVONIMIR HODAK

*"Baci bombu, goni bandu!" je krasna ideja, samo tko će sve to platiti? Ta nova liberalna i miroljubiva parola "baci bombu, goni bandu..." iz Šibenika se preselila u Zagreb. Naime, riječ je o liberalnim i "progresivnim" zastupnicima Gradske skupštine grada Zagreba koji su upravo preimenovali ulice **Vladimira Arka, Antuna Bonifačića, Filipa Lukasa i Ivana Šarića...** "Liberalnim progresivcima" je dosta ustašluka. Dosta im je Filipa Lukasa dugogodišnjeg i najdugovječnijeg predsjednika Matice Hrvatske. Koji, usput rečeno, nikada nije bio član ustaške organizacije i nikada nije obnašao funkcije u sustavu vlasti u NDH.*

13.10.2025.

Vladimir Arko, ne da nije bio ustaša, nego je čak bio godinu dana u ustaškom zatvoru. Međutim, sve to nije bilo važno Odboru za preimenovanje ulica grada Zagreba u kojem presudnu ulogu imaju povijesni "stručnjaci" **Ivana Kekin** i **Hrvoje Klasić**. Ukratko, to je klasičan "lov na vještice" naših ljevičara iz Možemo! Ne brinu njih imena ulica partizanskih i komunističkih korifeja koji su klali i ubijali bez presuda jer oni još i dan danas sa sjetom evociraju "herojske" drugove iz 1945.g. kad se nije pitalo je li "drug" nešto obnašao ili nije da mu ode glava. Znači, opće je poznato da Filip Lukas i Vladimir Arko nisu bili u ustašama, ali su ipak ostali bez ulice. Je li svatko od ove četvorice bacio bombu i gonio bandu? Nije. Nema veze, briši druga. Ništa od ulice. Možemovci znaju da postoje konkretni dokazi protiv Lukasa. To je presuda Okružnog suda u Zagrebu od 24. prosinca nezaboravne 1945. g. kojom je naš Filip bio osuđen na "blagu" smrtnu kaznu zbog "protunarodnog djelovanja". I zato sad nastupa memoricid četvorke od strane zastupnika Gradske skupštine grada Zagreba. Ista je situacija i s ulicama mnogih drugih koji su ostavili trag u hrvatskoj kulturnoj baštini.

Zanima me kao ozloglašenog desničara ima li u metropoli svih Hrvata ulica druga **Mike Špiljka**? Ako je ikada netko zaslužio dobiti ulicu u Zagrebu, onda je drug Mika. Otkad je napustio ovaj mrzovoljni svijet nema više sjajnih viceva o njemu. Štoviše, otkad živimo u ovoj crvenoj demokraciji izgleda da više uopće nema pravih viceva. Napose o našim političkim "veličinama". Zlobnici bi rekli da je to zato jer sve što bi moglo poslužiti kao vic danas je postala naša stvarnost. Tako nekadašnji "klasni neprijatelji" danas pričaju između sebe opušteno, ne okreću se stalno lijevo i desno da li ih tko prisluškuje kako bi ih kasnije denuncirao "miliciji". Baš neka sumorna i dosadna atmosfera. Sve dok nisu došli Možemovci i odjednom odlučili unijeti nespokoj preimenovanjem zagrebačkih ulica. Evo dva vica "s bradom" o našem pok. Miki. Mika Špiljak avionom nadlijeće Njemačku i pogledavši kroz prozor upita svog sekretara: "Koji je ovo grad ispod nas?"

"Baden Baden, druže Predsjedniče", odgovori ovaj spremno. Na to će Mika: "Ma, dobro sam čuo od prve, nisam gluh."

Na odlasku nakon posjeta Papi u Vatikanu, rukuju se Papa i Mika Špiljak i Papa mu kaže: "Želim vam sretan i ugodan put i pozdravite suprugu!" Na to će Mika Papi: "Hvala, i vi vašu!"...

Ako se treba s nekim obračunati, dovoljno je proglasiti ga ustašom

FOTO: Goran Mehkek / CROPIX

Boris Magaš je arhitekt Hajdukova stadiona. Otac mu je bio ustaški pukovnik kojeg su komunisti strijeljali kad je Borisu bilo 15 godina. Boris je srećom još živ. Možda bi Možemovci, da su na vlasti u Splitu, zbog takvog ustašluka, odmah dali srušiti Hajdukov stadion. Svi traže više demokracije. Da, ali tko će to platiti...

Svaki puta me oduševi fascinantni jugofilski "istoričar" **Dragan Markovina**. Draganče je nezaustavljiv. Evo njegove zadnje mudrosti: "Vlast koja komemorira ustaše treba odati počast i vojnicima SAO Krajine. I oni su bili neprijatelji Republike Hrvatske. Poginuli na strani srpske paradržave. Ustavno i povijesno su jednaki neprijatelji Hrvatske kao i vojnici NDH..." Kad Dragana krene, njegova logika ruši sve pred sobom kao tenk ili buldožer. Naš Dragan čim je izašao iz opanaka postao je opak...

Stara lička poslovice: Ako i pojede kanarinca mačka neće propjevati...

Orjuna stalno u svakom pogledu sve više napreduje. Ali bogme ni Hrvatski tjednik ne propušta. I on napreduje. Citiram: "Neojugoslavenski gradonačelnik Zagreba **Tomislav Tomašević** ne oprašta nikome nikakvu borbu za Hrvatsku, zato hrvatskim zaslužnicima Filipu Lukasu, Ivanu Šariću, Antunu Bonifačiću i Vladimiru Arku briše ulice. Slično je u Bjelovaru učinio liberalni gradonačelnik **Dario Hrebak** kada je maknuo ulicu **Stipe Javora, Vladimira Jurčića i Julija Mankanca**, uvijek s istim obrazloženjem, pomalo retardiranim, da su bili ustaški simpatizeri". Živimo očito opet u opasnim vremenima kad, ako se treba s nekim obračunati i maknuti ga s neke pozicije, nebitno je li još živ ili već mrtav, dovoljno je samo proglasiti ga ustašom ili ustaškim simpatizerom. Nije uopće važno kad ste rođeni, u doba NDH ili kasnije, dovoljno je da se nekome ne sviđaju vaša politička uvjerenja ili vaš svjetonazor i proglasit će vas bez pardona ustašom. A ti se onda brani...

*Tuži mi se prijatelj na špici: "Uvijek me je *u oni kojima se više ne diže".*

Prvo su mu sve rekli, a onda su ga se odrekli.

FOTO: Duje Klaric / CROPIX

Jugoslavenstvo je i dalje tu među nama

Izvjesci **Grgur Tapalović**, hrvatski iseljenik iz Monte Carla, nudi milijun dolara da se napokon utvrdi istina o Jasenovcu! E, naivni Grgure, lagalo se i izmišljalo za puno manju lovu.

Napokon je ugašena famozna Franjevačka teologija u Sarajevu. **Domagoj Tolić** javlja dobru vijest: "Daidže **Bojić**, **Šarčević**, **Marković**, **Babić** više ne mogu antihrvatstvom trovati buduće mlade svećenike". Srećom, to antihrvatsko djelovanje u BiH nije trajalo predugo. Samo 77 godina. Datoteka o svećenicima udbašima u BiH počela je cirkulirati u Lijepoj našoj negdje nakon Domovinskog rata. Bila je prava senzacija. Naravno, vidio sam je. UDBA je imala sve u rukama. Zamislite, Franjevačka teologija u Sarajevu!? Koja je to organizacija, lova do krova, aleluja! Njihovi stavovi o **Tuđmanu**, **Marku Perkoviću Thompsonu**, Hrvatima u BiH i o brojnim drugim hrvatskim temama govorili su sve o njima. Recimo, fra Ivo **Marković** je ljuti kritičar Marka Perkovića Thompsona pa kaže: "Thompson nije samo pjevač, već politička prijetnja". Očito je UDB-a ne samo naša sudba nego i sudba Franjevačke teologije. Jugoslavenstvo je i dalje tu među nama. Dokle?

Je li građanski odgoj u školama uveden samo za seosku djecu?

FOTO: Nikola Brboleza / CROPIX

Dodjela Nobela već odavno je krajnje lijevo politički pristrana

Dodjela Nobela za mir uvijek je kod nas popraćena medijskom pompom. Ove ju je godine dobila gotovo nepoznata osoba – **Maria Corina Machado Parisca**, navodno istaknuta venecuelanska političarka i aktivistica koja je po riječima predsjednika Nobelovog odbora **J.W. Frydnesa**, pokazala građansku hrabrost u

oporbi. Krasno! Koliko takvih ima u svijetu koji(e) se hrabro bore u oporbi za svoje političke ciljeve. Bilo bi logično da nagradu za mir dobije osoba koja se izborila za prekid nekog nasilja ili rata i za uspostavu mira. To je ove godine nesumnjivo bio američki predsjednik **Trump**. Međutim, Trumpova je politika liberalnim krugovima grozna, pa prema tome, ako i uspije dogovoriti primirje ili mir u Izraelu i Gazi, to za njih ništa ne znači. Trump je za ljevičare "baba roga" jer ih je pročitao i sad ih pomalo, ali uspješno reže.

Nažalost, i dodjela Nobela već odavno je krajnje lijevo politički pristrana. Zato ju je mogao dobiti **Obama** iako se u njegovu mandatu vodilo nekoliko ratova. Ne mogu ljevičari oprostiti Trumpu što je povratkom na vlast u SAD-u započeo oštar obračun s tzv. antifama iliti ekstremnim ljevičarima. Oni su sada u Americi proglašeni teroristima koje je potrebno procesuirati jer izazivaju nasilje i šire mržnju. Takvih je u europskim državama posvuda, ali Europa ih i dalje podržava u ime neke tzv. liberalne demokracije i tolerancije. Kod nas su to brojni pripadnici Možemo! i razni javni i medijski djelatnici koje sam imenom i prezimenom među prvima označavao u svojim kolumnama. Na žalost, njihov glavni pokrovitelj i zaštitnik je naše današnje Ministarstvo kulture s **Ninom Obuljen Koržinek** na čelu. S obzirom na to da uživa bespogovornu podršku našeg premijera **Plenkovića**, dotična Ministrica i njeno Ministarstvo kulture su danas stup terorističkog aktivizma antifa.

Imam pitanje za ekipu koju sam vidio na Trgu: Što ćete kada sutra pozvoni na vaša vrata?

Poruka našim mudrim političkim glavama: Ne donosite nepromišljene odluke. Ma, najbolje ne donosite nikakve odluke.

<https://direktno.hr/kolumne/mozemovcima-je-kljucan-dokaz-o-lukasu-odluka-iz-45-ovo-je-klasican-lov-na-vjestice-381765/>

**RUDI TOMIĆ U MOJIM KNJIGAMA.
DRAGOVOLJAC.COM., 2025.**

**RUDI TOMIĆ: JUGOSLAVIJE VEĆ DUGO NEMA, ALI
JOŠ ZAPRAVO NIJE UMRLA U – HRVATSKOJ!**

6. ožujka 2021.

*Hrvatska već vidje dosta raznih čuda,
ali ne nađe štrika za toliko Juda –
A.G. Matoš*

U naslovu parafrazirao sam frazu zagrebačkog jugoslavenskog "Jutarnjeg lista", osvrćući se na masovno hodočašće od Đorđa Balaševića po hrvatskim gradovima pokazuje izgubljenost jednog djela Hrvata. "Takve scene nemoguće je vidjeti kada umre zaslužni Hrvat, kada umre hrvatski branitelj, kad si mnogi hrvatski branitelji upravo zbog ovakvih manifestacija nepoštivanja svojega, a veličanje tuđeg, oduzima život, jer se zapitaju: "Za koju sam se ja državu borio i doista u kakvoj mi to državi živimo"?"

Lili Benčik: Što se to dogodilo sa sustavom vrijednosti u Hrvatskoj?

Zašto građani Hrvatske ne rone suze za hrvatskim herojima i umjetnicima kao za Balaševićem? Hrvatskom se raširio zadah jugoslavenstva...

Posted on 21 veljače, 2021 by hrvatskepraviceblog

★★★★★ 73 Votes

Što se to dogodilo sa sustavom vrijednosti u Hrvatskoj?

Nevjerojatne scene opraštanja od srpskog kantautora Đorđa Balaševića po Hrvatskoj! Tako nešto nije bilo viđeno ni kada je umro hrvatski skladatelj i pjevač Arsen Dedić, legenda hrvatske estrade koji je nastupio čak i u pariškoj Olympiji Oliver Dragojević, ni nedavno kada je umro hrvatski pjevač, domoljub koji je po svijetu promicao Slavoniju i Hrvatsku, Krunoslav Kićo Slabinac!

Takve scene nemoguće je vidjeti kada umre zaslužan Hrvat, kada umre hrvatski branitelj, kada si mnogi hrvatski branitelji upravo zbog ovakvih manifestacija nepoštivanja svojeg, a veličanja tuđeg, oduzmu život, jer se zapitaju "Za koju sam se ja državu borio" i doista u kakvoj mi to državi živimo?

Stvarno mnogi od nas pitamo se u kojoj mi to državi živimo, kakve to vrijednosti vrednujemo, kada smrt jednog srpskog pjesnika i pjevača skromnih glasovnih

"Tuguje za njim (Balaševićem) danas Hrvatska i cijela regija"(!?), piše Aleksandar Dragaš (19.02.2021. jutarnji.hr). Od velike "tuge" mnogi su dobili mučninu u želudcu, čak se i Bog zgrozio na Đoletinu pjesmu "O, j..o ga Bog", čime je povrijedio svakog vjernika i kulturnog čovjeka. Što reći o ožalošćenim lunaticima koji su sa suzama donijeli cvijeće i upalili svijeće te ispunili njegovu zadnju želju i postavili plakat na ćirilici (...) u centru Zagreba? Našli smo odgovarajući tekst latinskoj poslanici: *Asini est clitellam ferre libenter*. Svojstvo je magarca da rado nosi samar.

Doista, kakava je to država RH?

Najprije bismo trebali ustanoviti razliku između gluposti i genijalnosti. Naime, Einstein je rekao, da "genijalnost ima svoje granice", a Krleža tvrdi da je "ljudska glupost neizmjerljiva." Iako su im definicije različite, jer jedan govori o granicama genijalnosti, a drugi o neizmjerljivoj gluposti, mi ćemo se zadržati na Krležinoj definiciji, jer njegova je spoznaja o hrvatskoj gluposti iz prve ruke.

Objasniti ćemo Krležinu rečenicu: "Snaga ljudske gluposti je ogromna, složena, umrežena." Na toj snazi i besmislu mnogi temelje svoj osobni rast i razvoj, naročito u politici gdje je sve dozvoljeno.

– Puno gluposti, jednostavnih, složenih, umreženih utilitarnih, licemjernih, ulizivačkih, pojedinačnih, stranačkih, profesionalnih, laičkih, civilnih, građanskih, crkvenih, političkih, nacionalnih, vjerskih, duhovnih, zdravstvenih, endemskih, pandemijskih, filozofskih, povijesnih, feminističkih, ortodoksnih,

moderni, domaćih i uvoznih, imamo priliku svaki dan slušati i vidjeti u medijima. Malo tko reagira na te gluposti, koje su često planirane laži.

– Dakle, glupost je manjak inteligencije, razumijevanja, razuma, humora ili zdravog razuma. Glupost može biti urođena, stečena ili reaktivirana, tj. djelovati kao obrambeni mehanizam, od mnogo toga ili čega, unutarnjeg i vanjskog. Nije rijedak slučaj da se glupost pojavljuje u sva tri oblika djelovanja ili u pojedinim kombinacijama.

– Zaključno, glupost nema veze s obrazovanjem, formalnim ili neformalnim, kao ni sa društvenim statusom, funkcijama, nacijom vjerom, spolom i rodom.”

Ankica Benček: Glupost naša svakidašnja

Glupost naša svakidašnja

Objavljeno: Srijeda, 24 Veljača 2021 09:57

[f Share](#)
[Tweetaj](#)
[in Share](#)
[Save](#)

“Samo pametan čovjek može shvatiti da je napravio glupost.” (JFK)

Glupost je manjak inteligencije, razumijevanja, razuma, humora ili zdravog razuma.

Glupost može biti urođena, stečena ili reaktivna, tj. djelovati kao odbrambeni mehanizam, od mnogo toga i čega, unutarnjeg i vanjskog.

Nije rijedak slučaj da se glupost pojavljuje u sva tri oblika odjednom ili u pojedinim kombinacijama.

Glupost nema veze s obrazovanjem, formalnim i neformalnim, kao ni sa društvenim statusom, funkcijama, nacijom, vjerom, spolom i rodom.

Trebalo mi je dugo vremena u razredu, da shvatim da neki moji učenici jednostavno ne razumiju matematiku i ne mogu je naučiti s razumijevanjem. Nabubetaju formule, algoritme, čak i rješavanje nekih zadataka uče napamet, što je užasna muka, potpuni apsurd, zatupljivanje, mučenje i uzaludno gubljenje vremena. Nisu oni bilo lijeni, niti glupi. Dapače, neki od njih su vrlo uspješni poduzetnici, majstori, glave obitelji, uzorni muževi, očevi i sinovi. Sigurna sam da nitko od njih ne bi na TV-u izjavljivao ni o čemu gluposti, kakve slušamo od pojedinih političara, naročito u izbornim kampanjama. Šutjeli bi o onome što ne znaju ili bi hrabro priznali da ne znaju, bez ikakve primisli da ih to njihovo neznanje umanjuje ili pak uveličava, kako nam je to ovih dana pokušao prezentirati, jedan kandidat, po premijeru Plenkoviću bolji od onoga, koji nije prihvatio kandidaturu HDZ-a za gradonačelnika Zagreba. O tom će se čovjeku još čuti. Malo je takvih, koji imaju svoje mišljenje, svoj stav i svoj ja, koji nisu na prodaju. S tima i takvima bi bilo dobro računati u budućnosti, koju neće krojiti oni koji danas vladaju. Ima još takvih, ali nisu vidljivi. Ne žele se u ništa, s nikim, tko je danas u vlasti i pri vlasti upuštati, kako se ne bi uprljali.

Dugo je više onih koji su sada u potpunom pogonu, istražuju i traže, najbolje uvjete, najpovoljniju

Politička panorama RH

Srce me boli kad vidim i čujem da je Lijepa naša rasadnik europske gluposti. Nema dana koji nije ispunjen glupostima u sredstvima priopćavanje u Hrvatskoj, samo je pitanje, tko stoji iza tih gluposti, koje su ujedno *fake news* i laži s kojima se želi naškoditi hrvatskom narodu, ili u krajnjem slučaju nanijeti sramotu.

Ako uzmemo u obzir s kolikim se problemima suočava Plenkovićeva hrvatsko-srpska vlada u RH: coronavirus, cjepivo, gospodarska kriza, posljedice potresa na Banovini, uskraćeno školstvo, nesigurnost nacionalne sigurnosti, masovna migracija i ponovna emigracija, pravosuđe koje osuđuje hrvatske branitelje i ne osuđuje ratne zločince, u Saboru se "hrvatski zastupnici" sprdaju s hrvatskim svecima i svetinjama, braniteljima Hrvatskog obrambenog rata; RH je država u kojoj se veliča krvnika Tita, jugoslavenstvo, četništvo, fašističko srboslavlje – SPC.

INDEX HR NASLOVNICA VIJESTI SPORT MAGAZIN OGLASI OSTALO

Vučić: Ja sam inicirao da se snimi Dara iz Jasenovca

Index Vijesti
11.2.2021.

Screenshot: Blic

SRPSKI predsjednik Aleksandar Vučić jutros je komentirao film Dara iz Jasenovca. Kako je rekao, on je bio inicijator toga da se snimi film o "mjestu najvećeg srpskog stradanja".

Gledao sam film, svidio mi se. Težak je, ali mislim da je važan za naš narod. Važno je što je napokon napravljen film o najvećem stratištu srpskog naroda", kazao je Vučić u razgovoru za Blic.

Ponosan je

To se dogodilo na moju inicijativu. Ponosan sam na tu činjenicu, što su se poslije 75 godina neka mlada i neki predsjednik sjetili to podržati", dodao je.

NAJNOVIJE

3 min Vučić Sara Radak

Prikazuje se antihrvatske filmove: "Dnevnik Diane Budisavljević" i "Dara iz Jasenovca", koji će također biti prikazani u hrvatskim školama, gdje će hrvatsku djecu u obrazovnom "vaspitanju" odgojiti u janjičare, kao što su to činili Turci s hrvatskom otetom djecom, koji su kasnije, ne znajući, bili najveće ubojice svojih roditelja.

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić je izjavio: "Ja sam inicirao da se snimi Dara iz Jasenovca. Gledao sam film, svidio mi se. Težak je, ali mislim da je važan za naš narod. Važno je što je napokon napravljen film o najvećem stratištu srpskog naroda."

Vučić: Ja sam inicirao da se snimi Dara iz Jasenovca

Ne samo što je Vučić pohvalio film "Daru iz Jasenovca" već je nagradio odlikovanjem ravnatelja i scenaristicu tog filma Predraga Gagu Antonijevića i Natašu Drakulić. Dočim u Hrvatskoj najpohvalnije ocjene o filmu dao je "istoričar" Hrvoje Klasić i portal index.hr.

Što reći o hrvatskim ubojicama za pisačim strojem: "povjesničarima" (istoričarima): I. Goldsteinu, T. Jakovini, Hrvoju Klasiću, D. Markovini; novinarima: B. Pofuku, G. Gerovcu, A. Tomiću, M. Jergoviću, D. Pilselu; tiskanim medijima: srpskom "Večernjem listu", jugoslavenskom "Jutarnjem listu", "Slobodnoj Dalmaciji", "Novom listu", četničkom tjedniku "Novosti", te mnoštvo antihrvatskih portala među kojima se ističe index.hr.

Što se tiče malih ekrana, nažalost, izuzev nekoliko lokalnih hrvatskih kanala, nema niti jedan nacionalni hrvatski TV kanal, ali ima izobilje srpskih programa, čak i srpskih TV kanala u RH! U ovakvoj hrvatskoj državi živi hrvatski narod nakon 26 godina od obnove samostalne, slobodne i demokratske Republike Hrvatske!? Parafrazirat ću izraelsku poslovicu: *Perditio tua ex te (Israel) Croatia* – Propast tvoja od tebe je, (Izraele) Hrvatska.

Uzrok i povod nastanka ratnog radnog logora Jasenovac

Dr. Dragan Hazler, utemeljitelj i prvi predsjednik HAZUD-a, jedan je među najpoznatijim i najaktivnijim hrvatskim i svjetskim znanstvenicima i političkim djelatnicima na hrvatskim portalima i društvenim mrežama, oglasio se poduljim osvrtom o ratnom radnom logoru Jasenovac, gdje među ostalim kaže: "Poglavnik dr. Ante Pavelić nije trebao mrtve Srbe, nego žive zarobljene hrvatske neprijatelje, koji će radom 'plaćati' svoje grijehe protiv Hrvatske. Ako je neki zarobljeni Srbin bio tako veliki zločinac bio je ubijen. U logoru Jasenovcu je streljano 14 ustaša, jer su svojim negativnim djelovanjem zaslužili smrtnu kaznu. U Jasenovcu nije strijeljan nijedan Židov, nego ih je oko 100 Poglavnik smjestio u Jasenovac, da ih Hitlerovi nacisti ne odvedu u Auschwitz. U jedinicama ustaške i domobranske vojske bilo je što vojnika, što časnika oko 1500 Židova. Sinagogu u Zagrebu, u Praškoj ulici, nije srušio dr. Ante Pavelić, nego Tito. (Dakle, činjenica je da u Jasenovcu nitko nije ubijen zato što je bio Srbin, Židov, Cigan ili Hrvat, već ako je bio neprijatelj NDH, RT).

– Ako pišemo o Jasenovcu onda bi trebalo početi barem s "ujedinjenjem" 1. prosinca 1918. kad je Kostajnički Srbin ili vlaho-Srbin Svetozar Pribičević odveo

‘guske u maglu’ kako je taj odlazak u Beograd na poklon Srbima zasljepljenih hrvatskih političara nazvao dr. Stjepan Radić. Već 5. prosinca Beogradska trojka: Svetozar Pribičević zajedno s princom Aleksandrom Karađorđevićem i ministrom “spoljnih dela” Nikolom Pašićem šalju nalog Grgi Anđelinoviću zapovjedniku zagrebačke policije, koja se već zove zagrebačka žandarmerija, da ubija razvojačene hrvatske domobrane na Trgu Bana Jelačića. To je bio uvod u suvremena srbijanska i hrvatska ubijanja Hrvata.”

USTAŠE SU NAJSTARIJA HRVATSKA VIJSKA SVIH VREMENA DO 1945., piše velikim slovima Ustaša Dragan Hazler

Nakon objave ovog osvrta razvila se živa diskusija o Jasenovcu, kao u Slobodnoj tribini, gdje su mnogi iznijeli svoja mišljenja, među kojima su bili: Josip Pečarić, Boris Barać, Mladen Panjak, Ivan Valek, Boris Vidović, Zdravko Gavran i drugi.

Panika u Hrvatskoj i Srbiji zbog Jasenovca

Akademik Josip Pečarić, za koga možemo reći, da je živa enciklopedija u Hrvatskoj, ne samo po broju objavljenih knjiga, napisanih znanstvenih osvrta i članaka, nego je i čovjek s izuzetnim ljudskim vrlinama u iznošenju istine o tragediji hrvatskog naroda od Bleiburga (1945.) do Petrinje (2021.). Upravo je (01.03.2021.) objavio osvrt : ”Panika u Hrvatskoj i Srbiji zbog znanstvenog dokaza o Jasenovačkoj laži.”, gdje među ostalim piše:

”Koliko je paniku kod vlasti u Hrvatskoj i Srbiji izazvao znanstveni rad dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića u kojem je matematički dokazano da su popisi žrtava u Jasenovcu lažirani pokazuje šutnja kojoj je taj rad, objavljen u Q1 časopisu, dakle jednom od najpoznatijih časopisa, dočekan u Hrvatskoj. U glavnim medijima ni riječi, a ni po portalima nije objavljeno ni riječi o tome. Nisu objavili da je srušen glavni ‘dokaz’ o genocidnosti hrvatskog naroda. Doista je strašno taj dokaz pogodio sve one kojima je to bila garancija da će i dalje držati hrvatski narod u pokornosti. Da, u Hrvatskoj je jedino ostalo da se taj izuzetni znanstveni rad sakrije od javnosti.

– S druge strane dolazi im pomoć iz Srbije pa novi patrijarh srpski Porfirije dolazi u Jasenovac. Kao ni on ne zna za znanstveni dokaz o lažiranom popisu koji daje mnogo manji broj od onog koji spominju u Srbiji, ali koji i dalje osigurava navodnu genocidnost hrvatskog naroda, pa Patrijarh u Jasenovcu ponavlja već poznatu priču. Tako je Patrijarh naglasio da su se oni koji su u Jasenovcu učinili ‘najmonstruoznija zla ispisali iz svakog naroda’ i ‘upisali u neljude’...”

PANIKA U HRVATSKOJ I SRBIJI ZBOG ZNANSTVENOG DOKAZA O JASENOVAČKOJ LAŽI....

Dakle, ”u Hrvatskoj im je jedino ostalo da se taj izuzetni znanstveni rad sakrije od javnosti”, piše akademik Pečarić. Ali, nije istaknuo, da je pojačana hajka na hrvatski pozdrav ZDS, od manjinaca: srpskih četnika, posrbljenih Židova, posrbljenih Cigana i talijanskih fašista u ”Hrvatskom” Saboru i u medijima, jer to je ”ventil”, kad ih se uhvati u laži, onda krive ZDS zbog ”ugroženosti Srba, Židova, Cigana i Talijana” u RH!

PANIKA U HRVATSKOJ I SRBIJI ZBOG ZNANSTVENOG DOKAZA O JASENOVAČKOJ LAŽI....

Međunarodno - Politika

Podijeli

Koliko je panika kod vlasti u Hrvatskoj i Srbiji izazvao znanstveni rad dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića u kome je matematički dokazano da su popisi žrtava u Jasenovcu lažirani pokušuje šutnja kojom je taj rad, objavljen u Q1 časopisu, dalje jednom od najprestižnijih časopisa, došlekan u Hrvatskoj. U glavnim medijima ni riječi, a ni puno portala nije objavilo ni riječi o tome. Nisu objavili da je srušen glavni 'dokaz' o genocidnosti hrvatskog naroda. Doista je strašno taj dokaz pogodio sve one kojima je to bila garancija da će i dalje držati hrvatski narod u pokornosti. Da, u Hrvatskoj im je jedino ostalo da se taj izuzetni znanstveni rad sakrije od javnosti.

S druge strane dolazi i pomoć iz Srbije pa novi patrijarh srpski Porfirije dolazi u Jasenovac. Kao ni oni ne znaju za znanstveni dokaz o lažiranom popisu koji daje mnogo manji broj od onog koji spominju u Srbiji ali koji i dalje osigurava navodnu genocidnost hrvatskog naroda pa Patrijarh u Jasenovcu ponavlja već poznatu priču. Tuko je Patrijarh naglasio da su se oni koji su u Jasenovcu učinili "najmonstruoznija zla ispisali iz svakog naroda" i "upisali u nevjede".

Zahtjev za prekid diplomatskih odnosa Hrvatske sa Srbijom

Institut hrvatskog državnog prava u Zagrebu poslao predsjedniku RH Zoranu Milanoviću i predsjedniku Vlade RH Andreju Plenkoviću zahtjev za prekidom diplomatskih odnosa Republike Hrvatske s Republikom Srbijom. Među ostalim u Optužnici stoji: "Današnji srpski krypto-vođa Aleksandar Vučić iskoristio je položaj Predsjednika Republike Srbije da bi snimio imperijalistički antihrvatski film 'Dara iz Jasenovca'. Čuju se glasine, međutim, da ste ga Vi – zbog poznate mržnje prema pripadnicima HOS-a – u tome, zajedno sa zagrebačkom bankom, servirali. Zato ću podnijeti odgovarajuću tužbu za utvrđenje na Općinskom kaznenom sudu u Zagrebu:

Tužitelj: dr. sc. Tomislav Dragun, Zagreb Pete Poljanice 7

Tuženici: (1) Gordan Jandroković, Zagreb Trg sv. Marka 2 (za Republiku Hrvatsku), (2) Mile Boban, Texas USA (za Ustaški pokret), (3) Robert Richard Klinke, veleposlanik, Zagreb, Ulica grada Vukovara 64 (za SR Njemačku)

Dokazi: (1) Forenzičko izvješće Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, (2) Arhiv Spomen područja Jasenovac, (3) Arhiv Lordana Zafranovića, (4) Arhiv Dane Budisavljević, (5) Arhiv Pretraga Gage Antonijevića, (6) Hrvatski državni arhiv, (7) Arhiv Ustaškog pokreta

Svjedoci tužbe: (1) Aleksandar Vučić, (2) Zoran Milanović, (3) Ivo Goldstein, (4) Franjo Habulin, (5) Veljko Kajtazi, (6) Josip Jurčević, (7) Slavenka Drakulić

Svjedoci obrane: (1) Mladen Ivezić, (2) Igor Vukić, (3) Nikica Barić, (4) Rudi Tomić, (5) Martin Planinić, (6) Josip Pečarić, (7) Hamza Mujagić."

Zaključna misao

Sažetak: Turga za Doletom u Hrvatskoj i cijeloj regiji; doista, kakva je to država RH?; filmovi – "Dnevnik Dijane Budisavljević" i Vučićeva "Dara iz Jasenovca"; panika u Hrvatskoj i Srbiji zbog Jasenovca; prekid diplomatskih odnosa sa Srbijom; podnijeta tužba protiv Republike Hrvatske.

Sve gore navedeno je potresno i uznemirujuće, što ne može normalnog čovjeka ostaviti ravnodušnim. Još kada bismo, uz ovaj osvrt, dodali razgovor Mladena Pavkovića s Ivanom Krmpotićem, koji je osnovao prve hrvatske redarstvene snage 1990., te bio svjedokom Tužiteljstva na suđenju za ubojstvo Stjepana Đurekovića u Njemačkoj, autor je knjige: "Kako je UDBA stvorila Hrvatsku". Evo samo jedno pitanje i jedan odgovor:

Pavković: Smatrate li da se još nismo oslobodili UDBE, da ona i dalje prikriveno radi?

Pavkovićev razgovor s Ivanom Krmpotićem, koji je stvarao hrvatsku policiju: „Kako je UDBA stvorila Hrvatsku“?

02.02.2021. 17:03:00

Izbačen sam iz policije jer sam bio aktivni sudionik pokreta Hrvatsko proljeće. Sudjelovao sam u razgovorima tadašnjih čelnika toga pokreta i smatrao sam kako je bilo ispravno progovarati o temama koje su bila aktualne u tadašnjoj državi...

Veliki razgovor Mladena Pavkovića s Ivanom Krmpotićem, koji je stvarao hrvatsku policiju

Ivan Krmpotić je autor iznimno zanimljive knjige – „Kako je UDBA stvorila Hrvatsku“, koja se čita u jednom dahu. Predgovor su napisali Nade Landeka i prof. dr. sc. Josip Jurčević. Uz ostalo su istaknuli da svatko tko pročitao knjigu s pravom će se upitati: Za koga i za što su se branitelji borili i izborili, kome su stvorili slobodu i samostalnu Hrvatsku i je li Hrvatska uopće slobodna zemlja? Na ta i druga pitanja autor daje odgovore. Također donosi i popis prvih hrvatskih redarstvenika, i još niz zanimljivih tema vezanih uz hrvatski obrambeni Domovinski rat, odnosno stvaranje slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države. Rodio se 1940. u Veljuni Primorskom. Kao diplomirani kriminalist godinama je u bivšoj državi radio i na predmetima gospodarskog kriminala. Ante Todorčić, šverca nafte na deviznim računima u INI te otuđivanja novca namijenjenih izgradnji Obrazovnog centra RSUP-a. Zbog toga je proganjan i zatvaran od strane komunističkih vlasti. Godinama je bio i profesor na Policijskoj školi u Zagrebu. Prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman, već u travnju 1990., postavio ga je za čelnog čovjeka. Službe državne sigurnosti. Osnovao je prve hrvatske redarstvene snage te bio svjedokom Tužiteljstva na suđenju u Münchenu u slučaju ubojstva Stjepana Đurekovića.

Danas je u mirovini.

Krmpotić je knjigu objavio još 2018. godine. Međutim, stječe se dojam da je marginalizirana i prešućena. Stoga ga na početku pitamo: ima li i on takav ili sličan dojam? Odgovorio je:

– Promocija knjige „Kako je UDBA stvorila Hrvatsku“ održana je odmah nakon izlaska u Velikoj dvorani Matice Hrvatske u Zagrebu, koja je tom prigodom bila popunjena do zadnjeg mjesta, te smo bili prinuđeni ljudima postavljati stolice izvan dvorane i po stepenicama. Niti jedno sredstvo priopćavanja nije prenijelo informaciju kako će se održati promocija knjige, osim nekoliko malih portala u Hrvatskoj te ljudi na društvenim mrežama. I to je bilo dovoljno da se veliki broj ljudi odazove i da svi s oduševljenjem dočekaju izlazak informacija iz knjige u javnost. Promotor akademik Zvonko Kusić, s obzirom na političku situaciju, otkazao je svoj dolazak na sam dan promocije. Bojim se kako se ne mogu složiti s Vama da je knjiga marginalizirana jer se, usprkos medijskoj šutnji, i danas čita i prodaje, i svakodnevno dobivam upite od knjižara za daljnju prodaju i distribuciju knjige. Mislim da se u Vi referirate na činjenicu kako sam ja, a onda i moja knjiga, zatvoreni za mainstream medije i visoku politiku, što ni meni osobno nije jasno, budući da sam sve što sam napisao u knjizi potkrijepio opsežnom dokumentacijom. Bojim da kako knjiga ne odgovara upravo onima koji vode MUP svih ovih godina, kako u neovisnoj Hrvatskoj tako i u Jugoslaviji, budući da je riječ o istom kadru, te se ne usude lišta reći o njoj, jer na njezinim stranicama nema neistina. Sve što sam napisao, sve dokumente koje sam objavio, sve je vjerodostojno i istinito. Problem je što su dokumenti koje sam objavio danas skriveni u institucijama ili uništeni, pa ljudima nije jasno kako je moguće to o čemu pišem, ako je „istina“ koju nam plasiraju sasvim drugačija. Moram istaknuti kako nisam imao nikakvu podršku od MUP-a, posebno ne od nekadašnjeg pomoćnika ministra Tomislava Družaka, budući da je on izjavio kako sam lažno svjedočio protiv Josipa Perkovića i Zdravka Mustača, koji su, podsjetimo, zahvaljujući i mom svjedočenju, osuđeni na doživotne kazne zatvora zbog ubojstva Stjepana Đurekovića.

A, kome još, gospodine Krmpotiću, ne odgovara ono što ste objavili?

– Sadržaj zasigurno ne odgovara ni SDP-u, posebno aktualnom predsjedniku Zoranu Milanoviću, tvorcu LEX Perkovića, a osim toga, njihova sestrinska stranka HDZ, također nema interesa govoriti o knjizi, budući da popis objavljenih prvih redarstvenih snaga ne odgovara MUP-u Republike Hrvatske, jer s usporedbom službenog registra, za 90. godinu samo, je riječ o ogromnoj razlici u broju tih istih ljudi.

Pa, je li stvarno UDBA stvorila Hrvatsku, a ne hrvatski branitelji na čelu s prvim hrvatskim predsjednikom...?

– Bojim se da je riječ o jednoj velikoj floskuli današnje moderne hrvatske države, jer smo, ako ne primjećujete, sjeli u osedlana konja. Nažalost, živote je izgubila mladost, ubijali su ih isto kao i u Jugoslaviji, kako ne bi radili probleme tim ljudima koji su osmislili sustav plaćke hrvatske države i njezinih resursa te naveli narod da pline za neovisnost Hrvatske. Volio bih da la točna činjenica kako su branitelji stvorili

PODJELI ČLANAK

Kvalitetni i dugotrajni regali

Jednostavna montaža. Potpuno modularan i prilagodljiv svim prostorima i namjerama.

VEZANI ČLANCI

 VJESTI
Glavni rabin vjerske zajednice upozorava na opasnost
05.02.2021. 2

 VJESTI
MEDVED: "Prvi bombom je i psihoze naki potres..."
05.02.2021. 2

 VJESTI
Pripadnici A' spasili nezaključane migrante iz...
05.02.2021. 1

 VJESTI
Nijemci proglašavaju četiri hrvatska županije sigurnim...
05.02.2021. 1

 VJESTI
Podrhtava P...
05.02.2021. 1

Krmpotić: Ne da se nismo oslobodili tog sustava i ljudi, nego oni i dalje vladaju i nalaze se u svim porama društva. Oni drže ključne resore, jer je njihov ego nastao u sustavu u kojem su rođeni i stvarali i oni smatraju kako im to sve pripada. Recite mi, koliko je djece tih državnih funkcionara iz bivšeg sustav danas otišlo u Irsku ili pere guzice u Austriju starijima i nemoćnima? Dalje Vas pitam, tko je rukovodeći sastav hrvatskih branitelja? Tko vlada javnim tvrtkama,? Pa to su sve više-manje ljudi bez dana radnog staža. No, svaka čast iznimkama. Oдите samo pogledajte u financijski sektor, industrijski, gospodarski, diplomatski, školstvo, sudstvo, državne tvrtke. Sve su uzeli oni ili njihova djeca.

Pavkovićev razgovor s Ivanom Krmpotićem, koji je stvarao hrvatsku policiju: „Kako je UDBA stvorila Hrvatsku“?

Pitam se, zašto sam žrtvovao tri četvrtine svoga života radeći u izgnanstvu za oslobođenje Hrvatske, za slobodu hrvatskog naroda od svih domaćih i vanjskih neprijatelja? Čašu mi je prelila vijest, "da su u Zagrebu izdali čovjeku rodni list na kojem piše da je rođen u Vukovaru, u Srbiji."

Džanna Wagenhoffer: "Bizarnost u Zagrebu"

Znao sam, da je dug put do slobode i pravde. Vjerovao sam također da je hrvatski narod pobožan, radišan i domoljuban. Međutim, kada sam pisao samo ovaj minimum u osvrtu, dolazim do zaključka da nismo iskreni vjernici, jer tko vjeruje u Isusa Krista ne podržava sotone na vlasti i u Crkvi; tko je radišan, taj ne ostavlja neobrađenu svoju zemlju i ide obrađivati tuđu, ili kako Krmpotić reče "prati guzice u Austriji starijima i nemoćnima"; nismo ni domoljublivi narod, jer smo dozvolili onim koje smo pobijedili da vladaju s nama u oslobođenoj Hrvatskoj kako su vladali i u Jugoslaviji!? Nitko tko je ikad sudjelovao u pobuni protiv države ne može sudjelovati u vladi. (Amandman 14 Ustava SAD-a)

Bivši čelnik HDZ-a Tomislav Karamarko potvrdio je u srijedu da je Upravni sud ukinuo odluku Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa nakon koje je on prije pet godina otišao iz politike, a otklonio je i nagađanja da će se kandidirati na predstojećim lokalnim izborima.

Karamarko je za RTL Direkt rekao kako je stranka kojoj je bio na čelu u cijeloj se priči ponijela kukavički, da ga nitko iz aktualnog vrha nije ni nazvao te da nakon pet godina u samoizolaciji više na namjerava šutiti.

”Mislim da je čitava jedna mašinerija bila pokrenuta u smjeru mog uništenja, dakle rušenja izvjesnog broja politika koje sam ja provodio kroz stranku s kojom sam pobjeđivao četiri godine. Prema tome, trebalo je to očito zaustaviti, trebalo je zaustaviti politiku, ne znam, smanjivanja uvoza, a povećavanje proizvodnje, dakle udar na uvoznički lobi. Imali smo čitav niz problema, i ideoloških u konačnici. Rekao bih da je Hrvatska danas produžena Jugoslavija, u manjem obliku.”

Karamarko: Hrvatska je danas Jugoslavija u malom, više neću šutjeti

Što nam je činiti, kako bismo se oslobodili jugosrpskog virusa, koji je opasniji od corona virusa? Latinska poslovice kaže: *Neglecta solent incendia sumere vires* – zanemareni se požar obično ojača. Ili, svako zlo treba zarana spriječiti.

Što radi narod kada se nađe u bezizlaznoj situaciji? Stvara pobunu i ide u borbu za opstanak i ostvarenje osnovnih ljudskih prava u svojoj domovini. **”Dok budemo imali domaćih izdajica... dotle ćemo imati tuđih gospodara.. tuđinca ćemo imati dok se narod ne osvijesti.”** Dr. Ante Starčević

Dakle, bilo bi sudbonosno osnovati Hrvatski pokret solidarnosti (HPS), u kojem bi trebale biti zastupljene sve hrvatske domoljubne i državotvorne stranke, organizacije, društva i Crkva u Hrvata. Predstavnici postojeći hrvatskih nacionalnih stranaka, udruga i zajednica trebali bi, zbog potrebe opstanka hrvatskog naroda, ući u koaliciju (savez) i međusobno izabrati vodstvo, koje će imati legitimitet, sposobnost i osobnu spremnost za osvještavanje hrvatskog naroda i konačno pobijediti domaće izdajnike, odnosno petu kolonu, i učvrstiti granice sa susjedima na kopnu, moru i nebu. U nevolji ne treba plakati, nego tražiti lijek, a lijek je u hrvatskom zajedništvu za sveopće dobro hrvatskog naroda. Samo složni su jaki – samo jaki su slobodni!

Nalazimo se u Korizmi, u doba u kojem se zahtijeva od nas da učinimo nešto značajno za one kojima je najpotrebnije, a danas je najpotrebnije osloboditi se ropstva i poslušnosti sotonama koji vode hrvatski narod u bezbožnost, beznađe i izumiranje. Neka nam Uskrs, uz uskrsnuće Isusa Krista, donese i uskrsnuće slobodne i demokratske države hrvatskog naroda. Aleluja

!

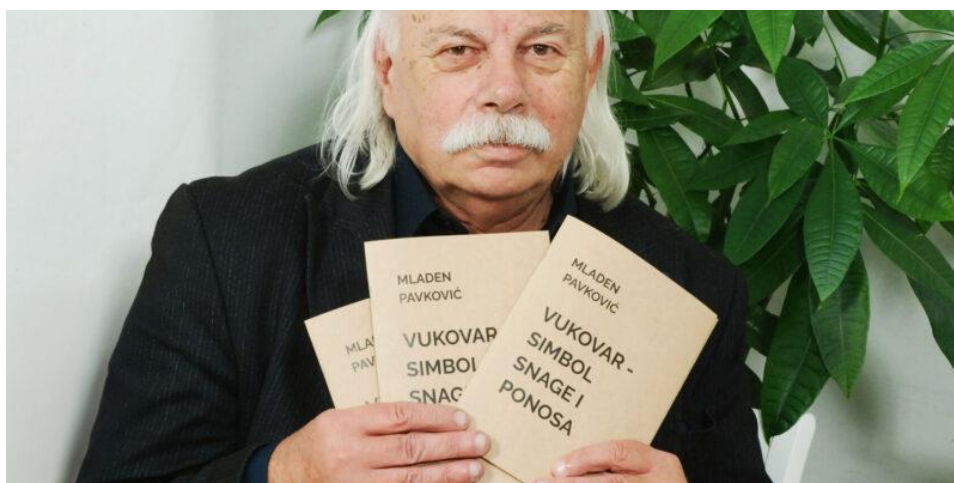
Rudi Tomić/Hrvatsko nebo

<https://hrvatskonebo.org/2021/03/06/rudi-tomic-jugoslavije-vec-dugo-nema-ali-jos-zapravo-nije-umrla-u-hrvatskoj/>

NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA / U PANICI ZBOG THOMPSONA, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.

UHBDR91.: NAJNEGATIVNIJE OSOBE U 2025. GODINI PO ODABIRU BRANITELJA...

4 siječnja, 2026

By [Mladen Pavković](#)

Na kraju i početkom godine mnogi objavljuju ankete, prije svega onih najuspješnijih. U tim anketama, poglavito u gotovo svim ekstremno lijevim medijima, „drug do druga“ proglašava se „najuspješnijim“.

Nu, s obzirom da u zadnje vrijeme ne prestaju napadi na istaknute hrvatske branitelje, domoljube, na vrijednosti hrvatskog obrambenog Domovinskog rata, predstavnike Udruga proizašle iz Domovinskog rata, pa i na samog prvog hrvatskog predsjednika i utemeljitelja hrvatske države dr. Franju Tuđmana, Udruga hrvatskih branitelja Domovinskog rata91.(UHBDR91.) sprovela je anketu među ljudima koji su bili prvi kad je trebalo (uzorak od 218 ljudi) – tko su najveći protivnici gore navedenih, odnosno hrvatske države?

Odmah treba reći da nije bilo iznenađenja, da su rezultati očekivani.

Prvo mjesto je pripalo notornoj političarki Daliji Orešković, a odmah iza nje plasirali su se : Milorad Pupovac, Hrvoje Klasić, Ivo Goldstein, Jurica Pavičić, Boris Dežulović, Miljenko Jergović, („skriboman“, kako ga je većina nazvala),

Žarko Puhovski, Tomislav Tomašević, Rada Borić, Franjo Habulin, Dejan Jović, Pusić (brat i sestra), Uršula Raukar, Dražen Lalić, Sandra Benčić, Ivana Kekin, Katarina Peović, Rade Šerbedžija, Mate Kapović, Jelena Lovrić, Rajko Grlić, Ante Tomić, Tvrtko Jakovina, Radimir Čačić, Drago Pilsl, Hrvoje Zovko, Igor Mirković, Ante Nobilo, Eugen Jakovčić, Dragan Markovina, Stipe Mesić, Vesna Teršelić, Kristina Ikić Baniček...

Sva su ta i slična imena danas „zvijezde“ u hrvatskim i srpskim medijima, odnosno umišljene „ugledne i cijenjene“ ličnosti, od kojih manje-više je tek poneki sudjelovao u hrvatskom obrambenom Domovinskom ratu. Nema ih puno, ali su odlično raspoređeni, od medija, gospodarstva, kulture, pravosuđa do visoke politike.

Sve u svemu – jad i žalost.

Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata91.(UHBDR91.)

https://bezczure.hr/toptema/uhbdr91-najnegativnije-osobe-u-2025-godini-po-odabiru-branitelja/?fbclid=IwY2xjawPIZHZeHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEekczwSgojMDYdy9RC_f7fDbf36wtsniENrOCJFyRWwnqMMqudmQCcza4Uayg_aem_JIQdNdJ8y3iPyYg_Z6hd4A

**TOMISLAV TOMAŠEVIĆ / NAJOGAVNIJI MEĐU
NAJOGAVNIJIMA 2., DRAGOVOLJAC.COM., 2026.**

**THOMPSON IH NATJERAO, A JEST ZABAVNO:
SINIŠA HAJDAŠ DONČIĆ VELI DA I ONI, KOMUNISTI,
VOLE HRVATSKU REPREZENTACIJU!**

SINIŠA HAJDAŠ DONČIĆ VELI DA I ONI, KOMUNISTI, VOLE HRVATSKU
REPREZENTACIJU! TREBA LI MU VJEROVATI?

▪ Na sveopće iznenađenje, nastup rukometaša na Europskom prvenstvu u Švedskoj i Danskoj, a posebice njihov doček na Trgu bana Josipa Jelačića u Zagrebu, glavnom gradu svih Hrvata, postao je više od događaja dana. Zašto? Zato što je taj doček još jednom potvrdio da imamo dvije Hrvatske: ona koja voli Hrvatsku, i ona koja ne voli Hrvatsku. To je na tragu Antuna Gustava Matoša i onoga što je on davno pisao i, na žalost, nije se nimalo primijenilo, pa i dalje vrijedi ona njegova da Hrvatska ima više Juda od štrikova. Da, lucidni Matoš je to daleko bolje sročio: »Hrvatska već vidje svakojakih čuda, al' ne nađe štrika za toliko Juda«! Nakon ovoga prisjećanja na velikoga Matoša u vrijeme velike polarizacije između »Hrvatske Hrvatske« i »protu-Hrvatske Hrvatske« moramo spomenuti i neke od tih Juda kojima smeta sve što je hrvatsko. To su prije svega „hrvatski“ političari, kojima je Hrvatska, koju ne samo da ne vole, nego ju i mrze. A mrze ju iz dna duše.

▪

Odbio odati počast Blagi Zadri!

▪ Iako u javnosti kao najveći mrzitelji svega hrvatskoga trenutačno figuriraju Tomislav Tomašević i članovi njegove ljevičarske, globalizacijske i liberalno-wokeistične sljedbe Možemo Sandra Benčić, Ivana Novosel-Kekin, Urška Raukar-Gamulin, Rada Radmila Borić, Dušanka Radojčić, njegova žena Iva Mertić Tomašević i svi drugi koji su se uklopili u tu kriminalnu organizaciju koju su na vlast doveli strani globalizacijski plaćenici Bill Gates, Klaus Schwab, George Soros i njima slični zgubidani, još su opasniji oni političari koji nisu na vlasti a svojim izjavama i djelima truju preostalo zdravo hrvatsko tkivo. Prepuni smo raznih slikovnih i opisnih mrežnih uradaka koji kolaju društvenim mrežama, poput onoga o Tomaševićevoj ženi gdje se spominju njezini vlaški korijeni, ujaci Jovo, Sava i Dragan Dopuđa (Kogula), te napisi da je Jovo „pobjegao u Srbiju nakon što je rušio RKC Sv. Jurja u Kruševu“, da je „Dragan, vojnik rep. srb. krajine, RH mu obnovila vikendicu u Karinu. Tomaševići tamo ljetuju. Sava milicajac u SFRJ, živio u Zadru“ uz zaključni komentar „Čudi li se još netko reakciji Senfa u Gradskoj skupštini na odavanje počasti Blagi Zadri!“ (<https://www.facebook.com/groups/188422538169752/posts/2653915824953732/>)!

Sve ju iznenađuje

▪ A tih koji nisu na vlasti, a truju hrvatsku političku scenu, ima puno, jako puno. I iz oporbe i iz današnjih vladajućih. Neke ćemo i spomenuti. Nekadašnja prva dama hrvatske politike dolazi iz HDZ-a i zove se Jadranka Kosor. Njezina riječ, bez obzira koliko razumije ili ne razumije aktualnu hrvatsku i svjetsku, globalnu politiku, ipak vrijedi najviše. Činjenica da je dvije godine i pol bila predsjednica Hrvatske vlade (2009.-2011.) svaku njezinu riječ čini važnijom i značajnijom od onoga što svakodnevno govore politički puno beznačajniji stvarni i lažni politički analitičari. A Jadranka Kosor se drži one da će za svaki medij, za svaku priliku i svakomu dati svoj komentar bez obzira ima li to smisla ili ne. To se u politici zove bolest za mikrofonom s primjesama bolesti za svijetlima pozornice. A Jadranka K. mlati li mlati. Govori nebuloze kojih se sramim jer ju poznajem više od prosječnih Hrvata. I dok smo se družili nisam mogao zamisliti da ću se sada toga sramiti. Glavna njezina kritika svega što je imalo hrvatsko, a u ovom konkretnom slučaju su hrvatski rukometaši i njihov doček na glavnom zagrebačkom trgu, je da je dosad mislila da je to više ne će iznenaditi, a sada je saznala da ju je to još više „iznenadilo“. Nju uvijek nešto više „iznenadi“ tako da ne znam gdje su granice njezina iznenađenja. I ima li ih ona uopće. A njezine priče da je nešto ustavno ili protuustavno, bolje je i ne analizirati. A doslovno je rekla medijima »Do danas sam mislila da me malo što može zaprepastiti, ali ovo je kulminacija. Žalosna sam, uzrujana, nesretna i veoma zabrinuta...« Rekla i ostala živa.

Rasizam prema hercegovačkim Hrvatima

▪ A kod smo analize što je ustavno, a što neustavno, tj. protuustavno, to je omiljena tema drugoga analitičara, a zove se Veljko Miljević. I on jako voli ocjenjivati što je „ustavno“, a što je „protuustavno“ i uvijek se svrsta na – protuhrvatsku stranu. I sada u konkretnom slučaju svrstao se na stranu uzurpatora iz sljedbe Možemo kojemu smeta sve hrvatsko. Treća violina ovoga protuhrvatskoga neugodebnoga orkestra je Mirela Holy koja je ne tako davno bila i na vlasti i prodavala globalizacijske trice i kućine, točnije sada, a prije Donalda Trumpa, o lažnim klimatskim promjenama, zelenoj agendi, zagrijavanju planeta, onečišćenju zraka... Ova rodno „nesvrstana“ propala političarka vrijeđa rukometaše da se ponašaju kao razmažena i histerična derišta, što je više od mržnje. Nije naodmet ne spomenuti i Krležina jugoleksikografa Velimira Viskovića koji je od analize otišao korak dalje i rasistički izvrijeđao rukometne reprezentativce iz Hercegovine. Jugo rječnikom – „bronz“, „muzički“, „Tomson“... – napisao je da ne želi rukometaše iz Ljubuškoga i da ne želi one kojima se klanja Zagreb i da ne želi u Zagrebu one koji se „klanjaju Tomsonu“ (https://www.facebook.com/velimir.viskovic/posts/25532718619744297?ref=embed_post). Velika je to količina mržnje, pa iako je od orjunaša Viskovića.

Milanovićeve pirati

▪ Zanimarimo li ove „čiste“ ili „polu-čiste“ manjince – konkretnije, one koji pripadaju hrvatskim povlaštenim manjinama – i ono što oni govore, vratimo se stvarnim političkim analitičarima koji su se uključili u harangu protiv uspješnih rukometaša, najpopularnijega pjevača u Hrvata, Marka Perkovića Thompsona, pa i protiv domoljubnoga bljeska Andreja Plenkovića na koji mi domoljubi, iskreno rečeno, baš i nismo navikli, vratimo se drugim kritičarima rukometaša, Thomspsona i samoga

predsjednika vlade. Ispred svih tu je hrvatski predsjednik, Zoran Milanović, koji se oglasio na facebooku

(https://www.facebook.com/ZoranMilanovic/posts/1442347833918341?ref=embed_post) i optužio Hrvatsku vladu i Andreja Plenkovića da su „uzurpirali“ doček hrvatske rukometne reprezentacije, da su postupili „neustavno“, na „nezakonit“ i na „piratski“ način. Dao je potporu komunalnim redarima koje je „policijska sila“ onemogućila „u obavljanju svojih zakonom jasno propisanih ovlasti“. Za Milanovića je to „destrukcija ustavnog poretka“ i „otimanje države“. Posebno je zanimljiva Milanovićeva pripomena da je ovaj vladin čin „beskrupulozno izazivanje podjela među hrvatskim ljudima“, što je klasična zamjena teza, jer upravo su T. Tomašević i oni koji ga podržavaju svojom zabranom rukometašima doček na Trgu bana Josipa Jelačića s pjevačem Markom Perkovićem Thompsonom izazvali podjele među Hrvatima.

Ljevičari se hvale domoljubljem

▪ I novi predsjednik zločinačke Partije (SDP), Siniša Hajdaš Dončić, zamijenio je teze i optužio Andreja Plenkovića da podrškom rukometaša na dočeku dijeli Hrvatsku, jer i oni, komunisti, „vole hrvatsku reprezentaciju“, poručuje Hajdaš Dončić. Slično zbori i njegova oporbena drugarica Sandra Benčić iz Možemo. Bilo joj je jako teško što je na dočeku rukometašima na Trgu bana Jelačića ipak pjevao Marko Perković Thompson, što je nazvala „državnim udarom“. I njezina kolegica, drugarica Anka Mrak-Taritaš doček je pokušala obezvrijediti, nazvavši ga „igrokazom“ i dodala, kako bi pojačala dojam, da je Plenković bacio ustav na pod, ritualno ga gazio i potom ga zapalio! Najeksplicitnija bila je crvena Ličanka podrijetlom iz Široke Kule, Dalija Orešković, koja je ponovila svoje otprije grozne napade na Thompsona i rekla da on „utjelovljuje ustaški pozdrav Za Dom spremni!, te dodala da Thompsonovim crnokošuljašima i za dom spremnima nema mjesta na glavnom zagrebačkom trgu.

Hrvatska ljevica nadahnjuje srbijanske četnike

▪ A da se ovakva sramna protuhrvatska retorika pomno prati u nama ne baš naklonjenom susjedstvu, potvrđuje napis na srbijanskom portalu Geopolitički plus (<https://geopolitickipuls.com/region/docek-sportista-ili-noviprofasisticki-skup-u-zagrebu/>), gdje je nakon Hajdaša Dončića, Orešković, Benčić, Mrak-Taritaš i njima sličnih, i ovo napisao izvjesni Nikola Savić: »Nekoliko mjeseci kasnije, održao je koncert pred oko 450.000 posjetitelja na zagrebačkom Hipodromu, publika je zajedno s njim skandirala ustaški pozdrav “Za Dom spremni”, a nije nedostajalo ni “prikladne” scenografije, poput crnih majica i veličanja operacije “Oluja” u kojoj je protjerano više od 250.000, a ubijeno oko 2.000 Srba. Treba napomenuti da je Plenković također prisustvovao generalnoj probi zagrebačkog koncerta, zajedno s ministrima Davorom Božinovićem i Tomom Medvedom. Doček sportaša ili (novi) profašistički skup u Zagrebu? napisao Nikola Savić«. A pogledajte kako to izgleda u originalu: »Након неколико месеци, одржао је концерт пред око 450.000 посетилаца на загребачком Хиподрому, публика је заједно са њим узвикивали усташки поздрав “За дом спремни”, а није изостала ни “пригодна” сценографија, попут црних мајица и глорификовање операције “Олуја” у којој је протерано више од 250.000, а убијено око 2.000 Срба. Ваљало би рећи да је генералној проби загребачког концерта

присуствовао и Пленковић, заједно са министрима Давором Божиновићем и Томом Медведом. Дочек спортиста или (нови)профашистички скуп у Загребу? написао Никола Савић». *Zastrašujuće!*

Pupovac pozvao četnika Draška

▪ Nakon što je Srbin iz Banja Luke Draško Stanivuković u Gračacu na četničko-velikosrpskom skupu pod plaštem pravoslavlja veličao propalu „Republiku srpsku krajinu“ i izvrijeđao Hrvatsku i Hrvate, nekad popularni i hrvatski Večernji list, a danas ne-hrvatski i u srbijanskom vlasništvu, dodijelio je ovaj vrući krumpir Hrvoju Zovku, predsjedniku Hrvatskoga novinarskog društva koje je, također, sve samo ne hrvatsko. I Hrvoje Zovko, koji inače za mišljenje ide u Beograd, prihvatio se zadatka i dosta ga dobro izvršio. U maniri novinarskoga profesionalizma najprije je rekao o banjolučkom gradonačelniku Stanivukoviću da je ljubitelj četnika, podsjetio da negira srpski genocid u Srebrenici 1995., te ga nazvao „malim Dodikom“

(<https://www.vecernji.hr/vijesti/milosevic-o-govoru-stanivukovica-takve-izjave-najviše-stete-isključivo-srbima-u-hrvatskoj-1930020>).

Ni za Stanivukovićeve izjave u Gračacu nije našao ništa pozitivno. Tada je podsjetio na glavni dio Stanivukovićeve četničke tirade koju je izrekao na primitivan i nepismen način, koja glasi: »Da se podržimo, da neko dijete koje je danas rođeno u Banjoj Luci nikada ne zaboravi Republiku srpsku krajinu, ne zaboravi Oluju...«. Zovko je za prvoga sugovornika uzeo Pupovčeva potrkala Borisa Miloševića, predsjednika Srpskog narodnog vijeća, koji je svašta izgovorio, ali ništa konkretno. Onako vlaški, bizantinski... To najbolje potvrđuje izjava čovjeka, koji je ne tako davno završio i na sudu kada je kao potpredsjednik Vlade nepravilno dijelio novce svojim Srbima, da takve Draškove izjave „ne idu u korist ni Srbima u Hrvatskoj niti Srbima na prostoru Republike srpske i cijele Bosne i Hercegovine“! Ustvari, rekao je ništa!

Puhovski opet na strani agresora

▪ U tom napisu Hrvoja Zovka posebno su zanimljivi odgovori i neke jako čudne tvrdnje analitičara *opće prakse*, filozofa Žarka Puhovskoga. Puhovski nijednom riječju, ni izravno, a ni u primislima, nije rekao da je Draško Stanivuković rekao nešto loše. Ne, Puhovski je rekao upravo suprotno: »Pripadnici srpske zajednice u Hrvatskoj, moraju živjeti u Hrvatskoj i održavati kontakte s izabranim srpskim vodstvom u Srbiji ili Republici srpskoj. Međutim, moraju se jasno ograditi jer će u suprotnom stalno biti izloženi neopravdanim pritiscima, poput slučaja Medaković... U ovoj dinamici akcije i reakcije, nacionalizam na srpskoj strani će se zaoštravati jer manjine također imaju svoj nacionalizam, ali manje poguban od većinskog. Primjerice, na zidovima se pojavljuju natpisi poput ‘Ubij Pupovca’. Ako ne možete prihvatiti Pupovca, teško da ćete prihvatiti bilo kojeg Srbina ili Srpkinja«, rekao je Puhovski i još gore nastavio: »Na djelu su neuke inicijative koje žele primijeniti model ‘persona non grata’ na Stanivukovića i druge srpske ili crnogorske političare potpuno su promašene«. Dakle, nije kriv Stanivuković, nisu krivi Pupovac, Milošević, Šimpraga ili Stanimirović koji su ga svjesno pozvali u Gračac, po Žarku P. krivi su Hrvati, koji su Srbe „izložili neopravdanim pritiscima, poput slučaja Medaković“, kriva je hrvatska „akcija“, koja određuje srpsku „reakciju“, a koja pak širi „nacionalizam na srpskoj strani“, jer i „srpska

manjina također imaju svoj nacionalizam“, ali koji je „manje poguban od većinskog“, zaključio je Puhovski! Ovo što je izrekao Puhovski, a prije njega Kosor, Benčić, Orešković, Hajdaš Dončić, Milanović, Mrak-Taritaš, Visković ili Tomašević, na tragu je obaju Memoranduma SANU-a, i iz 1986. (na vlasti Slobodan Milošević), i iz 2011. (ma vlasti Boris Tadić), prema kojima stalno treba podgrijavati velikosrpsku tezu da su Srbi u Hrvatskoj uvijek „ugroženi“, da je svaka hrvatska država „ustaška“, da je svaka hrvatska vlast na tragu Nezavisne Države Hrvatske i da je svaka hrvatska vlast i „ustaška“ i „endehazijska“!

A gdje je skončao dr. Šreter!?

▪ Tko o čemu, Milorad Pupavac o „ugroženosti“. „Ugrožen“ je jer su u pothodniku kod zagrebačke Osnovne škole Savski Gaj osvanuli grafiti i na jednom napisano UBIJ PUPOVCA !!! Plačimačak Pupi opet je zaplakao. Dobio je prostor u njemu naklonjenim medijima i ovaj grafit nazvao „porukom mržnje“ i dodao da je stari povijesni hrvatski pozdrav ‘Za dom spremi’ također „poruka mržnje“ nazvavši ga „ustaškim pozdravom“. Grafiti su prema jednima umjetnost, a prema drugima loša navika uništavanja privatne i javne imovine. Tu nema dogovora i jednoznačnoga odgovora. Bilo koji grafit je poruka, a grafit koji vrijeđa je opasna poruka. Uglavnom ga pišu mladi iz objesti, revolta, prkosa... Tako je bilo i u vrijeme faraona u Egiptu, tako je danas, i tako će biti i sutra. Tko je napisao UBIJ PUPOVCA !!!, ne zna se. Možda neka „korisna budala“, kao što je svojevremeno u BiH Alija Izetbegović branio svoje muslimane koji su napadali i ubijali tamošnje Hrvate i Srbe. A možda i sam onaj koji parazitira i na budalama i primitivizmu kojega ima u svim društvima od pamtivijeka. Zato je uvijek korisno poslušati i pročitati što misli narod i o Pupovcu i o grafitu protiv njega. Komentator **Rinaldo Balog** je napisao: »402 djece ubijeno, 14.000 poginulih Hrvata i još 1740 nestalih osoba!!! Kakav ti odnos očekuješ. A i osobno znaš makar za jednog nestalog gdje je (dr. Šreter), a tvoji Negoslavčani još i više. Stida i srama nemaš, smeće četničko...«

(<https://dnevnik.hr/vijesti/hrvatska/u-zagrebu-ispisan-grafit-ubij-pupovca-pupovac-nisam-iznenaden-960761.html>).

“Srbi, vi ste naši prijatelji...”!

▪ Jugoslavenski *istoričar* Damir Markovina navodno je na zagrebačkom središnjem trgu održao govor koji je u „ime kulturnih radnika i umjetnika antifašista napisala također jugoslavenska književnica Olja Savičević Ivančević u kojem je i ovo zapisano: “Srbi, vi ste naši prijatelji, susjedi, kolege i rodbina! I vi ste Hrvatska!” (<https://www.facebook.com/watch?v=1090763083229669>)

Kralj igračaka

▪ Ovih dana treba se prisjetiti nedavnoga napisa „kralja igračaka“ Goranka Fižulića, ljevičara iz propaloga HSLS-a, koji je na portalu Index 23. XII. 2025. napisao da je „Hrvatska filoustaška desnica hakirala Domovinski rat“ i dodao: “Dio Hrvatske i Crkve ima problem s vlastitom prošlošću jer se ne može pomiriti s time da je 1945. NDH bila poražena. Između ostalog, porazili su je hrvatski antifašisti i partizani. I 80 godina kasnije gledamo kao da je 1991. bila nastavak 1945. Na taj je način hrvatska

filoustaška desnica hakirala Domovinski rat i nas ostale učinila, čime, njihovim saveznicima? Desnica se puni neobrazovanim i frustriranim muškarcima, a oni osjećaju da im je životna pozicija ugrožena tim istim strancima. Nažalost, nitko ne želi govoriti o tome da svega tri posto Hrvata ima pozitivno mišljenje o stranim radnicima, kojih ima oko 200.000”

(<https://www.index.hr/vijesti/clanak/bivsi-ministar-hrvatska-filoustaska-desnica-je-hakirala-domovinski-rat/2743374.aspx>).

Nestala Magma, nestali milijuni kuna

▪ Poslije ovih teških laži, kleveta i optužaba većinske domoljubne Hrvatske, koja je krvarila dok se ona manjinska Hrvatska bogatila na tuđim životima i tuđoj krvi, netko se dosjetio na napis Tina Bašića od 23. I. 2014. u kojem je, između ostaloga, i ovo napisao upravo o Goranku Fižuliću i njegovoj propaloj tvrtki Magmi dok je njegova i Milanovićeva lijeva vladala: »Država je Magmi oprostila 51,25 milijuna kuna. U postupku predstečajne nagodbe, koja je zaključena u četvrtak, država je otpisala 45 milijuna kuna duga Magma na ime PDV-a. Država je Magmi oprostila 51,25 milijuna kuna. U postupku predstečajne nagodbe, koja je zaključena u četvrtak, država je otpisala 45 milijuna kuna duga Magma na ime PDV-a. Država je, nadalje, u potpunosti oprostila zatezne kamate u iznosu od 6,25 milijuna kuna. Magma se obvezala platiti ostatak duga prema državi u idućih pet godina uz fiksnu godišnju kamatnu stopu od 4,5 posto. Zagrebačkoj banci, pak, Magma duguje 42,3 milijuna kuna što će se pretvoriti u kredit na četiri godine.

(https://www.poslovnih.hr/domace-kompanije/drzava-fizulicu-oprostila-51-mil-kuna-262069?fbclid=IwAR1PnI589Y-ubdOLgV0Sy_hdSBPim5DlzKAUAz73hflhz_vJeiU_CmLBM2k;https://hrportfolio.hr/vijesti/kompanije/drzava-fizulicu-oprostila-51-milijuna-kuna-27334)

Tko je Jeffrey Epstein?

▪ Jeffrey Epstein (New York, 20. I. 1953. – New York, 10. VIII. 2019.), američki je financijaš i osuđeni seksualni prijestupnik nad djecom. Najprije je bio učitelj, a onda je ušao u bankarske vode, obogatio se i izgradio elitni društveni krug i pribavio mnoge žene i djevojke koje su on i njegovi suradnici seksualno zlostavljali, a vjerojatno i ucjenjivali. Američka ga je policija uhitila 2005. na Floridi uz optužbu da je zlostavljao djevojčice. Tri godine kasnije, 2008., priznao je krivnju i blago osuđen. U zatvoru je proveo nepunih 13 mjeseci. Ponovno je uhićen 6. srpnja 2019. pod optužbama za trgovinu maloljetnicima u svrhu seksualnog iskorištavanja na Floridi i u New Yorku i zatvoren. Umro je u svojoj zatvorskoj ćeliji. Prema medicinskoj vještakinji Barbari Sampson, izvršio je samoubojstvo vješanjem, dok je forenzički patolog Michael Baden osporio njezinu presudu. Budući je Epstein poznao najbogatije i najpoznatije ljude iz cijeloga svijeta – koji su bili njegovi prijatelji, suradnici ili poznanici – većina se priklanja Badenovoj presudi.

Tko je tajni član Hrvatske vlade?

▪ Ovih dana saga o Epsteinu stigla je i do Hrvatske. Pregledavajući njegove elektroničke poruke iz listopada 2010. pronađeno je da je u uobičajeno kratkoj poruci Epstein – preko svoga suradnika Borisa Nikolića(!) – napisao: “Zamjenik premijerke Hrvatske u New Yorku s Jesom”. Poruka je datirana 12. listopada 2010. Novinarka Večernjega lista Sandra Veljković je 31. I. 2026. napisala da se najvjerojatnije radi o pokojnom Ivanu Šukeru

(<https://www.vecernji.hr/vijesti/epstein-javlja-suradniku-hrvatski-vicepremier-je-u-new-yorku-1929726/komentari>). Veljkovića je doslovno napisala: »Iako Epstein ne navodi ime, po običaju, postoji jedan, danas pokojni ministar, koji bi po profilu odgovarao opisu i situaciji, ali konačne potvrde nema. Naime, riječ je bila o Vladi Jadranke Kosor, a jedan od potpredsjednika je upravo oko vremena kad Epstein šalje email bio u SAD-u i vrlo je logično da se sastao sa Staljem. Od 8. do 10. listopada te godine, prema javnim podacima, tadašnji ministar financija Ivan Šuker, s guvernerom Željkom Rohatinskim, bio je u Americi – u Washingtonu je od 8. do 10. listopada održan godišnji sastanak MMF-a i Svjetske banke, najvažniji globalni financijski događaj te godine u SAD-u koji je okupio ministre financija, guvernera središnjih banaka, premijere i potpredsjednike vlada. U tom tjednu u SAD-u je bila najveća koncentracija političke i financijske moći. Nakon Washingtona, New York je standardna sljedeća postaja: banke, investicijske kuće i neformalni sastanci izvan službenog programa – to se točno poklapa s datumom kad je Epstein svog suradnika obavijestio o “hrvatskom vicepremieru”. To je, inače, jedini put, da je ta osoba spominjana u Epsteinom dokumentima.«

Bilo je to u vrijeme vladavine Jadranke Kosor

▪ U komentarima ispod članka javili su se komentatori gdje su neki od njih bili nešto konkretniji. Komentator **Idler 3** se zapitao: »Kosorica je bila na vlasti ak ne griješim, a gdo je bil pobočnik?« Drugi komentator, **zlatko**, je otišao korak dalje: »12. listopada 2010. jedini potpredsjednik Vlade RH bio je Slobodan Uzelac«. Komentator **Nürnbergger** je bio kratak: »Đurđa Adlešić? :-)«. Komentator **franjo** također se pita: »Je li to onaj debeli Čoban 2010.«, dok već spomenuti komentator **zlatko**, dodatno “objašnjava”: »Da dopunim sam sebe. Slobodan Uzelac nije mogao biti u USA jer je tih dana imao smrtni slučaj u obitelji. Tako da otpada. Drugih zapisa o službenim posjetima potpredsjednika vlade iz toga vremena nema. Jedino netko tko se tako predstavio...«.

▪

“Vice president”

▪ To me ponukalo da provjerim tko je u to doba bio potpredsjednik vlade u Vladi Jadranke Kosor koja je trajala od 6. srpnja 2009. do 23. prosinca 2011. i otkrio sam da su u to inkriminirano vrijeme – listopad 2010. samo četvero tadašnjih potpredsjednika Kosoričine vlade u taj skandal mogli biti uključeni, a to su: Božidar Pankretić (HSS) (potpredsjednik od 6. srpnja 2009. do 23. prosinca 2011.); Slobodan Uzelac (SDSS) (od 6. srpnja 2009. do 23. prosinca 2011.), Ivan Šuker (HDZ) (od 19. studenoga 2009. do 29. prosinca 2010.) i Đurđa Adlešić (HSL) (od 6. srpnja 2009. do 12. listopada 2010.). Ostali potpredsjednici vlade Jadranke Kosor nisu u to vrijeme bili „vice president“, a to su: Domagoj Ivan Milošević (HDZ) (od 29. prosinca 2010. do 23.

prosina 2011.); Gordan Jandroković (HDZ) (od 29. prosinca 2010. do 23. prosinca 2011.); Darko Milinović (HDZ) (od 19. studenoga do 23. prosinca 2011.); Petar Čobanković (HDZ) (od 29. prosinca 2010. do 23. prosinca 2011.) i Damir Polančec (HDZ) (od 6. srpnja 2009. do 30. listopada 2009.). Što znači da je Damir Polančec bio prije inkriminiranoga datuma, a Domagoj Ivan Milošević, Gordan Jandroković, Darko Milinović i Petar Čobanković kasnije.

Mudre misli Nikole Urbana

▪ »Moral komu je oslon religija, glavni je i prvi uvjet da jedan narod procvati. Narodi trebaju čelik karaktera, a ne deklamatora. Jaki karakteri mogu unaprijediti domovinu, a ljudi bez karaktera mogu ju samo upropastiti. Jake karaktere mogu samo stvoriti moral i religija; ali ne moral koji se temelji na utilitarizmu, konvencionalizmu, na autonomiji uma, ili na kojem drugom etičkom modernom sustavu, nego koji prepozna svoju potpunu sankciju u životu onkraj groba«, izjavio je Nikola Urban Talija (Lopud, 17. rujna 1859. – Dubrovnik, 22. studenog 1943.), hrvatski franjevački provincijal, profesor teologije, književnik i knjižničar (https://hr.wikipedia.org/wiki/Urban_Talija). Urban Talija 11. lipnja 1882. zaređen je za svećenika, 50. godišnjicu misništva proslavio je u nedjelju 19. lipnja 1932. Iza gimnazijskih i bogoslovnih nauka koje je kod kuće svršio, bio je poslan kao mladi svećenik na sveučilište u Innsbruck. U Rimu je položio ispite iz cjelokupne teologije godine 1887. Od toga doba pa sve do iza Prvoga svjetskog rata predavao je na franjevačkom Bogoslovnom učilištu u Dubrovniku i odgojio cijelu mladu generaciju franjevačkih svećenika. Za povijest.

MARIJAN MAJSTORVIĆ

<https://www.hrvatski-fokus.hr/2026/02/71267/>

https://dragovoljac.com/index.php/razno/46823-sinisa-hajdas-doncic-veli-da-i-oni-komunisti-vole-hrvatsku-reprezentaciju-treba-li-mu-vjerovati?fbclid=IwY2xjawP3l_1leHRuA2FlbQIxMQBicmlkETAxMmRINVJ6N2pYb2ltRzc2c3J0YwZhcHBfaWQQMjlyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHgZsHZKtiyV-ZH6s2E4urqNM4vT75Lqx1QxFiKsHhQtxbNsJkMi0aNmh1li_aem_oJdC_J80IsFd6yA8wh4dzQ

DRAGOVOLJAC.COM

Siniša Hajdaš Dončić veli da i oni, komunisti, vole hrvatsku reprezentaciju! Treba li mu vjerovati?

Izjave Kosor, Benčić, Orešković, Hajdaša Dončića, Milanovića, Mrak-Taritaš, Puhovskoga, Viskovića ili Tomaševića, na tragu su obaju Memoranduma SANU-a o stalnoj "ugroženosti" Srba u Hrvatskoj Na sveopće iznenađenje, nastup rukometaša na Europskom prvenstvu u Švedskoj i Danskoj, ...

LIJEVOM NAŠOM

JOSIPA DABRU IPAK PRATI SREĆA: DA JE TO PJEVAO I PRIČAO PRIJE 50 GODINA...

ZVONIMIR HODAK

"Tko pjeva zlo ne misli" uzrečica je koja je na žalost već odavno izgubila svoj smisao na našim prostorima. U Lijepoj našoj itekako se pazi tko i što pjeva. Mnogi su u našoj ne tako davnoj prošlosti zbog pjevanja "otpjevali". Na odsluženju vojnog roka u JNA u Bitoli upoznao sam čovjeka koji je zbog pjevanja malo izmijenjene pjesme "U boj, u boj..." dobio 18 godina zatvora. Danas se to čini suludo.

23.02.2026.

Očito, tko pjeva itekako zlo misli. **Josipa Dabru** ipak prati sreća. Da je živio i djelovao pred četrdeset, pedeset godina i da je pričao i pjevao ono što danas priča i pjeva, bio bi ozbiljan kandidat za dvadesetak godina Lepoglave ili "Gradiške stare". Međutim, naši jugovići i antife nisu ni tada spavali, ali ni danas. To je dobro jer kad spavaju sigurno sanjaju snove strave i užasa. Tako stalno budni i iscrpljeni od nespavanja, priviđa im se pa buncaju kako kamogod se okreneš sve ustaša do ustaše. Na drugoj strani, srećom, naši su partizani. **Dalija Orešković, Arsen Bauk, Ivana Kekin, Darije Hrebak, Mrak Taritaš, Tomašević, Benčićka, Puljakica** i slično novo pečeno jugo-društvanke stalno stražare i love ustaše. To ih jedino zanima jer drugih ideja i sposobnosti i nemaju. Oni pak s malo duljim pamćenjem sjećaju se naših dana "ponosa i slave".

Devedesetih je u euforiji hrvatskog puka stvorena slobodna hrvatska država, potom je slijedio krvavi rat za samostalnost i pobjeda nakon Bljeska i Oluje te mirna reintegracija. Sve se to događalo pod vodstvom jugofilima i antifama omraženog **Tuđmana**. Međutim, sada, nakon Tuđmanove ere, stigla nam je regresija, ponovno je oživjelo komunističko ljevičarenje. Novi protagonisti starih ideja žele vratiti kotač povijesti natrag. Problem im je jedino što nemaju nijednu suvislu političku ideju ni figuru koja bi im osigurala masovniju podršku. Jedino što znaju je tražiti tzv. narodne neprijatelje. Najnovije im je dobro došao Josip Dabro. Srbi bi rekli da se Dabro "šegači" iliti ruga, podruguje. Kome? Pa naravno njima, tj. onima koji svugdje vide samo ustaše. Šteta od takvog pjevanja je opća, ali cilj joj je najvjerojatnije bio isprovocirati antife i jugofile. I nije falio, rekli bi Dalmatinci. Drugovi i drugarice su odmah skočili na svoje rahitične nožice i započeli medijsku i političku hajku.

Najviše ih je razljutio **Plenković** koji je smirivao strasti svojom izjavom. Zamislite, nije odmah raskinuo koaliciju s DP-om i srušio Vladu da nesposobnoj oporbi omogući prijevremene izbore. Oni bi, u svojoj nemoći i bezidejnosti, još jednom testirali bilo

građana. Moš' mislit'! Međutim, taj film ne budu gledali. Sad ih je Dabro stavio pred nemogući izbor. Ako zakonom zabrane sve komunističke insignije i glorificiranje komunističkih likova, spreman se odreći saborske stolice. Time im je zabio kolac u srce. To bi bilo kao da pijancu oduzmeš alkohol.

Kad dođeš u neke godine, ne vidiš više slova iz blizine, ali vidiš budale iz daljine.

Oscar Wilde je napisao: "Nema većeg grijeha od gluposti".

FOTO: Damjan Tadic / CROPIX

'Sjetim se njega...'

Obično je glavni zgoditak u nagradnim natjecajima odlazak na inozemno putovanje. Međutim, mnogim hrvatskim braniteljima je glavni zgoditak bio odlazak u Haag. Ali ne na turističko putovanje nego u haški zatvor. Bio sam prvi hrvatski odvjetnik koji branio Hrvate u Haagu. Moj branjenik je tada bio general **Tihomir Blaškić**. I Blaškić i ja sjećamo se kako smo bili zaprepašteni formalizmom i općim nepoznavanjem naravi rata koji se vodio na ovim prostorima od strane haških sudaca i tužiteljstva. Blaškić je instinktivno osjećao da je Haag velika prijevara i nije se želio dobrovoljno predati. Napokon je bio postignut dogovor tadašnjih hrvatskih vlasti i Haškog suda da Blaškić dođe u Haag, ali ne u zatvor nego u kuću u predgrađu Haaga iz koje će svako jutro odlaziti na sudska ročišta.

Taj dogovor je poštivan nekoliko dana, sve dok ga jednog dana nisu vratili u tu kuću nego u pritvor. Toliko o Haškom sudu kojeg su ljevičari i naši lijevi mediji zdušno podržavali

i hvalili. Stoga kad **Thompson** zapjeva "Sude mi..." uvijek se sjetim hrvatskog heroja Blaškića i tretmana Hrvata u Haagu. Osobito Hrvata iz BiH od kojih neki još i danas služe dugogodišnje zatvorske kazne jer su branili svoju zemlju. Zato su Thompsonove pjesme vječne. On trga iz zaborava (koji je najgora bolest Hrvateka) sve muke i patnje koje su nas kroz povijest pratile, ali i hrabrost i požrtvornost onih koji su svoje živote ugradili u ovu našu današnju modernu Hrvatsku.

Politički zaborav najprije pojede istinu.

Nemam ja dugi jezik, već elastičan. Koliko povučesh, toliko izvučeš!

FOTO: Goran Mehkek / CROPIX

To je istina koja šokira

Napokon se netko odvažio izaći s istinom na vidjelo. Školska knjiga je napokon "prodisala". Izdala je vrijednu knjigu o brojnim grobištima Hrvata u Sloveniji. Da ne bi bilo zabune, naša ministrica kulture za to djelo nije izdvojila ni euro. Mi stariji znamo tu tužnu istinu o partizanskom ubijanju Hrvata kao krvavu "Priču iz davnina". Knjigu su napisali, naravno, dvoje slovenskih autora **Mitja Ferenc** i **Uroš Košir**. Dakle, opet ne hrvatski autori već Slovenci. Za hrvatske autore to je "zona opreza". Ne bi se "šteli zameriti". No, kad se Hrvati ne usude, neka barem Slovenci pomognu. Jedna od najtužnijih stranica hrvatske povijesti zaslužila je da se barem nakratko osvijetli. Genocid koji se uspješno od 1945.g. prikrija, prešućuje i zaboravlja napokon je osvijetljen i dokumentiran. To je istina koja šokira. Tu protok vremena ne znači ništa. Preporuka: ako vas zanima prava istina o genocidu komunista nad Hrvatima uđite u prvu bolju knjižaru i kupite ovu knjigu koja nosi mračni naslov "Prikrivena grobišta Hrvata u Sloveniji".

Možda će vam pomoći da se lakše snađete u labirintu pravih i lažnih prijateljstava. Za sve nas bilo bi lijepo kad bi se hrvatska državna vlast napokon probudila i odala počast tim brojnim ubijenim Hrvatima, žrtvama jugo genocida. Prestanimo glumiti.

Stara latinska poslovice kaže: "Historia est testis temporum, lux veritatis, vita memoriae, magistra vitae, nuntia vetustatis" odnosno "Povijest je svjedok vremena, svjetlo istine, život pamćenja, učiteljica života, glasnica starine".

Pitali našeg političara kako se živi? "Pa, kako se uzme", odgovori on.

Oscar Wilde je davno napisao. "Kodeks modernog novinarstva je blati javno, ispričaj se privatno".

FOTO: Ranko Suvar / CROPIX

Njihova mržnja prema blaženom Stepincu je patološka

Naš "istoričar" **Dragan Markovina** opet se jednom proslavio svojim izjavama. Tako je nedavno rekao: "Stepinac je zbog savjesti bio spreman otići na robiju. Gdje je bila ta savjest dok su ustaše klale?" Stepinac je očito za hrvatski narod svetac kojeg su osporavali ne samo za života nego ga protagonisti velikosrpske politike osporavaju i nakon smrti. Njihova mržnja prema blaženom Stepincu je patološka. Općepoznata je i dokazana istina da je Stepinac spasio od sigurne smrti brojne Židove i Srbe u NDH, ali to Draganče i "srpski svet" nikada neće priznati jer bi onda morali priznati i njegovu svetost. **Zvonimir Despot** u svojoj kolumni "Bez pardona" jasno ističe kako je otezanje Vatikana s priznanjem svetosti Stepincu odraz politike traženja kompromisa sa Srpskom pravoslavnom crkvom, a preko nje i s Ruskom pravoslavnom crkvom. "To stvara osjećaj nepravde jer se svetost jednog čovjeka ne bi smjela koristiti kao ulog u međudržavnim ili međukonfesionalnim pregovorima. Stepinac je za Svetu Stolicu trenutačno ekumensko

pitanje, dok je za Hrvate on nacionalno i čisto vjersko pitanje". Hrvatska Katolička crkva moli i nada se promjeni Vatikanskog stava do čega će sigurno jednom doći. Pitanje je samo koliko nam u tome još treba strpljenja. Za sada Markovina i slični protagonisti "velikosrpskih" ideja u Hrvatskoj mogu likovati. Ali neće za dugo. Kažu stari: svaka sila je za vremena!

Kad Hrvojica ne može slaviti jugo tiraniju, onda piše apologiju o komunističkom šusteru
Da bi blaženi Stepinac bio proglašen svecem mora mu se pripisati neko čudo. Recimo, da mu Srbi i Židovi kojima je pomagao zahvale. Ali takva čuda se ne događaju.

Evo i jedan vic za kraj: Priča Mujo kako je imao komšiju koji je stalno govorio "biće bolje". Nakon puno godina njegovoj je ženi dosadilo slušati to i ostavila ga. Kad on izjutra izađe na terasu, otvori pjenušac i izdere se: "Ljudi, jesam li vam ja lijepo rekao: biće bolje!"

<https://direktno.hr/kolumne/josipa-dabru-ipak-prati-sreca-da-je-to-pjevao-i-pricao-prije50-godina-390982/>

**PUKOVNIK ROBERT ČULINA: JEDNOM TIGAR
UVIJEK TIGAR!, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.**

Josip Pečarić

12. veljače ·

Stepinac je zbog savjesti bio
spreman otići na robiju. Gdje
je bila ta savjest dok su
ustaše klale?

Crkva mora prestati glorificirati čovjeka koji je
gledao najveće zlo u našoj povijesti i to mu nije
smetalo

PIŠE

DRAGAN MARKOVINA

Robert Čulina

12. veljače ·

**STEPINAC KROZ TROJE OČIJU, MARKOVINA,
GITMAN I POVIJESNA STVARNOST**

Dragan Markovina je projugoslavenski lijevi aktivist i dijete iz miješanog braka. Njegova prosudba Stepinca je ideološka i oštra. Kaže da Stepinac nije reagirao dok su ustaše klale. Moralna presuda crno-bijelo, bez nijansi, bazirana na političkom stavu i pripadnosti ideološkoj tradiciji.

Esther Gitman, židovska povjesničarka koja je preživjela holokaust, gleda dokumente, svjedočanstva i arhive. Za nju Stepinac nije pasivni promatrač. Spašavao je Židove, osuđivao nehumane zakone i pomagao kroz crkvene mreže. Njegova savjest se očitovala kroz konkretne akcije, unatoč ograničenoj moći.

Razlika je očita. Markovina prosuđuje ideološki, Gitman provjerava činjenice.

Jedno je ideološka interpretacija, drugo povijesna analiza.

Miješanje tih perspektiva stvara polarizaciju i skriva stvarnu složenost Stepinčeve ostavštine.

Zaključak je jasan. Stepinac je bio čovjek vremena pakla, balansirajući između savjesti i realnosti. Ideologija i dokumenti često stoje u sukobu i upravo tu leži cijela debata o njegovoj povijesnoj ulozi.

Josip Pečarić

PA NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA SE TAKO TJESE, JER SE NADAJU DA LJUDI NECE SHVATITI KOLIKO SU OGAVNI.

Umro je Goran Babić, pjesnički velikan koji je godinama prije rata slutio da nam dolazi apokalipsa

Na moje brojne upite fali li mu Hrvatska, stalno mi
je odgovarao da mu fali more

PIŠE

DRAGAN MARKOVINA

Robert Čulina

26. travnja u 19:06

BRAĆA PO JUGOSLAVIJI

Nije se Babić ni ukočio a Markovina već "dejstvuje" piše tužni panagerik Goranu Babiću i jasno pokazuje tko je tko u Našoj Napaćenoj.

Babić je Hrvat i komunista koji je tijekom ratnih 90-ih napustio Hrvatsku i nastavio život u Beogradu, dok je u javnom djelovanju zauzimao izrazito kritičan stav prema hrvatskom nacionalnom i državnom projektu koji se tada oblikovao u ratnim okolnostima a podržavao Miloševića u napadu na Hrvatsku i Hrvate. Narano je kako Babić nije jedini takav koji je otišao a Markovina nije jedini koji je ostao!

U tekstu Markovina otvoreno kaže: “U redu, Babićevo shvaćanje naših zajedničkih prošlosti mi je blisko”, što jasno pokazuje da postoji preklapanje u interpretaciji povijesnih događaja, posebno kada je riječ o ratu, stvaranju RH i raspadu Jugoslavije.

Ono što se ovdje vidi nije neutralno sjećanje na književnika, nego vrlo jasno ideološki obojen pogled na povijest, u kojem se hrvatski nacionalni projekt promatra kroz prizmu mržnje, dok se jugoslavenski okvir koristi kao referenca u tumačenju tih procesa

MARKOVINA NA PEČARIĆEVOM FACEBOOKU

Josip Pečarić

Igor Peternel

Sve dok ovakav humani otpad u Hrvatskoj postoji i piše kolumne, ovo neće biti normalna država

Josip Pečarić

31. listopada 2025.

**‘ISTORIČAR’ SE POZIVA NA NJIHOVOG GLAVNOG
‘ISTORIČARA’ S KAŽU ZAVRŠENOM SREDNJOM
ŠKOLOM SLAVKA GOLDSTEINA
(HRVATSKA ĆE BITI SLOBODNA TEK KADA SE DO
KRAJA RAZOBLIČE TRI VELIKE LAŽI, 3.)**

Zabavno je ‘istoričari’ brane jedan drugog i zapravo priznaju da im je rodonačelnik amater istoričar tata Iva Droblice Slavko Goldstein koga sam i spominjao u prethodnom tekstu:

<https://direktno.hr/.../markovina-izvukao-goldsteina-ono.../>

U naslovu sam stavio i ono KAŽU ZAVRŠENOM SREDNJOM ŠKOLOM jer doista tu nešto nije jasno.

Zato sam se svojevremeno i ispričao ‘tati’ Slavku:

ISPRIKA DR. SC. SLAVKU GOLDSTEINU

Poštovani g. Goldstein,

Moram Vam se ispričati jer sam u tekstu BIVŠI POSEBNI SAVJETNIK
PREDSJEDNIKA VLADE RH ZA KULTURU SLAVKO GOLDSTEIN
UPORNO LAŽE (**<http://kamenjar.com/bivsi-posebni-savjetnik-predsjednika.../>**)

napisao:

Pa što je onda klasična Goldsteinova laž u ovom tekstu. To je brojka od 2000 žrtava koje je kako on kaže ustanovila Komisija za istraživanje rata i poraća, tzv. ‘Vukojevićeva’ komisija.

Naime radi se o IZVJEŠĆU O RADU Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava OD OSNUTKA (11. veljače 1992.) DO RUJNA 1999.

Vjerojatno će netko pomisliti da Slavko Goldstein s (ne)svršenom srednjom školom ne razumije značenje naslova Izvješća, ali on itekako dobro razumije i uporno ponavlja. S tom laži je, uz veliku medijsku potporu, uspio zaustaviti u Saboru da se Izvješće prihvati i evo do današnjeg dana „uporno laže“ (to je on sa sinom koristio za mene u tekstu s sličnim svojim lažima o kojima sam pisao u spomenutom tekstu). O toj laži ja doista uporno pišem više od 15 godina (vidjeti npr. i moju knjigu: „Brani li Goldstein NDH?“ iz 2002.).

Naime, očito je neistinita moja tvrdnja o Vama kao (ne)svršenom srednjoškolcu. Jedan kolega iz Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac upozorio me da ste – doktor:

„I to ne bilo kakav, doktor Jojboli ili štajaznam doktor za rokenrol. Ne, nego pravi pravcati doktor znanosti (dr. sc.)

Pogledajte prilog iz današnjeg Jutarnjeg lista. Nije kompjutorska igra ili fotomontaža. Svatko tko kupi JL na kiosku može se uvjeriti na str. 38., da su ga (hi, hi, hi...), blesani proglasili doktorom znanosti!

E pa sad mu stvarno nitko ne može ništa, i može lijepo u ponedjeljak biti proglašen i akademikom.

Posebice nakon što je u petak opovrgnuo podvalu da se u Jasenovcu igrala Mala Floramye i autoritativno ustvrdio da je riječ bila o - Grofici Marici!“

I doista na str. 38. doista piše dr. sc. Slavko Goldstein, povjesničar i publicist.

Kako je Jutarnji list ozbiljna novina nemam razloga sumnjati u taj podatak. Ranije se on već pojavljivao

<http://arhiva.dalje.com/.../puhovski--bozani-u.../266085>

ali nisam povjerovao pa sam uporno ponavljao ovu strašnu neistinu.

Kako ne volim koristiti neistine (laži su po bivšem Predsjedniku Srbije najviše pomogle njegovom narodu u povijesti) na internetu sam uspio pronaći što je istina. Ustanovio sam da Vas je rektor Zagrebačkog sveučilišta također proglasio doktorom znanosti (vidjeti prilog):

<http://arhiva.dalje.com/.../puhovski--bozani-u.../266085>

ali i Ustavni sud RH što je objavljeno u Narodnim novinama još 2007. godine(vidjeti prilog):

http://narodne-novine.nn.hr/.../slu.../2007_11_113_3341.html

Jasno mi je da možete s pravom biti ljuti na mene jer ja jesam doktor znanosti, ali usudujem se osvrtni se na Vaše tekstove koje pišete kao doktor povijesnih znanosti.

Istina, malo mi je čudno kada Vas kao doktora znanosti Jutarnji list proglašava samo publicistom, ali oni ipak nisu znanstvenici kao Vi i ja, zar ne?

Nadam se da će te razumjeti moje ne znanje, ali doista do danas nisam vidio da o vašoj doktorskoj tituli pišu čak i Narodne novine.

Zbog toga primite moju ispriku i obećanje da ću ubuduće uz Vaše ime obavezno pisati i Vašu titulu. Moramo vjerovati rektoru Zagrebačkog sveučilišta, Ustavnom sudu (u sastavu Petar Klarić, predsjednik Suda te suci Marijan Hranjski, Mario Kos, Davor Krapac, Ivan Matija, Ivan Mrkonjić, Jasna Omejec, Željko Potočnjak, Agata Račan, Emilija Rajić, Smiljko Sokol, Nevenka Šernhorst i Vice Vukojević), i Narodnim novinama, zar ne)

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić

10.04.2016.

113_5_11_2007 Odluka o imenovanju članova Etičkog povjerenstva.htm

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

3341

Na temelju članka 104. stavka 2. Zakona o izborima zastupnika u Hrvatski sabor (»Narodne novine«, br. 116/99, 109/00 – vjerodostojno tumačenje, 53/03, 69/03 – pročišćeni tekst, 44/06 i 19/07.) Ustavni sud Republike Hrvatske u sastavu Petar Klarić, predsjednik Suda te suci Marijan Hranjski, Mario Kos, Davor Krapac, Ivan Matija, Ivan Mrkonjić, Jasna Omejec, Željko Potočnjak, Agata Račan, Emilija Rajić, Smiljko Sokol, Nevenka Šernhorst i Vice Vukojević, na sjednici održanoj 2. studenoga 2007., donio je

ODLUKU
O IMENOVANJU ČLANOVA ETIČKOG POVJERENSTVA

I.

Na temelju odredbe članka 105. Zakona o izborima zastupnika u Hrvatski sabor predsjednik Etičkog povjerenstva po položaju je predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti akademik MILAN MOGUŠ.

II.

Imenuju se članovi Etičkog povjerenstva:

Na prijedlog većinske koalicije političkih stranaka, Hrvatske demokratske zajednice, Hrvatske socijalno-liberalne stranke, Hrvatske stranke umirovljenika, Samostalne demokratske srpske stranke i Stranke demokratske akcije Hrvatske:

1. TOMISLAV PAŠKVALIN iz Zagreba
2. BERNARDICA JURETIĆ iz Splita
3. prof. dr. sc. HELENA JASNA MENCER iz Zagreba.

Na prijedlog oporbenih političkih stranaka, Socijaldemokratske partije Hrvatske, Hrvatske narodne stranke – liberalnih demokrata, Hrvatske seljačke stranke, Hrvatske stranke prava, Istarskog demokratskog sabora, Demokratskog centra, Primorsko-goranskog saveza, Međimurskog demokratskog saveza, Slavonsko-baranjske hrvatske stranke i Hrvatskog demokratskog saveza Slavonije i Baranje:

4. dr. sc. SLAVKO GOLDSTEIN iz Zagreba
5. ZORISLAV ANTUN PETROVIĆ iz Zagreba
6. akademik VLATKO SILOBRČIĆ.

III.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: SuE-DSjA-1/2007

Zagreb, 2. studenoga 2007.

Predsjednik

prof. dr. sc. Petar Klarić, v. r.

U povodu dodjele počasnog doktorata Sveučilišta u Zagrebu,

rektor prof. dr. sc. Aleksa Bjeliš poziva Vas na tribinu

JEDNO POSLIJEPODNE S BRANKOM LUSTIGOM

utorak, 16. lipnja 2009. u 17 sati

dvorana akademije dramske umjetnosti

trg maršala tita 5

Gosti:

dr. sc. Slavko Goldstein,

prof. dr. sc. Ivo Goldstein,

prof. Branko Ivanda,

književnik Miljenko Jergović

J. Pečarić, Milanović hvali Grlić-Radmana, dragovoljac.com, 2023:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf>
<https://www.dragovoljac.com/.../36789-goldsteini-i...>

Isprika je dana i u knjizi

J. Pečarić, Sanja i Teresa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf>

Prirodno jer su glavne svjedokinje u tužbi Ive Drobilice oko 'genocidnosti hrvatskog naroda' bile njegova supruga i kćer:

Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše akademik Pečarić, a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijetnje, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijetnje traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991. Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

Strašno, ipak se radi padanju u nesvijest.

A znate li za koju me je knjigu tužio?

Vjerovali ili ne radi se o knjizi:

J. Pečarić, Druker / Predsjednik o Puhovskom, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Josip Pečarić

<https://direktno.hr/.../markovina-izvukao-goldsteina-ono.../>

DIREKTNO.HR

Markovina izvukao Goldsteina: 'Ono što je pokušao prevenirati vraća se u opasnijem obliku'

REAKCIJE NE PRESTAJU

MARKOVINA IZVUKAO GOLDSTEINA: 'ONO ŠTO JE POKUŠAO PREVENIRATI VRAĆA SE U OPASNIJEM OBLIKU'

Posljednjih se dana u Hrvatskoj uvelike raspravljalo o okruglom stolu u Saboru na kojemu se raspravljalo o Jasenovcu.

31.10.2025.

Foto: Sasa Buric / CROPIX

Predsjednik Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac **Igor Vukić** tom je prilikom ustvrdio da "Jasenovac nije bio logor smrti nego radni logor", a Srpsko narodno vijeće (SNV) najavilo tužbu protiv Vukića zbog negiranja zločina NDH. Brojne su reakcije pristigle na održavanje ovog okruglog stola, a na meti kritika našao se i šef Sabora **Gordan Jandroković**.

Nakon što su ga prozvali jer je dopustio održavanje takvog događaja u Saboru, Jandroković je kazao da se okrugli stol održava u organizaciji jednog saborskog kluba koji je odgovoran za ono što je tamo izrečeno. Iz njegovog Ureda priopćeno je da on kao predsjednik Sabora "nema ovlasti koja bi mu omogućila da zabrani navedeni Okrugli stol, niti ima ulogu cenzora sadržaja rasprava koje organiziraju klubovi zastupnika u Hrvatskom saboru".

Predsjednik Domovinskog pokreta **Ivan Penava** okrugli stol je nazvao neozbiljnim, dok su iz Možemo bili puno oštriji u kritikama. Tako je **Dubravka Novak** poručila da je održavanje takvog skupa u Saboru apsolutno nedopustivo, a **Urša Raukar Gamulin** pozvala je sve institucije da istraže je li došlo do povrede Kaznenog zakona čl.325. st. 4. jer se ovdje ne radi o revizionizmu nego o negaciji koju iznose ljudi koji nisu povjesničari.

FOTO: Damjan Tadic / CROPIX

'Duh 1941. se opet vratio'

Na održavanje ovakvog skupa u Hrvatskom saboru reagirao je i splitski povjesničar **Dragan Markovina**. U tekstu objavljenom na portalu Peščanik, Markovina se prisjetio **Slavka Goldsteina** i njegove knjige '1941.: Godina koja se vraća'. "U toj sjajnoj knjizi, koju je Goldstein proročanski objavio 2010. godine, jasno vidjevši novi dolazak ekstremističke desnice, nekoliko godina prije nego će on postat vidljiv svima u društvu, vratio se u dane uspostave NDH, pa putem vlastitih sjećanja i dokumenata jasno ispričao priču o planiranom zločinu, o osveti kao reakciji na taj zločin i o tome do čega dovodi ekstremistička državna politika, ali i šutnja o prošlosti", navodi Markovina.

"Goldstein je napravio koliko je mogao, kao što je čitavog života radio, knjiga je doživjela nekoliko izdanja, objavljena je i u SAD-u, dobila je čitav niz domaćih i međunarodnih priznanja, vrlo zapažen društveni pa i politički prijem. Ali, nije pomoglo. Duh 1941. se opet vratio i sve ono što je Goldstein tada pokušao prevenirati, a to je, između ostalog i negacija stvarnosti jasenovačkog logora smrti, sada se pojavljuje u puno opasnijem obliku, s institucionalnom podrškom iza sebe", dodao je.

Markovina je potom prozvao i Vukića: "Jer dok je tada ekstremistična proustaška desnica, sa svojim kvazipovjesničarima poput Igora Vukića, i raznim revizionističkim udrugama, vodila kampanju protiv javno dostupnog popisa žrtava Spomen-područja Jasenovac, objavljivala knjige u kojima je tvrdila da je tamo ubijeno tek par tisuća neprijatelja ustaškog režima, a da je puno veći i užasniji logor postojao u socijalističkoj Jugoslaviji, pa su se onda s tim tezama

pojavljivali po Hrvatskoj televiziji, postojao je ozbiljan društveni otpor svemu tome."

FOTO: Damjan Tadić / CROPIX

'Vukićev dolazak na HRT proizveo je ozbiljan skandal'

Spomenuo je potom i HRT koji se također našao na meti kritika zbog priloga o Jasenovcu. "Vukićev dolazak na HRT proizveo je ozbiljan skandal, vodstvo i istraživači iz jasenovačke javne ustanove su reagirali i branili stručnost i istinitost popisa žrtava i postalo je jasno da postoji neka granica koju negatori ustaških zločina ipak ne mogu prijeći, na način na koji su je prelazili devedesetih godina", ustvrdio je splitski povjesničar.

Denis Latin odmah reagirao: 'Evo što Pupovac i SNV mogu postići u idealnom scenariju'

Poručio je da su govornici na okruglom stolu negirali ustaške zločine i stvarnost Jasenovca. "Sve ovo jasno govori da se **Plenkovićeva** Hrvatska, koja će u boravku na vlasti nadmašiti **Tuđmanovu**, u potpunosti vratila na vlastite temelje iz Tuđmanovog doba i da su sve one demokratske promjene od 2000. do danas, zapravo poražene", naveo je Markovina.

<https://direktno.hr/domovina/markovina-izvukao-goldsteina-ono-sto-je-pokusao-prevenirati-vraca-se-u-opasnijem-obliku-383135/>

Josip Pečarić

27. kolovoza 2025. ·

**NAPAD NA ZDS OSTVARUJE SE MEMORANDUM
SANU 2. I OD TOGA NAJOGAVNIJI MEĐU
NAJOGAVNIJIMA NEĆE ODUSTATI.**

KADA ĆE VLAST U RH POČETI BRANITI DRŽAVU?

telegram.hr

**Nakon skandala u Benkovcu posve je jasno:
Republika Hrvatska zapravo više ne postoji**

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=10233911416339803&set=a.1202112485722>

Ivan Hrstić

23. kolovoza 2025. ·

Markovina jedva dočeka da može oglasiti kliničku smrt RH:--)))

Znači li to da smo se sad vratili u Jugu? Puj, pike, moj spas za me? Možemo ponovno radosno u kolo?

Dragan-ja-danas-kad-čujem-Lijepu-našu-ja volim-da-Hrvatska-izgubi-meni-Hrvatska-ništa-ne-predstavlja-Markovina razočaran je Republikom Hrvatskom! Kakvog li iznenađenja!

A što se zapravo dogodilo? Indikativno je da je u ovoj verziji događanja trebalo 24 sata da bismo saznali da se u Benkovcu zapravo nije ponovno "dogodio narod" već uredno prijavljeni prosvjed hrvatskih branitelja. Nikakva "spontano" okupljena rulja koja bi nasrnula na umjetnike, kako se predstavilo u prvim izvješćima.

Sve što stvarno možemo vidjeti u reportažama iz Benkovca je prijavljeni prosvjed na sigurnoj udaljenosti od mjesta održavanja festivala, s policijskim osiguranjem i bez ikakvog dokaza da su sudionici bili izloženi bilo kakvoj izravnoj fizičkoj prijetnji. Ništa gore nego bubnjari za vrijeme molitve na Jelačićevom trgu u Zagrebu. Vjerujem da navedene verbalne uvrede nisu izmišljene, ali sve drugo je ostalo više nego dvojbeno.

Naravno, ne može biti opravdanja za ijedan oblik nasilja. Nikad neće dobiti moju podršku za zabranu bilo kojeg koncerta ili kazališne predstave, pa čak niti festivala na tragu "Tko nas bre zavadi". No, potpuno mi je razumljivo što nekima raste tlak kad vide da im se uvijek iznova nameće Frljić na proračunskoj sisi kao nekakav progresivni predznak.

Šteta što se Damir Avdić zatekao u istoj ladici s njim.

Josip Pečarić

8. lipnja 2025.

DNEVNO.HR opet protiv HRVATSKE akademije

Draga kolegica umirovljena sveučilišna profesorica u trajnom zvanju dr. sc. Zdravka Božikov poslala mi je link na tekst s portala dnevno.hr:

Dramatičan apel odjeknut će Hrvatskom: Zaustavite bahate akademike, jedan je serijski prekršitelj

<https://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/dramatican-apel-odjeknut-ce-hrvatskom-zaustavite-bahate-akademike-jedan-je-serijski-prekršitelj-2753250/>

Njen komentar:

Zapravo njih smeta upravo donesena HAZU-ina Deklaracija o hrvatskom grbu.

Kolegica Božikov daje i link na priglupi tekst poznatog 'istoričara' tj. 'političkog aktiviste' dr. sc. Dragana Markovine:

HAZU izdao deklaraciju o prvom bijelom polju, Sabor proglasio Dan zastave. Koja je ovo godina?

<https://www.telegram.hr/komentari/desnicari-okanite-se-corava-posla-grb-pocinje-crvenim-poljem-da-ne-slici-na-ustaski-i-tako-ce-ostati/>

Jasno je da drug Markovina mora biti zabrinut jer – čak i njemu – postaje jasno da je upitno dokle će se na hrvatskim sveučilištima moći imati profesore predavajući srpsku povijest o Hrvatskoj.

Ja bih komentaru dr. Božikov samo dodao kako sam portal dnevno.hr u svom tekstu upozorava što je pravi razlog njihove zabrinutost.

Naime oni čine prošlogodišnjim tekstom:

BIRA SE ŠEF HAZU-A

Hrvatski akademici u šoku zakulisnim igrama vodstva: Spominju se poznata imena i bizarna priča

Autor: Ivan Andrić/7dnevnoNedjelja, 31. ožujka 2024.

<https://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatski-akademici-u-soku-zakulisnim-igramama-vodstva-spominju-se-poznata-imena-i-bizarna-prica-2366801/>

Isti autor nekoliko mjeseci kasnije objavljuje i tekst:

**NINA U TAJNOSTI SPREMA OSVETU ZA AFERU GEODETSKI
FAKULTET: POZNATO JE I KOME ĆE JE SERVIRATI**

Ivan Andrić/7dnevno -

22. rujna 2024.

<https://www.7dnevno.hr/vijesti/hrvatska/nina-u-tajnosti-sprema-osvetu-za-aferu-geodetski-fakultet-poznato-je-i-kome-ce-je-servirati/>

Najavio sam im moj odgovor i dogovorio ili razgovor ili objavu jednog mog teksta o tome. Pitanja za razgovor nisam dobio, a od nekoliko tekstova koja sam im poslao nijedan nije bio objavljen.

To je bila potvrda da se zapravo radi na napad na Akademiju pa je to bio razlog za knjigu o tome:

J. Pečarić, Hajka na HAZU / "Mozak veličine maković-zrna", Zagreb, 2024., str. 303.

U Prilogu dajem tekst iz te knjige:

OKRESTIRANA HAJKA JE NAPAD NA AKADEMIJU JER JE HRVATSKA!

Tekst je dan i u knjizi:

J. Pečarić, 'Ideologija genocida Cohen-Pečarić', Zagreb, 225., str. 549.

I to u poglavlju:

ZAPRAVO MAKOVIĆ VRIJEĐA HRVATSKI INSTITUT ZA POVIJEST

Meni je doista smiješno ovakvo reagiranje na našu Deklaraciju i taj strah od HRVATSKE akademije, pogotovu od portala u kome sam nekada i sam bio suradnik. Ali i pokazuje koliko sam bio u pravu kada sam reagirao spomenutim tekstom iz Priloga i knjigama u kojima je taj tekst objavljen.

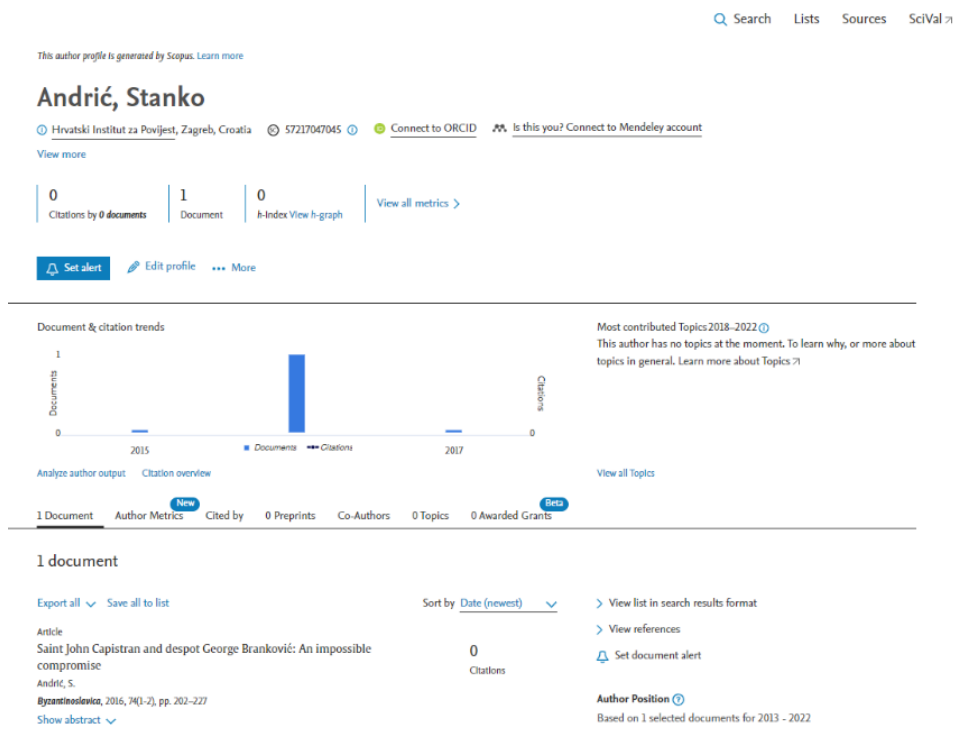
Akademik Josip Pečarić

PRILOG

OKRESTIRANA HAJKA JE NAPAD NA AKADEMIJU
JER JE HRVATSKA!

Sastanak Razreda u Akademiji. Prvi put su s nama dva nova akademika. Šalim se s akademikom Goranom Mujićem: "Ljubomoran si jer nisi više najmlađi akademik. Sada samo u našem razredu imamo dvojicu koji su mlađi od Tebe." Goran 'odgovara' smijehom. Naravno to je politika HAZU – politika pomlađivanja. Politika koja je dovela do toga da se neuspješni članovi suradnici pobune zbog – vjerovali ili ne – BIZARNOG STATUTA. Tko je vidio da se netko pridržava statut kada njima ne odgovara. Pa zar nas JB Tito nije naučio da se toga ne treba držati kao pijan plota.

Svima je više nego očito da se radi o hajci na Akademiju jer toliki orkestrirani napad tolikih medija, u kome se lažno predstavlja jednog ostarjelog Člana suradnika akademikom je očito dobro organiziran. Pa nemoguće je da su u tim medijima sve same budale koje odlučuju o hajci.

Akademika Paara šokira činjenica da oni ne spominju glavnu stvar u mom protivljenju izbora 'povjesničara – Uklanjatelja', a to je činjenica da on po Scopusu

spada u grupu najslabijih povjesničara od njih 78 koliko ih je na Scopusu. U grupu s jednim radom, nula citata i h-indeksom nula.

U mojoj knjizi koju sam objavio prije izborna skupštine dao sam i preslik sa stranica Scopusa:

Poslao sam akademikima i listu svih 78 znanstvenika iz HIP-a tako da se to vidi, ali i na primjer da je prva Lovorka Čoralić s 64 rada i h-indeksom 5, a drugi Davor Marjan s 18 radova i h-indeksom 3. Zašto im je bolji kandidat koji je u grupi najslabijih od najbolje teško je meni znati osim da je po srijedi hrvatski jal, ali zašto je bolji od Marjana jasno mi je jer se radi o povjesničaru koji tvrdi da je povijest znanost i ismijava priču o revizionizmu. Jasno je da im je i Maković važan jer je s niskim brojkama na Scopusu, ali je (smiješni) borac protiv revizionizma.

Na Izornoj skupštini su predlagači 'povjesničara – Uklanjatelja' negirali te činjenice, ali je odmah reagiralo više akademika koji su na svojim mobitelima znala pronaći stranice Scopusa i pokazali da predlagatelji ne govore istinu.

Moram primijetiti da su u tjedniku 7Dnevno prvi objavili bez kontakta sa mnom o uklanjanju biste (2011.), mada su kao i drugim sudionicima hajke važniji bio tekst koji je pisao 'povjesničar – Uklanjatelj' (2019.).

U najnovijem tekstu u „Slobodnoj Dalmaciji“ naš 'povjesničar – Uklanjatelj' je po prvi put, dakle poslije pojave TRI moje knjige dao smiješno objašnjenje svog sramotnog čina tvrdeći da je to stvar Instituta. Napominjem ponovno da sam u prvoj knjizi dao preslik iz novina teksta:

SPOMENIK UTEMELJITELJU HRVATSKE DRŽAVE I POVJESNIČARU

Da jako je inteligentno uklonili smo spomenik jer je to naša stvar. Naravno javnost nije obaviještena o tome osim iz teksta prvog ravnatelja i osnivača dr. sc. Mata Artukovića koji je i zaposlio 'povjesničara – Uklanjatelja' iako je bio Sorošev doktorand, ali i koji je postavio Spomenik utemeljitelju hrvatske države i povjesničaru. A to je objavljeno zahvaljujući Mladenu Pavkoviću koji je ispitivao slučaj uklanjanja tog spomenika za što se u hrvatskoj javnosti uopće nije znalo.

Predgladatelji kao i gotovo svi sudionici hajke nisu uopće pokušali komentirati uklanjanje spomenika, a nisu ni pokušali odgovoriti, kao ni gotovo svi sudionici hajke, na to kada sam objasnio zašto je priglupo tekst iz 2019. 'povjesničara – Uklanjatelja', a što je dano i u prvoj knjizi, dakle onoj koja je objavljena prije Izborne skupštine. Stav svih njih GLUPO JE PAMETNO, a za svaki slučaj čitatelji ne trebaju znati ono pametno.

Ali ono što je jasno akademikima pokazao je članak u tjedniku 7dnevno. On doista pokazuje samu bit ove orkestrirane hajke, iako u tekstu imaju neistinu o tvrdnji ljevičara u Akademiji kako je neizbor 'povjesničara – Uklanjatelja' prvi takav slučaj u HAZU (da umreš od smijeha: ljevičari u Akademiji ne znaju da sam ja zaustavio i izbor prof. dr. sc. Iva Goldsteina 2012. godine koji se kasnije 'proslavio' i danas je poznat kao IVO DROBILICA) :

AKADEMIJA JE HRVATSKA AKADEMIJA!

Zašto hajka baš sada, a ne poslije pojave prve i druge moje knjige o neizboru 'povjesničara – Uklanjatelja'?

Zašto tako očita hajka tako da svi u Akademiji znaju da je to zbog njih?

Shvatili su da je pod ovom upravom imamo takvu akademiju, koja je doista postala institucija u RH koja istinski brani hrvatske nacionalne interese.

Morali su primijetiti da je nešto njima čudno u Akademiji s novom upravom već tada je Akademija po prvi put pokazala da je ispred Crkve u Hrvata svojim pismom

Prilozi za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, *Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku Uniju*

U tom pismu piše:

„U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

To je toliko iznenadilo mnoge u RH da je poznati novinar, suđen zato što se narugao Porfiriju zbog pjevanja četničkih pjesama – vidimo da su zabranjene samo hrvatske . mislio da sam ja autor tih Priloga. Gostovao sam na njegovom Podcastu Velebit:

PODCAST VELEBIT – Pečarić: Memorandum HAZU u Srbiji proglašen dokumentom mržnje

<https://www.youtube.com/watch?v=51VDrdqjK6I>

Od 247 komentara izdvajam:

@uzeriks

2 years ago

Super! Osobno, msm da je ovo, ne samo najbolja emisija na podcastu Velebit, nego bi ovo trebalo biti za udžbenike, tj. uvrstiti u obrazovni program. Tako jednostavno, intelektualno razumljivo, neisključivo, uz činjenice za svaku izgovorenu riječ i misao. Hvala akademiku Pečariću, hvala i tebi Marko. Ovo je bilo milina za slušati, posebno uz saznanje da još postoje ljudi koji vrlo jednostavno i nepretenciozno mogu objasniti, pojasniti neke stvari ljudima koji imaju nedoumice oko nečega što bi trebao biti konsenzus, pa bi onda sve ostalo bilo puno lakše. Marko, još jednom hvala i svaka čast za emisiju jer moram priznati da sam jedan od onih koji zna češće prigovarati, nego pohvaliti na masu stvari izgovorenih kod nekih tvojih gostiju. Respect!

Naravno objasnio sam upravo to o novom odnosu Akademije i Crkve u Hrvata, koje je i mene samog iznenadilo iako sam imao i prije toga dobro mišljenje o njima. Istina, kada su me iz Uprave upozorili ga moj Razred još nije odgovorio i da bi trebalo u testu biti i o Hrvatima iz Crne Gore dobili su ono što misle oni iz

Boke, a ja sam o popratnom pismu napisao da znam da HAZU ne može oštro napisati ali bih ja i tada govorio o SPC i pomoći koju ta ustanova dobiva od RH. Ja sam mislio da ne mogu, a Uprava je to učinila!

Još gore je ljevičarima u Akademiji je bilo vidjeti da su u manjini na glasovanju kod izbora 'povjesničara – Uklanjatelja', Ali ni tada nije krenula hajka. Nije krenula ni kada su bila predstavljanja moje druge knjige o tom (ne)izboru. Panika na koju su odgovorili hajkom nastala je kada sam na Internetu objavio treću knjigu:

J. Pečarić, *Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu'*", Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>

Akademik Kostović je član HDZ-a! Bio je i ministar ZNANOSTI u Vladi RH. Jedan je od stotinjak hrvatskih znanstvenika koji su po Sveučilištu u Stanfordu (SAD) među 2& najutjecajnijih znanstvenika u svijetu.

A podnaslov su njegove riječi s predstavljanja moje druge knjige o (ne)izboru 'povjesničara – Uklanjatelja'.

Riječi koje nas dijele na one koji ne vole i vole Hrvatsku! Jednog takvog člana vladajuće stranke!

Jasno je da zbog panike slijedi vjerojatno najgluplja hajka ikad!

Ono što je meni izuzetno drago, što sam iz članka u tjedniku 7Dnevno doznao da se ozbiljno razmišlja o još hrvatskijoj Upravi u HAZU.

Nadam se da kolega Jurić neće opet pomisliti da ja stojim iza toga, jer mi je doista i bili prirodno da u na čelu hrvatske Uprave HAZU bude upravo akademik Davor Miličić.

Zašto?

Sjećate li se Pisma iz 2011.:

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavonskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Čelije, spaljeno i zajedno s crkvom savršeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruća' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena 1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg, dopisni član

HAZU-a (Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti)

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

akademik Slavko Matić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Franjo Šanjek

akademik Nenad Trinajstić⁶

Potpisalo ga je puno Hrvata. Jedino jedan se potpisao kao dekan svog fakulteta;

prof. dr. Davor Miličić, dekan Medicinskog fakulteta

I ne samo to. Napisao je i objavljeno njegovo mišljenje:

Prof. Miličić je i najmlađi dekan u povijesti Medicinskog fakulteta. Evo što je on napisao:

Suđenje u Haagu osobama poput Gotovine svjetski je presedan. Sudi se generalu osloboditeljske vojske kojemu nije dokazano sudjelovanje niti u jednom ratnom zločinu (svi eventualni zločini s hrvatske strane bili su pojedinačni). Da je kojim slučajem Bobetko živ, i on bi trunuo u Haagu, zato što je oslobodio južnohrvatsko primorje. Haaške sudce i ostale mudrijaše bilo bi dovoljno odvesti u Vukovar, muzej Domovinskog rata na Srđu ponad Dubrovnika ili ih pustiti da malo porazgovaraju sa stanovnicima Cavtata, Škabrnje itd., itd. Zločin međunarodne zajednice Haaškim presudama i njezinim odnosom prema hrvatskom Domovinskom ratu time se potvrđuje i nastavlja provoditi, još od početka agresije na Hrvatsku pa sve do danas. Ta je ista međunarodna zajednica očiglednoj

⁶ Ovaj je tekst objavio tjednik Nacija 9. studenoga 2011.

žrtvi – brutalno napadnutoj Hrvatskoj, pa i nakon što je bila međunarodno priznata, zabranila legalnu nabavu oružja za vlastitu obranu. Dakle, mirno se promatralo kako se masakrira Vukovar, Dubrovnik i ostali hrvatski krajevi, nitko nam nije vojno pomogao, a mi smo se valjda trebali predati ili pustiti da nas se pregazi i poubija bez ispaljenog metka. Istodobno, npr. Šljivančanin se oslobađa daljnjeg izdržavanja kazne, Kadijević, Rašeta i ostali su slobodni građani, navodno je Kadijevića SAD koristila ili još uvijek koristi i kao vojnoga konzultanta...

Ta ista međunarodna zajednica nagradila je agresorsku zločinačku srpsku vojsku tako da im je oformila novu državu u državi – Republiku Srpsku i time potpuno paralizirala bilo kakav suvisao razvoj BiH. Dakle, ako je međunarodna zajednica na najnepravedniji mogući način podijelila BiH to nije zločin nego je diplomatski uspjeh i veliki mirovni pothvat, a ako je Tuđman na početku rata hipotetski razmatrao podjelu Bosne to je a priori zločin. Te iste Bosne kojoj je Hrvatska udomila i spasila od sigurne smrti o svom trošku 700.000 izbjeglica (to je npr. kao da SAD udomi 20 milijuna izbjeglica) i to izbjeglica koje su većinom bili Bošnjaci muslimanske vjeroispovijesti. Osim toga, Hrvatska je bila prva koja je BiH priznala državnost i to upravo u vrijeme dok je Tuđmanova vlast i autoritet bila na vrhuncu.

Ne znam zašto šute naši povjesničari i javni djelatnici, možda bi i HAZU trebao zauzeti neki konkretni stav koji se temelji na neoborivim činjenicama u našu korist. Najžalosnije se što naši političari o tome šute, pokorno trpeći sve „bubotke“ i imaju kao jedini cilj koji opravdava sva ova sramotna zbivanja – ulazak Hrvatske u EU. Bilo kakvo propitivanje što se time dobiva, a što se time gubi proglašava se natražnošću, nacionalizmom i eurofobijom.

Pismo je poslano još jednom s više biskupa i akademika koji su ga potpisali.

akademik Igor Anić

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Andrej Dujella

akademik Stjepan Gamulin

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg, dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split (+ 20. 3. 2012.)

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

mons. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Frano Kršinić

akademik Ranko Matasović

akademik Slavko Matić

akademik Davor Miličić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. sc. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Franjo Šanjek

akademik Nenad Trinajstić

akademik Stanislav Tuksar

akademik Dario Vretenar

Da, sada već i akademik Miličić. Takav dekan, ravnatelj klinike, u dva izbora podpredsjednik Akademije, a njega treba netko učiti kako će biti izabran za Predsjednika Akademije. Pa nismo mi akademici koji volimo Hrvatsku glupi!

Šale li se oni pišući takve stvari ili samo to žele, a ne smiju napisati.

Josip Pečarić

J. Pečarić, Hajka na HAZU / "Mozak veličine maković-zrna", Zagreb, 2024., str. 303.

Josip Pečarić

26. svibnja 2025.

HRVATI SU POBJEDNICI U RATU, A GUBITNICI U MIRU

To je moja stara tvrdnja. Pisao sam pa čak objašnjavao na televiziji. Pogledajte na primjer dio razgovora o Thompsonu s prof. dr. sc. Zdravkom Tomcem. Cijeli razgovor je dan u knjizi

J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?,
ZAGREB, 2009.

Dio o Thompsonu je dan u knjizi:

J, Pečarić, HAJKA NA THOMPSONA, Zagreb, 2012.

O THOMPSONU U EMISIJI „OČI U OČI SA ZDRAVKOM TOMCEM“

Tomac: Sad ćemo na jednu drugu temu, ustvari, razgovarat ćemo o Vašoj knjizi koju ste napisali zajedno s Matom Kovačevićem, a u kojoj ste sabrali sve tekstove intelektualaca, biskupa i akademika, napisane o Thompsonu. Vi ste smatrali kako je potrebno da intelektualci ustanu u obranu prava na slobodu govora i slobodu pjevanja... u Hrvatskoj... A onda ste sve to i pokrenuli. Pisali ste pisma, a stotine nas, i još mnoštvo uglednih ljudi, stavilo je svoje potpise. I borili smo se.

Istina je, i imate pravo, sva su ta pisma ostala daleko od očiju javnosti, a onda, nakon Thomsonovog koncerta, prije godinu- dvije dana, u Zagrebu je grupa lijevih, nazovim intelektualaca (jer među njima ima onih koji nisu ni fakultet završili, a zovu se intelektualci), pokrenula lavinu svojim pismom i potpisima ...

Pečarić: Da, da...oni se vole tako potpisivati.

Tomac: Oni su potpisivali jedno pismo u kojem su tražili Bandićevu ostavku i smjenu. Mislim da je i Kregar bio potpisnik tog pisma.

Pečarić: Možda je on bio i jedini sveučilišni profesor među njima. Vi to znate bolje.

Tomac: Da, već je tada počeo kampanju za Bandićevu smjenu, s namjerom da on postane gradonačelnik. Onda se o tome pisalo mjesec dana.

Pečarić: Mjesec dana?

Tomac: Mjesec dana! To je bila glavna tema. Koje god si novine otvorio, i koju god emisiju gledao, to je bila tema o kojoj se žestoko pisalo. Ali, kad sam već spomenuo Thompsona, jedna od velikih akcija koju ste Vi pokrenuli – Vi ste i konkretan čovjek – jest Vaš angažman u obrani prava Marka Perkovića Thompsona, hrvatskog branitelja, da slobodno pjeva u Hrvatskoj. Nakon toga ste skupili tekstove (ima tu i tri biskupa, ima nekoliko akademika, sveučilišnih

profesora, istaknutih novinara) u knjigu „Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj“, gdje ste branili pravo na slobodu svakoga u Hrvatskoj.

Pečarić: Mislim, prirodno je. Pa što je posao intelektualaca, nego da to rade Ali, kod Thompsona je još nešto posebno što moramo imati na umu, i o čemu uvijek trebamo voditi računa – koji je to pravi razlog zbog kojega ga oni napadaju, a što nema nikakve veze s pjevanjem? Tu se, naravno, radi o nečemu mnogo dubljem, i za njih, mnogo opasnijem.

Jer Thomson kroz svoje pjesme utječe na hrvatsku mladost. I to je ono što njima smeta! Nedavno sam o tome napisao na Internetu da se zapravo oni boje činjenice da tijekom školovanja (što se tiče domoljublja, hrvatskog ponosa, časti i poštenja), na mlade ljude u Hrvatskoj, više utjecaja na njih, sa svojim pjesmama, ima Thompson, nego cijelo hrvatsko školstvo.

Tomac: Pa i ja se slažem s Vama.

Pečarić: I zato ga oni hoće zabraniti.

Tomac: I ja sam nešto slično rekao Thompsonu. On je došao na promociju moje knjige, kao građanin, a ljudi su ga primijetili, pa je na kraju morao zapjevati „Lijepa li si“. I onda sam vidio nešto što dotad nisam nikada doživio. Jedno veliko oduševljenje i domoljubni zanos kod ljudi, i starih i mladih, a to sam isto vidio kasnije i na njegovim koncertima. Bio sam na oba koncerta. Tada sam mu rekao: „Marko, sada mi je jasno zašto su protiv Vas“.

[...]

Akademik Pečarić i ja, napisali smo 40 knjiga skupa ...

Pečarić: Skupa.

[...]

Tomac: ...pa, o tome. Borimo se za ono o čemu Vi pjevate, ali Vaša pjesma više utječe na ljude nego sve naše knjige, rekao sam i...

...Sad mi je jasno zašto Vas se boje, zašto ne vole da Vi širite ljubav, patriotizam, domoljublje, vjeru i zašto ste toliko na udaru.

[...]

Evo, ispričajte nam! Nakon što je ta knjiga izašla iz tiska, išli smo zajedno u Pulu promovirati knjigu, i to je bio jedan veliki događaj, jer je na kraju Marko tamo i govorio, pred prepunom dvoranom, velikom dvoranom branitelja.

Pečarić: 700 ljudi je bilo, i više...

Tomac: I na kraju je zapjevao „Lijepa li si“... i svi su pjevali.

I unatoč zabranama, ipak je zapjevao i u Puli. A onda nas je sve zajedno, poslije izvrijeđao Kajin. I Vi ste ušli u polemiku s njim.

Dajte malo, pričajte, jer ljudi nisu imali prilike pratiti u medijima što se događalo u Puli i zašto je bilo važno da Thomson dođe u Pulu.

I da dodemo svi mi i kažemo... da ćemo ljubavlju, pobijediti mržnju.

Pečarić: Ali interesantno je kako je Kajin napao, više vas ...promotore naše knjige, nego nas. Mene kao autora nisu baš nešto posebno prozivali. A kako je napao Vas, a ne mene, ja sam onda odgovorio. Nisam se mogao suzdržati. On je pripisao Vama nešto što nema blage veze s Vama. Po njemu su nekada neki, na nekim koncertima, pjevali „ubij Srbina“ (ili što ja znam što nisu sve pjevali), i to

je pripisao Vama. I onda sam ja to u polemici, koja je na portalu Hrvatskog kulturnog vijeća izašla nedavno, napisao da je, zapravo to, njegovo priznanje da je on iza onih bombaša. koji su u Pazinu postavili bombe...

Tomac: Nisu ga ni pokušali spriječiti!

Pečarić: ... stoji on. Jer ako Vi stojite iza ovih koji viču na Thompsonovim koncertima, ako to Vama pripisuje, znači da on sam pripisuje sebi ovo...

Tomac: Na koncertima koje će zabraniti!

Pečarić: Tako je. Dobro, on ima samo srednju školu, pa nije ni čudo da može pisati takve gluposti.

Tomac: Ali kandidirao se za Predsjednika!

Pečarić: Pa čujte, i ovaj je postao... Predsjednik. Zašto ne bi i Kajin?

Tomac: (hahahaha) Nadam se da Kajin to zasigurno ne će biti.

Ali, ta atmosfera u Puli!? To me je i fasciniralo i oduševilo. To je bila... pokazalo se da je ta Istra hrvatska, jer nigdje nisam vidio toliko i takvo oduševljenje, kao sada u Puli.

Pečarić: Ja mislim i da je najviše ljudi bilo upravo na toj promociji. Pa čujte, prirodno je, ako se ljudima brani slušati onoga koga vole, a znaju da su apsolutno u pravu, onda je i za očekivati ovakve reakcije.

Zapravo, to je zločin. I to možemo staviti u ovaj „Zločinački sud u Haagu“, jer samo u zemlji, koja može prihvatiti to što joj se diktira kroz optužbe u Haagu, moguće su takve stvari. Meni je možda zanimljivije reći da sam ja poslije toga išao u Beč.

Tomac: Da?

Pečarić: I jako mi je drago zbog toga. Na Thompsonovim koncertima, i u Beču, ali i u cijeloj Njemačkoj, više nema protesta židovskih organizacija.

Tomac: To je, zaista, zanimljivo.

Pečarić: Sad protestiraju samo Srbi, što je meni sasvim razumljivo. Rekao sam tamo našim ljudima:

„Nemojte se ljutiti na Srbe. Morate im iskazati svoju sućut... Pa ipak su oni izgubili rat, a to što se oni boje i danas...“.

Tomac: Jesu li izgubili rat ili nisu?

Pečarić: Rat jesu, ali ovo poslije... to je druga stvar. Oni su uvijek dobitnici u miru, a gubitnici u ratu. I obrnuto.

Tomac: Obrnuto od onog što je Milošević govorio.

Pečarić: Pa, Srbin je. Uvijek obrnete što Srbin kaže i doći ćete do istine.

Tomac: On je govorio da su oni pobjednici u ratu, a gubitnici u miru.

Pečarić: Pobjednici su samo onda, kada netko drugi ratuje za njih. Zato sam i rekao našima:

„Iskažete Srbima sućut i kažete da Vi u potpunosti razumijete njihov strah. Jer doista, to je Bojna Čavoglave!“

Dok su je slušali, sigurno im se ledila krv u žilama. Oni se i dan- danas boje kada čuju tu pjesmu, pa je normalno i da pišu proteste. Ali nije normalno, kada to rade ovi iz Hrvatske. Novinari?!

Na Thompsonovom portalu spominju tko je pisao Beču iz hrvatskih novina, i tko je tražio zabranu njegovog koncerta. Tako da danas vani, protiv Thompsona protestiraju samo Srbi i Jugoslaveni iz Hrvatske.

Ma ovi Jugoslaveni...?! Jesam li Vam ikad ispričao jednu moju pitalicu o njima?

Tomac: Ne, recite!

Pečarić: Znete li koja je razlika između Jugoslavena i četnika? Pa četnik je poštenu četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.

Tomac: Aha, dobra je ta... (Ha, ha, ha!)

Pečarić: Prema tomu, mene ne čudi...

Tomac: Nisam znao za to! Duhovito je... Duhovito!

Pečarić: Vama jest duhovito, jer mislite isto što i ja, ali njima nije! Feral Tribune je to svojevremeno, tri-četiri puta, kada bi ja to negdje napisao, stavljao u onu njihovu rubriku „Greatest Shits“.

Tomac: A znam ja to, jer sam i ja poslije Tuđmana, bio u uvjerljivom vodstvu pod tim „Greatest Shits“. Sve dok sam bio u politici.

Pečarić: Pazite, svima je to bila čast. Ja sam napisao da je to najbolja stranica, jer ono što Jugoslavenima smeta, to je onda sigurno ono najbolje, što je u Hrvatskoj – hrvatsko.

Meni je stvarno žao što ta rubrika i danas ne postoji. Jer, kad bi ti oni nešto izvukli, točno si znao, što si dobro uradio. Znači, da si pogodio u bit problema.

Tomac: Vi ste nekoliko knjiga napisali i sa svojim prijateljem, akademikom Dubravkom Jelčićem? Evo dva izdanja knjige, vrlo lijepe knjige, Tuđmanove tri sekunde, Povijesni prijepori, i još jedna, Za hrvatsku Hrvatsku... ne, ne... to nije.

Pečarić: Ta je posvećena Tuđmanu.

Tomac: Ima još jedna, Trijumf tuđmanizma

Pečarić: Da.

Tomac: Evo, i oko toga se slažemo! Ja mislim da je povijesno, već danas jasno, da na dugi rok, povijesno

Pečarić: Da.

Tomac: ... je Franjo Tuđman – hrvatski velikan.

Pečarić: I pobjednik!

Tomac: I pobjednik. I da je on povijesni pobjednik i ostat će kao takav, zlatnim slovima upisan u hrvatskoj povijesti. Možda kao najveći velikan u aleji hrvatskih velikana. Iako je, trenutno, proces radikalne detuđmanizacije i blaćenja Franje Tuđmana i njegove uloge, još uvijek, u punom zamahu.

Pečarić: Ja mislim da je i Aralica nešto slično već pisao, baš u ovoj knjizi o Thompsonu. Toliko su glupi, ti bivši komunisti i sadašnji komunisti, da ne shvaćaju da što više napadaju Tuđmana, da je on sve veći i veći. Tu postoji i inat kod hrvatskog naroda.

Što ga više napadaju, prirodno se onda svima nameće pitanje: Zašto ga oni toliko mrže?

A ljudi nisu glupi.

*

Zapravo to je sadržano u završetku mog razgovora iz 1996.:

L. CRNČEVIĆ,
Susret: Prof. dr. Josip Pečarić

DUBROVNIK SE BRANI BOKOM...

Dubrovački vjesnik, 17. veljače 1996.

„Prevlaka je zemljopisno dio Boke Kotorske i jedini dio koji je ostao u Hrvatskoj. Dubrovnik je mogao biti Dubrovnik, jer je, ne zaboravimo, Kotor ostao nepokoren grad. Nikad nije pao u turske ruke. Da jest, Dubrovnik bi ratovao a neki drugi grad bio Dubrovnik. Kotor nije pao u ratu. Uvijek kažem da je Bog nama Hrvatima dao mogućnosti izgraditi ljepotu kao što je Dubrovnik, te mogućnost da ratujemo, ali nam nije pokazao kako ćemo nešto sačuvati u miru.“

Zato me je obradovalo vidjeti na portalu direkto.hr dvije kolumne na temu Hrvatske kao pobjednice u ratu i gubitnice u miru-

Tako je jučer Davor Dijanović objavio kolumnu:

(GEO)POLITIČKI OBJEKTIV

STARE JUGOSLAVENSKE ELITE UZ PODRŠKU IZVANA UNIŠTAVAJU
HRVATSKU BUDUĆNOST: POBJEDA U RATU MOGLA BI POSTATI
PORAZ U MIRU

Autor

Davor Dijanović

Kad sam krajem prošle, odnosno početkom ove godine objavio knjigu pod naslovom "Hrvatska – država koja se samoukida", mnogi nisu razumjeli o kakvom se samoukidanju radi. Neki su smatrali da pretjerujem jer situacija nije tako loša.

<https://direktno.hr/.../stare-jugoslavenske-elite-uz-.../>

A danas Zvonimir Hodak kolumnu:

LIJEVOM NAŠOM

SCENARIJ JE DAVNO NAPISAN, TRAJAO JE DO BLJESKA I OLUJE:
PUPI IMA SVOJU POVIJEST ZA RAZLIKU OD JURE

<https://direktno.hr/.../scenarij-je-davno-napisan-trajao-.../>

Hodak u svom tekstu spominje Thompsona koji je doista simbol za to hrvatsko sluganstvo koje već 25 godina doista sve rade kako bi dokazali to što sam tvrdio mnogo prije mog razgovora s profesorom Tomcem.

LIJEVOM NAŠOM

SCENARIJ JE DAVNO NAPISAN, TRAJAO JE DO BLJESKA I OLUJE:
PUPI IMA SVOJU POVIJEST ZA RAZLIKU OD JURE

Autor

Zvonimir Hodak

Znalac latinskog jezika pohvalio bi se svojim latinskim i napisao "status quo". Ja sam to pretvorio u "status quo vadis" spajajući sa **Sienkijevičevim** romanom "Quo vadis?". Pri tome mislim na zadnji duel između dvojice saborskih zastupnika **Jurčevića i Pupovca**.

26.05.2025

Jedan, **Josip Jurčević** je dragovoljac Domovinskog rata i doktor povijesnih znanosti. Drugi, **Milorad Pupovac** je uvjeren da su u Domovinskom ratu njegovi pobijedili i na tom uvjerenju je skoro pa doktorirao. Ali u "čudnoj" državi Hrvatskoj sve je pa i to moguće. Pupi je od rata profitirao, što uvijek pripada pobjednicima. Profa Jurčević pak misli kako su on i njegovi dragovoljci dobili Domovinski rat. Milorad se tome blago čudi. Mi izgubili rat? Pa vaši ratni pobjednici masno financiraju naše novine iz proračuna. Ako ste dobili rat, zašto smo mi zadovoljni, a vaši branitelji se ubijaju?

Njih blizu četiri tisuće dragovoljaca diglo je ruku na sebe, a tobože su pobijedili. Nemojte se čuditi ili smješcati. Zahvaljujući braniteljima i **Tuđmanu** Hrvateki su, nakon sedam stotina godina napokon dočekali državu. Kad je nacionalna euforija malo splasnula, pobuniše se hrvatski Srbi i osnovaše svoju SAO Krajinu. Država u državi. I tako četiri godine. Scenarij je davno napisan, trajao je do Bljeska, Oluje i traktorijade. Jura misli da je to prava povijest, ali Pupi ima svoju "istoriju". Njega podržavaju "naši" **Klasić, Jakovina, Markovina...** Juru podržavam ja i još neki. I to je neka podrška.

Sjetih se oca domovine **Ante Starčevića**: "Prestanite ginuti za domovinu i počnite živjeti za nju". Čitam kako je danas objavljen non-paper Francuske i Njemačke o situaciji u BiH. Dokument je datiran na 12. svibnja 2025. i nosi naziv "Odgovori na napade Republike Srpske na ustavni poredak BiH". Srbija i Republika srpska su na nogama. Spominju se i sankcije. **Dodik i Vučić** su se "jako" zabrinuli. I zadnjoj apolitičnoj domaćici je jasno kako još od 1914. sve započinje u Bosni. Tradicija se mora poštivati. Kao što znate, onima koji iz povijesti ništa ne nauče, povijest se uporno i žilavo ponavlja. Kratki "prijevod": možete kako hoćete, ali nećete dokle hoćete. Uglavnom opet su se nad nas nadvili neki tamni oblaci...

Od tragične 1945. godine do danas pobijene su kolone svećenika

Genijalni **Tomo Mihanović** poslao mi je iz Splita svoju novu knjigu "Krova i brojeta". Unutra ima sjajnih stvari. Što mogu kad sam lijen sam nešto duhovito smisliti pa ga volim prepisivati. Veliko hvala Tomi!!! Oboružan njegovom duhovitošću, evo nekih njegovih misli: *Ni ora ni kopa, isto sam propa...*

Najopasniji su mršavi s velikim apetitom.

Duboka država na plitko me obrijala.

Dok je legalist još u prizemlju, pragmatik je već na trećem katu.

Kad je dobro omastio brkove, na brzinu ih je obrijao.

Foto: Nikša Stipanicev / CROPIX

Lav XIV je izabran većinom crkvenih progresivista, ali ga polako prihvaćaju i tradicionalisti. Crkva vjekovima opstaje jer se zna polako prilagođavati novim okolnostima. Razne lijeve ideologije prilagode se puno brže. Neke puškom i nožem. Na kraju ipak moraju probati s demokracijom. Međutim, ovaj drugi način dugo traje, često i predugo. Od tragične 1945. godine do danas pobijene su kolone svećenika. O tome se ovih dana sve otvorenije piše.

Stepinac je bio osuđen, zatvaran, proganjan, ali Katolička crkva je opstala i dalje. Stoga je logično da je u odnosu na Crkvu vladajući HDZ oprezan, a ljevičari još oprezniji. Katolička crkva uvijek je čvrsto stajala uz vjeru i svoj narod. Sve što se moglo upotrijebiti za kompromitaciju Crkve izvučeno je iz komunističkih arhiva, ali bez uspjeha. Problem je u tome što su svi oni, koji svake nedjelje odlaze u crkvu na misu, ujedno i birači koji predobro poznaju mentalitet i zločine komunizma.

I danas slave komunizam

Izgleda da to jedino ne znaju u Zagrebu u kojem će po svoj prilici opet biti izabran **Tomašević** iz Možemo, krajnje lijeve stranke koja još i danas slavi komunizam mada se malo tko od njih uopće rodio u to vrijeme. Valjda je to razlog što ne vjeruju onima koji su taj totalitarni sustav desecima godina osjećali u svojim životima.

Na zadnjim izborima upitali Zagorca koja mu je boja u političkom smislu milija: crvena ili plava? Zagorac se malo zamislio i odgovorio: "Ja najviše volim karirano!"

FOTO: Vanesa Pandzic / CROPIX

Otto von Bismarck jednom je prognozirao: "Ako se ikada dogodi još jedan rat u Europi, on će sigurno nastati zbog neke glupe stvari na Balkanu!"

Polako se približava dan **D. Marko P. Thompson** otvara gala izložbu na Hipodromu. "Slike Bleiburga". Kad prolaziš pored biste maršala krvnika, vidiš li njegov zločin na polju krikova. Zato treba čitati sjećanja **Rajka Ećimovića**, starog 95. godina. Možda i zadnjeg živog svjedoka pokolja na Bleiburgu. Nakon "mirne reintegracije" vratili su se u "ustašiju" mnogi koji su tvrdili da su u vojsci RSK služili civilni vojni rok. Mnogi su sumnjičavo kimali glavama pitajući se ima li takvih? Ima, ima! Oni su rokali po civilima!

Stare jugoslavenske elite ponovno jačaju u Hrvatskoj

Na drugoj strani, u komšiluku akademkinja **Smilja Avramov** uhvatila se "nemoguće misije" pa napisala: "Urota ustaše **Pavelića, Tita i Churchilla** protiv srpskog naroda". Klasika! Već smo umorni od stalnih upada ustaša i domobrana na srpske gradove i sela. Istaknuta srpska "istoričarka" drži se one "Laži, laži, uporno i bez srama, jednog dana možda ta laž postane istina". Svi "ratovi" između Srba i Hrvata vodili su se na hrvatskim teritorijima. Možda to drugarica Smilja još uvijek nije prokljuvila. Svoje imamo, a njihovo jednostavno ne trebamo. Možda da im poklonimo "Goli otok"? **Anatole Francois** je kazao: "Kandidatima se zamjera što govore sami o sebi. No to je ujedno tema o kojoj znaju najviše".

*

A zapravo u obrani drugarice Smilje mogu podsjetiti na riječi Slobodan Miloševića s velikog mitinga na Savi kada je poručio da se Slovenci mogu slobodno iseliti iz Slovenije. Tako i drugarica Smilja misli da je i Hrvatska dio najveće moguće Velike Srbije koju su iz milja zvali Jugoslavija, pa se i Hrvati

mogu iseliti iz dijela te države koji su zove Hrvatska. I nije problem ni drugarica Smilja, ni Srbi. Problem su oni u Hrvatskoj koji se svim silama trude da se dokaže kako je istinita tvrdnja iz naslova:

HRVATI SU POBJEDNICI U RATU, A GUBITNICI U MIRU

Josip Pečarić

DIREKTNO.HR

Scenarij je davno napisan, trajao je do Bljeska i Oluje: Pupi ima svoju povijest za razliku od Jure

Josip Pečarić

27. srpnja 2025.

OVO JE PROBLEM SRPSKIH SLUGU U RH: DJECA IM MOŽDA POSTANU HRVATI

Naravno ne može se to očekivati od Markovine koji lupeta o ZAVNOHovskoj Hrvatskoj tj, opet o Srpskoj Hrvatskoj, ali da to Hrvati prihvate. Smiješno!

DIREKTNO.HR

Markovina otkrio što je problem ljevice u Hrvatskoj: 'Djeca i unuci partizana pjevaju Thompsona na svakoj fešti'

KONAČNO GLAS RAZUMA NA LJEVICI

**MARKOVINA OTKRIO ŠTO JE PROBLEM LJEVICE U HRVATSKOJ:
'DJECA I UNUCI PARTIZANA PJEVAJU THOMPSONA NA SVAKOJ
FEŠTI'**

Nakon što je portal Direktno objavio govor povjesničara Dragana Markovine na History Festu u Sarajevu, na kojem je priznao kako nema više iluzija o povratku Jugoslavije, reakcije se ne stišavaju. Pozitivno je što po prvi puta s krajnje ljevice dolaze pomirbeni tonovi, koji u političkim protivnicima više ne vide neprijatelje i protivnike, već samo ljude drugačijeg mišljenja.

26.07.2025.

Na tom je predstavljanju Markovina snimljen kako govori da je jako pogriješio u odnosu prema svojim neistomišljenicima, ljudima koji su imali drugačije mišljenje od njegovoga u temama kojima se bavi, tako i kada se radi o koncertu Marka Perkovića Thompsona u Zagrebu.

Markovina za jedan dnevni list sada pojašnjava kako je taj koncert došao neposredno nakon izbora u Zagrebu koji su prošli kako su prošli. Ostala je na vlasti opcija koju ljudi koji zagovaraju Thompsona najviše i preziru, to je objektivno. Sigurno je da Zagreb ne diše politički onako kako bi taj koncert sugerirao. Ono što ja mislim da ljudi koji su u Zagrebu imaju problem razumijevanja, kao što ga imaju i ljudi iz Sarajeva a to je da ne prepoznaju svijet izvan Zagreba", rekao je u intervjuu za Večernji list.

Potom je dodao: "U Dalmaciji dobro poznajem ljude po mojoj Korčuli i po Splitu gdje djeca i unuci iz partizanskih obitelji, ako ćemo se baš tako izražavati na svakoj zabavi, rođendanu, krštenju, proslavi Hajduka, čemu god, Thompsona imaju kao vrhunac večeri. To nije od jučer, traje deset ili 15 godina, i duže vjerojatno, ali ovaj novi val je desetak godina".

'Thompsona ne sluša samo sirotinja'

U zabludi su, neki sociolozi, koji tvrde kako Thompsona slušaju samo tranzicijski gubitnici.

"Bilo je tu i sirotinje, to nije sporno, ali znam i priličan broj ljudi koji imaju četiri ili pet apartmana, jako dobre prihode, žive vrhunski, pa su bili na koncertu. Znači, nisu na njemu bili gubitnici tranzicije", kazao je.

FOTO: Screenshot/Yt

'Nije me to ništa iznenadilo'

Onda je nastavio: "Nije me to ništa iznenadilo. Dio te publike jest politički ono što je Thompson, dio te publike zaista je došao zato što je to neki događaj, dio jest zato što ne razumije ove stvari o kojima ćemo eventualno govoriti, poput ustaškog pozdrava, njima to potpuno nije u fokusu. Dio ljudi došao je po onoj 'pa idu svi', i to je jednostavno nešto što se treba prihvatiti kao informaciju i s tom se informacijom na neki način probati izboriti. Iskreno nemam problem s ljudima koji su išli na koncert, imam samo problem s benevolencijom premijera i predsjednika Sabora, ostalim političkim čimbenicima, prema pozdravu 'Za dom spremni'. Mislim da je to jedina crta koju treba povući."

Potom je pojasnio: "Ova zemlja treba biti utemeljena na Ustavu kao neka ZAVNOH-ovska Hrvatska, pristojna Hrvatska i to je to. U tome ne može biti ovog povijesnog razdoblja iz kojeg taj pozdrav dolazi, toga ne može biti. Ali za to nisu krivi ljudi, s njima nitko ne radi. Imate ljudi koji niti ne znaju, pa njih nešto kriviti za to bila bi potpuno promašena teza."

Mnogi ljevičari šokirani su ovim istupom kojeg je prvi u Hrvatskoj prenio portal Direktno

Puno puta ovdje ljudi naprave kuću pa niti ne znaju je napraviti bez da stave zastavu, a onda ta zastava bude s grbom prvog bijelog polja, a to su poštteni, normalni ljudi, radni, pa što ću ja sad njima tumačiti povijest i svađati se s njima, a pozvali su me da me počaste jer su na kuću stavili krov? Ljudima treba pristupiti kao ljudima a ne kao protivnicima. A to nije put koji neće trajati od danas do sutra nego će trajat sljedećih 10-15 godina ako želimo nešto postići", poručio je.

Osvrnuo se i na činjenicu kako ljevica ne uspijeva više pobijediti na parlamentarnim izborima.

"Sada stasaju nove generacije koje jako malo znaju o prošlosti, koje su također uglavnom, na žalost, u tome mnogo izgubile i kojima treba drugačije pristupiti. Već sada nemamo situaciju u kojoj vlada pravilo da je dva mandata HDZ pa onda lijevo-liberalna koalicija i sve se nastavlja dalje, nego je sada već tri ili četiri mandata HDZ koji će ipak jednog dana izgubiti, ali da bi se onda opet vratili. I tako će biti sve dok se ljudi na ljevici ne osvijeste i shvate da ljudima treba pristupiti kao partnerima, a ne kao političkim protivnicima".

<https://direktno.hr/domovina/markovina-otkrio-sto-je-problem-ljevice-u-hrvatskoj-djeca-i-unuci-partizana-pjevaju-thompsona-na-svako-376694/>

Josip Pečarić

30. listopada 2025. ·

Liljana Lili Benčik je sa **Lili Benčik** i 4 drugih

30. listopada 2025. ·

HRVOJE KLASIĆU NEMA USTAŠA ! NISU PREŽIVJELI TITOVE KLAONICE!

Ali ima velikih " partizana" koji nisu bili ni rođeni 1945.

Franjo Habulin rođen 1957.

Ivo Goldstein rođen 1958.

Milorad Pupovac rođen 1955.

Hrvoje Klasić rođen 1972.

Tvrtko Jakovina rođen 1972.

Dragan Markovina rođen 1981.

Viktor Ivančić rođen 1960.

Zoran Milanović rođen 1966.

Andrej Plenković rođen 1970.

Boris Dežulović , rođen 1964

...Sve "zaslužni" partizanski borci 😊

Josip Pečarić

14. kolovoza 2025.

Podijeljeno s publikom Javno

<https://dragovoljac.com/.../44685-hrstic-brutalno-zakucao...>

DRAGOVOLJAC.COM

Hrstić brutalno zakucao Markovinu: Dalić nije podijelio Hrvate, nego ih probudio

HRSTIĆ BRUTALNO ZAKUCAO MARKOVINU: DALIĆ NIJE PODIJELIO HRVATE, NEGO IH PROBUDIO

Četvrtak, 14 Kolovoz 2025 13:00

Riječi Zlatka Dalića o “glasnoj manjini” koja ne voli Hrvatsku odjeknule su poput groma. I dok su mnogi njegovu poruku shvatili kao poticaj mladima i izraz ponosa na buđenje nacionalnog identiteta, jedan se čovjek u njima posebno prepoznao – Dragan Markovina. Novinar Ivan Hrstić u svom tekstu ne štedi riječi, jasno stajući na stranu izbornika i protiv onih koji se osjećaju prozvanima.

ZLATKO DALIĆ 2025.: “Glasna manjina nas vrijeđa i ne voli Hrvatsku, ali naši mladi su se probudili, i na to sam ponosan, neka samo tako nastave, to je naša Hrvatska i to smo mi Hrvati”.

DRAGAN MARKOVINA 2016.: “Ja sam danas žešći Jugoslaven od ikoga... Ja danas kad čujem Lijepu našu, ja volim da Hrvatska izgubi, meni Hrvatska ništa ne predstavlja.”

Kako li se Dragan Markovina samo prepoznao u Dalićevim riječima? Zašto li se kao pura dreku čudi? Zlatko Dalić nije ga proglasio neprijateljem, nije čak rekao niti da Markovina nije Hrvat. Samo da postoje oni koji i dalje ne vole Hrvatsku, čak i ako su se rodili kao Hrvati i ako su se realpolitički preko volje pomirili s njezinim postojanjem.

Ako je nešto hajka, onda je to ova sve glasnija halabuka na Dalića koji navodno dijeli Hrvate, a ispod koje se u anonimnim komentarima cijedi smrdljivi proljev najgorih šovinističkih uvreda na račun Hrvata iz BiH, često onkraj granica rasizma. Hrvatima iz BiH odriču pravo biti Hrvati i govoriti u ime Hrvatske i o Hrvatskoj.

Bi li u “normalnoj državi” takvi završili na obavijesnom razgovoru? Sudionike koncerta bez obzira otkuda dolazili naziva se u ideološkom smislu crnima, s naglaskom da takvi ne mogu biti Hrvati, jer Hrvati mogu biti svih boja, samo ne crni. Profesionalni lovci na fašiste (a najcrniji fašist je svaki koji se s tobom ne slaže) ponovno rastu na cijeni. Zašto ne, od toga se nekad dobro živjelo.

Jasno je na koju se “NORMALNU ZEMLJU” ovdje misli. Srećom, nije više vrijeme narodne milicije. Pred Dalićevom kućom neće se pojaviti plavobijeli fićo, niti pred Markovinom plavobijeli stojadin.

U ovoj priči nije presudno što je rekao Dalić, nego što su čuli njegovi kritičari. Dok Hršić stoji na strani optimizma i jedinstva, Markovina svojim izjavama potvrđuje podjele koje sam Dalić nije ni izgovorio. Hrvatska se, očito, i dalje lomi između onih koji je vole i onih koji je podnose – a pitanje je na kojoj će strani povijest ostaviti jači trag.

hrvatski-glasnik.com

https://dragovoljac.com/index.php/razno/44685-hrstic-brutalno-zakucao-markovinu-dalic-nije-podijelio-hrvate-nego-ih-probudio?fbclid=IwY2xjawR6c39leHRuA2FlbQIxmQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEecl2jru0Ruzt8k7UYiWWvVQHhLqExzAmA2CRvjlkTybyyA0Ix7Wt9k2B0Ys8_aem_NEJ2BdTJYIjP1CJxyerIpQ

DOKAZ DA SE TREBA PONIŠTITI ODLUKA O HRVATIMA VAN HRVATSKE I SABORU

Dosta je bilo kažnjavanja zaslužnih zato što su stvarali hrvatsku državu.

Od svih Tuđmanovih užasa
Plenković želi obnoviti najgori,
teror dijaspore. Zar je HDZ toliko
očajan?

Hrvati u BiH dobili su pravo glasa u Hrvatskoj samo da
podebljaju HDZ-ov rezultat u Saboru

PIŠE

DRAGAN MARKOVINA

Barbara Barba Jonjić se osjeća fantastično.

Walk This Way · Aerosmith ·

Kneee 😊

STVARNA SRBIJA ILI ČEMU TO TEŽE OVDAŠNJI JUGOFILI

DAMIR PEŠORDA

Hrvatski Tjednik, 3. 6. 2026.

Hrvatski tjednik

3. 6. 2026. / br. 1132 / cijena 4 €, BH 8 KM, D 4,60 €, A 5,10 €, CH 5,10 CHF, NL 4,90 €

KAKO SU PROSLAVILI

Dan državnosti

komunjare na konjima i konjokradice
u nevoljenoj državi

- Milanović ne priznaje taj praznik pa ga nije htio ni čestitati građanima
- Tomašević glumatao empatiju za branitelje, a prije dva tjedna klanjao se njihovim protivnicima, partizanskim okupatorima i ubojicama
- Pupovčevi Srbi izbjegli bilo kakvo obilježavanje, rugaju se hrvatskim žrtvama i vulgariziraju ministra Medveda
- Kradljivac čekova i krivokletnik Mesić došao se besplatno najesti
- Jaca Kosor Kumrovčanka bila na svečanosti, a proganjala branitelje i poslala u smrt Đuru Brodarca

ISSN 2584-4067

ZAŠTO SRBIMA U VUKOVARU
SMETA THOMPSON,
a ne i nelegalno *grob*lje šajkača

O žilavoj ideji jugoslavenstva pisao sam već mnoga puta i razobličavao njezinu štetnost iz različitih kutova, no o jednom aspektu te opsjednutosti određenog broja etničkih Hrvata tom idejom, čini mi se još nisam pisao. Riječ je o neobičnoj činjenici kako ikomu zdravog razuma može biti politički ideal ujedinjenje s tako neuspješnom i ruiniranom državom kao što je suvremena Srbija!? Hajde razumijem da se nekome potkraj devetnaestoga ili početkom dvadesetoga stoljeća Srbija mogla učiniti perspektivnom državom u usponu, osobito u kontekstu (južno)slavenske zanesenosti s jedne strane te hrvatske prigušenosti u okviru Austro-Ugarska Monarhije s druge strane, ali da netko na početku 21. stoljeća upire čeznutljive oči prema Srbiji kao državnopravnom idealu u kojem se žudi skočimice utopiti, e to ne razumijem!

Navest ću ovdje samo neke aberacije suvremenog srpskog društva kao ilustraciju teze o Srbiji kao neuspješnoj državi, naravno bez iluzije da će te gorke istine pokolebati ovdašnje srbokrete (Novotvorenica tvorena po istom tvorbenom obrascu kao i riječ suncokret.) u njihovoj težnji za prisajedinjenjem. Evo za početak najnoviji slučaj koji potresa Srbiju. Načelnik beogradske policije Veselin Milić uhićen je u svibnju 2026. godine pod sumnjom da je organizirao i prikrivao ubojstvo Aleksandra Nešovića Baje. Načelnik Milić dogovorio je 12. svibnja 2026. sastanak u jednom restoranu na beogradskom Senjaku između Aleksandra Nešovića Baje (povezanog s mafijaškim klanom stanovitog Keke) i Saše Vukovića zvanog Boske kako bi ih pomirio. Nakon verbalne rasprave, Boske je pred samim Milićem ispalio nekoliko hitaca u Nešovića. Umjesto da uhititi ubojicu, Milić se bacio na brisanje tragova kako bi zataškao likvidaciju. U dramatičnom obraćanju javnosti srpski predsjednik Vučić je izjavio da će morati donijeti zakon kojim se zabranjuje policiji da radi za mafijaše koje u Srbiji ponekada nazivaju kontroverznim biznismenima.

Policajci u Milićevoj pratnji bili su zaduženi da sakriju leš. Koji je policija kasnije danima tražila. Simptomatično je da bi zataškavanje zločina vjerojatno uspjelo da stanoviti Medenica, crnogorski bjegunac od zakona, nije o slučaju obavijestio javnost preko društvenih mreža te je policija s uviđajem i uhićenjima krenula tek dva dana kasnije. A šuška se da je događaju u restoranu svjedočio i službenik jednog stranog veleposlanstva, koji se tu zatekao na večeri, te se cijela ta stvar nije mogla samo tako zataškati.

Prije godinu-dvije otpočelo je suđenje bandi Veljka Belivuka zvanog Velja Nevolja.

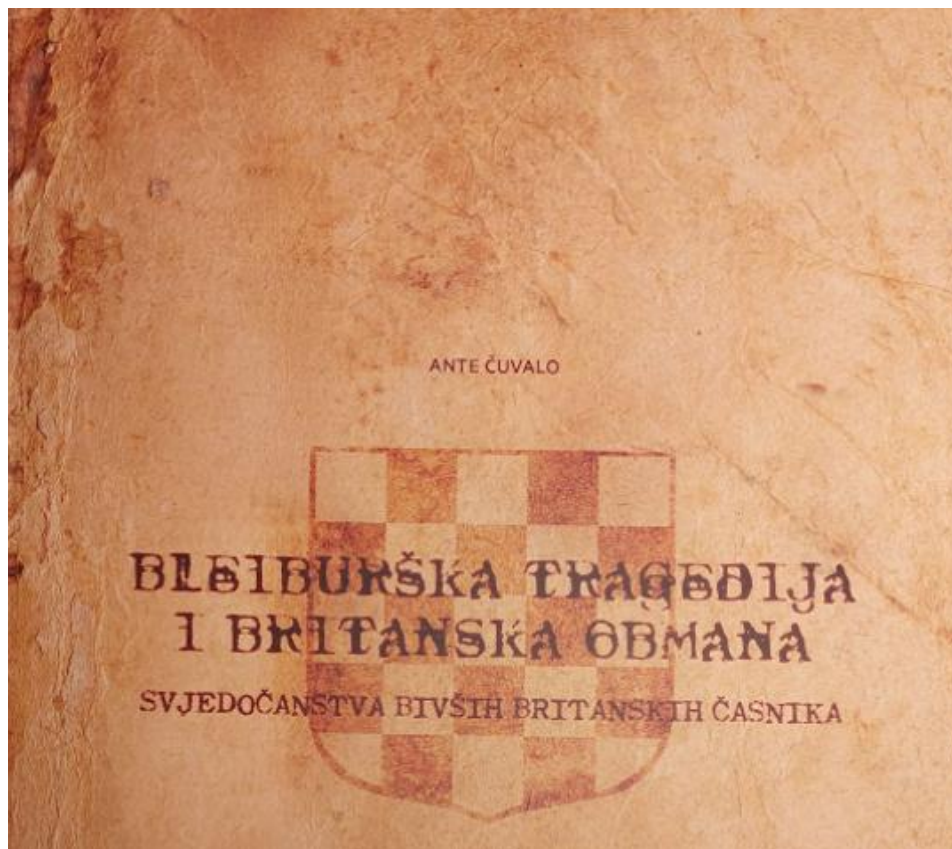
Veljko Belivuk i njegova kriminalna skupina djelovali su kao beogradska ispostava kavačkog klana jednog od dva zaraćena crnogorska narkoklana (drugi je škaljarski klan). Uglavnom, Velja Nevolja i drugovi ubijali su pripadnike drugog klana, mljeli ih u mašini za meso te su od specijalno važnih mušterija radili ćevape i slali ih svome šefu Radoju Zviceru. O tome je opet predsjednik Vučić naširoko raspredao na javnoj televiziji u udarnom terminu. Tijekom iznošenja obrane pred Specijalnim sudom, Veljko Belivuk i njegov zamjenik Marko Miljković iznijeli su tvrdnje da su radili izravno za potrebe Aleksandra Vučića i tadašnjeg ministra Aleksandra Vulina. Dok ljubav nije pukla. O povezanosti državnog vrha s načelnikom Milićem ne treba nagađati, on je promoviran za

vrijeme Vučićeve vlasti, a jedno mu je vrijeme bio i savjetnik za borbu protiv kriminala i korupcije. Inače, ako je vjerovati srpskim istraživačkim novinarima, srpska policija ne zazire od premlaćivanja i mučenja zatvorenika, a prije stanovitog vremena u Bqworu je uslijed takvog tretmana jedan uhićenik preminuo, no nitko nije kažnjen.

Ovu tmurnu sliku suvremene Srbije zaokružiti ćemo letimičnim pogledom na njihove najpoznatije portale i tiskovine. Naime, srpski mediji, posebice oni pod kontrolom vlasti, sustavno primjenjuju razvijene propagandne i psihološke mehanizme kako bi okorjele kriminalce i vođe klanova preoblikovali u privlačne, društveno prihvatljive ili čak romantične figure. U svakom broju takvih tabloida izlaze članci o žestokim momcima s beogradskog asfalta iz devedesetih ili dvije tisućitih godina gdje se ti besprizorni kriminalci i ubojice prikazuju kao romantični modeli brzog uspjeha u društvu dostojni oponašanja. Zato kada god čitate Viskovića, Klasića, Markovinu, Tomića ili kojeg sličnog srbokreta kako kude Hrvatsku a hvale Jugoslaviju, razmislite čemu to oni teže, kojoj bi vas državi rado pridružili.

BLEIBURŠKA TRAGEDIJA I BRITANSKA OBMANA

LILI BENČIK

Posted on 3. lipnja 2026. by hrvatskepraviceblog

Nova knjiga koju je 29. travnja 2026. u Zagrebu predstavio dr. Ante Čuvalo. Dr. Ante Čuvalo, rođen je 1944. u Proboju kraj Ljubuškog. Nakon odsluženja JNA, pobjegao je 1965. preko granice u Italiju, a potom u SAD gdje je studirao filozofiju i teologiju te doktorirao povijest na Ohio State Universityju s tezom o hrvatskome nacionalnom pokretu 1966. – 1972. godine. Od 1986. predavač je pri Ohio State University u Columbusu kao stručnjak za istočnoeuropsku američku diplomatsku povijest i noviju hrvatsku povijest. Dr. Čuvalo objavio je nekoliko knjiga na engleskome i hrvatskome jeziku, kao i brojne članke. Po povratku u Hrvatsku osnovao je sa suprugom izdavačku kuću CroLibertas Publishers, a prije dvije godine tiskana mu je knjiga Komunistički totalitarizam na djelu – Hercegovačka hrvatska sela u poraču (1945. – 1952.).

Dvojezična knjiga Bleiburška tragedija i britanska obmana – Svjedočanstva bivših britanskih časnika/The Bleiburg Tragedy and British Deception – Testimonies by Former British Officers, rasvjetljava sramotnu političku ulogu koju su odigrale britanska vojska i diplomacija na kraju 2.svjetskog rata. Ne radi se samo o žrtvama koje je time izazvala nego i zabrani pristupa dokumentaciji, da sakriju svoju zločinačku ulogu, najprije na 50 godina, i produženju za još 20 godina.

I ne samo sakrivanje, nego i tužba za otkrivanje sramotne uloge u zločinu nad Kozacima i Hrvatima. Naime knjiga **“Ministar i pokolji” 1986.** kojom je otkrio kako su Britanci predali Staljinu Kozake i Titu Hrvate, izazvala je tužbu Lorda Aldingtona, koji je potpisao ključnu odluku Britanaca da se na Bleiburgu Hrvati predaju Titu. Ta odluka rezultirala je masakrom hrvatskih žrtava.

Lord Adlington tužio je Tolstoja koji ga je ustvari prozvao ratnim zločincem i njegova djela usporedio sa zločinima nacista, pri čemu je Tolstoj izgubio pravnu bitku, te mu je sud dodijelio kaznu od dva milijuna funti koju je Europski sud za ljudska prava kasnije povukao. Knjiga je u Engleskoj zabranjena i povučena iz svih prodajnih mjesta i knjižnica.

Nikolaj Tolstoj otkrio je dokumente koji su dokazivali predaju hrvatske vojske i civila Titu, ali nije otkrio uzrok. Čitajući nedavno naišla sam na nekoliko tekstova koji bi mogli objasniti razlog takvog britanskog postupanja.

Naime na svom FB profilu Marcelijan Vrsanić rasvjetljava pokušaj Ante Pavelića da diplomatski spasi hrvatski narod od Titove osvete.[1]

„Vlada NDH je 4. svibnja 1945. donijela odluku o povlačenju i pokušaju predaje isključivo zapadnim Saveznicima. Službeni opunomoćeni izaslanici Vrančić i Vrkljan su dobili zadatak doći do maršala Harolda Alexandera. Nosili su službenu ponudu:

- NDH priznaje poraz i stavlja svoju vojsku pod zapovjedništvo Saveznika.
- Traži se zaštita civilnih izbjeglica prema Haškim i Ženevskim konvencijama.
- Nudi se zajednička borba protiv komunizma (nadajući se političkom “zaokretu” koji se nikad nije dogodio).

Izaslanstvo je u automobilu s istaknutom velikom bijelom zastavom prošlo kroz Sloveniju i ušlo u Italiju.

- Uspjeli su proći nekoliko savezničkih kontrolnih točaka jer su se pozivali na parlamentarno pravo i diplomatski imunitet pregovarača.
- Međutim, čim su se približili području koje je kontrolirao 5. britanski korpus (blizu Trsta), situacija se mijenja.

Britanci ih nisu primili kao pregovarače, nego su ih uhitili kao obične bjegunce.

- Britanski časnici su im odmah oduzeli sve akreditive i zapečaćeno Pavelićevo pismo za maršala Alexandera.
- Umjesto u Casertu, otpremljeni su u zarobljenički logor. Time su Britanci spriječili da vrhovno savezničko zapovjedništvo uopće službeno dobije ponudu o predaji.

Zašto su ih uhitili? (Uloga Harolda Macmillana)

Harold Macmillan je već bio u dogovoru s Titom.

- Da je viješću o predaji NDH pod međunarodnim pravom došla do Caserte ili do američkih generala, Britanci bi imali pravni problem. Morali bi ih tretirati kao ratne zarobljenike.
- Uhićenjem izaslanstva, Britanci su namjerno prekinuli komunikacijski kanal. To im je omogućilo da kasnije na Bleiburgu lažu hrvatskim zapovjednicima kako “nikakvi pregovori nisu u tijeku” i da se moraju predati partizanima.

Uhićenje izaslanstva s bijelom zastavom bio je diplomatski zločin. Britanci su postupili kao gusari, a ne kao vojnici, samo da bi osigurali da njihova “pudlica” Tito dobije svoj plijen bez suvišnih svjedoka i pravnih zapreka.

Ti dokumenti iz automobila desetljećima su ostali stroga tajna u britanskim arhivima (neki su i danas nedostupni) kao najbolji dokaz da se u Caserti trebala dogoditi istina koju London nije smio dopustiti!

Maršal Harold Alexander, glavni zapovjednik savezničkih snaga za Sredozemlje sa sjedištem u kraljevskoj palači u Caserti nije bio obični vojnik; on je bio dio najužeg kruga britanske elite koji je bio u stalnoj vezi s Churchillom.

Evo zašto to pismo nikada nije ni smjelo stići na njegov stol:

Da je pismo službeno stiglo do Alexandera, on bi kao vrhovni zapovjednik bio pravno odgovoran pred američkim saveznicima i međunarodnim Crvenim križem.

- Macmillanov zadatak bio je osigurati da Alexander ostane “čist”.
- Uhićenje izaslanstva na check pointu kod Trsta bilo je namjerno presretanje kako bi se stvorio pravni vakuum. Alexander je mogao reći: “Ja nikakvu ponudu nisam dobio”, dok su njegovi podređeni (Keightley i ekipa) provodili prljavi posao na Bleiburgu.“

Tu se dalje nadovezujem na tekst Ivana Pletikosa objavljen 13. svibnja 2018.^[2] u kojem on povezuje Titov iznenađujući upad u Trst, kada su partizani 1. svibnja 1945. pretekli britanske, novozelandske i australske snage za nekoliko sati, sa Bleiburgom.

„Okupacija Trsta i Pule protivno prethodnom dogovoru izazvala je bijes cijelog državnog i vojnog vrha Britanaca. Nakon toga najviši vojni časnici, generali i feldmaršali na čelu s feldmaršalom Aleksanderom i Mac Millanom, koji su u ovom „regionu“ predstavljali britansku Krunu, stalno hodočaste Beograd i novog warlorda Tita i traže da se partizanske snage bezuvjetno povuku iz vjerolomno okupiranih gradova (u kojima su već započeli teške represalije). No njihova bezuvjetnost vrlo brzo postaje uvjetnost.... (tako je uvijek kad vojnike zamijene političari, a obavještajce diplomati) uglavnom negdje u ovo vrijeme dok izlazi ovaj moj post, a svakako prije 15. svibnja izgleda da je Tito prihvatio povući se uskoro iz Pule i Trsta, ali je tražio od Britanaca protuuslugu. I dobio je: Do 15. svibnja britanski vojnici i stražari štitili su hrvatski puk i vojnike kod Bleiburga. Nakon 15. svibnja po nalogu s najvišeg mjesta oni se povlače. Ostalo je tragična povijest.“

To je sasvim logično objašnjenje slijeda događaja. Naravno pristup arhivima i dokumentacija o Bleiburgu je još uvijek nedostupna, ali svjedočenja koja su

opisana u knjizi potvrđuju da je sramotna uloga Britanaca vrlo utemeljena. Knjiga se temelji na dokumentarnom filmu koji je Michael Palaich[3] (Amerikanac hrvatskoga podrijetla, treće generacije) snimio krajem 1980-ih s četvoricom britanskih časnika.

Michael Palaich, odgojen i odrastao u anglosaksonskoj kulturi nije mogao vjerovati da su Britanci bili sposobni učiniti što je Tolstoj opisao u svojoj knjizi. Koliko god je bio naivan, pa nije vjerovao da bi časni, kulturni i civilizirani Englezi sudjelovali u izručenju zarobljenika Titu, znajući što će se s njima dogoditi, toliko je vjerovao da su Titovi partizani bili sposobni za takva zvjerstva. Komunisti su bili poznati kao ubojice vlastitih građana, po Lenjinovim i Staljinovim milijunskim zločinima i poslije njih odricanje od odgovornosti, poricanje, pomno sakrivanje i brisanje tragova.

Počeo je istraživati još 1985, dok je Jugoslavija bila još jaka, malo je bilo izgleda da će netko svjedočiti i da će se jame otvarati. Počeo je po Americi snimati izjave preživjelih Hrvata, koji su prošli Križni put. U Torontu je otišao na predstavljanje Tolstojeve knjige i preko njega došao do kontakata sa bivšim engleskim časnicima, koji su ga primili u svojim domovima i dali izjave.

Nigel Nicolson, Colin Gubbr i Humphrey Bredin bili su neposredno umiješani u britansko izručenje hrvatskih vojnika i civila Titovim partizanima, uključujući žene i djecu. Četvrti časnik, pukovnik Gerald Draper, bio je tužitelj u nürnberškim suđenjima i stručnjak svjetskoga glasa za ratne zločine i govori o odgovornosti britanske strane za izručenje Hrvata i drugih.

U knjizi je objavljen i vrlo značajan iskaz iz 1987. godine istaknutoga odvjetnika i nekoć britanskoga časnika iz Južnoafričke Republike koji je sudjelovao u obmani Hrvata u svibnju 1945., koji govori kako je izvršio zapovijed i odveo 900 Hrvata u smrt. Iskazom, ovjerenim kod javnoga bilježnika, htio je rasteretiti dušu.

Osim spomenutih razgovora i jednoga (pod prisegom) iskaza, knjiga donosi preslike dokumenata iz britanskih arhiva koji se odnose na broj Hrvata koji su u svibnju 1945. tražili utočište kod britanskih vojnih snaga u Austriji.

Časnici su opravdavali svoje uloge, da su samo izvršavali naredbe, ali priznaju da su ne samo osjećali nego i znali kakva sudbina čeka izručene. Unatoč tomu, odradili su taj jeziv posao.

Na primjer, Nigel Nicolson, obavještajni časnik britanske 8. armije, provodi izručenje iz logora Vetrinj/Viktring (počevši od 17. svibnja 1945.) govoreći ljudima da će vlakom poći u Italiju, a on ih šalje Titu, znajući što ih čeka. Tu je srž britanske obmane.

Nitko od Britanaca nije snosio odgovornost zbog izručenja, ali barem su neki od časnika o svojoj ulozi otvoreno govorili. Osjećali su potrebu javno se „ispovjediti”. Posebice je dojmljiv iskaz iz 1987. Bernarda F. O’ Sullivana, poznatoga južnoafričkoga odvjetnika, nekadašnjega britanskoga časnika, u kojem govori da je poslao 900 Hrvata u smrt. Iskazom, ovjerenim kod javnoga bilježnika, htio je rasteretiti dušu.

U knjizi piše o onima koji su izvršavali naredbe, a drugo je pitanje o zapovjednoj odgovornosti, o onima koji su izručenja naredili, znajući kakva ih sudbina čeka. Taj dio britanske odgovornosti trebat će netko nekada pomno istražiti.[4]

Na drugoj strani, nikoga od Titovih oficira i vojnika nije savjest pekla što su izvršili strašne masovne pokolje, a da i ne govorimo o suđenjima za ratne zločine! Nažalost, i danas poneki titoisti otvoreno govore da nije bilo dovoljno pobijeno! (Nenad Stazić, zastupnik SDP-a u Hrvatskom Saboru)[5] I danas takvi žive materijalno bolje od potomaka pobijenih i progonjenih, sišu državni proračun zahvaljujući vladajućoj strukturi koja je potekla iz jugo-komunizma.(djeca komunizma).

I što je još gore, necivilizacijski istupi povodom prijenosa posmrtnih ostataka pobijenih na Križnom putu u Sloveniji pokazuju svu bijedu totalitarnog jednoumlja jugo-komunizma.

Dragan Markovina poznati „jugoslavenski historičar[6] nikako ne može razumjeti zašto se posmrtni ostaci ustaške vojske dočekuju s državnim počastima? Zašto ih HDZ doživljava kao hrvatske branitelje?

Njemu nije jasno kako se može „izjednačiti našu pobjedničku vojsku s fašističkim gubitnicima“ [7]Jednostavno po zločinima!

Ali po njemu „ustaše su zaslužili poraz, a partizani su osvjetlali obraz hrvatskom narodu“ Ne nisu osvjetlali obraz, nego su se po zločinima ne samo izjednačili, nego pokazali puno gore izdanju kao osvetnički zlotvori, bez savjesti i morala. “ I to je karakteristika jugo-komunističkog uma, koji smatra da su njihovi zločini opravdani. Ne prihvaćaju da je zločin , zločin ma tko ga počinio i u ime koje ideologije ga počinio.

Kako se vidi dugogodišnje plansko sakrivanje i negiranje zločina, Huda jama sa 11 pregrada, treća pregrada bila je izrađena od lijevanog betona bez armature i debljine 80 centimetara. Poslije nje je bila drvena pregrada i glineni čep debljine 1,4 metra, koji je sprečavao strujanje zraka u zatvoreni jamski prostor, a onda su rudari koji su kopali, shvatili da postoji i peta pregrada. Šesta pregrada bila je od betona armiranog sa željezničkim šinama debljine 1,2 metra. Istraživačima je postalo jasno da je netko pomno prikrivao tragove svojih nedjela i da će se obistiniti glasine o masovnom ubojstvu, no da bi stigli do stratišta, rudari su morali srušiti još pet pregrada! Najdeblja pregrada od ilovače, armiranog betona i cigle zajedno je bila široka gotovo pet metara, znači da si bili itekako svjesni da čine težak zločin i onda ga planski perfidno sakrili i svjedoke poubijali. Zato tko god optužuje za ustaštvo, treba imati na umu da su jugo-komunisti zločinci, i Engleski demokrati sudionici u zločinu i osuditi ih, jer je EU Parlament u svojoj Deklaraciji od 19.rujna 2019. upravo to učinio. Izjednačio je i osudio sve zločine totalitarnih režima! [8]

Lili Benčik/hrvatskepravice

[1]<https://www.facebook.com/sjeni.nasuprot/posts/pfbid02Du6MFdp1t34UXGWaaUDkYmbCQibjar4nZr2a5B2ZW3CieggJqgPNx7hFf7ucZ1QwI>

- [2] <https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/29391-i-pletikos-bleiburski-ponterosso-na-dedinju>
- [3] <https://youtu.be/T1hWwY0RN9k?si=u1QmNOYwI8Ns1Ln8>
- [4] <https://www.hkv.hr/razgovori/47631-a-cuvalo-izrucitelji-su-znali-kakvo-bezakonje-i-zlocin-cekaju-one-koje-su-predali-titu.html>
- [5] <https://narod.hr/hrvatska/nenad-stazic-izbrisao-komentar-kojim-izazvao-zgrazanje-javnosti>
- [6] <https://www.telegram.hr/komentari/zasto-se-posmrtni-ostaci-ustaske-vojske-docekuju-s-drzavnim-pocastima-zato-jer-ih-hdz-dozivljava-kao-hrvatske-branitelje/>
- [7] <https://www.telegram.hr/komentari/bleiburg-je-bio-strasan-zlocin-ali-ustase-su-zasluzili-poraz-a-partizani-su-osvjetlali-obraz-hrvatskom-narodu/>
- [8] https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2019-0021_HR.html

<https://hrvatskepraviceblog.com/2026/06/03/bleiburska-tragedija-i-britanska-obmana/>

<https://hrvatskonebo.org/2026/06/03/bleiburska-tragedija-i-britanska-obmana/>

ŽIVOTOPISI AUTORA

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti. Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1730, citata: 26742, H-index: 58;

MathSciNet: publikacija: 1.405, citata: 7.697, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 865, citata: 9029, H-index: 42;

WoS: publikacija: 865, citata: 8050, H-index: 38.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022.

godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa: J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi“ dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“ i „The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

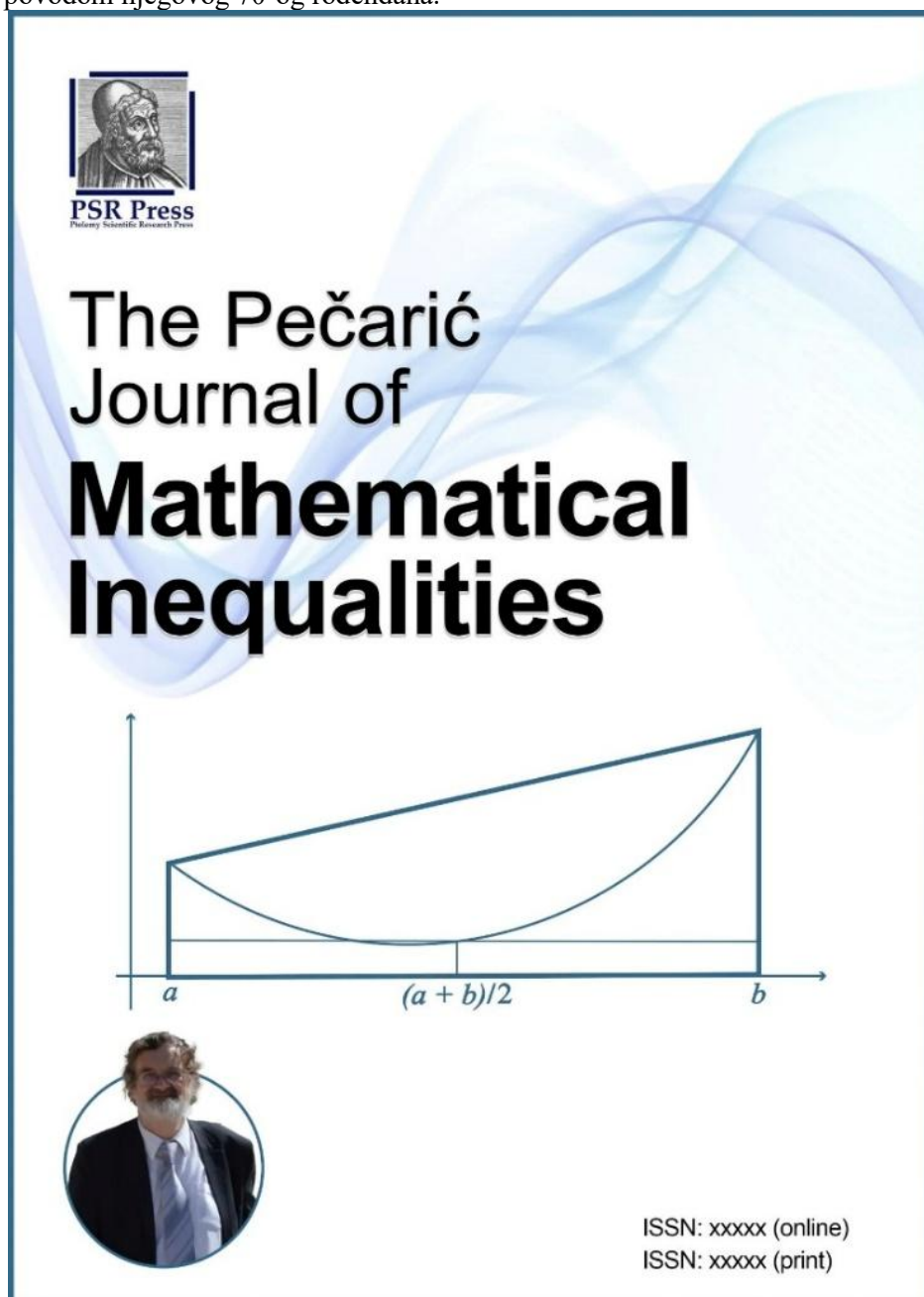
Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014

– One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom

posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu "Nature", a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 270 publicističkih knjiga.

11. 4. 2026.

PRILOZI ŽIVOTOPISU

PREKO 1400 MOJIH PUBLIKACIJA NA MATH.SCI.NETU: PISMO AKADEMIKA DUJELLE

Subject: Re: MathSciNet

Date: Tue, 17 Feb 2026

From: Andrej Dujella

To: Josip Pečarić

Probao sam vidjeti bi li znao izvući iz MathSciNeta

listu matematičara s najviše radova,

pa sam zaključio da ne znam.

Ali za zbMATH (nekadasnji Zentralblatt für mathematik)

barem u teoriji znan što bi trebalo napraviti, ali praksa mi "šteka", tako da lista

koju sam dobio nije najpouzdanija,

ali nadam se da nije daleko od prave:

1864 Agarwal, Ravi P.

1646 O'Regan, Donal

1596 Srivastava, Hari Mohan
1574 Erdős, Pál
1471 Ballico, Edoardo
1392 Pečarić, Josip
1360 Dragomir, Sever Silvestru
1360 Shelah, Saharon
1278 Llibre, Jaume
1259 Argyros, Ioannis Konstantinos
1215 Godeaux, Lucien
1202 Cao, Jinde
1130 Papageorgiou, Nikolaos S.
1093 Băleanu, Dumitru I.
1060 Balakrishnan, Narayanaswamy
1007 Kim, Taekyun
1007 Yao, Jen-Chih

A kad za one s ove liste u MathSciNetu "rucno" izvucem podatke, dobijem (takodjer nepouzdanu) listu za MathSciNet:

Agarwal, Ravi P. (1836)
O'Regan, Donal (1660)
Srivastava, Hari Mohan (1509)
Erdős, Pál (1448)
Pečarić, Josip (1404)
Ballico, Edoardo (1399)
Dragomir, Sever Silvestru (1310)
Llibre, Jaume (1278)
Argyros, Ioannis Konstantinos (1250)
Băleanu, Dumitru I. (1241)
Cao, Jinde (1214)
Shelah, Saharon (1208)
Papageorgiou, Nikolaos S. (1133)
Balakrishnan, Narayanaswamy (1074)

I u jednoj i u drugoj listi,
izlistao sam one s preko 1000 radova
(prva lista za broj radova u zbMATH,
a druga za broj radova u MathSciNet).
Brojevi su točni, jedino je upitno
jesam li nekoga greškom izostavio
(pogotovo ako netko možda ima puno više radova u MathSciNetu
nego u zbMATH, među ovima koje sam izlistao čini se da nema takvih).
I po jednoj i po drugoj si u samom svjetskom vrhu!
Čestitam!
Pozdrav, Duje

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES

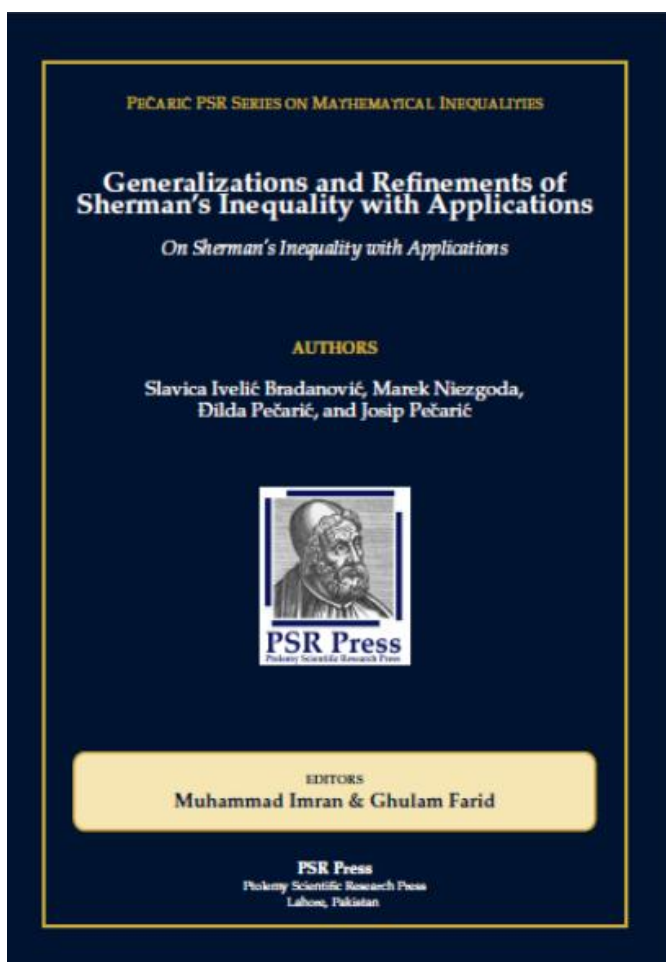
Ptolemy Scientific Research Press (PSR Press), part of the *Ptolemy Institute of Scientific Research and Technology* je krajem prošle godine počeo objavljivati novi matematički časopis **THE PEČARIĆ JOURNAL OF MATHEMATICAL INEQUALITIES**

<https://pisrt.org/psr-press/journals/pjmi/>

Ove godine kreće i serija monografija:

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES.

Prve monografije:

PEČARIĆ PSR SERIES ON MATHEMATICAL INEQUALITIES

The Jensen-Mercer Inequality

AUTHORS

Asif Raza Khan, Inam Ullah Khan Kundi
and Josip Pečarić

EDITORS

Muhammad Imran, Ghulam Farid & Madeeha Tahir

PSR Press

Ptolemy Scientific Research Press (P.O. Box 45)
Lahore, Pakistan (P.O. Box 45)

ZVONIMIR HODAK

Zvonimir Hodak rođen je u Sertić Poljani 1938. godine. Bio je jedino dijete u obitelji Ruže i Ante Hodak. S majkom je 1945. godine doselio u Zagreb. Živio je na Trešnjevci, loše je učio, često se tukao te je u 13. godini života završio u Popravnom domu za maloljetnike u Ravnoj Gori pokraj Delnica gdje je ostao dvije godine. Nakon povratka iz Popravnog doma koji je na njega djelovao šokantno nastavio je sa školovanjem. Pravo je završio u Zagrebu. Specijalizirao se je za kazneno pravo i poznat je kao branitelj u nekim od najpoznatijih suđenja u posljednjih nekoliko desetljeća. Zastupao je stožernoga brigadira HV Milu Dedakovića Jastreba, zapovjednika obrane Vukovara, bio je prvi hrvatski odvjetnik u Hagu na Međunarodnome sudu za ratne zločine počinjene na području bivše Jugoslavije, zastupao je generala HVO Tihomira Blaškića, branio okrivljenike u financijskom inženjeringu te generala HV Vladimira Zagorca.

Kolumnist

Od 2011. godine piše kolumne Lijevom našom, objavljujane na portalu Dnevno i u tjedniku 7Dnevno, te kasnije na portalima kao što su direktno.hr i projektvelebit.com. Humornu je monodramu Žikina dinastija u lijevoj našoj po tekstovima njegovih kolumni za kazališnu izvedbu prilagodio Dražen Stjepandić. Godine 2016. objavio je knjigu kolumni, Lijevom našom: kolumne (Alfa, Zagreb). U knjizi su obuhvaćene kolumne objavljene u razdoblju od 13. siječnja 2014. godine do 11. siječnja 2016. godine.

Osobni život

Godine 1977. upoznao se je s Ljerkom Mintas-Hodak, koja je bila ministrica u Vladi Republike Hrvatske za vrijeme 1990-ih, a vjenčali su se 1981. godine. Kćer Ivana im je rođena je 5. veljače 1982. godine. Bila je pravica po zanimanju a ubijena je 6. listopada 2008. godine na stubištu njezine zgrade u Ulici Pavla Hatza 2, u središtu grada Zagreba.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Zvonimir_Hodak